

סֵפֶר אֲשֶׁר בִּנְחַל חֵלֶק פֶּד

וְהוּא קִבְּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בִּנְחַל הַנוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסֻדָּתָם, עֲנִינִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת,
הַתְחַזְקוֹת וְהַתְעוֹרוֹרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּכָל דְרָגָה
וְדְרָגָה מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיחֶיהָ.

בְּנוֵי וּמְיֻסָּד עַל־פִּי דְבָרֵי
רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בּוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
וְעַל־פִּי דְבָרֵי תִלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלְאָ, אֲשֶׁר פֶּל רַז לֹא אָנִיס לִי
רַבֵּי נִתָּן מִבְּרֶסְלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאמְרֵי חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל־יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

פֶּתַח דְּבָר

הַנְּהַה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", נִדְפְּסוּ כְּבָר פְּמָה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חֵיוֹתָם וְהַתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וַיְמָה גַם שְׂאֵפְלוֹ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לִוְקָחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תְּלָמִידוֹ.

וְהַנְּהַה סְפָרִים אֱלֵה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֵר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֶךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִפְּמָה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִפְּמָה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֵר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עַתָּה, דְּבָר הַמְּסַתֵּכִם בְּיֹתֵר מֵעֲשָׂרִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֵר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵ-כֵן מִכְּתַב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכִמּוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מְכַתֵּב וּמְכַתֵּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמְכַתֵּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וַיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּיִסִים עֲתָה אֶת כְּרֶךְ כּוֹד,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׁאָר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבְלִבְנוֹ תִקְוָה, שֶׁכָּל מִי שֶׁיִּקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מְכַתְּבִים אֵלָיו הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דֶּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלַבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוֹ הַיְרֹוד
וְהַנְּמֹךְ בְּיֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאֶפְסוֹס נִפְלָא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מְעִילָא לְעִלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׂרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמְכַתְּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּתְמַיֵּד בָּהֶם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אֲמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בְּלִים נִפְלוֹ לְנוֹ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּזִי וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵין ל'א ר'אָתָה
אֱלֻקִּים ז'וֹלְתִיךְ י'עֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁל'מ'ה', אֲמֵן
וְאֲמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שיידע איך להתנהג – הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה – דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים – החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מורה"ן, חלק א, סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-פן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מפלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות כרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שפן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-פן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הפולל כל העולמות וכל הדרכות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם במטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרכי התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הזים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או

סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומזה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעיין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו ואנך ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארך וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכִּמָּה ספרים לאֲלָפִים
 וְלִרְבֹּבוֹת מְחַבְּרִים בְּשָׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קל וְחֹמֶר בֵּן בְּנוֹ
 שֶׁל קל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ'
 ספרים עד אין קץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשָׁבִיל
 הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין
 לְעִצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הֶרְחֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבִהְבָּלָיו וּבִטְעִיּוֹתָיו וְכוּ',
 וְכִמָּה ספרים וְתַחבֹּלוֹת אֵין מְסֻפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֶצֶה וְתַחבֹּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ
 בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת,
 וְלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצִחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה
 וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמֻצָא, שְׁכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נְמֻצָאִים
 בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רָאָה וְהָבֵן
 כִּמָּה ספרים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחַיֵּל לַגַּע בְּתוֹרָה, מְכַל שְׁכָן
 וְכָל שְׁכָן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁחִבְּרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חֶלֶק אֶחָד מֵאֲלֶף מַעֲמָק
 רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעֵת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרוּזֵי הַתּוֹרָה
 הָאֲמֻתָּיִים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר
 הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא
 וְהַמְּדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהָר הַקְּדוּשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים
 לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּבְמִקוּמוֹת אֱלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֱלוּ הַסְּפָרִים וְהֵם מְחִינִין אֶת עֵצְמוֹן
 בָּהֶם, וּבְמִקוּמוֹת אַחֲרִים מְחִינִין אֶת עֵצְמוֹן בְּסִפְרִים אַחֲרִים
 דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו', וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוואה, רק נלקט מפל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מפל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחזיב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקוהו בענוה של שקר, אמה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקנים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, באשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: בשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשה, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן בן יהי רצון!

סֵפֶר

אֲשֶׁר בַּנְחָל

כֶּרֶךְ פֶּד

י"ח תלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֶדֶשׁ לְסֵדֶר תְּזוּרִיעַ, רֵאש־חֲדָשׁ נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקֶּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תָּמִיד, אָמֵן.

אחי ורעי הנקרים! ראו לחזק את עצמכם מאד מאד לדבר אחד עם חברו, אשר הוא יסוד מוסד בדרך רבנו ו"ל, כי נקדת החבר היתה אצל רבנו ו"ל יסוד גדול, וצריכים לדבר אחד עם חברו, כי על כל אחד ואחד עובר מה שעובר — צרות ויסורים, קטנות וחלישות הדעת, ובזה שמדברים ומחזקים איש את רעהו, על-ידי זה יש הצלחה לשניהם, ועל-כן כל אחד ואחד מאנשי שלומנו ישפדל לדבר ולחזק את חברו בכל יום ואפלו כמה דקות, וכמו שיש לכם יסוד מוסד בהפצת מעינות החכמה חוצה, ואתם זוכים ומזכים את הרבים, כמו-כן ראו לדבר אחד עם חברו בכל יום, ועל-ידי-זה תהיה לכם הצלחה רבה.

נא ונא ראו לחטף בימים אלו תפלה והתבודדות, ואף שאני יודע שאתם טרודים בצרכי החג וכן בנקיון הבית, עם כל זאת אסור

לְשַׁכַּח שְׁצַרְיָכִים לְנִקּוֹת גַּם אֶת מִדּוֹתֵיו הַרְעוֹת, כִּי כְמוֹ שְׁצַרְיָכִים לְנִקּוֹת אֶת הַבַּיִת מִכָּל מִינֵי חֲמֵץ, כְּמוֹ-כֵן צַרְיָכִים לְנִקּוֹת בֵּיתוֹ שֶׁהוּא גּוֹפּוֹ מִכָּל מִינֵי מִדּוֹת רְעוֹת שֶׁל קִנְאָה וְשִׁנְאָה, תַּחֲרוֹת וְכָבוֹד, נִצְחוֹן וּמַחְלָקָת, לִיִּצְנוּת וּלְשׁוֹן הַרְעָה וְכוּ', וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִתְבוּדָד עֲצָמְכֶם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם אֶפְלוּ כַּמָּה דְּקוֹת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

נָא וְנָא רָאוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלָקְכֶם, אֲשֶׁר בַּנְּחַל שָׁם חֲלָקְכֶם וְגוֹרְלְכֶם, וְתִתְפַּלְלוּ בְּמִנְיַן עָרֵב וּבִקְרוֹ וְצַהֲרִים, וְאֵל יִתְבַּטְּלוּ הַתְּמִידִים, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה מִנְיַן בְּשֵׁלֶשׁ תְּפִלוֹת: שַׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֵרִיב; בְּבִקְרוֹ מִנְיַן רֵאשׁוֹן שִׁתְּפַלְלוּ וְתִיקִין, וּמִי שֶׁיִּכּוֹל לְהִתְפַּלֵּל אֲזִי — אֵין לְמַעַלָּה מְזֵה, כִּי אֲזִי עֵקֶר זְמַן הַתְּפִלָּה, וְעַל-כֵּל-פְּנִיָּם כְּשֵׁאִי-אֶפְשָׁר, שִׁתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן שְׁנֵי בְּשַׁעָה שְׁמוֹנָה, וְכֵן תִּתְפַּלְלוּ מְנַחָה בְּשַׁעָה אַרְבַּע, וְכֵן תִּתְפַּלְלוּ עֲרֵבִית בְּשַׁעָה עֶשֶׂר וְחֲצִי, וְתִדְקְדְּקוּ מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן נִמְחָלִים לוֹ כָּל עוֹנוֹתָיו.

וְעַל כָּלֵם — רָאוּ לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְהַצְטַרֵף אֶל הַשְּׁעוּרִים שֶׁל הַרֵב ... שְׁלוּמֵד עֲכָשׁוּ הַלְכוֹת הַחֵג, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד צָרִיךְ לְדַעַת אֶת הַהֲלָכוֹת הַנוֹהֲגוֹת עֲכָשׁוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תלה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, לְסֹדֵר תְּזַרִיעַ רֵאשׁ חֲדָשׁ נִסְיָן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יָאִיר.

רְאֵה שֶׁהַשְּׁבוּעַת יִהְרָסוּ אֶת הַקִּיר, בְּאִפְּן שִׁתְּרַחֵב בֵּית-הַמִּדְרָשׁ לְחַג הַפֶּסַח, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם אַתָּה יְכוֹל לְהוֹרִיד אֶת הַיְלִילוֹנוֹת

מהחֶדֶר היֵכָן שְׁעַכְשׁוֹ הַכּוֹלֵל, כִּי אָנִי צָרִיף אֶת זֶה לְמַעַלָּה בְּחֶדֶר שְׁלִי, וְחֶבֶל שְׂיִתְלַכְלֶךְ וְיִקְרַע, וְכֵן אֶת הַמִּזְגָּן תִּרְאֶה לְהוֹצִיא שְׁלֹא יִשָּׁבֵר, וְתַעֲמֵד חֹזֵק עַל הַפּוֹעֲלִים שְׂיַעֲבֹדוּ בְּזֵרִיזוּת, וְאָנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂנַצְלִיחַ דְּרַכְנֹו.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֶדֶר תְּזַרִיעַ, רֹאשׁ-חֹדֶשׁ נִיסָן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה כְּפִי שְׂנוֹדֵעַ לִי ... תְּבוֹא אֶצְלֶךָ וְעַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת מֵה שְׂבִיכְלֶתְךָ לְסֶדֶר אֶת הַמְּבָנִים בְּעִבּוּרֵנוּ, שְׂנוֹכֵל לְפִתַח שָׁם עַל זְמַן הַבָּא אֶלֶּיךָ תִּשְׁנֵה תְּלַמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים "יְלָדֵי חַן" וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת "בֵּית פִּיגָא", וְשְׂמַעְתִּי שְׂהַנְּלִ רוּצָה לְפִתַח עֲמוּתָה חֲדָשָׁה עַל בֵּית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא", וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתֵאמַר לָהּ בְּפִרוּשׁ, שְׂאִינִי מְסַפִּים לְפִתַח שׁוּם עֲמוּתָה, רַק שְׂיִהְיֶה שְׂמִי חֲתוּם עָלֶיךָ, הֵן תְּלַמוּד-תּוֹרָה "יְלָדֵי חַן" בְּנֵי יְבִנְאֵל, וְהֵן בֵּית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא" בְּנוֹת יְבִנְאֵל, שְׂתִי עֲמוּתוֹת הָאֵלֶּה רְצוֹנִי שְׂיִהְיֶה שְׂמִי וְחֲתִימְתִי עָלֶיךָ, כִּי אָנִי רוּצָה לְפַקֵּחַ עַל הָעֲנָנִים מֵה שְׂקוּרָה, וְאֶת שְׂנֵי הַמוֹסְדוֹת אָנִי לוֹקֵחַ עַל עֲצָמִי, וְאִינִי רוּצָה שְׂיִהְיוּ שְׂרוּיִים בְּהַפְקָר, וְאִישׁ כֹּל הַיִּשָּׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה, אֲקַנְהָ שְׂתַּכִּין אֶת נְקֻדָּתִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֹאשׁוֹן לְסֶדֶר טְהָרָה, ב' נִיסָן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִיעוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבָקְרוּב תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ, אֲשֶׁר לֹא צְפִיתָ כָּלֵל, רַק רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְּבוּדָד בֵּין הַהָרִים, וְתִהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה וּבִישׁוּב הַדַּעַת, וְתִכְרַח מִכַּעַס וּקְפָדוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תלח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה, ג' נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הָרַב ... גֵּרוּ יֵאִיר.

הִנֵּה כָּבֵר נִגְמַר תִּקְתּוּק כָּל הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל "מְדוּר הַכְּשָׁרוֹת" שְׁחִבְרָתָהּ, מָה אֵמַר לָךְ! מִי שֶׁרַק מְסַתְּפֵל עַל זֶה הוּא מִפְּלִיא אֶת זֶה, כִּי לֹא נִרְאָה כְּבִשָּׁם הַזֶּה, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקֶךָ, יִהְיֶה חֵלְקֶךָ תָּמִיד מִמְּזֻכְרֵי הָרַבִּים, וְהִנֵּה עֹכְשׁוֹ כְּשִׁתְּקַתְּקוּ כָּבֵר אֶת הַכֹּל, תִּפְסְנוּ שְׁחִסְרָה אוֹת ב' וְאוֹת ג', וְאַף שְׁאַנִּי יוֹדֵעַ בְּכִרּוּר, שְׁמִסְרָתִי אֶת זֶה לְמַדְפִּיס, אֵךְ הוּא טוֹעֵן שֶׁלֹּא קִבַּל אֶת זֶה, וּבֵינֵן כֶּךָ חִסְרוֹת לָנוּ ב' הָאוֹתִיּוֹת הָאֵלוֹ, וּמְאֹד מְאֹד נִצְרָךְ לָנוּ, וְעַל-כֵּן אִם אֶפְשֶׁר לָךְ לְחַזֵּר וּלְרַשְׁמוֹ, יִהְיֶה שְׁכָרְךָ כְּפוּל מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי יֵשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל מְאֹד מְזֶה, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאַנִּי מְסִרְתִּי לוֹ, וְהַנִּרְאָה שְׁמִתְבִּישׁ, וְעַל-כֵּן אוֹמֵר כָּךְ, אֵךְ לָנוּ חִסֵּר מְאֹד מְאֹד שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הָאֵלוֹ, וְיֵשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל, שְׁאַתָּה צָרִיךְ לְחַזֵּר וּלְכַתֵּב אֶת זֶה, אֲנִי מְקוּנָה שְׁנָה יֵצֵא אֶצְלָךְ יוֹתֵר יָפָה.

נָא וְנָא אֵל תַּחְלֵשׁ דַּעְתָּךְ מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם כִּי כָּךְ הַחַיִּים, הִנֵּה יֵשׁ לְאָדָם עֲלִיּוֹת, וְהִנֵּה לְאָדָם יְרִידוֹת, וְהַעֲקָר לְהַחְזִיק מִעֲמֵד וּלְהִיּוֹת בְּקִי בְּהִלְכָה, וְלֹא לְהַשְׁכֵּר כָּלֵל, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יַחְלִישׁ אֶת דַּעְתָּךְ, אֲשֶׁר זֶה עֲקָר הַתְּשׁוּבָה, כַּמּוּכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן ו'), אֲשֶׁר צָרִיכִים אֶת שְׁתֵּי הַבְּקִיאִיּוֹת: בְּקִי

בְּרִצּוֹא וּבְקִי בְּשׁוֹב, וּפְעָמִים בְּק"י עוֹלָה דְר"ף, כִּי זֶה עֶקֶר דְּרָף
הַתְּשׁוּבָה, לֹא לְהִשְׁבֵּר לְמַעְלָה וְלֹא לְהִשְׁבֵּר לְמַטָּה, רַק לְהַמְשִׁיךְ לִילָף
בְּדֶרֶךְ הַמְּלָךְ.

אֲנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂסוּף פֶּל סוּף בְּעֵינֵי הַחַנוּךְ הַכֹּל
יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַיּוֹתֵר טוֹב, אִךְ הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, שְׂאֲנַחְנוּ מְכַרְחִים
לְזַמֵּן הַבָּא לְפֶתַח בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת "בֵּית פִּיגָא" בָּנוֹת יְבֻנְאֵל, כִּי זֶה
דָּבָר הֶכְרַחֵי מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַדּוֹר מִפְקָר וְהַבָּנוֹת
צָרִיכוֹת שְׂמִירָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בַּמְדָּבָר וּבָה, פָּרָשָׁה י"א, סִימָן ה'):
"וַיִּשְׁמְרֵךְ" — בְּבָנוֹת, מְלַמֵּד שְׂהַבָּנוֹת צָרִיכוֹת שְׂמִירָה.

רְאֵה לְהַחֲדִיר בְּאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַלְכוֹת הַחֲגֵג בְּחָג, וְהַלְכוֹת שְׂבֵת
בְּשַׁבְּתוֹ וְכו' וְכו', וְלִזְכוֹת גְּדוּלָה יִהְיֶה לָךְ, וְאֲנִי רוֹאָה, שְׂתַּהַלֵּךְ לְאֵל,
יֵשׁ לָךְ כְּשֶׁרוּזֵן נִפְלָא לְזֶה, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּנִּי אֲפָנִים
שְׂבָעוּלָם, וְאֵל תְּשִׂים לֵב עַל כָּל מָה שְׂעוֹבֵר וְהוֹלֵךְ סָבִיב, וְכָךְ הוּא
בִּהְתַּחֲלָה, אֲשֶׁר כָּל הַהִתְחַלּוֹת קְשׁוֹת.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, רְאֵה תְּכַף-וּמְיָד לְשַׁלַּח לִי דְרָף הַפֶּקֶס שֶׁל הַרֵב ..
אֵת שְׂתֵי הָאוֹתִיּוֹת: אוֹת ב' וְאוֹת ג' מִמְדּוֹר הַכְּשָׁרוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂתַזְכֶּנָה לְסִיִּים עַד אוֹת ת'.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

י"ח תלט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר טְהָרָה, ג' נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מְכַתְּבְךָ עִם הַבְּשׁוּרוֹת מְשִׁמְחוֹת שְׂמֵמְשִׁיכִים
לְבָנוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִזְכּוּ לְסִיִּים בְּקָרוֹב.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תּוֹכֵל לְהַדְּבִיק אֵת הַמוֹדְעוֹת בְּכֹל

הַבְּתִי-כְּנִסְיוֹת בְּיַבְנָאֵל קָדָם שְׁבֵת, בְּאִפְּן שְׁלֹא יוּכְלוּ לְהוֹרִיד אֶת זֶה, וְכֵן בְּכָל הַעֲיָרָה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּגִדְלוֹת, וְלֹא לְהִתְפַּחַד וּלְהִתְבַּהֵל מִמֶּנּוּ כָּלֵל, וְכָל דְּבַר הַתְּלוּי בְּכַשְׁרוֹת אוֹ בְּהִלְכוֹת, עָלֵינוּ לְקַחַת אֶת זֶה בְּיָדֵינוּ, וְכַמְדָּמָה שֶׁהִלְכוֹת אַבְלוֹת, לֹא עָלֵינוּ, נִמְצְאוֹת אֲצֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁ... גֵּרוֹ יְאִיר, תִּקְתַּק אֶת זֶה, וְעַל-כֵּן, חֲסִי-וְשָׁלוֹם, אִם צְרִיכִים אֶת זֶה, כְּדִי לְחַלְקֵם בְּבֵית אַבְל, וְכֵן עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים וּמְדַפְּסִים "מְדוֹר הַכַּשְׁרוֹת" עַל-יָדֵי וְעַד הַכַּשְׁרוֹת דְּקָהֶלֶת הַחֲרָדִים לְדַבֵּר ה' "תְּחִסִּי בְּרִסְלָב יַבְנָאֵל", וַיְהִי דְּבַר נִפְלָא מְאֹד.

אוֹדוֹת בְּנֶךְ הַקָּטָן, יֵשׁ הַיּוֹם תְּרוּפָה לָזֶה וְכוּ', וְזֶה מְנַקֵּה אֶת הָרֹאשׁ לְגַמְרֵי וְכוּ', וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים גַּם לְשִׁטְף אֶת הָרֹאשׁ עִם חֲמִץ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לוֹ, שְׂיִתְגַּדֵּל לְתַלְמִיד חָכֵם וְצַדִּיק גָּדוֹל.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה...

י"ח תמ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה, ג' נִסָּן ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת רְשִׁימַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר, כְּדִי שְׂיִחַלֵּק בִּיְצִים וְתַפּוּחֵי אֲדָמָה לְכָל הָרְשִׁימָה. וְכֵן רְאֵה לְנִקּוֹת אֶת בֵּיתִי בְּעֵבוֹר פֶּסַח, כְּאֲשֶׁר נִדְּבַר בֵּינָנוּ, וְתַעֲשֶׂה בְּדִיקַת חֲמִץ. וְכֵן אֲנִי עוֹשֶׂה אוֹתָךְ שְׁלִיחַ לְמַכַּר אֶת הַחֲמִץ אֲצֵל הָרֵב ...

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנִזְנֶפֶה לְבַעַר אֶת הַחֲמִץ מִקְרַבְנוּ, וְנִזְנֶפֶה לְהֶאֱרַת הַפֶּסַח, שֶׁהוּא אוֹר זֵיו וְחַיּוֹת דְּבִקּוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה...

י"ח תמא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר טהרה, ג' ניסן ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גייעו אל ... גרו זאיר.

לנכון קבלתי את ההודעה שאני חייב ל... אלף דולר, ובאמת יצא לגמרי מדיעתי להשאיר את זה בשבילו, ועל-כן אני שולח את זה עם ... בסוף השבוע, וכן בענין הבטוח, טוב שתעשה בטוח על כל הבית, הן בענין שרפה ושאר הזקות, חס ושלום, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לנו, שנוזפה לומר בכל לילה תקון חצות, ועל-ידי-זה ננצל מגנבים ומשרפות, וכל מיני מזיקים, פי מי שנוזר באמירת תקון חצות, על-ידי-זה נצול מגנבות ומשרפות, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (עין ספר המדות, גנבה וגזלה, חלק ב' סימן ה').

נא ונא ראה לעמד על הפועלים, שיזדרזו ושלא יתעצלו, רק יגמרו את הקירות עוד לפני חג הפסח, וכן אם אפשר שיעשו גם את התקרה על-פני-פנים בחל המועד, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לנו, שנוזפה לראות בגמר הבנין.

המאחל לך חג פשר ושמח...

י"ח תמב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר טהרה, ג' ניסן ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גייעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו זאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתם מתקדמים בעבודת ההדפסה, ומי יתן, שתזכו לגמור קדם החג את הספר הנפלא הפלא ופלא "דרשות מוהרא"ש", פי הוא ספר יקר מאד מאד, וכבר מכינים חלק שני מספר זה, ובסוף

הַשְּׁבוּעַ תִּקְבַּל אֶת סֵפֶר "תּוֹךְ הַנְּחַל" סֵפֶר בַּמְדַּבֵּר, וְכֵן א' או' ב'
עֲתוּנִים, וְכֵן "שִׁיחוֹת מוֹהֲרָא"ש", חֶלֶק ח', וְאַקְוִיָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא שְׂיֵצֵא בְּהַדוּר רב.

מה אמר לך, ידידי היקר! אני מסתפל ומענין בכל יום בכמה
מכתבים בספר הנפלא: "אשר בנחל", וזה ממש מאירת עינים,
אשריך ואשרי חלקך, שאתה זוכה ומזכה את הרבים, ואף שאני
יודע שעובר עליך הרבה צרות ויסורים קשים ומרים, ובפרט
שהסתבכת בחובות, עם כל זאת ראה וגם ראה שאפלו עשיר הכי
גדול בין כלל ישראל האחים ... נסתבכו בצרות גדולות, אשר כל
העולם כלם קנאו בהם בעשירותם המפלגת עד מאד, כי הם היו
אחד מעשרת העשירים שבעולם, ועכשו הם עומדים על סף פשיטת
הרגל, ותהלה לאל, אתה זכית להדפיס כבר שלשה חלקים מספרי
"אשר בנחל", ויצא בתכלית ההדור והיפי שאין פמותו, וכזה ראוי
לכם לשמח מאד מאד להתחזק ולא להשבר משום דבר שבעולם,
כי סוף כל סוף הכל יתהפך לטובה, כמו שאמר רבנו ז"ל: "יש ענין
שיתהפך הכל לטובה".

אודות החוב של ... לחצתי עליו, ומסתמא יחזיר לך את החצי,
או על-כל-פנים את הרבע, וזה ברור, כי אני לא עוזב אותו, עד
שישלים לך, ועל כל פנים חצי.

ראה להתקשר אל ... ולומר לו, שבכלל יצא מדעתי ש... חיב
ל... אלה דולר, ואני אשלח את זה בסוף השבוע, וכן אודות הבטוח
היה טוב מאד שיעשה בטוח כללי הן על שרפות וגנבות, וגם על
זה אשלח לו כסף.

וכן ראה לצלצל אל ... ותאמר לו, שימשיך לדבר עם ... כאשר
דברנו, כי בזה יקנה את לבבו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש מתפלל בעדה, שתצליח את דרכך, ובכל אשר תפנה רק
תשפיל ותצליח, ותעלה מעלה מעלה, ושום דבר שבעולם לא יוכל

לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לְךָ בְּמָה לְשִׁמַּח — אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ, שְׂאֵתָם עוֹסְקִים בְּעֶסֶק קָדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלֻקְכֶם, בְּזֶה וּבְכָא לְגִצַּח נְצַחִים, כִּי זְכוּת הַרְבִּים תְּלוּיָה בְכֶם.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמַּח...

י"ח תמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר מְצַרְעַ, ד' נִסָּן הַתְּשַׁנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת "הַדְּעָתוֹן" שֶׁל הַרְשָׁע, וְזֶה מְאֹד מְגַחֵךְ, וּמְזַכֵּיר לִי מֶלֶךְ מְסֻתּוֹבֵב עֵרֶם וְיַחַף... וְצוּעַק: "אֲנִי הוּא הַמֶּלֶךְ, וְאִף אַחַד לֹא יָרִים אֶת רִאשׁוֹ בְּלַעֲדֵי רְשׁוּתִי"... וְכַעֲזִין קִהְלֵת שְׁהִסְתּוֹבֵב וְצַעַק: "אֲנִי קִהְלֵת הַיִּיטִי מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַיִם"; וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין כ:), וּלְבַסּוֹף לֹא מֶלֶךְ אֶלָּא עַל מִקְלוֹ... וּמוֹכָא בַּמְדְּרָשׁ, שְׁהִלְדִים זָרְקוּ אַחֲרָיו קְלָפוֹת וְאַבְנִים, רַחֲמָנָא לְשׁוֹבֵן, לְאִיזָה מְצַב אָדָם יְכוֹל לְהִגִּיעַ.

פֶּה תִקְבֵּל רְצוּף מוֹדְעָה עַל הַרְשַׁת שְׁבַת הַגְּדוֹל, וְאַתָּה יְכוֹל לַעֲשׂוֹת מִזֶּה הַעֲתָקִים, וְכֵן מַעֲנִין הַמוֹדְעָה שֶׁל מְכִירַת חֶמֶץ הַעֲתָקִים, וְלִשְׁלַחֶם בְּיַחַד בְּכֹל הַתְּכוּת הָאֵר בִּיבְנָאֵל, וְאֲנִי שׁוֹלַח עִם ... מְאָה שְׁקָל עֲבוּר הוֹצָאוֹת הָאֵר, וְאִינְךָ צָרִיף לְהַתְּפַחַד כָּלֵל, כִּי לֹא יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת לְךָ שׁוּם דְּבָר, תְּשִׂים אֶת זֶה עָלַי, כִּי אֲנִי שֶׁשְׁלַחְתִּי אֶת זֶה, וְאֲנִי מְנִיתִי אוֹתָךְ לְמַכּוֹר חֶמֶץ, וְכֵן אֶת הָרַב ... לְדַרְשׁ בְּשִׁבַת הַגְּדוֹל.

גַּא וְנָא אֵל תַּתְּפַחַד כָּלֵל, רַק תִּדַּע כִּי אֵין שׁוּם עֲצָה אַחֲרַת, רַק לְבוֹא וּלְהַתְּחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאַמַּת הַכֹּל צָחוּק וְהֶבֶל גְּדוֹל, וְרוֹאִים אֵיךְ אָדָם יְכוֹל לְהַתְּדַרְדֵּר, עַד שְׁיִגוֹר בַּחוּץ בְּטְבִרְיָה, וּמִשָּׁם יִצְעַק: "אֲנִי רַב מְקוּמִי"... וְזֶה מוֹסֵר הַשֶּׁבֶל אֵל אִיזוֹ הַתְּדַרְדְּרוֹת הָאָדָם יְכוֹל לְהַתְּדַרְדֵּר, עַל-יַדֵּי שְׁמַתְחִיל עִם אַחֲרִים, כִּי בְּאַמַּת אֲסוּר לְהַתְּחִיל עִם אֵף בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, רַק לְבָרַח תְּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא

יתברך יוליכנו בְּדַרְכֵי אֱמֶת, כִּי הָאֱמֶת הִיא רַק אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מֵה שְׁאֵדָם נִכְלָל יוֹתֵר בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יוֹתֵר אֱמֶת נִכְלָלָת בּוֹ.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, רְאֵה לַעֲשׂוֹת הַעֲתֻקִּים מְשִׁי הַמּוֹדְעוֹת, וְתַכְנִיטִים מִחֵר בַּדָּאָר, שְׁיִשְׁלַח אֶת זֶה בְּכָל הַפְּתוּבוֹת בִּיבְנָאֵל, וְאִין לָךְ לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה, כִּי גְדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

נָא וְנָא רְאֵה לְעוֹרֵר וּלְזַרְזוֹ אֶת ... שְׁיַעֲתִיק לִי מִמְדוֹר הַפְּשָׁרוֹת אוֹת ב' וְאוֹת ג', וְיִשְׁלַח אֶת זֶה דְרָךְ הַפּאָקֶס, כִּי אֲנַחְנוּ מוֹצִיאִים עֲכָשׁוּ לְאוֹר "מִדְרִיךְ הַפְּשָׁרוֹת", עַל-יְדֵי קִהְלַת הַחֲרָדִים לְדָבָר ה' חֲסִידֵי בְּרִסְלָב יבְנָאֵל, וְזֶה יִהְיֶה דְבָר נִפְלָא מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

י"ח תמוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתברך, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה, ו' נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים ב' יבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוֹנִיָּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְכֶם אֵלָיו יתברך, וּבְפָרֵט עֲכָשׁוּ, שְׁבָאָה שְׁבַת הַגְּדוּל, שְׁבַת שְׁבָה נַעֲשׂוּ נְסִים גְּדוּלִים לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְקַבֵּל אֶת שְׁבַת הַגְּדוּל הַזֶּה בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזוּק, וְתִדְבְּרוּ בִּינֵיכֶם דְּבָרֵי חֲזוּק וְאִהְבָּה, אֲשֶׁר אֶחָד צָרִיךְ לְחֲזוּק אֶת חֲבֵרוֹ, אֲשֶׁר הוּא יְסוּד גְּדוּל בְּדַרְכֵי רַבְנוּ ז"ל, כִּי מְאֹד מְאֹד רָצָה רַבְנוּ ז"ל, שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצָמָנוּ בְּיַחַד, וְכֵן אַתֶּם צָרִיכִים לְעוֹרֵר אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם, שְׁיַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וּבְפָרֵט שְׁתַּכְּף-וּמִיד אַחֲרֶיךָ נִכְנָסִים וּבָאִים חַג הַחֲרוֹת שֶׁהוּא חַג הַפֶּסַח, פֶּה-סַח שְׁמַתְחִילִים לְדָבָר עִמוֹ יתברך, אֲשֶׁר בָּזָה תְלוּיָהּ

עקר הגאולה, כי כל זמן שהיו עם ישראל במצרים, עבר עליהם מה שעבר מצר גם, שהמחין היו במצר, אבל משה רבנו החזיר בעם ישראל אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, בסוד: "אתה הראת לדעת, כי הוי"ה הוא האלקים אין עוד מלבדו", על-ידי-זה זכו לצאת מתחת קלפת פה-רע, שהוא פרעה מלך מצרים, וזכו לחג החרות — פה-סח, לדבר אליו יתברך, כי אי-אפשר לזכות לדבר עמו יתברך, רק כשזוכים לשמע את קול הצדיק האמת, וכמו שפרש רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס') את המשנה (תרומוס פרק א' משנה ב'): "סתם חרש — אינו שומע ואינו מדבר", כשאין זוכים לשמע בקול הצדיק והוא חרש, על-ידי-זה אינו יכול לדבר דבורים אליו יתברך, כי זה תלוי בזה — כפי שזוכים לשמע בקול הצדיק האמת ולצית אותו, על-ידי-זה נפתח הפה לדבר עמו יתברך, ובזה פרשתי מה שאמר דוד המלך, עליו השלום (תהלים יט, ד): "אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם"; כשאין שומעים את קול הצדיק, על-ידי-זה אין אמר ואין דברים, אין מי שיאמר ואין דבורים לדבר, ועל-כן ראו להכניס את עצמכם בלמודי רבנו ז"ל, ואיש את רעהו יאמר חזק, ותחזרו ביניכם את דברי רבנו ז"ל, על-ידי-זה יהיו לכם דבורים לדבר לפניו יתברך, ועל-ידי-זה תזכו לגאולה האמתית והשלמה.

נא ונא תדעו, שכל ענינינו הוא למעלה מדרך הטבע, כי על-פי דרך הטבע לא היינו יכולים בכלל להיות ביבנאל, והנה אנחנו רואים, שהקדוש-ברוך-הוא עושה עמנו שדוד הטבע, והרבה מאנשי שלומנו כבר זכו שיש להם דירה מעצמם, כמו-כן עליכם לדעת, כל אלו שעדיין אין להם דירה לעצמם, עוד מעט יהיו להם דירות חדשות, ואף שהכל נראה כמו דמיון וחלום, כי מפחידים אותנו שפבר יצא במקרו... ומשרד השכונ מטפל בזה... וכדומה כל מיני הפחדות שמפחידים אותנו... עלי להודיע לכם, כי רק הקדוש-ברוך-הוא הבעל הבית האמתי, וכל הדירות שיכות רק לו ואינו תלוי בשום מקרו... או במשרד השכונ... אלא תלוי בפה של האדם, כפי שמרבה להתפלל ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך, כן יזכה

שְׁתַּהֲיֶה לוֹ דִּירָה מִשָּׁל עֲצָמוֹ, וְזֶה בְּרוּר בְּדוּק וּמְנִסָּה, וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּיִם! רַק תִּמְשִׁיכוּ לְהַתְּפַלֵּל שְׂאֵתֶם צְרִיכִים דִּירָה, וְאִז תִּרְאוּ אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לְכֻלָּם דִּירָה, וְדִיָּקָא מִהַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת עַל אַפְּסֵי וַחֲמַתֶּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנַּגְדֵינוּ, הָעֶקֶר אֵל תַּעֲזֹבוּ אֶת עֲצָמְכֶם כְּרַגַע, כִּי כְּרַגַע שֶׁהָאֵדָם נוֹפֵל בְּיָאוֹשׁ, וּמְזִינִח אֶת עֲצָמוֹ, וְאֵינוּ בָּא לְהַתְּבוּדָד אֵלָיו יְתַבְּרֶךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא אָבוּד, וְאֵינוּ בְּאַמֶּת כְּלוּם.

נָא וְנָא אֵל תַּחֲשֹׁבוּ שְׂאֵלוֹ שְׁנִכְנָסוּ לְגוּר בְּדִירוֹת הַחֲדָשׁוֹת, הֲיֶה לָהֶם אֵיזָה דוּד מֵאַרְצוֹת הַבְּרִית... אֲלֹא עֲלֵיכֶם לְדַעַת שְׁהֵיוּ לָהֶם רְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִים וְהַתְּבוּדָדוֹ בְּעִקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה עִמוֹ יְתַבְּרֶךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה זְכוּ לְזֶה.

וְעַל-כֵּן רְאוּ, אַחֲרֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם לְהַתְּבוּדָד עִמוֹ יְתַבְּרֶךְ, וְלִבְקֶשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן לְפָנָיו יְתַבְּרֶךְ, שְׁיִתֵּן לָכֶם דִּירָה מִהַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת, וְאִם תִּהְיֶה חֲזָקִים בְּעַבְדוּת הַתְּפִלָּה, אֲז תִּרְאוּ נְסִים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה בְּרוּר בְּדוּק וּמְנִסָּה, רַק תִּנְסוּ אֶת זֶה, וְתַתְּבַרְר לָכֶם כִּי כֵן הָאֱמֶת.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶת כְּלָכֶם, שֶׁתִּרְקְדוּ בְּכֹל יוֹם אַחֵר כָּל תְּפִלָּה: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מַעֲרִיב בְּכָלֵי זְמַר, כִּי הִרְקוּדִים וְהִמְחִיאַת פֶּה הֵם מִמְּתִיקִים אֶת הַדֵּינָיִם (עֵינ לְקוּטֵי-מוֹהַרֵין, חֵלֵק א', סִימָן י'), וְצְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, שֶׁלֹּא יִירָא וְלֹא יִפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וּבְאַמֶּת מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא שֶׁמִּשְׁגִּיחַ עֲלֵינוּ, וְאֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמִטָּה אֲלֹא אִם-כֵּן מְכַרְיָזִים עֲלָיו מִלְּמַעְלָה (חֵלֵין ז'), הוּא אֵינוּ מְתַפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי אֲפֹלוּ רִישׁ גְּרִגּוּתָא מִן שְׂמִיָּא מוֹקְמִינֵן לִיה (אֲפֹלוּ זֶה שְׂמִמְנָה עַל הַזְּבֵל, גַּם הוּא נִמְנָה מִהַשְׂמִים) (בְּרִכוֹת נח.); כִּי הַכֹּל מִשְׁגַּח בְּהַשְׂגָּחָה פְּרִטֵי פְּרִטֵי, וְאֵין אָדָם נוֹגַע בָּמָה שְׂמוּכָן לְחַבְרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּמְלָכוֹת חֲבֵרְתָהּ אֲפֹלוּ כְּמֵלֵא נִימָא (יּוֹמָא לח.), וְכִשְׁתַּתְּבַרְרָנָה לְפָנֵיכֶם יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אֲז תַּצְאוּ מִקְטָנוֹת דַּעַתְכֶם, וְתַצְלִיחוּ בְּכֹל דְרַכְכֶם; כִּי בְּאַמֶּת הָעֶקֶר לְהַצְלִיחָה הוּא אֲמִץ, שֶׁאָדָם

צָרִיף אִמָּץ לִב, לֹא לִפְחַד מְשׁוּם דָּבָר, וְעַל-כֵּן עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי אֵת הַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת בָּנוּ רַק בְּשִׁבִיל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה עוֹמֵד מוֹכֵן בְּשִׁבִילְכֶם, וּמֵה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מִמְּכֶם הוּא רַק תִּפְלָה, שֶׁתִּהְיֶי עֲקָשָׁנִים גְּדוֹלִים לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ אִם תִּהְיֶי חֲזָקִים בְּזֶה אִזּוֹ תִרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה בְּרוּר, תִּנְסוּ וְתִנְכַחוּ.

אֲבָקֵשׁ מְאֹד מְאֹד מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל לְבַקֵּשׁ עָלַי בְּכָל יוֹם, וּבִפְרָט בִּימֵי הַפֶּסַח הַקְדוּשִׁים הַנִּכְנָסִים וּבָאִים, וּבִפְרָטֵי פְרָטִיּוֹת בְּלִיל הַסֵּדֶר, וּלְעוֹרֵר אֶת בְּנֵי הַבֵּית וְהַיְלָדִים שֶׁיִּתְפַּלְלוּ בְּעִבּוּרֵי, שְׁאֲנֵי צָרִיף לְרַחֲמִים רַבִּים וְלִישׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, וְאִם יִהְיֶה טוֹב לִי, אֲנִי מִבְּטִיחַ לְכֶם שֶׁיִּהְיֶה טוֹב לְכֶם, כִּי כָּל כְּוִנָּתִי הִיא רַק לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם חֶסֶד וְרַחֲמִים וְהַצְּלָחָה מְרַבָּה בְּכָל הָעֲנִינִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבַּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לַחַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה, וְתִזְכּוּ לֶאֱכֹל מִן הַזִּבְחִים וְהַפֶּסַחִים בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ, אֲשֶׁר בֹּא וַיִּגְאֹלֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

י"ח תמה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה, ו' נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּתְּפֹךְ מְזֻלָּךְ לְטוֹבָה וְיִתְבַּעַר כָּל הַצָּרוֹת שֶׁלְךָ עִם הַחֲמָץ, וְתִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמְךָ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זִיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאֲכִילַת מִצָּה, וְתִזְכֶּה כְּבָר לַחַג הַחֲרוּת לְצִאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבוֹת שֶׁאִתָּה מְסַבֵּב בְּהֵן, וַיִּמְשֶׁךְ עָלֶיךָ אֵךְ טוֹב וְחֶסֶד כָּל הַיָּמִים.

מָה אִמַּר לְךָ! אֵין אִתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלַי וְכוּ'

(וּקְצַת יְסִפֵּר לָךְ ... שְׁשֶׁהָה פַּה כַּמָּה יָמִים וְרָאָה), וְעַם כָּל זֹאת אֲנִי מְחִזֵּק אֶת עֲצָמֵי בְּתַלְמֵי צְרוּתִי וְדַחְקוֹתַי וְכוּ' וְכוּ'. וְתִאֲמִין לִי, שְׂאִינִי רוֹאֶה רַק קִיר לְפָנַי, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי נוֹתֵן פְּסִיעָה וְהַקִּיר זֶה, וְכֵן בְּכָל פַּעַם רוֹאֶה רַק קִיר עַב בְּלִי שׁוּם מַרְאֵה מְקוֹם לְשׁוּם דְּבָר, וְנוֹתֵן פְּסִיעָה וְזֶה זֶה, עַל-כֵּן רָאָה גַם אֶתְּהָ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי עַקֵּר כַּחֲזֵי רַק שְׂאִינִי בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבְזֶה אֲנִי חִזֵּק מְאֹד מְאֹד מִהַרְגֵּעַ שְׂזִכְיִתִּי לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל וְעַד עַכְשָׁיו, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאִין לִי רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְזֶה תְּלוּיָהּ כָּל הַצְּלָחָתִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג בְּשֵׁר וְשִׂמְחָה...

תַּתְּלֶה אֶת הַמִּכְתָּב הַכְּלָלִי עַל כַּתְּלֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְכֵן תִּמְסַר אֶת הַמִּכְתָּב לְ...

י"ח תמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרַת טְהָרָה, ו' נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׂתַכְנִיס אֶת עֲצָמָךְ בְּעֵינֵי הַדִּירוֹת לְעֶזֶר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי אֲנִי בְּטוֹחַ שְׂיֵשׁ אִיזוֹ דְּרָךְ. הִנֵּה פְּתַבְתִּי הַיּוֹם מִכְתָּב לְעוֹרֵף-דִּין ... שְׂיִטְפֵּל בְּעֵינֵי הַדִּירָה בְּמִשְׁרַד הַשְּׂכוּן, וְאֲנִי מוֹכֵן לְשָׁלֵם לוֹ עַל הַטְּרָחָה, אֵף גַם אֶתְּהָ רָאָה לְנִדְנֹד לְ ... כִּי חָבַל לְפַסֵּס אֶת הַדִּירוֹת הָאֵלוּ, וְאִם יִכְנָסוּ לְגוֹר לְכָל הַפְּחוֹת עוֹד שֵׁשׁ שָׁבַע מִשְׁפָּחוֹת מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הָאֲחֵרִים כְּבָר לֹא יִרְצוּ לְגוֹר שְׂמָה, וְזֶה וְדַאי שֶׁהֵם לֹא רוֹצִים לְגוֹר עִם חֲרָדִים, וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה מָה שְׂתַעֲשֶׂה וְתַחֲזֵק וְתִאֲמֵן אֶת ... וְאֲנִי מְקַנְהָ שֶׁהֵם עוֹד יִכְנָסוּ שְׂמָה לְגוֹר, אִם רַק לֹא יַעֲזְבוּ אֶת הַרְצוֹן וְהַחֶשֶׁק, וּבְקִאֲמַת רוּאִים אֶת ... שֶׁהוּא עֲנִי

וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ... וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן גִּדְל רְצוֹנוֹ וְכִסּוּפוֹ וְאִמְץ לְכִבוֹ הִיא שְׁעוֹמֶדֶת לוֹ, וְהוּא דִגְמָא חִיָּה אֶל מָה שֶׁהָאָדָם יְכוּל לְזַכּוֹת עַל-יְדֵי מִדַּת הַתְּמִימוֹת. תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לוֹ רֶכֶב חֲדָשׁ וְדִירָה חֲדָשָׁה וּמָה לֹא?! עִם כָּל זֹאת יֵשׁ לוֹ מְכַנְסִים קְרוּעִים... וְזוֹ לֹא גְזָמָא, כִּי כָּף הִיא הַמְצִיאוֹת, יֵשׁ לוֹ הַכֵּל אֲבָל לֹא מְכַנְסִים... וְהַכֵּל הוּא רַק הַרְצוֹן וְהַכְּסוּפִים, מִי שֶׁאֵינוֹ מְנִיחַ אֶת עַצְמוֹ, וְיֵשׁ לוֹ אִמְץ לֵב, הוּא יְכוּל לְהַגִּיעַ לְכָל מָה שְׁרוּצָה, רַק לֹא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, וְדַבָּר זֶה אֶתָּה צָרִיף לְהַחֲדִיר בְּאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְלֹא בְּחַנְסִים שֶׁאָמַר מוֹהֲרֵנִי ת' ו'ל: אֶתֶם אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים, אֲבָל אֶתֶם שְׁלִימֵזְלִנִיקִים. וְלָכֵן צָרִיכִים לִפְתַּח אֶת הַדַּעַת וְהָרָאשׁ שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שֶׁיִּקְפְּצוּ אֶל תּוֹף הַדִּירוֹת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֻלָּם, שֶׁתִּהְיֶה לָהֶם דִּירָה מְשֻׁלָּהֶם, וְלֹא יִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׂכְרוֹת.

רְאֵה שֶׁהַקְּבָלָן לֹא יַעֲסֵק עִבְשׁוֹ בְּשׁוּם עֵסֶק אַחֵר, רַק לַעֲשׂוֹת אֶת הַנֶּגֶד, וְאַחֲרֵי-כֵן אֶת הַקִּירוֹת לְמַעַלָּה וְהַנֶּגֶד וְכוּ', כִּי חֲבָל עַל כָּל שְׁעָה וְשְׁעָה, כִּי יָפָה שְׁעָה אַחַת קֹדֶם, לְפָנָי שֶׁנִּכְנַסְתָּ אִיזוֹ מְנִיעָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּזְכָּה כָּבֹד לְגַמֵּר עִם הַבְּנִיָּה, בּוֹרָא עוֹלָם בְּקִנְיָן הַשְּׁלֵם זֶה הַבְּנִיָּן.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

י"ח תמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה, ו' נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֶאֱיֵר.

רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל בְּעִבּוֹר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ אֵלּוֹ שְׂזַפְאִים לְקַבֵּל מִשְׁפָּנוֹתוֹת, שֶׁיִּכְנָסוּ לְדִירוֹת הַחֲדָשׁוֹת, כִּי עוֹמְדוֹת שָׁם עֲשָׂרִים יְחִידוֹת דִּיּוֹר רִיקוֹת, וְאֶף אֶחָד אֵינוֹ נִהְיֶה מְזֵה, וְחֲבָל מְאֹד, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַנְחִיחַ אוֹתָנוּ עַל דְּרָף הַנִּכּוֹנָה, אִיף שֶׁנוֹכַח לְקַנּוֹת אֶת הַדִּירוֹת הָאֵלוֹ, וְאַפְלוֹ שֶׁיִּצְאָ כָּבֹד לְמַכְרָזוֹ.

אני לא בקי בעניינים האלו, בשביל זה אני פונה אליך, שתעשה
שלאנשי שלומנו תהיינה דירות, וכן בענין המבנים לבית-הספר,
תנחה אותנו איך אנחנו יכולים להשיג את זאת.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא שתבין את כל מה שכתבתי, ואף
שקצרתי במקום שעלי להאריך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך ובעד ביתך, שתזכה לחג פשוט ושמח,
ותהיינה שמחות בביתך תמיד.

המאחל לך חג פשוט ושמח...

י"ח תמוז.

בעזרת השם ותפריך, יום חמישי לסדר טהרה, ו' ניסן ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

ראי לצלצל עכשו אל ... כי עכשו קבלתי ממנה פקס, ותקראי
לפניה דברי אלו.

תהלה לאל, אני מאוד מאוד שמח, שהכל הסתדר, ואין שום
מתלקת וכלם השלימו, כי באמת מתלקת היא נצחון הסמ"ך-מ"ם,
ושלום הוא נצחון של הקדוש-ברוך-הוא, כי לא מצא הקדוש-
ברוך-הוא כלי מחזיק ברכה כמו השלום (עקצין ג, יב).

לדעתי, הכל הנה לשון-הרע ורוח וכו', פדי לא לתן לנו
להתקדם, אני באחת עומד נחוש בדעתי לפתח את בית-הספר "בית
פיגא" לבנות יבנאל, ואני רוצה ש... תעמד לי לעזר בכל העניינים,
רק שמעתי שהיא רוצה לפתח עמותה, ואני מסכים לזה שנפתח
עמותה על שם "בית פיגא בנות יבנאל" והיא תוכל לחתם, וכן אני,
כי אני רוצה שיהיו יותר חתימות, ובענין שפניתי ל... תחיה, כי
היא פתחה בית-ספר לבנות באשדוד והצליחה, ולכן הזמנתי אותה

שֶׁתְּבוֹא לְגוֹר עִמָּנוּ בִּיבְנֵאל, כִּי הִיא טוֹעֵנֶת שֵׁישׁ לָהּ לַחֵץ גָּדוֹל בְּעֵינַי
 קְרוֹב רְחוֹקִים, אֲבָל בְּעֵינַי חֲנוּף הִיא מְצַיֶּנֶת, לְזֹאת אֲמַרְתִּי לְצַרְף
 אוֹתָהּ אֲלֵינוּ, אֲבָל רְצוֹנִי שֶׁ... תִּמְשִׁיךְ הַלְּאָה, כִּי יֵשׁ לָהּ כְּשֵׁרוֹנוֹת
 בְּלִתי רְגִילִים, תִּהְלֶה לְאֵל, וְהִיא יְכוּלָה לְתָרֵם הַמּוֹן, וּבְאַמַּת עֵקֶר
 הַתְרוּמָה זֶה בְּעֵבוֹר כְּלָנוּ, וְאִין פֹּה שׁוֹם כְּנֹנָה שֶׁל הַתְּנַשְׁאוֹת אֶחָד
 עַל הַשָּׁנִי, רַק כָּל אֶחָד רוֹצֶה לְעוֹר לְזוּלְתוֹ, אִךְ בְּכָל דְּבָר שֶׁבִקְדָּשָׁה
 הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹמֵד בְּאַמְצָע עַל כָּל מִינֵי לְשׁוֹן-הָרַע וְדַמְיוֹנוֹת, כִּי
 הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת-רוּחַ וְדַמְיוֹן אֶחָד גָּדוֹל, כִּי כָּל מֵה שְׁרוּצִים לְעִשׂוֹת
 נִגְדוּ יִתְבַּרֵּךְ הוּא דַמְיוֹן גָּדוֹל.

אֵת כָּל זֶה רָאִי לְקָרָא לְפָנֶיהָ דְרָךְ הַטְּלָפוֹן, כִּי בְּאַמַּת רְצִיתִי
 לְטַלְפֵן לָהּ, אִךְ אֲנִי אֵץ עֲכָשׁוּ לְדַרְכִּי, וְטִרְדוֹתֵי רַבּוֹ, וְעַל-כֵּן יִסְפִּיק
 מִכְתָּבִי זֶה.

הַכָּפַל הַדְּבָר, לְהַתְקַשֵּׁר תַּכְף-וּמִיד אֵל ... וּלְהַקְרִיא לְפָנֶיהָ אֵת
 מִכְתָּבִי זֶה, וְתוֹסִיפִי "כִּי לֹא יְכוּלִים לְהַטְעוֹת אוֹתִי כָּלֵל, וְאֲנִי יוֹדֵעַ
 הַכֹּל, רַק יֵשׁ לְפַעֲמִים צְרִיכִים לְהַטוֹת אֵת הַסְּפִינָה כְּפִי הַרוּחַ... אֲבָל
 אֵת הָאַמַּת אֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב, וּבְאַמַּת הִיא עֲזָרָה לִי בְּעֵינַי הַקְּטִינָה, וְכֵן
 תַּעֲזוֹר לִי בְּעֵינַי נְהוּל הַבֵּית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא" בְּנוֹת יִבְנֵאל, וְאֲנִי רוֹצֶה
 לְפַתַח עֲמוּתָהּ רַק עִמָּה בְּיַחַד, וְלֹא עִם אֲחֵרִים.

הַמְצַפָּה לְתַשׁוּבָה...

י"ח תמט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר טְהוֹרָה, ח' נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

תַּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הַשְּׁלִיחוֹת שֶׁמְסַרְתְּ לְחָמִי וְכו'.

מָה אֲמַר לָךְ, כְּכָל שְׂאֵנִי מִתְבוֹנֵן וּמְסַתְּכָל בְּחֻלְקֵי "אֲשֶׁר בַּנְחַל"
 שֶׁהַדְּפִסְתָּ, יוֹתֵר שֶׁמָּחָה נִכְנָסֶת בִּי, וְאֲנִי מְקַנָּא בְּזִכּוֹתְכֶם, כִּי הוּא
 כָּל-כָּף יָפָה, וַיֵּשׁ עַל זֶה חֵן מְיֻחָד, וּבְנוֹדָאֵי בְּזִכּוֹת זֶה עוֹד תִּזְכּוּ לְרוּוֹת

רב נחת מכל יוצאי חלצייכם, כי אין לתאר ולשער את גדל הזכות
הזה, כי עוד יגיע זמן, שהספרים האלו ידפסו ויחזרו וידפסו פעמים
אין מספר, כי הם מחיים נפש כל המעיין בהם.

אקנה שיצא לאור בקרוב הספר הנפלא "דברשות מוהרא"ש"
חלק א', והוא ספר נפלא, בעזרתו יתברך.

רק חזק ואמין מאד מאד, ושום בריה שבעולם לא תוכל לשבר
אותך, ואף שאני מבין שאמה מסבב עכשו בחובות גדולים וכו',
עם כל זאת עוד מעט יתהפך הכל לטובה.

ראה להתקשר בטלפון עם .. ותאמר לו, שיהיה בביתי בשעה
שבע בערב, ואז אצלצל אליו, כי יש לי כמה דברים לדבר עמו
בענין הבניה.

המאחל לך חג פשוט ושמח...

י"ח תנ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון קדם החג ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אף ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא לשמע בקרוב בשורות משמחות,
ושיהיו ישועות גדולות, כי עכשו המצב מאד מצמצם, צריכים
הלואות לימין ולשמאל פשוט על דברים ההכרחיים.

בענין ... הכל דמיון, "מה שביד בטוח" ... תהלה לאל, עוד
משפחה ועוד משפחה, בונים בית-הכנסת, תלמוד-תורה, בית-ספר,
ישיבה, זוהי תכלית, מלבד זאת הכל זה רק רוח ... שהסמ"ך-מ"ם
מוציא ומתחנן שיכניסו אותו לעשות סדר וכו' וכו', צריכים רק
להזהר מ... כי זהו רשע גדול, אקנה שלא יבוא, וכן ... ובאמת

הכל דמיון, כי הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטית והכל שלו.

הקדוש-ברוך-הוא יַעֲשֶׂה עִמָּךְ נְסִים וּנְגִלִים.

המאחל לך חג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

י"ח תנא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קֵדָם הַחַג ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּכִלְיֹת וּבַפְּרָטִיּוֹת, כִּי מָה אֵמַר לְךָ! בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים, לְכָל מִי שֶׁעָשִׂיתִי טוֹבָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה, שְׁלָם לִי רַעַה יוֹתֵר גְּדוּלָּה וְכוּ', וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אֵינִי מִתְבַּיֵּשׁ עִצְמִי כָּלֵל, הֵן אֶמֶת שְׂכוֹאֵב וְכוּ', אֲבָל רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ שְׁבָרוֹן לְבִי וְכוּ', עַד שֶׁאֵי-אֶפְשָׁר לְשַׁבֵּר יוֹתֵר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁלֵּם לִי חֲזָרָה אוֹצְרוֹת יְקָרִים, וְתַהֲלָה לְאֵל, יִשְׂאָר מִמְּנֵי סְפָרִים כְּאֵלוֹ, שְׂיַחֲיוּ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ מְנַעַר וְעַד זְקֵן, וְקִצְתַּת יְכוּלִים לְרֵאוֹת וּלְהַבִּין כְּבָר עֲכָשׁוּ אֵיךְ שִׁישׁ בְּנֵי-אָדָם, שֶׁמַּחֲיִים עִצְמָם עִם הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים, וְזֶה כָּל חֵיוֹתָם בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

וּמִקֵּדָם הֵייתִי בְּשֶׁדָה הַתְּעוּפָה לְלוֹוֹת אֶת בְּנֵי, גְּרוֹ יְאִיר, וְנִגַּשׁ אֵלַי יְהוּדֵי זְקֵן, וְנוֹתֵן לִי שְׁלוֹם בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאוֹמֵר לִי: אֵינְכֶם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה וְאֵיךְ הַסְּפָרִים שֶׁלְכֶם פּוֹעֲלִים בְּעוֹלָם וְכוּ', וְשֶׁאֶלְתִּי אוֹתוֹ: מֵאֵין אַתֶּם יוֹדְעִים מִי אָנִי?... וְאֹמֵר לִי: נוֹ, הָרִי הַתְּמוּנָה נִמְצְאת בְּהַסְפָּר ... וְכֵן הָיוּ הַיּוֹם כְּמָה מְקָרִים שֶׁבָּאוּ אֵלַי בְּנֵי-אָדָם וְשֶׁאֶלְתִּי אוֹתָם מָה אַתֶּם רוֹצִים מִמְּנֵי? וְהַשִּׁיבוּ, הַסְּפָרִים הֵם הַחֵיוֹת שֶׁלְהֶם, וְעַל-כֵּן אַתָּה וְאַשְׁתָּךְ צָרִיכִים לְהֵיוֹת שְׂמֵחִים וְעֵלְיוֹזִים עַל נַעַם חֲלֻקְכֶם שִׁישׁ לְכֶם חֲלֻק בְּזָכוֹת נִפְלָא פְּזָה, וְאַף שֶׁאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַסְּמ"ך-מ"ם אוֹרֵב עָלַי מְאֹד מְאֹד, וְלוֹלִי תוֹרְתָךְ

שְׁעִשׂוּעֵי, אֲזוֹ אֲבֻדְתִּי בְּעֵנְיִי. מָה אָמַר לָךְ! בְּחַיֵּי כָּבֵד עֲבַרְתִּי עַל הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגִלְמִים וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד הִצִּילָנִי, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵף פֶּעַם לֹא תִתְחַרְטוּ מִהֶעֶסֶק הַקְדוּשׁ הַזֶּה לְהַדְפִּיס אֶת כָּל חֻלְקֵי שׂוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", אֲשֶׁר הֵם אוֹצְרוֹת שֶׁל יְרֵאת שָׁמַיִם, מִיָּם שְׂאִין לָהֶם סוּף, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, וְכֵן יִתֵּר הַסְּפָרִים שֶׁהֵם בְּכַתוּבִים.

אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב, וּמָה גַם כְּשֶׁמִּתְבּוֹנְנִים רוֹאִים שְׁגָם הָרַע הוּא כִּסּא לְהַטּוֹב, וְלֹא הֵיךָ יָכוֹל לְהִיּוֹת אַחֲרָת, כִּי הַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן, כִּי אִם לֹא הֵיךָ הַהֶעֱלֵם וְהַהִסְתֵּר וְהַכְּסִי וְכוּ', לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הָאוֹר, וְכַמָּה פְּעָמִים אֲנִי מִתְפַּלֵּא אִיךָ זִוְגָתָךְ תִּחְזֶיָה יְכוּלָה לְהַעֲתִיק דְּבָרִים רוּחָנִיִּים וְשִׁכְלִיִּים עֲלִיוֹנִים כָּל-כָּף וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּאֵמֶת בְּהַקְנֻטְרִסִים טְמוּנִים אוֹרוֹת צִחְצֻחוֹת וְכוּ', וְהֵם מִתְנַהֵּ שְׁנֵתֵן לִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁבִיל כָּל הַבְּזִיוּנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמִים שֶׁהֵם מְנַת חֻלְקֵי מַדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, "יְשִׁיחוּ בִי יִשְׁבִּי שְׁעָר" וְגו' (תְּהִלִּים סט, יג), "מוֹזֵר הָיִיתִי לְאַחֲי" וְגו' (שָׁם, שָׁם ט'), "כִּי קִנְאַת בֵּיתְךָ אֲכַלְתָּנִי וְחִרְפוֹת חוֹרְפִיךָ נָפְלוּ עָלַי" וְגו' (שָׁם י').

הַעֲקֵר רְאֵה לְהַגִּיעַ הַיֵּטֵב אֶת הַסֵּפֶר, וְהִיכֵן שְׁצָרִיכִים לְתַקֵּן אֶת הַלְּשׁוֹן רְאוּ לְתַקֵּן, כִּי בְּמִשְׁךָ הַשָּׁנִים וְכַמָּה הַדְּפֻסוֹת נָפְלוּ הַמִּזֵּן טְעוּיֹת, וְכֵן לְסִדֵּר אֶת הַמְּכַתְּבִים, שְׂיִהְיֶה כְּפִי תְּאָרִיךָ הַשָּׁנִים שְׁזָה עֲקֵר יְפִי הַסֵּפֶר, וּבְפָרֵט צָרִיכִים לְתַקֵּן אֶת "שִׁיחוֹת מוֹהֲרָא" ש", הֵן אֶת הַסִּגְנוֹן וְהֵן אֶת הַלְּשׁוֹן, וּבְפָרֵט הַהִגְהוֹת שְׁרִשׁוּם בְּצַד בְּכַתְב־יָד, וְלֹא לְהַדְפִּיס בְּשׁוּם פָּנִים בְּלִי הַתְּקוּנִים, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שֶׁלֹּא הִבִּינוּ וְכוּ', וְצָרִיכִים לְתַקֵּן הַכֹּל כְּדֵי שֶׁלֹּא יֵצֵא אִיזָה מְכֻשׁוֹל, וְכַמְדַּמָּה בְּאוֹת קְבוּרָה אוֹ יוֹם הַמִּיתָה, יֵשׁ שָׁם טְעוּת גְּדוּלָה וְנִכְתָּב בְּהִגָּה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְתַקֵּן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

י"ח תנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קֳדָם הַחֵג, י' נִיסַן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלֻמִּידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים
בִּיְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם
וַיִּצִילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם עכשו מאוד מאוד
להיות בשמחה עצומה, שאנו זוכים לקיים את מצות הבורא יתברך
שמו באכילת מצה, שהיא מיכלא דמהימנותא, מיכלא דאסנותא
(מאכל של אמונה, מאכל של רפואה), כי בזה שאוכלים מצה,
ממשיכים בעצמם אור וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו, כי אם
נתבונן באמת מהי מצה, נבוא להפירה, שהיא עצם אלקות, כי באמת
זה רצונו יתברך, שנאכל מצה, ועל-פן באכילת מצה, פביכול,
אוכלים אלקות, וזו צריכה להיות כל פונתנו בתמימות ובפשיטות,
שאנו מקימים את רצון הבורא יתברך שמו, ועל-ידי אכילה כזו,
זוכים לאמונה ברורה ומזככת, ועל-ידי תקף האמונה — זוכים
לרפואה, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ה');
ועל-פן עלינו לשמח מאוד מאוד, שהחג הקדוש והנורא חג הפסח,
חג החרות, נכנס וקא אלינו, ונזפה לשותות את הארבע פוסות פנגד
הארבע לשונות של גאלה, ונזפה פבר להגאל מהיצר הרע
והסמ"ך-מ"ם והקלפות המספכים אותנו, ונזפה לעזב את החמץ,
שהוא פלל חמוץ המוח והקשיות והספקות שיש בתוך תוכנו וכו',
והעצבות והמרירות והעקממיות וכו', שעוקרות אותנו מנו יתברך,
ובזה שנזפה לשמח מאוד מאוד, שאנו זוכים להפנס אל חג נורא
ונפלא כזה, על-ידי-זה באמת יאיר עלינו אור החג. וכמוכא בדברי
האריז"ל, שבכל שנה ושנה מאירה אותה הארה שהאירה ביציאת

מְצַרִּים. וְעַל-כֵּן בְּכָל דּוֹר וְדוֹר חָיָב אָדָם לְרֵאוֹת אֶת עֲצֻמוֹ כְּאִלוֹ הוּא יֵצֵא מִמְצַרִּים. וּבְאֵמֶת כְּפִי כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַעֲגָמַת גִּפְשׁ, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין שְׁאֵדָם סוֹבֵל כָּל הַשָּׁנָה מִהַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְהַיֵּצֵר הָרַע, שְׂבוּעַר בּוֹ בְּתַאֲוֹת רַעוֹת וּבְמַדּוֹת רַעוֹת, עָלָיו לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד בְּחַג הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא חַג הַחֲרוּת, שְׁאֲנוּ זוֹכִים לְצֵאת מִהַמְצַרִּים וְהַצָּרוֹת, וְנִהְיָה בְּנֵי חוּרִין אֲמִתִּיִּים.

עַל-כֵּן רְאוּ, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! לֵהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָקִים בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל שְׂמִחָה, לְשַׁמַּח בְּכָל פְּרֻט וּפְרֻט שְׁעוֹשִׁים בְּשִׁבְלֵי הַחַג הַקְּדוֹשׁ, כִּי מִכָּל יַגִּיעָה וְטַרְחָה שְׂמֵת־יִנְעִים וְטוֹרְחִים — בּוֹרְאִים מְלֹאכִים, מְלֹאכֵי זְכוּת, הַמְּלַמְּדִים זְכוּת עַל הָאָדָם לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ. וְתִשְׁתַּדְּלוּ לֵהִיּוֹת סְבָלָנִים גְּדוֹלִים עִם יַלְדֵיכֶם, וְאִף שְׁעַכְשׁוֹ הַיְלָדִים בְּחֻפְשׁ, וְהֵם קָצַת שׁוֹכְבִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים סְבָלָנוֹת גְּדוֹלָה אֲלֵיהֶם — לֹא לְהַכּוֹתָם וְלֹא לְהַרְבִּיעֵם, אֲלֵא לְשַׁתֵּף אוֹתָם בְּנִקְיוֹן הַבַּיִת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, כְּמוֹ שְׁאֲנַחֲנוּ מְנַקִּים אֶת הַחֲמֵץ הַגִּשְׁמִי, כֵּן נִזְכֶּה לְנִקּוֹת אֶת הַחֲמֵץ הַרוּחָנִי, שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרַע וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְהַקְּלָפוֹת, שְׂבָרָאנוּ עַל-יְדֵי עוֹנוֹתֵינוּ הַמְרַבִּים, וּבְקָרוֹב נִזְכֶּה לְרֵאוֹת נְסִים נְגָלִים כְּאֵן בִּיבְנָאֵל, אִיף שְׁכָל הַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת יִתְמַלְאוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דִּיקָא, וְאִין לָכֶם לְפַחַד כָּלֵל, כִּי הַכֹּל שִׁיף לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמָה יַעֲשֶׂה לָנוּ אָדָם אֲשֶׁר הַיּוֹם כְּאֵן וּלְמַחַר בְּקָבֵר, וְהַכֹּל דְּמִיּוֹן גְּדוֹל, וְזֶה אֲצִלֵי בְרוּר! מִי שְׁחִי עִם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמְדַבֵּק אֶת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, יִרְאֶה נְסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אִין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה גַם אֲלֵא לְמִי שְׁזוֹכָה לֵהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ לְגַמְרֵי, וּמוֹסֵר אֶת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיַקִּים אֶת דְּבָרֵינוּ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם חַג כְּשֶׁר וְשְׂמִיחָה...

י"ח תנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לַפְּנֵי הַחֹג, י"א נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... נִרוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִם ...
שְׁאַתָּה מְסִיעַ אוֹתוֹ בְּרִכָּב שְׁלָךְ, וְכֵן אַתָּה מְלֹוֶה לוֹ אֶת הַרְכָּב, כִּי
פְּשׁוּט הוּא רֵץ כָּל הַיּוֹם רַק בְּשִׁבְלִי, כְּדִי לִגְמֹר אֶת בְּנִין בֵּית-הַכְּנֶסֶת
עַד ל"ג בְּעֶמְרַ הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׁאַתָּה עוֹזֵר לוֹ
בְּרִכָּבְךָ כְּאִלוֹ אַתָּה עוֹזֵר לִי מִמָּשׁ, וְתִבּוֹא עַל שְׁכָרְךָ בְּזֶה וּבְכָא.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ מָאד מָאד, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאִף שְׁאַנִּי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ',
עִם כָּל זֹאת לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָךְ שׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, אֲדַרְבָּה, מִמָּךְ
יִרְאוּ וְכֵן יַעֲשׂוּ כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאַנִּי מְקַוֶּה שְׁכָּל הַעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע
דִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת תִּהְיֶינָה שְׁיָכוֹת רַק לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, וְזָכוֹר
תִּזְכֹּר שְׁאַתָּה הֵייתָ הַנְּחָשׁוֹן, וְקַפְצָתָ הָרֵאשׁוֹן לְהַכְּנִס לְגוֹר, וּבּוֹדְאִי
יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹד לְרֵאוֹת נְסִים נְגָלִים וְהַרְחָבוֹת רַבּוֹת,
רַק תְּחַזֵּק אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְתִבְטִיחַ לָהּ שְׁעוֹד תִּרְאוּ דְּבָרִים יְפִים בְּחֵיכֶם,
כִּי בְּאַמַּת הַכָּל גֵּס גְּדוֹל, אִיךָ שְׁיִצְאָתָּ מִמְּקוֹמְךָ מְקוֹמָה רְבִיעִית,
מִדִּירָה רְטֻבָה וְכוּ' וְכוּ', וְהִנֵּה יֵשׁ לָכֶם בֵּית מְשַׁלְכֶם הַמְּשַׁתְּקָךְ עַל
פְּנֵי נוֹף מְרֵהִיב וּמְקַסִּים שְׁאֵין כְּמוֹהוּ בְּכָל אֲרָצְנוּ הַקְּדוּשָׁה, בּוֹדְאִי
בְּקָרוֹב יִגְמְרוּ אֶת כָּל הַתְּשֻׁתִית, וְתִהְיֶה לָכֶם גְּנָה סְבִיב לְבֵית, וְיִהְיֶה
לָכֶם רַק טוֹב תָּמִיד.

הַעֲקֵר רְאֵה בְּרוּחָנִיּוֹת לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לָנוּ
רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז טוֹב
לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחָ...

י"ח תנד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לפני החג, י"א ניסן ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו, על אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו, ואנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, רבי המתייה ומשמח אותנו כל-כף, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל. ובזה ראוי לנו לשמח כל ימי חיינו, פי סוף כל סוף מה שגנזפה לחטף בכל יום דבורים לדבר עמו יתברך, ולהתפלל התפללות הקבועות: שחרית, מנחה, מעריב, חצות, מלה במלה מתוך הסדור, זה מה שישאר מאתנו, כי התפלה היא המשכת האין סוף ברוך הוא אל זה העולם. ועל-פן אשרי ואשרי מי שגזרה בעבודה הקדושה של תפלה, והוא נעשה מהחבריא של הפעל תפלה הקדושה.

נא ונא ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה מדי יום ביומו ואפלו קצת דקצת, והתורה היא חכמתו יתברך, הממשכת שפע רוחני וגשמי לאדם, אשרי מי שמתמיד מדי יום ביומו בלמוד התורה הקדושה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, שהם כנגד הארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשייה.

המאחל לך חג פשוט ושמח...

אקנה שחלקת את המצות בין אנשי שלומנו, וכן מסרת את הרשימה ל... גרו יאיר.

י"ח תנה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לפני החג, י"א ניסן ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תהיה בחלישות הדעת, ואף שאני יודע שעובר עליך מה שעובר — מרירות דמרירות וכו', וכו', קטנות וחלישות הדעת וכו' וכו', מכל מה שעובר עליך, עליך לדעת שהכל בשביל הבחירה והנסיון, ולמרק את העבר וכו', ובנדאי הוא יתברך אב הרחמן, וצופה ומביט על כל ברירה וברירה, ומנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ובנדאי לא יעזב אותך, ועוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ותצא מכל צרותיך וחובותיך, ויהיה לך רק טוב בחייהך.

תאמין לי, שאני בעצמי איני יודע איך לזוז פסיעה אחת מכל הבלבולים והיסורים והחובות שמעיקים עלי, ועם כל זאת בדבר אחד אני חזק מאד מאד, אשר שום ברירה לא תוכל לקחת אותי מזה, והוא — לברח אליו יתברך, כי אני יודע, שעקר ישועתי תלויה רק בידו יתברך ולא בשר ודם, וזו כל הצלחתי.

פה תקבל רצוף כמה מכתבים פרטיים, ותמסר את זה לייעדם, אשר מאד מאד נצרכים.

המאחל לך חג בשר ושמחה...

י"ח תנו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לפני החג, י"א ניסן ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, אם אפשר לעזור ל... עם הרכב שלך, כי פשוט הוא רץ כל היום רק בשבילי, כדי לגמור את בנן בית-הכנסת עד ל"ג בעמר הבא עלינו לטובה, ועל-כן בזה שתעזור לו ברכבה, כאלו אתה עוזר לי ממש, ותבוא על שכרך בזה ובכא.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד לקבל את החג בשמחה

ובְּדִיצָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּזְכֶּה לְצֵאת מְכַל צָרוֹתֶיךָ וְחֻבוֹתֶיךָ בֵּין בְּרוּחָנִי וּבֵין בְּגִשְׁמִי.

אם תבוא למחננו, ראה להביא אתך קפסא או שתיים של ספרי "דְרָשׁוֹת מוֹהֲרָא"ש", וְכֵן תְּמוֹנוֹת מִיְבֻנְאֵל מֵה שְׁקוּרָה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנו, כְּדֵי לְהַכְנִיסוּ בְּעֵתוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ בֵּין בְּרוּחָנִי וּבֵין בְּגִשְׁמִי.
הַמֵּאַחַל לָךְ חַג שְׂמַח...

י"ח תנז.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לַפְּנֵי הַחַג, י"א נִיסָן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוֹ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חַנּוּם שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּדִי בְּעַנְיָן עֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַתְּאוּרָה שְׁאַתָּה מְרַפֵּיב בְּדִירְתִי וּבְכִיַת-הַמְדָּרֶשׁ, וּכְוֹדָאֵי כָּל מָה שְׁאֲנִי חָיֵב לָךְ אֲשֶׁלֶם לָךְ עַד הַפְּרוּטָה הָאֲחֻרוֹנָה. וְעַל כָּלֶם — אֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְחַנֵּן בְּכָל יוֹם מִמְּנוּ יִתְבַּרַךְ, שְׁיַחֲוֶס וּיְרַחֵם עָלֵיכֶם, שְׁתַּזְכְּוּ לְהַפְקֵד בְּזַרַע שֶׁל קִימָא, וְזֶה יִהְיֶה אוֹר בְּבִיתְכֶם, בְּעֵזְרַתוֹ יִתְבַּרַךְ.

אם אֶפְשֶׁר לְגַמֵּר עִם הַמְזַנְגִים בְּתוֹךְ בֵּיתִי — מָה טוֹב וּמָה נְעִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ חַג בְּשׁוֹר וְשְׂמַח...

י"ח תנח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לַפְּנֵי הַחֹג, י"א נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפְנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁתַּעֲזֹר לִּי... לְגַמֵּר עִם הַמְזַגְנִים בְּתוֹךְ בֵּיתִי, וְאֲשַׁלֵּם לָךְ אֶת מִשְׁכַּרְתְּךָ שְׁלֵמָה, כְּפִי שְׁמַגִּיעַ לָךְ, וְעוֹד יִהְיֶה לִי הַרְבֵּה עֲבוֹדוֹת בְּבֵית, הֵן לְצַבֵּעַ וְהֵן לְעֲשׂוֹת מְחֻצוֹת גָּבֶס, וְהַכֹּל אֲשַׁלֵּם לָךְ כְּשֶׁאֲבוֹא תִכְף־וּמִיד אַחַר הַחֹג.

הַעֲקָר רְאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמַּח אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, וְתִשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִי מְנַיֵן בְּעֶרְבִי וּבְבִקְרִי וּבְצִהְרִים, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, מֵה שֵׁישׁ עַד הַיּוֹם מְנַיֵן מְנַחֵה וְכֵן מְעַרִיב — הַכֹּל בְּזִכְוֹתְךָ, שְׁאַתָּה הָיִיתָ הַמְעוֹרָר הָרֵאשׁוֹן עַל דְּבַר זֶה, וַיַּעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּזִכְוֹת זוֹ, שְׁתַּרְוֶה רַב נַחַת מִלְּדִיךָ, וְהֵם יִגְדְּלוּ לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים יְרֵאִים וְשִׁלְמִים.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׁמְחָה...

י"ח תנט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לַפְּנֵי הַחֹג, י"א נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁאִין לָךְ בְּעִיּוֹת מִהַסָּמ"ךְ־מ"ם בְּעִנְיַן הַשְּׁחִיטָה, וְאֲנָשִׁי הַמְּקוֹם שׁוֹחֲטִים אֶצְלְךָ, וַיֵּשׁ לָךְ בְּשֶׁר בְּשַׁפְּעַ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּמְשֵׁךְ לְךָ פְּרֻנְסָה בְּכַפַּל כְּפָלִים, וְתִזְכֶּה לְשַׁפֵּעַ גְּשָׁמֵי וְשַׁפַּע רוּחָנִי, וְתִרְוַה רַב נַחַת מִיִּלְדִיךָ, וּכְבֹד תִּזְכֶּה לְהַתְחִיל לְבָנוֹת אֶת בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, שֶׁתִּתְחִיל לַחֲשֹׁב עַל כּוּוֹן לְשׂוֹר אֵיזָה בֵּיתָן בְּאִזּוֹר הַתַּעֲשִׂיָּה, וְלִפְתָח עֶסֶק שֶׁל בֶּשֶׂר, וְשֵׁם תִּשְׁחַט וְכוּ', וְכֵן בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן תּוּכַל לְהַפְעִיל עוֹד כַּמָּה מַאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ.

תַּמְשִׁיךְ לְדַבֵּר מְדֵי פַעַם עִם ... בְּאַנְגְּלִית... כִּי כְּדָאֵי עַכְשָׁו לְהַתְחַבֵּר עִמוֹ, וְתִצָּא לְךָ מְזֵה טוֹבָה, רַק תַּעֲשֶׂה כְּמוֹ שֶׁדַּבַּרְתִּי עִמָּךְ, וְאִז תִּצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג בֶּשֶׂר וְשִׂמְחָה...

י"ח תס.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לַפְּנֵי הַחַג, י"א נִיסָן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

תֵּאֱמִין לִי, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִי פְּרָטִית, וְכֹל הַעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע יְחִידוֹת דִּיּוֹר תְּהִינָה שְׂיִכּוֹת לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, רַק צָרִיכִים לְהַפְעִיל לַחֵץ עַל מְשַׁרְד הַשְּׂפוּן, וְאַתָּה צָרִיךְ לְהַתִּיעֵץ בְּכֹל דְּבָר עִם ... שֶׁהוּא בְּקִשׁוֹר עִם הָעוֹרֵף-דִּין, וְאַנִּי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקָרוֹב מְאֹד תּוּכַל לְהַכְנִס בְּאַחַת מִהַדִּירוֹת שָׁמָּה, וְתִבְטִיחַ אֶת זֶה לְאַשְׁתָּךְ, רַק סְבֻלָּנוֹת וְאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא בְּעַל-הַבֵּית שֶׁל הָעוֹלָם בְּכֹלֵל, וְשֶׁל יְבֻנְאֵל בְּפֶרֶט, וְעַל-כֵּן אֵין עֲלֵיכֶם מָה לְדַאֵג, וְאַף שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֲוֵרַב עֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, וְחֹרֵק שְׁנָיו וְכוּ', שׁוּם דְּבָר לֹא יַעֲזֹר לוֹ, וְתִהְיֶה לוֹ מִפְּלֵה גְדוֹלָה, וְהַדִּירוֹת תְּהִינָה שְׂיִכּוֹת רַק לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, אֵתָּה רְאֵה לְקַחַת

אֶת הָעֲנִינִים בְּיַדְיָהּ, וְאֵל תִּפְחַד כָּלֵל, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שִׁיעֶשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

י"ח תסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לַפְּנֵי הַחַג, י"א נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּאֵתִי לְחִזֵּק וּלְאַמֵּץ אוֹתְךָ, שְׁאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִף שְׁמָאד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, שְׁאַתָּה גֵּר בְּדִיר וְרַפְּתָה, רַחֲמֵנָא לִישׁוֹבֵן, אֲכַל אֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ בְּהַבְטָחָה גְּמוּרָה, שְׁאַחַת מִהַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת מִהַעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע יַחֲדוֹת דִּיור יִהְיֶה שְׁלֹךְ, רַק אֵל תִּאֲבֹד אֶת הָאֲמוּנָה שְׁלֹךְ, וְשְׁאֵל תִּתְפּוּצֵץ הַסְּבָלָנוֹת, אֲנַחְנוּ מִפְּעִילִים לְחֵץ גָּדוֹל דֶּרֶךְ עוֹרֵךְ-דִּין עַל מִשְׁרַד הַשְּׂכוּן, שְׁנִקְבַּל אֶת הַדִּירוֹת, וְיֵשׁ עַל זֶה סְבוּיִים מְאֹד טוֹבִים, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ וּלְחִזֵּק אֶת אִשְׁתְּךָ, וְאִף שְׁאֲנִי מִצְטַעַר מְאֹד מְאֹד בְּצַעֲרֵכֶם הַקָּשָׁה, כְּאֲשֶׁר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יוֹדֵעַ זֹאת, עִם כָּל זֹאת תִּדְעוּ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִינִי מִפְּסִיק לְהִתְפַּלֵּל עַל דְּבַר זֶה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ וּמִדֵּי שָׁעָה בְּשָׁעָה, שְׁתִּזְכֶּה לְקַבֵּל אַחַת מִהַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּצָּא מִקְטָנוֹת הַדַּעַת, וְתִזְכֶּה לְהַפְּלֵל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְיִמְשֵׁף עֲלֶיךָ שְׁפַע וְרַחֲמִים רַבִּים, וְיִהְיֶה לְךָ בֵּית דִּינָה עִם גְּנָה יָפָה סְבִיב, וְאֵל תִּחַשְׁבֵּן שְׁזָה חֲלוּם, כִּי אֲצַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל לְהִיּוֹת, רַק צְרוּיִכִים לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לִפְלֵי בְּחִלְיִשׁוֹת הַדַּעַת כְּרַגַּע, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שִׁיעֶשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגַם בְּשָׁנָה הַבָּאָה עֲלִינוּ לְטוֹבָה

תוכל אשתך להיות עוזרת או מורה בבית-ספר שלנו, וזה גם-כן יכניס לכם עוד שפע בפרנסה, כי כל האמהות מאד מרצות ממנה.
המאחל לך חג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה..

י"ח תסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יום שלישי לפני החג, י"א ניסן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נְרוּ יְאִיר.

ראה להמשיך בעבודתך עבודת הקדש להפיץ את אור רבנו
ו"ל בעולם, כי אין עוד דבר גדול מזה, ובפרט בעתים הללו, אשר
העניות והדחקות וכו' מסכבת כמעט את כל האוכלוסייה בארצנו
הקדושה, ואחינו בני ישראל נמצאים במצב כספי קשה, ועל-כן מה
טוב ומה נעים להפיץ להם את אור רבנו ו"ל, שהוא אור האמונה
הקדושה, לידע שאין לנו רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, וכן ראה
להמשיך להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ותזכה לסים מסכתא
אחר מסכתא כמו שאתה נוהג, כי מי שזוכה לסים מסכתא, זוכה
לקבל עולם רוחני, ומכל שפן מי שזוכה לסים את כל הש"ס, שאז
נעשה כסא לשכינת עזו יתברך, אשרי מי שיתמיד בכל יום בלמוד
גמרא, שאז ימשיך על עצמו מלאכי השמירה, שהם בראשי תבות
ג'מ'ר'א' — ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל.

המאחל לך חג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

י"ח תסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יום שלישי לפני החג, י"א ניסן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

ראי להמשיך להשתדל בכל תקף ועז בענין בית-ספר לבנות,

כי זה לי בנפשי, שיהיה לנו בית-ספר משל עצמנו ביבנאל, בודאי צריכים ללחץ הרף העורף-דין שנקבל את המבנים, אבל על-כל-פנים אם לא נזכה השנה, יהיה איך שיהיה עלינו לפתח בית-ספר, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתתיעצי עם גברת ... שהיא כבר פתחה בית-ספר לבנות באשדוד, ויש לה הצלחה גדולה מאד, ולומדות שם כבר היום יותר ממאה וחמשים בנות, והיא מוכנה לעזור לך במה שרק יכולים, ועל-פן תהיי בקשר עמה, וכן תלחצי על מי שאת רק יכולה, כי צריכים לקחת בחשבון, אשר הנה יום והנה לילה, והנה שבוע והנה חודש וכו' וכו', והנה עבר הקיץ, והגיע זמן הלמודים של שנת תשנ"ג, ואנחנו מכרחים בית-ספר של בנות לעצמנו.

ראי לדוח בכל פעם מהפעלות הטובות של החוג לבנות, וכן עם תמונות לעתון "אור יבנאל", כי זו תועלת גדולה שרואים את הפעילות שלנו ביבנאל, ואיך שאין אנו מתפעלים מהסמ"ך-מ"ם כָּלֵל, אדרבה אנחנו בונים ומתרחבים ומצליחים, יעזור הקדוש-ברוך-הוא שתהיה לו מפלה גדולה ויתבער עם החמץ ביחד.

נא ונא רק להחדיר שלום ואהבה ולמוד זכות בין נשות אנשי שלומנו, וזה יועיל לכלנו, כי כשהנשים מאחדות באחדות ובאהבה, ואין שום מריבות ביניהן, אז טוב גם לגברים.

המאחל לך חג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה..

י"ח תסד.

בעזרת השם נתברך, יום שלישי לפני החג, י"א ניסן ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שחלקת לכל אנשי שלומנו תבנית ביצים ויין ותפוחי אדמה כאשר נדבר בינינו, וכשאבוא, אשלם לך הכל.

מב אשר י"ח תסה — י"ח תסו בנחל

לְדַעְתִּי, טוֹב שֶׁתְּכִין אֶת בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי יֵשׁ בְּדַעְתִּי לְשִׁדְכוֹ,
בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, בְּל"ג בְּעֵמֶר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

י"ח תסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לַפְּנֵי הַחַג, י"א נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת קְבִיעוֹת לַעֲצֻמָּךְ לַחֲטָף בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת, כִּי כָּל זְמַן שֶׁאָדָם חֹזֵק בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, הַתּוֹרָה מַצְלֶת אוֹתוֹ
מִכָּל רָע, וְשׁוֹרְפֶת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת הַמְּסַבְּבִים אוֹתוֹ. וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת
עֲצֻמָּךְ לומר בְּכֹל יוֹם אֶת הַתְּפִלוֹת הַמּוֹבְאוֹת בְּקִנְטָרִס "מְצִיאַת־
הַזְּוִיג", וְאַנִּי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשַׁדֵּךְ אוֹתְךָ בְּל"ג בְּעֵמֶר
בְּשֶׁאֲבוּא, אֲבָל אַתָּה מְצַדֵּךְ רְאֵה לְהַקְדִּים תְּפִלוֹת, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלֶּה
פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּכָר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל.

בְּנֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר, נִמְצָא אֲצֶל חָמֵי בְּבִנֵי בְּרַק, וְאִם אֶפְשָׁר
לְהַתְקַשֵּׁר עִמּוֹ אוֹ לְהַבִּיאוֹ לְיוֹם אוֹ לְיוֹמִים לְיִבְנָאֵל — מֵה טוֹב וּמֵה
נְעִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

י"ח תסו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לַפְּנֵי הַחַג, י"א נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי, שֶׁתְּשִׁים עֵינֶךָ עַל הַבְּחֹר ... בְּעֵבֹר בְּתָךְ
תַּחֲיָה, כִּי הוּא בְּחֹר טוֹב וּבְעַל מְדוּת, וְכֵן הַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַרְבֵּה

אָשֶׁר י"ח תסז — י"ח תסח בַּנְחַל מַג

כְּשֶׁהָיָה אֶצְלִי, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִוְכַל לְצֵאת מִזֶּה שְׂדוּף טוֹב, וּבְיָדָי צְרִיכִים תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יְתַבְּרָךְ, שְׂנִזְכֶּה לְגַמֵּר בְּכִי טוֹב, וּבְכַרְט כְּפִי שְׂדַבְּרָתִי עִם בְּתָךְ תַּחֲיָה... וְכָךְ נוֹכַח לְשַׂדְּכֶם, בְּעֶזְרָתוֹ יְתַבְּרָךְ שָׁמוּ, בְּל"ג בְּעֶמֶר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתִזְכְּוּ לְהַכְנִס מֵה שְׂיִוְתֵר מֵהַר בְּאַחַת מֵהַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת.

הַמְאַחַל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה...

י"ח תסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם שְׂלִישִׁי לַפְּנֵי הַחַג, י"א נִיסָן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם. לְדַעַתִּי, תַּכְּנִסוּ בְּפְרוּיָקֵט שְׂל הַעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע יְחִידוֹת דִּיּוֹר, שְׂאֲנִי בְּטוֹחַ שְׂזֶה שִׁיךְ רַק לְאֲנָשִׁי שְׂלוֹמֵנּוּ, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִזְכוֹת הַתְּפִלוֹת שְׂל כָּל אֲנָשִׁי שְׂלוֹמֵנּוּ, נִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְעֵמֶק הַשְּׂוּהָ עִם מְשֻׁרַד הַשְּׂכּוּן, וְהַדִּירוֹת תַּהֲיִינָה שְׂיִכּוֹת לְאֲנָשִׁי שְׂלוֹמֵנּוּ, הַעֲקֵר לֹא לְהַתְּפַחַד כָּלֵל, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּתַפְּלָה וּבַקְּשָׁה, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִמֶּנּוּ יְתַבְּרָךְ, שְׂיַחֲוִס וְיִרְחַם עָלֵינוּ, כִּי מֵה שְׂתַפְּלָה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבָר שְׂבַעוּלָם לֹא יוֹכַל לְפַעַל.

הַמְאַחַל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה...

י"ח תסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם שְׂלִישִׁי לַפְּנֵי הַחַג, י"א נִיסָן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיֹתֵר לְהַפְיִץ אֶת הַקְּנֻטְרִסִים הַחֲדָשִׁים,
וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה
עִמָּךְ נִסִּים נִגְלִים, שְׁגִם אֶתָּה תוּכַל לְהַכְנִס בְּאֶחַת מִהַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת
מִהַעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע יַחֲדוֹת דִּיּוֹר, כִּי הַכֹּל שִׁיךְ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְרַק
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא הַבַּעַל הַבַּיִת, וּבּוֹדָאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה...

י"ח תסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לַפְּנֵי הַחַג, י"א נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲקוּנָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל הַסִּתְּדָר אֶצְלָךְ, וְאַתָּה מַחְזִיר
לְאֵט לְאֵט אֶת הַחֻבּוֹת. וּבְאֻמַּת כָּל הַצָּרוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵן כְּשֶׁנוֹפֵל
בְּקִטְנוֹת הַדַּעַת, וְנִכְנָס בְּהַלְוָאוֹת וְחֻבּוֹת, שֶׁזֶה הוֹרֵס אוֹתוֹ לְגַמְרֵי,
וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְצִאת בְּכֹל יוֹם לְהַפְצָה,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יָבִיא לְךָ שְׁפַע, שֶׁתוּכַל לְשָׁלֵם אֶפְלוּ מְעַט דְּמַעַט
לְכֹל אֶחָד מִהַבַּעֲלֵי חֻבּוֹת, וְזֶה כְּבָר הַשֵּׁג גָּדוֹל מֵאֵד.

רֵאָה לְשֹׁמֵר מֵאֵד אֵיךְ שְׂאֵתָה מְדַבֵּר, כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עִמָּךְ בְּהִיוֹתְךָ
אֶצְלִי, כִּי צָרִיכִים לְדַבֵּר רַק הַתְּחִזְקוֹת וְיִרְאֵת שְׂמִים, וְלֹא דְבוּרֵי
הוֹלָלוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה...

י"ח תע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לַפְּנֵי הַחַג, י"א נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲשֶׁר י"ח תעא בַּנְחַל מֵה

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַתְּ אֶת הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת, שֶׁהִסְפֵּר "דְּרָשׁוֹת מוֹהֲרָא"ש" יֵצֵא לְאוֹר.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְשִׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת פְּעֻלָּתְךָ, כִּי הִסְפֵּר הַזֶּה הוּא חֲדוּשׁ שְׂבַח־דְּוִשִׁים, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיַעֲיֵן בּוֹ.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזְקֵךָ אֶת עֲצֻמְךָ לֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבִבְאֻמַּת זוֹ זְכוּת גְּדוּלָּה, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרָט זֶה שְׂאִתָּה מִדְּפִיס אֶת כָּל חֻלְקֵי שׂוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", אֲשֶׁר הִסְפָּרִים הָאֵלוֹ מַחֲיִים אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים מָאד מָאד, וְלִכֵּן זְכוּת הַרְּבִים תִּגָּן עָלֶיךָ וְעַל אֲשֶׁתְּךָ וְעַל יְלָדֶיךָ, וְתִזְכּוּ לְהִיּוֹת שְׂמוּרִים מִכָּל חַטָּא, וְתִהְיוּ בְּרִיאִים, וְיִמְשֶׁךְ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַמֵּאחַל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

י"ח תעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר אַחֲרִי, כ"ו נִיסָן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַתְּ הַטוֹב מִמָּךְ, וְיַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנִשְׁמַע תְּמִיד רַק בְּשׂוּרוֹת מְשֻׁמַּחַת, וְהַעֲקָר שְׁנוּכַל כָּבֵר לְכַנּוֹת וְלְכַנּוֹת וְלְכַנּוֹת וְכּוֹ' וְכּוֹ' "עִיר בְּרִסְלָב", וְאִנִּי יוֹדַע, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם אֹרֵב עָלֵינוּ מָאד מָאד, וְהוּא כְּדִגְמַת נַחֲשׁ, אִפְלוֹ שְׂפָכֵר חוֹתְכִין אוֹתוֹ, עִם כָּל זֹאת יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת עֲצוּמִים בְּזַנְכוֹ וְכּוֹ', אָדָם כָּבֵר הוֹצִיאֵנו אוֹתוֹ מִהָעִיר וְכּוֹ', וְאִף-עַל-פִּי-כֵן בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה חוֹזֵר וּבָא, וְהַיּוֹם שְׂמַעְתִּי שְׂמִסִּית וּמִדִּית אֶת ... בְּצִרוּף עִם ... לְהַכְנִים מְשֻׁפָּחוֹת שְׁלָהֶם בְּדִירוֹת הַחֲדָשׁוֹת, וְתַכְף-וּמִיד הַתְּקַשְׁרָתִי אֵל ... וְאָמַר לִי שְׂמַחֵר יִהְיֶה בְּמִשְׁרַד הַשְּׂכוּן, וְהוּא יִבְרַר מֵה לַעֲשׂוֹת בְּעִבּוּר אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעִנְיַן הַדִּירוֹת, אִף שְׂלִדְעָתִי הַכֹּל רוּחַ וְדַמְיוֹן, כִּי מֵה יַעֲשׂוּ שֵׁם ... וְלָמָּה לָהֶם לְהַשְׁקִיעַ כֶּסֶף לְדִירוֹת, כְּשֶׁבְּמִקּוֹם

אחר יכולים לקבל בתְּצִי מְחִיר וְכוּ', וְעַל־כֵּן לְדַעְתִּי הֵן סֵתֵם שְׂמוּעוֹת וְרוּחַ וְכוּ', אֲךָ מִצַּד שְׁנֵי לְמִיחָשׁ בְּעֵינַי, תִּדְעֵ אֶת רִשְׁעַת הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, מִה יֵשׁ לוֹ בְּרֵאשׁוֹ הַטָּמֵא, אֲךָ, לְדַעְתִּי, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כָּל־כֶּף גָּדוֹל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם ה'", וּפְרַשׁ רַש"י: 'לְעוֹלָם יָדָךְ עַל הָעֲלִיּוֹנָה', שֶׁלְּבִסּוֹף תִּהְיֶה לְהַרְשֵׁעַ הַזֶּה מִפְּלֵה, וְלֹא יוּכְלוּ לָנוּ שׁוֹנְאֵינוּ כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל רְצוֹנָךְ מִכְּתָב כָּלְלִי, שֶׁתִּתְּלֶה עַל הַקִּיר בְּבֵית־הַמְּדֻרָשׁ, וְכֵן מִכְּתָב לְ... וְלִבְנֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

י"ח תעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, כ"ו נִיסָן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אוֹדוֹת לַעֲשׂוֹת בִּימָה לְבֵית־הַמְּדֻרָשׁ, וְאַחֲר־כֶּף לְהַפְּכוֹ לְשִׁלְחָן בְּעֵבוּרֵי בַעַת הַטִּישׁ וְכוּ', עֵינַי עֲכָשׁוּ בַּפּוֹסְקִים, וַיֵּשׁ בְּזֶה שְׂאֵלָה גְּדוֹלָה לְהִלְכָה, שֶׁעֲשִׂית בִּימָה לְסִפֵּר תּוֹרָה, וְאַחֲר־כֶּף לְהַפְּכוֹ לְדַבֵּר חַל, וְאַסוּר לַעֲשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה, וְעַל־כֵּן אַתָּה צְרִיךְ לְשַׁנּוֹת אֶת הַתְּכַנִּית, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׂאִין הַתֵּר לָזֶה, וְאַפְלוֹ שְׂיִכּוּלִים לְצַדֵּד שְׁבוּנִים אֶת זֶה עַל תְּנַאי שְׂאֵז מִתֵּר וְכוּ', אֲבָל תְּמִיד צְרִיכִים לְזָכֵר, שְׂיֵשׁ גַּם עֲנִיָּן חֲנוּף לִילָדִים, שֶׁהֵם צְרִיכִים לְדַעַת וְלְרֵאוֹת, שֶׁבִימָה בְּעֵבוּר סִפֵּר תּוֹרָה, זֶה קִדְשׁ קִדְשִׁים, וְאַסוּר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם לְדַבֵּר חַל, וְאִם הִילָדִים יִרְאוּ שְׂאוּכָלִים עַל זֶה, דְּבַר זֶה מְקַרֵּר אֶת הַקְּדוּשָׁה, כֵּן נִרְאֶה לְפִי דַעְתִּי, וְעַל־כֵּן תִּחַשֵׁב עַל אֵיזָה רַעִיוֹן אַחֵר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תעג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, כ"ו נִיסָן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּבְאַמַּת מְאֹד הַחַיִּית אוֹתִי עִם הַדְּבוּרֵי חֲזוּק שְׁכַתְּכֵת לִי בְּעֵינַי שְׁבַח הַקְּנֻטְרִסִים, אֲבָל תִּאֲמִינִי לִי, כִּי מֵה שְׁאַתָּה יוֹדַעַת זֶה רַק אֲחוּז מִמָּאָה אֶלְף בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא, מִמָּה שְׁאַנִּי יוֹדַע מֵה שְׁקוּרָה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְזֶה נוֹתֵן לִי אֶת הַכֹּחַ וְהַדְּחִיפָה לְחַבֵּר עוֹד יוֹתֵר וְעוֹד יוֹתֵר קְנֻטְרִסִים וּסְפָרִים, וְאֵף שְׁאַנִּי מְגַבֵּל מְאֹד מְאֹד בְּזִמְנֵי וּבְכַח אָדָם, עִם כָּל זֹאת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵצְמוֹ יוֹדַע, שְׁאַנִּי עוֹשֶׂה הַכָּל לְמַעַלָּה מִכַּחוֹתֵי וְכוּ', וְאַנִּי כָּבֵר לֹא מְדַבֵּר לְמַעַלָּה מִכַּחוֹת הַפְּסָף הַמְּגַבְּלִים וְכוּ', וּבְאַמַּת זֶה עֵקֶר שְׁמַחְתִּי שְׁאַתָּה זוכֵית בְּזִכּוֹת כּוֹז לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁךָ בְּפַעַל מִמֶּשׁ, לְשִׁבַת שְׁעוֹת עַל גְּבֵי שְׁעוֹת, וְלִתְקַתֵּק וְלִנְקֵד וְלִהַדְּפִים וְכוּ', אֲשֶׁר אֲנִי בְּטוֹחַ, שְׁמַרְחוּק אֶת מְבִינָה הַיֵּטִב הַיֵּטִב מֵה קוּרָה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְכֵן יֵשׁ לָךְ הַרְגָּשָׁה בְּסְפָרִים, מֵה לַעֲשׂוֹת?! זֶה עֵקֶר הַבְּחִירָה, שְׁמַסֵּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזֶה הָעוֹלָם כַּח לְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם, שְׁיַעֲלִים וְיִסְתִּיר אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אִם לֹא הָיָה הָעֵלֶם וְהַסְתֵּר כֵּזֶה, הָיָה סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת פְּעֻלָּה יוֹצֵאת מִהַפְּלָל, וְלִפּוּצֵץ אֶת כָּל הַחֲשָׁף, וְכִמוֹ שְׁרַבְנוּ ז"ל בְּעֵצְמוֹ אָמַר עַל סְפָרוֹ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן": "אִם לֹא הָיָה הָעֵלְמוֹת וְהַסְתֵּרוֹת כְּאֵלוֹ, הָיָה הַסְּפָר מְחִיב לַעֲשׂוֹת פְּעֻלוֹת", וְהִנֵּה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתִי בְּזִכּוּיֹת חַנּוּם לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל לְבַד בְּכַחוֹת עֲצָמֵי, עַל-יְדֵי שְׁמַצְאָתִי סְפָר קֶטָן "מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ", וְתַהֲלָה לְאֵל, לֹא הִפְרָתִי אֶת אֵף אֶחָד, וְכֵן קִנִּיתִי לְאֵט לְאֵט עוֹד סְפָר וְעוֹד סְפָר, עַד שֶׁהַשְּׂגָתִי אֶת כָּל סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבָהֶם יִגְעַתִּי יָמִים וְלֵילוֹת, שְׁבוּעוֹת וְחֻדְשִׁים, וְשָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים עַד שֶׁהַתְּחַתְּנָתִי, וְזִכְנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַדְּפִים אֶת כָּל סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאֶת כָּל סְפָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹהַרְנ"ת ז"ל, וּמְכַרְתִּי אֶת זֶה בְּפְרוּטוֹת מִמֶּשׁ, וְזֶה הָיָה בְּשִׁנַּת תַּשְׁכ"ה, וְנִכְנַסְתִּי בְּחוֹבוֹת לְמֵאוֹת

אֶלְפֵי דוֹלָר, וְעוֹד הֵייתִי צָעִיר מְאֹד בְּגִיל כ"ד, וּבְבִיתִי לֹא הָיָה אֶפְלוֹ
 לָחֵם וְחֶלֶב לְתֵת לַיְלָדִים בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא, עִם כָּל זֹאת הִלְכָתִי
 וְהִשְׁכַּרְתִּי אֶת עֲצָמֵי לְבֵית־דְּפוּס לְעֶבֶד שָׁם, וּבִשְׂכַר זֶה הִדְפִּיס לִי אֶת
 הַסְּפָרִים, וְעוֹד הָיוּ נִסִּים רַבִּים שֶׁעָשָׂה לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמֵאֵז
 הִתְחִילוּ לְהִתְקַרֵּב בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְהִתְחַלְתִּי לְהִתְקַרֵּב עִמָּהֶם, וּמֵאֵז
 עָרַב חֲנֻכָּה תִשְׁכ"ד הִתְחַלְתִּי לְהִתְכַּתֵּב עִמָּהֶם, וּמֵאֵז נוֹלַד סְפָרֵי שׁו"ת
 "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", אֲשֶׁר כָּבַר הִחִיָּה מְאוֹת וְאֶלְפֵי בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּלִי שׁוּם
 גְּזֵמָא כָּלֵל, וְעַל-כֵּן תִּשְׁוֹאוֹת חֵן לָכֵם עַל הַעֲבוּדָה הַנּוֹרָאָה וְהַנִּפְלְאָה
 שֶׁאַתֶּם עוֹשִׂים — לְסַדֵּר אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן לְהִדְפִּיס
 עוֹד הַמּוֹן מְכַתְּבִים מִפְּתִיבֵי, שְׂאֵף פֶּעַם לֹא הָיוּ מְדַפְּסִים. וְמָה אָמַר
 לָכֵם! הַסְּפָרִים יוֹצְאִים כָּל-כָּף יָפָה עִם מַרְאֵי מְקוֹמוֹת וּמִפְּתִחוֹת
 מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא, פְּלֵאֵי פְּלֵאִים, אֲשֶׁר־יִכֶם וְאֲשֶׁר־יְחַלְקֶכֶם, וְאֲנִי מְאֹד
 מְקַנָּא בְּזִכְוֹתְכֶם.

וְהִנֵּה קִצְתַּת הַאֲרֻכָּתִי, וּבִאֲמַת עֲדִין לֹא הִתְחַלְתִּי לְכַתֵּב מַה שְׁיִישׁ
 בְּלִבִּי, כִּי אֵת גְּדֵל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁיִישׁ לִי לְמַעַן לְהַפִּיץ אֹרֶךְ רַבְּנוּ
 ו"ל — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲיֵד, אֵיךְ
 שְׁאֲנִי סוֹבֵל פְּשׁוּט בְּבְרִיאוֹת הַגּוֹף, שֶׁבְּכָל שְׁפִתִים אוֹ שֶׁלֵּשׁ שְׁעוֹת אֲנִי
 צָרִיךְ לְקַחַת גְּלוּלָה נְגִד פְּאֲבֵי רֵאשׁ חֲזָקִים, וְכֵן לִפְנֵי כָּל שְׁעוֹר שְׁאֲנִי
 נוֹתֵן בְּרַבִּים, אֲנִי צָרִיךְ לְקַחַת גְּלוּלָה, כִּדִּי שְׁלֹא תִהְיֶה לִי הַתְּאֲמָצוֹת
 בְּלֵב וְכו' וְכו', וְעַם כָּל זֹאת אֲנִי מְסַתְּפֵל עַל זֶה כָּלֵל, רַק כָּל זֶה
 חִיוּתִי — לְגַלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל, כִּי קִבַּלְתִּי מִמֶּנּוּ
 בְּמִתְנָה — לְהִלְבִּישׁ אֶת דְּבָרוֹ בְּכֹלִים מְכֹלִים שׁוֹנִים, לְקַחַת אֶת אֹר
 הָאֵלֶף, וּלְחַלְקוֹ לְמְאוֹת, וְהַמְּאוֹת לְעִשְׂרֵי יוֹת, וְהַעֲשִׂירֵי יוֹת לְאַחַדִּים,
 וְגַם אֶת הָאַחַדִּים לְפָרֶרֶם לְפָרוּרִים, עַד שְׁאֲנִישׁ הַנְּמַצָּאִים בְּרַחוּב,
 וּרְחוּקִים לְגַמְרֵי מִהִיָּדוֹת, שֶׁתִּהְיֶה לָּהֶם אֵיזוֹ הַרְגָּשָׁה וְשִׁיכוֹת אֵלָיו
 יִתְבָּרֵךְ, וְתִהְיֶה לָּאֵל, הַקְּנוֹטֶרְסִים וְהַסְּפָרִים עוֹשִׂים פְּעֻלָּה גְּדוּלָּה
 בְּעוֹלָם, וְעוֹד יִגִּיעַ הַיּוֹם, שֶׁיִּתְגַּלֶּה לְכֹלֵם מַה הַסְּפָרִים הָאֵלֶּוּ פְּעֻלוֹ
 בְּעוֹלָם. וְאֶצְלֵי בְּרוּר, אֲשֶׁר תִּשְׁעִים וְתִשְׁעֵה אַחוּזִים שְׁמִתְקַרְבִּים אֶל
 רַבְּנוּ ו"ל, הֵם רַק עַל-יְדֵי הַסְּפָרִים הַתְּדֻשִׁים, וְכֵן יוֹתֵר מִשְׁבְּעִים אַחוּז
 בְּעַלֵּי תְּשׁוּבָה נַעֲשִׂים עַל-יְדֵי הַסְּפָרִים הָאֵלֶּוּ. וְדַבֵּר זֶה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת

תחקיר בין אלו שזכו להתקרב אל רבנו ו"ל ובין אלו הבעלי תשובה, אם לא היתה ההתחלה שלהם עלידי ספרינו.

ועל-כן עליך להתחזק מאד בעבודת הקדש, שאת עוסקת בזה, ולא להסתפל על שום ברנה שבעולם, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך, עם כל זאת תאמיני לי, שרק זה ישאר לנו, והשכר יתן לך הקדוש-ברוך-הוא. ובאמת צריך לעשות בלא שכר, רק מצד אהבת הקדוש-ברוך-הוא, כי מה כתוב בספרים האלה? רק גלוי אלקות במדרגה הכי עליונה מאד, המלבשת בכל מיני לבושים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בשבילכם, שתצליחו בכל מעשי ידיכם, ותזכו לגדל ולחנף את ילדיכם בקלות, ויהיו קדושים וטהורים, שומרי הברית, תלמידי חכמים יראים ושלמים, והיה זה שכר מאת הקדוש-ברוך-הוא, מה שאת עוסקת בזכות הרבים.

ראי לתקן תמיד את הלשון בין בקנטרסים ובין בספרים, ובפרט ב"שיחות-מוהרא"ש", לשנות מלשון זכר ונקבה וכו' וכו', והכל שיהיה על-פי הקדוק, וכן להכניס מראי מקומות, וכדאי אפלו להתמהמה קצת, העקר שיהיה עם מראי מקומות, כי ספר עם מראי מקומות, יש לזה חן אחר לגמרי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תעד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אחרי, כ"ו ניסן ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

אף שפכר כתבתי עכשו מכתב לאשתך, אבל המכתב גם נוגע לך, כי באמת מה שקנתה אשה — קנה בעלה, ואם לא היתה מרשה לאשתך, אזי היא לא היתה מתקתקת ועוסקת בעבודה הקדושה הזו,

ועל-כֵּן יֵשׁ לְשִׁינֵיכֶם חֶלֶק בְּזֶה, וְאֲשֶׁרֵיכֶם וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקְכֶם. רַק הַיּוֹם
 הַיָּא כְּתִיבָה לִי מִכְּתַב חֲזוֹק מִהַקְּנִטְרָסִים, וְהַצְּרִכְתִּי קֶצֶת לְהַרְחִיב אֶת
 הַדְּבֹר, אֲבָל בְּאַמַּת כְּפִי מֵה שֵׁישׁ בְּלִבִּי, עֲדִין לֹא הִתְחַלְתִּי לְכַתֵּב,
 וּבִפְרָט מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלַי בְּשֵׁתֵי הַשָּׁנִים הָאֵלּוּ: תִּשְׁנֵנָּה תִּשְׁנֵנָּה מִצַּד
 הַסָּמָ"ךְ-מ"ם בְּיַבְנָאֵל, זֶה לֹא נִתֵּן לְהַכְתִּיב כָּלֵל, הַצְּרִכְתִּי לְבִלּוֹת חֶלֶק
 הָאָרִי מִיָּמַי וְשְׁבוּעוֹתַי וְחֻדְשֵׁי רַק לְהִלָּחֵם נִגְדוֹ, כִּי מֵה לַעֲשׂוֹת?
 בְּאֲשֶׁר רָצָה לְפוֹרֵר וּלְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ לְגַמְרִי, וְתִהְיֶה לָּאֵל, עַל-יְדֵי
 הַמְּכַתְּבִים שֶׁכְּתִבְתִּי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְחֻזְקִתִּי וְאַמְצָתִּי אוֹתָם —
 הַחֻזְקָנוּ מֵעַמָּד, וְעַל-כֵּן הַמְּכַתְּבִים שֶׁל שְׁתֵּי הַשָּׁנִים הָאֵלּוּ, הֵם מְאֹד
 מְאֹד חֲרִיפִים, עִם כָּל זֹאת אֵין בְּרָרָה, וְצָרִיכִים לְהַדְפִּיסָם כְּמוֹת שֶׁהֵם,
 לְמַעַן יִדְעוּ דוֹרוֹת הַבָּאִים אֶת גְּדֹל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁעָבְרָנוּ בְּהַקְמַת
 "עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְאַנִּי מְאַמֵּין בְּאַמוּנָה אֱמֵתִית, שְׁסוּף כָּל סוּף נִזְכָּה
 לְהַתְגַּבֵּר עַל הַכֹּל, וְלִבְנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּאַרְצָנוּ הַקְּדוּשָׁה,
 וְאַף שֶׁנִּרְאָה דְּבָר זֶה עֲכָשׁוּ כְּחֹלֹם, אֲבָל תְּאַמֵּין לִי, גַּם כְּשֶׁהֵייתִי
 בְּגִיל צָעִיר בֶּן כ"ד, וְהִתְחַלְתִּי לְהַדְפִּיס סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כָּל אֲנָשִׁי
 שְׁלוֹמְנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל צָחֲקוּ מִמֶּנִּי, וְעָשׂוּ מִמֶּנִּי לִיצְנוּת, כִּי עַד
 אַז הָיָה "וְעַד הַדְפָּסָה", "קִרְיַן הַדְפָּסָה", "חֲבַרַת הַדְפָּסָה" וְכוּ',
 וְכַדוּמָה כָּל מֵינֵי שְׁמוֹת, וְהַדְפִּיסוּ סֵפֶר או שְׁנַיִם, וְעַד שֶׁנִּדְפַּס לְקַח
 כְּמָה שְׁנַיִם, וּבִקְשׁוּ מְחִירִים גְּבוּהִים עַד שֶׁבָּאתִי — אֲבָרָךְ צָעִיר,
 וְשִׁבְרָתִי אֶת הַכֹּל וְכוּ', וְהַדְפָּסְתִּי אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּלִי יוֹצֵא
 מִהַכָּלֵל, וְכֵן סִפְרֵי מוֹהֲרֵנוּ ת"ת ז"ל, וְהַפְּצָתִי אֶת זֶה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ
 בְּעֵבֶר פְּרוּטוֹת, וְאַף שֶׁנִּכְנַסְתִּי בְּחֻבּוֹת עֲצוּמִים, לֹא הִסְתַּכַּלְתִּי עַל
 כֶּף כָּלֵל, כִּי יָדַעְתִּי, אֲשֶׁר אֲנִי מְכָרָח לְשֵׁלֶם חֲזָרָה לְרַבְּנוּ ז"ל מֵה
 שֶׁעָשָׂה עִמִּי וְכוּ', הַטּוֹבוֹת הַנִּצְחִיּוֹת שֶׁזָּכָה אוֹתִי וְכוּ', תוֹרָה וְתַפְלָה
 וְכוּ', וּמֵאֵז תִּהְיֶה לָּאֵל, הַקְּמַתִּי תְּלַמִּידִים, שֶׁגַּם הֵם הַדְפִּיסוּ אֶת כָּל
 סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהִתְלַמִּידִים הָאֵלּוּ גַם-כֵּן הִקִּימוּ תְּלַמִּידִים וְכוּ', עַד,
 שֶׁתִּהְיֶה לָּאֵל, הַיּוֹם רוֹאִים אֶת הַמַּהְפָּכָה מֵה נַעֲשֶׂה בְּבֶרֶסֶלֶב, עַל-יְדֵי
 הַהִתְחַלָּה שֶׁהִתְחַלְתִּי אַז לְהַדְפִּיס אֶת הַסִּפְרִים, וּמֵה גַּם, שֵׁישׁ כְּבֹר
 אֶלְפֵי מְקַרְבִּים בֶּן יָרְבּוּ. כְּמוֹ-כֵן יִהְיֶה עִם "עִיר בְּרֶסֶלֶב", שֶׁנִּרְאָה
 עֲכָשׁוּ הַכֹּל כְּחֹלֹם, אֲבָל לְבִסוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף, וְנִרְאָה אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִצֵּא
 מִכַּח אֵל הַפְּעֵל, וְעַל אֵף גְּדֹל הַמְּרִירוֹת וְהַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַעֲגַמַת

נֶפֶשׁ שֵׁשׁ לִי מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, עִם כָּל זֹאת אֲנִי בְּטוֹחַ בּוֹ יְתַבְרֶךְ, שְׂאֻזְכָּה לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַמְּגִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים, וְלִהְיוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל חֲשָׁקִי וְכִסּוּפִי כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּעֵת הַהִדְפָּסָה, שְׁגָם אֲז עֲבָרָה עָלַי מְרִירוֹת דְּמָרִירוֹת עַד אֵין סוּף וְכוּ' וְכוּ', וְסַחֲבוּ אוֹתִי לְדִינֵי תוֹרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן אֵימּוֹ עָלַי עִם נֶשֶׁק חֵם, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא, וְהִיתָה הַמְשֻׁטָּרָה מְעַרְבֶת בְּזָה, וּמָה שֶׁרַק לֹא עֲבַר עָלַי בְּהִדְפָּסָה — זֶה לֹא נִתֵּן לְהַכְתֵּב, וְעוֹד יָבֹוא הַיּוֹם, שְׂאֻסְפֵר אֶת זֶה בְּאַרְיִכוֹת, עִם כָּל זֹאת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזֹר לִי לְעֹבֵר עַל הַכֹּל. וְכִמוֹ-כֵן עֲכָשׁוּ בְּעִיר בְּרֶסֶלַב, אֲזֻכָּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה הָעֵתוֹן עוֹשֶׂה וּפּוֹעֵל בְּעוֹלָם, כִּי יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם, שְׂכַל-כֶּף שְׂבוּרִים וְנִפְּוִלִים בְּדַעְתָּם, שֶׁכָּבַר לֹא מְעַנִּין אוֹתָם שׁוּם דְּבָר, אֲפֹלוּ סֵפֶר חֲזוּק לֹא, רַק עֵתוֹן עִם תְּמוּנוֹת, וְהִנֵּה יֵשׁ לוֹ עֵתוֹן עִם תְּמוּנוֹת, וּמְלַבֵּשׁ בָּהֶם הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, עַד שֶׁבְּתוֹךְ הַקְּטָנוֹת וְהַדְּחָקוֹת וְהַשְּׁנָה, גַּם הֵם יְכוּלִים לְהִתְעוֹרֵר, כְּעֵין שְׂגָלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס', שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְעוֹרֵר בְּנֵי-אָדָם מִהַשְּׁנָה, אֲלֹא עַל-יְדֵי סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, וְכָל הָעֵתוֹן "אוֹר יִבְנֶאֱל" סוֹבֵב עַל זֶה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְנוּ, שְׂגֻזְכָּה לְהִרְחִיב וּלְהַעֲשִׂיר וּלְשַׁפֵּר בְּכָל פַּעַם אֶת הָעֵתוֹן יוֹתֵר יָפֵה, עַד שֶׁיְהִיָּה קוֹל שׁוֹפֵר לְגִלוֹת בָּהֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְהוּא גְלוֹי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, עַד שְׂאֻפֹלוּ הָכִי יְרוּד וְהָכִי גָמוֹד, גַּם-כֵּן יִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ מְאֹד עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי בְּעַנְיַן בְּנֵי, וְתִמְחַל לִי מְאֹד מְאֹד עַל הַטְּרָחָא שֶׁהִטְרַחְתִּי אוֹתָךְ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכָּנִי לְרִאוֹת נַחַת דְּקַדְשָׁה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּדִיוֹק כְּמָה עוֹלָה הַמִּצּוֹת, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְשַׁלֵּם לְאַבִּיךָ.

פֶּה תִקְבַּל רְצוּף מִכְתָּב לְ... יָרוּ יְאִיר, שְׂתוּלִיךְ אֶת זֶה

לְבֵית-חֹלִים, וְאֲקִים בְּזֶה מְצוֹת בְּקוֹר חוֹלִים, וְאֲקִיָּה שְׁמֵרְגִישׁ כְּבֹר
 יוֹתֵר טוֹב, וְתִשְׁאַל בְּשְׁלוֹמוֹ בְּשָׁמִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
 מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שְׁתִּזְכְּוּ לְשִׁפְעַ דְּקַדְשָׁה, וְתַעֲסְקוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם בְּעִסְקַ
 הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים, וְכֵן אֶת כָּל סְפָרֵי
 רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרֵנוּ ת"ז לְבִתְכֵלִית הַהַדוּר וְהַיְפִי, וְאִף פַּעַם לֹא
 תִתְרַחֲקוּ מִ"הֵיכַל-הַקְדוּשׁ" קַדְשׁ הַקְדָּשִׁים, וְלִדְעָתִי, זֶה הַבְּרָכָה הַכִּי
 גְדוּלָּה שְׁיִכּוּלִים לְבָרֶךְ אֶת הָאָדָם, כִּי כָפִי הַמְרִירוֹת וְהַצְרוֹת
 וְהַיִּסּוּרִים וְהַדְחָקוֹת שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם, הַהֲכָרַח קָדָם
 כָּל לְדַבֵּר עָלֵינוּ, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם, שְׁתִּמְיֵד תִּשְׁאַרוּ בְּ"הֵיכַל-
 הַקְדוּשׁ", קַדְשׁ קְדָשִׁים, וְתַעֲסְקוּ בְּהַדְפָּסוֹת וְהַפְּצַת הַסְּפָרִים הַקְדוּשִׁים,
 וּבְפָרֵט בְּסְפָרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", אֲשֶׁר יוֹצֵא כָּל-כֶּף יָפֵה בְּהַדוּר
 רַב עִם מְרָאֵי מְקוֹמוֹת וּמִפְתָּחוֹת מְמֹשׁ לְהַפְּלִיא, יַעֲזוֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא לְהַמְשִׁיךְ חֵלֶק אַחֵר חֵלֶק, וְכֵן תִּזְכְּוּ לְהַדְפִּיס אֶת כָּל
 הַסְּפָרִים אֲשֶׁר יֵשׁ תַּחַת יָדֵי, וּבְפָרֵט הַקְּנִטְרָסִים הַיְקָרִים שֶׁהֵם כָּלִים
 מִכָּלִים שׁוֹנִים לְגִלוֹת בָּהֶם אֶת דְּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

אֲגַב אֶמְרָתִי לְהַזְכִּירָךְ, שְׁמֵהֵיּוֹם וְהִלָּאָה תְּדַפִּיס אֶת קְנִטְרָס
 "מְצִיאַת-הַזְּוִיג" רַק עִם הַמְתַּכְנֶת הַחֲדָשָׁה, כִּי זֶה מְאֹד יָפֵה, הַרְבֵּה
 יוֹתֵר יָפֵה מִהָרָאשׁוֹנִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תעה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, כ"ו נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךְ שְׁאַתֶּם מְסַתְדְּרִים וְכו',
 וְאִם הַכֹּל בְּסֵדֶר וְכו', רַק סְבָלְנוֹת כְּמוֹ שְׁדַבְּרָנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 בּוֹדְאֵי יַעֲזוֹר לָךְ, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, רַק תִּשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָעִצּוֹת שֶׁנִּתְּתִי לָךְ

וכו', והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שלא תפסיד בזה ובכא, אבל שמר עצמך מאד לא להיות עצבני. והעולה על הכל אל תפחד כלל, כי הכל נורמאלי וזה קורה אצל כל זוג צעיר בהתחלה עד שמרגילים את עצמם זה עם זה וכו'.

ראה להמשיך להגיה את הספרים הקדושים במרץ וחשק חדש בכל יום ויום, ואין אתה יכול לתאר ולשער את גדל החסד חנם שאתה עושה עמי, ויעזר לך הקדוש-ברוך-הוא בשביל זה, שתזפו לכל הישועות והכל יסתדר, והעקר ראה להכניס מראי מקומות בכל מקום, כי ספר עם מראי מקומות יש לו חן אחר, וכן תעשה מפתחות לכל חלק וחלק משו"ת "אשר בנחל", ראה לכתב לי מכתב וממש תחיני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תעו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אחרי, כ"ו ניסן ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך, ובאמת ראוי לך לשמח מאד, שזכית לידע מרבי אמת כזה, רבי נפלא כזה, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

בענין ברפת הפסך, תאמין לי, שיש דבר כזה שתפנס ברכה בפסך, כי יש ברכה כזו, שבתוך סכום קטן ופעוט נכנס כמו שמרים המנפחים, ונעשה מזה שפע גדול, וכעין שקרה אצל אלישע עם השמן, שאמר (מלכים ב, ד): "מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית וגו', ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך, ויצקת על כל הפלים האלה וגו', שכל זה הוא שצריך להיות קדם כלי, וכמובא

בזהר הקדוש, שאין הברכה מצויה אלא כשיש קדם משהו ואחר-כך נשפע בו השפע, ועקר העצה לזה הוא "וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך", שהוא תפלה והתבודדות, שאדם צריך לסגור את עצמו בחדר מיחד, שאין שם בני-אדם, ולדבר אליו יתברך, כי באמת אדם צריך למסור את עצמו לגמרי לגמרי אליו יתברך, ולידע שאין לו אלא הקדוש-ברוך-הוא, וכך זמן שנדמה לאדם שיש איזו דרך הטבע להנצל, אז לא יזכה לברכה הזו, אלא כשזוכה לבוא לטוב בזה, שרואה שאין לו אף אחד בעולם רק הקדוש-ברוך-הוא, אז יכול לזכות לברכה הזו, אבל זה צריך להיות באמת, כי הקדוש-ברוך-הוא מנסה את האדם, אם הוא באמת מתזיק בזה, ודבר זה הוא סתרי נסתרות סתרי הצדיקים, איך שמאין נהפך ליש, ומבקבוק ריק שנשארו רק כמה טפות יכולים למלא את כל הבקבוק וכו' וכו', אבל צריכים קדם לעמד בנסיון הזה להיות בטל ומבטל לגמרי אל האין סוף ברוך הוא בלי שום הטענת עצמו כלל, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לך, שתזכה להתחיל להתבודד עצמך עמו יתברך, ולחזור בתשובה שלמה על פגם אמונת חכמים, עד שתזכה לאמונת-חכמים באמת, ואז תזכה לראות נסים נגלים, שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפו) תלמד ותעין עכשו בתורה זו, ותזכה לזה תמיד, ותצטרך לזה לימים הבאים.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שמסרת את כל המכתבים לאנשי שלומנו, ופה תקבל עוד כמה מכתבים למסור את זה, פי מאד נצרכים, וכן מכתב פללי לתלות את זה על הקיר, פי על כל אחד ואחד עובר מה שעובר וצריך חזיק, והלואי שהייתי יכול לכתב לכל אחד בפרטיות, אף אין הזמן בידי כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תעז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, כ"ו נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבִקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּזְרֵז אֶת הַקְּבָלָן, שְׂכָבֵר יִתְחִילוּ עִם
הַקּוּמָה הָעֲלִיוֹנָה, וְאֵל תְּחַכְּהָ כָּלֵל וְשִׁלָּא יַעֲשֶׂה עֲבוּדוֹת אַחֲרוֹת
עֲכָשׁוּ אֶפְלוּ בַּמְקָנָה, רַק לִגְמֹר אֶת הַבְּנִינָן הַזֶּה, כִּי בְּדַבְרֵים הָאֵלוּ
אֲסוּר לִהְיוֹת חֲכָם, כִּי תֵאֱמִין לִי שְׁזָה גַם בְּתוֹךְ גַּם, שְׁהַמוּעֲצָה
הַסְּכִימָה וְכוּ', כִּי בְּאֵמֶת הָיוּ יְכוּלִים לְהַטְפִּיל אֵלֵינוּ שְׁזָה בֵּית פְּנָתִי,
וּכְשֶׁמְרַחֲבִים אוֹתוֹ הוּא מְסַתֵּיר אֶת הַרְחוֹב הַשְּׁנִי לְנֶהְגִים הַבָּאִים מִן
הַרְחוֹב הָרֵאשׁוֹן, וְתִקַּח אֶת זֶה בְּמֵלֵא הַרְצִינּוֹת, וְכִף שְׁנִגְמֹר הַבְּנִינָן
בְּשִׁלְמוֹת עִם הַגַּג כָּבֵד הַכָּל גָּמוֹר, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַכְנִיס אֶת כָּל
חֲרִיצוֹתֶיךָ רַק בְּבִנְיַן הַבֵּית, וְשִׁיגְמֹר מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר עִם הַגַּג, שְׁלָא
יִהְיֶה לְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם שׁוֹם שְׁלִיטָה עָלֵינוּ, וְהוּא גַם בְּתוֹךְ גַּם, שְׁסוּגֵר
לָהֶם אֶת הָעֵינַיִם, וְטַמְטֵם לָהֶם אֶת הָרֵאשׁ, וְנִתְנָנוּ לָנוּ רְשִׁיוֹן, וְאַתָּה
שְׁמַעְתָּ בְּעֲצָמְךָ מִהָעוֹרֶךְ-דִּין שְׁאֵמֵר שְׁהִיָּה בְּכַחֵם לְעֶצֶר וְכוּ' וְכוּ',
וּבְרוּךְ הַשָּׁם, שְׁלָא נִתְנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנְיָהֶם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָמַל
עָלֵינוּ, וְעָשָׂה עִמָּנוּ גַם בְּתוֹךְ גַּם, כֵּן יַעֲשֶׂה עִמָּנוּ נְסִים גְּדוּלִים, שְׁנִזְכָּה
לְבָנוֹת גַּם אֶת הַבֵּית-הַפְּנִסֶת הַגְּדוּל, וְעוֹד לְהַקִּים מְבָנָה לְתַלְמוּד-
תּוֹרָה וּלְבֵית-הַסֵּפֶר, וְלֹא נֶצְטַרֵךְ טוֹבוֹת מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תעח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, כ"ו נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

אין מלים בפני להודות לך על כל החסד שאתה עושה עמנו בענין העזר שאתה עוזר לנו עם התאורה, מלבד השכר הגשמי שתקבל עד הפרוטה האחרונה. יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא עם שכר רוחני, שתזכה להפקד בזרע של קימא, ויבוא אור בתוך ביתך.

אודות הצרות והיסורים והמרירות וההטרדות שאתה עובר עם המשטרה וכו' וכו', תקבל את זה לכפרת עוונות, כי באמת כשאדם חוטא, רחמנא לישזבן, צריך לעבר הרבה זפוכים וכו' וכו', ומהשמים מזפכים את כל אחד בצורה אחרת, כדי לכפר על העבר שלו, על-כן תקבל את כל הבא עליך לטובה, והקדוש-ברוך-הוא ימתיק ממך כל הדינים, ותפטר כפר פעם ולתמיד מההטרדות האלה של המשטרה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תעט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אחרי, כ"ו ניסן ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיענו וירדפו אלו ידידי היקר לי מאד נרו יאיר.

מאד מאד רציתי לדעת איך אתה מרגיש, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שישלח לך רפואה שלמה, בן יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה אתה ואשתך וילדיך בריאים תמיד.

נא ונא ראה לשמח מאד מאד על נעם חלקך, על אשר בנחל שם גורלך וחלקך, ותחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות תמיד בשמחה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שגם חכמי הרופאים אמרו, שעקר הרפואה לאדם היא השמחה, כי השמחה היא רפואה גדולה, וכל החולאת על-ידי מרה שחורה ועצבות, ועל-כן ראה לגרש ממך כל מיני מרה שחורה ועצבות, ותהיה רק שמח תמיד, ובזה תהיה לך רפואה שלמה —

רְפוּאת הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאת הַגּוּף, הַתְּמִד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹרֵין כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם: מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ וְכוּ', וְכוּ', כָּל הַחֲמִשָּׁה-עָשָׂר שְׁעוֹרִים שְׁלוּמֵדִים בְּהִיכַל-הַקְּדֹשׁ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי אֵין עוֹד טוֹב מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵין טוֹב אֶלָּא תּוֹרָה, וְזֶה הַטּוֹב הָאֲמִתִּי וְהַנְּצָחִי, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֲכָמְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכִי שְׂמִכְנִיס אֶת עַצְמוֹ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, הוּא נִכְנָס בְּחֲכָמְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר אַחֲרִי, כ"ו גִּיסָן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֲקוּנָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֹּל הַסִּתְדֵּר אֶצְלָךְ וְכוּ' וְכוּ', וְתִמְשִׁיכִי לְכַתֵּב, וְאִז אֲכַתֵּב לָךְ יוֹתֵר בְּאַרְיִכוּת, הָעֵקֶר הַרְגִּילִי אֶת עַצְמִי לְשִׁכַח אֶת הָעֵבֶר, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם לְהִרְחִיב אֶת בְּנֵין בֵּיתְכֶם, וְלִבְנוֹת עוֹד כַּמָּה חֲדָרִים, שְׂיִהְיֶה לָכֶם מְקוֹם בְּהִרְחָבָה, וְיִשְׁפַע לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תפא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר אַחֲרִי, כ"ו גִּיסָן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נְגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמִחָת אוֹתִי עִם הַבְּשׂוּרָה מְשִׁמַּחַת שְׂיִשׁ בְּיַדְךָ לְסֵדֶר לִי אֶפֶן שְׂאֲזֹכָה לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן יוֹסֵף הַצַּדִּיק בְּשָׁכֶם וְכֵן אֶצֶל צִיּוֹן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוֹן, וְעַל-כֵּן אִם אֶפְשֶׁר לְסֵדֶר לִי נְסִיעָה עַל יוֹם שְׁנֵי ט"ו

אִיר, שָׁאז אֲנִי רוֹצֶה לְנַסֵּעַ בְּיַחַד עִם כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּלְמִידֵי הַיִּכְל־הַקֶּדֶשׁ אֶל צִיּוֹן יוֹסֵף הַצַּדִּיק, אֶךְ צָרִיךְ לִהְיוֹת עִם לוֹוֵי צָבָאִי, כִּי הַמָּקוֹם הוּא בְּחֻזְקַת סִכְנָה, וְלִכְּנֹן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים עַל יוֹם הַנִּ"ל, שִׁיְהִיָּה לִי לוֹוֵי צָבָאִי, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְתַת שְׁעוֹר אֶז בְּיִשְׁיבָה "עוֹד יוֹסֵף חֵי" עַל צִיּוֹן יוֹסֵף הַצַּדִּיק בְּאוֹתוֹ יוֹם, וְאִתָּה יָכוֹל לְבָשֶׁר לָהֶם אֶת הַבְּשׂוּרָה הַזֹּה, כִּי הֵם תְּמִיד מְבַקְּשִׁים אוֹתִי, שְׂאֲנִי אָבוּא אֲלֵיהֶם, אֶךְ בְּלִי לוֹוֵי צָבָאִי אֲיִנִי רוֹצֶה לְנַסֵּעַ לְשָׁם, כִּי צָרִיכִים שְׂמִירָה, וְזֶה רְצוֹן הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂצַנְנוּ עַל "וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֵׁיכֶם", וְאָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת מַה שְׂבִידוֹ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתֵנוּ וְאֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.

נָא לְהוֹדִיעַ אִם יְכוּלִים לְבַצֵּעַ דְּבַר זֶה, וְזוֹ תִהְיֶה בְּשׂוּרָה טוֹבָה גַּם לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאֲנַחְנוּ נוֹסְעִים בַּיּוֹם הַזֶּה אֶל צִיּוֹן יוֹסֵף הַצַּדִּיק, וְנִשְׁכַּר אֶז אוֹטוֹבוֹס לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תפב.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, כ"ו נִיסָן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבַעֲלֶךְ כְּכֹר יֵצֵא סוּף כָּל סוּף מֵעַל הַכְּבֹד הַזֶּה וְכוּ'.

רְאֵי לַעֲשׂוֹת סְעֻדַת רֵאשׁ חֹדֶשׁ, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאֵי אֶת הַנְּסִים נְגָלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַפְקְדֵי בְּזֹרַע שֶׁל קִימָא בְּזִכּוֹת סְעֻדַת רֵאשׁ חֹדֶשׁ שְׂאֵת עוֹשֶׂה לְנִשְׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזוֹ זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד. וּמְקַבֵּל מִרְבָּנוּ ז"ל שְׂסְעֻדַת רֵאשׁ-חֹדֶשׁ מְסֻגְלַת לְהוֹלְדָה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד, שתפקדו בזרע של קימא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תפג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אחרי, כ"ו ניסן ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קדוש לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי לשמע איך שאתה מסתדר בדירה החדשה, והעקר תמיד תזכור, כמו שאדם בונה לעצמו בית גשמי, כן צריך לבנות לעצמו גם בית רוחני, בי"ת ראשי תבות: ב'בלי ירושלמי תוספתא, ואשרי מי שזוכה לקנות לעצמו בי"ת כזה, ואז ימשיך על עצמו אור זיו וחיות דבקות הבורא יתברך שמו, כי בית כזה הוא בית נצחי. המצפה לראותך על-כל-פנים כתיבתך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תפד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אחרי, כ"ו ניסן ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו.

ראו לחזק את עצמכם מאד מאד, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ואתם צריכים לדעת, כי הקדוש-ברוך-הוא הוא מנהיג את העולם בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, והכל תלוי רק בידו יתברך, כי הוא בעל-הבית של העולם. ועל-כן אני בטוח בכטחון חזק, שאחת מהדירות החדשות תהיה בשבילכם, אף מה שהקדוש-ברוך-הוא רוצה מכם הוא רק תפלה, שתרכבו יותר ויותר בתפלה, ואז תראו נסים וגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, ואף שונאה הדבר

הִזָּה כְּמוֹ חֵלוֹם, תִּאֲמִינֵנוּ לִי, שֶׁהַחֵלוֹם יִתְגַּשֵּׁם, אִם רַק לֹא תִּנְיַחוּ אֶת
הַרְצוֹן וְהַכְּסוּפִין וְהַחֶשֶׁק וְהַתְּפִלוֹת.

תִּהְיוּ בְּקֶשֶׁר עִם הָעוֹרֵף־דִּין, כִּי אָמַר לִי בְּפִרוּשׁ, שֶׁבְּשִׁבְלֵיכֶם
הוּא יָכוֹל לִפְטֹר אֶת הַבְּעֵיָה, כִּי אַתֶּם גָּרִים כְּבָר בְּיַבְנָאֵל כַּמָּה שָׁנִים,
וְעַל־כֵּן אֵין שׁוֹם סְבָה שִׁימְנְעוּ מִכֶּם אֶת הַדִּירָה.

הָעֶקֶר רָאוּ שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם־בֵּית בֵּינֵיכֶם, וְאֵל תִּרְיִבוּ חֶסֶד־וְשְׁלוֹם,
רַק אַחַד יִכְבֹּד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי זֶה הֵיִסוּד וְהָעֶקֶר, וְאַף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ
שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם קִטְנוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַכֹּל נִסְיוֹנוֹת
מִהַשָּׁמַיִם, שְׂרוּצִים לְנִסּוֹת אֶתְכֶם לְרֵאוֹת אֵיךְ תִּחְזִיקוּ מֵעַמֵּד.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלֵתִי שֶׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתָּרוּ רַב נַחַת מִיִּלְדֵיכֶם שֶׁהֵם שׁוֹיִם יוֹתֵר
מִמְּלִיּוֹנִים וְכוּ', וְאֵין כֶּסֶף בְּעוֹלָם לְהַשׁוֹת אֲלֵיהֶם וְכוּ', וְתִזְכּוּ לְהַכְּנִס
בְּקָרוֹב אֶל דִּירָה מִהַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תפח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, כ"ו נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ אַתָּה מְסַתֵּדֵר, וְהָעֶקֶר
רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיּוֹי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ
כָּל־כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתִכְנִיֵס אֶת עֲצָמְךָ בְּתוֹךְ הָאֲמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה, כִּי "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", וְהָאֲמוּנָה הִיא כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ
בָּהּ אֶת כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְכֹל מִה שֶׁאֲדָם מְכַנִּיס אֶת עֲצָמוֹ
יוֹתֵר בְּאֲמוּנָה, יוֹתֵר נִשְׁפָּע עָלָיו שִׁפְעַת גְּדוֹל, כִּי הָאֲמוּנָה הִיא הַכְּלִי
קְבוּל, כִּי הָאֲמוּנָה הִיא בְּחִינַת מְלָכוּת, שֶׁבָּהּ מְאִירוֹת וּמִתְגַּלְגּוֹת כָּל
הַסְּפִירוֹת.

ראה לחזק ולשמח את אשתך ותעזר לה, ותתן לה כל מה שיהיא מבקשת, ואתה תבקש רק ממנו יתברך, והוא יתן לך כל מה שאתה מבקש, העקר הוא תמימות ופשיטות, לבוא ולבקש ממנו יתברך כל מה שצריכים בגשמיות וברוחניות, כי הוא האבא שלנו, והוא מבקש אותנו שנבקש אותו מה שאנחנו צריכים, והוא יתן לנו.

ראה להתמיד בהפצת מעינות החכמה חוצה, ואל תסתכל על שום בריה שבעולם, כי אין עוד דבר גדול מזה — מלהפיץ את אור רבנו ז"ל, כי בזה שזוכים לשמש את רבנו ז"ל, נזכה לכל ההשפעות הטובות שבעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תפז

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אחרי, כ"ו ניסן ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

מאד מאד הצטערתי לשמע את קולך החלש, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לך רפואה שלמה בקרוב מאד, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ותחזור אל עבודת הקדש ביתר שאת וביתר עז בחשק ובתשוקה חדשה, להפיץ את אור רבנו ז"ל, ותחדש את ימך בקדם, ושום דבר שבעולם לא יוכל לעכב אותך; כי באמת בקדשים ובשנים האחרונות התחלת להחליש בהפצה וכו', תקבל על עצמך להתחזק יותר ויותר בהפצת מעינות החכמה חוצה פשנים מקדם, ולא תתביש משום בריה שבעולם, אלא על הרחובות ועל השוקים ועל הבתים ובבתי-פנסיות ובבתי-מדרשות, על הרפכת ועל האוטובוסים וכו', ואיפה לא וכו' וכו', תפיץ את הספרים הקדושים המגלים את אמתת מציאותו יתברך, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שתחזור אל הכחות, ותהיה בריא ושלם, ותעסק בזה כל ימי חיך, כי באמת לא ישאר מאתנו

רק זה שזכינו לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך בעולם, אשר אין עוד זכות גדולה מזה.

נא ונא תשתדל לחזק את עצמך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שאתה עכשו חלש כח מאד מאד, ובפרט שאתה מנח בפרחים וכו', אף עליך לדעת, כי הכל פחדים של הכל. ונחמינו הקדושים אמרו (שפת יב): השכינה סועדת את החולה; הקדוש-ברוך-הוא זן את החולה והוא עומד עליו, ועל-כן מה ולמה לך להתפחד, העקר תחזק את עצמך בשמחה, באשר גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שגם חכמי הרופאים האריכו בזה, שכל החולאת על-ידי מרה שחורה ועצבות, והשמחה היא רפואה גדולה, ולעתיד תגדל השמחה מאד; ועל-כן אמרו חכמינו הקדושים (מדרש רבה שמיני, פרשה יא): עתיד הקדוש-ברוך-הוא להיות ראש חולה לצדיקים לעתיד לבוא; דהינו שיעשה מחול לצדיקים, והוא יתברך יהיה ראש חולה, כי שכינה למעלה מראשותיו של חולה (נדרים מ.), שנאמר (תהלים מא, ד): "הנני"ה יסעדנו על ערש דוי"; כי אין להחולה שום חיות רק השכינה מחיה אותו; ועל-כן צריכים להיות בשמחה תמיד, ובפרט במצבך שאתה מנח בחלשה כזו, עקר הרפואה שלך שתהיה שמח. ואף שאני יודע שקשה לך, עם כל זאת תשתדל להכריח את עצמך להיות בשמחה. ומה גם לבקש ממנו יתברך, שישלח לך רפואה שלמה, כמאמר ז"ל (בראשית רבה, פרשה ג): יפה תפלת החולה על עצמו יותר מכל; וכמו שאמר רבנו ז"ל, שרואים בגשמיות, אדם חולה מתאנח, ומספר לכל הבא לבקרו איך שכואב לו כאן וכו', וסובל כך וכו', ועובר עליו כך וכו', מדוע לא יספר את זה להקדוש-ברוך-הוא, שאז בודאי לא יעזב אותו הקדוש-ברוך-הוא. ובפרט שראוי לך להזכיר עכשו להקדוש-ברוך-הוא את הזכיות שלך, שמסרת את נפשך יומם ולילה בשנים קדמוניות להפיץ את אור רבנו ז"ל, אשר אלפים ורכבות הרהורי תשובה נכנסו בין בני הנעורים מהספרים שהפצת, והזכות הזו תעמד לך כל ימי חייך, שתהיה בריא ושלם, ותחזר לבריאותך השלמה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני

אֲשֶׁר י"ח תפז בנחל סג
מבקש ומתפלל בעדה, שתהיה בריא ושלם, ותחזור להכחות שלך,
ויאריך ימיה ושנותיה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תפז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אחרי, כ"ו ניסן ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הגרים
ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם
ויצילם מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה
בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם להיות בשמחה
עצומה ותרקדו אחר כל תפלה ותפלה, כי תהלה לאל, יש לנו על
מה לשמח, שזכינו לידע מרבי פנה, רבי נפלא פנה, רבי המחזק
ומאמץ אותנו כל-כף, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל?! ותדעו,
שהשמחה היא רפואה לכל, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן,
חלק ב', סימן כד), שחכמי הרופאים אמרו, שכל החולאות באים לאדם
רק על-ידי עצבות ומרה שחורה. ועקר הרפואה היא על-ידי שמחה.
ועל-כן ראו לשמח מאד, ולשמח את נשוחיכם וילדיכם, ותשתדלו
שתהיה בבית תמיד שרויה ואוירה של שמחה, וכן בבית-הכנסת
צריכים לראות שתהיה שרויה ואוירה של שמחה, ותשמרו את
עצמכם מאד מאד ממחלקת, שהיא מעכרת את האוירה, כי אין
השכינה שורה אלא מתוך שמחה, ובמקום השמחה שם השכינה
שורה, ועל-כן צריכים הדבר הראשון לראות שפבית-הכנסת תהיה
שורה שם תמיד השמחה, כי שם הוא השראת השכינה, ואם יש
בבית-הכנסת, חס-ושלום, מריבות ומחלקת או ופוחים, על-ידי-זה
נופלים בעצבות ובעצלות, ומגרשים, חס-ושלום, את השכינה משם,

אֲשֶׁר הוּא עוֹן חַמוֹר מְאֹד מְאֹד. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהַשְׁלִים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי וּלְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה הַיּוֹם, וְלֹא לְדַחֵף אֶת הַשִּׁמְחָה מִיּוֹם לְיוֹם, כִּי אֵין אָדָם יוֹדֵעַ מַה יִּלְד יוֹם. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִדְּרַשׁ תַּנְחוּמָא, פְּרַשְׁת שְׁמִינִי): אֵין הַשִּׁמְחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם שִׁמַּח לְמַחֵר; וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִשְׁתַּדֵּל לְשִׁמַּח הַיּוֹם, וְלֹא לְהַגִּיד: "מַחֵר אֲנִי אֶהְיֶה בְּשִׁמְחָה", רַק הַיּוֹם הַזֶּה אֲנִי צְרִיף לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַיּוֹם הַזֶּה אֲנִי צְרִיף לְרַקֵּד, וְהַיּוֹם הַזֶּה אֲנִי צְרִיף לְהַשְׁלִים עִם חֲבֵרִי, לֹא-כֵן הַסֵּמ"ך-מ"ם הוּא מְקַרֵּר אֶת הָאָדָם, וּמְכַנִּיס בּוֹ סְפָקוֹת וּבִלְבוּלִים וְעַקְמֵמִיּוֹת, וְדוּחָה אֶת הַשִּׁמְחָה לְמַחֵר: "הַיּוֹם הַזֶּה אֲנִי לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי עָבַר עָלַי זֶה וְזֶה וְכוּ', וְהַיּוֹם הַזֶּה אֲנִי לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת שִׁמַּח, כִּי נֶאֱרַע לִי כֶּף וְכַף" וְכוּ' וְכַדוּמָה, כָּל מִינֵי פִתּוּיִים שֵׁישׁ רַק לְהַסֵּמ"ך-מ"ם, הַעֲקָר שְׁלֹא נִהְיֶה בְּשִׁמְחָה הַיּוֹם, וְעַלִּינוּ לֹא לֹא לְדוּקָא, "דְּדוּקָא הַיּוֹם נִהְיֶה בְּשִׁמְחָה", "דְּדוּקָא הַיּוֹם שֶׁעָבַר עַלִּינוּ מַה שֶׁעָבַר נִהְיֶה בְּשִׁמְחָה וְנִרְקֵד", וּכְמוֹ שֶׁאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים מְסַפְּרִים, שֶׁפָּעַם אַחַת סָפְרוּ לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל, אֲשֶׁר אֵיזָה צְדִיק מְפָרְסֵם אָמַר: "מִי שֶׁאֵין לוֹ דָּגִים עַל שִׁבְתוֹ, יִדְאָג כָּל הַשָּׁנָה"; בְּדִיּוּק כָּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל מִי שֶׁרָאָה קָרִי בַיּוֹם הַכְּפוּרִים, שֶׁיִּדְאָג כָּל הַשָּׁנָה. עֲנֵה וְאָמַר עַל זֶה מוֹהַרְנ"ת ז"ל: "אֲנִי אוֹמֵר אַחֲרַת, לֹא מְסַפֵּיק שְׁלֹא הִיָּה לְאָדָם דָּגִים עַל שִׁבְתוֹ, אֲלֵא גַם יִהְיֶה בְּדִאָגָה עַל זֶה כָּל הַשָּׁנָה?!"... וְהַפְּלֵל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל לֹא אָחַז מַעֲצָבוֹת וּדְאָגוֹת, וְאָמַר, שֶׁתְּכַף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְהִיּוֹת אִישׁ פֶּשֶׁר, עֲבָרָה גְדוֹלָה הִיא כְּשֶׁהוּא בְּעַצְבוֹת, כִּי מַצָּוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְכָל הַדְּאָגוֹת בָּאוֹת מִחַמַּת הַעֲבָרוֹת, כָּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲצָבוֹת, סַעִיף א'): מִי שֶׁלֹּא תִקֵּן חֲטָאת נְעוּרָיו, עַל-יְדֵי-זֶה בָּאוֹת לוֹ דְּאָגוֹת. וְכָל הַדְּאָגוֹת בָּאוֹת לְאָדָם רַק עַל-יְדֵי חֲטָאָיו, כָּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים לח, יט): "אֲדֹאָג מִחֲטָאתִי"; וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְעַל-יְדֵי גְדֵל הַשִּׁמְחָה תִּזְכּוּ לְבִטֵּל מֵעֲצָמְכֶם אֶת הַקְּלָפוֹת וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא, שֶׁנִּבְרָאוּ עַל-יְדֵי חֲטָאֵיכֶם. כִּי אֵין לְהַסֵּמ"ך-מ"ם כַּחוֹת רַק כְּפִי הַעֲבָרוֹת שֶׁל הָאָדָם, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, תִּשׁוּבָה מִחַמַּת שִׁמְחָה, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵה לְבִטֵּל אֶת הַסֵּמ"ך-מ"ם לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי מִי

שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, כִּי כָּל יוֹם וְיוֹם שְׁזוּכִים לְשִׂמְחָה, זֹהֵי קֶרֶן נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכְּוּ לְהַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכְכֶם בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְיִשְׁפַּע עֲלֵיכֶם תָּמִיד שְׁפַע דְּקַדְשָׁה.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וּתְפִרָּה, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, כ"ו נִיסַן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִבְּעֵלְיָךְ וְכוּ', וְאִם זֶה אֱמַת שֶׁהוּא לוֹקַח ... וְכוּ', עָלֶיךָ לְדַעַת כִּי אִי-אֶפְשָׁר לְלַכֵּת עִם אָדָם כְּזֶה בְּכַח וְכוּ', אֲדַרְבֶּה, רַק אֶהְבֶּה וְאֶחְנֶה וְרַעוּת, וְזֶה יַעֲזֹר לוֹ לְהִגָּמַל וְכוּ'.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הוּא נִשְׁמָה טוֹבָה מְאֹד מְאֹד, וְאָדָם נֶחְמָד, אִף מֵהַלְעָשׂוֹת, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁלוֹ, וְכַנְרָאָה שֶׁהִיוּ לוֹ אֵילוּ חֲבָרִים רָעִים שֶׁמְשַׁכּוּ אוֹתוֹ אֶל דְּרָכִים כְּאֵלֶּה, וּבִפְרָט שֶׁחֲכַמִּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּתוּבוֹת ט.): הַבְּטָלָה מִבִּיאָה לְיַדִּי שְׁעָמוּם; כִּי אִם הִיָּתָה לוֹ עֲבוּדָה, הָיָה עָסוּק כָּל הַיּוֹם; וּבְאֱמַת זֶה רְצוֹנִי וְחֻשְׁקִי לְהַקִּים מַפְעָלִים בְּיִבְנָאֵל, הֵן מַפְעָל לְבָשָׂר וְהֵן מַסְגְּרִיָּה, לַעֲשׂוֹת שְׁלֵחָנוֹת וְכִסּוּאוֹת לְבִתֵּי-פְּנִסִּיּוֹת וּלְבִתֵּי-מְדַרְשׁוֹת, וּבְאִפְנֵי הַזֶּה תִּהְיֶה פְּרִנְסָה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשִׁפְעוֹ, אִף מֵהַלְעָשׂוֹת, שֶׁהַסְמָ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, עוֹמֵד לְאָרְכּוֹ וּלְרַחְבּוֹ, וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכָב, וְאִם לֹא הוּא, אִז מִזְמַן הִיָּתָה לְבַעֲלֶךָ פְּרִנְסָה וְגַם דִּירָה, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

הַעֲקָר רָאִי לַהֲיִיּוֹת עִמּוֹ בְּסִבְלָנוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
שְׂיִגְמַל מִזֶּה, וַיֵּצֵא מִכָּל צָרוֹתָיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תפט.

בַּעֲזֵרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אַחֲרִי, כ"ו נִיסָן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְרֵאוֹתְךָ אֶת כְּתִיבַת יְדֶךָ, כִּי אֲנִי מִתְנַעֲנֵעַ מְאֹד
אֵלֶיךָ, וְאֲנִי מְקַנְהָה בְּקִרְוֹב לְרֵאוֹתְךָ פְּנִימִים אֶל פְּנִימִים. רָאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת
עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם וְתִבְרַח מִכָּל מִינֵי חֲבָרִים רָעִים,
הַמּוֹשְׁכִים אֶת הָאָדָם לְשֵׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתֵיו. עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי יֵשׁ
לָךְ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּשִׁבִיל זֶה
יֵשׁ לָךְ נְסִיווֹנוֹת כָּל-כֶּף קָשִׁים, עַל-יְדֵי חֲבָרִים רָעִים הַמְמַשְׁכִּים אוֹתְךָ
אֶל דְּרָכִים עֲקָלְקָלוֹת, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מֵהֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי הֵם יְכוּלִים
לְהוֹרִיד אוֹתְךָ עַד לְקִיחַת סָמִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים,
עוֹבֵר בְּדוֹר הַזֶּה עַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאִם אֵין לְאָדָם חֵבֶר
טוֹב, הוּא יְכוּל לְהוֹרִיד אוֹתוֹ עַד לְקִיחַת סָמִים, שְׂאֵז נַעֲשֶׂה מְסָמָם,
וְאִינוּ יוֹדֵעַ מַחֲתִיו, וְחֻבָּל מְאֹד נְשָׁמָה קְדוּשָׁה וְטֵהוֹרָה כְּמוֹ נְשִׁמְתְךָ,
שֶׁתִּפֵּל בְּפַח יְקוּשׁ. וְעַל-כֵּן רָאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, כִּי יֵשׁ
לָךְ כַּחוֹת עֲצוּמִים, כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ, לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת הָאֲמוּנָה
הַקְדוּשָׁה לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקּוֹם לְקַחַת סָמִים, עֲלֶיךָ לְמַלֵּא אֶת
הָעוֹלָם עִם אֲמוּנָה, וְתִדְבֵר עִם כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמִּקּוֹם רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה
וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְכֵן עִם כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִדְבֵר רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה.
וְהִיא טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּקַּח לְעֲצָמְךָ חֵבֶר לְדַבֵּר עִמּוֹ. וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
אָמְרוּ (אֲבוֹת דְּרַבֵּי נֶטָן, פֶּרֶק ח'): וְקַנְהָה לָךְ חֵבֶר, הַכֵּיצַד? מְלַמֵּד שְׂיִקְנֶה
אָדָם חֵבֶר לְעֲצָמוֹ, שְׂיֵאֱכַל עִמּוֹ, וַיִּקְרָא עִמּוֹ, וַיִּשְׁנֶה עִמּוֹ, וַיִּגְלֶה לוֹ
כָּל סִתְרָיו, כִּי עַל-יְדֵי חֵבֶר טוֹב יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחָחִי.

וְעַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּחְבֵּר אֶת עֲצֻמְךָ אֶל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים וּבְיַחַד תִּתְחַזְקוּ, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק, וְאִזּוּ יִהְיֶה טוֹב לְשִׁנְיָכֶם.

נָא וְנָא רְאֵה לְצִיַּת אוֹתִי, וְאִזּוּ תִצְלִיחַ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵי, כִּי יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת עֲצוּמִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, כ"ז נִסָּן ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

תְּהִלָּה לְאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר בְּכָל יוֹם בִּישׁוּעוֹת חַדְשׁוֹת, אֵין מַלְיָם בְּפִי לְהַתְפַּלֵּא וּלְהַפְלִיא אֶת יְפֵי הַסֶּפֶר "דְּרָשׁוֹת מוֹהְרָא ש"ו", וְכֵן הַעֲתוּנִים "אוֹר יְבֻנָּאֵל", יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתוּכַל לְהַדְפִּיס בְּכָל פְּעַם.

רְאֵה לְהוֹדִיעַ לִי כַּמָּה עוֹלָה הַמִּצּוֹת, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְשַׁלֵּם לָךְ, וְכֵן אִם כָּבֵד הַגִּיעָה הַחֲבִילָה שֶׁשָּׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ, וּמָה שָׁלוֹם ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְהַתְקַשֵּׁר אֶל .. הָאֵם כָּבֵד הַתְּחִילוּ לַעֲשׂוֹת קִירוֹת לְמַעַלָּה, וְכֵן בְּעִנְיָן ... מָה קוֹרָה, שֶׁשָּׁמַעְתִּי עֲכָשׁוּ מִמֶּנּוּ שֵׁישׁ צוּ פְּנוּי נִגְדוּ, וְאִינִי יוֹדֵעַ לְמָה, כִּי הָרִי שָׁלַם אֶת כָּל הַכֶּסֶף, וְעַל-כֵּן שֶׁיִּתְקַשֵּׁר עֲכָשׁוּ עִם הָעוֹרֶךְ-דִּין ... מָה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּמִצְבַּ כְּזֶה, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׁבָלֵי עוֹרֶךְ-דִּין, זֶה לֹא יַעֲבֹד, וּבְיָדָי צְרִיכִים תְּפִלָּה, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, וְיִרְחִיב לָהֶם, וְיוֹצִיא אוֹתָם מִכָּל הַצָּרָה הַזֹּאת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, כ"ז נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם ל... נְרוֹ יְאִיר.

אודות הַעֲתוֹן "אור וְבְנָאֵל", זֶה יוֹצֵא כָּל-כָּף יָפֵה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִם הוּא מוֹכֵן לְהַפִּיץ — אֲשֶׁרֵי חֲלָקוּ! כִּי זֶה בּוֹדֵאי יַעֲשֶׂה רֶשֶׁם, תִּדְפִּיס מִצֵּד אֶחָד אֶת צְרֻכְנֵי בְּרִסְלָב, וּמִצֵּד שְׁנֵי אֶת מִקְנֹת מְלָכָה.

אודות ... זֶה רַעֲיוֹן נִפְלֵא, אֲבָל תֵּן לִי אֶת הַלִּילָה הַזֶּה לְהַתְּבוֹדָד עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — אֵיךְ וּמָה וְאֵימַת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, כ"ז נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוֹ יְאִיר.

זֶה כַּמָּה שָׂאֲנֵי רוֹצֵה לְכַתֵּב לְךָ, אֵךְ לֹא מִסְתַּיֵּעַ מִלְתָּא, וְאֲנִי רוֹאֶה בְּחוּשׁ, אֵיךְ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם רוֹצֵה לְהַפְרִיד בֵּינֵנוּ בְּכֹל מִינֵי תוֹאֲנוֹת וְנִכְלֵי עֲרֻמְמִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּלְדַעֲתִי, מִי שֶׁטֵּעַם טֵעַם רַבְּנוּ ז"ל בְּאַמַּת, כָּבֵר לֹא יוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין אֲנָשָׁיו, וְאִם יֵשׁ פְּרוּדִים, סִמָּן שֶׁלֹּא קָבְלוּ מִרַבְּנוּ ז"ל כָּלֵל, כִּי בְּאַמַּת הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל הֵיא טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְכִמוֹ שֶׁאַמֵּר רַבְּנוּ ז"ל (סִפֹּר הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִמָּן נג): קִרְבַּת הַצְּדִיקִים טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא; וּמִי שֶׁבְּאַמַּת טֵעַם אֶת טֵעַם רַבְּנוּ ז"ל, רוֹאֶה אֵיךְ שֶׁצְּרִיכִים לְאַהֵב אֶת אֲנָשָׁיו, אֵךְ רוֹאִים בְּחוּשׁ, אֵיךְ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם אֹרֵב עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, שֶׁתְּהִיָּה אֲהָבָה וְאַחֲדוּת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ; כִּי בְּאַמַּת אִם הֵיְתָה אֲהָבָה וְאַחֲדוּת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הֵיוּ יְכוּלִים לְכַבֵּשׁ אֶת

כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עַל-יְדֵי דַעַת רַבְּנוּ ו'ל, כִּי רַבְּנוּ ו'ל מְגַלֶּה אֶת אַמְתָּת מְצִיאֹתוֹ יְתַבְרֵךְ, וּמְכַנִּים תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְאָדָם שְׂיִזְכָּה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לִילֵךְ בְּכָל יוֹם לְמָקוֹם פְּנוּי שְׂאֵין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יְתַבְרֵךְ, עַד שְׂיִזְכָּה לְכוּא לְבַטוּל אַמְתִּי, שְׂיִכְלַל אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּעוֹלָם הַבָּא (עֵיִן לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נב), שְׂיִהֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת, שְׂאָדָם צָרִיךְ לְזַכּוֹת לְזֶה בְּזֶה הָעוֹלָם, לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׂיִכּוּא אֶל בַּטוּל הַמְּצִיאֹת. וְאֵי אֲפָשֶׁר לְזַכּוֹת לְזֶה, כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׂמֵאֲחָדִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְעַל-כֵּן אָמַר רַבְּנוּ ו'ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן צח): מֵהוּת הָאָדָם נִכָּר עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹתוֹ, כְּשֵׁרוֹאִים לְמִי הוּא מְקַרֵּב, הֵינּוּ כִּי רַבְּנוּ ו'ל אָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, אֲנִי אַעֲשֶׂה מִכֶּם כְּתוֹת כְּתוֹת. וְרוֹאִים אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ כָּל מֵינֵי כְּתוֹת, אֲבָל הָעֵקֶר זֶה אֵלוֹ שְׂמֵבְטָלִים אֶת עֲצָמָם לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּמְגַלִּים וּמְפָרְסְמִים אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו'ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וְתַמִּיד מְדַבְּרִים רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית, וּמְגַלִּים וּמְפָרְסְמִים אֶת אַמְתָּת מְצִיאֹתוֹ יְתַבְרֵךְ בְּגִלּוּי רַב כְּזֶה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִדְחַק אֶת רֵאשׁוֹ בְּיַנְיָהֶם, וְאֵז יִרְגִּישׁ טוֹב אַמְתִּי וְנִצְחִי, וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְזוּלְתוֹ כָּלֵל; כִּי בְּאַמְתִּי מִי שְׂמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְרֵךְ, וּמוֹסֵר אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּמְצִיֵּת אֶת רַבְּנוּ ו'ל בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, אֵז הוּא לֹא צָרִיךְ אֶת אֵף אֶחָד רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְלֹא רַק זֶה, אֲלֹא שְׂיִישׁ לוֹ דְּבוּרִים לְדַבֵּר גַּם עִם אֲחֵרִים, וְכָל הָעוֹלָם עוֹמֵד עָלָיו, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (מְדַרְשׁ שׁוּחַר טוֹב, מְשָׁלִי לא): אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּנֵי! הֵיוּ מִתְּעַסְקִים בְּתוֹרָה בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, וּמַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלוֹ אַתֶּם מִעֲמִידִים אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמֵצִיֵּת אֶת רַבְּנוּ ו'ל!

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשָׁךְ מְאֹד מְאֹד, מְאֹד הֶרְגַע שְׂרָאִיתִיךָ, נִקְשְׂרָה נִפְשֵׁי אֵלֶיךָ, כִּי בְּאַמְתִּי יֵשׁ בְּךָ כְּחוֹת עֲצוּמִים, כְּחוֹת הַנֶּפֶשׁ גְּדוּלִים עַד מְאֹד, וְאִם תִּזְכָּה לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְךָ

בתמימות ובפשיטות לסלק את חכמתך ודעתך לגמרי, אז תזכה לקבל הרבה מרבנו ו"ל, כמובא בדברי ו"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן קכג), שהעקר תלוי לסלק את חכמתו ודעתו ובינתו לגמרי, ואז זוכה לקבל מרבנו ו"ל הרבה מאד. ובאמת דבר זה ראיתי במשך כל השנים, מי שבטל את דעתו לגמרי, ועסק רק בספרי רבנו ו"ל, הרגיש כל מיני ערבות ונעימות וזיו בחייו; כי באמת הלמודים של רבנו ו"ל הם למודים עמקים עמקים, עמק עמק מי ימצאנו, כי רבנו ו"ל לוקח את כל חכמת הקבלה של האריו"ל, וכל הלמודים של רבי שמעון בר יוחאי, וכל ספרי החסידות, ומלביש אותם בלבושים שונים, לבושים פשוטים פאלו, עד שאפלו ירודים ונפולים ומשליכים כמונו היום, גם כן תהיה להם איזו השגה, עד שמי שזוכה לציית באמת את רבנו ו"ל, ומתבודד עצמו בכל יום ויום עמו יתברך, וזוכה להגיע לזכוף הנפש עד מאד, הוא זוכה לשמע איך שכל יום ויום צועק: "אל תעשה בי עברה", וכל איבר ואיבר צועק: "תעשה בי מצוה"; כמו שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש שוחר טוב, משלי לא): רמ"ח מצוות עשה כנגד האיברים, כל אבר ואבר אומר לו לאדם: בבקשה ממך עשה בי מצוה זו. שס"ה מצוות לא תעשה כנגד ימות החמה, כל יום ויום אומר לאדם: בבקשה ממך אל תעשה בי עברה זו. ואל דבר זה זוכים, אם האדם מתבודד מדי יום ביומו אליו יתברך בתמימות ובפשיטות, ומרגיל את עצמו לספר לפניו יתברך את מחשבתו דבורו ומעשיו, אז זוכה לבוא לזכוף כזה, שמרגיש איך שכל איבר ואיבר צועק: "עשה בי מצוה השייכת לאיבר שלי", ושומע איך שכל יום צועק: "אל תעשה בי עברה", אשרי מי שמתקרב אל רבנו ו"ל בצורה כזו, ומתמיד מאד בלמוד ספרי רבנו ו"ל, שזה מפתח להבין בכל הספרים שבעולם; כי רבנו ו"ל רצה מאד מאד, שאנשי שלומנו ילמדו ויטילו בכל הספרים הקדושים, כמובא (שיחות ה"ר"ן, סימן כח); ועל ידי ההקדמות הנוראות והנפלאות שקבלנו מרבנו ו"ל, יכולים להבין את כל עם ישראל, ולדון את כל אחד ואחד לכף זכות; כי הלמוד של רבנו ו"ל, הוא למוד עמק כזה, שיכולים להבין את כל הדרכים וכל הנתיבות בין עם ישראל, כי באמת לכלם יש רצון וכסופים להתקרב

אליו יתברך, אף כל אחד ואחד נמשך אל שרשו, כי כל שכל ושכל הוא שכל פרטי, אף הצדיק האמת הוא השכל הכולל כל השכליים, כמובא (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סא); ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להתקרב אל רבנו ו"ל בתמימות ובפשיטות גמורה, אף צריכים לשמר מאד מאד, שלא יסיתו וידיחו אותו בנכלי ערממיות, רק להחזיק את עצמו בכל הפחות ביחד עם כל נשמות ישראל, ולבוא אל בטול אמת אליו יתברך.

מספר בין אנשי שלומנו, שהיה אחד גרא ושלים, והלך והביא לשון-הרע אל הרב מסאווראן ו"ל על מוהרנ"ת ו"ל, ובכל פעם ספר עליו לשון הרע אחר, והסית והדיח אותו, והנ"ל כבדו מאד מאד, וכל פעם שהביא לשון-הרע ורכילות חדשה על מוהרנ"ת ו"ל, ההוא כבדו בכרפת-המזון לפני כל הרבנים והחשובים שבאו על שלחנו, וכך היה זמן ממשך, ועל-ידי-זה סבל מוהרנ"ת ו"ל מה שסבל, רחמנא לישזבן, עד שהכניסו אותו בבית-סתר וכו' וכו', והנה מה דהנה וכו' וכו' (ואין כאן המקום להאריך בזה); אחרי ההסתלקות של מוהרנ"ת ו"ל שאלו את היהודי הזה, שהיה באמת יהודי החרד לדבר ה': איך מלאת לבך לדבר על מוהרנ"ת ו"ל, שכל עסקו היה רק תורה ותפלה וגלוי אלקות, ומשך את לב אנשי שלומו אליו יתברך? ענה ואמר: מה לעשות? ההוא נתן לי כבוד... רואים מזה כי לפעמים אדם יכול להעשות משחד על-ידי כבוד וכו' וכו' שמכבדים אותו, ועל זה צריכים לבקש תמיד את הקדוש-ברוך-הוא, שאף פעם לא יחלק על יראים ושלמים, אלא יאמר תפלת דוד המלך (תהלים קיט, 30): "חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך", האדם צריך לחבר את עצמו אל כל יראי ה' ושומרי מצוותיו, וזה עקר השלמות שאדם צריך לזכות לזה, לבוא לבטול בזה, שיהיה כל בר ישראל חשוב אצלו, וימצא את הטוב הגנוז שיש בכל ישראל, ועל-ידי-זה יוכל לדון את כל העולם פלו לכף זכות, ולהעלות ולהגביה אותם אל הקדוש-ברוך-הוא, ולהחזירם בתשובה שלמה (עין לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפב).

מה אמר לך, ידידי היקר! נפשי קשורה בנפשך, ואני מאד

מָאד מִשְׁתַּקֵּק לְרֵאוּתְךָ, וְעַל-כָּל-פְּנִים כָּתַב יְדֶךָ, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעוֹד נִתְרָאָה בְּקִרְוֹב, וּבְכַפְרֵט שֶׁאֲנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת בְּעֶזְרָתוֹ
יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ בְּל"ג בְּעֶמֶר בִּיבְנָאֵל, וּמָאד מָאד אֲשַׁתַּקֵּק לְרֵאוּתְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שֶׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְכָל הַמְדַרְגּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, אִם רַק תַּחֲזִיק
עֲצָמְךָ אֲצֵל רַבְּנוֹ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּדוּלָּה, וְאֵז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת
נִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, כ"ז נִסְכֵּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן שְׂמִיחָתִי מָאד מָאד לְדַבֵּר עִמָּךְ, וְתִאֲמִין לִי, בְּזֶה שֶׁדַּבַּרְתִּי
עִמָּךְ, הִיָּה כְּבֹר מְסַפִּיק לְכָל הַחַיִּים, וְחֻבֵּל שְׁלֵא כְּתַבְתִּי אֶת זֶה עַל
הַכְּתָב, כִּי מֵה שֶׁמְדַבְּרִים בְּעַל-פִּיהָ, עַל-פִּי-רַב נִשְׁפָּח, וּכְשִׁכּוֹתֵבִים אֶת
זֶה בְּכַתֵּב, עַל-כָּל-פְּנִים נִשְׁאָר, אִם לֹא אֲצַלְּךָ יְבוֹאוּ אַחֲרַי וְיִקְרְאוּ
אֶת זֶה.

דַּבְּרָנוּ הַרְבֵּה מִעֲנִין מַעֲלֵת הַפְּצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְאֵיךְ
שֶׁכָּל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ צְרִיכָה לְהִיּוֹת לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל
בְּעוֹלָם.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אָנוּ מְלֵאִים עֶזֶן, מְלֵאִים זֶכֶל וְזִהְמָא
וְכוּ' וְכוּ', וּבְמָה אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂינוּ הַרְעִים? רַק עַל-יְדֵי
שְׁנַרְגִּיל אֶת עֲצָמֵנוּ לְהַפְּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, עַל-יְדֵי שְׁנַקְרַב
אַחֲרַי אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, עַל-יְדֵי-זֶה גַם אֲנַחְנוּ נִזְכָּה לְהַתְקַרֵּב אֵל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִמְחַל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ.

ועל-כן ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך מאד מאד בעבודת הפצת ספרי רבנו ז"ל, ואל תסתפל על שום מונע ומעכב. ותדע, כל מה שדברתי אתך, זה כטפה מן הים הגדול, כי בעוונותינו הרבים, עובר על בני הנעורים מה שעובר — ירידות ונפילות, קטנות וחלישות הדעת וכו' וכו', ובפרט פגם-הברית, רחמנא לישיבן, מה שקורה בדור הזה, ומי יודע מה יהיה בקיץ הזה, הפריצות עושה פריצות בנשמות ישראל, כי השקוץ והערם והתעוב וכו' וכו' ברחובות, הם אים ונורא, ומה יעשה הבן שלא יחטא וכו' וכו', ואין שום עצה אחרת, אלא לגלות ולפרסם להם את דעת רבנו ז"ל, להחזיר בין עם ישראל את הלמוד העמק של רבנו ז"ל, שהוא למוד של גלוי אלקות, איך שכל אחד ואחד יכול להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא בלי שום יוצא מן הפלל. ועל זה צריכים מסירות נפש, למסור את נפשו ואת שמו על קדוש שמו ותברך, לא להסתפל על אלו המלעיגים, אלא צריכים להתחזק בעזות ובעקשנות דקדושה, וללכת בריש גלי על הרחובות ועל האוטובוסים, בתצרות ובבתי-פגסיות ובבתי-מדרשות ועל הבתים וכו' וכו', לגלות ולפרסם את הלמוד העמק של רבנו ז"ל, שהוא מחזק ומאמץ את כל הירודים והנפולים, ומגלה להם עצות והדרכות נוראות ונפלאות איך לשוב אליו ותברך, ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה לעבודה הקדושה הזו — לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם.

נא ונא ראה לשמח מאד מאד על נעם חלקך, על אשר בנחל שם חלקך וגורלך, ואתה זוכה ומזכה את הרבים, אשר אין חטא בא על ידו, כי כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, הינו בזה שמזכים את אחרים, על-ידי-זה מתקנים מה שקלקלו בידו וכו' וכו', אשרי מי שמקיים את דברים אלו בתמימות ובפשטות.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לנו לשמח בכל יום ויום על נעם חלקנו, שאנו זוכים לדעת מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, רבי המתייה ומחזק אותנו כל-כף, רבי המלמדנו עצות נוראות ונפלאות פאלו.

אני מקווה לראותך ביבנאל בל"ג בעומר, ומשם נסע אל התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח את דרכך, ואזכה לכתב לך עוד באריכות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תצד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר אחרי, כ"ח ניסן ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו ואיר.

אחרי שכתבתי לך אתמול מכתב, אמרתי להוסיף עוד קצת, כי עדין לא שלחתי את המכתב, אמרתי לצרף גם את זה.

בדיוק אחר שיחתי שדברתי עמך באריכות קצת מה שעובר, רחמנא לישזבן, עכשו על בני הנעורים, ובפרט אצל חרדים, וזה היה קדם תפלת מנחה ומעריב, ואחר תפלת מעריב ספרו לי, שתפסו חבורה שלמה של בני הנעורים חרדים, רחמנא לישזבן, במקומות הכי מזהמים וכו' וכו', וזה היה אצל אנשי העולם חדוש ופלא גדול, איך יכול להיות דבר כזה, שבחורי ישיבה יסתובבו במקומות כאלו וכו' וכו'. ובאמת הוא הדבר שדברתי עמך אתמול, שאין שום עצה אחרת בדור הזה, רק להפיץ את הקונטרסים האלו, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל בכלים מפלים שונים ובלשון קלה מאד, עד שאפלו בני הנעורים גם־כן יכולים להחדיר בהם יראת שמים וחדוץ וכו' וכו', ואפלו שפלו למקומות המטנפים והמזהמים וכו' וכו', ואשרי ואשרי מי שיש לו חלק בזה — להפיץ את הקונטרסים האלה, ושכרו גדול בשמים, כי אין עוד שחר גדול יותר מזה, מלקרב נשמות ישראל אליו יתברך, כי בעזרתו ינו הרבים

עובר מה שעובר, ובפרט בקיץ הזה תהיה הפריצות והשקוץ תעוב
 ערם וזהו נורא ואים מאד, ואשרי מי שיוכל לעבר בשלום.

ועל-כן באתי לחזק ולאמץ אותך, שתראה למסר את עצמך
 לגמרי אליו ותברך, ואיך שתנהיג עמך ההשגחה כף תעשה, אם
 יבוא תכף-ומיד קונה וירצה לקנות את הדירה שלך, והכל ילך
 כסדרן, אז תדע שזה רצונו ותברך, שתעבר תכף-ומיד לגור ביבנאל,
 ואם עדין מתעכב, עליך לדעת, פי כל עכבה לטובה, פי אתה צריך
 להשאר בירושלים, ולהפיץ את ספרי רבנו ז"ל לארפה ולרחבה בכל
 ירושלים, בין אצל החלונים אשר הם מאד מוסתים עכשו נגד
 התרדים, ובין אצל התרדים, שעובר עליהם מה שעובר, אשר רק
 הקדוש-ברוך-הוא בעצמו יודע דבר זה, ואתה צריך להתחזק מאד
 מאד, ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ואם תעשה דבר
 זה, אז תצליח בדרךך כל ימי חיך.

העקר אל תסתכל על שום בריה שבעולם כלל, רק על עצמך,
 ותמיד תציר לעצמך מה אתה יכול לעשות בשביל נשמתך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תצה.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר אחרי, כ"ח ניסן ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל הסתדר אצלך, ומחמת
 שחברך, גרו יאיר, דבר עמי אתמול, אמרתי לרוץ דברי אלה אליך.

עליך לדעת, פי הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ורוצה לעזר
 לכל בריה, ועל-כן ראה לקיים את אשר בקשתי אותך, שתקח חבילה
 של קנטרסים, ותלך ותפיצם, וזה ברור ובטוח, שמי שמפיץ את
 הקנטרסים האלה, תמיד יהיה לו כסף בכיס, ולא תחסר לו פרנסה,
 אם לא יתביש משום בריה שבעולם, ובאמת מה לך להתביש? פי

הכל לכל אלקות גמור הוא, וצריכים רק להדליק את הנרות, שהם כלל נשמות ישראל, כי "גר הנו"ה נשמת אדם", כל יהודי יש לו נשמה, והנשמה של האדם היא גר הנו"ה, אף מחמת החטאים והעוונות הוא כבוי, והצדיק עוסק להדליק את הנרות, ותכף-ומיד כשהנר דולק, הוא כבר יכול להדליק עוד אלפים ורכבות נרות, ועל-פן צריכה להיות עבודתנו להדליק נרות, נרות להאיר, הינו שהנרות האלו שאנחנו נדליק, ילכו וידליקו ויאירו לאחרים, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סח), שאמר רבנו ז"ל, שאלו התלמידים יעשו תלמידים אחרים, וכן להלן, עיין שם; ועל-פן אל תהיה בטלן, למה לך להיות בקטנות המחין עם חובות וצמצומים, ולהיות עצבני, יותר טוב לך למסור את עצמך לגמרי אליו ותברך, תלך להפיץ את אור רבנו ז"ל, ואז תראה איה שתהיה לך הצלחה גדולה מאד מאד. והעקר תשמור את עצמך מחובות, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך תמיד.

אננה להקדוש-ברוך-הוא להיות בל"ג בעומר ביבנאל, ומאד רציתי לראותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תצו.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב שבת-קדש לסדר אחרי, כ"ח ניסן התשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אלו ידי ה'קד לי מאד ... נרו יאיר.

מאד מאד שמחתי לשמע את הבשורה משמחת שבשרת לי אודות אשתך וכו', יעזר הקדוש-ברוך-הוא שהכל יעבר בשלום ותוליד בנגל.

ראה למסור את נפשך להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, ואל תשבר משום דבר שבעולם, ואף שאני יודע שבהתחלה יהיה לך

מֵאֵד קָשָׁה דְּבַר זֶה, כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְהַפְיֵן אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל, בָּא לוֹ הַדְּבָר מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת אִם הָאָדָם עֶקְשָׁן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּדַעְתּוֹ, וְשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם אֵינוֹ יְכוּל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, כִּי בְּאַמַּת עַל־פִּי רַבּוּי עֲוֹנוֹתֵינוּ, מִי יוֹדֵעַ אִם נוֹכַל לְתַקֵּן אֶת זֶה, וְעַל־יְדֵי שְׁנַעֲסֵק בְּהַפְצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, יִהְיֶה לָנוּ גַם־כֵּן תִּקּוּן. וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְעֵסֵק בְּהַפְצַת הַקְּנֻטְרִסִּים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל. וְאִתָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת עֶקְשָׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, כִּי בְּלִי עֶקְשָׁנוּת לֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבַר, וְהַעֲקָר לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד רַק עַל הַקְּדוּשַׁבְּרוּף־הוּא, לִידַע שֶׁהַקְּדוּשַׁבְּרוּף־הוּא מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֵלֶקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְפִי שֶׁמְכַנִּים עַצְמוֹ בְּדַבֵּר זֶה — כֵּן מְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי אַחֲרֵיף כ"ח נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִּקְבַּל שְׁנֵי מִכְתָּבִים שֶׁתִּמְסֹר לְחַבְרֵיךְ, וּבְאַמַּת הַדְּבֻרִים נִאֲמָרוּ גַם בְּשִׁבְלֵךְ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֲנִי רוֹאֶה אֶת גְּדֹל כַּחֲךְ, שֵׁישׁ לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ עֲצוּמִים לְקָרֵב אֶל־פִּי נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אִם הֵייתָ בִּיכְלֹת לְקָרֵב אֶת שְׁנֵי הַחֲבֵרִים הָאֵלֶּוּ, וְלִהְיוֹצִיאָם מִהַשָּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתִיּוֹ, זֶה סִימָן שֵׁישׁ לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ גְּדוֹלִים מְאֹד לְקָרֵב רַחוּקִים, וַיֵּשׁ לָךְ נְשָׁמָה מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, אֵף הַגּוֹף הוּא מְאֹד מְגֻשָּׁם, וְאֵין הַגּוֹף יְכוּל לְסַבֵּל נְשָׁמָה כְּזוֹ, וְעַל־כֵּן עוֹבֵר עָלֶיךָ מִה שֶׁעוֹבֵר, כִּי הַגּוֹף סוֹחֵב אוֹתָךְ אֶל שָׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתִיּוֹת, וְהַנְּשָׁמָה סוֹחֶבֶת אֶל הָאֵין סוֹף, לְבַטֵּל אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי אֱלִיוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְעַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת הוּא לְקַשֵּׁר רוּחַנִיּוֹת וְגַשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, הַנְּשָׁמָה עִם הַגּוֹף, לְזַכֵּךְ אֶת הַגּוֹף שְׁגֵם הוּא יִהְיֶה כְּלִי לְהַשִּׁיג בּוֹ הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת, בְּבַחֲיַנֵּת: "מִבְּשָׂרֵי אֲחֻזָּה אֱלֻקִּים" (עֵינֵי לְקוּסְטִי-מוֹהֵר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כב).

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר עִם כָּל חֲבֵרֶיךָ וְכוּ', וְכוּ', כָּל אֱלוֹ שְׁנָפְלוֹ בְּסַמִּים וְכוּ', וְכָל אֱלוֹ שְׁנָפְלוֹ בְּשִׁתִּית אֲלֻפּוֹהוּל וְכוּ', וְכָל אֱלוֹ שְׁנָפְלוֹ בְּקִלְפִים וְהַמּוֹרִים וְכוּ' וְכוּ', רַחֲמָנָא לִישׁוּכְוֹן, אֲשֶׁר מִי שְׁנוּפֵל אֶל הַפַּח יְקוּשׁ הַזֶּה, קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְהוֹצִיאֵו מִשָּׁם, וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ גְּדוּלִים מְאֹד, שֶׁתְּדַבֵּר וּתְאִיר בָּהֶם אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתוּכַל לְהַחְזִירָם כֻּלָּם בְּתִשׁוּבָה. וְהַעֲקֵר אֶתְּהָ צְרִיף לְהַתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וּלְקַיֵּם מַה שֶּׁכָּתוּב בְּשִׁיר רַבְנוּ ז"ל: "חֻזַּק וְנִתְחַזַּק, וְאֵל תִּהְיֶה כְּפִיל הַגְּדוֹל וְכַגְמָל, אֲפֹלוּ כְּשֶׁמְשַׁכְּהוּ בְּחֻטְמוֹ הָעֵכֶבֶד לֹא יִבְעַט בּוֹ, וְכָל זֶה מִחֲמַת שְׁטוֹת שְׂאִין יוֹדֵעַ מִכַּחוֹ", לְדַעַתִּי, אִם תַּחֲקֵק בְּדַעַתְךָ דְּבוּרִים אֱלוֹ, אֲזוּ תִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְצִאֵת מִהַפַּח יְקוּשׁ שְׁנוּפֵלֶת אֵלָיו, וְאֲזוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תצח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר אַחֲרֵי, כ"ח נִסָּן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', אַךְ כְּבֹר הָאֲרֻכָּתִי לְדַבֵּר עִמָּךְ, שְׂדָבְרִים כְּאֱלוֹ אֲסוּר לְדַבֵּר עִם אַחֲרִים וְכוּ', וְאֲפֹלוּ עִם זֶה הַיּוֹעֵץ שֶׁל הַנְּשׂוֹאִין וְכוּ', גַּם-כֵּן אֲסוּר לְהֵאָרִיף, וְעַכְשָׁיו אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהִיָּה הַצְּדָק עִמִּי, שְׂאֵמְרָתִי לָךְ בְּתַחֲלָה מַה שֶׁיְהִיָּה בְּסוּף וְכוּ', כִּי אִם תִּגְלֶה וְכוּ', יֵאֵמְרוּ אַחֲרֶיךָ

שְׁאֵתָה חוֹלָה, רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזָה לֹא כָּף, כִּי דָבָר כְּזֶה קוֹרָה אֲצֶל הַמּוֹן חֲתָנִים וְכוּ', שְׁלוֹקֶחַ זְמַן וְכוּ', וּבְרַגַע שְׁתַּתְחִיל לְדַבֵּר מֵעַנְיָנִים כְּאֵלוֹ עִם אַחֲרִים, יֹאמְרוּ עָלֶיךָ שְׁאֵתָה חוֹלָה וְכוּ', וְדָבָר כְּזֶה רַבִּים חֲלָלִים הִבִּיֵּאָה שְׁבָאוֹ לְיַדֵי גְרוּשִׁין, רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה רוֹצֶה לְהַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ, תַּצִּיחַ אֶת כָּל מֵה שְׁאֲמַרְתִּי לָךְ, כִּי תֵאֱמִין לִי, לִי אֵין שׁוּם נְגִיעָה בְּדָבָר, כָּל חִיוֹתִי וּמֵהוֹתִי הוּא רַק לַעֲשׂוֹת טוֹבָה לְזוֹלָתִי, וּכְשֶׁאֲנִי רוֹאֶה שְׁאֲחַד הוֹלֵךְ לִפְלֵ בַּפֶּח, הֵהֱכַרְח לִי לֹמַר לוֹ: "תִּדַע, שְׁשָׂמִים מִלְּפָדֶת תַּחַת רַגְלֶיךָ" וְכוּ', וְכֵן כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה כְּשֶׁאֲחַד מְכַשִּׁיל אֶת הַרְבִּים אוֹ מִתְנַגֵּד עַל דְּבַר אֱמֶת, אֵינִי מִפְחַד לְצִאת כְּנִגְדוֹ בְּכוֹתְבַת הַגִּסָּה, וְאֲנִי כּוֹתֵב כָּל מֵה שְׁיֵישׁ לִי לְכַתֵּב, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, אֵינִי מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֵוֹלָם, כִּי מֵה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם, כְּבוֹד מִמִּילָא אֵין לִי, וּבְזִיווּנוֹת לֹא חִסַּר לִי, וְכִסְף הוּא מִהֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזוֹ מֵה יְכוּלִים לְקַחַת מִמֶּנִּי?! וְעַל-כֵּן אֲנִי כּוֹתֵב מֵה שְׁאֲנִי רוֹצֶה, וְלִכֵּן כָּל מֵה שְׁאֲנִי כּוֹתֵב לָךְ, אֵין לִי בְּזֶה שׁוּם כְּנִנָּה, רַק לַעֲזוֹר לָךְ, וּבְדוּאֵי דְבָרִים כְּאֵלוֹ אֵי אֲפָשֶׁר לְכַתֵּב עַל פְּנֵי הַכְּתָב, יוֹתֵר טוֹב לְדַבֵּר פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֲקַנְיָה לְרֹאוֹתֶךָ פְּנִים אֶל פְּנִים בִּיבְנָאֵל בַּעוֹד שְׁבוּעַ.

רְאֵה לְהִתְנַהֵג עִם אֲשֶׁתְּךָ כְּאֲשֶׁר דְּבַרְנוּ, וְחִס־וְשָׁלוֹם, חִס־וְשָׁלוֹם, אֵל תִּדְבַר מֵה שְׁלֹא צְרִיכִים וְכוּ', וְאֵל תַּעֲשֶׂה אֶת עֲצֻמָּה חוֹלָה, כִּי זֶה דְּבַר נוֹרְמָאֵלִי מֵה שְׁקוֹרָה אֲצִלְךָ, וְאֵל יְבַלְכְּלוּ לָךְ אֶת דַּעְתְּךָ כְּאֵלוֹ חִסַּר לָךְ מִשְׁהוֹ וְכוּ', רַק הַפְּחָדִים זֶה מֵה שְׁהוֹרִס אוֹתְךָ לְגַמְרִי, וּבְאֱמַת מִמֵּה לָךְ לִירָא וְלַפְחַד, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲשֶׂה עִמָּךְ חִסַּד כְּזֶה, גִּס כְּזֶה, עַד שְׁעָלֶיךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: "אֵין בַּעַל הַגִּס מִכִּיר בְּנוֹסוֹ", שְׁאֲשֶׁתְּךָ תִּהְיֶה כָּל-כָּף כְּרוּכָה אַחֲרֶיךָ, וְלֹא כְּמוֹ שְׁחִשְׁבַת בְּהַתְחַלָּה, וּפְחַדְתָּ שְׁהִיא תִּהְיֶה לָךְ מִתְנַגְּדַת, וְעַל-כֵּן תִּמְשִׁיךְ לְהִתְנַהֵג כְּמוֹ שְׁדַבַּרְתִּי עִמָּךְ, וְעוֹד אֲדַבֵּר עִמָּךְ בַּפְּרָטִיּוֹת.

הַעֲקֵר רְאֵה, שְׁבַל יְחִסַּר לָךְ הַשְּׁעוּרִים קְבוּעִים שְׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן, הַחֲמִשָּׁה-עֶשֶׂר שְׁעוּרִים שְׁלָנוּ, מְכַל שְׁעוֹר אֲפֵלוֹ קֶצֶת דְּקֶצֶת, אֲבָל שְׁיִהְיֶה קְבוּעַ, וְהַתּוֹרָה מְרַפֶּאת, וְהַתּוֹרָה מְעַשְׂרַת, וְהַתּוֹרָה מְכַנְסַת שְׁכָל בְּאָדָם, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִתְמִיד בְּלִמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רְאֵה לְהַתְּבוּדָה עֲצָמָךְ עִמּוֹ יִתְּבַרְךָ בְּכֹל יוֹם,
וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נִרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֶךְ מִחֲמַת רַב טְרָדוֹתֵי הַרְבוֹת בְּעֵתֵים
הַלְלוּ לְהַשִּׁיג אֵיזָה הַלְוָאוֹת בְּשִׁבִיל הַבְּנִינָן, לֹא עָנִיתִי לָךְ תַּכְף־וּמְדִד.

בְּעֶנְיָן יוֹם הַלְדָּת, הוּא יוֹמָא דְּמִזְלָא גְרִים, וַיְכוּלִים לִפְעַל אֲצֵל
הַקְדוּש־בְּרוּךְ־הוּא בְּיוֹם הַזֶּה כֹּל מַה שְּׁצָרִיכִים, וְעַל־כֵּן מַה טוֹב וּמַה
נְעִים מִי שְׂזוּכָה לְגִמּוֹר כֹּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּיוֹם הַהַלְדָּת, וּלְבַקֵּשׁ
וְלְהַתְּחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְּבַרְךָ, שֶׁהַשָּׁנָה הַבָּאָה הַנִּכְנָסֶת לּוֹ לְטוֹבָה, יִהְיֶה לוֹ
שְׁפַע בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וַיִּשְׁמֹר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וַיִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ
וְכוֹי' וְכוֹי', וַיִּרְחִיב בְּזֶה אֶת הַדְּבוּר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלִים, כִּי סוּף כֹּל
סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב, וְהָיָה טוֹב מְאֹד אִם הָיִיתָ מִתְּחִיל עוֹד
פְּעַם לְבַקֵּר בְּבִחֵי אֲסוּרִים, וְלְהַבִּיא לָהֶם קְנוֹטְרָסִים, כִּי בְּאַמַּת אֵין עוֹד
חִזּוֹק בְּעוֹלָם כְּמוֹ דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְחִבָּל שְׂאֲנָשִׁים יִמְקוּ בְּפִלָּא
בְּשַׁעֲמוּם וְכוֹי', וּמָה גַם עוֹד עוֹבְרִים שָׁם עֲבֵרוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן,
וְעַל־כֵּן אֲשָׁרֵי וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁדוּאָג לְאֲסִירִים, וְלְהַחְדִּיר בָּהֶם אַמְתַּת
מְצִיאֹתוֹ יִתְּבַרְךָ, כִּי אִזּוּ הוּא הַזְּמַן הַכִּי מְכַשֵּׁר לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה,
כְּשֶׁאֲדָם נִמְצָא בְּפִלָּא, וְלִבּוֹ שָׁבוּר מְאֹד מְאֹד, וְרוּאָה שְׂאֵין תַּכְלִית
וּמְנוּס בְּשִׁבִילוֹ וְכוֹי' וְכוֹי', אִזּוּ הוּא מְאֹד רוּצָה לְקַבֵּל מַה שְּׂאוּמְרִים
לוֹ, וְחִבָּל שְׂאִינְשֵׁי דְלָא מְעִלֵי נְכֻסִים שָׁם רַק בְּשִׁבִיל פְּרָסְמַת
וְיִהִירוֹת שְׁלָהֶם וְכוֹי' וְכוֹי', אֲשֶׁר בְּאַמַּת אֵינָם טוֹעֲמִים שׁוּם דְּבָר רַק

קָצַת מְשָׁקָה וְכו', הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּקְבַּל מְשָׁרָה כָּזוּ, שְׁתּוּכַל לְבַקֵּר בְּבֵתִי סֹהַר, וּלְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה דְּכָרֵי רַבְנֵי ז"ל לְפָנֵיהֶם, וּמִמֶּשׁ תִּחְיֶה אוֹתָם, וְתִזְכֶּה לְקַרְבָּם אֲלֵיו יתְבַרַךְ, וְהָיָה זֶה שְׂכָרְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תק.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, א' דְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, וְדַבֵּר זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת דַּעְתְּךָ וּמַחְךָ. וּכְבֹר אֱמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ס:) : לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם רְגִיל לֹאמַר כָּל דַּעְבִּיד רַחֲמָנָא לְטַב עֵבִיד; וְאֱמָרוּ (תַּעֲנִית ח.): כָּל הַמַּצְדִּיק אֶת עֲצָמוֹ מִלְּמַטָּה, מַצְדִּיקִים עָלָיו אֶת הַדִּין מִלְּמַעְלָה; וְלָךְ וּרְאֵה אִיךָ שֶׁתִּרְגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ נַחוּם אִישׁ גִּמְזוֹ לֹאמַר עַל כָּל מַה שֶּׁעָבַר: "גַּם זֶה לְטוֹבָה", וְעָשָׂה עִמּוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא נְסִים נְגָלִים (תַּעֲנִית יט.): וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּרְגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לִילָךְ בְּדַרְךָ זֶה לַתָּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלָיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה שְׂמִיתֵהפְכוּ כָּל הַדִּינִים לְחֲסָדִים גְּמוּרִים, וְיִהְיֶה לוֹ אַךְ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְשָׁמֵר אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ וְהַמְּקוּנָה, שְׂיִהְיוּ תָמִיד נְקִיִּים, אֲשֶׁר הִיא מְצוּנָה רַבָּה מְאֹד מְאֹד לְהַשְׁתַּדֵּל שֶׁבֵּית-הַמְּדֻרָשׁ יִהְיֶה נְקִי, וּמִי שְׂזוּכָה לְעֶסֶק בְּזוֹה, יִזְכֶּה לְרַב טוֹב הַצָּפוֹן, כִּי בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ הוּא מְקוֹם הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, וְאִין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֲלָא בְּמְקוֹם נְקִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ וּבְרוּיְחֶךָ כָּלֵל, כִּי גְדוּל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמְּחַזֵּק וּמְחַיֶּה וּמְשַׂמַּח אוֹתָנוּ כָּל-כֶּף, הַעֲקֹר רְאֵה שְׂתִּהְיֶה לְךָ דַּעַת רְחֻבָה לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, שְׁזֶה עֲקֹר הַדַּעַת רְחֻבָה. וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּבָא בְּתֵרָא קַמָּה): וְטוֹב לֵב מְשֻׁתָּה תְּמִיד — זֶה שְׂדַעְתּוֹ יָפָה; וּלְהַפְּךָ: כָּל יָמֵי עֲנֵי רַעִים — זֶה שְׂדַעְתּוֹ קֶצֶרָה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְאָמְרוּ (נְדָרִים מֵא): אֵין עֲנֵי אֵלָא בְּדַעַה, כִּי בַחֲסֹר כָּל — בְּלֵא דַעַה, וְאִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת — יֵשׁ לוֹ הַכָּל, וְאִם אֵין לְאָדָם דַּעַת — אֵין לוֹ כְּלוּם; וְעֲקֹר הַדַּעַת הוּא לִידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְחַיֶּה וּמְהַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת הַבְּרִיאָה כָּלֵה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל מַה שְׂאָדָם מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בִּידְעוֹת אֱלוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה עוֹבֵר אֶת חַיּוֹ בְּשְׁלוֹם. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂחֻקֵּךְ בְּתוֹךְ לְבוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם..

י"ח תקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאִתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בִּיבְנָאֵל. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-

הוא, שְׁתַּמִּיד תִּהְיֶה חֲזָק, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, הַעֲקָר רְאֵה לְהִיּוֹת מְאָרִיךְ אִף עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא אַרְיָכוֹת אַפִּים, לְהִיּוֹת סִבְלָן בֵּין בַּיִת וּבֵין בַּבַּיִת-הַקְּנֻסֶת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוֹשִׁים, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְחֲזָק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד לְחִיּוֹת בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאַחַד יָדוֹן אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְאֵל תְּדַקְדְּקוּ אֶחָד עַל הַשָּׁנִי כָּל-כָּף, אֲלֹא שְׁכַל אֶחָד וְאֶחָד יִסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹב שֶׁבְּזוּלָתוֹ, וְאִז תִּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם, כִּי בְּזֶה תְּלוּי עֲקָר הַשְּׁלוֹם-בַּיִת, כְּשֶׁמְסַתְּפָלִים אֶחָד עַל הַשָּׁנִי בְּעֵין שֶׁל חֲמָלָה, עֵין שֶׁל אַהֲבָה, וּמְלַמְדִים זְכוּת אֶחָד עַל הַשָּׁנִי וְעוֹזְרִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְאִם בַּיִת מִתְנַהֵג בְּצוּרָה כְּזוֹ, אִז הַכֹּל הוֹלֵךְ כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרָת, וְעַל-כֵּן רְאוּ לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, שֶׁהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָכֶם מִתְּנָה כְּזוֹ, בֵּן נְחֻמָּד כְּזֶה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּרוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת, וְיִגְדֵּל תְּלַמִּיד חָכֶם וְצַדִּיק נוֹטֵר הַבְּרִית, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְשֵׁלֵא יִהְיוּ לָכֶם שׁוּם חוֹבוֹת, וְתִהְיֶה לָכֶם דִּירָה מִשָּׁל עֲצָמְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוֹשִׁים, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אִיךָ שְׂאֲתָן מִתְאַסְּפוֹת יַחַד, וּכְבָּר דּוֹאֲגוֹת לְתַכְנִיּוֹת לְזִמְן הַקְּיִץ הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה לַעֲשׂוֹת קְיֻטְנָה, כֵּן תִּתְאַסְּפֵנָה תָּמִיד יַחַד, וּתְדַבְּרֵנָה וּתְטַכְּסֵנָה עֲצָה בִּינֵיכֵן אִיךָ יְכוּלִים לְקַדֵּם וּלְשַׁפֵּר אֶת קֵהֶלְתָּנוּ, וּבִפְרָט חוּג הַנְּשִׁים, וְהִיָּה רְאוּי מָאֵד, שְׁפָל אִשָּׁה שְׂיִישׁ לָהּ חוּשׁ לְכַתִּיבָהּ, שְׂתַכְתַּב לְ"אוֹר יִבְנָאֵל", כִּי הֶעֱתוֹן כָּבֵר הוֹלֵךְ בְּכָל אַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָהּ וְכֵן בְּחוּץ לְאַרְץ, וּבְכָלֵל טוֹב מָאֵד לְקַדֵּם אֶת פְּנֵי הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, וְלִהְיוֹת תַּכְנִיּוֹת לְקַבֵּל אֶת הַמְּשַׁפְּחוֹת הַחֲדָשׁוֹת שְׂאֲמוֹרוֹת לְהַפְּגֵם בְּקִרְוֹב בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶן, שְׂתִהְיֶה לְכֵן פְּרוֹנָסָה בְּשִׁפְעַ וְדִירָה מְשָׁל עֲצָמְכֶן, וְלֹא תַעֲטֹטְרֵנָה לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת, וְיִהְיֶה לְכֵן אִךְ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְכֵן בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אִיר הַשְּׁתַּשְׁנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מָאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֲתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לִילְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל. מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לְמָסֵר אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֱלֹו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לְךָ עוֹד טוֹב בְּזֵה הָעוֹלָם, אֲלֹא לְמָסֵר אֶת עֲצָמוֹ אֱלֹו יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהַסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה כָּלֵל; כִּי בְּאֲמַת מִי שְׂמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְחִיּוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׂמוֹסֵר אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹו יִתְבָּרַךְ, מְרַגִּישׁ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זִיו חִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה, וְזוֹכָה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹרוֹת צַחְצַחֻחוֹת. וְלְכָל זֹאת זוֹכִים עַל-יְדֵי

שְׁמַמְעֵטִים אֶת עֲצָמוֹ, וּמַגִּיעִים לְמַדְרַגַת הַבְּטוּל אֶל הָאֵין סוֹף לְגַמְרֵי, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ. וְזוֹ הֵיְתָה מַדְרַגַת דְּוֹד הַמְּלָךְ, שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים עָלָיו (מַגְלָה יא.): וְדוֹד הוּא הַקָּטָן הוּא בְּקִטְנוּתוֹ מִתְחַלְתּוֹ וְעַד סוֹפוֹ, תְּמִיד הַקָּטָן אֶת עֲצָמוֹ, וְתְמִיד הַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ לֹא כְּלוּם, עַד שֶׁהִתְבַּטָּא וְאָמַר פַּעַם לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (בְּרִכּוֹת ד.): 'רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְבַטֵּחַ אֲנִי בְךָ, שְׂאֵתָה מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבוֹא, אֲבָל אֲנִי יוֹדֵעַ אִם יֵשׁ לִי חֵלֶק בִּיְגִיָּהֶם אִם לֹא'; עֲמַד וּרְאֵה וְהִתְבּוֹנֵן אֶל אֵיזוֹ דְּרָגָה הִגִּיעַ דְּוֹד הַמְּלָךְ, עַד שֶׁהִחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ לֹא כְּלוּם, עַד שֶׁסִּפְּקָ שִׁיְהִיָּה לוֹ אֶפְלוֹ עוֹלָם הַבָּא, וְעַל-יְדֵי גִדּוּל הַבְּטוּל שִׁיְהִיָּה לוֹ, זָכָה שֶׁשָּׂמוּ נִשְׂאָר לְנִצְחַת, וְהִשְׁאִיר סֵפֶר כְּזֶה, שְׁפָל מִי שֶׁשָּׁבוּר, וְעוֹבֵר עָלָיו מֵה שֶׁעוֹבֵר, אִם רַק יֵאָחַז בְּסִפְרוֹ, יִרְגִישׁ בְּטַחֲוֹן בְּחַיָּיו, שִׁזָּה סֵפֶר תְּהִלִּים, שֶׁהוּא הַמְּשַׁעֲנֵת שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאֵין עוֹד סֵפֶר שְׂאֵדָם יִקַּח בְּעַת צְרוּתוֹ וְיִסְוִרְיוֹ וְהִרְפַּתְקָאוֹתָיו כְּמוֹ סֵפֶר תְּהִלִּים, וְעַל-כֵּן גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עג), שְׂאֵמִירַת תְּהִלִּים מְסַגֵּלַת לְתִשׁוּבָה, וּפּוֹתַחַת אֶת כָּל הַשְּׁעָרִים הַסְּגוּרִים, וְזוּכָה לְהִגִּיעַ אֶל הַשְּׁעָר וְהָאוֹת הַשְּׂיָךְ אֶל שָׂרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהִרְבוֹת בְּאֵמִירַת תְּהִלִּים, וּבְפָרֵט עַכְשָׁו בִּימֵי סְפִירַת הָעֶמֶר, שְׂאֵז מְאִירִים הַמ"ט אוֹתִיּוֹת שְׁבַשְׁמוֹת שְׁבַטֵי י"ק.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמַחֵם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִדוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת, כִּי זוּהִי עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם — לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְמַצֵּא אֶת הַנִּקְדָּה טוֹבָה אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹת בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל-יְדֵי-זֶה (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב); אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֵלְקֵנוּ, שְׁזָכֵנוּ לְהִתְנַדֵּעַ מֵרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חָנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּל־לֵיזוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים
בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב, הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם
וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד לְהֵיוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֻזַּק. וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת שְׂרָאוּי לָנוּ
לְחֻזַּק אֶת עֲצָמֵנוּ, שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבֵּי רַחֲמָן כְּזֶה, רַבֵּי
נִפְלָא כְּזֶה, רַבֵּי הַמַּחְדִּיר בְּנוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה; כִּי בְּאֱמֶת מִי שְׂמַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֲמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה, לֵיָדַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּל־ל,
וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר, הוּא מְרַגֵּשׁ כָּל מִינֵי עֲרִבוֹת וְנַעֲיֵמוֹת בְּחַיָּיו,
וּמוֹכֵן לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זוֹהִי הַמַּדְרֵגָה הַכִּי
עֲלִיוֹנָה שְׂאָדָם יָכוֹל לְזַכּוֹת לָזֶה, שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ רְצוֹן אַחֵר, רַק לְמִסֵּר
אֶת עֲצָמוֹ עַל קְדוּשַׁת שְׂמוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ שְׂיַרְגִּישׁ אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאוֹר
וְזִיו וְחַיּוֹת כְּזוֹ, שְׂפָכָר לֹא יִרְצֶה שׁוֹם דְּבָר, רַק לְהַפְלִיל בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
שְׁזֶה סוּד מֵה שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (זְבַחִים סא:): "סִמְכוּנֵי
בְּאֲשִׁישׁוֹת" — בְּשִׁתֵּי אֲשׁוֹת, בְּאֵשׁ שֶׁל מַעַלָּה וּבְאֵשׁ שֶׁל מַטָּה, הֵינּוּ
תַּכְף־וּמִיד כְּשְׂאָדָם זוֹכֶה לְהַכְנִיס בְּעֲצָמוֹ אֱמֶתֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
וַיּוֹדַע אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ אֵשׁ אֶכְלָה אֵשׁ, וְאֵינוֹ חֲפִץ בְּשׁוֹם דְּבָר, רַק
לְהַפְלִיל בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזוֹ מְאִירָה אֵשׁ שְׁלִמְעֵלָה, שֶׁהוּא אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ אֶל
אֵשׁ שְׁלִמְטָה, שֶׁהִיא נִשְׁמָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִתְחַבְּרִים שְׁנֵי
הָאֲשׁוֹת יַחַד, וְזֶה יַחֲוֵד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינָתָהּ, כִּי נִשְׁמָתוֹ שֶׁל

הָאָדָם מְתִיחֶדֶת וּמְדַבֶּקֶת אֶת עֲצָמָהּ בּוֹ יִתְבַרֵךְ. וְזֶה גַם מֵה שְׁאָמְרוּ
 (שם): בְּשֵׁתִי אֲשׁוֹת — תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַע־לִפֶּה; כִּי בְּאֵמַת
 תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, שָׁם מְגַלֶּה אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, וַיְדַבֵּר הַנְּי"ה אֶל
 מֹשֶׁה, וַיֹּאמֶר הַנְּי"ה אֶל מֹשֶׁה, וְעַל־כֵּן הִיא בְּחִינַת זְעִיר אַנְפִּין, גְּלוּי
 אֱלֻקוֹת בְּמִדְרַגָּה עֲלִיּוֹנָה מְאֹד, וְתוֹרָה שְׁבַע־לִפֶּה בְּחִינַת מְלָכוּת,
 שְׁשֵׁם מְלָכָשׁ אֹרוּ יִתְבַרֵךְ. וּכְשֶׁאָדָם לּוֹמֵד תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה
 שְׁבַע־לִפֶּה, עַל־יְדֵי־זֶה מְתִיחֶדִים זְעִיר אַנְפִּין וְנוֹקְבָא דְלִיָּה, וְנֹעֲשֶׂה
 יַחֲוֵד הַשָּׁלֵם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

וְעַל־כֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְהִתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּתוֹרָה
 שְׁבַכְתָּב וּבְתוֹרָה שְׁבַע־לִפֶּה, וְזָכְרוּ הֵיטֵב שְׁרַבְנוּ וְ"ל אָמַר, שְׁהַסְפֹּר
 מוֹסֵר שְׁלוֹ הוּא סֵפֶר הַתַּנ"ךְ, וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה
 מְקַרָּא, הֵן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתַּרְגוּם,
 בְּאִפֵּן שְׁיִסִּים בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד
 תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רִש"י, שְׁזֶה מְסַגֵּל לִירְאָת שָׁמַיִם וּלְפִרְנֹסָה בְּשִׁפְעַ,
 וְהֵן לְקַבֵּעַ לְעֲצָמוֹ שְׁעוֹר בְּתַנ"ךְ כְּסִדְרֵן מֵהַתְחַלַּת בְּרֵאשִׁית עַד סוּף
 דְּבָרֵי הַיָּמִים. וְכֵן רָאוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה מִשְׁנֵיּוֹת וּגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים,
 רַמְב"ם טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, זֶהר וְתַקוּנִים וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר אֵין עֲרֵף
 לְאָדָם שְׁזוֹכָה לְהִתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה
 שְׁבַע־לִפֶּה, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נְתִיחֶדִים שְׁתֵּי הָאֲשׁוֹת אֵשׁ שְׁלִמְעֵלָה וְאֵשׁ
 שְׁלִמְטָה, יַחֲוֵד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ.

נָא וְנָא, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אַל תְּהִיּוּ בְּטֻלָּנִים, אֲלֵא רָאוּ מֵה
 שְׁלִפְנֵיכֶם, וְאֵל תְּבִלוּ אֶת זְמַנְכֶם הַיְקָר בְּהִבָּל וְרִיק, וְאֵל תִּתְּנוּ
 לְהַסְמָ"ךְ־מ"ם שְׁיַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתְּכֶם, אֲלֵא רָאוּ לְהִדְבִיק אֶת עֲצָמְכֶם
 בּוֹ יִתְבַרֵךְ וּבְתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְתִבְרַחוּ מִפֶּעַם לְפֶעַם אֶל הַהָר
 לְהַתְּבוֹרֵד עֲצָמְכֶם עִמּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, א' דְּרֵאש־חֵדֶשׁ אֲבִיר ה'תַּנְש"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְאַף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שֶׁקֵּשָׁה וְכַבֵּד לָכֶם מְאֹד מְאֹד כָּל פֶּרֶט וּפְרָט וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאוּי לָכֶם לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נֵעַם חֻלְקְכֶם, עַל אֲשֶׁר בַּנַּחַל שָׁם חֻלְקְכֶם וְגוֹרְלְכֶם, אֲשֶׁר אַתֶּם זוֹכִים לְהִדְפִּיס חֻלְק אַחַר חֻלְק מִסְפָּר הַנִּפְלֵא שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", אֲשֶׁר תִּאֲמִינוּ לִי, שְׂאֲנֵי מְקַנָּא אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד בְּזִכּוֹתְכֶם הַגְּדוֹלָה, כִּי הַסְפָּר הַזֶּה אֵף שֶׁהֵם מְכַתְּבִים פְּשׁוּטִים, עִם כָּל זֹאת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יוֹדֵעַ אֵילּוֹ אוֹצְרוֹת שֶׁל יִרְאֵת שְׁמַיִם וְהַשְּׁגוֹת אֱלֹקוֹת טְמוּנִים בְּתוֹךְ הַמְּכַתְּבִים הָאֵלּוּ, שֶׁנִּכְתְּבוּ כְּפִי הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִין שֶׁל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁאֲלֵיהֶם נִכְתְּבוּ הַמְּכַתְּבִים הָאֵלּוּ, וּמִי שְׂיִרְגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְעֵינַי בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה מְכַתְּבִים מִסְפָּר הַנִּפְלֵא הַזֶּה שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", בְּוַדַּאי יִהְיֶה לוֹ חִזּוֹק בְּיוֹם הַזֶּה, וְלֹא לִפְלִ בְּדַעְתּוֹ וְרוּחוֹ, רַק יִזְכֶּה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמוֹ, כִּי הָעֵקֶר לַעֲשׂוֹת בְּזֶה קְבִיעוֹת מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְאִזּוּ יִרְגִּישׁוּ בְּזֶה כָּל מִינֵי נֵעַם וְעִרְבוּת. וְכַבֵּר אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְכִילֵתָא פְּרַשְׁת יתרו): הַתּוֹרָה אֵשׁ מֵאֵשׁ נִתְּנָה וּמֵאֵשׁ נִמְשָׁלָה, מִה דְּרָכָה שֶׁל אֵשׁ? אִם קָרַב אֶצְלָה נִתְחַמֵּם, רַחֵק מִמֶּנָּה נִצְטַנֵּן; כְּמוֹ-כֵן מִי שְׂיִרְגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלִמּוּד וְלְעֵינַי בְּכָל יוֹם כְּמָה מְכַתְּבִים מִסְפָּר הַנִּפְלֵא הַזֶּה שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", תִּתְּלֵהב נִשְׁמָתוֹ בְּשִׁלְהוּבִין דְּרַחֲמֵימָתָא, וּיְחַמֵּם אֶת עֲצָמוֹ עִם אֵשׁ אֶכְלָה אֵשׁ, שֶׁהוּא גְלוּי אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ הַטְּמוּן שָׁם בְּמִדְרָגָה הַעֲלִיּוֹנָה מְאֹד מְאֹד. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֻלְקְכֶם, שְׂאֵתֶם זוֹכִים לְהִדְפִּיס חֻלְק אַחַר חֻלְק, יַעֲזוּר לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְלֹא לְהַחְלֵשׁ וּלְהַתְקַרֵּר, כִּי עוֹד יָבוֹא הַיּוֹם, שֶׁהַסְפָּרִים הָאֵלּוּ יִדְפְּסוּ וְיִחְזְרוּ וְיִדְפְּסוּ פְּעַמִּים אֵינַן מִסְפָּר.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

י"ח תקח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי הַיּוֹם אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִנִּי וְכוּ', וְהָיִיתָ
שֹׂכֵתִי עִכְשָׁו מְכַתֵּב אֵל ... שִׂיחָיו, אֲמַרְתִּי גַם לְרוּץ אֵלֶיךָ
בְּשׁוּרוֹתַי אֵלוֹ, כִּי בְּאֵמַת הַמְכַתֵּב שְׁלָהֶם שִׁיף גַם אֵלֶיךָ, תִּבְקֶשׁ מֵהֶם
שִׁירָאוּ לְךָ אוֹתוֹ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! רַק בְּזִכּוֹת שְׂאֵתָה מִגִּיָּה אֶת סִפְרֵי
שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחָל" וְיִתֵּר הַסִּפְרִים, זָכָה אוֹתָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם
זוּג הַגּוֹזֵן, אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ עֶזֶר בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹכָא
בְּתַקּוּנֵי תַקּוּן י"ד, וְרֵאוּי לְךָ לְלַמֵּד אֶת הַתַּקּוּן הַזֶּה עַל-כָּל-פְּנֵים
פְּעַם אַחַת בְּשָׁבוּעַ, וְאִם אֲפָשָׁר בְּכָל יוֹם אַרְבָּעִים יוֹם — מָה טוֹב
וּמָה נָעִים, כִּי הַתּוֹרָה מְרַפֵּאת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְעַל-כֵּן מָה טוֹב
וּמָה נָעִים, אִם תּוֹכֵל לְלַמֵּד אַרְבָּעִים יוֹם אֶת הַתַּקּוּן י"ד בְּתַקּוּנֵי זֶהר, וְאִז
טוֹב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת. וְכֵן רְאֵה לְלַמֵּד מִשְׁלֵי קִהְלַת וְשִׁיר
הַשִּׁירִים, שֶׁהוּא מְסַגֵּל לְכַח גְּבָרָא.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְהַגִּיָּה אֶת הַסִּפְרִים, אֲפִלוּ שָׁבָא לְךָ
בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, כִּי זֶה תַקּוּנְךָ הַמֵּיחָד לְפָנַי יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, וּבְזִכּוֹת
זֶה תִזְכֶּה לְרַב טוֹב הַצָּפוּן, וּלְזֶרַע שֶׁל קִימָא.

הַמְאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' דְּרֵאש־חֲדָשׁ אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

רק עכשו שִׁמְעֵתִי מֵה קָרָה לָךְ הַיּוֹם וְכוּ', וּבִאֲמַת מְאֹד מְאֹד
אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת,
עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַכֹּל נִסְיוֹנוֹת מֵהַשָּׁמַיִם, שְׁמַנְסִים אֶת כָּל
אֶחָד בְּנִסְיוֹן אַחַר אֶיךָ לְהִרְסוֹ מִבַּיִת וּמִבְּחוּץ, וּלְהַפְחִידוֹ בְּכֹל מִיָּנִי
פְּחָדִים יִתְרִים, בְּוֹדֵאֵי צָרָתְךָ צָרָה קָשָׁה, כִּי בִּאֲמַת תְּמִיד אֲנִי מִזְהִיר
אֶת תְּלִמִּידִי, שְׂיִבְרַחוּ מִלְּהִיּוֹת עֲרָבִים, כִּי לְבִסּוֹף הוּא מְכָרַח לְשֵׁלֶם
וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מֵאַחַר שְׂכָבֵר עֲבֹר, וַיֵּשׁ מֵאֲמֵר הַחֲכָם: "הַעֲבֹר אֵינְךָ,
וְהַעֲתִיד עֲדִינְךָ, וְהַהֲנִיחַ כְּהִרְךָ עֵינֶיךָ", עַל-כֵּן צָרִיכִים לְחַשֵּׁב מִחֻשְׁבוֹת
וְעִצּוֹת מִה עוֹשִׂים עֲכָשׁוֹ, וְהִנֵּה הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שְׂאִתָּה צָרִיךָ עֲכָשׁוֹ
הוּא לְלַמֵּד בְּסִפּוֹר הַמְּדוּת אוֹת פְּחָד, וּלְקַיֵּם אֶת כָּל אֲשֶׁר נֹאמַר שָׁם,
כְּדִי לְבַטֵּל אֶת כָּל הַפְּחָדִים שְׁמִפְחִידִים אוֹתְךָ, וּבִאֲמַת הָעוֹלָם הַזֶּה
הוּא עוֹלָם מֵרָמָּה מְאֹד מְאֹד, וְהַיּוֹם לְמִדְתִּי בִּזְהַר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁתָּ וַיִּקְהַל
(בְּשִׁעוֹרֵי קֹדֶם הַתְּפִלָּה), וּמוֹבָא שָׁם, אֲשֶׁר הָאִי עֲלָמָא הוּא מְסֻטָּרָא
אַחֲרָא, וְעֲלָמָא דְאַתִּי הוּא מְסֻטָּרָא דְקַדְשָׁהּ. וּפְרִשְׁתִּי לְעֲצָמִי, כִּי
הָעוֹלָם הַזֶּה נִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַסְטָרָא אַחֲרָא לְהַשְׁתַּלֵּט, עַד
שְׂיִכּוֹלִים לְהִיּוֹת שְׁפֵלִים וְנִבְזִים, וְלִמְסֹר אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, רַחֲמָנָא
לִישׁוֹבָן, וְאֵת עֲנֵשׁ הַמְּסִירָה, כִּי הוּא עֲנֵשׁ חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד, וְכֵן אֶחָד
יְכוּל לְהִרְעֵ לְהַשָּׁנִי, וְאִף שְׂפִנְנָתוֹ הִיא לְטוֹבָה לְעוֹר לְזוּלָתוֹ, לְבִסּוֹף
מְשֵׁלֶם רָעָה תַּחַת טוֹבָה, וְכֹל מִיָּנִי רִשְׁעוֹת שְׂרַק קוֹרָה בְּזֵה הָעוֹלָם
הַכִּי מְסֻטָּרָא אַחֲרָא, כִּי בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן הָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא
הַעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת, שְׁמַעֲלִימִים וּמְסִתִּירִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ
יְתִבְרֵךְ, וְעַקֵּר הָעֲצָה הוּא לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, הֵינּוּ
אֶת הַקְּדֻשָּׁה לְהוֹרִיד בְּזֵה הָעוֹלָם, לְדַבֵּר תְּמִיד מִמֶּנּוּ יְתִבְרֵךְ, וּלְגַלוֹת
וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרֵךְ. וְזוֹ צָרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל עֲבוֹדָתְנוּ,
וְזֶה כָּלֵל עֲבוֹדַת הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, שְׁעוֹלָה עַל הַכֹּל כִּי מְגַלִּים
וּמְפָרְסִים אֶת דַּעַת רַבְּנֵי ז"ל בְּעוֹלָם.

וְהִנֵּה לְנַחֲמָךְ וּלְחַזְקָךְ הֵלֵא סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל בְּיָדְךָ, עִם כָּל זֹאת
אֲמַרְתִּי לְרוּחַ שׁוֹרוּתִים אֱלוֹ אֱלֹיךָ, כִּי מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אִתָּה גֵר עֲמָנוּ בְּיַבְנָאֵל, וְכֹל אֲנָשֵׁי שְׁלוּמָנוּ
בְּלִי יוֹצֵא מִהַכֹּל מְעִרִיכִים אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, וְכֵן אֶת אֲשֶׁתְּךָ, שֶׁהִיא

גִּנְנַת מַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְכָל הָאֲמָהוּת בְּלִי יוֹצֵא מִהַכֶּלֶל מְרֻצוֹת מִמֶּנָּה, וְלִכְּנֹן אֲמַרְתִּי לְבוֹא בְּשׁוּרוֹתַי אֵלָיו וְלִכְתֹּב לָךְ.

חֲזוּק חֲזוּק וְהִתְחַזֵּק, וְאֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ כֹּל מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי אַחַר הֶרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְבֵית מִשְׁלָךְ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכְנוּת אֲצֵל אַחֵרִים, וְתֵצֵא מִכָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁלְּךָ, וְתִזְכֶּה לְהַכֶּלֶל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר זֶהוּ הָאֲשֶׁר וְהַנֶּעַם הָאֲמִתִּי לְזִכּוֹת אֵל זֶה בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר מִי שְׁמַתְמִיד בְּסַפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמְקַיֵּם אֶת דְּבָרָיו, שְׂאֵז יִזְכֶּה לְכָל זֶה.

גַּא וְנָא רְאֵה לְחֲזוּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְכִלְלֵה זֶה תִּנְקֻט בְּיָדֶיךָ, אִם תִּתְבוּדַד עֲצֻמְךָ עִמוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִפְרָשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה לֹא יִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת לָךְ שׁוּם דְּבָר. וְהַתְּבוּדוֹת מִמִּתְקַת אֶת כָּל הַדֵּינִים, כַּמּוּבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט"ו, שְׁתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת נִקְרָאִים בְּחִינַת מִשְׁפָּט, וְכִשְׁאָדָם שׁוֹפֵט אֶת עֲצֻמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, לֹא שׁוֹפְטִים אוֹתוֹ לְמַעֲלָה, עַיִן שָׁם.

מְאֹד רְצִינִי, שְׁתִּכְתֹּב לִי עַל-כָּל-פְּנִימִים כַּמָּה שׁוּרוֹת מָה הָעֲנִינִים אֲצִלְךָ וּמִמַּשׁ תַּחֲיִנִי, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד בְּצַעַר וְדוּאֵג עָלֶיךָ, אֲנִי מִתְפַּלֵּל עָלֶיךָ עֲכָשׁוּ, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְיִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקי.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֵיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן עֲכָשׁוּ קִבְּלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל צְעָרֵי שַׁיֵּשׁ לִי, אֵיךְ אֲוִיל בְּזֶה צָרִיךְ תְּמִיד לְהַכְנִיס אֶת הָאֵף

באמצע, ומכל שכן למסר לרשיות. וראוי לך להוכיחו מאד, כי הרי גם הוא סבך אותך ועוד כמה מאנשי שלומנו בפח יקוש, ויש פתגם העולם: "מי שגור בבית מזכוכית שלא יזרק אבנים", ועל-כן איך יכול אחד מאנשי שלומנו לעשות דבר כזה, הרי זו מסירה גמורה, כי חקותיהם הם חקות עכו"ם, ובאמת הנה בדעתי לכתב לו מכתב מאד חריף, אך אקנה לדבר עמו פנים אל פנים, ואתה צריך להזהירו ולהזהיר את כל אנשי שלומנו, שישמרו את עצמם מדרכי הסמ"ך-מ"ם, שהיא המסירה למסר את זולתו, רחמנא לישזבן, שהוא עון חמור מאד מאד, ואם תכמינו הקדושים הזהירו בלשון-הרע, ואמרו: כשאתה שואל איפה יש אש להדליק משהו וכו', אסור לומר וכו', כדי שלא יבוא אחר-כך לדבר מה שלא צריך, ומכל שכן לילך ולהראות איפה ההוא גר, זו רשעות גדולה שאין כמותה.

על-פלפנים גם אתה ראה ללמד עכשו בספר המדות, אות פחד, ותקיים את כל הנאמר שם, ואני מבין היטב את צרתך. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שכבר תנזה לצאת מהצרות האלו, כי גם אני נמצא בתוך אותה ספינה, כי ... מקשקש לי תמיד, שרוצה את יתר הפסך, ואנו לנ"ה ועינינו לנ"ה, אין עצה אחרת, רק לברח אליו יתברך, ולבקש ממנו יתברך שיחוס וירחם וימתיק מאתנו כל הדינים, וננזה כבר לצאת מהפח יקוש הזה, הם החובות ההורסים את האדם בין בגשמיות ובין ברוחניות.

בענין החינגא של תושבי המקום וכו', צריכים לזכור שהפל רוח וכו', ולזקח רק יום אחד וכו', ולמחר כבר הפל נשפח, ועל-כן צריכים לחזק את אנשי שלומנו שלא יתבלבלו כלל מפל ההבלים שלהם, ואראה בעזרתו יתברך, שמו לכתב עוד למחר מכתב פללי לאנשי שלומנו לחזקם ולאמצם.

אגב אמרתי לכמה מאנשי שלומנו, שפדאי לקחת לכל אנשי שלומנו ביחד, ולא להתבלבל מהסמ"ך-מ"ם, אדרבה, לצחוק בפניו ולא להתפעל ממנו כלל, אנחנו צריכים להראות לו, שאיננו מפחדים ממנו, אדרבה הנה אנחנו כאן, עבדא קימת, ואתה תלך

מִכָּאן, וּבְאֵמֶת אִף שְׁעֲכָשׁוּ מֵר מָאד, כִּי עוֹבֵר עַל הַרְבֵּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מֵה שְׁעוֹבֵר, וְהַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת עֲדִין לֹא נִגְמְרוּ, וּמֵאֲיִמִּים עֲלֵיהֶם בָּצוּ פְּנוּי (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), וְעוֹד כַּמָּה צְרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת, אֲבָל הַכֹּל יַעֲבֹר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מָה עָשׂוּ הַיּוֹם בְּבִנְיָן, וְהִיכֵן אוֹחֲזִים, וְאִם זֶה יוֹצֵא יָפֵה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂכֵכֵךְ תִּצַּא מִצְרוּתִיךָ, וְיִמְתְּקוּ מִמְּךָ כָּל הַדִּינִים. הַעֲקֵר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵל תִּסְפֹּר לָהּ כָּל פֶּרֶט, כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל הָאִשָּׁה מִפְּחָדֶת מָאד מָאד, וְעַל-כֵּן לֹא צָרִיכִים לְסַפֵּר לָאִשָּׁה שׁוֹם דָּבָר, רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

יֵשׁ בְּדַעַתִּי, בְּעֶזְרְתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, לְנִסְעַ בְּיוֹם שְׁנֵי ט"ו אִיֵּר עִם כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶל קִבְר יוֹסֵף הַצַּדִּיק וּלְבִקֵּשׁ הַרְבֵּה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁבַל"ג בְּעֶמְר נִזְכָּה גַם-כֵּן לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן הַתְּנַא הַאֲלֵקִי רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּר יוֹחָאִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקיא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר קְדוּשִׁים, ב' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אִיֵּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל רְצוֹף קִנְטָרס "יוֹסֵף הַצַּדִּיק", רְצוֹנֵי מָאד, שְׁתַּפְּנוּ עֲכָשׁוּ מִכָּל עֲסָקִיכֶם, וּתְנַקְדוּ וּתְדַפִּסוּ תַכְּף-וּמִידָה, כִּי יֵשׁ בְּדַעַתִּי לְהִיּוֹת בְּקִבְר יוֹסֵף הַצַּדִּיק עִם כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיוֹם שְׁנֵי ט"ו אִיֵּר, וְעַל-כֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְהַזְדַּרֵּז לְהַדְפִּיסוּ, וְהַקִּנְטָרס הוּא אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, וּמִצְרַפֶּת לְזֶה תְּפִלָּה נִפְלְאָה מְלֻקוּטִי-תְּפִלוֹת, תְּפִלָּה ב', וּתְצַרְפוּ לְזֶה אֶת ה'תְּקוֹן הַכְּלָלִי, וּבִיחַד יֵצֵא ל"ב עֲמוּדִים, וְהוּא קִנְטָרס נִפְלָא, וּזְכוֹת הַרְבִּים גְּדוּלָּה מָאד, כִּי תִהְלֶה

לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ שֵׁם הַרְבֵּה מְקַרְבִּים, וּמֵאֵד בְּקִשׁוֹ מִמֶּנִּי שְׂאֲנִי אֲגִיעַ
אֲלֵיהֶם, וְלוֹמַר לָהֶם שְׁעוֹר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְעַל-כֵּן רָאֵה לְהַדְפִּים
אֶלֶף קִנְטָרְסִים, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ כְּשֶׁאֲבוֹא. הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רָאֵה לְהַזְדַּרֵּז
בְּזֶה שְׂיִהְיֶה גְמוּר עַד אַז.

רָאֵה לְבָרַר אֶצֶל חֲמִיו שֶׁל ... בְּאֵיזָה בֵּית-חֹלִים הוּא, כִּי אֲנִי
שְׂאֲלֹתִי בְּכַמָּה בְּתֵי חֹלִים, וְלֹא יוֹדְעִים מִשֵּׁם כְּזֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ
הוּא יִבְשֵׁר לָנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סְלָה נְגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַחֲמֻשִׁים דּוֹלָר, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי
לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, וְכֵן קַבְלֹתִי מִמֶּךָ כָּבֵר פְּעֻמִּים מִכְתָּבִים, וּבְכָל
פְּעַם יֵשׁ לִי בְּדַעְתִּי לְכַתֵּב לָךְ, אִךְ טְרִדוֹתֵי רַבּוֹ כְּמוֹ שְׂרַבּוֹ לְמַעֲלָה
רֹאשׁ, כִּי אֲתָה יוֹדֵעַ שְׂאֲנַחְנוּ בּוֹנִים עִיר בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה "יְבִנְאֵל
עִיר בְּרִסְלָב", יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַצֵּא מִכַּח אֶל הַפַּעַל, וְתִהְיֶה
לְאֵל, כָּבֵר גָּרִים שֵׁם חֲמֻשִׁים וּשְׁתֵּים מִשְׁפָּחוֹת, וְזֶה לּוֹקַח אֶת כָּל
זְמַנִּי, וּמִלְבָּד הַמּוֹן סְפָרִים, שְׂתִּהְיֶה לְאֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַכֵּה
אוֹתִי לְחַבֵּר בְּכָל פְּעַם.

הַיִּיתִי מֵאֵד רוֹצֵה לְהַאַרִיךְ לָךְ, וְכֵן לְשַׁלַּח כַּמָּה סְפָרִים, אִךְ הָיִיתָ
שְׂבִיּוֹם רֹאשׁוֹן זֶה אֲנִי נוֹסֵעַ לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, הַהִכְרַח לִי לְקַצֵּר,
וּכְשֶׁאֲחֻזֵּר אֲשַׁלַּח לָךְ כַּמָּה סְפָרִים חֲדָשִׁים נִפְלְאִים שְׂיַצְאוּ לְאוֹר
עַל-יְדִינִי.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רָאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי
אִפְגָּיִם שְׂבַעְעוּלָם, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה אִיךָ שְׂהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא

יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְתִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ. וְעֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֶה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, כִּי זֶה עָקֵר הַגְּדֵלָה שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל — לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, כִּי נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים יֵשׁ לְכָל אֶחָד, וְעָקֵר גְּדֵלְתוֹ שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל — כְּשִׁזְכָּה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד. וְעַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאִז תִּרְאֶה דְבָרִים יְפִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה בַּמַּשָּׂא וּמִתֵּן שְׁלָךְ, וְיִהְיֶה לְךָ הַרְבֵּה נַחַת מִהִילָדִים, וְשֶׁתְּהִיָּה לְכֶם בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְשֶׁלֹּא יִחְסַר לְךָ שׁוּם דָּבָר.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקיג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיִר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נְגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמָּךְ — אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

אוֹדוֹת שֶׁהַתְּחִלָּתָה לְהַתְעַסֵּק יוֹתֵר בְּלַמּוּד, אֲשֶׁרִיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקָךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשָּׂאֵר לָנוּ רַק הַלְמוּדִים שְׂאֵנוּ לּוֹמְדִים, וּמְכַנְיָסִים בְּעֲצָמֵנוּ אֲמַתָּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֶה לַעֲסֹק בְּעֵתִים הַלְלוּ בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, וּבְאַמַּת מִי שְׁרוּצָה לְהִשָּׂאֵר בְּאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, עָלָיו לְלַמֵּד הַרְבֵּה סוּדוֹת הַתּוֹרָה — הֵן בְּזִהַר הַקְּדוֹשׁ וּבַתְּקוּנָיִם, וְהֵן בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל, וְהֵן בְּכַתְבֵי הַבַּעַל-

שֶׁס־טוֹב הַקְדוֹשׁ זי"ע וְתִלְמִידָיו וְתִלְמִידֵי תִלְמִידָיו, וְהֵן בְּסִפְרֵי רַבְנֵנוּ וְז"ל וְלִשְׁלֹכֶם יַחַד, וְעַל־יְדֵי־זֶה יֵאִיר אֶת עֵינָיו בְּאוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְלִכֵּן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְתִכְנִים אֶת עֲצָמְךָ בְּגִלּוּי אֱלֻקוֹת, וְכִפִּי שֶׁתִּכְנִים בְּדַעְתְּךָ גִּלּוּי אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ וְתִבְרָךְ, בֵּן תִּזְכֶּה לְגִלּוּיִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי הָעֶקֶר צְרִיכִים לְחִזּוּק בְּדַבְרִים כְּאֵלוֹ.

נָא וְנָא אֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמְךָ כָּלֵל, וּבּוֹדָאי מִי שְׂזוּכָה לְקוּם בְּחִצּוֹת לִיָּלָה וְלִלְמַד, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, עִם כָּל זֹאת אָסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ מִשׁוּם דְּבַר.

הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּדַרְכְּךָ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְרִאוּתְךָ בְּל"ג בְּעֶמֶר בִּיבְנָאֵל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקיד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר קְדוּשִׁים, ב' אִיֵר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

וְאִךְ שֶׁמֶצַד אֶחָד כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד עַל גִּדְל בְּלָבוּל הַדַּעַת שְׁיִישׁ לְךָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מֶצַד שְׁנֵי אֲנִי שְׂמַח שְׂפָךְ נִגְמַר, כִּי בְּאַמַּת זֶה לֹא הִבְנִי־זוּג שְׁלֶךְ, וְחִבָּל לְךָ לְפִסְפֹּס אֶת הַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת שְׁלֶךְ, וְרִאוּי לְךָ לְשִׁמְעַת בְּקוֹל הַהוֹרִים, כִּי הֵם רוֹצִים רַק הַטּוֹב מִמֶּךָ.

בְּאַמַּת אֲמַרְתִּי לְךָ מִהֵתְחִלָּה, הִיָּה טוֹב שֶׁתִּמְשִׁיכִי לְלַמַּד רְפוּאָה, וְאִם אֶת יְכוּלָּה לְהִיּוֹת רוּפֵאָה — מִה טוֹב וּמִה נְעִים, לְעֹזֵר לְבִנְי־אָדָם זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצִל הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבּוֹדָאי עוֹד תִּמְצָאִי בֶן־זוּג הַמְתָּאִים לְךָ מִן הַשָּׁמַיִם.

עֲלֶיךָ לְדַעַת כִּי הַמַּחַ וְהַשְׁכָּל צְרִיכִים לְשִׁלֵּט עַל הַרְגֵשׁ וְכוּ' וְלֹא

להפך וכו', ועם מלים טובות זה לא הכל וכו', העקר הוא התכן, ועל-כן תמיד תחפשי התכן, כמאמר התנא: "אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתזכי למצא את בן זוגך האמתי השיף לך לשרש נשמתך, וכן תלמדי רפואה, ותעזרי לבני-אדם, ותהיי שליחה נאמנה לעם ישראל, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך תמיד.

אני אהיה בל"ג בעמר ביבנאל, תשתדלי לבוא לבקר שם, ומשם תסעי אל ציון הקדוש של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי, והקדוש-ברוך-הוא יוליך אותך על הדרך הנכונה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תקטו.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר קדושים, בי איר ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה, כי הפרנסה תלויה רק בידו ותברך ולא ביד בשר ודם, וככל שתכניס את עצמך יותר באמונה פשוטה, כן תזכה להצליח את דרכך יותר ויותר, כי העקר תלוי באמונה, ו"איש אמונות רב ברכות", כפי שמחזקים את עצמו באמונה, כן נשפעת על האדם פרנסה בשפע.

ראה לקבע לעצמך שעורים כסדרן בלמוד התורה הקדושה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי שאני

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה, שֶׁתְּצַלִּיחַ אֶת דְּרָכָהּ, וְתַמִּיד תְּבַשֵּׂר לִי רַק
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקטז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיר ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מַצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

עָלֶיךָ לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת, כִּי זֶה אֲשֶׁר שׁוֹמֵר אֶת נִשְׁמָתְךָ, וְזֶה אֲשֶׁר יִסְבֵּב אוֹתְךָ בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְיִשְׁמֹר עָלֶיךָ מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמִכְאוּבִים.

אוֹדוֹת נְסִיעָה לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל חַג הַשְּׁבוּעוֹת עִם בְּנֵךְ, מֵה
טוֹב וּמֵה נְעִים שֶׁתִּזְכֶּה לְהוֹצִיא מִכַּח אֵל הַפְּעַל דְּבָר זֶה, כִּי כָּל זְמַן
שָׁאֲנוּ מְלַבְּשִׁים בְּלִבוֹשׁ הַגִּשְׁמִי, אֵינן לָנוּ הַשְּׁגָה בַּגְּדֵלֶת צִיּוֹן רַבְּנוּ
ז"ל, וּבַפְּרָט בְּעֵנֵן תְּקוּן הַבְּרִית, אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְנִסְעַ בְּכָל
פְּעַם אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבּוֹדְאֵי רַבְּנוּ ז"ל יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, שֶׁהִבְטִיחַ
לָנוּ הַבְּטָחָה כְּזוֹ, שְׁמִי שְׁיָבוֹא אֵל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ, וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה
בְּעַבּוּרוֹ, וְיֹאמֶר עֲשֶׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, אֲפֹלוּ אִם נָפַל בְּנוֹקְבָא
דְּתַהוּמָא רַבָּא בְּשִׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת וּמִתַּחְתִּיּוֹת, יַעֲשֶׂה לוֹ טוֹבָה, וּבְהַפְּאוֹת
יוֹצִיאֻ מֵהַשִּׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת, וְיִגִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְאַרְכּוֹ וּלְרַחֲבוֹ לְעֶזֶר
לְאִישׁ הַזֶּה שְׁיָבוֹא עַל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ, וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה, וְיֹאמֶר
הַעֲשֶׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים.

אוֹדוֹת בְּנֵךְ קִדְּם שְׁבַע שָׁנִים לְהוֹלִיכּוֹ אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֵינן
לְמַעַלָּה מְזֵה, וְלֹא צָרִיךְ שֶׁהוּא יִגִּיד אֶת הַעֲשֶׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים,
בּוֹדְאֵי אִם אֶפְשֶׁר — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אֲבָל אֲפֹלוּ אִם אֵינּוּ יָכוֹל
לוֹמֵר עֲדִין, לְהִבִּיא אֶת הַיֵּלֶד אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל קִדְּם שְׁבַע שָׁנִים, זוֹ

גַּם-כֵּן סִגְלָה נִרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְשִׁיתֵן צְדָקָה, וַיְדַלֵּק נֵר, וַיֹּאמֶר כַּמָּה דְבוּרִים, אִם אֶפְשֶׁר לֹאמַר עִמּוֹ מְזֻמּוֹר אֶחָד מְעַשְׂרָה מְזֻמּוֹרִים — גַּם-כֵּן טוֹב.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמֶךָ בְּמִדַּת הַרְחַמְנוּת, וּבִפְרֹט עַל אֲשֶׁרְךָ, וְתִשְׁבֵּר אֶת הַפֶּעַס וְהַרְצִיחָה שְׁלֶךְ, כִּי חָבַל מְאֹד מְאֹד שְׁתֵּהִיָּה רוֹצֵחַ כְּזֶה וְכֹו' וְכֹו', לְהַתְּאָכְזֹר עַל אֲשֶׁרְךָ וְכֹו' וְכֹו', כִּי סוּף כָּל סוּף הִיא עוֹזֶרֶת לָךְ בְּכָל הַמּוֹכְנִים, וְעַל-כֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְרַחֵם עָלֶיךָ מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְצַעַר אוֹתָהּ כָּל-כָּף, וְאִם תְּצִיֵּת אוֹתִי בְּדָבָר זֶה, תִּצְלִיחַ כָּל יָמֵי חַיֶּיךָ. נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י וְשִׁלְחַן עֲרוּף, וְתִדְבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ אֲפִלּוּ כַּמָּה דְבוּרִים, כִּי כָּל דְבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְבַלָּה אֶת זְמַנּוֹ בְּהַבֵּל וְרִיק, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקיז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַתְּמוּנָה, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי עַל שְׁעִשִׂית אַרְוִסִין, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִצֵּא מִכַּח אֵל הַפֶּעַל, וְתִתְחַתֵּן מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ מֵה לַעֲשׂוֹת בְּיוֹם הַנְּשׂוּאִין, תִּהְלֶה לְאֵל, זָכָה אוֹתִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַבֵּר קְנֻטְרִס נִרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְשִׁמּוֹ: "יוֹם הַנְּשׂוּאִין", וְרֹאוּי וְנִכּוֹן לָךְ לְלַמֵּד בְּקְנֻטְרִס הַזֶּה וּלְקַיְמוֹ בְּיוֹם הַחֲפָה, וְאִז תִּצְלִיחַ דְרָבְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשַׁמַּח עַל נַעֲם חֻלְקֶךָ, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם חֻלְקֶךָ

וְגוֹרְלָךְ, וְרָאָה אֵילֹוּ נְסִים נִגְלִים עָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזָכִיתָ לְמִצַּא אֶת בַּת זִוְגָךְ.

נָא וְנָא רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְּבוּדָד עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְּבַרְךָ, כִּי בְּלִי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵין לָנוּ שׁוּם דְּבָר, וְאָנוּ צְרִיכִים תָּמִיד אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּלַעֲדָיו יִתְּבַרְךָ אֵין לָנוּ שׁוּם דְּבָר, אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמֵתְבוּדָד עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם, וְאָז טוֹב לוֹ לְנִצַּח.

רָאָה לְהַמְשִׁיךְ בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, וּתְסִים בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִים כָּל שְׁשָׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, וְתִתְחִיל עוֹד פַּעַם, כִּךָ תִּתְנַהֵג כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי לְמוּד הַמְשֻׁנָּה מְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשֻׁמָּה.

אָנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּל"ג בְּעֶמֶר בִּיבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֵד מְאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמָּךְ, אֵיךְ שְׁאַתָּה זוֹכֶה וּמְזַכֶּה אֶת אַחֲרִים בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה. וּבְאַמַּת עֲלִיךָ לְדַעַת, שְׂרַק זֶה יִשְׂאָר מֵאַתָּנוּ, וְעַל-פֶּן רָאָה לְמָסַר אֶת נַפְשְׁךָ בְּעַבּוֹר עֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּו, וְלִהְפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל יוֹם בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָּה, וְתַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּעַבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּו מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ וּבְמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָּה, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה עַקֵּר תִּקְוִינָנוּ לְפָנֵי הַיּוֹדֵעַ תְּעֵלּוּמוֹת.

רָאָה לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד גְּמָרָא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי גְמַר"א רֵאשֵׁי תְבוּת: גְּבֵרִיאֵל, מִיכָאֵל, רִפְאֵל, אִוְרִיאֵל, וּמִי שְׂזוּכָה לְלָמַד גְּמָרָא, עַל-יְדֵי-זֶה מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה שׁוֹמְרִים אוֹתוֹ.

נָא וְנָא רָאָה לְהַתְּבוּדָד עֲצָמְךָ עִמוֹ יִתְּבַרְךָ, כִּי בְּאַמַּת אֵין לָנוּ

בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַתְּבוּדָד אֶת עֶצְמוֹ בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תְּקִיט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לְךָ! אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מֶה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וּבְכַפְרֵט בְּעִנְיָנֵי הַשְּׂדוּכִים.

עֲלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבָעוּלָם, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְפַל בְּדַעְתְּךָ וְלִהְיוֹת בְּמִרְהָ שְׁחוּרָה, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב, הָעֶקֶר מֶה שְּׂאֵתָה צָרִיךְ הוּא לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם שְׁעָה שְׁלֹמָה אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל נַפְשֶׁךָ. וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, אִם תֵּצֵא בְּשִׂדָּה עַל הָהָר לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְלִצְעַק קוֹלֵי קוֹלוֹת אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ בְּכָל יוֹם, שְׂיַחֲוֹס וַיִּרְחַם עֲלֶיךָ, וְאִם תַּעֲשֶׂה כֵּן בְּכָל יוֹם — לְהַתְּבוּדָד עֶצְמֶךָ שְׁעָה אַחַת, אִז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי עַל-יְדֵי הַתְּבוּדָדוֹת בָּאָה יְשׁוּעָה, וְזֶה בְּרוּר וּמְנַסֶּה! וְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁעַבְרָ עֲלָיו מֶה שְׁעַבְרָ, וְרָצָה לְרְאוֹת יְשׁוּעָה, קִבַּע לְעֶצְמוֹ קְבִיעוֹת עֲצוּמָה לְהַתְּבוּדָדוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה זָכָה לְיִשׁוּעָה גְדוּלָה, וְעַל-כֵּן עֲשֶׂה זֹאת, אִפּוּא, יְדִידֵי הַיִּקָּר! וְתִבְרַח לְךָ אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, וְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְּבַרֵךְ, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרָכֶךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, כִּי לְמוֹד מְשֻׁנָּיוֹת מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי לְכֻלִּיכִים וְזִהְמוֹת שְׂנֹדְבָקוֹ בְּהַנְּשָׂמָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, שְׂאִז יִהְיֶה אֶת יְצִרוֹ הָרַע הַבוֹעֵר בּוֹ.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תקב.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר קדושים, ב' איר ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אף לידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם "ספר-המדות" המקטן שהדפסת.

מה אמר לך, ידידי היקר! מאד מאד שמחתי לראות את זה, פי אין לתאר ואין לשער את גדל מעלת הזוכה להדפיס את ספרי רבנו ז"ל ולהפיצם בעולם, פי סוף כל סוף אין לנו בזה העולם רק לשמש את רבנו ז"ל, וראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו, על אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו, ואנו יודעים מרבי אמת פזה, רבי נורא ונפלא פזה, רבי המלמד אותנו עצות והדרכות ישרות והנהגות נפלאות — איך לשוב אליו ותברך, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל?! וכל שפן וכל שפן רבנו ז"ל נתן לנו יד לשמש אותו בהדפסת והפצת מעינותיו חוצה, אשר רק בזה תלויה הגאולה, וכל הדמיונות של בני-אדם וכו' וכו', הפל הבל ורעות-רוח, ולא ישאר שום דבר בעולם רק אמתת מציאותו ותברך, וספרי רבנו ז"ל מגלים את אמתת מציאותו ותברך, ורק בזה תלויה הגאולה, שפל אחד ואחד מעם ישראל יפתח את פיו, וידבר עמו ותברך, ואריכים להחדיר את זה בין עם ישראל, ועל-פני אשריך ואשרי חלקך, שאתה היית המתחיל בדבר — להדפיס את הקנטרסים החדשים, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שעוד יבוא זמן שתזכה להדפיס עוד פעם פהנה וכהנה, פי תהלה לאל, אור רבנו ז"ל הולך בכל העולם פלו ומתפשט, ובני-אדם מתקרבים לאלפים בלי שום גזמא אף דרך רבנו ז"ל, כאשר רואים בכל ראש השנה.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְּלֵ
 בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְתִהְיֶה קְבוּעַ בְּכֹל יוֹם לְהִתְבּוֹדֵד עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ
 עַל-כָּל-פָּנִים שָׁעָה אַחַת חֶזֶק וְלֹא יַעֲבֹר, לְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל
 אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, וְאַז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא.

אודות הדפסת ה"לקוטי מוהר"ן", מאד מאד אני משתוקק
 להדפיס את ה"לקוטי מוהר"ן" באותה מתכנת שהדפסתה, ואת
 הכריכה שיעשה ... כי לו יש מקום לכריכת ספרים, שעושים את
 זה בחצי מחיר, ואדבר עמך בפרטי פרטיות אודות זה כשאהיה
 בל"ג בעומר ביבנאל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תקכ"א

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קדושים, ב' איר' התשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ", הַגָּרִים
 בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם
 וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה
 בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! ראו להתחזק היום מאד מאד, ושום דבר
 שבעולם לא יוכל לבלבל אתכם, וראוי לכם להתנהג בחכמה
 עצומה עם תושבי המקום — לקרב ולא לרחק, חס־ושלום, והעקר
 שהכל יהיה בשכל ובדעת, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרככם,
 העקר ראו להתנהג בחכמה עמקה, ולהתחמק בכל מיני עצות
 להשתדל שלא תתבטל תורה, חס־ושלום, מהילדים, ואם אפשר
 לקחת אותם לאיזה מקום — מה טוב ומה נעים, העקר שלא יהיה,
 חס־ושלום, איזה בטול תורה, וצריכים להחזיר בהם אמונה פשוטה
 בו יתברך, אשר זה היסוד והעקר, וכן האמהות צריכות להחזיר

חֲכָמָה וְאַמוּנָה פְּשוּטָה בְּבִנוּת, וְהַכֵּל כְּדֵי שְׁלֵא נִפְל בְּאַיִזָּה פַח יְקוּשׁ,
חֲסִידֵי שְׁלוֹם, כִּי חֲנוּךְ הַיְלָדִים הוּא יִסּוּד גְּדוֹל אֲצִלְנוּ, וְאִם נִשְׁמַר עַל
יְלָדֵינוּ כְּכַבֵּת עֵינֵינוּ, עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ לְגַדֵּל דוֹר יְהוּדִים מְאֻמְיָנִים
הַמוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם בְּעִבּוּר וְתַבְרֵךְ.

תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנַחְנוּ גָרִים כָּאֵן מַחוּץ לְיִשְׂרָאֵל, רַק צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת
סְבִיבוֹתֵינוּ חוֹמָה בְּצוּרָה, כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה הַחֲכָם (עֵין סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה
ג' מִהַחֲגָר), שְׁגָר בְּאַיִזָּה אִי, וְעָשָׂה סְבִיבוֹ חוֹמָה בְּצוּרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה
הַשְּׂדִים לֹא יִכְלוּ לְגַשֵּׁת אֵלָיו וְכוּ' וְכוּ', עֵין שָׁם; כְּמוֹ-כֵן אֲנוּ צְרִיכִים
לְבִנוּת סְבִיבוֹתֵינוּ חוֹמָה בְּצוּרָה, וְלְדַאֵג בְּעִבּוּר חֲנוּךְ יְלָדֵינוּ בְּנֵינוּ
וּבְנוֹתֵינוּ, וְלְגַדֵּלם בְּקִדּוּשָׁה וּבְטָהֳרָה עַל-פִּי הַתּוֹרָה הַמְּסוּרָה לָנוּ מִדוֹר
דוֹר, וְלַחֲתוֹם בְּעִזְרוֹתָיו יְתַבְרֵךְ שָׁמוּ, בְּגִיל צָעִיר, אֲשֶׁר זֶה קִשָּׁה מְאֹד
לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפְּעֵל בְּעִיר גְּדוֹלָה, כִּידוּעַ לְכֹל אֶת גְּדֹל הַפְּרִיצוֹת
וְהַפְּקָרוֹת הַשְּׂרִיטוֹת בְּעִיר גְּדוֹלָה, עִם כָּל זֹאת גַּם כָּאֵן בְּעִיר
קְטַנְטַנָּה, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ, שְׁלֵא יִשְׁפְּעוּ
מִהַסְבִּיבָה הַחֲלוּנִית, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְדַבֵּר עִמָּהֶם הַרְבֵּה דְבוּרֵי אֲמוּנָה
וְהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ לְגַדֵּלם עַל-פִּי דַעַת הָאֵמֶת
וְהָאֲמוּנָה, לְהַאֲמִין בּוֹ יְתַבְרֵךְ, וְלִקְיָם אֶת מִצְוֹתָיו יְתַבְרֵךְ בְּתַמִּימוֹת
וּבְפְּשִׁטוֹת גְּמוּרָה כְּדֶרֶךְ שֶׁהַתַּחֲנִּכּוּ אֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ בְּעִירוֹת
הַקְּטַנּוֹת וְעָשׂוּ סְבִיבָם חוֹמָה בְּצוּרָה, שְׂרוּחַ הַחִיצוֹן לֹא נִכְנַס בְּפָנִים.

נָא וְנָא הַשְׁתַּדְּלוּ בְּכֹל מַחִיר שִׁיחֵי לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה בְּיָמִים אֵלֶּה,
וְלִשְׂמַח אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְתַתְּנֶהֱגוּ עִמָּהֶם בְּחֲכָמָה עֲמָקָה, וּכְעֵין
הַסְּפוּר שֶׁסָּפַר לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל מִהַתְּרַנְּגוֹל הוֹדוּ... גַּם אֲנִי תְּרַנְּגוֹל
הוֹדוּ... וְדֵי לְחַכְמָא.

וְעַל כָּלֵם — רְאוּ לַעֲסֵק בְּכֹל יוֹם בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, כִּי לֹא
יִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ רַק כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יְתַבְרֵךְ, וּבִכֵּן
תְּדַקְדְּקוּ מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֵרִיב,
עָרֵב וּבִקְרָה וְצַהֲרִים בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאִזּוּ טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, שְׁכַל זְמַן שְׁאָדָם שְׁבוּר כְּחֶרֶס הַנְּשֻׁבֵר וְכוּ', וּמְרָגִישׁ אֶת כְּאֵב עֲוֹנוֹתָיו וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא שְׁבוּר מְאֹד וְכוּ', אֲזִי כָּל הַקְּנֻטְרָסִים שְׁזָכִיתִי לְחִבֵּר וּלְהוֹצִיא אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹתֵהוּנִי תָּ וְז"ל בְּתַמְצִית נִפְלְאָה, שְׁשִׁיכִים לְכָל אֶחָד וְאַחַת, הֵם לוֹ כְּמִים קָרִים עַל גִּפְשׁ עֵינָהּ, וּכְכֹל שְׁמֵרָגִישׁ אֶת עֲצָמוֹ רְחוּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, הוּא מְרָגִישׁ בָּהֶם אוֹר נִפְלֵא מְאֹד, שְׁמוֹשֵׁךְ אֶת לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְתַכְף-וּמִיד כְּשֶׁנִּכְנָסֶת בּוֹ יְשׁוּת וְגֵאוּהָ וְגִדְלוּת וְכוּ', וְשׁוֹכַח אֶת הַלְּכָלוֹךְ וְהַזְהָמָה וְכוּ' וְכוּ' שְׁעָשָׂה עַד עַכְשָׁו וְכוּ', כְּמוֹ-כֵן הוּא סוֹלֵד מִהַקְּנֻטְרָסִים הַקְּדוּשִׁים, וְאִז מִתְלוֹצֵץ מֵהֶם וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה הַסִּימָן אִם יֵשׁ לְאָדָם לֵב נִשְׁבֵּר — כְּשֶׁהוּא מְקַבֵּל חֵיווּת מִהַקְּנֻטְרָסִים הַיְקָרִים הָאֵלֹהִים, אֲבָל תַּכְף שְׁמַתְחִיל לְהַתְלוֹצֵץ מִזֶּה, וְזֶה נַעֲשֶׂה קַל בְּעֵינָיו, וְיִכְבֵּר אֵינּוֹ רוֹצֵה לְהַסְתַּכֵּל בְּזֶה וְכוּ', זֶה מְרָאָה אִיךָ שֶׁהוּא מְלֵא גְאוּת וְיִשׁוּת, וְהַסְרָחוֹן שֶׁל נֶאֱוָף חֲזָר אֵלָיו. וְלִכֵּן רָאָה מֶה לְפָנֶיךָ, וְתַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵן, חֶלֶק א', סִימָן יא), שְׁגֵאוֹת וְנֶאֱוָף תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה; וְלִכֵּן תּוֹצִיא אֶת הַגְּאוּת מִמֶּךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְבַטֵּל הַנֶּאֱוָף מִמֶּךָ, וְאִז תִּרְגֵּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים בְּהַקְּנֻטְרָסִים, וְלֹא רַק שְׁאֵתָה תַתְחִיזְךָ בְּזֶה, אֲלֵא עוֹד תִּפְיֵץ אֶת זֶה כְּמוֹ שְׁעִסְקָתָ פַעַם בְּהַפְצָתָם, וְזָכִיתָ לְקָרֵב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי הַפְצַת הַקְּנֻטְרָסִים הָאֵלֹהִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַמְרַחֵם עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, יִרְחַם גַּם עֲלֶיךָ וַיִּחְזֹר אוֹתָךְ בְּתִשׁוּבָה, וְתִזְכֶּה לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שָׁחַת יָמִים וְשָׁנִים, וְתִזְכֶּה לְהַפִּיץ אֶת הַקְּנֻטְרָסִים בְּיָקָא, וְזֶה יִהְיֶה תַקוּן עַל מַעֲשֵׂיךָ הַמְּגִנִּים שְׁעִשִׂיתָ עַד עַכְשָׁו, וְאֵל יִפְתָּה אוֹתָךְ יִצְרָךְ אַחֲרַת וְכוּ' וְכוּ',

כי רק אתה והקדוש-ברוך-הוא יודעים מה עשית עד עכשו וכו' וכו'.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

י"ח תקכג.

בעזרת השם ותפלה, יום שלישי לסדר קדושים, ב' איר ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לה, שעקר ההתקרבות אל רבנו ו"ל, זה רק על-ידי למוד ספריו הקדושים, ואל יפתח יצרך כאלו בלי למוד ספרי רבנו ו"ל יכולים להיות מקרב אליו, כי בפרוש גלה לנו רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצב), אשר פניו שכלו ונשמתו נמצאים בתוך הספר, ואם רוצים להכיר את המחבר, צריכים לשקד הרבה מאד על ספריו הקדושים, ולכן כל מי שרוצה להקרא על שם רבנו ו"ל, מכרח להיות בקי בלקוטי-מוהר"ן, ספוגי מעשיות, ספר-המדות, שיחות-הר"ן, חיי-מוהר"ן, וזה צריך להיות שגור על לשונו, כי לא עם הארץ חסיד, מי שרוצה להיות חסיד של רבנו ו"ל, צריך להיות בקי בספריו הקדושים, ורבנו ו"ל נמצא במקום שמדברים ממנו, כי במקום שלא מדברים ממנו, שם הוא בודאי לא נמצא.

אודות שאלתך וכו', זאת תדע, כי אשרי מי שמרבה בצדקה. ואמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה לט, סימן טז): העני הזה יושב ומתרעם — מה אני מפלוני? הוא ישן על מטתו, ואני ישן פאן (על הרצפה), פלוני ישן בביתו, ואני פאן (בטלטול בדרך), ועמדת אתה ונתת לו צדקה, אומר הקדוש-ברוך-הוא: חייך שאני מעלה עליך כאלו עשית שלום ביני לבינו; כי כשבר ישראל נותן צדקה לעני המתרעם על הקדוש-ברוך-הוא, ומשלים בינו לבין המקום ברוך הוא, על-ידי-זה הקדוש-ברוך-הוא משלם לו חזרה

כָּפַל כְּפָלִים — עֶשֶׂר וְאַשֶׁר, וְזֶה כְּשֶׁעוֹזֵר לְעֵנִי אֶחָד, וּמְכַל שְׁכֵן מִי שֶׁעוֹזֵר לְהִדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ו"ל, הָעוֹשִׂים שְׁלוֹם בֵּין רַבְבוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְבִינוּ יִתְבָּרֵךְ, אֵין לְתֹאֵר זְכוּתוֹ הַגְּדוֹלָה בְּשָׂמַיִם. וְכִּי כְּתוּב בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ (תְּרוּמָה קכח:): תָּא חַזִּי כָּל מֵאן דְּאַחִיד בְּיַדָּא דְחִיבָא, וְאַשְׁתַּדַּל בֵּיהּ לְמִשְׁבַּק אֶרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אִסְתַּלַּק בְּתַלְתָּ סְלוּקִין מַה דְּלֹא אִסְתַּלַּק הָכִי בַר נֶשׁ אַחְרָא, גָּרִים לְאַכְפֵּיִיא סְטָרָא אַחְרָא, וְגָרִים דְּאַסְתַּלַּק קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגָרִים לְקִימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהּ לְעֲלָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב, ה): "בְּרִיתִי הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם", וְזָכִי לְמַחְמִי בְּנִין לְכְּנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, כָּל מְאַרִי דִּינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידֵן לִיהּ בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עֲאֵל בְּתַרִּיסַר תְּרַעֵי וְלִית מֵאן דִּימְחִי בִּידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קיב): "גִּבּוֹר בְּאַרְצָא יִהְיֶה זֶרְעוֹ, דוֹר יִשְׂרָאִים יְבָרֵךְ, הוֹן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עֲמֻדַת לְעַד, זֶרַח בַּחֲשֶׁף אֹר לְיִשְׂרָאִים" וְגו', וְלִכְּן תִּרְאֶה לְנֹדֵב בְּכָל פְּעַם לְהִדְפִּיס סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ו"ל, אֲשֶׁר זֶה הַצְּדָקָה הָעוֹלָה עַל כָּל הַצְּדָקוֹת, וְנִשְׁאַרְתָּ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאַנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר קְדוּשִׁים, ב' אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּבָר שְׁמַעְתִּי מַה שְּׁעֵבַר עֲלֶיךָ וְכוּ', שְׁקִמוּ רְשָׁעִים אַרוּרִים וְרוּדְפִים אוֹתְךָ וְכוּ', עֲצַתִּי אֲמוּנָה, שְׁתַּק לָהֶם וְאַל תַּעֲנֶה לְרְשָׁעִים אֵלוֹ שׁוֹם דְּבַר, כִּי כִּי אָמַר הִתְחַכֵּם מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי כו, ד): "אַל תַּעֲזֵן

כסיל כאולתו"; מה יש לך עמָהם? ! אתה ברח לך רק אליו ותברך, והם כלים מאליהם.

תאמין לי, עוד לא היה אדם שהפסיד על-ידי ששתק למחרפהו ולמבזהו וכו', אדרבה רק הצליח לעלות מעלה מעלה, וחכמינו הקדושים אמרו (חלין פט.) על הפסוק (איוב כו, ז): "תולה ארץ על בלימה", אין העולם מתקיים אלא על מי ששותק בעת מריבה; ולכן חדל לך מהם, ואל תתרחץ עצמך וכו', אדרבה אלו הרשעים לא מחפשים את האמת, אלא רוצים לצער אותך, ומשתדלים לבטלך, ולכן ראה שלא יהיה לך עסק כלל לא משוב ולא מרע, אל תכנס בוכוחים עם אף אחד, כי זה לא יועיל כלל.

הדורש שלומך באהבה רבה...

י"ח תקכה.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר קדושים, ב' איר ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! חכמינו הקדושים אמרו (אבות פ"ק ד'): סג לַחֲכָמָה שְׁתִּיקָה; אם רוצים שתשאֵר אָצְלוֹ הַחֲכָמָה שְׁנִתֵּן לוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, (כי לְכֹל אֶחָד יֵשׁ בּוֹ נִצּוֹץ שֶׁל חֲכָמָה, שְׁמוּנֵעַ אוֹתוֹ מִהֲרִבָּה רְעוֹת רַבּוֹת, רַק כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְעִבֹד עַל עֲצוּמוֹ הֵן בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהֵן בְּתַפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת, וְהֵן בְּקִיּוּם מִצְוֹת מְעֻשִׂיּוֹת, שֶׁתִּתְרַבֶּה וַיִּתְרַחֵב אָצְלוֹ הַחֲכָמָה), וְלִכֵּן הָעֲצָה הַיְעוּצָה, שְׁלֹכַל הַפְּחוֹת מְעַט הַחֲכָמָה שֵׁיֵשׁ בּוֹ שֶׁתִּשְׁאֵר אָצְלוֹ הוּא — לְהִרְגִיל עֲצֻמוֹ לְדָם וְלִשְׁתֵּק, וְלֹא לְעֲנוֹת לְמַחְרָפֵי וּמְבֹזֵי נַפְשׁוֹ, כִּי לֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבָר בְּזֶה שְׁעוֹנָה לוֹ, כִּי מִי שֶׁבָּא לְהִתְוַכַּח עִמָּךְ, הוּא אֵינּוּ רוֹצֵה

לְקַבֵּל אֶת הָאָמֶת וְכוּ', הוּא רַק רוֹצֵה לְנַגַּח אוֹתְךָ, וְעַל-כֵּן תִּהְיֶה חֶכֶם מֵרֵאשׁ, וְאֵל תִּכְנֹס עִם פְּתוּיִיד בְּטוֹעֵן וְנִטְעֵן, כִּי לֹא תִגְיַע עִם וּפְוִחִים לְשׁוּם מְקוֹם, וְטַבַּע שֶׁל אָדָם, שְׁאִינוּ רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְנַצֵּחַ, וְלָכֵן זֶה שָׂבָא לְהִתְנַפֵּחַ עִמָּךְ, רוֹצֵה לְהִרְאוֹת שְׂאֵתָה לֹא צוֹדֵק וְכוּ', רַק הוּא צוֹדֵק וְכוּ', וְלָכֵן תִּהְיֶה חֶכֶם, וְאֵל תִּכְנֹס בְּשׁוּם וּפְוִחִים עִם אִף אֶחָד, וּבְזֶה תִּהְיֶה אֵתָה הַמְנַצֵּחַ, וְזֶה בְּרוּר לְמִי שֶׁמִּכִּיר טַבְעֵי בְּנֵי אָדָם, שְׂאֵסוּר לְהִתְנַפֵּחַ עִם אִף שׁוֹנֵא וְכוּ', וְאֵל תִּשְׁתַּדֵּל לְהוֹכִיחַ לוֹ שֶׁהוּא טוֹעֵה וְכוּ', כִּי לְבִסוּף תִּצָּא אֵתָה הַמְנַצֵּחַ וְהַמְבַּיֵּה וְכוּ', מַה כֵּן? אִם אֵתָה לּוֹמֵד בְּרַבִּים, אִזּוֹ אֵתָה יְכוּל לְגַלוֹת אֶת נִקְדֵּתְךָ בְּטוֹב טַעַם וְדַעַת וְכוּ', וְגַם אִזּוֹ לֹא לְבִזּוֹת אֶת הַצַּד שֶׁכָּנָגְדָה, כִּי זֶה לֹא מְבִיא שׁוּם דְּבָר, רַק מְגַבִּיר אֶת הַמַּחְלָקָת, וְלִמָּה צְרִיכִים אֶת כָּל זֶה?! הֲלֹא יִמְיֵנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְהִנֵּה כְּבָר נִצָּא מִזֶּה הַעוֹלָם וְזֶה בְּרוּר. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן מ"ט): אֵתָם צְרִיכִים לְרוּץ מְאֹד, כְּדֵי לְתַפֵּס עוֹד מִשָּׁהוּ; וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אֵיְהָר דְּאַרְפֵּט זִיף זֵייעַר יֵאָגִין אֵיְהָר זְאֵלְט עֲפִיס כְּאַפִּין; כִּי עָבְרוּ עֲלֵינוּ הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים בַּחֲשֵׁף, וְלָכֵן צְרִיכִים עַל-כָּל-פְּנִים עֲכָשׁוּ לְחַפֵּף אֵיזֶה טוֹב, כְּדֵי לְמַלֵּא אֶת הַחֲסָרוֹן, וּבְשִׁבִיל טוֹב מְאֹד מְאֹד מִדַּת הַשְּׂתִיקָה, וְלֹא לְהִתְנַפֵּחַ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפָּן, אֲשֶׁר זֶה לֹא מְבִיא אֵל שׁוּם דְּבָר, רַק מְבַעִיר אֶת אֵשׁ הַמַּחְלָקָת כְּמוֹ שֶׁמֶן עַל הַמְּדוּרָה, עִם שֶׁמֶן לֹא מְכַבִּין אֵשׁ.

וְלָכֵן בְּשָׁעָה שֶׁמְצַעְעִים אוֹתְךָ שְׂתַק שְׂתַק, וְיָבוֹא הַיּוֹם שֶׁתוֹכֵל לְשַׁלֵּם חֲזָרָה, כִּי (קִהְלֵת ג', טו): "וְהָאֱלֹקִים יִבְקֹשׁ אֶת גִּרְדֵּךְ"; וְלָכֵן שְׂתַק שְׂתַק. וְאוֹמְרִים בְּשֵׁם צְדִיקִים, שְׁהַעֲקֹר לְשְׂתַק וְלְשְׂתַק וְכוּ', וּכְשֶׁמְתִינְגְעִים כְּבָר מִהַשְּׂתִיקָה נָחִים, וְאַחֲרֵי-כֵן שׁוֹתְקִים יוֹתֵר וְכוּ', וְאִף שְׂאֵלוּ הֵם דְּבָרֵי צַחוֹת, אֲבָל יֵשׁ בָּהֶם חֲכָמָה עֲמָקָה שְׂצָרִיכִים בְּחַיֵּי יוֹם יוֹם, וּבְכַפְרֵטִיּוֹת בְּשִׁלּוּם-בֵּית כְּשֶׁהָאִשָּׁה מִתְפָּרָצַת עַל בַּעֲלָהּ וְכוּ', לֹא צְרִיכִים לְעֲנוֹת לָהּ, וְאִף שְׂצוֹרְחַת וּמְקַלְלַת וְכוּ', צְרִיכִים לְשְׂתַק, וְכֵן לְהַפּוֹף הָאִשָּׁה — כְּשֶׁבַעֲלָה מִשְׁתוֹלֵל וְכוּ', צְרִיכָה לְדַם וְלְשְׂתַק וְכוּ', וּכְלָל זֶה טוֹב לְלַמֵּד, מִי שֶׁהוּא שׁוֹתֵק, אוֹתוֹ אֵי אֶפְשָׁר לְנַצֵּחַ, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן לה): מִי

שְׁעֵצוֹר בְּמַלְיָן, לֹא יוּכַל לוֹ אָדָם; תִּכְנִיס דְּבָר זֶה בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְתִהְיֶה אִתָּה הַמְּנַצֵּחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנֻצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רק חזק וְאַמֵץ מְאֹד, וְאַל תִּהְיֶה שָׁבוֹר וְכוּ', כִּי זֶה יָבִיא אוֹתְךָ אֵל עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן וְכוּ', שְׁנֵה הַסְטֵרָא אַחֲרָא, וְלִכְּן כָּל מִי שְׁמַחֲזֵק עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַף שְׁעוֹבֵר וְעֵבֵר עָלָיו מֵה שְׁעֵבֵר וְעוֹבֵר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, עִם כָּל זֹאת הוּא מִתְאַמֵץ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְשִׁשׁ וְשִׂמַח עִם נִקְדַּחַת יְהוּדוּתוֹ וְעִם הַמְּצוּוֹת שְׁמֵקִים, זֶה שְׁנֵה יוֹתֵר מִכָּל הַתְּעֻנִיּוֹת וְהַסְגוּפִים שְׁבַעוּלָם, כִּי מִי שְׁחֵטָא, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, נִתְאַחֲזוּ בּוֹ הַקְּלָפוֹת, שְׂמֵהֶם בְּאֵה לְאָדָם הַמְּרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ', אֲבָל אִם הוּא מְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְשִׂמַח עִם הַמְּצוּוֹת שְׂזוּכָה לְקַיִם, בְּזֵה הוּא מְעֵבִיר אֶת הַקְּלָפוֹת מִפָּנָיו, וְלִכְּן תִּרְאֶה אִיךָ שְׂאֵת הַכָּל יִגִּיעַ לְךָ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, רַק לֹא לְשִׂמַח, כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׁעַל-יְדֵי שְׂמִיחָה אֵין לוֹ כְּבֹר מֵה לַעֲשׂוֹת אֲצִלְךָ, וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה זֶהוּ הַשְּׂמִיחָה הַתְּמִידִית, כִּי שְׂמִיחָה מְדַבְּקַת אֶת הַנְּשִׂמָה אֵל שְׂרִשָּׁה, וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׂבִיכְלִתְךָ לְשִׂמַח מְאֹד מְאֹד, וּבְתוֹךְ הַשְּׂמִיחָה תִּרְבֶּה לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל עֲצָמְךָ, וְגַם לְבִכּוֹת אֹז, כִּי כָּךְ גִּלְהָ לָנוּ רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קע"ה), שְׁעַקֵּר הַבְּכִיָּה הוּא מְתוֹךְ שְׂמִיחָה דִּיקָא, וְלִכְּן אֵל תִּשְׁבֵּר מִכָּל מֵה שְׁעֵבֵר וְעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי גְדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְרְאוֹת הַרְּבִיָּה גְסִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא אֵל תִּשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, אַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ אֶת

מְכַאוֹבֵי נַפְשֶׁךָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רָאָה לְסַמְךָ עַל רַבְנוּ ו"ל, שְׁיֵשׁ לוֹ כְּתָפִים רַחְבּוֹת, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: מַה יֵּשׁ לָכֶם לְדַאֵג כְּשֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְפָנֶיכֶם וְכוּ', וְכַמוֹכֵן אִם מְצִייתִים אוֹתוֹ הֵן בְּעֵינַי הַשְׂמָחָה עַל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׁיֵשׁ בּוֹ, וְהֵן בְּעֵינַי הַשְׂיָחָה וְתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת שְׁמֵרָבָה בָּזֶה, אֲזַי אֵין לוֹ מַה לְדַאֵג, כִּי זֶה הִיָּה אֶצֶל רַבְנוּ ו"ל עֶקֶר גְּדוֹל, מְצַד אֶחָד שְׂמָחָה וְהַתְּחִיָּקוֹת, וּמְצַד שְׂנֵי לְבָבוֹת וְלִבְקֶשׁ וְלַהֲתַחַן עַל נַפְשׁוֹ, וְאֵין לוֹ מַה לְפַחַד כָּלֵל, וְאֵף אֶחָד שְׁלֹא יִפְחִיד אוֹתָךְ, כִּי הוֹלֵךְ הָאָדָם לְבֵית עוֹלָמוֹ לְבַד, וּמַה שְׂזָכָה לְחַטָּף בְּכָל יוֹם — זֶה חֶלְקוֹ מִכָּל עֲמָלוֹ, וְזֶה שְׁלוֹ, וְאֵת זֶה אֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְקַחַת מִמֶּנּוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תקכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַבְּנִים שְׁלָךְ וְכוּ', רַק תַּפְלָה וּבִקְשָׁה וְלִשְׁפָךְ נַפְשֶׁךָ פְּמִים, וְלַהוֹרִיד דְּמָעוֹת רַבּוֹת, כִּי כֵן מוּבָא בַּזֹּהַר (וַיֵּצֵא קִנּוּ): דִּהָא בְּגִין בְּמִזְלָא תַלְגִּין, לְזִכּוֹת לִילָדִים טוֹבִים תְּלוּי בְּמִזְלַי הַעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא סוּד הַפֶּתֶר, וְשֵׁם לֹא מוֹעִיל רַק תַּפְלָה בְּדְמָעוֹת.

הִיָּה אֶחָד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂזָכָה לְבָנִים טוֹבִים, וְשָׂאֵלוּ אוֹתוֹ: אֵיךְ זָכִיתָ לָזֶה? עָנָה וְאָמַר: "מָה אַתֶּם חוֹשְׁבִים, זֶה צְמַח לִי עַל הָעֵץ? כָּל יוֹם וָיוֹם מִלְּאִתִּי אֶת הַכֶּפֶה שְׁלִי עִם דְּמָעוֹת חַמוֹת, וְאַחֲר־כֵּן שִׁטְפִיתִי אֶת פְּנֵי עִם זֶה", וְלִכֵּן אֵין עֲצָה אַחֲרַת לְתַן לָךְ — רַק תַּפְלָה וּבִקְשָׁה עִם דְּמָעוֹת חַמוֹת.

מַה לַּעֲשׂוֹת, הַרְבֵּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מְפֻלְגָה מְאֹד לֹא זָכוּ לִילָדִים טוֹבִים, וְאַדְרָבָה הָיוּ גְרוּעִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם, חָלְלוּ שִׁבְתַּת וְכוּ'

וכו', ולכן זכר את הזֶהָר (הַנְזָכָר לְעִיל): בְּגִין בְּמִזְלָא תִלְגֵּן, עִם כָּל זֹאת רַק תִּפְלָה יְכוּלָה לְשַׁנּוֹת אֶת הַגְזָרָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקכח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיִר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חִזַּק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִתְמַיֵד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א'), שְׁעַל-יְדֵי הַתּוֹרָה נִתְקַבְּלוֹת כָּל הַבְּקָשׁוֹת וְהַתְּפִלוֹת שְׁאֵנוּ מִבְּקָשִׁים וּמִתְּפִלָּוִים אֵלָיו, וְזוֹכִים לַחֵן. וְלִכֵּן רוֹאִים בְּחֻוֹשׁ, שְׁכָל אֱלוֹהֵי שְׁמֵתֵמִידִים בַּיּוֹם וּבְלִילָהּ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, יֵשׁ לָהֶם חֵן אַחֵר לְגַמְרֵי, כִּי הַתּוֹרָה מְעַדְנַת אֶת הָאָדָם [שְׁקוֹרִין אֵיידִלְט אוֹיִס דְּעַם מְעַנְטָשׁ], וּמָה גַם, שְׁכָל מִי שְׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, עִם כַּחַת הַתּוֹרָה שְׁלוֹ פּוֹעֵל אֶצֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּקְבַּע לְעֶצְמָךְ קְבִיעוֹת חִזְקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה מְשֻׁנְיּוֹת וְהַרְבֵּה גְּמָרָא, וְטוֹר בֵּית יוֹסֵף וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ וְכוּ' וְכוּ' [זֶהָר וְתַקוּנִים וְכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל וְכוּ' וְכוּ'], וְזֶה יְדִבִּיק אוֹתָךְ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁתּוּכַל לְהִסְתַּפֵּל עַל הַשָּׁכַל שְׁכָכֵל דְּבָר, שְׁזֶה הַחַיּוֹת אֲלֻקוֹת הַמְּחַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, כִּי בְּאַמַת אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ, וּצְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּדַעְתּוֹ אֶת אַמַת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע אֲשֶׁר דּוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוּשׁ לְגַבֵי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הָאָדָם צָרִיךְ כָּל-כַּף לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁיִּהְיֶה מֵיֵשׁ אֶל אֵין, וְזֶה בְּטוֹל הַזְּמַנִּים, כִּי בְּרַגַע שֶׁהָאָדָם נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הוּא יוֹצֵא מִהַזְּמַן וְהַמְּקוֹם וְעוֹלָה אֶל לְמַעְלָה מִהַזְּמַן וְהַמְּקוֹם, וְזֶה אֲשֶׁר מְסַפֵּר י"ש אֵי"ן עוֹלָה כְּמִסְפָּר שְׁעָ"ה עִם הַכוֹלָל,

וְזוֹכָה לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת, כִּי בּוֹ בְּרָגַע כְּשֶׁאָדָם
נֶעֱשֶׂה בְּטַל וּמְבַטֵּל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲזַי כָּל הַיְשׁוּת שֶׁל
הָעוֹלָם נִתְבַטֵּל וְנֶעֱשֶׂה אֵין, וְכָל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי הַתְמַדָּה בַּתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה.

וְלִכֵּן רָאָה מָה לְפָנָיִךְ, וְאֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, חֲטָף וְאָכַל, כִּי הָאֵי
עָלְמָא כְּבִי הַלּוּלָא דְמֵיָא.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקכט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיִר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיְזַרְח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ מְאֹד לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה רְפוּאָה
לְכָל בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵינִי, וְרוּאִים בְּחַוֵּשׁ, שֶׁכָּל הַצָּרוֹת בָּאוֹת
לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֲסְרוֹן הַשִּׂמְחָה, כִּי אִם הִיְתָה לְאָדָם שִׂמְחָה, אֲזַי
אֵף פֶּעַם לֹא הִיָּה בְּכַעַס, וְאֵף פֶּעַם לֹא הִיָּה מִתְעַצְבֵּן, כִּי הַשִּׂמְחָה
מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (נְדָרִים מ.א.): דַּעַת קְנִיַתָּ
מָה חֲסִרְתָּ, דַּעַת חֲסִרְתָּ מָה קְנִיַתָּ; וְלִכֵּן תִּבְקַשׁ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ רַק עַל הַשִּׂמְחָה, וּכְשֶׁתִּזְכֶּה לְשִׂמְחָה, תִּזְכֶּה כְּבָר לְהַכֵּל.
וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד): מִצְוָה גְדוּלָה לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה תָּמִיד; רַבְּנוּ ו"ל אֵינוֹ נוֹתֵן עֲצָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֶלָּא
אוֹמֵר, שְׂזוֹ מִצְוָה גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְזוֹ הַעֲבוּדָה הַכִּי
קָשָׁה לְהֵאָדָם, כִּי שִׂמְחָה הִיא הַקְדָּשָׁה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, שְׁדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל זֶה רַק שְׁלַחַן עָרוּף, וְהַזְהַרְנוּ מְאֹד מְאֹד
עַל לְמוֹד שְׁלַחַן עָרוּף. וְאָמַר בְּפְרוּשׁ (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שְׁכַל בַּר
יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֵיזָה דִּין בְּשְׁלַחַן עָרוּף, וְאֲשַׁרִּי מִי
שְׁלוֹמֵד שְׁנֵי שְׁעוּרִים בְּשְׁלַחַן עָרוּף בְּכָל יוֹם, שְׁעוֹר אֶחָד פְּשוּט עִם
תְּפִלִּין דְּרַבְּנוּ תַּם, מִחֲבַר רַמ"א, וְשְׁעוֹר אֶחָד בְּטוֹר בֵּית יוֹסֵף עִם
הַשְׁלַחַן עָרוּף וְנוֹשֵׂא כְּלָיו, הַמְּגַן אַבְרָהָם וְהַטּוֹרֵי זְהָב וְכוּ', וְתַכַּל
כְּסֻדְרָן, וְאֵז יִזְכֶּה לְסִיִּם בִּימֵי חַיָּיו כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים אֶת אַרְבַּעַת
חֻלְקֵי שְׁלַחַן עָרוּף, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ עַל זֶה הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי לְמוֹד
פּוֹסְקִים מְבִיא אֶת הָאָדָם לִיְדֵי יִרְאַת הַרומָמוֹת, וְכֵן זוֹכֵה לְאַמוּנָה
בְּרוּרָה וּמְזַכָּת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ לְטוֹב כָּל הַיָּמִים...

י"ח תקלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִתָּה צָרִיף לְדַעַת, שֶׁהַכֹּל הוֹלֵךְ אַחֲרֵת וְכוּ', לֹא כְּמוֹ שְׁאָדָם
חוֹשֵׁב וְכוּ', הֵרִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֻסֵּד
וּבְהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה

מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וכך אמרו חכמינו הקדושים (חל"ז ז): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם-כן מכריזין עליו מלמעלה; אין העולם הפקר כלל, ואף שרב הדברים לא מבינים, זהו מחמת חסרון דעתנו, כי איך אדם גשמי יכול להבין רוחני, איך אדם עם מלא צואה בראש וכו', זבל ולכלוך שעשה וכו', יבין את דרכי המקום ברוך הוא? ! האם זה שיך שאדם שחטא כל-כף הרבה מאד, יבין את דרכי המקום ברוך הוא?! ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן נב), שבהכרח שיהיה קשיות על הקדוש-ברוך-הוא, וכן על הצדיקים, שמתדמים לקונם, וסים רבנו ז"ל: אשרי מי שאין לו קשיות על הקדוש-ברוך-הוא.

מה אמר לך! רק תבקש כל מה שאתה צריך רק ממנו יתברך, כי אין מנוס ותקנה רק לבקש ממנו יתברך, כל העולם כלו שלו, ורק הוא בעל-הבית של העולם, ולכן טפש הוא האדם ששם מבטחו ביד בשר ודם, שאינו יכול לעזור לעצמו, ואיך יעזר לאחרים וכו', ולכן כלך מבני אדם לגמרי, תמסר את עצמך כל כלך רק אליו יתברך, ואף שיש בזה קשיות וכו', איך כביכול משתנה?! ואיך תפלה פועלת?! אבל זה כבר מהשאלות של מה למעלה מה למטה וכו', ואסור להפגס בחקירות, רק לקיים בתמימות מצות עשה מן התורה של תפלה, כמובא ברמב"ם (פרק א' מהלכות תפלה, הלכה א'), שנאמר (שמות כג, כה): "ועבדתם את הוי"ה אלקיכם", מפי השמועה למדו שעבודה זו היא תפלה, הינו כל מה שצריכים, עליו לבקש רק ממנו יתברך, אבל סדר התפלות: שחרית, מנחה, ערבית, זה תקן עזרא הסופר ואנשי פנסת הגדולה, ולכן כל מי שצריך משהו, עליו רק לבקש ממנו יתברך ברחמים ובתחנונים, ולא יפסיק מלהתעקש וכו', ואז יראה ישועה. וצריכים גם לרחץ את התפלות עם צדקה ודמעות, שאז התפלות שוברות את כל המחצות וכו', והתפלה עולה למעלה למעלה, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, כי בזה העולם יכולים להטעות עצמו מאד מאד, וזו המעלה בהתקרבות אל רבנו ז"ל, שהוא פותח לנו את הלב והמח להרגיש את אמתת מציאותו יתברך, שאין בלעדיו כלל, וכל הבריאה זה רק לבוש לגבי

קטז אָשר י"ח תקלב — י"ח תקלג בַּנחל

אַין סוף בְּרוּךְ הוּא, וְאָז נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֵלָיו יְתָבְרָךְ, וּמִבְקֵשׁ כָּל
מַה שְּׁצָרֶיךָ.

הַדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תקלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד, וְאַל תִּפְגַּס בְּכּוֹפְחִים עִם שׁוֹם בְּרִיָּה
שְׁבַעוּלָם, כִּי כָּךְ מִקְבֵּל בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּשֵׁם מוֹהֲרֵינֵי ז"ל: דִּי
אַלְע וְוֹאס הָאֲבָן גִּירְעֵדֵט הָאֲבָן זִיךְ נִישְׁט דָּער הַאֲלֵטִין [כָּל אֵלוֹ
שְׁדַבְּרוּ וְהִתְנַכְּחוּ לֹא הִחֲזִיקוּ מֵעַמְד]; כִּי הָרִי זֶה שְׂפָא לְהִתְנַכַּח עִמָּךְ,
אֵינּוּ מִסְכִּים עִמָּךְ, הוּא רַק רוֹצֵה לְצִיעַר אוֹתְךָ, וְלִכֵּן מַה וְלָמָּה אִתָּה
צָרִיךְ לָתֵת לוֹ אֶת הַהֲזַדְמָנוּת וְאֵת הַהֲנָאָה וְכוּ', אֲדַרְבֵּה, אֵל תִּפְגַּס
עִם פִּתּוּיֶיךָ בְּטוֹעֵן וְנִטְעֵן, וְאָז לֹא תִצְטָרֶךְ לְאָכַל אֶת הַלֵּב שְׁלֶךְ וְכוּ',
וְלֹא תִצְטָרֶךְ לְהִיּוֹת בְּצִיעַר וּבְעִגְמַת נֶפֶשׁ, וְזָכַר דְּבַר זֶה מְאֹד, כִּי
תִצְטָרֶךְ לָזֶה.

הַדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ח תקלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: סִגְלָה לְבַלְבּוּל אֲמוּנָה לִישָׁן וְכוּ', הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם

אֲשֶׁר י"ח תקלד בַּנְחֵל קיז

מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל, וְאֵין לוֹ יִשׁוּב הַדְּעַת וְכוּ', וְנִכְנָסוּ בוֹ בְּלִבּוֹלֵי אֲמוֹנָה, אֲזַי הֶעֱצָה לִילָף לִישָׁן, וְזֶה יִבְטֵל מִמֶּנּוּ אֶת הַבְּלִבּוֹלִים וְכוּ'.

וְלָכֵן רְאֵה לְשֹׁמֵר עַל זְמַנֵּי הַשָּׁנָה, לֹא לְסַגֵּף עֲצָמָךָ עִם שָׁנָה, וְאִז טוֹב לָךְ תְּמִיד.

הַעֲקֹר רְאֵה לְמָסֵר נִפְשֶׁךָ תְּמִיד רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהִגִּיעַ הַזְּמַן, שְׁתַּעֲזֹב כְּבָר אֶת כָּל הַשְּׁטוּת שֶׁלָּךְ, אֶל תָּרִיב עִם אֲשֶׁתְּךָ וְאֶל תַּתּוֹכַח עִמָּה, וְכֵן עִם יְלָדֶיךָ, רַק תִּהְיֶה מְסוּר לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךָ וְטוֹבְתְּךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תקלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ וְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, כִּי הַחַיִּים לֹא קָלִים וְכוּ', וְעַל כֵּן עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר — זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה וְכוּ', הַצַּד הַשָּׁנָה בִּינִיָּהם, שְׂאִין אֶחָד שְׂיִהְיֶה נָקִי מִכָּל זֶה, וְאֶת מִי יֵשׁ לְקַנֵּא? רַק יְהוּדֵי שְׁמִבְטֵל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וַיּוֹשֵׁב וְדוֹמֵם וְכוּ', אֵינּוּ עוֹנֶה לְמַחְרָפֵי וְלְמַבְזֵי נִפְשׁוֹ שׁוֹם דְּבָר, רַק מוֹסֵר אֶת כָּל כְּלוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אָדָם כְּזֶה הוּא תְּכִי מְאֹשֶׁר, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, רַק חֲזוֹק וְאַמֵּץ מְאֹד, שְׂתַק שְׂתַק לְמַחְרָפֵי וְלְמַבְזֵי נִפְשֶׁךָ, וְתִרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְדוֹד הַמְּלָךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים לז, ז): "דוֹם לְהַוָּג"ה וְהַתְּחוּלָל לוֹ", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (גִּטִּין ז, א): וְהוּא נִפִּיל לָךְ חֲלָלִים חֲלָלִים; הֵינּוּ מִי שְׁזוֹכָה לָדָם וְלִשְׂתַק לְמַחְרָפֵי וְלְמַבְזֵי נִפְשׁוֹ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה לוֹ נְסִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תְּקֵלָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תַּעֲזֹב כָּכֵר אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁלְּךָ, וְתַעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ שְׁעוֹר בְּ"לְקוּטִי-הַלְכוֹת" כְּסֵדֶרְךָ, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגֵּעַ לְנַפְשְׁךָ, כִּי הֵתְחַזְקוֹת שֵׁשׁ בְּסַפְרֵי "לְקוּטִי-הַלְכוֹת", לֹא תִּמְצָא בְּשׁוּם מְקוֹם, וְרַק מוֹהֲרָנִי"ת ו"ל הַבֵּין אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַק הֵתְחַזְקוֹת כְּפִי פְּגִיעֵי וּמְקַרֵּי הַזִּמָּן שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה מְאֹד.

גַּם תִּרְגִּיל עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַכְּפִישִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְלִידַע אֲשֶׁר כָּל רַגַע זֶהוּ עוֹלָם מְלֵא, וְלִכֵּן אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַדְּיוּרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ תָּמִיד ...

י"ח תְּקֵלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְגֵרֵם הַרְבֵּה זֶהוּ וְתַקוּנִים, אֲשֶׁר רַבֵּנוּ ו"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַרְרָן, סִימָן קט), אֲשֶׁר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי קִדָּשׁ כָּל-כֶּף אֶת לְשׁוֹן הַזֶּהוּר, עַד שֶׁזֶּה מְאֹד מְעוֹרֵר אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְרֵאִיתִי בְּהַרְבֵּה סְפָרִים, שֶׁמְבִיאִים בְּשֵׁם הָאָרִיז"ל, שֶׁנִּתְּן תַּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה, שֶׁיִּגְרַס חֲמֻשָּׁה דְפִים זֶהוּ וְחֲמֻשָּׁה דְפִים תַּקוּנִים [הַיּוֹם זֶה מְאֹד קָל, כִּי הַדְּפִיסוֹ כָּל

מיני מהדורות של זהר ותקונים עם אותיות גדולות מאירות עינים, שנה מאד קל לגרס, ואין שום טענה שלא יכולים, למוד ואמירת זהר זה חיות לנפש, ומאירה את הנשמה. ולכן אל תהיה בטלן, תתחיל עוד עכשו, והקדוש-ברוך-הוא יאיר את אורו עליך, רק חזק ואמן בגרסת זהר ותקונים, שגם האמירה לבד מזככת את הנשמה.

נא ונא חזר הרבה פרקים משניות, ואם תזכה לגרס ולחזר ח"י פרקים בכל יום, זה יוריד ממך כל הקלפות, ועל כלם — אם אתה רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל, תלמד הרבה "לקוטי-מוהר"ן", ואם תזכה לסיים בכל חדש את כל ה"לקוטי-מוהר"ן" — אין למעלה מזה, כי רבנו ז"ל אמר, שהספר שלו פותח את הגידים וכו', ומעורר בתשובה, ומושיף את הלב אליו יתברך, ויוכל להיות בעל מח ובעל השגה גדול, וכן תגרס הרבה דפים גמרא בגרסא, וזה ימשיך את לבך אליו יתברך. ועל כלם — להיות בקי בהלכה, שתתמיד הרבה בשלחן ערוך, שעל למוד זה הזהרנו יותר מכל הלמודים, ובפרוש אמר, שכל בר ישראל צריך ללמד הלכה בכל יום (עין שיחות-הר"ן, סימן כט), אשרי מי שנוהר בכל זה, אז יהיה לו יום מלא.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ח תקלו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קדושים, ב' איר ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין התבודדות וכו', גם על זה יש למוד מה לבקש ואיך לבקש וכו', כי מובא בספר "אגרא דפרקא", סימן ק"ה, בשם הרבי רבי מנחם מענדל מרימנוב ז"ע, שלא יתפלל ויבקש דבר שמוכא בתוכה, כגון שגוי ילוה לו כסף, שדבר זה כתוב בתוכה (דברים

כח, מד): "הוא ילן" וגו', ולכן איני מבין מה אתה צריך לבקש דברים זרים כאלו, שגוי יעזר לך וכו', יותר טוב תבקש ממנו יתברך, שהוא יתן לך כסף, והוא יעזר לך כדרך שהוא יתברך יודע וכו', אבל לבקש שהגוי יעזר לך וכו', ולכן צריכים לדעת בדיק איך להתבודד, רק להתבטל אליו יתברך, והוא יתברך יהיה העוזר ולא אחרים.

וידוע, שבאומן היה סכסוף גדול בין שני עובדי השם אמתיים: ר' געציל ז"ל ור' שמשון ז"ל, ובקשו אנשי שלומנו מר' אברהם ז"ל בנו של ר' נחמן טולטשינער ז"ל, שיעשה שלום ביניהם. ענה ואמר ר' אברהם ז"ל: לשניהם אין התבודדות וישוב הדעת, והתפלאו על זה מאד אנשי שלומנו, כי ידעו ששניהם היו עובדי השם אמתיים ומתבודדים הרבה עמו יתברך וכו', ולכן שאלו: איך יכול להיות? ענה ואמר להם: ר' געציל מתפלל שר' שמשון יחזיק כמוהו, ור' שמשון מתפלל שר' געציל יחזיק כמוהו וכו', וזו לא נקראת התבודדות, התבודדות מה שלמד אותנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נב) צריך להיות, שיתבטל לגמרי אליו יתברך, ולא ירצה שום רצון אחר מרצונו יתברך, ויכלל עצמו במחזיב המציאות וכו', אבל לא שזה יחזיק כמוני או שיהיה כף וכו', אדם צריך רק לבקש ממנו יתברך: תציל אותי מהרע שזה רוצה לעשות לי, תעזר לי להכלל בך, וזו שלמות ההתבודדות, ותבין למעשה.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ח תקלח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קדושים, ב' איר התשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ ואל תפחד כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע,

צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק. וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיב):
 אִם אַתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל, תֵּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן, כִּי בְּאֵמֶת
 אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֶפְלוּ שְׂאָדָם עֶבֶר כָּבֵד עַל כָּל הַתּוֹרָה
 כְּלָה, עֲדִין יֵשׁ לוֹ תִּקְוָה לְתַקֵּן הַכֹּל. וְלִכֵּן רָאָה לְקַחַת עֲצֻמָּה בְּיַדִּיהָ,
 וּתְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ שְׂתַהֲיֶיהָ רַק בְּשִׂמְחָה, וּתְקַבֵּל אֶת כָּלֵם
 בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, אֲשֶׁר זֶה דְּבַר טוֹב וּמְעַלָּה עַד מְאֹד, וּלְהַכְנִיֵס גַּם
 בְּאַחֲרִים שִׂמְחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקלט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר קְדוּשִׁים, ב' אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתָּה צָרִיךְ לְזַכֵּר, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּפִרְטֵי
 פְּרִטְיּוֹת, דְּבַר גָּדוֹל וְדְבַר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, הַכֹּל מִשְׁגָּח
 בְּהַשְׁגָּחָה נִפְלְאָה וְכוּ', וְאֵף שֵׁישׁ לְבָנֵי אָדָם קִשְׁיוֹת וְכוּ', לָמָּה עוֹבֵר
 עֲלֵיהֶם כֶּף אוֹ כֶּף וְכוּ', כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַקִּשְׁיוֹת וְהַסְּפָקוֹת שֶׁלוֹ
 וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁאָדָם חֲזָק בְּאִמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַיִּדְעַע וַעֲדָה, אֲשֶׁר
 בְּכָל דְּבַר יֵשׁ חֲשָׁבוֹן צָדֵק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וְאֵף שְׁלֵא כָּל דְּבַר יְכוּלִים
 לְהַבִּין וְכוּ', אִזְ דִּיקָא בְּזֵה יְכוּלִים לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ בְּכָל הַמְּצָבִים.

בְּעֵינַי יִבְנָאֵל וְכוּ', אֲנִי מְכָרַח לוֹמַר לָךְ, שְׂאֶפְלוּ סְדוּם וַעֲמוּרָה
 שֶׁהָיוּ מִפְּרִסְמִים בְּרִשְׁעוֹת שְׁלֵהֶם בְּיָדוּעַ, עִם כָּל זֹאת הַקִּמְץ הַקִּטָּן
 שֶׁל הָאֲפָרִים הִרְשָׁעִים וּבְרֵאשֵׁם הַכֹּמֵר, הִמְסִית אוֹתָם לַעֲשׂוֹת לָנוּ
 רִשְׁעוֹת וְכוּ', אֲנִשִּׁי סְדוּם וַעֲמוּרָה הָיוּ צְרִיכִים לְבוֹא וּלְרִאוֹת וּלְלַמֵּד
 אֶת הִרְשָׁעוֹת שֵׁישׁ בִּיבְנָאֵל, וְאֲנִי מְכָרַח לוֹמַר לָךְ, יִבְנָאֵל נִדְמָה בְּדִיוֹק
 כְּמוֹ עֵירָה קִטְנָה בְּפוּלִין אוֹ בְּהוֹנְגְרִיָּה אוֹ בְּאוּקְרַאיְנָה אוֹ בְּרוּסְיָה,
 שְׁבָכֵל כְּפֹר וְעֵירָה קִטְנָה יֵשׁ כְּמֹר שֶׁהוּא הִמְסִית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם

הַנְּתִיקִים נִגְדַּד הַיְהוּדִים, וְהֵם כְּבָר יוֹדְעִים אֵיךְ לְהַצִּיק לַיְהוּדִים, כְּמוֹ-כֵן הוּא כָּאן בְּיַבְנָאֵל, יֵשׁ "כְּמַר" בְּנוֹ שֶׁל מִתִּיר הַמְּזוּרִים הַמְּפָרְסָמִים (שֶׁקָּרְאוּ אוֹתוֹ מְאֻטִּיל מִתִּיר מְזוּרִים), הוּא אֲשֶׁר מְסִית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, "אֲכָרִים" סְרוּחִים, בּוּרִים וְרִיקִים מִכָּל תִּכְן, יוֹתֵר מֵעוֹבְדֵי אֲדָמָה הֵם לֹא יְכוּלִים לְהִיּוֹת, בְּקִשֵׁי יְכוּלִים לְכַתֵּב וּלְקַרֵּא וְכוּ', וְאוֹתָם הַכְּמַר מְסִית נִגְדַּד אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, וְרוֹדְפִים אוֹתָנוּ בְּכָל מִינֵי רְדִיפּוֹת, וְעוֹשִׂים לָנוּ כָּל מִינֵי צָרוֹת וְכוּ', אֲבָל אֲנִי מְאֻמִּין, שֶׁהַכָּל מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלִבְסוּף יָבוֹא בְּעַל הַדִּין וַיִּגְקֵם דָּם עֲבָדָיו הַשְּׂפוּף.

הַכּוֹתֵב בְּצַעַר וּמְצַפָּה לְשִׁמְעַע כְּבָר יִשׁוּעָה...

י"ח תקמ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֻדְר קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְלֹא לְהַשְׁכֵּר, וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְאֶת סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר אֵין עֲרֵף אֲלֵיהֶם, רַק צְרִיכִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת הָאֵלוּ. וַיְדוּעַ, אֲשֶׁר פֶּעַם אַחַת נִגַּשׁ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאָמַר לְר' יִשְׂרָאֵל הִילְפְּרִין ז"ל, שֶׁקָּרְאוּ אוֹתוֹ: ר' יִשְׂרָאֵל קְאֻרְדְּנֵעַר ז"ל: לְמָה עוֹבֵר עָלֶי כָּל-כַּף הַרְבֵּה צָרוֹת, וְאֵלוֹ עָלֶיךָ לֹא? עֲנֵה וְאָמַר לוֹ ר' יִשְׂרָאֵל ז"ל: תְּאֻמִּין לִי, שְׁעָלִי עוֹבֵר יוֹתֵר צָרוֹת מִמָּה שֶׁאַתָּה אֶפְלוּ חוֹשֵׁב, אֲבָל הַהִפְרָשׁ בֵּינִי לְבִינְךָ, כִּי אֲנִי מְשַׁתְּמֵשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת שְׁלָנוּ שֶׁקִּבְלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְאַתָּה אֵינְךָ מְשַׁתְּמֵשׁ בָּהֶם, וְהִבֵּן אֶת הַסְּפוּר עָלֶיךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָרַב הַיְקָר ... שְׁלִיט"א.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַמַּכְתָּב בְּצִרוּף הַסִּפְרָה, וְשִׂמְחָתִי כָּעַל כָּל הַזֶּה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמַעֲנִינוּתִי וַיֵּצְאוּ חוּצָה, וְתִזְכּוּ לְחַדֵּשׁ כְּהִנֵּה וְכַהֲנֵה.

יְדוּעַ, שְׂרַבְנוּ וְז"ל הַזֶּהִיר מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְעֶסֶק בְּחִדוּשֵׁי תוֹרָה, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קה), שְׁזֵה תִקְוֶן לְהַרְהוּרִים רְעִים וְכוּ', כְּנִגְדַּת שְׁהַרְהַר עַד עַכְשָׁו וְכוּ', יִכְנִיס אֶת כָּל מַחוּ בַתוֹרָה, עֵינֵי שָׁם.

בְּעֵינֵי בְרוּר עַל שְׂדוּכִים וְכוּ', רְאִיתִי בְּסִפְרָה אֶחָד שֶׁמְדַבֵּר מִדְּבָרִים אֱלוֹ, שְׁבִזָּה לֹא שִׁיף לְשׁוֹן-הָרַע, אִם אָדָם יוֹדֵעַ אֶת הָאֱמֶת וְאִינוּ מְגַלֶּה, הוּא עוֹבֵר עַל "לִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל", וְזֶה עוֹן חָמוּר לְהַפִּיל אֶת מִיִּשְׁהוּ בַּפֶּחַ, וְאַחֲרֵי-כֵן יִצְטָרְכוּ לְהַתְגַּרֵּשׁ, וַיֵּשׂ שְׂאוּמְרִים סֶתֶם שְׁקָר, עַל בְּטָלָן אוּמְרִים שֶׁהוּא מִתְמִיד וְכוּ', וְעַל אִישׁ בְּלִיעַל אוּמְרִים, שֶׁהוּא בַּעַל חֶסֶד וּבַעַל צְדָקָה וְכַדוּמָה שְׁקָרִים, וְנִכְשָׁלִים אַחֲרֵי-כֵן, שְׂגוּרְמִים שְׂצָרִיכִים לְהַתְגַּרֵּשׁ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּמָה פְּעָלוּ בָּזֶה?! אַנְשִׁים עוֹבְרִים עַל אִסּוּרִים חֲמוּרִים, וְחוֹשְׁבִים שְׁעוֹשִׂים מִצְוָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים שֶׁמְפִילִין אֶת הַזּוּלָּת בַּפֶּחַ, כְּשֶׁהוּא יוֹדֵעַ שֶׁהַבְּחוּר הוּא מְנַגֵּל וּמְשַׁחֵת וְכוּ' בְּנִאוּף, וְעוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה זְמָה וְכוּ', וְרוּצָה לְהַצִּילוֹ, אֲזִי מְפִיל בַּת יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁרָה בַּפֶּחַ, עַל-יְדֵי אַמִּירַת שְׁקָרִים וְכוּ', וְכֵן הוּא בְּעֵינֵי כְּסָפִים, שֶׁמְבִטִּיחִים לְתֵן חֲצִי חֲצִי, וְאַחֲרֵי-כֵן מִתְחַמֵּק וְאוֹמֵר: אֵינִי לִי, שְׁזֵה פְּשוּט אִסּוּר גְּנֵבָה "לֹא תִגְנֹב", פְּשוּט גְּנֹב לְאוֹר יוֹם, וּמֵהֵיכֵן הִתְהַר לָזֶה?! וְעוֹד יֵשׁ לְהַאֲרִיף

בְּזֶה, אֶף לְקַצֵּר בְּאֵתִי בְּמָקוֹם שְׁצָרֶיךָ לְהֶאָרִיךְ, אֶף טְרֵדוֹתַי רַבּוֹ עֲכָשׁוּ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקמב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ, וְאַל תִּתֵּן שִׁישְׁבְּרוּ אוֹתְךָ וְכוּ', אֶת הַטּוֹב וְהַהִתְחַזְקוֹת קִבַּל מִכָּלֵם אֶפְלוּ מִגּוֹי וְכוּ', אֲבָל אֶת הַרַע וְהַבִּקְרָת וְהַמּוֹסֵר לְהַפִּילְךָ, אֶת זֶה אַל תִּקַּח מֵאֶף בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא אֵב הַרְחֵמֵן, וְרוּצָה בַתְּשׁוּבַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִתְחַזֵּק וּמְחַזֵּק אַחֲרֵים, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא. וְאֲנִי מְכַרַח לֹאמַר לְךָ, שְׂאִין עוֹד מִצָּנָה כְּמוֹ לְחַזֵּק יְהוּדִים אַחֲרֵים, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מֵהַשְׁעוּבָר וְכוּ', אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל אֶת גְּדֵל הַצֶּעַר וְהַיְסוּרִים שְׁעוּבָר עַל בְּנֵי אָדָם, וְאִין לָהֶם מִי שְׁיַחֲזֵק אוֹתָם, מִי שְׁיִדְבֵר עַל לִבָּם, אֶפְלוּ אֵיזָה דְבוּר אֶחָד שֶׁל נְחֻמָּה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק תְּמִיד לְחַזֵּק אַחֲרֵים, וְלִדְבֵר עַל לִבָּם דְבוּרֵי נְחוּמִים וְכוּ', וְלֹא יִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם דְּבָר, כְּגוֹן כְּבוֹד וְכוּ', אוֹ דְמִיוֹנוֹת אַחֲרֵים, כִּי זֶה בְּדִיוִק כְּמוֹ שְׂאָדָם נְחַבֵּל, וּמִנְחָ בְּלֵי הַכְּרָה, רַחֲמֵנָא לְצִלָּן, וּכְשֶׁרוּצָה אֶחָד לְעֹזֵר לוֹ וְכוּ', הוּא בּוֹעֵט בּוֹ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מִי שְׁיִישׁ לוֹ שְׂכָל, יוֹדֵעַ שְׁזֶה רַק מְחַמֵּת שְׂאִין לוֹ עֲכָשׁוּ דַעַת וְהַכְּרָה מְלֵאָה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְעֹזֵר לוֹ, כְּמוֹ-כֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, צְרִיכִים תְּמִיד לְעֲנוּת לְזוּלַת עִם דְבוּרֵי נְחוּמִים וְכוּ', לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת הַזּוּלַת, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל אַחֲרֵים כָּלֵל, וְזֶה סִימָן שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל רַחֲמֵן אֲמִתִּי הַמְּרַחֵם עַל הַזּוּלַת, וּכְמֵאמָרָם ז"ל (בִּיצָה לֵב): כָּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, בְּיָדוּעַ שֶׁהוּא מְזַרַע שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְלִכֵּן

אשרי מי שעוסק תמיד לחזק את אחרים, וזכותו גדולה בשמים.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תקמג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קדושים, ב' איר התשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ מאד, וראה ששום דבר בעולם לא יוכל לשבור אותך, ואל זה תזכה רק על-ידי תקף אמונה, שתחדיר בעצמך אמת מציאותו יתברך, וזה יועיל לך על הכל, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן ה'), אשר העקר הוא האמונה, וצריך לחפש ולבקש בעצמו תמיד היכן הוא אויבו באמונה, כי כל המחלות והחלאים רעים של האדם, הם רק מחמת חסרון אמונה, ובפרטיות מחלת העצבים, שאדם תמיד עצבני, זה בא מחמת חסרון אמונה. כי המאמין האמתי, שהכל ממנו יתברך, אזי אף פעם לא יהיה בכעס, ולא יתעצבן כלל, רק יהיה איש טוב ויחנף לכלם, וינקהם שלום לכלם, מאחר שיודע שאין טבע, מקרה ומזל כלל, אלא כל הבריאה כלה: דומם, צומח, חי, מדבר, זה לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, ודבר זה אי-אפשר להסביר לבני-אדם, כי בשכל אנושי זה מאד מאד קשה להשיג ולתפס וכו', כי דבר רוחני מאד מאד קשה להכניס במח גם ומגשם וכו', להשיג דבר זה צריך המח להיות מזופף לגמרי לגמרי, עד שלא יהיה אצלו שום הרהור רע, או מחשבה זרה, כי המחשבה זה לבוש להנשמה, ואם הלבוש נקי ומזופף, אזי הוא יכול להשיג רוחניות אלקות וכו', וככל שאדם מזופף יותר ויותר את מחשבתו וכו', כמו-כן מאירה בו נשמתו, שהיא חלק אלוהי ממעל, וכך מאירים לפני עיניו שמוותיו יתברך, ועל-ידי-זה נמשך עליו אורו יתברך, שפע אלקי בהארה נוראה ונפלאה עד מאד, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, כי בלי אמונה

אָדָם חַי בְּדַמְיוֹן גָּדוֹל מְאֹד. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: אִף שְׁאֲמוּנָה הִיא הַמְּדַרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה, כִּי אֲמוּנָה הִיא בְּמַלְכוּת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עַל-יַדֵּי אֲמוּנָה יְכוּלִים לְהַגִּיעַ אֶל רוּם הַמַּעְלוֹת, וְצָרִיךְ שְׂתַדַּע, שְׂבָלֵי אֲמוּנָה אֵין לְאָדָם כְּלוּם, אֶפְלוּ שִׁילְמַד קַבְּלָה, בְּלֵי אֲמוּנָה שְׂכַל הַסְּפִירוֹת זֶה לְבוּשׁ לְגַבֵּי אֵין סוּף, הוּא יְכוּל לְטַעוֹת, וְרוֹאִים בַּחוּשׁ, אֲנָשִׁים כּוֹפְרִים מִחֻלְלֵי שְׂבָתוֹת וְכוּ', לוֹמְדִים קַבְּלָה, וְהֵם בְּקִיָּאִים בְּסִפְרֵי קַבְּלָה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מֵאֲחֵר שְׂאֵין לָהֶם אֲמוּנָה, הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת-רוּחַ, וְכַבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל, שְׂלַמּוּד קַבְּלָה זֶו חֻקְמָה כָּכֵל הַחֻקְמוֹת. וְגַם אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: קַבְּלָה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר נוֹא"ף, כִּי אִם לֹא מְכַנְסִים בְּתוֹךְ הַלְמוּד אֲמוּנָה, הַכֹּל כְּלוּם, וְעַם אֲמוּנָה פְּשוּטָה שְׂהַכֵּל אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, יְכוּלִים לְהִבִּין גַּם נְגֻלוֹת הַתּוֹרָה. וְזֶו הִיְתָה עֲבוּדַת תַּלְמִידֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע לְפָרֵשׁ אֶת כָּלֵל הַתּוֹרָה, פְּסוּקֵי תִנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא וּבְמִדְרָשִׁים וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל לְפִי עֲבוּדָה, לְמַצָּא אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּהַכֵּל, וְכֵן הוּא בְּסִפְרֵי קַבְּלָה וּסְפָרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכוּ', וּבְלֵי זֶה הַכֵּל דְּמִיּוֹן גָּדוֹל וְכוּ', וְזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהַסְבִּיר לְמִי שְׂאֵין לוֹ הַשְּׂגָה בְּרוּחַנִיּוֹת וְכוּ'. וְלִכֵּן רוֹאִים בְּגִי-אָדָם שְׂרָצִים לְלַמֵּד קַבְּלָה בְּרַבִּים, וְכֵל אֶחָד מְדַמָּה לְעַצְמוֹ שֶׁהוּא כְּבָר מְקַבֵּל וְכוּ', אֲבָל בְּלֵי אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, הַכֵּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גָּדוֹל, בְּמִקּוּם לְכוּן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, שֶׁהוּא מְדַבֵּר עִכְשָׁו עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲזִי הוּא מְדַמֵּן שֶׁהוּא מְדַבֵּר אֶל זַעִיר אֲנַפִּין וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַזֵּהִיר רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד אֶת תַּלְמִידָיו, שֶׁלֹּא יִכְנֹנוּ שׁוּם פְּנוֹת בַּעַת הַתַּפְּלָה, רַק לְדַבֵּר נִכַח הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, "אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת", אֶפְלוּ לְאֵלוּ הַתַּלְמִידִים שֶׁהוּא בַּעַצְמוֹ צָנָה לְלַמֵּד קַבְּלָה וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁבָא לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, הָעֵקֶר שִׁיְהִיָּה עִם אֲמַת אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאִם יְהִיָּה דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲזִי מִמִּילָא הַפְּנוֹת יְכוּאוּ לְפָנָי עֵינָיו, וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְקַחַת אֶת זֶה בְּכַח אוּ בְּהַתְּאַמְצוֹת יִתְרָה וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! עַל-יַדֵּי רַבְּנוּ ז"ל וְלַמּוּדָיו הַקְּדוֹשִׁים, הָאָדָם יְכוּל לְהַגִּיעַ אֶל הַמְּדַרְגּוֹת הַכִּי גְבוּהוֹת, אֲשֶׁר לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא יִחְסַר לוֹ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי

למוד "לקוטי-מוהר"ן", על-כל-פנים תורה אחת, ולומר עליה התפלה "מלקוטי-תפלות", וכן ילמד הרבה "ספר-המדות", כי המדות הן יסוד האדם, כי בלי מדות אינו בן-אדם כלל, וכן לעשות לעצמו שיעור "בספרי-מעשיות", שהם עמק עמק, ואפלו פשטות הלשון מעורר מהשנה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס'), ואשרי מי שזוכה לחדש חדשים חדשים בעת למודו את "הספרי-מעשיות" — הן בנגלה והן בנסתר, וכן לעין הרבה בשיחותיו הקדושות של רבנו ז"ל, שרשקם מוהר"ן ת"ו לשיחות-הר"ן ובחיי-מוהר"ן. ועל כלם — אשרי מי שמתמיד בספרי "לקוטי-הלכות", אשר רק מוהר"ן ת"ו לזכה להבין את רבנו ז"ל.

אקנה שתוציא הרבה רמזים ממכתבי זה.

הדורש שלומך באהבה רבה...

י"ח תקמד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קדושים, ב' איר ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין מה שעובר עליך וכו', מה אמר לך! שמר על מחשבתך, כי המחשבה היא דבר גדול מאד. ורבנו ז"ל אמר פמה וכמה תורות ושיחות ממעלת קדשת וטהרת המחשבה, ובמקום שאדם חושב שם כל האדם, ולכן צריכים רק לחשב ממנו יתברך, ואז תהיה אצלו יתברך, כי המחשבה זה לבוש של הנשמה. ויש עשרה לבושים בקדשה, ולהפוך עשרה לבושים דטמאה, שהם כלל המחשבות זרות וההרהורים רעים שנוכנסים בבני-אדם, ואז רע ומר לו מאד, כי נשמתו מלבשת בלבושי שק וכו', לבושים קרועים וכו', ומלכלכים וכו', ונשמתו נמצאת בגלות גדולה עד מאד, מה שאין פן כשבר ישראל מקדש את מח מחשבתו, ומכניס בה רק מחשבות

קדושות, אֲזִי נִכְלָל בְּמִקּוֹם שְׁנִכְלָל, וְנִמְשַׁכֵּת עָלָיו הָאָרֶה גְדוּלָה
מִהָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, אֲשֶׁרִי לוֹ!

בְּעֵינַי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה וְכו', עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר מִי
שְׁקוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה כְּפִי נִסַּח הָאָרִיז"ל, הִינּוּ עִם הַיְדוּי,
הָרִי זֶה מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁקוֹרָא כָּל לִילָה
לְפָנַי הַשְּׁנָה קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה כְּפִי נִסַּח הָאָרִיז"ל, וּמִוִּהְרִינִי
ו"ל אָמַר (לְקוּיטִי-הַלְכוּת, קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה, הַלְכָה ב'), שְׁזֵה תִקְוֶן
הַבְּרִית. וְסִפֵּר הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ מִהַר"ם א"ש זי"ע שְׁהִיָּה תִלְמִיד
הַחֲת"ם סוֹפֵר זי"ע, שְׁרָאָה אֶת רַבּוֹ קוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה,
וּכְשֶׁרַק הִתְחִיל לִזְמַר פְּסוּק רֵאשׁוֹן שֶׁל "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל", וְשֵׁם יְדוֹ עַל
עֵינָיו, מִיָּד נִעְשׂוּ פָּנָיו אֲדָמוֹת כְּמוֹ אֵשׁ מִמַּשׁ, וְכִמְעַט פְּרָחָה נִשְׁמָתוֹ,
כָּל-כָּךְ אָמְרוּ בְּדַבְּרוֹת וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְאַחֲרֵי-כֵן כָּל סֵדֵר הַקְּרִיאַת
שְׁמַע הָיָה חוֹר מְאֹד בְּלִי כַחוֹת כָּלֵל, וְכֵן מָסַר נִפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

מָה אָמַר לָךְ! לֹא בַחֲנָם נִעְשִׂים הַחֲת"ם סוֹפֵר, אֲשֶׁר הִלְכָה
כְּמוֹתוֹ בְּכָל מִקּוֹם, וְהוּא הִעֲמִיד אֶת הַיְהוּדוּת עַל תְּלָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה,
רַק עַל-יְדֵי גְדֹל הַמִּסִּירוֹת נֶפֶשׁ שְׁלוֹ, שְׁמָסַר נִפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן
הוּא אֶצֶל כָּל צְדִיק אֲמֵת, הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי גְדֹל הַמִּסִּירוֹת נֶפֶשׁ שְׁלוֹ,
שְׁמוֹסַר נִפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵף שֵׁישׁ לוֹ הַרְבֵּה מִתְּנַגְדִים וְכו', עִם
כָּל זֹאת שְׁמוֹ הַטוֹב תְּמִיד עוֹלָה לְמַעְלָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבֶתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תקמה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר קְדוּשִׁים, ב' אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל . . . גְּרוֹ יִאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַרְגֵּל עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת אִישׁ טוֹב, לַעֲשׂוֹת תְּמִיד טוֹבוֹת לְהַזוּלָת,
כְּבָר לֹא מְדַבְּרִים לְהִיּוֹת בְּעַל טוֹב לַעֲזוֹר לְאֲשַׁתְּךָ, וְלְהִיּוֹת אָבָא טוֹב

לְעֹזֵר לְהִילָדִים, אֶלָּא לְהִיּוֹת טוֹב לְכֻלָּם, וְאִף שְׁבִין כֶּף יִשְׁלְמוּ לָךְ רָעָה תַּחַת טוֹבָה וְכוּ', אֵל תִּסְתַּכַּל עַל זֶה, רַק אַתָּה תַּעֲשֶׂה טוֹב לְהַזִּילָת, כִּי כֶּף כְּתַב הַרְמ"ק זי"ע (רַבִּי מֹשֶׁה קוֹרְדוֹבֵירוֹ) בְּסִפְרוֹ "תִּמְרֵי דְבוּרָה": הָאֲדָם רָאוּי שִׁיתְדַמָּה לְקוֹנוֹ. וְכִמוֹ שְׁאַצֵּל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה): "טוֹב הַנְּיָ"ה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו", כְּמוֹ-כֵן רָאוּי לְכָל בֶּר יִשְׂרָאֵל לְקִנּוּת לְעֲצֻמוֹ מִדֵּה הַיְקָרָה הַזֶּה, שְׂאִין עֲרַף אֶלֶיָּהּ, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיחֲזִיק בַּמִּדָּה הַיְקָרָה הַזֶּה לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקמו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי קְדוּשִׁים, ב' אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנֻכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֻזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דְּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם. וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהֲדָרִין קיא.): אֶחָד מֵעִיר מְזוּפָּה כָּל הָעִיר כְּלָה, וְשֵׁנִים מִמִּשְׁפָּחָה מְזוּפִין כָּל הַמִּשְׁפָּחָה כְּלָה, וְאִיךָ זֶה? אֶלָּא אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְנַהֵג בְּדַרְךָ אֶרֶץ, וְכֻלָּם יוֹדְעִים שֶׁהוּא חֲסִיד בְּרִסְלָב וְשׁוֹמֵר עַל אַפֵּן דְּבוּרוֹ, אֵינוֹ מְקַלֵּל וְאֵינוֹ מְנַבֵּל פִּי, רַק מְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, מְחַזֵּק אֶת כָּלֵם, וַיֵּשׁ לוֹ מְלָה טוֹבָה לְכֻלָּם, עַל-יְדֵי-זֶה מְזוּפָּה אֶת כָּל הָעִיר כְּלָה, שְׁכָל הָעִיר כְּבָר יוֹדְעִים שְׂפָאן גֵּר 'בְּרִסְלָב חֲסִיד', מֵה שְׂאִין כֵּן בַּמִּשְׁפָּחָה צָרִיכִים שְׁנִים, הֵינּוּ אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ אִם הֵם מִתְנַהֲגִים כְּמוֹ שְׂרָאוּי לְזוּג הַמְקַרְבִּים לְרַבְּנוּ ז"ל, עַל-יְדֵי-זֶה מְזוּפִים אֶת כָּל הַמִּשְׁפָּחָה, כִּי כָּלֵם יִתְקַרְבוּ עַל יְדֵיהֶם אֶל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אַבָּא וְאִמָּא, אַח וְאָחוֹת, גִּיס וְגִיסָה וְכוּ' וְכוּ', יִרְאוּ אִיךָ זוּג שֶׁל חֲסִידֵי בְּרִסְלָב מִתְנַהֵג, אֲזִי כָּל הַמִּשְׁפָּחָה יִתְקַרְבוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וַיִּחְזְרוּ בַתְּשׁוּבָה, וַיִּתְקַרְבוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְזַכֵּר דְּבַר זֶה מְאֹד, לְשִׁמּוֹר עַל כְּבוֹד הַצַּדִּיק. וְאָמַר

רַבְּנוּ ו"ל (ספֿר־הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן ט): מִי שֶׁאֹהֵב אֶת הַצַּדִּיק, צָרִיף לְשֹׁמֵר שֶׁלֹּא יֵצֵא שֵׁם רַע עַל הַצַּדִּיק, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מַעֲשָׂיו וְהַנְּהֻגוֹתָיו, וְאִם הוּא מִתְּנַהֵג כְּפָרָא, אֲזַי תּוֹלִים אַחֲרֵיכֶּךָ הַכֹּל עַל רֹאשׁ הַצַּדִּיק, וּמְחַלֵּל אֶת שֵׁם הַצַּדִּיק. וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל דְּבַר זֶה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקמוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חִזּוּק וְאַמֶּץ מְאֹד לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְתִהְיֶה תְּמִיד דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים כָּלֵל, וְזָכוּר תִּזְכֹּר מֵה שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ו'): אֵל תִּתְאַוֶּה לְשַׁלְּחַנְּךָ שֶׁל שָׂרִים, כִּי שֶׁלְּחַנְּךָ גָּדוֹל מִשְׁלַחְנֶךָ, וְזֶה מֵה שֶׁגָּלָה רַבְּנוּ ו"ל (ספֿר־מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ט', מִהַחֲכָם וְהַתָּם), שֶׁהַתָּם אָמַר אֲצֵל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הַכֹּל יָכוֹל לְהִיּוֹת וְכוּ', וְכֵן אָמַר: מֵה לִי לְהִתְבַּלְּבֵל מֵאַחֲרִים, זֶה מַעֲשֵׂה שְׁלֹו וְזֶה מַעֲשֵׂה שְׁלִי, וּבְאַמֶּת מִי שֶׁרַק רוּצֵה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא אֵף פֶּעַם אֵינוֹ מִתְבַּלְּבֵל מֵאַחֲרִים, כִּי מֵה יֵשׁ לוֹ עִם אַחֲרִים, הָרִי בְּקַבֵּר כָּל אֶחָד שׁוֹכֵב לְבַד בְּקַבְּרוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן מֵה לוֹ לְהִתְבַּלְּבֵל מֵאַחַר, וְזֶה הַגְּלוּי שֶׁגָּלָה רַבְּנוּ ו"ל (הַקְּדָמָה לְקוּטִי־מוֹהַר"ן) עַל פְּסוּק (יִחְזַקְאֵל לֵג): "אֶחָד הָיָה אֲבָרְהָם", אֲבָרְהָם עָבַד אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּבַחֲיַנֵּת אֶחָד, עַיִן שָׁם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תקמח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְתִרְאֶה שְׁשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ, וְלִכְּנֵן קִבַּל הַכֹּל בְּשִׂמְחָה וּבִטּוֹב לְבָב. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'): כְּשֶׁאַדָּם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מְאוּרְעוּתוֹ הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנִּים בְּתוֹךְ דַּעְתוֹ אֶת הַיְדִיעָה הַזֹּאת, וְאֵז בְּאַמְתַּת יְחִיָּה חַיִּי עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה. כִּי בְּאַמְתַּת אַחֵר הַתְּבוּנָנוּת אֲמַתִּית, יְכוּלִים לְהַתְּבוּנֵן הַיָּטֵב, שְׂאִין דְּבָר שֶׁבָא אוֹ הוֹלֵךְ לְבַד, הַכֹּל מְשַׁנָּח מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ, אֲפִלוּ דְבָרִים שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְהִבִּין, צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַכֹּל רק מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ, וּבִיְדִיעָה זֹאת הַכֹּל יֵלֵךְ לָךְ בְּקִלּוֹת מְאֹד, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר כָּל-כָּף טוֹב בְּחַיִּים כְּמוֹ מִי שֶׁמְאַמֵּין, שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ, אֵז נוֹתֵן תּוֹדָה תָּמִיד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תקמט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עָלֶיךָ לְהִבִּין, שְׂאֵנְחָנוּ נִתְקַרְבָנוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל כְּדֵי לְצִיַּת אוֹתוֹ, לֹא לְהַקְרִיא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל וְלֹא לְצִיַּת אוֹתוֹ, זֹאת נִקְרְאת הַתְּקַרְבוֹת כָּלֵל, וְרְאוּי לָךְ לְלַמֵּד עֲכָשׁוּ אֶת הַמְּאַמֵּר בְּלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קכג, וְלוֹמַר עָלֶיךָ הַתְּפִלָּה מִ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְשֵׁם

תִּרְאֶה מַה נִּקְרָאת הַתְּקָרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק בְּכַטּוֹל כָּל הַרְגָּשׁוֹתָיו, אֲשֶׁר־
מִי שִׂיֵּאָחֵז בְּזֶה!

הַעֲקֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִדְוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, שְׂזֶה יִסוֹד
הַיִּסוּדוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, אֲסוּר אִף פֶּעַם לְהַתְּעַרֵּב אֲצֵל אַחֲרִים, כִּי
מַה אַתָּה יוֹדֵעַ מַה שְּׂעוֹבֵר עַל אַחֲרִים?! וְלִכֵּן אֵל תַּתְּעַרֵּב בְּעֶסְקֶם
שֶׁל אַחֲרִים, וְאִז תִּחְיֶה אֶת הַחַיִּים שְׁלֶךְ, כִּי רַב בְּנֵי-אָדָם שְׁחִיִּים חַיִּים
מְרוּרִים וְעֻצּוּבִים וְכוּ', זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂמֵת־עֲרֻבִים בְּעֶסְקֵי אַחֲרִים, וְזֶה
מַה שְּׂהוֹרֵס לָהֶם אֶת הַחַיִּים, כִּי הָאָדָם בָּא לְזֶה הָעוֹלָם רַק לַעֲשׂוֹת
טוֹב, לַעֲזֹר לַעֲצֹמוֹ וְלַעֲזֹר לְאַחֲרִים, לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד עִם הַזּוֹלָת,
וְעַקֵּר הַחֶסֶד וְהַצְּדָקָה — הֵן לַעֲצֹמוֹ וְהֵן לְאַחֲרִים זֶה לְגִלוֹת וְלִפְרֹסֵם
לְכֻלָּם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבִיל זֶה יִרְדֶּה נִשְׁמַתְנוּ
מְרוּם גְּבֹהֵי מְרוֹמִים עַד עוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, וְהַתְּלַבְּשָׁה בְּגוֹף
גִּשְׁמִי בְּעוֹלָם גִּשְׁמִי, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׁכָל מַה שֶּׁרַק רוֹאִים זֶה
בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, כִּי בְּאֲמַת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ
כָּלֵל, וְכָל אַמּוֹת הָעוֹלָם הֵם כְּלֵא קָמִיה וְכוּ', וְאִף שִׁישׁ דְּבָרִים
שְׂאִי-אֶפְשֶׁר לְהִבִּין מַה קוֹרֶה בְּזֶה הָעוֹלָם וְכוּ', שְׁעַם יִשְׂרָאֵל
הַמְּאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ נְהַרְגִים וְנִשְׁחָטִים וְנִחְנָקִים וְנִסְקָלִים בְּמִיתוֹת
מְשֻׁנוֹת, מִיתוֹת אֲכֻזְרִיּוֹת מְאֹלוֹ הַחַיּוֹת טוֹרְפוֹת אַמּוֹת הָעוֹלָם
הַמְּגַעְלִים בָּדָם וְכוּ', כָּל זֶה נֶעְלָם מְעֵינֵינוּ, אֲבָל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם
קְדוּשִׁים וְטְהוֹרִים, מוֹסְרִים נִפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּשִׂמְחָה
וְכוּ', שְׂדָבֵר זֶה גוֹרֵם יְחוּד גְּדוֹל בְּשָׂמִים, שְׂאִין שׁוּם בְּרִיָּה יְכוּלָה
לְהִיּוֹת בְּמַחְצָתָם. וְעַקֵּר הַנְּסִיּוֹן הוּא מְהַעֲרֵב-רַב שְׁנֹת־עֲרֻבוֹ בֵּין נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל עֲמֻלָּקִים וְכוּ', עַד שְׂכָבֵר לֹא יוֹדְעִים מִי הֵם וְכוּ', וְדִיְקָא אֵלוֹ
הַעֲזִי פָּנִים הֵם הַהֲדִיּוּטִים הַקּוֹפְצִים בְּרֹאשׁ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כָּלֵל
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם מוֹסְרִים נִפְשָׁם בְּעִבּוּרוֹ יִתְבָּרֵךְ, שׁוֹמְרִים שְׂבֵת,
מְנִיחִים תְּפִלִּין, וּמַתְּעַטְפִּין בְּצִיצִית, וַיֵּשׁ לָהֶם מְזוּזָה עַל פֶּתַח בֵּיתָם,
אוֹכְלִים כֶּשֶׁר וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר־הֵם וְאֲשֶׁר־חֻלְקָם, וְלִכֵּן עַקֵּר הַצְּדָקָה
וְהַחֶסֶד שְׁכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה הֵן עִם עֲצֹמוֹ וְהֵן עִם אַחֲרִים, זֶה
שְׂמַחְזֵק עֲצֹמוֹ וּמַחְזֵק אַחֲרִים בְּצוּק הָעֵתִים הִלְלוּ בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה
בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע שֶׁהַכֹּל הוּא אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, לִידַע שְׂאִין

שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, וכל מה שקורה זה משגח ממנו יתברך, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת הבורא יתברך שמו, ואף שיש שני דברים הפכים הידיעה והבחירה וכו', אשר רבים נתפקרו על-ידי-זה, שלא יכלו להבין למה יש דבר כזה "צדיק וטוב לו צדיק ורע לו" וכו', ולמה לאמות העולם לא חסר דבר וכו', עם כל זאת כבר גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יג), שגדל כח הצדיק הוא להאיר בכלם אור גדול כזה וכו', אשר מקרב את ההבל הזה וכו', עד שזוכים להגיע לאמונה ברורה ומזככת כזו וכו', עד שובנים לו המחזין, בבחינת בגין בית-המקדש הפרטי שלו.

הדורש שלומך באהבה רבה...

י"ח תקנ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קדושים, ב' איר' התשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הַקָּר לִי מאד ... גרו יאיר.

עד עכשו איני יכול לקרר את צערי, שנגרם לך צער כל-כף גדול וכו', ועקר נחמתי היא בדברי רבנו ז"ל, שגלה לנו על פסוק (תהלים ד, ב): "בצר הרחבת לי", שאפלו בתוך הצרות צריכים למצא הרחבות גדולות, כמובא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצה); ובאמת מוהר"ן ז"ל דבר פעם אחת עם אנשי שלומנו ואמר, שפרוהניות צריכים להחיות את עצמו עם התורה "אומרה לאלקי בעודי" (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שמגלה שם רבנו ז"ל, איך שצריכים למצא בעצמו איזו נקדה טובה, ואפלו שהוא מלא פצעים וכו' וכו', עם כל זאת צריכים לחפש ולבקש ולמצא בעצמו איזו נקדה טובה, ועל-ידי-זה יזכה להחיות את עצמו כל ימי חייו וכו', עין שם; ובגשמיות צריכים להחיות את עצמו עם התורה שגלה לנו רבנו ז"ל: "בצר הרחבת לי", שבתוך הצרות והיסורים הגדולים

שְׁמִסְבָּבִים אֶת הָאָדָם, צָרִיכִים לְמִצָּא גַם שֵׁם הַרְחָבוֹת גְּדוּלוֹת, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵב לוֹ.

וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֱהוּבִי, יְדִידִי הַיְקָר! לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי יֵשׁ עֲנִיָן שִׁיתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה (עֲנִי שִׁיחַת-הַר"ן, סִימָן ג'), שֶׁאֲפִלוּ כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל בְּמָקוֹם שְׁנוּפֵל, אִם רַק יִחְזֹר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא יִתְיָאֵשׁ עֲצָמוֹ, אֲזִי יִהְיֶה נֹעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ דְבָרִים כְּאֵלוֹ, שֶׁאִי-אֲפֹשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הַעֲקֹר לְהַתְּבוּדָה עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתוֹ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ לְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, וְזֶה בְּנִקְלָל לְקַיֵּם כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, שֶׁאֲנִי מְסַבָּבִים עִם שְׂדוֹת וְעִם הָרִים שִׁיכוֹלִים לְצִאת בַּחוּץ לְטִיֵּל בִּינֵיהֶם, וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחַתוֹ בֵּין הַעֲשָׂבִים וְהָאֵילָנוֹת, אֲשֶׁר זֹהִי שְׁלֵמוֹת הַהַתְּבוּדוֹת, כְּמוֹכָא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יא').

אֲשֶׁרנִי מֵה טוֹב חֶלְקֵנוֹ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוֹ, שֶׁאֲנִי זוֹכִים לִידַע מִרְבִּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמַּחֲיָה וּמַחְזֵק אוֹתָנוּ כָּל-כַּף, וּמֵה הִיֵּינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבֵּנוּ וְ"ל?! טוֹב לְהוֹדוֹת לְהֵשֵׁם יִתְבַּרֵךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקנא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיִר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידִי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... נִרוֹ יֵאִיר.

כָּבֹד כְּתַבְתִּי לָךְ מְכַתֵּב, שֶׁהֵיִתִּי בְּקֶשֶׁר עִם ... וְכִדָּאֵי שֶׁאֲתָה תִזְמִין בְּשָׁמַי אִישִׁית אֶת רַבִּי ... שְׁלִיט"א, שֶׁיְכוּא בְּשָׁבוּעַ הַבָּא

אֲשֶׁר י"ח תְּקַנֵּב בְּנֹחַל קִלְה

בְּמוֹצָאֵי שְׁבֵת לְמַלְוֵה מְלָכָה, כִּי אִזּוּ יִהְיֶה פֶּסַח שְׁנִי, וְהִיא אֲמָרָה לִי שֶׁהוּא מְמִילָא נּוֹסֵעַ בְּמוֹצָאֵי שְׁבֵת לְמֵרוֹן, אִזּוּ טוֹב וְנִכּוֹן שְׁיַעֲבֹר דְּרָף יִבְנֵאל, וְנַעֲשֶׂה לוֹ כְּבוֹד גְּדוֹל, כִּי יָכוֹל לְצִאת לָנוּ הַרְבֵּה טוֹבוֹת מִמֶּנּוּ, וּבְפֶרֶט בְּעִנְיַן בְּנִית בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, כִּי הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שְׁיִהְיֶה לָנוּ כָּאֵן בִּיבְנֵאל בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְהַבָּנוֹת לֹא תִצְטָרְכְנָה לְהַטְלִיל בְּכָל יוֹם עַד טְבָרְיָה, כִּי כָּל הַדְּרָכִים הֵן מְסַכְנוֹת בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַבָּנוֹת מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם סְפוּרִים מְזַעְזְעִים מֵהַ שְׁקוּרָה לְבָנוֹת, ה' יִשְׁמְרֵנוּ, וְהוּא בָּנָה אֶת הַבֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת בְּאַשְׁדּוֹד, עַל-בֵּן רָאָה לְהַתְקַשֵּׁר עִמּוֹ, וּלְהַזְמִין אוֹתוֹ בְּשֵׁמִי לְסַעֲדַת מְלִוֵּה מְלָכָה, וְאַקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לַעֲשׂוֹת לוֹ בְּקוֹר גּוֹמְלִין עִם כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּבֵיתוֹ בְּאַשְׁדּוֹד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תְּקַנֵּב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּעֲשׂוּ חֹסֵד הַיּוֹם עִם הָאֲמָא, כִּי הִיא אִשָּׁה אֲלֻמָּנָה גְּלֻמוּדָה, וְאִם אֶפְשָׁר שֶׁ... יִסַּע הַיּוֹם לְאַשְׁדּוֹד לְבֵית הַעֲלָמִין, וְלוֹמַר שֶׁם כַּמָּה מְזֻמְרֵי תְּהִלִּים עַל קֶבֶר בְּנָה, וְתִקְיָמוּ בְּזֶה מְצֻנָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵין עוֹד מְצֻנָה גְּדוֹלָה אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ לְהַחֲיוֹת אִשָּׁה אֲלֻמָּנָה, וּבּוֹא תְּבּוֹאוּ עַל שְׁכַרְכֶּם גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּמְכַל שְׁפָן שְׁכַרְכֶּם בְּעוֹלָם הַבָּא אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ב' אִיִר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד וְאֵל תִּדְאָגוּ, כִּי בְּיַדַּי הַכֹּל מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְהַכֹּל בְּכֹנֶנָה עֲלִיוֹנָה מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין דְּבָר שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּזֶה אִיזָה טַעַם עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ, כִּי בְּיַדַּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ מֶה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, וּמֶה שֶׁאֲנִיחֶנוּ צְרִיכִים הוּא רַק תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה לְבַקֵּשׁ מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ כָּל פְּרִט וּפְרִט, כְּמוֹ שֶׁיִּדְבֵּר הָאִישׁ אֵל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֵל אָבִיו.

אֵל תִּשְׁכַּחוּ לְצַלְצֵל מְחַר לְמַר ... הַעוֹשֶׂה מַצְבוֹת, וְלִהְתְּוֹדֵעַ אִם תִּקַּן אֶת הַמַּצְבָּה שֶׁל אִמִּי, עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם.

וְכֵן רְאוּ לְצַלְצֵל אֵל ... וְתִתְוֹדְעוּ הָאֵם הַמְּחִיר עַל הָאֲבָנִים יְרוּשְׁלַמִּיּוֹת הוּא עַל כָּל הַמְּבִנָה בְּיַחַד, הִינּוּ הֵן עַל הַיִּשָּׁן וְהֵן עַל הַחֲדָשׁ אוֹ רַק עַל הַחֲדָשׁ.

אֲקַוֶּה שֶׁהַקְּנֶטֶרס "יוֹסֵף הַצַּדִּיק" יֵצֵא יָפָה עִם הַנִּקּוּד, וְתִדְפִּיסוּ אֶת הַתְּפִלָּה עִם אוֹתִיּוֹת יוֹתֵר גְּדוּלוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם, וְהַכֹּל יִלְךְ כְּשׁוֹרָה אֲצִלְכֶם כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְתְצַלִּיחוּ בְּכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ד' אִיִר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

בְּאֵמֶת לֹא רְצִיתִי לְכַתֵּב לָךְ עֲכָשׁוּ, וְאִמְרָתִי לְחִכּוֹת עַד שְׁאֲנִי אָבוֹא וְאִזְ אֲדַבֵּר עִמָּךְ, אָבֵל מְרַב צַעַר אִמְרָתִי לְשִׁפְךָ שִׁיחִי עֲכָשׁוּ בְּכַתֵּב, שְׁזוֹ תִהְיֶה הַקְדָּמָה קִדְּם שְׁאֲנִי מְדַבֵּר עִמָּךְ, כִּי הַיּוֹם הַזֶּה צִלְצַל לִי יְהוּדִי, שְׁפֹשׁוּט גְּנֻבָתָּ מִמְּנוֹ שְׁבַעַת אֲלָפִים דּוֹלָר, נִתְּתָ לּוֹ חֲתִיכַת נִיר חֲסִפָּא בְּעֵלְמָא שְׁנַקְרָא טְשֶׁעֶק... וְאַתָּה בְּעֲצָמָךְ יוֹדֵעַ שְׁזֵה סֶתֶם שְׁקָר חֲתִיכַת נִיר... מִיֵּלָ אַתָּה עוֹבֵר עַל "לֹא תִגְנוּבוּ וְלֹא תִכְחָשׁוּ וְלֹא תִשְׁקְרוּ אִישׁ בְּעַמִּיתוֹ, וְלֹא תִשָּׁבְעוּ בְּשֵׁמִי לְשִׁקֵּר וְחִלְלֵתָ אֶת שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי ה'" (וַיִּקְרָא יִט, יא-יב), עַל לְאוּיִן הָאֵלֶּה זֶה הַבְּעִיָּה שְׁלָךְ, אָבֵל אִם כָּבָר יֵשׁ פֶּה "וְחִלְלֵתָ אֶת שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי ה'", עַל זֶה אֲנִי מְחַיֵּב לְמַחּוֹת, כִּי פֹשׁוּט אַתָּה מְכַפֵּישׁ אֶת שְׁמִי, כִּי כָּלֵם אוֹמְרִים שְׁאַתָּה תִּלְמִידִי, וְזֵה פֶּלֶא גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד אֵיךְ לֹא לְמַדְתָּ לְקַח, וְאֵיךְ אַתָּה מְחַלֵּל אֶת שֵׁם שְׁמַיִם, וְאַתָּה מְחַלֵּל אֶת שְׁמִי פֹשׁוּט בְּגֻבָּה פְּתוּחָה, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַת שְׁהִטְשֶׁעֶק הוּא סֶתֶם נִיר חֲסִפָּא בְּעֵלְמָא. וּבְאֵמֶת אֲנִי מְבִיֵן אוֹתָךְ, וְכַפִּי הַנִּרְאָה לֹא אָבִין אוֹתָךְ, כִּי לְדַעְתִּי "לֹא תִנְאָף" בָּא קִדְּם "לֹא תִגְנוּב", וְהֵם תְּלוּיִים זֶה בְּזֵה, אֲנִי מְבִיֵן אֵיךְ יְהוּדִי יְכוֹל לִישֵׁן בְּמִנוּחָה, אַחֲרֵי שְׁגֻב מִמִּישֶׁהוּ פֶּסֶף, וְהֵלֶּה צוֹעֵק וּבוֹכָה וּמְבַכָּה שְׁמַיִם וְאָרֶץ, שְׁגֻזְלוּ לּוֹ שְׁבַעַת אֲלָפִים דּוֹלָר, אֲנִי כָּבָר לֹא מְדַבֵּר מִהַחֲלוּל הַשֵּׁם שְׁאַתָּה גּוֹרֵם בְּחוּץ וּמְבַפְּנִים מֵהַ שְׁקָרָה וְכוּ', שְׁהִלְכְתָ לְמִסֵּר אֶת... שֶׁהוּא בְּאֵמֶת חַף מִפֶּשַׁע, וְרַק עָשָׂה טוֹבָה לְמִישֶׁהוּ, וְהֵלֶּה לֹא שְׁלֵם, אִזּוֹ בָּאוּ לְחַבֵּעַ מִמְּנוֹ, וְאַתָּה מְכָרַח לְהִיּוֹת הַמּוֹסֵר... הֲלֹא יֵשׁ פְּתָגָם הָעוֹלָם: מִי שְׁגָר בְּבֵית זְכוּכִית, אֵל יִזְרַק אֲבָנִים... וְאֵיךְ אַתָּה הוֹלֵךְ לְמִסֵּר אֶת זוֹלָתָךְ, מִי שְׁמָךְ לְאִישׁ וְכוּ', הֵאֵם אַתָּה עוֹבֵד גַּם-כֵּן שֵׁם?!

חֲשַׁבְתִּי לוֹמַר לָךְ אֶת זֶה כְּשֶׁאָבוֹא בְּשָׁבוֹעַ הַבָּא, אָבֵל עֲכָשׁוּ צִלְצַל לִי יְהוּדִי, וּבוֹכָה לִי שְׁפֹשׁוּט גְּזוּלָתָּ מִמְּנוֹ שְׁבַעַת אֲלָפִים דּוֹלָר, אֲנִי יְכוֹל לְהִתְאַפֵּק, כִּי קוֹל דְּמִי אַחֲרֵי צוֹעֵקִים מִן הָאֲדָמָה, אֵיךְ עוֹשִׂים זֹאת לְיְהוּדִי?! קוֹנִים רָכַב חֲדָשׁ מוֹדֵל תִּשְׁעִים וּשְׁתַּיִם בְּכֶסֶף גְּנֻבָה?! הֲלֹא צְרִיכִים לְלַקֵּק אֶת הָעֶפֶר עִם הַלְּשׁוֹן מֵאֲשֶׁר לְגֻבָּה, וְיַעֲדוּ עָלֵי שְׁמַיִם וְאָרֶץ, שְׁאֲנִי עָשִׂיתִי זֹאת בְּשַׁעַה שְׁהִלְכְתִּי פַעַם לְסֵן פְּרִנְסִיצָקוּ עִם... אֲצֵל יְהוּדִי אַחַד, וְהוּא סִפֵּר לּוֹ כֹּל מִיָּנִי שְׁקָרִים,

והוציא ממנו אֶלֶף דולר, כְּשִׁיצְאָתִי לחוץ נִשְׁכַּכְתִּי על הַרְצָפָה לְעִינִי כָּל עוֹבֵר וְשָׁב, וְלִקְקָתִי אֶת הָעֶפֶר עִם לְשׁוֹנִי וּבְכִיתִי: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הֵיטְכֵן שֶׁהַכְּנִיס הָאֲבִרָה הַזֶּה אוֹתִי בְּפֶת, וְהִצְרַכְתִּי לְסִיעַ לְדַבֵּר עִבְרָה, כִּי הַכֹּל הִיָּה שְׁקֵר". וְאִם אַתָּה רוֹצֵה לְבָרֵךְ אֶת זֶה, תִּשְׁאַל אֶת הָאֲבִרָה הַזֶּה לְאִם בֵּן הִיָּה הַסְּפוּר, בְּשָׁעָה שֶׁלֹּא הִיָּה לָנוּ כֶּסֶף לְחִזּוֹר לְגִיּוּרֵי־יִוֹק וְלֹא הִיָּה לָנוּ גְרוּשׁ בְּכִיס, וְהוּא נִכְנָס וְסִפֵּר לְהִיְהוּדֵי סְפוּר מִצּוּן מִן הָאֲצָבַע, שְׁאֵז עָשִׂיתִי כִּנּוּ"ל, הוּא יִסְפֵּר לְךָ אִם אֲנִי מְשַׁקֵּר אוֹ לֹא, וּפֹה אַתָּה הוֹלֵךְ לְגִנּוּב מִיְהוּדֵי כֶּסֶף, וְזוֹ לֹא הִפְעַם הָרִאשׁוֹנָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁכַבְרֵי נַעֲשִׂית מוֹסֵר, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, עַד הֵיכֵן הִנְעַפְתָּ! רַש"י הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר בְּפָרָשָׁה זוֹ: אִם גִּנְבַתְּ סוּפֶךָ לְכַחַשׁ, סוּפֶךָ לְשַׁקֵּר, סוּפֶךָ לְשַׁבַּע לְשַׁקֵּר. וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, עֲשֵׂה מֶה שֶׁתַּעֲשֶׂה, וְתִמְכַר אֶפְלוֹ חֲפָצֵי בֵיתְךָ, וְתִשְׁלַם אֶת הַגְּנֻבָה, וְאֵל תִּכְפִּישׁ אֶת שָׁמַי, וְאֵל תַּחֲלִל אֶת שֵׁם הַשָּׁם.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתוֹרִיד אֶת הַחֲשָׁמַל שֶׁלְךָ מִהַשְׁעוּן שְׁלִי, כְּבָר הַבְּטַחְתָּ לִּי כַּמָּה פְּעָמִים, עַל-כֵּן רָאֵה תַכְף-וּמִיד לַעֲשׂוֹת זֹאת בְּלִי שׁוּם תְּרוּצִים וְדַחוּיִים כָּלֵל.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שֶׁתִּזְכֶּה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה
שְׁלָמָה, וְלִקְיָם אֶת כָּל הַנּוּ"ל...

י"ח תקנה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ד' אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ", הַגְּרָרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנּוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חִזּוֹק, וְתִדּוּנוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם מִכָּל

מיני מריבות ומחלוקת, חס־ושלום, שדבר זה מאד מאד שנוא לפניו יתברך, כי הוא יתברך אינו סובל שום מחלוקת, וצריכים למסר את נפשו מאד מאד על דבר זה. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה צח): צנה יעקב אבינו לפניו על המחלוקת, אמר להם: תהון כלכון אספה אחת, כי תכף כשנעשו בני ישראל אגדה אחת, התקינו עצמן לגאולה; כי עקר הגאולה תלויה רק בשלום ובאהבה, אחנה ורעות. ואמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה ל'): אין דבר טוב ואין שלום יוצא מתוך מריבה; ועל-כן צריכים למסר את נפשו מאד מאד, על מחלוקת או וכוותים, רק להשתדל לגור ביחד באהבה, אחנה ורעות, ואז נעשים פלים להמשכת השכינה, כי אין השכינה שורה אלא במקום השלום, כי שנואה המחלוקת אצלו יתברך מאד מאד.

נא ונא ראו להכניס את עצמכם באמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע ולהודע, שאין בלעדיו יתברך כלל, וככל שתכניסו בעצמכם ידיעות אלו, אז תצליחו יותר ויותר, כי עקר הצלחת האדם הוא רק כפי שעור האמונה שיש בו, הינו כשאדם מכניס את עצמו לגמרי באמונה פשוטה, הקדוש-ברוך-הוא מכסה עליו ומשגיח עליו בהשגחה פרטי פרטית, ואוהב את כל בר ישראל, לא-כן חס־ושלום כשנפגמת אמונתו, אז נעשה שונא ישראל, רחמנא לישזבן, שכל זה הוא מעשה הסמ"ך-מ"ם להעלים ולהסתיר ולכסות את אמתת מציאותו, ועל-ידי-זה הוא מביא פרודים בין נשמות ישראל. ואנו מזהרים על זה מאד מאד לבלי לדון את חברינו לכף חוב, אלא תמיד למצא זכות לכל בר ישראל, ואפלו אם עשה איזה עול, צריכים לקיים מצות עשה של "הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו"; כי בזה שמוכיחים אותו, על-ידי-זה מורידים ממנו את החטא, כי סוף כל סוף הוא יתבייש, ובוודאי התוכחה צריכה להיות תוכחה מצד אהבה ובינו לבינו ולא בפרבים, (כמובא בלקוטי-מהר"ן, חלק ב', סימן ח'), שדבר שם רבנו ז"ל בענין תוכחה, איך צריכים להוכיח בתוכחתו של משה רבנו, תוכחה של אהבה, ולא חס־ושלום עם נגיעות.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּעַדִּי, שְׁאֲזָכָה לְצֵאת מִכָּל חוֹבוֹתַי
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְאֶהְיֶה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה עַל כָּל הַתְּפִלוֹת,
שֶׁתְּבַקְּשׁוּ וְתִתְפַּלְּלוּ בְּעַדִּי, כִּי רְצוֹנִי וְכִסּוּפִי לְבָנוֹת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ עֲנֻקִי,
וְכֵן תִּלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְיִשִּׁיבָה לְבַח הַנְּרִים, וְעוֹד
מוֹסְדוֹת שֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד וְעֶזֶר שֶׁבֶת לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַקְדוּשָׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁאֲזָכָה לְהוֹצִיא מִכַּף אֵל הַפְּעַל חֲשָׁקִי וְכִסּוּפִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקנו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, ה' אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מָאד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּבְיָדָאֵי אֲסַע עִמָּךְ, כָּל הַסְּבָה שְׁלֵא
נִסְעָתִי, הִיא כָּל זְמַן שְׁלֵא הָיָה לְךָ רִשְׁיוֹן, לֹא רְצִיָּתִי לְקַחַת סְכוּן, כִּי
סוּף כָּל סוּף אֶתָּה יוֹדֵעַ שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עָלַי מָאד מָאד, וְאִם
הָיוּ תוֹפְסִים אוֹתָךְ לְנִסֵּעַ בְּלִי רִשְׁיוֹן, לֹא הָיוּ כּוֹתְבִים עָלֶיךָ רַק עָלַי
וְכוּי, וְכִמוּ שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַכְּנִיס בְּעֵתוֹן בְּפַעַם הַקּוֹדֶמֶת וְכוּי, וְעַל-כֵּן
אֲנִי מָאד זָהִיר בַּדְּבָרִים כִּי אֵלּוּ לֹא לַעֲבֹר עַל הַחֵק, וְיַעֲזֹר הַקְדוּשָׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלַעוֹלָם לֹא נִצְטָרֵךְ אֲלֵיהֶם, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁ... עֲכָשׁוּ חוֹרֵק
שָׁנָיו עָלֵינוּ, כִּי הָעוֹרֵךְ-דִּין ... שְׁלַח לוֹ מִכְתָּב מָאד חֲרִיף, וְרוֹצֵה
לְקַחַת אוֹתוֹ לְבַג"ץ בְּשִׁבִיל הַמְּבָנִים לְבֵית-הַסֵּפֶר וְכוּי, כִּי ... סֵפֶר לִי,
שָׁבָא עִם כַּעַס גָּדוֹל אֲלָיו, וְאָמַר לוֹ: אִם אֶתָּה אֵינְךָ אוֹסֵף אֶת הַחוּל,
אֲשֶׁר הוּא עַל הַכְּבִישׁ וְכוּי, אֲנִי עוֹצֵר אֶת הַבְּנִיָּה, וְשׁוֹלֵל אֶת
הַרִשְׁיוֹן... וְעַל-כֵּן כָּל מַחְשַׁבְתִּי וְרְצוֹנִי קֹדֶם כָּל לְגַמֵּר עֲכָשׁוּ עִם
הַבְּנִין, כִּי שָׂזוּ עֲבָדָא קִימָת, וְהַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי, שְׁאֲזָכָה
לְסִימּוֹ מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהָר.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה,
וְתַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְתַקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ, וְאָז יַעֲזֹר

אֲשֶׁר י"ח תקנז בַּנְחַל קמא

לְךָ הַקְדוּשָׁה-בְרוּךְ-הוּא לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, כִּי אֵין לְךָ טוֹב מִהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

תְּגִיד לְ... שְׂיָכִין לִי שְׂטָרִימָל, כִּי אֵין אֲנִי לֹקַח אֶת הַשְׂטָרִימָל שְׁלִי, וּמִהַשְׁדָּה תְּעוּפָה אֲנִי נוֹסֵעַ הַיָּשֵׁר לִירוּשָׁלַיִם אֶל אָבִי, וְעַל-כֵּן אִם הוּא יְכוּל לְהַכִּין לִי שָׁם בִּירוּשָׁלַיִם שְׂטָרִימָל.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקנז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת קְדוּשִׁים, ה' אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה גִיעֵנו וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נִרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי, שְׂנֹכִית לְהַפְיֵן קְנֻטְרָסִים בְּצַרְפַּת, וּבְאַמַּת שָׁם הוּא הַמְּקוֹם הַכִּי מִכְּשֵׁר לְהַפְיֵן אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, וְלִהְיֵת בְּהֵם אֶת הַרְעִיּוֹן שֶׁל יַבְנָאֵל, כִּי הֵם אֲנָשִׁים תְּמִימִים מֵאֵד מֵאֵד, וּמְחַפְּשִׁים אַחַר הָאֱמֶת, וְכֵן מְחַפְּשִׁים אַחַר מְקוֹם שְׁקֵט, וְכֵן בְּעֵינַי שְׁהִיִּית אֶצְלֵ הַיְשִׁיבָה "אוֹר יוֹסֵף", אִם אַתָּה יְכוּל לְהֵבִיא לָהֶם קְנֻטְרָסִים עַל אֲמוּנָה וְתַפְלָה, מִמֶּשׁ תַּחֲיָה אוֹתָם, כִּי הֵם אֲנָשִׁים יָקָרִים מֵאֵד מֵאֵד, וְהוֹלְכִים בְּשִׁיטַת נוֹבְהָרְדוֹק, וְהֵם מְחַפְּשִׁים אַחַר הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה, וְעַל-כֵּן בְּכָל פַּעַם כְּשֶׁתְּהִיָּה בְּצַרְפַּת, תַּעֲשֶׂה אֶצְלָם תַּחֲנָה, וְתַפְיֵן אֶת הַקְּנֻטְרָסִים, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיָה אוֹתָם.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לְתַרְגָּם עוֹד כַּמָּה קְנֻטְרָסִים בְּצַרְפַּתִּית, כִּי אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לְךָ אֶת גְּדֻלַּת הַעֲנָנִין הַזֶּה.

רְאֵה לֹא לְהַתְבַּלְבֵּל כָּל מַמָּה שְׂעוּבָר עַל אָבִיךָ וְכוּ', וְנִדְבָר מִכָּל זֶה כְּשֶׁאֲבוֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, רְאֵה לְהַכִּין לִי שְׂטָרִימָל, כִּי אֵין לֹקַח אֶת הַשְׂטָרִימָל עִמִּי, וְאִם הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת לִי אֶת זֶה בְּתַשְׁלוּמִים מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, תַּכְףּ-וּמִיד מִהַשְׁדָּה תְּעוּפָה אֲנִי נוֹסֵעַ לִירוּשָׁלַיִם, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה יְכוּל לְהֵבִיא לִי שָׁם — מֵה טוֹב וּמֵה

נעים, ראה לרשם הרבה ספורים מהפצה, כי העורך צריך את זה בשביל העתון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תקנח.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קדושים, ה' איר ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה'קדש לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... וזוגתו ... תחיה.

מה אמר לכם! אין מלים בפי להודות לכם על כל החסד הנם שאתם עושים עמדי, שאתם זוכים ומזכים את הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה, כי זכות הרבים הזו עולה על כל הזכויות, כי על-ידי שמקרבם בני-אדם אליו ותברך, ומחדירים בהם האמונה פשוטה בו ותברך, וכן הם מתחילים ללמד תורה כסדרן, אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות הזו, ועל-כן ראוי לכם מאד מאד לשמח על נעם חלקכם, על אשר בנחל שם חלקכם וגורלכם, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא, שתזכו להדפיס חלק אחר חלק משו"ת "אשר בנחל", כי זה יוצא כל-כף יפה, ממש אי-אפשר לתאר ולשער, וכן בעזרתו ותברך, אביא עמי עכשו את ספר "תוף הנחל" על ספר במדבר, וכן ספר "שיחות-מוהרא"ש", חלק ח', אביא עמי, ועכשו מסדרים לדפוס "דרשות מוהרא"ש", חלק ב', והוא כמעט גמור. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שגם את זה תדפיס, כי זה כל-כף יפה, והתגובות לזה ממש להפליא, כי כלם מחיים את עצמם עם זה.

נא ונא ראו להחיות את עצמכם בעבודת-הקדש שאתם זוכים, כי זכות הרבים תלויה בכם, ואף שאני יודע שעובר עליכם מה שעובר — קטנות וחלישות הדעת בכל פעם וכו' וכו', וכן החובות דוחקים וכו' וכו', עם כל זאת אשריכם ואשרי חלקכם, שאתם עוסקים בעבודה הקדושה הזו, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא, שתזכו לעסק בזה כל ימי חייכם.

הַעֲקֹר רְאוּ לְחֹזֵק אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד מִכּוֹחֵיכֶם, וְתִדְוֹנוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, וּבְנֵה תְלוּיָה כָּל הַצְּלַחְתְּכֶם וְהַצְּלַחַת הַיְלָדִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שְׁיִהְיֶה לְכֶם רַב נַחַת מִהַיְלָדִים, וַיִּגְדְּלוּ צְדִיקִים נוֹטְרֵי הַבְּרִית, מִתְמַיִדִים בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וַיִּתְרַחֵב לְכֶם בֵּין בְּרוּחַנִיּוֹת וּבֵין בְּגִשְׁמִיּוֹת, וַיִּהְיֶה לְכֶם שְׁפַע דִּקְדוּשָׁה לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחֻבוֹת, וְתִזְכּוּ לְעַסֵּק בְּעִבּוּדַת הַהַדְפָּסָה כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקנט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדְשׁ לְסֵדֶר בְּהַר, כ"ג אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד לְהַפְיֵן אֶת אֹר רַבְּנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי הַזְכוּת הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַזְכוּת; כִּי בְּאֵמַת אִם נִתְבּוֹנֵן בְּטוֹבוֹת שְׁעֵשָׂה עִמָּנוּ רַבְּנוּ וְ"ל, וּמָה אָנוּ יְכוֹלִים לְהַחֲזִיר לוֹ, נִרְאֶה שְׂאִין כְּסָף בְּעוֹלָם לְשֵׁלֶם עַל כָּל זֶה, וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׁנוֹזְכָה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ וְ"ל בְּהַדְפָּסַת וְהַפְּצַת סִפְרֵיו הַקְדוּשִׁים, בְּזֶה נִהְיֶה אֲסִירֵי תוֹדָה לְרַבְּנוּ וְ"ל עַל כָּל הַטוֹבוֹת שְׂגִמְלָנוּ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמֵחַ, כִּי כָּפִי שְׂאֲנִי רוֹאֶה מִפְּנֵיךְ אֶתָּה תְּמִיד שְׂבוּר וְעֻצּוֹב וְכוּ', וּבְאֵמַת רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם גּוֹרְלְךָ, אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם חֲלָקְךָ, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקְךָ, יֵהָא חֲלָקֵי עִם חֲלָקְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵּל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר זוּהִי תַכְלִית הַחַיִּים, לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ תְּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּכְלִית אַחֲרַת בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֵל יִפְתּוּךָ בְּנֵי-אָדָם כְּאֵלוֹ יֵשׁ תַּכְלִית אַחֲרַת בְּזֶה

הָעוֹלָם, כִּי הִדְבַקוֹת הַיָּא הָעֵקֶר וְהַיְסוּד בִּיְהוּדוּת, וְהַיָּא מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְלִדְבָקָה בּוֹ", לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יְתַבְרַךְ, וְזֶה זוּכִים רַק עַל-יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֲחֻז בְּזֶה כָּל הַיָּמִים, וְאִז טוֹב לוֹ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּחֻקֵּי, כ"ג אֶר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שְׂמֻחָתִי וְהַתְּפַעְלוּתִי, שְׂאֲנִי שְׂמֻח וּמִתְּפַעֵל מִמֶּךָ אֵיךְ שְׂאֲתָה זוּכָה לְהוֹצִיא סְפָרִים נִפְלְאִים כְּאֵלוֹ בְּקֶצֶב כָּל-כֶּף מְהִיר, מִמֶּשׁ לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֵּר, מִי שֶׁלֹּא רָאָה אֶת זֶה לֹא יוֹכֵל לְהֵאֱמִין, וּבִפְרָט הַקְּנֻטְרִסִים, אֵיךְ שְׂאֲתָה מוֹצִיא בְּכָל פַּעַם קְנֻטְרִסִים חֲדָשִׁים בְּקֶצֶב כָּל-כֶּף מְהִיר, אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהוֹצִיא אוֹ עוֹד הַיּוֹם אוֹ לְמָחָר קְנֻטְרִס "בְּמִי תִבְחָר", וְשֵׁם יְבָאֵרוּ עֲנֻנִים נִפְלְאִים בְּעֻנֵן כַּח הַבְּחִירָה שֶׁל הָאָדָם, שֶׁהָעֵקֶר יִבְחַר רַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְקִיּוֹם הַמְּצוּוֹת, יַעֲזֹרְנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהוֹצִיא אוֹ מִכַּח אֶל הַפַּעֵל.

הָעֵקֶר רָאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם — אַתָּה וְאֲשֶׁתְּךָ, וְרֵאוּ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה עֲצוּמָה עַל נַעַם חֻלְקָכֶם, אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֻלְקָכֶם וְגוֹרְלָכֶם, שְׂאֲתָם יוֹדְעִים מְרַבִּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלְאָה כְּזֶה, וּמָה גַם שְׂאֲתָם זוּכִים וּמְזוּכָּים אֶת הַרְבִּים בְּזָכוֹת כְּזוֹ, אֲשֶׁרֵיכֶם וְאֲשֶׁרֵי חֻלְקָכֶם!

מָחָר אִם אַתָּה נוֹסֵעַ לִיְבִנְאֵל, תִּקַּח עִמָּךְ מְאֵתִים סְפָרִים מִכָּל חֻלְק מְהִיר חֻלְקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְכֵן מְאֵתִים "דְּרָשׁוֹת מוֹהֲרָא"ש", וּמְאֵתִים "שְׂמִירַת-הַבְּרִית", וּבְקָרוֹב אֲשַׁלַּח לָךְ אֶת הַכֶּסֶף לְזֶה,

ותשאירו בחדר בדינתי, וכן נשאר ברכב של ... קפסא עם ספרים, תכניסו בביתי, ואקחו עמי כשאבוא בקרוב לארצנו הקדושה.

ראה לצלצל עכשו אל ... ותשאל אותו, האם עשה משהו אתמול או היום בענין הרצוף? ושישפדל להזדרז מאד מאד, שיתחילו השבוע לרצף את בית המדרש, ותכף-ומיד להתחיל לצבוע כפר את הגג של בית המדרש, ואחר-כך להרכיב את החלונות. ודבר זה יעשה בזריזות נפלאה עוד קדם חג השבועות, ותבקשו מאד בשמי, שישפדל בכל מחיר לעשות את השלשה דברים האלה עוד קדם חג השבועות, וכן יזרו את הקבלן, שיעשה את החגורה למעלה על הגג באפן, שהכל כפר יתחיל לעבד בזריזות נפלאה, וכן שפבר יעשה את המדרגות. אני מחכה לתשובה עכשו על כל הנ"ל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל, שאזכה לצאת מכל הסבך הזה, ושלא אצטרף לזולתי, אלא אזכה לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל כל ימי חיי במסירות נפש הכי גדולה, ולא אתפעל משום בריה שבעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תקסא.

בעזרת השם ותפוד, יום רביעי לסדר בחקתי, כ"ד איר ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, ירידות ועליות וכו' וכו'.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם עובר על כל אהד ואהד

עליות וירידות, הנה מאיר לו האור האין סוף ברוך הוא, והנה נעלם ונסתר ממנו האור לגמרי, כאלו אף פעם לא הרגיש שום אור. ובאמת צריכים לחזק את עצמו בכל מיני אפנים שבעולם, ואסור למשך את עצמו אל העצבות והעצלות, אדרבה, ראוי לו לשמח מאד מאד, ולהפך את היגון והאנחה לשמחה, ולמצא בעצמו תמיד נקודות טובות, כְּאֲשֶׁר הרגיל אותנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר ז, חלק א, סימן רפב) על פסוק: "ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו"; הינו אפלו שהוא רשע גמור, אם מוצא בעצמו נקודות טובות חיות אלקותו יתברך, על-ידי-זה ואין רשע, כבר לא יהיה רשע, והתבוננת על מקומו ואיננו, הוא כבר לא על אותו מקום, פי בו ברגע שאדם ממשיך בעצמו הארת זיו שכינת עזו יתברך, אזי הוא משתנה לגמרי, ועל-פן ראה לחזק את עצמו בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תמשך את עצמך אל העצבות והעצלות, כי זה הורס את האדם לגמרי, וכמו שאמר החכם מכל האדם (משלי כד, לג): "מעט שנות מעט תנומות מעט חבוק ידיים לשכב", הינו העצל אומר: אישן מעט, אתנמנם מעט, אחבק את הידים מעט, ועדין יש לי זמן לקום, ובין כך עובר היום והלילה, ובאמת האדם צריך לזרז את עצמו מאד מאד בזה העולם, כי לא ידע מה ילד יום, ואי אפשר לבוא לזריות, אלא על-ידי העצות הנפלאות שקבלנו מרבנו ז"ל, לכן ראה, אהובי, ידידי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותהיה רק שמח תמיד, ותסתפל על האלקות שיש בכל דבר, ואז טוב לך כל הימים.

גא ונא הרגל את עצמך לדבר עמו יתברך אפלו כמה דבורים, פי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ולשער כלל, ואם היו בני-אדם יודעים את מעלת הדבור שאדם מדבר אליו יתברך, היו מתחזקים מעבודה הקדושה הזו מדי יום ביומו, כי זה אינו לוקח הרבה, רק לפתח את הפה ולדבר אליו יתברך, וגם זה מאד מאד קשה לקיים, על-פן עשה מה שתעשה, ידידי היקר! שתפתח את פיה לדבר עמו יתברך, ותשפך את כל אשר עם לבך אליו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

ועל כָּלֵם — רָאָה לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמָךְ, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב, שְׂתוֹכֶה לְהַפְלִיל בְּהַטּוֹב הַנִּצְחִי, שְׂתַמְשִׁיךָ עַל עֲצָמָךְ תָּמִיד זִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, שְׂאֲדָם זוֹכָה לְהִסְתַּכֵּל עָלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לָזֶה!

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

י"ח תקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּחֻמְתִּי, כ"ד אֶיֶר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחַתִּי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ מֵאֵד מֵאֵד בְּרִצּוֹנוֹת וּבְכִסּוּפִים, וְהָעוֹלָה עַל הַכֵּל — לְהוֹצִיא אֶת הָרִצּוֹנוֹת מִפִּי, אֲשֶׁר רַבְנוּ ו'ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּשִׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לא), שְׁעַל-יְדֵי שְׂמוֹצִיאִים אֶת הָרִצּוֹנוֹת וְהַכִּסּוּפִים מִהַפָּה, מִצְטַרְפִּים עוֹלָמוֹת חֲדָשִׁים, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעַל אֶת רִצּוֹנוֹתָיו וְכִסּוּפָיו דֶּרֶךְ פִּי, הֵינּוּ שְׂמַגְלָה מִפִּי אֶת רִצּוֹנוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה מִתְחַדֵּשׁ עוֹלָמוֹת חֲדָשִׁים. וּמוֹהֲרֵנִי ת' ו'ל מֵאַרְיֶה בְּדֵרוֹשִׁים נִפְלְאִים עַל מַעֲלַת הָעֲנָן הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, שְׂאֲדָם מוֹצִיא מִפִּי אֶת הָרִצּוֹנוֹת וְהַכִּסּוּפִים שֵׁישׁ לוֹ אֲלִיו יִתְבָּרַךְ (עֵיִן לְקוּשִׁי-הַלְכוֹת, אֲמִנִּין, הַלְכָה ד').

נָא וְנָא רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לְלִמּוֹד בְּהַתְמַדָּה רַבָּה אֶת הַתּוֹרָה

הַקְדוּשָׁה, כִּי אֵין לָנוּ רַק הַתּוֹרָה, וּבְלִי תּוֹרָה הָאָדָם הוּא מְבַהֵל
וּמְבַלְבֵּל לְגַמְרֵי, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד
הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

אודות סְעֵדָה ג' שֶׁל שַׁבַּת-קִדְשׁ, צָרִיכִים לְהִזְהַר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד,
וּמוֹהֲרַנְתָּ ו"ל מְגִלָּה (עֵינִי לְקוּטִי-הַלְכוֹת, אָבֵר מִן הַחַי, הַלְכָה ב', אוֹת ח'),
שֶׁסְעֵדָה שְׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבַּת הִיא חַיִּיב גְּדוּל, וּמִצְוָה גְּדוּלָה לֶאֱכֹל אֶז
סְעֵדַת שַׁבַּת, כְּדִי לְקַבֵּל הָאֶרֶת הַרְצוֹן רַעְוָא דְרַעְוִין, עֵינִי שָׁם; רוֹאִים
מִזֶּה, אֵיךְ שְׂמוֹהֲרַנְתָּ ו"ל מְדַקְדָּק וְכוֹתֵב שֶׁהוּא חַיִּיב גְּדוּל, וְאֶסוּר
לְהַקֵּל בְּזֶה כָּלֵל, וְלֹא כְּאֲשֶׁר נוֹהֲגִים, שְׂאוּמְרִים שְׁעַל-יָדֵי לַמּוּד
הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּסְעֵדָה שְׁלִישִׁית, יוֹצְאִים כְּבָר יָדֵי הַמִּצְוָה שֶׁל
אֲכִילַת סְעֵדָה שְׁלִישִׁית, וּבְאֲמַת אֵין לְדַבֵּר זֶה שׁוּם מְקוּר, כִּי רַק
בְּעֶרֶב פֶּסַח שָׁחַל לְהִיּוֹת בְּשַׁבַּת, אֶז מְבַאֵר בְּזֶה־הַר הַקְדוּשׁ, שְׁנֵהֵג רַבִּי
שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאֵי, שֶׁלְמַד תּוֹרָה בְּמַקּוֹם סְעֵדָה שְׁלִישִׁית, כִּי אֶז כְּבָר
אֶסוּר לֶאֱכֹל חֶמֶץ, וְאֶסוּר לֶאֱכֹל מִצָּה, וְזוֹ הַפְּעַם הִיחִידָה בְּשָׁנָה,
שְׂאִי-אֶפְשָׁר לֶאֱכֹל סְעֵדָה שְׁלִישִׁית, וַיֵּשׁ צַחֲוֹת מִהָאִישׁ אֶלְקִי הַחֲתָם
סוֹפֵר ו"ל, כְּשֶׁנִּפְּל שַׁבַּת-קִדְשׁ בְּעֶרֶב פֶּסַח, הִיְתָה דְרָכּוֹ לֹמַר: הִבָּה
וְנֹאכַל אֶת הַזּוֹיַעַר סְעֵדָה (זוֹיַעַר בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁכְּנֹז הִיא חֲמוּץ... וְגַם
לִשׁוֹן נוֹפֵל עַל לִשׁוֹן זֶה־ר), כְּאוֹמֵר שְׂאֶז הוּא מְקַיֵּם אֶת דְּבַרֵי רַבִּי
שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאֵי, שְׁכְּשֶׁנִּפְּל עֶרֶב פֶּסַח בְּשַׁבַּת הִיָּה לֹמֵד תּוֹרָה
בְּסְעֵדָה ג', וּבְזֶה יֵצֵא יָדֵי חוֹבְתוֹ בְּסְעֵדָה שְׁלִישִׁית, אֲבָל כֶּף אֵין עַל
זֶה שׁוּם הִתֵּר, כִּי הוּא חַיִּיב גְּדוּל וּמִצְוָה גְּדוּלָה לֶאֱכֹל סְעֵדָה
שְׁלִישִׁית, כְּדִי לְקַבֵּל הָאֶרֶת הַרְצוֹן, וְטוֹב לְגַלוֹת אֶת זֶה לְכָל אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמְנוּ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד, שְׁיֵשׁ לָנוּ רַבִּי
כְּזֶה וְתִלְמִיד כְּזֶה, שְׂגִלָּה לָנוּ "לְקוּטִי-מוֹהֲרַנְתָּ" וְ"לְקוּטִי-הַלְכוֹת",
אֲשֶׁרֵנוּ מִה טוֹב חֲלַקְנוּ, שְׂאָנּוּ יוֹדְעִים מְאוּרֹת צַחֲצַחוֹת כְּאֵלוּ, טוֹב
לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חָנָם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תְּקֻסָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרֵי בְּחֻקֹּתַי, כ"ה אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי, אֶת כָּבֵד מִבְּגֵרַת מְדִי, רְאוּי שְׁתַּקְחִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִדְעִי שֶׁהַעֲתִיד תְּלוּי בְּיָדַי שְׁלֶךְ, כִּי מִהַשְּׁמַיִם נוֹתְנִים בְּחִירָה לְאָדָם, וּבְכָל אֲשֶׁר יִבְחַר בֶּן יִהְיֶה, וְעַל-כֵּן תַּעֲזֹבִי כָּבֵד אֶת כָּל הַפְּחָדִים שֶׁל הַבַּל, וְתִתְחַתְּנִי מִה שְׁיֹתֵר מִהֵרָ, וְאִין לָךְ לְפַחַד וְלַחֲשֵׁשׁ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֵנוּ, וּבְיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, כִּי הַהֲצִלְתָּה דּוֹפְקֶת עַל חַלּוֹנוֹתַיךָ, וְעַלֶיךָ רַק לְפַתַח אֶת הַחֲלוֹן, שֶׁתִּפְגַּס דְּרָךְ שָׁם הַהֲצִלְתָּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שֶׁתִּתְחַתְּנִי מִה שְׁיֹתֵר מִהֵרָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

י"ח תְּקֻסָּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרֵי בְּחֻקֹּתַי, כ"ה אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסֵרָה אִיזוֹ אוֹת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַגִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין זֹכֶה לְחַיִּים (מְנַחֵת מֵד).

ראו לשמור שבת-קדש כהלכתה, ועל-ידי-זה תזכו לעשירות,
ותבנו בית חדש.

מה טוב ומה נעים, אם תקבע לעצמך ללכת בכל יום ערב ובקר
בבית-הפנסת, ולענות "אמן יהא שמיה רבא וכו' וכו', ובשכר זה
ימלא הקדוש-ברוך-הוא את משאלותיך לטובה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו לבנות את הבית מה שיותר מהר.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תקסה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בחקתי, כ"ה איר ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך
הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, ובפרט הבלבולים
שמבלבלים אותך וכו' וכו'.

לדעתי, הפל הכל ורעות-רוח, שסתם הכניסו לך בראש שטיות
וכו' וכו', מאחר שהקדוש-ברוך-הוא זמן לך את בעלך, ויש לך
תהלה לאל ילדים יפים, תדעי שזהו בן זוגך, ואל תחשבי שום
מחשבות להתגרש פי הפל הכל, והקדוש-ברוך-הוא אינו מוחל על
דבר זה כשמתגרשים, אתם צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם
לעשות שלום, ואז תראי הצלחה גדולה בחייך.

נא ונא ראי לכבד את בעלך, פי איזוהי אשה פשרה? העושה
רצון בעלה (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'), ותשתדלי לעשות שלום,
ותחיו ביחד באהבה, אחנה ורעות, ואז תראו איך שהכל ישתנה
לטובה, פי העקר בזה העולם היא הדבקות בו יתברך, ולא צריכים

להתבלבל, חס־ושלום, משום דְּבַר שְׁבַע־עוֹלָם, וְעַל־כֵּן רָאִי לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם עִם בַּעֲלֶיךָ, כִּי גְדוֹל הַשְּׁלוֹם.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּצִּיטֵי אוֹתִי וְתוֹצִיאֵי מִהֲרֹאשׁ שְׁלֶיךָ אֶת הָעֲנָן שֶׁל גְּרוּשִׁין, שְׁבַלְבַל אוֹתְךָ מִיִּשְׁהוּ שְׁזָה לֹא בֶּן זוּגָךָ, אֲדַרְבָּה, הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא זָכָה אוֹתְךָ עִם בֶּן זוּגָךָ הָאֲמִתִּי, וְתַחֲיוּ בְּשְׁלוֹם וּבְאֵהָבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאִז תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁהַמַּצֵּב יִשְׁתַּנֶּה לְגַמְרֵי לְטוֹבָה.

רָאִי לְהַדְלִיק לְכָבוֹד שְׁבַת־קֹדֶשׁ שְׁבַע גְּרוֹת, וְלִהְיוֹסִיף שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׁמַן זֵית, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, וְלִבְקֹשׁ אִז מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתַּפְּלָה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְפַּלֶּלֶת בְּעֵת הַדְּלָקַת גְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמִים...

י"ח תקסו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּחֲקֵתִי, כ"ה אֲזֵר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכַעַס וּצְעָקוֹת וְכוּ' וְכוּ'. מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! רָאֵה לְהַכְנִיֵס אֶת עֲצָמְךָ בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגּוּעַ לְנַפְשְׁךָ, וְתִדַּע, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהִיּוֹת כָּל־כָּף כַּכַּעַס וּבְרָצִיחָה וְקִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי דְבַר זֶה לֹא יָבִיא לָךְ לְשׁוֹם דְּבַר, אֶלָּא לְהַתְעַצֵּב וְלִהְתַּאֲכֹזב יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִהַחַיִּים, עַקֵּר גְּדֻלַּת הָאָדָם הוּא רַק לְשִׂמְחַת אֶת עֲצָמוֹ, וְלָדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכָף זְכוּת, וְלִמְצָא בְּעֲצָמוֹ רַק נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, וְזֶה עַקֵּר הַהַצְּלָחָה שֶׁל הָאָדָם, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ לָזֶה.

וְלִכֵּן רָאֵה לְהוֹצִיא מִרֹאשְׁךָ אֶת כָּל הַסְּפָקוֹת וְהַבְּלוּלִים שֵׁישׁ לָךְ, אֲתָה רָאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְדְבַר רַק אֶלְיוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה עִמָּךְ גְּסִים נְגָלִים, גְּסִים נְפִלְאִים; כִּי בְּאֲמַת רַק הוּא

יִתְבַּרְךָ יְכוּל לְעֹזֵר לְךָ, וּבְנֹדָאֵי יַעֲזֹר לְךָ, הַעֲקֹר אֶל תִּשְׁנָא אֶת עֲצָמְךָ,
כִּי כְמוֹ שְׁאֲסוּר לְשִׁנְאָה אֶת שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל, כִּף אֲסוּר לְשִׁנְאָה אֶת
עֲצָמוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁזְזוּכָה לְמִצְאָה בְּעֲצָמוֹ תְּמִיד נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְאִז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְשָׁנִיּוֹת כִּי הַלְמוּד מְשָׁנִיּוֹת
מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקסז.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרַת בְּחֻקֹּתַי, כ"ה אִיִּר הַיְתַשְׁנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שְׁמֵן זַיִת לְכַבּוֹד רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֵּר יוֹחָאֵי וְרַבִּי
מֵאִיר בְּעַל הַגֶּס בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְהַתְּבַקְּשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם
עָלֶיכֶם, וַיִּסִּיר מִכֶּם אֶת כָּל הָעֵינַן הָרַע וְאֶת כָּל הַמְלִשְׁיָנוּת וְכָל הַצָּרוֹת
וְהַדִּינִים רָעִים הַמְּקִיפִים אֶתְכֶם.

נָא וְנָא תַעֲשִׂי כָּל מָה שֶׁבִּיכְלָתְךָ, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵךָ לְבֵין בְּעֵלְךָ,
כִּי כָּל הַמְזַל שְׁלָכֶם תְּלוֹי רַק כְּפִי הַשְׁלוֹם-בַּיִת שְׁלָכֶם, וְעַל-כֵּן עָלֶיכֶם
לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם לְאַהֲבָה זֶה אֶת זֶה בְּלִי שׁוֹם עָרְמָה וּמְרָמָה כָּלֵל, רַק
שְׂתַהֲיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִז
יִמְשֹׁף עָלֶיכֶם חֵן וְחֶסֶד, וַיִּהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה סְבִיבוֹתֵיכֶם, וְהִילְדִים
יִגְדְּלוּ בְטוֹב.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ מִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם שְׂתַצְלִיחוּ, וַיִּהְיֶה שְׁלוֹם אֲמַתִּי בֵּינֵיכֶם, וְאִז
הַכֹּל יִסְתַּדֵּר לְהַמְצֵב הַכִּי טוֹב.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻקֹּתַי, כ"ה אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדַּל שְׂמֵחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי הַסְּבָלָנוּת הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר
בְּחַיֵּי הָאָדָם, וְאִי־אֶפְשָׁר לְעִבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי סְבָלָנוּת, וְעַל־כֵּן
מִה טוֹב וּמֵה נְעִים, שֶׁתִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר בְּסִפֵּר הַנִּפְלֵא "אֲרָךְ
אִפִּים", שֶׁשֵּׁם מְרַבֵּה לְדַבֵּר אֹדוֹת עֲנִיָּן סְבָלָנוּת, וְאִיךָ שְׂחַיֵּי הָאָדָם
תְּלוּיִים רַק בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וּכְשִׁזּוּכָה לְסַבֵּל אֶת כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר
עָלָיו, יִהְיֶה מְצָלִיחַ בְּחַיָּיו, וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְאַזֵּר בְּמִדַּת
הַסְּבָלָנוּת, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם
מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמִהֵנָּה וּמִקִּיָּם אֶת
כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה. וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָמֵי חַיּוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שִׁזּוּכָה לְהִחְזִיק מְעַמַּד, וְאֵז
שׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ
וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא
הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הָיוּ
בְּנֵי־אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינֵנוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְהָיוּ מְרַבִּים בְּזֶה
בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְתָמִיד הָיָה הַפֶּה שֶׁלָּהֶם מְדַבֵּר וְאֵינוֹ מְפָסִיק מִלְּדַבֵּר,
וּכְמֵאֲמַר ר' אֲבָרְהָם בְּר' נַחְמָן ז"ל (בְּעַל הַמַּחְבֵּר סֵפֶר בְּאוּר־
הַלְקוּטִים, פְּרוּשׁ עַל הַ"לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן"), הַפֶּה שֶׁל הָאָדָם הוּא כְּמוֹ
תַּחֲנַת קִמַח, כָּל זְמַן שֶׁהִיא טוֹחֶנֶת מוֹצִיאָה הַרְבֵּה קִמַח, וּכְשֶׁמְפָסִיקָה
לְטַחֵן מְפָסִיקָה לְהוֹצִיא קִמַח. אוֹתוֹ דְּבַר הַפֶּה שֶׁל הָאָדָם מְמַשֵּׁיךְ כָּל

מיני ישועות, אם האדם מרבה בתפלה ובקשה אליו יתברך, וברגע שאדם מפסיק בתפלה — מפסיקה ההשפעה, ועל-כן ראה להיות חזק בעבודה הקדושה הזו, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי כל עכבה לטובה, וברדאי עוד תמצא שדוכים טובים לילדיך, ותספר את הכל בשמחה, ועוד תראה נכדים רבים מילדיך.

נא ונא ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, כי אין עוד טוב מתורה.

ועל כלם — ראה לשמח על נעם חלקך, על אשר בנחל שם חלקך וגורלך, ואתה יודע מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, רבי המטיה ומחזק אותנו, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תקסט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בחקתי, כ"ה איר ה'תשנ"ב.

שלום רב אל... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לחזק את עצמך מאד מאד במדת השמחה, ותשתדלי לעזר לשמח את בעלך, ולעודדו ולחזקו ולאמצו, ותשמרי מאד מאד ממריבות ונכוחים עמו, ואז תראי נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, כי הפל תלוי כפי האהבה שתהיה ביניכם, אתם צריכים לדון אחד את השני לכף זכות, ולא לעשות בקרת אחד על השני, וכזה תצליחו. כי לא מצא הקדוש-ברוך-הוא כלי מחזיק ברכה אלא השלום; ועל-כן אתם צריכים למסר את נפשכם על שלום-בית, וכשיהיה שלום בביתכם, ממילא תבוא פרינסה בביתכם.

אֲשֶׁר י"ח תקע בַּנְחַל קנה

רְאֵי לְהַדְלִיק שְׂבָעָה גֵרוֹת לְכָבוֹד שְׁבַת־קֹדֶשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גֵרוֹת
שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ אֹז מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׁאַתָּה צְרִיכָה, כִּי
הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעַת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה
בְּשָׂמִים.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֹשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בִימֵי חַיֵּיכֶם, וְתִמְיֵד יִהְיֶה לְכֶם
טוֹב, וְתִהְיֶוּ בְּרִיאִים, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת מִלְּדִיכֶם.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

י"ח תקע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסִדֹּר בְּחֻקֵּי, כ"ח אֲיָר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין, וְתִחְזֹר בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, וְאֹז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.
וּבְפֶרֶט בְּמִצִּיאַת הַזֵּיוֹג.

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׁמֵר שְׁבַת־קֹדֶשׁ, וְאֹז הַשְּׂבִיב תְּשֹׁמֵר עֲלֶיךָ, וְתִדַּע
כִּי הַשְּׂבִיב הִיא בַת זִוְגָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּמִי שֶׁזֹּכֵה לְשֹׁמֵר שְׁבַת־קֹדֶשׁ,
זֹכֵה לְמִצָּא אֶת בַּת זִוְגוֹ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֹשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּקַיֵּם אֶת כָּל זֹאת, וְתִזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בַּת
זִוְגָךְ הָאֲמִתִּית, שֶׁרַשׁ נִשְׁמָתְךָ מִן הַשָּׂמַיִם, וְתִתְחַתֵּן מִהֲרָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

י"ח תקעא.

בעזרת השם ותפוד, יום חמישי לסדר בחקתי, כ"ה איר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאִי לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וְתִרְוֵי רַב נַחַת מֵהִלָּדִים וְהַנִּכְדִּים, וְאֵל תְּשִׂימֵי אֶת הָעַל שְׁלָךְ עֲלֵיהֶם, אֲדַרְבָּה, תַּתְּנֵי לָהֶם הַרְגָּשָׁה, שְׂאֵת אוֹהֶבֶת אוֹתָם, וְאִז תִּרְאִי כַּמִּים הַפְּנִים אֶל הַפְּנִים, שְׂכַלְם יָבוֹאוּ לְבַקֵּר אוֹתְךָ, כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל אִשָּׁה כְּשֶׁהִיא בַּעֲצָמָה מְאֹד נְשֻׁבֶרֶת, אֲבָל כְּשֶׁמְרָאָה רַק אֶהְבֶּה לִילָדִים וְלַנִּכְדִּים, הַכֹּל נִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שֶׁהִילָדִים יַעֲזוּרוּ לָךְ, וְשִׁיְהִיָּה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקעב.

בעזרת השם ותפוד, יום חמישי לסדר בחקתי, כ"ה איר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעְעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְכֹל מֵה שְׂאָדָם מְכַנִּיס אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר בְּשִׂמְחָה יוֹתֵר מְצָלִיחַ, כִּי עַקֵּר הַצְּלָחַת הָאָדָם הִיא רַק עַל־יְדֵי שְׂמִחָה, וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂשִׂמְחָת תְּמִיד, כִּי מִי שְׂשִׂמְחָת תְּמִיד הוּא מְצָלִיחַ.

הֵן אָמֵת, שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּכֹל פְּעַם יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת וּחְלִישוֹת הַדַּעַת, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְמַסֵּר אֶת נַפְשִׁי עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְלִהַשְׁתַּדֵּל לְשִׂמְחַת תָּמִיד, וְאֲזוּ תִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשִׁי בְּעִבּוּר הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, כִּי זֶה תִּקְוֹנָךְ הַמְיֻחָד לְפָנַי הַיּוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, וְאֵין עוֹד תִּקְוֹן יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה שֶׁהָאָדָם מְפִיץ אֶת אֹר וְרַבּוּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, וּמְזַכֶּה אֶת אַחֵרִים גַּם-כֵּן לְדַעַת מְרַבֵּי אָמֵת כְּזֶה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂעוֹסֵק בְּעִבּוּדֵה הַקְדוֹשָׁה הַזֹּאת, וְאֲזוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחַת אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְתִשְׁמַר אֶת עַצְמָךְ מִכַּעֲס וּקְפִידוֹת, וְאֵל תּוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלֶךְ עַל יְלָדֶיךָ, אֲלֵא הַרְגָּל אֶת עַצְמָךְ לְדוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת, וְאֲזוּ תִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂבַעוֹלָם לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְאֵל תּוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלֶךְ עָלֶיךָ, אֲדַרְבָּה, רְאֵה לְקִנּוּת לָהּ מִתְּנוּת יְפוּת, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂתַּהֲיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאֲזוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקעג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻקְתֵּי, כ"ה אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לַחֲיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה בְּאַחֲוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזוּק, וְתִשְׁתַּדֵּלוּ שְׂתַּהֲיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְלֹא תִרְיִבוּ אִף פְּעַם, וְאֲזוּ תַּהֲיֶה הַצְּלַחָה בְּבִיתְכֶם, כִּי עַקֵּר הַהַצְּלַחָה בְּבֵית שְׁל הָאָדָם,

הוא כפי השלוס-בית והאהבה בין הזוג, שאז משרים את השכינה בתוך הבית, אשרי מי שזוכה לזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תקעד.

בעזרת השם ותפלה, יום חמישי לסדר בחקתי, כ"ה איר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרֵב הַחֲסִיד
גְּרוּ יְאִיר.

בהיותי עכשוו בל"ג בעמר בארצנו הקדושה, קבלתי שני חלקי "לקוטי-הלכות" שהדפסת עם נקודות. מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לך לשמח מאד מאד על נעם חלקך, כי עבודה רבה השקעת בזה, ועצם היפי והפאר שבהדפסה זו, אין לתאר ואין לשער כלל, ואלמלא לא באת לזה העולם אלא להדפיס את כל ספרי מוהרנ"ת ז"ל בנקוד, היתה כבר די מאד, כי מוהרנ"ת ז"ל מסר את נפשו על פתיבת הספרים האלה, והיה כפושע בינו לבין המות וכו', והיו לו רדיפות כל החיים, והתבטא פעם לתלמידו ר' נחמן טולטשינר: "אם אני לא כותב תורה ומיד מה שאני מחדש, הכל הולך לאבוד" וכו', ועל-פן כתבם בזריזות נוראה ונפלאה מאד מאד וכו', וכו', וידוע את גדל המסירות נפש שהיתה לתלמידו ר' נחמן טולטשינר ז"ל עד שהדפיסו חלק אחר חלק, וכן במשך הדורות, איזו מסירות נפש הכניסו אנשי שלומנו היקרים בעבור הדפסת ה"לקוטי-הלכות" הקדושים, ואתה זכית יותר מכלם — להדפיס את ה"לקוטי-הלכות" בצורה יפה מפארת מאד בנקוד ומראי מקומות וכו', וכו', יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להדפיס את כל חלקי "לקוטי-הלכות", וזכות הרבים תגן עליך, וימשיך לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

תאמין לי, ידידי היקר! שראוי לך לשמח כל ימי חייך על נעם חלקך, שזכית שגפול לך חלק קדוש ונורא כזה לשמש את מוהרנ"ת

אֲשֶׁר י"ח תקעה בַּנְחַל קנט

ו"ל בהדפסת ה"לקוטי-הלכות" בצורה כַּל-כֶּף יפה, ותשואות חן חן לך על זה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתזכה להוציא מכח אל הפעל חשקך ורצונך וכסופיך, ותצליח להדפיס את כל חלקי "לקוטי-הלכות" באותו הדור ויפי, אשריך ואשרי חלקך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻקֵּי, כ"ה אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד, ותקבע לעצמך שעור קבוע בכל יום בספרנו שו"ת "אשר בנחל", ושם תמצא מרגוע לנפשך, ותהיה רגיל בזה מאד מאד, ואז תהיה לך חיות להחיות את עצמך על כל מה שעובר עליך.

ראה לדון את עצמך תמיד לכף זכות, ותדע פי גדול אדוננו ורב להושיע, ותהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא עזר לך, שזכית למצא את בית זוגך, וכן יש לך כבר ילד, אהה צריך לשמח בזה מאד מאד, אשר מאשפות הקימוך, והקדוש-ברוך-הוא לא עזב אותך, וזכית כבר להתחתן, ועל-כן תעזב כבר את כל השטיות שלך של תאות נאוף, רחמנא לישזבן, וראה להיות תמיד בשמחה, ואז תהיה שמור מכל מיני עברות. הכפל הדבר, ראה לעשות לעצמך שעור קבוע בספרנו שו"ת "אשר בנחל", ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תקעו.

בעזרת השם ותפלוך, יום חמישי לסדר בחקתי, כ"ה איר ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבוך עם הדו"ח של הפעילות שאת עוסקת בהקמת בית-הספר לבנות "בית פיגא" ביבנאל.

מה אמר לך! אין לתאר ואין לשער את כל שמחתי בזה. אף שמצד אחד יש לי צער גדול מאד מאד על כל המניעות והעכובים והמרירות שעוברים עלינו, אף כבר גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סו): כפי מעלת הנחשק, בן מתרבות המניעות וכו' וכו', ועל-כן אם יש לנו כל-כף הרבה צרות ומניעות ומרירות בהקמת בית-הספר לבנות "בית פיגא" ביבנאל, בודאי הדבר הזה הוא דבר עליון ונורא מאד מאד.

לזאת באתי לחזק ולאמץ אותך, שתחזקי את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפלי בדעתך כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך. העקר ראוי להחזיק מעמד, ואז טוב לך כל הימים. ואל תתפעלו משום ברירה שבעולם, יהיה מי שיהיה ויהיה מה שיהיה, כי גדול אדוננו ורב להושיע, הקדוש-ברוך-הוא גדול מאד מאד ואינו עוזב אותנו, צריכים רק עקשנות גדולה, כי בכל דבר שבקדשה צריכים רק עקשנות, ומי שהוא עקשן גדול, מצליח יותר ויותר, ועל-כן אשרי ואשרי מי שמחזק את עצמו בעקשנות גדולה, ואז יראה נסים נגלים שייעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, אם תהיי חזקה, אז תראי נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. העקר לא לעזב את עצמך בשום פנים שבעולם, יהיה מי שיהיה ויהיה איך שיהיה, לא יוכל

אֲשֶׁר י"ח תקעז בַּנְחַל קסא

לְעַצֵּר בְּעַדְךָ, אֶת צְרִיכָה לְהִתְאַזֵּר בְּכָל מִינֵי רְצוֹנוֹת וְכֹסוּפִים לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפֶּעַל, וְלִבְנוֹת אֶת הַבֵּית-סֵפֶר, וְאִז דִּיקָא נְצַלִיחַ דְּרַכְנֹו.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִהְיוּ לְךָ כַחוֹת עֲלִיוֹנִים לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפֶּעַל לִבְנוֹת אֶת הַבֵּית-סֵפֶר, וְנִזְכֶּה לִילְךָ מִחֵיל אֶל חֵיל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻקֵּי, כ"ה אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קִבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְגִדְל הַחִיּוֹת וְהַמְשִׁיבֵת נִפְשׁ מִמַּכְתְּבֶךָ — אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁמֵעַ מִמֶּה שְׂאֵת מִבְּשִׂרְתִּי לִי תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת, וְעַל אִף שְׁגָם אֶת שְׂבָרוֹן לְבָבְךָ אֶת שׁוֹפְכֵת אֵלַי, עִם כָּל זֹאת תִּהְיֶה לְאֵל, עֶזֶר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהִתְחַתְּנָתָּ, וַיֵּשׁ לְךָ בֶּן נִחְמָד, אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָה עִם הַבֶּן הַזֶּה.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבָקְרוּב מְאֹד תְּכַנְסִי לְדִירָה שְׁלָכֶם, הָעֵקֶר הוּא סְבָלְנוֹת, כִּי בָזָה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל מִינֵי מְרִירוֹת וְיִסוּרִים, מִשְׂבָּרִים וְגִלִּים, וְהָעֵקֶר הוּא לְהִיּוֹת סְבָלָן גָּדוֹל, וְשׁוֹם דְּבָר שְׂבָעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְאִם תִּתְחַזְּקוּ, אִז תִּרְאִי אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא תַעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְאִז תִּרְאִי אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תְּמִיד.

נָא וְנָא אֵל תִּמְשְׁכִי אֶת עֲצָמֶךָ אֶל הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת, אֶלֹא תִשְׁתַּדְּלִי לְדוֹן אוֹתָךְ וְאֵת בְּעֵלְךָ לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁתַּדְּלִי שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶם אֲהָבָה, אֲחֻוּה וְרַעוּת, וְאִז תִּצְלִיחוּ דְּרַכְכֶם תְּמִיד.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם בְּיָגְךָ לְבֵין בְּעֵלְךָ, כִּי
בְּזֶה תְלוּיָה כָּל הַצְּלַחַתְכֶם, אִם יִהְיֶה שְׁלוֹם בְּיַנְיָכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֵשׁ מִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל
הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקעח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם וְתַפְרוּךְ יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻקְתֵי כ"ה אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְךָ תַּמִּיד לְכַף זְכוּת, וְתַחֲזִיקָה וְתִשְׁמַחָה בְּכָל
מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִהְיֶה לְאֵל, נִתְקַיֵּם אֲצִלְךָ (מְשַׁלֵּי יח, כב): 'מִצָּא
אִשָּׁה מִצָּא טוֹב', וְיַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה
בְּשִׁפְעוֹ, וְתִהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְשָׁל עֲצֻמְכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר
בְּשִׁכִירוּת, הַעֲקֹר הוּא רַק שְׂמַחָה, שְׂאֵתֶם צְרִיכִים לְשִׂמְחָה אֶחָד אֶת
הַשָּׁנִי, וּבְזֶה תְלוּיָה כָּל הַצְּלַחַתְכֶם הַנִּצְחִית; אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחְזֵק אֶת
עֲצָמוֹ בְּעַתִּים הַלְלוּ לַהֲיֹת בְּשִׂמְחָה. וּבְפָרֵט אֶתָּה, שְׁפָכֵר עֶבֶר עֲלֶיךָ
מֵה שְׁעֶבֶר אֶתָּה צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לַהֲיֹת רַק
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

רְאֵה לַהֲתַמִּיד בְּלַמוּד 'עֵין יַעֲקֹב', שְׂמָאד מְסַגֵּל לַהֲמַשִּׁיךְ עַל
עֲצָמוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַפְרֹדָה, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻקֵּי, כ"ה אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, כִּי מִי שְׂזוּכָה לְחֻזַק אֶת עֲצָמוֹ בְּשְׂמִיחָה, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְצָלִיחַ, כִּי כָּל מִי שְׂדָבוּק בְּשְׂמִיחָה — זוּכָה לְהִצְלָחָה, כִּי כָּל הַשְּׂמִיחַ יוֹתֵר — מְצָלִיחַ יוֹתֵר, כִּי עֲקָר הִצְלַחַת הָאָדָם תְּלוּיָה כְּפִי מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמִיחָה, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים. וְרַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל עֲנִיַן הַשְּׂמִיחָה, וְאָמַר, שְׂכָל הַיְהוּדוֹת תְּלוּיָה רַק בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, כְּפִי שְׂאָדָם שְׂמִיחַ, כֵּן מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ בְּרֻכּוֹת וְיִשׁוּעוֹת, וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמִיחָה, וְאִז תִּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא לֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְכֶם מִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעְעוֹלָם, וְאִז תִּרְאוּ יִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְתַצְאוּ מֵהַפַּח יְקוּשׁ שְׂנִלְכַדְתֶּם שָׁם.

רְאוּ לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי דָף גְּמָרָא מְאִיר אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּאוֹר צַח וְזוֹף, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַדְבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻקֵּי, כ"ה אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאִי לְשֹׁמֵר שְׁבֶת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשְּׁבֶת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, וְעָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת בְּאוֹת לְאָדָם כְּפִי שְׁמִירַת שְׁבֶת-קֹדֶשׁ, וְעַל-כֵּן תִּקְבְּלִי עָלֶיךָ לְשֹׁמֵר שְׁבֶת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ תִמְצָאִי אֲשֶׁר וְעֵשֶׂר בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְיִהְיֶה לְךָ כְּבֹר בֵּית חֵם מְשֻׁלָּךְ, וְלֹא תִצְטָרְכִי לְגוֹר בְּשִׁכְנוּת, וְתִבְנִי בֵּית חֹדֶשׁ, וְתִהְיֶה לְךָ רַק הַצְּלָחָה בְּחַיִּים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ מִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּשְׁמְרֵי שְׁבֶת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקפא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻקֵּי, כ"ה אִיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גְּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְהַעֲקֹר שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְתִדְוֹן אֶת עֲצָמְךָ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, כִּי אֲסוּר לְהַפִּיל אֶת עֲצָמוֹ, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְשִׁבֹר אֶת עֲצָמוֹ, וּבְיַדֵּי אִם תִּחֲזַק אֶת עֲצָמְךָ, תִּזְכֶּה לְהַצְּלִיחַ וְלִמְצָא בַת זוּג.

רְאֵה לְשֹׁמֵר שְׁבֶת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשְּׁבֶת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, וּבְזְכוּת

אָשֶׁר י"ח תקפב – י"ח תקפג בַּנְחַל קסח

שְׁמִירַת שַׁבַּת תִּמְצָא אֶת בַּת זִוְגָה, כִּי שַׁבַּת הִיא בַת זִוְגָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
וּמִי שְׁשׂוּמֵר שַׁבַּת כְּהַלְכָתָהּ, זֹכֶה לְמִצְאָת בַּת זִוְגוֹ. וְעַקֵּר שְׁמִירַת שַׁבַּת
הִיא לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַשַּׁבַּת כְּלָהּ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקפב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּחֲקֵתִי, כ"ח אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ אֵל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! עָלִינוּ רַק לְחִזֵּק עֲצָמֵנוּ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, כִּי רַק הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, וְאִף שְׁאֵנִי נִמְצָא עֹכְשׁוֹ בְּמִצְבֵּי שְׁאֵינִי
יִוֹדֵעַ מַה יּוֹלֵד יוֹם וְכוּ', אִיךָ לְשָׁלֵם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ רַק
בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא בְּיַד בָּשָׂר וְדָם, וְהוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי. וְאֲנִי
מֵאַמִּין שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמִּי נְסִים נִגְלִים שְׂדוּד הַטֵּבֵעַ.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב כָּלְלִי לְתֵלוֹת בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ וְכֵן מִכְתָּב לְמִסֵּר
לְ... וְאִף שְׁנִכְתַּב חֲרִיף מְאֹד מְאֹד, מָה אַעֲשֶׂה, כָּל צָרָה בָּאִים אֵלַי
וְצוֹעֲקִים עָלַי וְכוּ', וַיֵּשׁ לָהֶם טְעָנוֹת וּמַעֲנוֹת רַק עָלַי, כְּאִלוֹ אֲנִי
הַחֲיֵב, מַה לַּעֲשׂוֹת? הַכֹּל כְּפָרוֹת עֲוֹנוֹת.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּחֲקֵתִי, כ"ח אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַמִּכְתָּב מִהַעוֹרֵף-דִּין, אֵינִן אֶתָּה צָרִיךְ לְשַׁלַּח
אֶת יְתֵר הָעֲמוּדִים, אֲנִי אִישִׁית מְאֹד מְאַכְזָב מִמֶּנּוּ, בְּזֶה שְׁמִבְקֶשׁ כְּכֹר

חֲצִי הַהוֹצָאוֹת, אִם אֵין מְאֲמִין לִי שְׁאֲשֵׁלֶם לּוֹ, אֵיךְ אוּכַל לְהַתְעַסֵּק עִמוֹ, הֲלֹא עַד עַכְשָׁיו מֵה שְׁהֵייתִי חֵיב לוֹ שְׁלֵמְתִי, וּמֵה פְתָאֵם רוֹצֶה חֲצִי כֶסֶף מְרֹאֵשׁ, בְּשִׁעָה שְׁעֵדִין לֹא הִתְחִיל, וְעַל-כֵּן אִם אֵין רוֹצֶה לְחִכּוֹת גְּבַה טוֹרָא בֵינָן.

מָאד מָאד אָנִי מִתְפַּלֵּא שְׁאֵינְךָ כּוֹתֵב הָאֵם הֵייתָ הַיּוֹם בְּיַבְנָאֵל, וְהָאֵם מְסַרְתָּ אֶת הַמְּכַתֵּב לְ...?! רְאֵה לְדַבֵּר עִמוֹ שְׁיַעֲמֹד עַל הַקְּבָלָן, שְׁלֹא יִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל, רַק יִזְרֹז עֲצָמוֹ.

אוֹדוֹת הַסְּפָרִים שְׁמַסְרְתָּ לְ... וּלְ... אֶקְוֶה שְׁזֶה כְּבָר גִּמְצָא בְדִירְתִי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּנְּכֶה לְשִׁפְעַ דְּקַדְשָׁהּ, שְׁתּוּכַל לְהַדְפִּיס וּלְהַדְפִּיס וּלְהַדְפִּיס וְכוּ' וְכוּ' כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמְּחַכֶּה לְתַשׁוּבָה מֵהִירָה...

י"ח תקפד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻקֵּי, כ"ה אֵיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

נָא לְעוֹרֵר אֶת ... גְּרוֹ יְאִיר, שְׁיִזְרֹז אֶת הַפּוֹעֲלִים, וּמָאד רְצִיתִי, שְׁבִיּוֹם רֹאשׁוֹן כְּבָר יִתְחִילוּ לְצַבֵּעַ, בְּאִפְּן שְׁעַל חַג הַשְּׁבוּעוֹת יוּכְלוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּרוּחַ שָׁם.

הַעֲקֵר אַתָּה רְאֵה לְחִזֵּק עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַמְשִׁיךְ עֲצָמְךָ אֶל הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת, אֲשֶׁר אֵל מְאוּמָה לֹא יוּבִיל אוֹתָךְ וְכוּ', רַק אֵל הַשָּׂאוֹל, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, וְעֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר מֵה שְׁאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד): "מְצֻנָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד", אֵינּוּ סֵתֵם פְּתֻגָּם, אֵלֹא מְצֻנָה הַכְּלוּלָה מְכַל הַמְצֻוֹת, כִּי בְּזֶה שְׁהָאֲדָם שְׁמַח בְּעִשִׁית מְצֻוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, בְּזֶה מְגַלָּה אֶת טַהַר לְבָבוֹ, שְׁכּוֹנָתוֹ בְּעִשִׁית מְצֻוֹתָיו יִתְבָּרַךְ הִיא עִם אַמֶּת, וּכְמוֹ-כֵן בְּעִנְיָן

עֶסֶק הַהַדְפָּסָה, צְרִיכִים לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הָעֲבוּדָה בְּשִׂמְחָה, וּבְזֶה מְגִלָּה, שֶׁפּוֹנְתוֹ הִיא בְּאֵמֶת לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוֹ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹךְ אֵלָיו. אֲשֶׁרֵנוּ שְׂזָכִינוּ לְהִיוֹת בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֹסֵד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻקְתֵי, כ"ה אִיִר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְהַחֲיוֹת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שְׁיִשׁ בָּךְ, וְאֵף שְׂנֵדָמָה לָךְ בְּכָל פַּעַם כְּאֵלוֹ אֲבֹד מְנוּס וְתִקְנֶה מִמֶּךָ מְרַב חִלְשׁוֹת הַדַּעַת שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְכַנִּים בָּךְ וְכו', כָּל זֶה הוּא רַק בְּשִׁבִיל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, כְּדֵי שְׁלֹא תִזְכָּה לְדַעַת וְלִהְבִּין אֶת גְּדֹל פְּעֻלָּתְךָ בְּעֲבוּדַת הַהַדְפָּסָה.

מָה אִמַּר לָךְ! רְאוּי לָךְ לְרַקֵּד וְלִשְׂמַח בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַל נַעֲם חֻלְקְךָ וְגוֹרְלְךָ, שְׁשֵׁם אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמַצָּב כְּזֶה, שֶׁתּוֹכֵל לְהַדְפִּיס סְפָרִים יְקָרִים כְּאֵלוֹ, הַמְּחִיִּים נֶפֶשׁ כָּל חַי.

נָא וְנָא הִרְחַק מֵעֲצָמְךָ הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, וְאִז תִּרְאֶה שְׂנוּי גְּדוֹל בְּחַיִּיךָ.

אֶתְמוּל הִלְכְּתִי לְבַקֵּר אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲשֶׁר עֲדִין שׁוֹכֵב בְּבֵית-חֹלִים, וְתִהְלֶה לְאֵל, כְּכֹר נִרְאֶה הִרְבֵּה יוֹתֵר טוֹב, וְיִשׁ סְבוּיִים טוֹבִים שְׁלֹא יִצְטָרֶךְ לְעַבֵּר הַשְּׁתַלַּת כְּלִיוֹת, לֹא עֲלִינוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה עִמּוֹ נְסִים נִגְלִים, שִׁיתְרַפֵּא תַכְף-וּמִיד בְּלִי הַשְּׁתַלַּת כְּלִיוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלְן, רְאֵה וְגַם רְאֵה אֵיךְ, שְׁאֵין הָאָדָם יוֹדֵעַ מָה יוֹלֵד יוֹם וְכו' וְכו'.

ועל-כן חזק עצמך, ותדין עצמך תמיד לכף זכות, ואז טוב לך כל הימים.

החזק בלמוד "עין יעקב" המסגל ליראת שמים, וכן תפרש את שיחתך אליו ותברך בכל יום, אשר אין לך טוב מזה.

אקנה שהיית היום בקשר עם ... ומה פעלו היום בקשר להבניה, כי עיני ולבי שם כל היום ולרבות הלילה, ואיני יודע מה לחשב.

רק חזק ואמן תמיד, ותבשר לי בשורות משמחות, ואז טוב לך כל הימים.

המצפה לתשובה מהירה מך.

י"ח תקפו.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בחקתי, כ"ו איר ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אֵל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם החמשים דולר לפדיון, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שימחקו מך כל הדינים, ותזכה למצא מה שיותר מהר את בת זוגך.

נא ונא ראה להיות בשמחה תמיד, ותשמח את אחרים, ובזכות זה יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתצליח דרכך, כי אצלו ותברך מאד מאד חשוב מי שזוכה לשמח את אחרים.

נא ונא ראה לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך, כי השבת היא בת זוגן של ישראל, ובזכות שמירת שבת זוכים למצא את בת זוגו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני

אֲשֶׁר י"ח תקפז – י"ח תקפח בַּנְחַל קסט

מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם..

י"ח תקפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּחֻקְתִּי, כ"ו אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה מְאֹד גָּדְלָה שְׂמֵחַתִּי כְּשִׁדְּבַרְתִּי עִמָּךְ, וְרֵאִיתִי שְׂתֵהֲלֶה לְאֵל אֶת בַּחוּרָה מְשֻׁפָּלָת, וְיַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁבֹאֲמַת תִּמְצָאִי אֶת בֶּן זִוְגָךְ הַשֵּׁיף לְשֵׁרֵשׁ נְשֻׁמָּתְךָ, וְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבֻעוֹלָם לֹא תוּכַל לְבַלְבֵּל אוֹתָךְ.

גַּא וְנָא רְאִי לְהֵיוֹת שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּינֵךְ לְבֵין הוֹרֵיךָ הַיְקָרִים, וְתִכְנִיֶּסִי אֶת עֲצֻמָּךְ בְּלִמּוּדִים, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּצְלִיחִי וְתִזְכִּי לְתֵרֶם הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד לְאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי תֵהֲלֶה לְאֵל, יֵשׁ לְךָ אֶת הַכְּשׁוֹנוֹת לָזֶה.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׁתַּצְלִיחִי בְּחַיִּיךָ, וְתְּמִיד יִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם..

י"ח תקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּחֻקְתִּי, כ"ו אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

נָא וְנָא רְאֵי לְעֵזֹב אֶת הַגּוֹי עָרַל טָמֵא הַזֶּה, וּמִמִּילָא לֹא יֵצֵא מִזֶּה שׁוֹם דְּכָר, אֲדַרְבָּה הַמְצִיאֹת מְגֵלָה, אִם בֵּת יִשְׂרָאֵל מִתְחַתֶּנֶת אוֹ מִסְתּוֹכֶבֶת עִם אֵיזָה גּוֹי עָרַל טָמֵא, לְבִסּוּף הוּא בּוֹעֵט בָּהּ, וּכְכָר מְאַחֵר, כִּי יֵשׁ לָהּ בֵּן אוֹ בֵּת, הַשֵּׁם יִשְׁמֹר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִצְרוֹת כָּאֵלוֹ, וּבִפְרֻט עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אָבִיךָ בְּשָׁמַיִם מֵאֵד מֵאֵד מְצִטְעַר מִזֶּה, כִּי הַיְלָדִים בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹשִׂים גַּחַת גְּדוֹל לְהוֹרִים בְּשָׁמַיִם, וְעַל-כֵּן רְאֵי לְהַתְנַהֵג כְּמוֹ בֵּת יִשְׂרָאֵל, וּתְקַבְּלִי עַל עֲצֻמְךָ אֶת עַל מְלֻכוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁמְרוּ שִׁבְת־קִדְשׁ, וְאִזּוֹ הַשִּׁבְת־תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, וְשׁוֹם דְּכָר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַחְזִיק קִשְׁר, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַזְכְּרִי לְמִצָּא אֶת בֵּן זוּגָךְ הָאֲמַתִּי הַשִּׁיף לְשֶׁרֶשׁ גְּשֻׁמְתְךָ, וְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם לֹא תוּכַל לְנַתֵּק אֶת הַקִּשְׁר שֶׁל קִימָא שְׁיִהִיָּה בֵּינֵיכֶם.

נָא וְנָא אֵל תִּפְלִי בִּיאוּשׁ, וְשִׁהַמְצִפּוֹן לֹא יִהְרַס אוֹתְךָ, אֲדַרְבָּה, גְּדוֹלָה תִּשׁוּבָה אֲשֶׁר מַגְנַעַת עַד כִּסָּא הַכְּבוֹד. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַבֵּל אֶת כָּל בַּעַל תִּשׁוּבָה, כִּי יָדוּ פְרוּסָה מִן הַשָּׁמַיִם לְקַבֵּל אֶת כָּל בַּעַל תִּשׁוּבָה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעִדְךָ, שְׂתַצְלִיחִי בְּדַרְבְּךָ, וְתִהְיִי כְכָר קְשׁוּרָה בְּדַעַת הָאֲמַת וְהָאֲמוּנָה, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקפט.

בעזרת השם ותפירה, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בחקתי, כ"ו איר ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה'קדש לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ולשער כלל.

ראה להרחיק ממך את העצבות והעצלות, כי העצבות
והעצלות הם עקר נשיכת הנחש הקדמוני, וצריכים למסור את נפשו
מאד מאד להיות תמיד רק בשמחה, והשמחה היא כלי לקבל בו
אור האין סוף ברוך הוא, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך.

נא ונא ראה להכניס את עצמך בתוך התורה הקדושה, ותמיד
תחדש חדושים נוראים, חדושים חדשים, ותעשה בכל פעם התחלה
חדשה, כי כן מובא בשם רבנו סעדיה גאון, שהצדיקים שבים בכל
יום על שאתמול לא עבדו את השם ותפירה, באותן ההשגות
שמשגיגים היום, וזה גם מובא בלקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ו',
שהצדיקים עושים תשובה על תשובתם, כי ההשגה של אתמול
היתה גשמית כנגד השגה של היום, עין שם; וכן צריך להיות
בתדושי תורה תמיד, לחדש חדושים אמתיים, חדושים חדשים,
באפן שהחדושים של אתמול יהיו כלא כנגד החדושים של היום.
ועקר החדושים צריך להיות רק לקרב אותו אליו ותפירה, כי בשביל
זה נקרא חדוש, שמחדשין בתורה, שזוכה למצא את הנקודה השכיכה
ללבו בעת הזאת, וזיכה להכלל באין סוף ברוך הוא. אשרי מי
שמחזיק מעמד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותו.

נא ונא ראה לרחק ממך את העצלות והעצבות, ותשתדל להיות
תמיד זרוי, וכל דבר שאתה רק עושה, תעשה לשם שמים, כמובא
בשלחן ערוך, ארח חיים, סימן רלא: "בכל דרכיך דעהו", שצריך

לִיחַד עֲנִינֵי עוֹלָם הִזָּה לְעִבּוּדָתוֹ יתְבַרַךְ שָׁמוּ, וְזֶה שְׁהִיָּה רִגְלֵי דְדוֹד הַמְּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, לֹמַר: "חֲשַׁבְתִּי דְרָכֵי וְאֲשִׁיבָה רִגְלֵי אֶל עֲדֹתֶיךָ" (תהלים קיט, נט), רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, בְּכָל יוֹם וְיוֹם הֵייתִי מְחַשֵּׁב וְאוֹמֵר לְמָקוֹם פְּלוֹנֵי לְבֵית דִּירָה פְּלוֹנֵית אֲנִי הוֹלֵךְ, וְהִיוּ רִגְלֵי מְבִיאֹת אוֹתִי לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וּלְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ; כִּי בְּאַמַּת דְדוֹד הַמְּלֶךְ הִיָּה כָּל-כֶּף דְּבוּק בּוֹ יתְבַרַךְ, שְׁאַפְלוּ כְּשֶׁהֵלֵךְ בְּאַיְזָה מְקוֹם אוֹ בְּאַיְזָה בֵּית דִּירָה, כְּכֹר עֲשֵׂה מִשָּׁם בֵּית-הַכְּנֶסֶת וּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, כִּי מִי שֶׁדְּבוּק תְּמִיד בּוֹ יתְבַרַךְ, אֵין חֲלוּק אֲצֵלוֹ שׁוֹם דְּכֹר, כִּי תְּמִיד מוֹצֵא אֶת אַמַּת מְצִיאֹתוֹ יתְבַרַךְ — בֵּין בְּבֵית בֵּין בְּחוּץ, וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ מִשׁוֹם דְּכֹר, הוּא תְּמִיד מוֹצֵא רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְמַצָּא אֶת נִקְדַּת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יתְבַרַךְ שֶׁבְּכָל מְקוֹם, וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהוֹלֵךְ וּלְכָל בֵּית דִּירָה שֶׁהוֹלֵךְ, יִכּוֹן לְמַצָּא אֶת נִקְדוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יתְבַרַךְ, שְׁיִהְיֶה נֶעֱשֶׂה מִשָּׁם בֵּית-הַכְּנֶסֶת וּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁבָּא וְכָל בֵּית דִּירָה שֶׁבָּא, יְדַבֵּר שֵׁם דְּבוּרֵי תוֹרָה וְדְבוּרֵי אֱמוּנָה, כִּי זֶה מֵה שֶׁאֲמַר דְדוֹד הַמְּלֶךְ: בְּכָל יוֹם וְיוֹם הֵייתִי מְחַשֵּׁב וְאוֹמֵר לְמָקוֹם פְּלוֹנֵי וּלְבֵית פְּלוֹנֵי וּלְדִירָה פְּלוֹנֵית אֲנִי הוֹלֵךְ, וְרִגְלֵי מְבִיאֹת אוֹתִי לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וּלְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, כִּי הִיָּה עוֹשֶׂה מֵהַמְּקוֹם הִזָּה בֵּית-הַכְּנֶסֶת וּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהִגִּיעַ לְדְבָקוֹת הַזֵּו, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקצ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת בְּחֻקְתֵּי, כ"ו אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּלֵ שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְפֶרֶט שְׁבִין כֶּף רְאִיתִי אוֹתְךָ בְּיִבְנָאֵל,

וְאִף שְׁלֹא יֵצֵא לִי לְדַבֵּר עִמָּךְ, עִם כָּל זֹאת מְאֹד הִחַיִּיתַנִּי בְּזֶה שִׁבְעַת לִיבְנָאֵל.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! מִי יִתֵּן שְׂאֵתָה וְאִשְׁתָּךְ תִּחְלִיטוּ אַחַת וּלְתַמִּיד לְבוֹא לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, כִּי לְדַעְתִּי, שָׁם מְקוֹמְכֶם, וְשָׁם יִשְׁתַּנֶּה מִצְבְּכֶם לְטוֹבָה, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יִחְסַר לְכֶם לְאָכֹל עַל שִׁבְתְּ וְעַל יוֹם טוֹב וְעַל כָּל יְמוֹת הַשָּׁבוּעַ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. הָעֵקֶר שֶׁתְּרַצוּ בְּאַמַּת לְהַכְנִס לְגוֹר שָׁם, וְאִז תֵּרְאוּ גְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָעֵקֶר צְרִיכִים רְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִים חֲזָקִים, אַתֶּם יְכוּלִים לְהַשְׁפִּיר אֶת הַדִּירָה שְׁלָכֶם בִּירוּשָׁלַיִם, וְעִם הַכֶּסֶף הַזֶּה לְשַׁלֵּם שָׂכַר דִּירָה בִּיבְנָאֵל.

גַּא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם אִשְׁתְּךָ, וְאִז תֵּרְאֶה הַצְלָחָה גְּדוּלָה שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּזֶה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב שְׂאֵתָה בּוֹכָה בְּכָל יוֹם אֲלִי וַתִּבְרַךְ, וְעַדִּין אַתָּה לֹא רוֹאֶה יְשׁוּעָה, תִּדַע, שֶׁאֲנִי חֲנוּנִי לֹא יוֹדְעִים אֶת מַעַלְתְּ הַתְּפִלָּה, כִּי אִם הִיָּה הָאָדָם יוֹדֵעַ אֶת מַעַלְתְּ הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוּת, הִיָּה עוֹסֵק בְּזֶה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְשַׁפֵּךְ אֶת שִׁיחַ תְּפִלָּתוֹ אֲלִי וַתִּבְרַךְ, וְלֹא יִפְסִיד כְּרַגְעוֹ, וְאִז תֵּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

גַּא וְנָא אַל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבַעוּלָם, וְשׁוֹם דָּבָר שֶׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוֹצִיא מִכָּח אֶל הַפַּעַל, וְתִבּוֹא לְגוֹר בִּיבְנָאֵל.

תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנִי חֲנוּנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּשָּׁנָה הַבָּאָה לְפִתּוֹחַ שָׁם בֵּית-סֹפֵר לְבָנוֹת, וְכֵן חֲדַר לְבָנִים, וְיִהְיֶה גַם עֶזֶר שִׁבְתְּ שֶׁיִּתְמַכּוּ לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְעַל-כֵּן יַעֲזוֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוֹכָה לְהוֹצִיא מִהַכָּח אֶל הַפַּעַל, וְתִבּוֹא לְגוֹר בִּיבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקצ"א.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת בְּחֻקֵּי, כ"ו אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצַטְטֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּשִׁלּוֹם־בַּיִת.

לְדַעֲתִי, אֶת צְרִיכָה לְשִׁנוֹת אֶת כָּל דְּרָכֶךָ לְטוֹבָה, קִדְּם כָּל, אֶת
צְרִיכָה לְכַבֵּד מְאֹד מְאֹד אֶת בְּעֵלְךָ, וְלֹא לַעֲשׂוֹת עָלָיו שׁוֹם בְּקִרְתִּי,
כִּי סוּף כָּל סוּף בְּזֶה שֶׁהוּא נַעֲשֶׂה מִבְּטָל, זֶה לֹא הִיָּתָה אֲשַׁמְתּוּ, כִּי
פִטְרוּ אוֹתוֹ וְהִיָּה שְׁבוּר מְאֹד מְאֹד, וְאֶת מִסְתַּמָּא עוֹד עֲשִׂית עָלָיו
בְּקִרְתִּי וְכוּ' וְכוּ', וְעַל־יְדִי־נָה נִמְאָס לוֹ מִתְּבִיַּת וּבְרַח וְכוּ' וְכוּ',
וְעַל־כֵּן אֶת צְרִיכָה לְתַקֵּן זֹאת, לְהַתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ בְּצִוְרָה יָפָה מְאֹד.

רְאִי לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלוֹמַר בְּכָל יוֹם
תְּהִלִּים, שְׁיַחֲזִיר לָךְ אֶת בְּעֵלְךָ, וְאֲז תִּרְאִי אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּבְּדְּקִי אֶת מְזוּזוֹת בַּיִתְךָ, וְאִם לֹא חָסַר עַל
אִיזוֹ דְּלַת מְזוּזָה.

רְאִי לְשַׁפֵּךְ בְּכָל יוֹם לְפָנַי פֶּתַח בַּיִתְךָ מְלַח, שְׁיִתְבַּטֵּל הָעֵינַן הָרַע
שְׁיִישׁ עַל נְשׁוּאֵיכֶם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּאַמַּת יַעֲשֶׂה עִמָּךְ נְסִים.

נָא וְנָא רְאִי לְשָׁמֹר שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְאֲז הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עָלֶיךָ, וְרְאוּי
לָךְ לְהַדְלִיק לְכַבּוֹד שַׁבַּת־קֹדֶשׁ שְׁבַע־גֵּרוֹת, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל
שְׁמֹן זַיִת, וּבַעֲת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁיַחֲוֶס
יִרְחַם עָלֶיךָ, שְׁבַעֲלֶךָ יַחֲזוֹר הַבַּיִתָּה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁתַּצְלִיחוּ, וְיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּבַיִת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקצב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּחֻקְתִּי, כ"ו אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד בְּמַדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְכָל מֵה שֶׁתְּשֻׂמְחִי יוֹתֵר, עַל־יְדֵי־זֶה תְּצַלִּיחִי בְּחַיִּיךָ יוֹתֵר, כִּי עַקֵּר הַהֲצֻלָּחָה תְּלוּיָה בַשְּׂמֻחָה.

תִּמְשִׁיכִי לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִזְמִין לְךָ אֶת בֶּן זִוְגֶךָ הָאֲמִתִּי, כִּי מֵה שֶׁתְּפַלֵּה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבָר שֶׁפְּעוּלָם אֵינּוּ יָכוֹל לִפְעֹל.

הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכְּרִי לְמַצֵּא אֶת בֶּן זִוְגֶךָ הָאֲמִתִּי הַשֶּׁיְּרָד לְשָׂרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ, וְתִתְחַתְּנֵנוּ בַשְּׂמֻחָה וּבְאַהֲבָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, וְתִכְנֹנוּ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִבְשְׂרִי לִי בְּקָרוֹב בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רְאִי לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שֶׁפְּעוּלָם לְהִיּוֹת בַשְּׂמֻחָה, וְתִרְחִיקִי מִמֶּךָ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת וְכוּ' וְכוּ', וְאִז תִּרְאִי יְשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם. הָעַקֵּר לֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׂעָה, כִּי יִהְיֶה לְךָ, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, זִוּג טוֹב, בְּחֹר נִפְלֵא, וְתִבְשְׂרִי לִי בְּקָרוֹב בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהֲצֻלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּחֻקְתִּי, כ"ו אִיִּר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל מְשַׁפְּחַת ... שְׂיִחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאֵי לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
עַל אִיזוֹ דֶּלֶת מְזוּזָה, כִּי לְפַעֲמִים כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָאָדָם הֵן
כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

הַבַּעַל נִינַח בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת בְּדוּקוֹת, וְכָל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין
— זוֹכֵה לְחַיִּים (מְנַחֵת מֵד.), וְיִהְיֶה דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים.

רְאוּ לְשֹׁמֵר שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשֶּׁבֶת תִּשְׁמָר עֲלֵיכֶם, וְהַשֶּׁבֶת
מְעַשְׂרֵת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת.

תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם תָּמִיד שְׁלוֹם-בֵּית, וְאִף פַּעַם לֹא לְרִיב
וְלֹא לְהַתְּוַכַּח בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן.

אִם תִּקְיָמוּ אֶת כָּל זֹאת, תִּרְאוּ אֵיךְ שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא נְסִים וּנְגִלִים, וְיִהְיֶה לָכֶם בֵּית מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְהַטְלִיט
מִמָּקוֹם לְמָקוֹם.

הַכָּפַל הַדְּבָר, רְאוּ שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם וְאַתְּכֶה וְהַכְּנָה הַדְּדִית.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקצד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּחֻקֵּי, כ"ו אֵיךְ ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מֵאֵד ...
גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכוּ', מְלֵא קָלְלוֹת
וְזִלְזוּלִים וְכוּ', תִּאֲמִין לִי, שְׂאֲנִי דֵּן אוֹתְךָ לְכַף זְכוּת, וְאִין אָדָם
נִתְפָּס עַל צַעֲרוֹ, וּכְבָר פִּרְשֵׁתִי פַעַם אֶת הַפְּסוּק (נִיקְרָא כֹד, טו): "וְאֵל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר, אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְלַל אֱלֹהֵיוֹ וְנִשָּׂא חֲטָאוֹ" וְגו';
וְיֵשׁ לְדַקְדָּק מָה הַלְּשׁוֹן "כִּי יִקְלַל אֱלֹהֵיוֹ", הִנֵּה צָרִיךְ לְכַתֵּב

"אֱלֹקִים", מהו לשון אֱלֹהִיו? אֵלָא יֵשׁ לְפָרֵשׁ עַל-פִּי דְכַרִּי רַבְנֵנוּ ז"ל בְּלִקְוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן ל"ו, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ אוֹר פְּשׁוּט וְנוֹתָנִים רְשׁוֹת לְאָדָם לְצִיר כְּפִי הַצִּיּוֹר שָׁלוּ, אִם הָאָדָם פָּגַם בְּפָגַם-הַבְּרִית, הוּא מְצִיר כְּכִיכּוֹל אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאֶכְזָרִיּוֹת וְדִינִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי מִחֲמַת שְׂמֵחוֹ מְקַלְקֵל מְאֹד עִם גְּאוּף, עַל-יְדֵי-זֶה מְצִיר, כְּכִיכּוֹל, אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּדַמּוֹת אֶכְזָרִית וְכַעַס וְנִקְמָה וְכוּ' וְכוּ', וּמִשָּׁם יוֹצֵא שְׂמֵקֵלֵל, וְזֶה "כִּי יִקְלַל אֱלֹהִיו", הֵינּוּ כְּפִי שְׂצִיר לְעַצְמוֹ, וְעַל אָדָם כְּזֶה יֵשׁ לְמוֹד זְכוּת, כִּי הוּא שׁוֹטֵה, וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל רַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאַמַּת הוּא יִתְבָּרַךְ מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין, וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וּבִתְרוֹף כָּל עֲלָמִין, וּמָה אַתָּה יוֹדֵעַ מַה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מִמֶּךָ. אֲדַרְבֵּה, בְּזֶה שְׂאֵתָה נּוֹפֵל בְּכָל פַּעַם בִּירִידוֹת וְנִפְיִלוֹת עֲצוּמוֹת, וְנִכְשָׁל בְּמָה שְׁנִכְשָׁל וְכוּ' וְכוּ', וְאַתָּה נִמְצָא בְּפֶח יְקוּשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְעַם כָּל זֹאת אַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ וְחוֹזֵר וְאוֹמֵר ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, זֶה לֹא יְכוֹל לְהִרְאוֹת שׁוּם מְלֶאכֶּה וְשׁוּם שָׂרָף בְּעוֹלָם, כִּי אָנוּ רוֹאִים שְׂמֵלְאָכִים וּשְׂרָפִים יָרְדוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְנִכְשָׁלוּ בְּפָגַם-הַבְּרִית כְּמוֹ עֲזָא וְעֲזִיאֵל וְכוּ', וְעַל-כֵּן אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל הַשְּׁעֲשׂוּעִים שֵׁישׁ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִמֶּךָ, הֵייתָ מְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ מְאֹד מְאֹד, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד. וּבְאַמַּת מוֹבָא מִהֲרַב הַקְּדוּשׁ מְקַאמִינְקָא זי"ע, שְׂפָרֵשׁ אֶת הַפְּסוּק: "כָּל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא יִשְׁיִגּוּ אַרְחוֹת חַיִּים", הֵינּוּ מְתֵי הָאָדָם בְּכַחֲנִיּוֹת: "כָּל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן", שְׁנוּפֵל בְּמִקּוֹם כְּזֶה שְׂפָכֵר לֹא יְכוֹל לְשׁוּב? זֶה כְּשֵׁלֵא "יִשְׁיִגּוּ אַרְחוֹת חַיִּים", הֵינּוּ כְּשֵׁלֵא לְמַדּוֹ אֶת הַתּוֹרָה, אֲבָל אִם יִלְמְדוּ הַתּוֹרָה, יוֹכְלוּ לְתַקֵּן הַכֹּל, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהִיּוֹת חֲזַק מְאֹד לוֹמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה בְּלִי שׁוּם שְׂכָל כָּלֵל, רַק בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ, וְאִז תִּרְאֶה סוּף כָּל סוּף מַה יִּהְיֶה עִם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֶךָ, כִּי הַתּוֹרָה תִּקְרַב אוֹתָךְ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהַתּוֹרָה תִּשְׁמְרֶךָ בֵּין בְּחַיִּיךָ וּבֵין בְּמוֹתֶךָ. וְהַעֲקֹר רָאָה לְדוֹן אֶת עֲצָמֶךָ לְכַף זְכוּת, וְתַדַּע שְׂמָה שְׂאֵתָה עוֹבֵר מְרִירוֹת וְצָרוֹת וְיִסּוּרִים כְּאֵלוֹ, הַכֹּל מְצַד גְּלִגּוּלֵי נַשְׂמוֹת, וּמִי יוֹדֵעַ מִי אַתָּה וּמָה אַתָּה צָרִיף לְתַקֵּן, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד וְלֹא לְהַשְׁכֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְשֵׁלֵא יִהְיֶה לָךְ שׁוּם קְשִׁיוֹת וּקְפָדוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי בּוֹדֵאֵי

הוא יתברך אב הרחמן ורוצה בטובתך, ואתה צריך לחזק את עצמך לשיר בכל יום שירים לכבוד הקדוש-ברוך-הוא, ולהיות בשמחה, ולשמח את אשתך ואת ילדיך, ותשמר את עצמך מבעס וקפדות ולא להכותם ולא לזלזל בהם, ותשתדל להיות סבלן גדול, והוא יתברך אוהב אותך, ותאמין לי, שכל הפמליה של מעלה מסתכלים עליך, איך שגפוש שפלה כזו שירדה במקום שירדה, ונפלה למקום שגפלה וכו' וכו', אף-על-פי-כן אינה מיאשת את עצמה כלל, רק בורחת אל המשניות, ואומרת בכל יום ח"י פרקים משניות. תאמין לי, כי אין מלאך ושרף שיכול להראות דבר זה, ועל-כן ראה להמשיך בעבודה הקדושה הזו, לומר בכל יום ח"י פרקים משניות בעקשנות גדולה, וכן תקרא קריאת שמע שעל המטה מתוך הסדור, וכן תאמר ברכת-המזון בשמחה מתוך הסדור, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לצאת מהפח היקוש הזה, ואף שגדמה לך שאבד מנוס ותקנה ממך, ואתה מקלל את יום הולדתך וכו' וכו', כל זה בא לך מרב פגם-הברית שנגשלת כל-כף הרבה, אתה צריך להחזיק מעמד, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תקצה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בחקתי, כ"ו איר ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה להפיץ ביחד עם ידידנו ... גרו יאיר, ותעזר לו בענין הדלק, ובניחוד תלכו בכל יום להפיץ את אור רבנו ו"ל, ותראה את הנסים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא אל תהיה שבור משום דבר, כי גדול אדוננו ורב

אֲשֶׁר י"ח תקצו בַּנְחֹל קַעַט

לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הֶרְעַ יָבוֹא הַטּוֹב. אַתָּה רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת
עֲצָמְךָ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, כִּי אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם מֵהַשְׁעוֹבֵר
— כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּבַעֲיוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל
מְצִילִים אֶת הָאָדָם מִשְׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי
מִי שְׂזוּכָה לְשִׁמְשׂ אֶת רַבְּנוּ ו"ל, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת חֶק וְלֹא יַעֲבֹר,
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וְתַבְשִׁיר לִי תָמִיד
בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמְךָ עִמּוֹ יְתַבְּרֶךָ אֶפְלוּ מְעַט דְּמַעַט,
וְתַחֲזֹק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּמָה שְׂאֵתָה יְכוּל, וּבַפְּרָט אֶת הַבְּחוּרִים
שְׂגִירִים עִמָּךְ בְּיַחַד רְאֵה לְחִזּוֹק, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וְיִהְיֶה לָךְ אִף טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקצו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת בְּחֻקֵּי, כ"ו אֲיָר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתַשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ
בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵה לְהַתְּפִלֵּל עָרֵב וּבִקֵּר בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ דִּיקָא, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא
יְתַבְּרֶךָ שְׂמוֹ, כִּי מִי שְׂנֻזָּהָר לְהַתְּפִלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַגְנָן, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-

הוא שומר אותו מכל רע, ועל-כן תשתדל להתפלל ערב ובקר במנין דיקא.

נא ונא ראה לשמח מאד על נעם חלקך, על אשר בנחל שם חלקך וגורלך, ותקבע לעצמך שעור בקביעות ללמד בכל יום בספר הנפלא "אוצר האמונה", למען יחזק לבך באמונה פשוטה בו יתברך, וכש"ש לאדם אמונה — יש לו הכל, כי איש אמונות רב ברכות' (משלי כח, כ), אשרי מי שזוכה להגיע לאמונה פשוטה בו יתברך ומאמין באין סוף ברוך הוא, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תקצז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בחקתי, כ"ו איר ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך בספרי רבנו ו"ל — אין לתאר ואין לשער כלל, כי באמת אין לנו אלא דברי בן השמחה, הנכלל במקור השמחה, והעוסק לקשרנו בשרש השמחה, ועל-כן אשרי ואשרי מי שיתמיד בספרי רבנו ו"ל תמיד, ואז טוב לו כל הימים, כי באמת רבנו ו"ל ממשיך אור וזיו וחיות ודבקות במי שמתמיד בספריו הקדושים, כי רבנו ו"ל הוא סוד גדול ונעלם מכל העולמות, ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להתקרב לרבנו ו"ל, וראוי לנו לשמח מאד מאד שזכינו בגליותינו אלה להיות מקרבים אל רבנו ו"ל, ומה היינו עושים בלי רבנו ו"ל?! ובזה בעצמו ראוי לך לשמח תמיד.

נא ונא ראה להיות בשמחה, ותשמח את אשתך ואת ילדיך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה למצא בן זוג לבתך, ותחתנה בכבוד, העקר לגרש ממך את כל המרירות והעצבות והדאגות וכו'

וְכוּי, הַמְכַלִּים אֶת הַנֶּפֶשׁ וְכוּי וְכוּי, כִּי עִם דְּאִגּוֹת מְמִילָא לֹא פּוֹעֲלִים.
הַעֲקָר רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמָךְ בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים
שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַרְגֵל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֱלֹו יִתְבַרֵךְ, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁאֲתָה
מְדַבֵּר אֱלֹו יִתְבַרֵךְ, יְהִיָּה יָקָר מְאֹד מְאֹד בְּעֵינֶיךָ; כִּי בְּאֲמַת אֵין לָנוּ
רַק אֱלוֹ הַדְּבוּרִים שְׁזוּכִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַרֵךְ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה,
וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזַק בְּלִמּוּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא מְבִיא עֲשֶׂר
וְאֲשֶׁר לְהֶאֱדָם, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, כִּי
עַל-יְדֵי-זֶה יְדַבֵּק אֶת נַפְשׁוֹ בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אִם תּוּכַל לְהַפְקִיד אֶת הַכֶּסֶף בְּיַבְנָאֵל כְּפִי הַמְסַפֵּר הַמוּבָא לְמִטָּה
— מַה טוֹב וּמַה נְעִים.

י"ח תקצח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ח אֵיר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה וְגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי... גֵּרוּ יְאִיר.

זֶה כְּמוֹ שְׁבוּעַ שְׁלֹא שְׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, אֶקְנֶה שְׁהַכֵּל בְּסֵדֶר, רְאֵה רַק
לְהַתְבוּדֵד עִמּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְאִז תִּהְיֶה לָךְ יְשׁוּעָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל
(סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַתְּבוּדוֹת, סִימָן א'): הַשְּׂיִחָה שֶׁאָדָם מְשִׁיחַ בֵּינוֹ לְבִין
קוֹנּוֹ, הַשְּׂיִחָה הַזֹּאת נַעֲשִׂית אַחֲרֵ-כֵן גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה לְבָנָיו, וּבְאֲמַת
צְרִיכִים כָּל-כֵּן הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם — הֵן לְעֲצָמוֹ וְהֵן לְבָנָיו
וְלְבָנֵי בֵיתוֹ.

רְאֵה לְבָרַח מִפַּעַם לְפַעַם אֶל צִיּוֹן הַתְּנָא אֱלֹקֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֵּר
יֹחָאֵי, וְאֶל צִיּוֹן הַתְּנָא אֱלֹקֵי רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס, וְתַבְכֶּה שָׁם

קפב אָשר י"ח תקצט – י"ח תר בנחל

בדמעות שליש, ותראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא,
כי מה שתפלה עם דמעות פועלת, שום דבר שבעולם אינו פועל.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תקצט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רב אֵל ... תְּחִיָּה.

אָקוּהָ שׁ... גֵּרוּ יְאִיר, מְרַגֵּשׁ כָּבֵד טוֹב, יַעֲזֹר לּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּרִפּוּאֵת הַנְּפֹשׁ וּרְפּוּאֵת הַגּוּף, וַיְהִיָּה בְּרִיא בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת
גַּם יַחַד, וְתוֹכְלוּ לְהַדְפִּיס כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים בְּמַרְץ
וּבְחֶשֶׁק חֲדָשׁ בְּכָל פַּעַם.

מְצַאֲתִי אֲצְלִי תְּכַרִּיף כְּתָבִים מְכֻתָּבִים מְשֻׁנוֹת תְּשַׁל"ב בְּכַתְּבִיד,
וְתַכְּף-וּמְיָד לְמַחַר אֲשַׁלַּח אֶת זֶה אֶקְסָפְרָס, וְלִכֵּן פְּדֹאֵי לְחֻכּוֹת עוֹד
כַּמָּה יָמִים, פְּדִי לְצָרְךָ אֶת הַמְּכֻתָּבִים הָאֵלּוּ שֶׁשִּׁיכִים שָׁם, וְכָף לֹא
יִלְכוּ לְאִבוּד.

בֵּין כֶּף הַגִּיעַ עֲכָשׁוּ הַפְּקֵס שְׁלָכֶם, אִם אֲפָשָׁר לְבַקֵּשׁ אֶת ...
בְּשִׁבִיל הַעֲבָרַת כֶּסֶף לְ... רַק עַל מְסַפֵּר יָמִים, כִּי הַכְּנִסְתִּי כֶּסֶף, וְזֶה
יִקַּח כַּמָּה יָמִים, גַּם לְצַלְצַל עֲכָשׁוּ לְ... אִם הוּא תֵּאֵם עִם הַגָּנָן.

הַמְּחַכֶּה לְתִשׁוּבָה...

י"ח תר.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם לְ... גֵּרוּ יְאִיר.

בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם תְּדוּחַ לִי מ... הָאֵם הַגָּנָן בָּא עִם הָאֲדָרִיכָל, וְהָאֵם
הַקְּבֵלָן עֲבַד הַיּוֹם וְכֵן הָרְצוּף, כִּי נְחוּץ לִי לְדַעַת אֶת זֶה.

אֲשֶׁר י"ח תרא בנחל קפג

אודות "אֲשֶׁר בנחל" שאתם מסדרים עכשו מכתב-יד, טוב מאוד שיהיה מסדר כפי סדר המכתבים, הינו להמשיך מהתאריך של חלק ד' כפי שדברנו, והיום אני שולח תכריך גדול של כתב-יד שמצאתי אצלי משנות תשל"ב, וכדאי שיפגס בחלק ה', ששם המכתבים השייכים לשנת תשל"ב.

העקר ראו לחזק עצמכם בכל מה שתוכלו, פי גדול אדוננו ורב להושיע.

המאחל לכם ברכה והצלחה...

י"ח תרא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ט איר ה'תשנ"ב.

שלום וברכה ל... גרו יאיר.

ראה להתקשר אל ... ותברר מה בקשר לרצוף, פי רצוני מאוד מאוד חזק, שיהיה נגמר על חג השבועות, וכן תאמר לו בענין הצביעה שצובעים, שיצבעו גם את חדר השני הצמוד לבית-הכנסת, ותשאל לו מה בענין המקלט, פי אם בונים, שיבנו כבר גם את זה עכשו, כדי שלא יצטרכו לשבר כמה פעמים את הרצוף, וכן יוכלו לצבע.

ראו לחזק את עצמכם בעבודת ההדפסה, ואם אפשר לשלח לי קנטרס אחד מכל קנטרס שהדפסת עכשו — מה טוב ומה נעים, מה בקשר ה"תוף הנחל" במדבר, וכן שיחות-מוהרא"ש חלק ז' יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא להתקדם, פי תהלה לאל, הספרים שאתם מוציאים לאור, הם יוצאים כל-כף יפה ממש להפליא, אשריכם ואשרי חלקכם!

המצפה לתשובה מהירה...

י"ח תרב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לחזק ולעודד את אנשי שלומנו מעיר ראשון לציון, שיפנסו לגור ב"בנאל עיר ברסלב", וכך יתרבה הישוב החרדי שם, ונזכה להצליח להקים מערכת חנוך פשרה: תלמוד-תורה "ילדי חן" לבנים, ובית-ספר "בית פיגא" לבנות, ועוד מוסדות צדקה וחסד, וגם נוכל לבסס כולל יפה עד מאד, ואם אפשר לדבר גם על לב הרב ... שליט"א, שיבוא להפנס לגור בבנאל — מה טוב ומה נעים, כי אנחנו צריכים כחות משתפים, שאחד יעזר את השני, וביחד נזכה לבנות "עיר ברסלב" על טהרת הקדש.

גא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, פי גדול אדוננו ורב להושיע, והוא יתברך בודהאי לא יעזב אותך, ותהיה לך פרנסה בשפע, פי עליך לדעת, פי הפרנסה הוא רק בידי הקדוש-ברוך-הוא, ועל-פן אסור לך לפל בדעתך כלל, רק להמשיך עצמך אליו יתברך, והוא יתברך יפרנס אותך ואת ביתך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך ובעד ביתך וילדיך, ותזכה לרוות מהם רב נחת דקדשה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תרג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַתְּמוּנוֹת שֶׁל הַיְלָדִים, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב מִכֶּם, וְכֵן לְרֵאוֹת אֶת שְׁלוֹם הַיְלָדִים, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתְּרוּי רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצָמְךָ בְּבִלְבוּלֵי חֲנָם, אֲשֶׁר זֶה הוֹרֵס לָךְ אֶת הַחַיִּים לְגַמְרִי, אֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה לָךְ לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּעַגְמַת נֶפֶשׁ שֶׁל חֲנָם, תַּעֲזֹבֵי אֶת הַכֹּל בְּיַד הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטֵי פְּרֻטֵי, וְעַל-כֵּן חָבַל מְאֹד לְהַתְּבַלְבֵּל בְּבִלְבוּלֵי חֲנָם, אֲשֶׁר אֵל מְאוּמָה לֹא מְבִיא אֶת הָאָדָם, רַק הוֹרֵס אֶת הַחַיִּים.

רְאִי לִהְיוֹת שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, אֲשֶׁר כָּל הַרְפוּאוֹת תְּלוּיוֹת בְּזֶה, כִּי כָּל מֵה שֶׁהָאָדָם יוֹתֵר שְׂמֵחַ — יוֹתֵר מִתְּרַפָּא, וְעַל-כֵּן אֶת צְרִיכָה לִהְיוֹת שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, בְּאִפְּן שֶׁתְּהִי בְּרִיאָה, וְאֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוֹם בְּבִלְבוּלֵי חֲנָם, וְאִז תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, תּוֹצִיאִי כְּבָר מִהֲרֹאשׁ שְׁלֹךְ אֶת כָּל הַשְּׂטִיּוֹת בְּעֵינַיִן הַהֲרִיזוֹן וְכוּ', הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְתִנְיַחֵי אֶת זֶה בְּיַד הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵיךְ שֶׁהוּא יְנַהֵיג כֵּן יִהְיֶה, וְתִאֲמִינִי לִי, שְׂבֵת הִיא לֹא סוּף הָעוֹלָם... וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁיְהִי לָךְ חֲתָנִים תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, וְתְרוּי רַב נַחַת מֵהֶם.

נָא וְנָא רְאִי לְגֹשֶׁת מִפְּעַם בְּפַעַם לְקַבֵּר הַצְּדִיק הַקְדוֹשׁ, וְתַדְלִיקֵי גַר, וְתִבְקְשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עָלֶיךָ, שֶׁתְּהִי לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וּבִזְכוּת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִים תְּהִי לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָה הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי מִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתְּרוּי רַב נַחַת מִיְלַדְכֶם, וְתְהִי לְכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׂפְעַת, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְהַגִּיעַ אֶל טוֹבוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינֵן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל נְשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֹנִי"ה יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ עֲלֵיהֶן, וַיִּשְׁמְרֵן וַיִּצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יַדֵּיהֶן.

מָאד מָאד אָנִי שֹׂמֵחַ עַל הַבְּשׂוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת שֶׁאֲנִי שׂוֹמֵעַ, אֵיךְ שֶׁאַתָּן מַחֲזִיקוֹת אֶת עֲצָמְכֵן בְּיַחַד, וְאִשָּׁה עוֹזֶרֶת אֶת רְעוּתָהּ, וּבִפְרָט כְּשֵׁי שֶׁחֲסִידֵי שְׁלוֹם, אֵיזוֹ חוֹלָה, אַתָּן נִכְנָסוֹת לְבַקֵּר אוֹתָהּ וּלְעֹזֵר לָהּ, וּמִכָּל שֶׁפֶן כְּשֵׁי שֶׁיּוֹלְדוֹת, אַתָּן מוֹסְרוֹת אֶת נַפְשְׁכֵן לְעֹזֵר לָהּ, אֲשֶׁר בְּאַמַּת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה יד.): מָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבַקֵּר חוֹלִים, אֵיךְ אַתָּה בִּקְרָת חוֹלִים; רֹאִים מִזֶּה אֶת גְּדֹל הַעֲנִיָּן הַנוֹרָא וְהַנִּפְלָא הַזֶּה לְעֹזֵר לְחוֹלִים וּלְבַקְרָם וּלְסַעְדָם, וּלְדַבֵּר עַל לְבָם וּלְעֹזְרָם, וְזֶה יָקָר מְאֹד מְאֹד אֲצִלוֹ יִתְפָּרֵד, כִּי הֵיא בְּכֹלֵל גְּמִילוּת חֲסִידִים, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְבָמוֹת ע"ט): ג' סִימָנִים יֵשׁ בְּאַמָּה זוֹ: הַרְחַמְנִים וְהַבִּישְׁנִים וְגוֹמְלֵי חֲסִידִים; וּבְזֶה שֶׁהָאָדָם הוּא רַחֲמָן וּבִישְׁן וְגוֹמֵל חֲסֵד, זֶה מְרָאָה שֶׁהוּא מְזַרַע אַבְרָהָם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וְעַל-כֵּן אֲשֵׁרִיכֶם וְאֲשֵׁרֵי חֲלָקְכֶם, שֵׁי שֶׁלְכֶם חֲלָק בְּלַעֲזוֹר אִשָּׁה אֶת רְעוּתָהּ, וּבִפְרָט לְיּוֹלְדוֹת, וּבְזָכוֹת זֶה יַעֲזוֹר לְכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְלָקוּט הוֹשַׁע, רַמְזוֹ תַקְכַּב): אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חָבִיב עָלֵי חֲסֵד שֶׁאַתֶּם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה, מִכָּל הַזָּבַח שֶׁזָּבַח שְׁלֹמֵה לְפָנָי; שְׁלֹמֵה הַמֶּלֶךְ הַקָּרִיב בְּכֹל יוֹם אֶלֶף קָרְבָּנוֹת, עִם כָּל זֹאת אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִוְתֵר חָבִיב עָלָיו הַחֲסֵד שֶׁעִם יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים זֶה עִם זֶה, יוֹתֵר מִכָּל הַזָּבָחִים שֶׁזָּבַח שְׁלֹמֵה לְפָנָיו יִתְפָּרֵד, וְעַל-כֵּן תִּמְשִׁיכוּ בְּעַבְדוּת-הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה לְחִזָּק אִשָּׁה אֶת רְעוּתָהּ, וּלְבַקֵּר אַחַת אֶת הַשְּׂנֵיָהּ, וּמִמָּשׁ תַּעֲשׂוּ לִי נַחַת-רוּחַ גְּדוֹל; כִּי בְּאַמַּת כָּל מַחֲשַׁבְתֵּי וְרִצּוֹנֵי וְכֹסֵפֵי הוּא רַק אֵיךְ לְהַקִּים עִיר הַתּוֹרָה, עִיר הַחֲסֵד, עִיר הַשְּׂמֻחָה, עִיר אֶהְבָּה בְּיַבְנָאֵל, וְתִהְיֶה לְאֵל, חֲפָץ בְּיַדֵּי מַצְלִיחַ,

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה אֶתְנוּ חֲסֵדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, רַק צְרִיכִים עוֹד תְּפִלוֹת, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲזְרוּ לִי לְעֶסֶק בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה, שְׁכַל אַחַת וְאַחַת תּוֹכִירְנוּ לְטוֹבָה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה בּוֹדְאֵי אֲזַכֶּה לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפַּעַל לְהַמְשִׁיךְ עָלַיְכֶן יְשׁוּעוֹת וּבְרָכוֹת וְהַרְחַבּוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְתוֹפִינָה לְרוּחַ רַב נַחַת מִיְלֻדְיֶכֶן, וְתַמִּיד תִּהְיֶינָה שְׂמֵחוֹת וְעֲלִיזוֹת.

וּבַפֶּרֶט עֲכָשׁוּ אֲנִי צְרִיךְ אֶת הַתְּפִלוֹת שְׁלֹכֶן, כְּדֵי שְׂאֲזַכֶּה לְעִשׂוֹת בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת וְתַלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וְקִיטְנָה עַל כָּל הַקְּיִץ הֵן לְבָנִים וְהֵן לְבָנוֹת, וַיִּמְשַׁךְ עָלֵינוּ שְׁפַע דְקַדְשָׁה. וְרַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הִפְלִיג בַּתְּפִלַּת הַנָּשִׁים, וְעַל-כֵּן אֶהְיֶה לְכֶן אֲסִיר תּוֹדָה עִם הַתְּפִלוֹת שֶׁתְּפַלְלֶנָּה בְּעַדִּי.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּתְּאֲסַפְנָה פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ, וְכֵן תִּלְכְּנָה לְבַקֵּר אֶשָּׂה אֶת רְעוּתָהּ וְלִדְבַר עַל לְבָהּ וְלַעֲזוֹר לָהּ, וְלִהְתַּעֲנֵן בָּמָה שֶׁהִיא צְרִיכָה, כִּי בְּזֶה אֶתֶּן גּוֹרְמוֹת לִי נַחַת-רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד, וְתַמִּיד אֶתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרְכֶן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶן, שְׁתַּצְלַחְנָה כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶן.

הַמְּאַחַל לְכֶן בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרה.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדֵּר בַּמִּדְבָּר, ב' סִיּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בָּמָה שְׂאֵתָה שׁוֹאֵל, אֵיךְ יָכוֹל לִהְיוֹת שְׂתֵהִיָּה מְחַלְקַת בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, הֲלֹא אֲנַחְנוּ שׁוֹתִים מְאוּתָהּ בָּאָר, מְאוּתוֹ נַחַל נוֹבֵעַ? אֲלֹא יְדוּעַ, שְׂרַבְּנוּ ז"ל הוּא הַצְּדִיק הַאֲמֵת, וְהוּא הַרְבִּי שֶׁל הַדּוֹר

הַזֶּה, וְהוּא מִיחִידֵי הַדּוֹרוֹת תִּקְנֹת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וְתִקְנֹת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהוּא יָכוֹל לְהַחְזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְתִשׁוּבָה, וְלְהַעֲלוֹת וְלְהַגְבִּיחַ אֶת כָּלֵם אֶל תְּכֵלֶת הַמַּדְרָגָה הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁיִהְיוּ דְבוּקִים תְּמִיד בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְהִנֵּה יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׂזוּכִים לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמְקִימִים בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת אֶת עֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל, וְהֵם זוֹכִים בְּאַמַּת לְהַגִּיעַ לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי. וְלְהַפְּנֵךְ יֵשׁ כְּאֵלוֹ שְׂמֵתִיקִים עִם חֲכָמוֹת, וְרוֹצִים לְהִיּוֹת מְשֻׁהוּ... אֵיזָה מְפָרְסֵם וְכוּ', וְאֵינָם מְקִימִים אֶת עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן הֵם מְקַנְאִים מְאֹד מְאֹד בְּאֵלוֹ שְׂפָן זָכוֹ לְמַה שְׂזָכוּ וְכוּ', וְלִכֵּן הֵם הֵם הַחוֹלְקִים עַל חֲבָרֵיהֶם, וְעוֹשִׂים עֲלֵיהֶם בְּקִרְתָּ וְכוּ', וּמִשֵּׁם נוֹבְעֵת הַמַּחֲלָקֶת שְׁבִין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוֹ מְסַתְּפֵל עַל זוּלָתוֹ, רַק הוֹלֵךְ בְּדַרְךְ תָּם וְיָשָׁר שֶׁקֵּבֵל מִרַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז אֶל רַב טוֹב הַצִּפּוֹן יִזְכֶּה, אֲשֶׁרִי לוֹ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ח תרו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמַּדְבָּר, ב' סִינַן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּבֵד הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּקַּח עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, וְתִפְסִיק לְרוֹץ אַחֵר הַהֶבֶל וְכוּ', שֶׁהוּא שְׂרֵפֶת הַזְּמַן, לְשִׁרְף אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּהֶבֶל וְרִיק, וְחֲכָמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֲמָרוּ (כְּתוּבוֹת נט): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי שְׁעָמוּם וְלִידֵי זְמָה מִמֶּשׁ, אָדָם מְשִׁתַּגֵּעַ מִבְּטוּל זְמַן, עַד כְּדֵי כֶּף שֵׁישׁ בְּגִי-אָדָם שְׂמֵתֵאבְדִים לְדַעַת מְבִלִי לַעֲשׂוֹת פְּלוּם וְכוּ', וְלִכֵּן צָרִיךְ כָּל אִתְּד לְקַבֵּעַ עֲתִים לְתוֹרָה, וְלַעֲבֹד אֵיזוֹ עֲבוּדָה, כְּדֵי שְׁיִהְיֶה תְּמִיד עָסוּק עִם מְשֻׁהוּ, כִּי סֵתֵם לְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, שְׁאִי-אֶפְשָׁר לְקַנּוֹתוֹ בְּשׁוּם כֶּסֶף, כִּי כָּל רִגַע שְׁעוֹבֵר אֶף פֶּעַם לֹא יִחְזוֹר אֵלָיו, וְלִכֵּן הַעֲקָר לְהִיּוֹת תְּמִיד עָסוּק עִם מְשֻׁהוּ, וְאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת פָּרָק ב, ב): 'יִפְּה'

תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משפחת עזון, תכניס את הדבורים היטב אל לבך, ואז טוב לך כל הימים.

הדורש שלומך וטובתך תמיד...

י"ח תרז.

בעזרת השם ותפלה, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מבקש מך, שתשמר על הדבור שלך. וכבר אמר התנא הקדוש (אבות פ"ק א, יא): 'תכמים הנזהרו בדבריכם, שמא תחובו חובת גלות, ותגלו למקום מים הרעים, וישתו התלמידים הבאים אחריכם וימותו, ונמצא שם שמים מתחלל', פי הרבה פעמים הצדיק הדבוק בו ותפלה, ההכרח לירד ולהיות איש פשוט, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן עח), שלפעמים הצדיק צריך לרדת מדבקותו, ואז הוא פאיש פשוט. ולכן ד"קא אז צריך לשמר על דבורו, פי יכול לצאת מזה קלקול גדול, פי ישמעו התלמידים, והם לא ידעו שהוא עכשו בקטנות, וישתו את הדברים שנאמרו בקטנות, וזה יגרם אחר-כך לקלקול לתלמידיו.

ומספר, שהרב הקדוש מסאטמאר זי"ע היה פעם בעיר שיקאגו בעבור המוסדות שלו, ונגש אליו יהודי זקן ואמר לו: אני הייתי אצל אביכם הקדושת יום טוב' זי"ע, ושאל אותו הרב הקדוש מסאטמאר זי"ע: מתי הייתם? ענה ואמר: בשנה שאביכם אכל קדם נעילה ביום פפורים. ותכף-ומיד התחיל הרב הקדוש מסאטמאר זי"ע לחיך, וקרא לפניו את כל האנשים שעמדו בחוץ, וחפו להפנס אצלו להתפלה, ענה ואמר להם: שמעו, כשהייתי ילד קטן בגיל חמש, ואבי הקדוש לפני תפלת נעילה נכנס לחדר, והיה שם זמן ארוך, ובא אלי יהודי, ושאל אותי: מה עושה עכשו הרבי? ויען

שְׁהִייתִי בְּגִיל חֲמֵשׁ וְשׁוֹכֵב, עֲנִיתִי וְאָמַרְתִּי, שְׁהֲרַבִּי נִכְנַס לְטָעַם מִשְׁהוּ, וְתִכְף־וּמִיד הִתְחַרְטִיתִי לְמָה אָמַרְתִּי דְבַר זֶה [הִיָּה כְּבַר חֲכָם גָּדוֹל בְּגִיל חֲמֵשׁ, שְׁהִתְחַרַּט לְמָה הִפְלִיט מִפִּיו דְבַר זֶה], וְסִפַּר שְׁכָל יָמָיו הִתְחַרַּט לְמָה אָמַר דְבַר כְּזֶה, וּכְבַר לֹא רָאָה אֶת הָאָדָם הַזֶּה לְמַעְלָה מִשְׁבָּעִים שָׁנָה, וְהִתְפַּלֵּל בְּכָל פֶּעַם שְׁיִמְצָא אוֹתוֹ, וְעַכְשָׁו הָאָדָם הַזֶּה פֹּה, וְסִפַּר לָהֶם אֶת כָּל הַסְּפוּר, אִיךָ שְׁאָמַר לַיהוּדֵי הַזֶּה דְבַר כְּזֶה בְּצַחוּק, שְׁהָאֲבָא נִכְנַס לְטָעַם וְכוּ', וְהִיָּהוּדֵי הָאֱמִינִן לוֹ. וְלִכְּן עַכְשָׁו אֲנִי מִפְּרָסֶם לְפָנַי כָּלֵם, שְׁזֶה הִיָּה בְּדִיחָה וּצַחוּק, וְשְׁהִיָּהוּדֵי הַזֶּה יָדַע, שְׁהִיָּה זֶה מִצַּד שׁוֹכְבוֹת, וְשִׁמַּח אֲזִי מְאֹד, שְׁתִּהְלֶה לְאֵל הַצִּיל יְהוּדֵי שְׁכָל יָמָיו חָשַׁב שְׁכַף הִיָּה. וּמִזֶּה רוֹאִים מָה הִתְנַא הַקְּדוֹשׁ הַזֶּהִיר: "חֲכָמִים הַזֶּהִירוּ בְּדַבְרֵיכֶם, שְׁמָא תַּחֲבוּ חוֹבַת גְּלוּת, וְתַגְּלוּ לְמִקּוּם מֵיַם הַרְעִים, וְיִשְׁתּוּ הַתְּלַמִּידִים הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם וְיִמּוּתוּ, וְנִמְצָא שֵׁם שְׁמַיִם מִתְחַלֵּל", בְּדִיוֹק כְּמוֹ הַסְּפוּר הַזֶּה.

אַקְוָה שְׁתּוֹצִיא מִזֶּה רְמָזִים מִדְּבַרֵי אֱלוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינֵן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנֹצָח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעִנְיַן תְּפִלַּת הַוִּתְיָקִין, בְּוִדָּאֵי אֵינִן לְמַעְלָה מִזֶּה, וַיְדוּעַ שְׁהַבְעֵל-שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ הַתְּפַלֵּל וְתִיקִין כָּל יָמָיו, כִּי אָמַר, שְׁטוֹב לְהַתְּפַלֵּל קִדְּם שְׁהַעוֹלָם מִתְּמַלֵּא עִם הַבָּל שֶׁל גּוֹיִים וְאֲמוֹת הָעוֹלָם וְכוּ', וְדַבּוּרִים שֶׁל מָה בְּכַף וְשֶׁל לְשׁוֹן-הַרְעָה וְרַכִּילוּת וְכוּ', וְכֵן רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל תְּפִלַּת וְתִיקִין, וְכֵן תְּלַמִּידוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְכֵן אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַקְּפִידוּ עַל זֶה, וְאֲשַׁרֵּי מִי שְׁיִוְכַל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, אֲבָל אֵינִן לוֹמַר לְאֵלוֹ שְׁמִתְפַּלְלִים וְתִיקִין: תַּחֲכָה עַד מְאַחֵר, כְּדֵי שְׁגַם אַחֲרֵים

יִתְפַּלְלוּ בְּמִנְיַן וְכוּ', כִּי יוֹתֵר מֵאַחַר אֵין מִנְיַן בְּלִי אֱלוֹ שְׁמֵת־פְּלָלִים וְתִיקֵן, אֵין דְּבַר כְּזֶה, וְכֵן פֶּסֶק רַבְנֵי הַנּוֹדֵעַ בִּיהוּדָה (עֵין שְׂאֵלוֹת וְהַשׁוֹבוֹת נוֹדֵעַ בִּיהוּדָה, אֶרֶץ חַיִּים, מִהַדוּרָא קַמָּא, סִימָן ג'), שְׁפֶסֶק בֵּן בְּפִרוּשׁ וְכוּתֵב: וְכִי אוֹמְרִים לְאָדָם חֲטָא, כְּדִי שְׂיִזְכֶּה חֲבַרְךָ?! וְהַמְקַדִּים וְזָרִיז מְשַׁבַּח, וּמִתְאַחַר פּוֹשַׁע הוּא, עֵין שָׁם.

בְּעֵינַי שְׁשֵׁאלָתְ אֵיךְ שִׁיךְ עֲבוּדָה זָרָה שֶׁל פְּעוֹר גַּם הַיּוֹם? הֲרַב הַקְדוּשׁ מְלִיּוּבָאוּיִטְשׁ זִי"ע כּוֹתֵב (לְקוּטִי-שִׁיחוֹת, חֶלֶק ד'), שְׁבִסְפֹר יְהוֹשֻׁעַ כְּתִיב (כב, יז): "עוֹן פְּעוֹר אֲשֶׁר לֹא נִטְהַרְנוּ מִמֶּנּוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה", וְהַתּוֹרָה הִיא נִצְחִית, וְאִם כְּתוּב "עַד הַיּוֹם הַזֶּה", מִשְׁמַעוֹתוֹ גַּם בְּדוֹרֵנוּ, וְאֵיךְ זֶה? אֲלֹא כַּאֲשֶׁר לוֹקְחִים פְּסֻלֹת וְדוֹבְרִים שְׁפָלִים וְנִבְזִים, וּמְעֲרִיצִים אוֹתָם וּמַחְשִׁיבִים אוֹתָם, זֶהוּ עוֹן פְּעוֹר שֶׁל יְמֵינוּ, עֵין שָׁם; וְלִפִּי דְבָרָיו מִשְׁמַע, שְׁזָה סוֹבֵב עַל הַלוֹקַח סָמִים וְכוּ', עַל מִסְתַּכֵּל בְּדוֹבְרֵי נְבִלָה וְנֶאֱוָף מֵהַסּוּג הַכִּי גְרוּעַ וְכוּ', וְעוֹשִׂים מְזֵה עֶסֶק וּמַחְשִׁיבִים אֶת זֶה, זֶהוּ מַעֲשֵׂה פְּעוֹר, שֶׁהִיוּ פּוֹעְרִים עֲצָמָם נִגְדוּ, הָרִי שֶׁלְךָ לְפָנֶיךָ, שְׂאֵם יוֹרְדִים בְּשִׁפְלוֹת וּבְמִקּוּמוֹת הַמְּגֻנָּים וְכוּ', וּמַחְשִׁיבִים אֶת זֶה, זֶהוּ עֲבוּדָה זָרָה שֶׁל פְּעוֹר, וְהֵבֵן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ וְטוֹבְתֶךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תרט.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינַן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק אֵל תִּפְגַּס בְּלַחֲץ, וְתִמִּיד תִּזְכּוֹר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲסוּר לְבַטֵּחַ בְּשׁוּם בֶּן-אָדָם, כְּמוֹ שֶׁקָּלַל הַנְּבִיא וְאָמַר (יְרֵמְיָהּ יז, ה): "אֲרוּר הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם וְשֵׁם בָּשָׂר זָרְעוּ", כִּי בְּרַגַע שְׂאָדָם עוֹקֵר עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כְּכֹר אֲסוּר לְהֶאֱמִין בּוֹ כָּלֵל, וְאָמַר רַבְנֵי יוֹ"ל (לְקוּטִי-מִוְהַרְ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), שְׂאָדָם שְׂאִינוּ דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ הוּא

קצב אשר י"ח תרי — י"ח תריא בנחל

חיה בצורת אדם, ולכן הנהר והשמר לא להאמין לשום בן-אדם. חכמינו הקדושים אמרו (ילקוט תהלים, פרק מו, רמז תשנג): לעולם אל יהא פסוק זה זו מפיה (תהלים פד, יג): "הוי"ה צבאות אשרי אדם בוטח בך", כי העקר הוא בטחון, לבטח רק בו יתברך, אנה שפכניס דברים אלו אל תוך לבך.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ח תרי

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק עצמך בכל מחיר, פי אין זו עצה לפל בפח וכו', יש פתגם: פון יגון קומט אנתה (מפזיזות יוצא אנתה), ולכן לא בחרם שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות כ): מתון מתון ארבע מאה זוני שוין; ותמיד תזכר, אשר הסבלנות היא המנצחת, מי שיותר סבלן, הוא יוצא המנצח הכי גדול. ולכן אל תפגס בלחץ, ושום דבר לא יכניס אותך לשום פחד, וכלל זה תמיד תזכר, מי שיש לו יותר סבלנות, ואין לו שום פחד — הוא המנצח.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

י"ח תריא

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מבקש אותך, שאל תשים לב למה שהפלבים נובחים וכו',

הִינּוּ רַבְּנּוּ ו'ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נ'), שְׁאֵלוּ הָעוֹזֵי פָּנִים נִקְרָאִים כְּלָבִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה נו, יא): "וְהַכְּלָבִים עֲזִי נִפְשׁ לֹא יִדְעוּ שְׂבָעָה"; וְנִמְצָא, שֶׁכָּל אֵלוּ הָעוֹזֵי פָּנִים הַחוֹלְקִים עַל הַצְּדִיקִים — נִקְרָאִים כְּלָבִים. וְכֵמוֹ כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ וְנוֹבֵחַ כְּלָב אֲחֵרָיו, הָאִם יִסְתַּוֵּב הָאָדָם וַיַּעֲנֶה לְכָלֵב? אוֹ יִנְבַח חֲזָרָה כְּמוֹ שֶׁהוּא נוֹבֵחַ? ! כִּי צָרִיכִים לְהִתְנַהֵג עִם הָעוֹזֵי פָּנִים, לֹא לַעֲנוֹת לָהֶם וְלֹא לְהִתְיַחֵס אֲלֵיהֶם כְּלָל, רַק לְהַמְשִׁיךְ דְּרָכּוֹ, וַיַּעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, כִּי מִמִּילָא לֹא תִפְעַל כְּלוּם, כִּי כְּלָב נִשְׁאָר כְּלָב, הוּא תָמִיד נוֹבֵחַ, כְּמוֹ-כֵן עֲז פָּנִים תָּמִיד יִדְבַר עֲלֵיָךְ. וְלִכֵּן מָה אַתָּה צָרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִמֶּנּוּ. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יּוֹמָא גג): סִימָן לְכָלֵב שׁוֹטָה — פִּי פְתוּחַ וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תַּעֲנֶה לְמַחְרָפֶיךָ וְלְמַבְזֵי נִפְשֶׁךָ שׁוֹם דְּבַר, וְאֵז טוֹב לָךְ כֹּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָה כֹּל הַיָּמִים לְטוֹב וְלִנְעִימִים...

י"ח תריב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה, וְאֵף שֵׁישׁ דְּבָרִים שְׂאִין עַל זֶה הַסִּבֵּר וּתְשׁוּבָה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לְהִרְהוֹר אַחַר הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, רַק לִידַע שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ. וְאָמַר רַבְּנּוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד'): כְּשֶׁאָדָם יוֹדַע שֶׁכָּל מְאֻרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתּוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מַעֲזִין עוֹלָם הַבָּא. וְלִכֵּן חֲזַק וְאַמֵץ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וְתַדַּע שֶׁכָּל מַה שֶׁקוֹרָה עִמָּךְ זֶה בְּהַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרָטִית.

חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה מו, סִימָן ד'): סֶתֶם אָבָא מְרַחֵם עַל בְּרָא, אָבָא מְרַחֵם עַל בְּנוֹ; וְלִכֵּן רְאֵה לַעֲזוֹר לְבִנְךָ, וְאֵל

קצד אַשֶׁר י"ח תריג — י"ח תריד בַּנְחַל

תַּצְעַק עָלָיו וְאֵל תִּשְׁפִּילוּ, וְכִמּוֹ שְׁאַתָּה רוֹצֵה שְׁאַכִּינוּ שְׁבַשְׁמִים יַעֲזֹר
לָךְ, כְּמוֹ-כֵן תִּרְאֶה דְגָמָא שְׁאַתָּה עוֹזֵר לְבִנְךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תריג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינַן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַק חֲזוּק וְעוֹד פְּעַם חֲזוּק וְעוֹד פְּעַם חֲזוּק
וְכוֹי, וְזֶה עֵקֶר הָעֵבֹדָה שְׁלֵנוּ — לְהִתְחַזֵּק, וְלִחְשֹׁב תְּמִיד מִחֲשֻׁבוֹת
חֲדָשׁוֹת — אִיךָ מִתְחַדָּשִׁים, וְלִחְדָּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה עַל קֶטֶב זֶה —
אִיךָ מִתְחַזְּקִים וּמִתְחַדָּשִׁים, וְזֶה נִקְרָא "עוֹבֵד", שֶׁהוּא עוֹבֵד עַל עֲצֻמוֹ
אִיךָ מִתְחַזְּקִים וְאִיךָ מִתְחַדָּשִׁים, וְאִיךָ לֹא חוֹשְׁבִים עַל אַחֵרִים כָּלֵל.

אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתְּצִיֵּת אוֹתִי, וְאֲז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֵל תִּלָּךְ עִם אַחֵרִים לְהִתְבּוֹדֵד, רַבְּנוּ וַיִּלְל לְמַד אוֹתָנוּ (לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן נב): "הַמְהִלָּךְ בְּדַרְךָ יְחִידִי", לְלֶכֶת לְבַד, וְלֹא עוֹד
אֵלָּא אֶפְלוּ שְׁבִנֵי-אָדָם לֹא הָיוּ שָׁם אַף פְּעַם וְכוֹי, רוֹאִים מְזֶה, שְׁזוֹ
שְׁלֵמוֹת הִתְבּוֹדָדוֹת אֲמִתִּית — כְּשֶׁאֲנִי מִסְתַּכֵּל עַל אַחֵרִים כָּלֵל, רַק
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ח תריד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינַן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַרְגַל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמוּ יִתְבַּרְךָ, וְתִתְחִיל עִם חֵמֶשׁ דְּקוּת, שְׁנֵה לֹא הִרְבֵּה, אָבֵל בְּשָׂמִים זֶה הִרְבֵּה מְאֹד, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, זֶה מְנַעֲנַע כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאִי־אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר אֶת זֶה לְאָדָם שֶׁעֲדִין נִמְצָא בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְחֻמְרֵיּוֹת וְכוּ', וְזֶה עָקֵר הַנְּסִיּוֹן, כִּי בְּאֵמֶת אִם הָאָדָם הֵיךְ יוֹדֵעַ מַה זֶה דְּבוּר אֶחָד לְעֵצֶק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וּלְבַקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ, וְאִיזֵה רַעַשׁ זֶה עוֹשֶׂה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּכָּר לֹא הֵיטֵה שׁוּם בְּחִירָה. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, קַח שְׁעוֹן וּתְדַבֵּר עַל־כָּל־פְּנִים חֵמֶשׁ דְּקוּת, וְתִרְאֶה אֵיךְ שְׁלֹאט לֹאט תּוּכַל לְהִרְבּוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ', עַד שִׁיזְכֶּה לְדַבֵּר שְׁעֵה שְׁלֵמָה כְּרִצּוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן חֲזַק וְאַמֵץ לְהִתְחִיל עִם חֵמֶשׁ דְּקוּת, וְתִרְאֶה אִיזֵה נַעַם וְעִרְבּוֹת זֶה לְדַבֵּר עִמוּ יִתְבַּרְךָ.

הַדּוֹרֶשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ח תרטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, ב' סִיּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

זְכוֹר גַּם זְכוֹר, שְׂאִסוֹר לְהִכְנִס בְּלַחֲץ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, לְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיּוֹנוֹת שְׁלוֹ, וְאֶת כָּל אֶחָד מְנַסִּים בְּנְסִיּוֹן אַחֵר לְגַמְרִי, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מְעַמָּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, רַק בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבַּרְךָ תְּמִיד.

אִסוֹר לְעִפּוֹת לְשׁוּם שְׂכָר, צְרִיכִים לְאַהֲבֵךְ אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּלִי שׁוּם קוּוִי שְׂכָר, וְאֵז דִּיקָא שׁוּם דְּבָר לֹא יִכְנִיס אוֹתוֹ בְּעִצְבוֹת וּבְדַפְאוֹן, אֶפְלוּ שִׁיתְּנוּ לוֹ גִּיהֲנוּם חֶסֶד וְשְׁלוֹם, גַּם אֵז צְרִיכִים לְאַהֲבֵךְ אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְזוּהִי גְדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל. וְרִאִינוּ בְּעֵינֵינוּ רַבּוֹת יְהוּדִים קְדוּשִׁים, שֶׁעֲבָר עֲלֵיהֶם הַגִּיהֲנוּם הַכִּי קָשָׁה, שֶׁרְפוּ

וְחִנְקוּ וְהָרְגוּ אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם וְאֶת יְלָדֵיהֶם, וּבְעֶצְמָם עָבַר עֲלֵיהֶם מֵהַ שְׁעָבֵר, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אַחַר כָּל הַגִּיּוֹנוֹם לֹא עֲזָבוּ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפְסָן, אֲדַרְבָּה הֵם לֹא הִתְיַאֲשׁוּ וּבָנוּ מִחֲדָשׁ אֶת חַיֵּיהֶם, וּמְקִימִים אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּגֵאוֹת, וְלוֹמְדִים תּוֹרַת הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר זֶה פֶּלֶא עַל גִּבֵּי פֶלֶא אֵיךְ יֵשׁ לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כַּח עֲלִיּוֹן כָּל-כָּף לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַזֵּק מִעֲמֵד, אַחַר שְׁעָבֵר עֲלֵיהֶם מֵהַ שְׁעָבֵר וְכוּ', שְׁזָה לֹא נִתֵּן לְהִסְבִּיר, כִּי שֶׁכֵּל אֲנוֹשִׁי לֹא יָכוֹל לְהִבִּין אֵיךְ שְׁלָדִים וְכוּ', מִכִּים וּמִשְׁפָּלִים בְּאֶפְסָן הַכִּי טְרָגִי וְכוּ', אֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא יַעֲזֹבוּ אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעוֹד יִקְיָמוּ מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְלֹא בְּחִנָּם שְׁאֵמַר הֵרֵב הַקְּדוּשׁ מִסֵּאֲטָמָאָר זִי"ע בְּשַׁעֲהַ שְׁשָׂאֲלוּ אוֹתוֹ: אֵל מִי נִפְגָּה וְנִבְקַשׁ בְּרָכָה לְהִתְבָּרַךְ מִפִּיּוֹ? עֲנָה וְאָמַר: כְּשֶׁתִּכְנָסוּ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְתָרְאוּ יְהוּדֵי שְׂיִשׁ עַל יָדוֹ מִסֵּפֶר שְׁחָרְתוּ הָרָשָׁעִים, וְעַדִּין הוּא מְנִיחַ תְּפִלִּין, מִמֶּנּוּ כְּדָאֵי לְקַחַת בְּרָכָה, כִּי זֶה יְהוּדֵי בַעַל מְסִירוֹת נֶפֶשׁ; הָרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ אֵיךְ שְׁאֵסוֹר לְבָרַח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲפֵלוּ שְׁכָבֵר סָבַל מֵהַ שְׁסָבַל וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינַן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, שְׁכָל מִי שֶׁשׁוֹתֵק בְּיוֹתֵר, בְּזֶה מֵרָאָה אֶת גְּדֹל יֵשׁוּב דַּעְתּוֹ, שֶׁהַשְּׁכָל מִתְגַּבֵּר עַל הַחֵמֶר שְׁלוֹ, עִם כָּל זֹאת אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: דַּעַם רַבִּינִים זָאֵף אִיזוּ נִישְׁט צוֹ וַיִּזֵּן אַ שׁוֹתֵק (עַנְיָן רַבִּנוּ ז"ל לֹא לְהִיּוֹת שׁוֹתֵק), כִּי רַבִּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד רָצָה שְׁנִדְבָּר עִם בְּנֵי-אָדָם, וּנְגַלָּה לָהֶם אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַנְיָן הַתְּפִלָּה לְהוֹסִיף בְּתִים אֵל בֵּית הַתְּפִלָּה (עַנְיָן לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח'), אֲבָל צְרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְדַבֵּר וְכוּ', לֹא צְרִיכִים לְדַבֵּר דְּבָרִים שֶׁל מֵהַ בְּכָף שְׁאִין בְּדַבּוֹר

זֶה שׁוּם תְּכִלִּית וְעֶקֶר, אָדָם צָרִיךְ בַּקֵּץ לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת הַזִּוּלָת, אֲשֶׁר
אֵין עוֹד מְצִיָּה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּה.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תריז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינַן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ וְאִיר וַיִּזְרַח לְגִצָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי מַה שֶּׁשָּׂאֵלְתָּ וְכוּ', עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר תְּפִלָּה בְּכַח פְּרוּשׁוֹ
פְּשׁוּט מְאֹד, שֶׁצָּרִיכִים לְקַשֵּׁר אֶת הַמִּתְשַׁבֵּה אֶל הַדְּבוּר בְּכַח גְּדוּל
מְאֹד מְאֹד, כִּי בְשָׂעָה שֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל רוֹאִים בְּחוּשׁ, אֲשֶׁר הִפָּה מִדְּבַר
אֶת אוֹתוֹת הַתְּפִלָּה, וְהַמִּתְשַׁבֵּה חוֹשֶׁבֶת אֶז דְּבָרִים אַחֲרֵים לְגַמְרִי,
וְלִכֵּן צָרִיכִים לְקַשֵּׁר אֶת הַמִּתְשַׁבֵּה אֶל הַדְּבוּר בְּכַחוֹת עֲצוּמִים, כִּי
מֵרַב הַחֲטָאִים שֶׁאָדָם עֹשֶׂה, בָּרָא קְלָפוֹת וּמְשַׁחֲיָתִים, שֶׁהֵם הֵם
הַמִּתְשַׁבּוֹת זָרוֹת וְהַהֲרָהוּרִים רְעִים שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב וּמְהַרְהֵר וּמְדַמְּיָן,
כִּי כָּל אֵלוֹ הַדְּמִיוֹנוֹת הֵן הֵן הַקְּלָפוֹת וְהַמְשַׁחֲיָתִים, וְלִכֵּן רוֹאִים
בְּגִי-אָדָם סוֹבְלִים מְאֹד מְאֹד מִכָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת וּמִתְשַׁבּוֹת זָרוֹת
הַטּוֹרְדוֹת אוֹתָם, כִּי בְּאַמַּת אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד בַּקֵּץ לְחַשֵּׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נד), שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְשַׁמֵּר
עַל הַזְּכָרוֹן, לְזַכֵּר תְּמִיד בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, וְלֹא לְהַסִּיחַ דַּעְתוֹ פְּרָגַע מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, וְאֵז דִּיקָא כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ כְּבָר חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרִי, כִּי אֵינוֹ
מִתְפַּחַד מִשׁוּם דְּבַר וּמִשׁוּם בְּרִיָּה, כִּי יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל מְשַׁגַּח בְּהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית, וְשׁוּם דְּבַר אֵינוֹ קוֹרֵה לְבַד, אֶלָּא יֵשׁ בּוֹרָא וּמְנַהִיג לְעוֹלָם,
וְלִכֵּן בְּכָל דְּבַר הוּא פּוֹנֵה בַּקֵּץ יִתְבָּרַךְ, וּמְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה,

אשרי מי שמכניס בדעתו דבר זה, ואז יתפרדו כל פועלי און, ויזכה להכלל באין סוף ברוך הוא, אשרי לו!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תריח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הכסף לפדיון, יעזר הקדוש ברוך הוא, שיימתקו ממך כל הדינים עליי פלא עליון.

רק חזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע שאין בלעדיו יתברך כלל, ודבר זה צריכים להחדיר היטב בדעתו, ולחזור על זה כמה וכמה פעמים בכל שעה ובכל רגע, ורק בשביל זה ירדנו אל זה העולם, כדי להפירו יתברך דיקא כאן בעולם הגשמי והחמרי המלא העלמות והסתרות, כי הוא יתברך אל מסתתר בתוך הבריאה כלה, דומם, צומח, חי, מדבר, ועל זה הזהירנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן א'), שאיש הישראלי צריך להסתפל בהשכל של כל דבר, ולמצא את הרמזים שמרמזים לו, כי (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נד): הקדוש ברוך הוא מצמצם עצמו מאין סוף עד אין תכלית בכל יום ובכל שעה ובכל רגע, ומרמז לאדם רמזים איה להתקרב אליו, ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן נב): מכל הדברים צועק כבוד השם יתברך, וקורא את האדם לחזור אליו יתברך.

ולכן אל תהיה בטלן, נפלת וכו', נכשלת וכו', חזר בתשובה, הרי רבנו ז"ל צעק (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עח): אין שום יאוש בעולם כלל, ואמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קיב): אם אתה מאמין שיכולים לקלקל, תאמין שיכולים לתקן; ולכן עזב את כל הדמיונות שלך וכו', שהן הן הקלפות שבראת מחטאיה, ותתחיל להרגיל עצמך רק לחשב ממנו יתברך, איה שמלא כל הארץ כבודו, ואיהו

אֲשֶׁר י"ח תריט בַּנְחַל קצט

מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבַתּוֹךְ כָּל עֲלָמִין, אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יְתַבְרַךְ כָּלֵל.

הַמְאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תריט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינַן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הִנֵּה נִכְנְסוּ לְגוֹר בֵּיבְנָאֵל מְתֵי מִסְפָּר מְנִינְ מְאֲנָשֵי שְׁלוֹמְנוֹ חֲסִידֵי בְרִסְלָב, וְאִף שְׁזָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָנוּ, כִּי קָם עֲלֵינוּ רָשַׁע מְרָשַׁע וְכוּ', שֶׁהוּא הִזָּה צָרִיךְ לַעֲזֹר לְהַדָּת וְכוּ', וְאֲדַרְבָּה הוּא בְּעֶצְמוֹ מְסִית וּמְדִיחַ אֶת הַחֲלוֹנִים נִגְדָנוּ, שְׁמוֹ שְׁמַיִם! אִף אֶחָד לֹא יֵאֲמִין דְּבַר כְּזֶה וְכוּ', שְׁיָכוֹל לְהִיּוֹת אָדָם רְקוּב מִבְּפָנִים לְגַמְרֵי, מְשַׁחַת שְׁבַמְשַׁחַתִּים וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, יוֹתֵר גְּרוּעַ מִרְפוּרְמֵי וְכוּ', הֵא יִלְחַם נִגְדַּ מְקוּהָ לְנָשִׁים וְכוּ', הוּא יִלְחַם נִגְדַּ עֲרוּב וְכוּ', הוּא יִלְחַם נִגְדַּ חֲנוּף חֲרָדֵי וְכוּ', הוּא יִלְחַם נִגְדַּ שׁוֹחֵט יֵרָא שְׁמַיִם עִם זָקֵן וּפְאוֹת וְכוּ', אֵי־אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה, רַק מָה שְׁפִתוּב בְּזִהָר (בְּרֵאשִׁית כה.), שֵׁישׁ חֲמֶשֶׁה מִיָּנִים שֶׁל עֶרֶב רַב, וְאֶחָד מֵהֶם אֵלוֹ הַנִּקְרָאִים: רִישֵׁי עֲמָא, רֵאשֵׁי עִם, וּבּוֹנִים בְּתֵי־כְנִסְיֹת לְהַרְבּוֹת לָהֶם שָׁם, וְגוֹנְבִים וְגוֹזְלִים וְעוֹשְׂקִים אֶת הַצְּבוּר וְלוֹקְחִים שְׁחַד וְכוּ' וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

עַל־כֵּל־פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא לֹא יִדְעָתִי מְרֵאשׁ אֵיזָה טְמֵא יִהְיֶה כָּאֵן, וְחַבְרִיו רָשָׁעִים אֲרוּרִים, שְׁגָם בְּסֵדוּם וְעֲמוּרָה הֵיוּ צָרִיכִים לְחַפֵּשׁ רָשָׁעִים כָּאֵלוֹ וְכוּ', חוֹרְשִׁים לְהַכְעִיס בְּעֶצֶם יוֹם הַכְּפוּרִים (כְּכָר לֹא מְדַבְּרִים בְּכָל שְׁבֵת עוֹשִׂים לְהַכְעִיס אֶת כָּל הַל"ט מְלֵאכּוֹת) אֲבָל יוֹם הַכְּפוּרִים אֶפְלוֹ הֵכִי רְחוּק וְכוּ' שׁוֹמֵר, וּפְהָ בֵּיבְנָאֵל בְּעֶצֶם יוֹם הַכְּפוּרִים חָרְשׁוֹ וְזָרְעוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְאֵלוֹ הֵם חַבְרִיו וְכוּ', אִךְ זֶה לְעִמַּת זֶה מְכָרַח שְׁתָּהָא פְּהָ אֵיזוֹ קַדְשָׁה שְׁאֵין בְּשׁוּם מְקוּם, וּמוֹכָא

כַּמָּה פְּעָמִים בַּזֶּהָר, שְׁמַשִּׁיחַ יתְגַלֶּה בְּאַרְעָא דְגָלִיל, וְלִכְּנַן כְּדַאי לְסַבֵּל,
כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יִהְיֶה הַטּוֹב, וַיִּתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה, יִרְאוּ
עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לְבַנּוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבַּרֵךְ.

וְהִנֵּה יִבְנֶאֱל נִמְצָאת בְּדִיוֹק כְּשִׁתִּים עֲשָׂרָה דְקוֹת מֵהֲצִיּוֹן הַקְּדוּשׁ
שֶׁל רַבֵּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּסֶס, שְׁשָׁם יְכוּלִים לְפַעַל הַרְבֵּה נִסִּים, כִּי הַמְקוֹם
מְסֻגָּל לְנִסִּים, אִם בָּאִים וּמְבַקְשִׁים בְּזִכּוֹת הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ הַזֶּה,
וְאוֹמְרִים שְׁבַע פְּעָמִים: אֵלֶּהָ דְמְאִיר עֲנֵנִי, וְנוֹתְנִים צְדָקָה לְעֵלוּי
נִשְׁמָתוֹ, וְכִף נִהְגוּ כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁעַל שְׁלֶחְנָם הִיָּתָה מְנַחַת קַפְתָּ צְדָקָה
לְעֵלוּי נִשְׁמַת רַבֵּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּסֶס, וּבְכָל פַּעַם שֶׁהִיָּתָה אִיזוֹ צָרָה
וּבְפָרֵט צָרָה גְּדוֹלָה, הַכְּנִיסוּ כֶּסֶף לְעֵלוּי נִשְׁמַת רַבֵּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּסֶס,
וְרְאוּ מִמֶּשׁ נִסִּים נִגְלִים, וְלִכְּנַן פְּתַחְתִּי כּוֹלָל "אוֹר הַמְּאִיר" עַל שֵׁם
רַבֵּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּסֶס, וְשֵׁם לוֹמְדִים אֲבָרְכִים בְּהַתְמַדָּה רַבָּה עַל-פִּי
סֵדֵר דֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, הַמוֹבָא בְּשִׁיחוֹת-הַר"ן סִימָן ע"ו,
אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי מִי
שֶׁרָגִיל לְלַמֵּד בְּסֵדֵר דֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, אֲזִי זוֹכֵה לְטִיֵּל
וְלִהְיוֹת בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא [שְׁכָּל אַחַד יִצְחָק
מְזֵה... אָבֵל זֶה מְצִיאוֹת, כִּי רַק בְּאַפֵּן כְּזֶה זוֹכִים לְטִיֵּל בְּכָל הַמְקוֹמוֹת
שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה], הַלְּוֹאֵי הַלְּוֹאֵי הָיוּ הַמְקַרְבִּים אֶל רַבֵּנוּ ז"ל
מְקַיְמִים אֶת הַשִּׁיחָה הַזֹּאת (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן עו), אֲזִי הָיוּ זוֹכִים אֶל טוֹב
הַצָּפוֹן וְהַגְּנוּז.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרכ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר בְּמִדְבָּר, ב' סִינּוֹן הַתְּשַׁנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַק חֹזֶק וְאַמֶּץ מְאֹד, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ

ורב להושיע, העקר תכנים עצמך באמונה פשוטה בו תברך, ותדע בידיעה ברורה ומזככת, אשר כל מה שקורה עמך, זה משגח בהשגחה פרטי פרטית, דבר גדול ודבר קטן זה רק ממנו תברך, ולכן העצה היחידה שיכולים לתת לך, זה רק — שתפנה אליו תברך בתפלה ובתחנונים, ותספר לו תברך כל מה שמעיק לך, ואז תראה את הנסים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, רק אל תכנס בלחץ ואל תפחד, בקש ממנו תברך כל מה שאתה צריך ברחמים ובתחנונים, ולא לדחק את השעה, שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצו), שתתפלה צריכה להיות רק ברחמים ובתחנונים, אם יתן — יתן, ואם לאו — לאו, אבל להתיאש זה אסור בהחלט, וסוף הכבוד לבוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תרכא.

בעזרת השם תברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל . . . נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מברך להגיד לך, שבהתחזקות אין דבר כזה שחוזרים על עצמם וכו', פי כפי המרירות והדכאונות שעוברים על כל אדם בכל יום ובכל שעה ובכל רגע ממש וכו', בלי יוצא מן הכלל, תאמין לי שצריכים בכל רגע התחזקות, וזה לא מספיק פעם או פעמים וכו', אלא צריכים בכל רגע ממש התחזקות כפי פגעי ומקרי הזמן, וזה היה החדוש של מוהר"ן ז"ל מה שקבל מרבנו ז"ל, אף שהוא בעצמו היה חדוש שבחדושים, למדן וצדיק וכו', בעל מקבל וכו' (אי אפשר להגדיר גדלתו של מוהר"ן ז"ל כלל), עם כל זאת עקר שבכל העקרים היתה גדלתו, שקבל מרבנו ז"ל כל הענין של התחזקות, שזה דבר שלא יכול אף אחד להראות — רק משיח, כמובא בדבריו (לקוטי-הלכות, השפמת הבקר, הלכה א'), שכל ענין משיח

הוא, שְׂיִמְצָא אֶת הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׂיִישׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְזֶה עֲקֵר גְּדֻלַּת הַצְּדִיק, שְׂיִכּוֹל לִירֵד אֶל כָּל הַיְרֻדִים וְהַנְּפוּלִים וְהַמְשַׁלְּכִים בְּתַאֲוֹתֵיהֶם וּבַמְדוּתֵיהֶם הַרְעוֹת וְכוּ', וְלִהְיוּצִיא אוֹתָם מִשָּׁם, כִּי אֵין עוֹד צַעַר כְּצַעְרוֹ שֶׁל נֶשְׁמָה שֶׁנִּפְלָה בְּעוֹנוֹתָיו, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ז'), כִּי זֶה הַרְחַמְנוּת הַכִּי גְּדוּלָה — לְהוֹצִיא אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעוֹנוֹת, אֲשֶׁר זֶה מַשָּׂא כַּבֵּד הַכִּי גְּדוּל לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן לַמּוֹד הַהִתְחַזְּקוֹת זֶה הַלְמוּד הַכִּי עִמָּק, עִמָּק מִי יִמְצָאנוּ, וְלֹא כָּל אֶחָד יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה וְכוּ', יְכוּלִים לְחַבֵּר כָּל מִינֵי סִפְרִים שֶׁל לומְדוֹת, שֶׁל דְרוֹשׁ, אֲפֵלוּ שֶׁל קַבָּלָה, אֲבָל לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים בְּהִתְחַזְּקוֹת, זֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה, כִּי לְזֶה צְרִיכִים סִיעָתָא דְשַׁמְיָא, וְלֹאוּ כָּל אֶחָד זוֹכֶה לְזֶה, כִּי אִם יְחִידֵי סִגְלָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה !

וְדַע לָךְ, שְׂכָל עֲנִינֵי הַתְּחַזְּקוֹת זֶה לֹא דְבָר פְּשוּט, וּכְבָר פְּתַב מוֹהֲרַנ"ת ו"ל עַל עֲנִינֵי הַתְּחַזְּקוֹת, וּכְמוֹ שְׂאָרַע בְּיָמֵינוּ וְכוּ', זֶה סוּבֵב עַל הַצְּדִיק רַבִּי מִשֶּׁה ו"ל בֵּין ה'בְּעַל הַתְּנִיא' זי"ע, שֶׁלֹּא הִיָּתָה לוֹ הַהִתְחַזְּקוֹת, וְנִפְּל לְמָקוֹם שֶׁנִּפְּל וְכוּ', וְהִיָּה צַעַר גְּדוּל לְאַחֲיוּ וְלְכָל הַמְשַׁפְּחָה, וְלְבִסוּף חֲזַר בְּתַשׁוּבָה גְּדוּלָה וְנִפְטָר (מוּבָא קִצַּת בְּרַמְז' בַּסֵּפֶר "בֵּית רַבִּי"), מִכָּל זֶה רוֹאִים אֵיךְ נְחוּצָה הַתְּחַזְּקוֹת, כִּי בֵּין לְאָב כָּל-כָּף גְּדוּל כְּמוֹ ה'בְּעַל הַתְּנִיא' זי"ע, שֶׁהִיָּה מְאֹד מְאֹד גְּדוּל, לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֵּר אֶל אֵילוֹ מְדַרְגוֹת זְכָה, גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּמַדְרַגָּה גְבוּהָה עַד מְאֹד, כְּמוֹ שְׂרוּאִים בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְאִם בְּאַרְזִים נִפְלָה שְׁלֵהֶבֶת, מֵה יֵאָמְרוּ אֲזוּבֵי הַקִּיר; כִּי בֵּין צְדִיק קְדוּשׁ וְנוֹרָא נִפְּל כָּל-כָּף, מֵה יֵאָמְרוּ בְּדוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר רַב רַבָּם שֶׁל הַבְּעַלֵּי תְּשׁוּבָה לֹא נוֹלְדוּ בְּכַשְׁרוֹת וְכוּ', וַיֵּשׁ הַרְבֵּה סִפְקוֹת בָּהֶם וְכוּ', וּמֵה עָבַר עֲלֵיהֶם וְכוּ', בְּנוֹדָי כָּלֵם צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, שֶׁלֹּא יִחְזְרוּ לְסוּרָם, וַיֵּשׁ לְהֶאָרִיךְ בְּזֶה, אֵיךְ הַהִכְרַח לְקַצֵּר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תרכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק תהייה בשמחה, ותרקד בכל יום ויום אפלו בינך לבין עצמך, כי רבנו ו"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י'), ששעל ידי המחאות כף אל כף ורקודים ממתיקים את הדינים, אל תסתכל על אחרים כלל, אתה צריך לרחם על עצמך, ולהיות תמיד בשמחה ובגדלות המחין, ובזה תלוייה גאלת האדם בעצמו, כמו שפרש הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע על הפסוק (תהלים סט, ט): "קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְאֻלָּה", כמו שהיתה גאולה לכלל ישראל, כף צריך להיות לכל אחד גאולה פרטית, וזה זוכים על-ידי תקוף השמחה, ולכן שמע כלי זמר, ותהייה רק בשמחה, וזה יוריד ממך את הלחץ שיש עליך, ותראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי על-ידי גדלות זוכים לראות נסים נגלים, אשרי שיקים את זה בתמימות ובפשיטות!

הדורש שלומך תמיד...

י"ח תרכג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מאד מאד אני מתפלא עליך, איך אתה מחליף פרה בחמור וכו', פרה נותנת חלב, מחלב עושים חמאה ושמנת וגבינה וכו',

יכולים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרָה כְּמוֹ שְׂרוּצִים — מְבַשֵּׁל מְטַגֵּן וְכוּ', וּמִחֲמֹר
 אֵין שׁוּם הַנְּאָה, חֲמֹר נִשְׂאָר חֲמֹר נוֹשָׂא מִשָּׂא, וְאִם הַמִּשָּׂא כְּבֹד
 יוֹתֵר מִדִּי, אָזִי יוֹשֵׁב תַּחְתָּיו וְכוּ', הַתְּקַרְבָּת אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְאִתָּה יוֹנֵק
 דּוֹבֶשֶׂא וְחֻלְבָּא וְכוּ', הַשְּׂתַנִּית לְגַמְרֵי וְכוּ', מִתְמִיד בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה
 וּמִתְעַלָּה בִּירְאֵת שְׂמִים וְכוּ', וְהִנֵּה בָּא "חֲמֹר" פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ,
 שְׁלֹא יְכוּל לָתֵת לָךְ כְּלוּם, וְהוּא מְסִית אוֹתָךְ לְעֹזֵב אֶת דְּבַר רַבְּנוּ
 ו"ל, הָאִם אֵין זֶה מִצְחִיק?! הֲרֵי מְפָרְסֵם שְׂמִדְבָר נֶגֶד רַבְּנוּ ו"ל, זֶה
 כְּמוֹ חֲמֹר מִמֶּשׁ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, וְאִתָּה מִחְלִיף פְּרָה בְּחֲמֹר וְכוּ',
 חֲשַׁב לְפָנַי שְׂאִתָּה עוֹשֶׂה אֶת הַצַּעַד הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ יִשׁוּב הַדַּעַת...

י"ח תרכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדֵּר בְּמִדְבָּר, ב' סִינֵן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְשׁוּם דְּבַר שְׁלֹא יוּכַל לְהַפִּיל אוֹתָךְ, הַרְגֵּל
 עֲצֻמָּךְ לֹאמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ מְאֹד, וְאִיפֹה
 זֶה כְּתוּב מִרַבְּנוּ ו"ל? עֵינֵי שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן קֹפֶה, וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ שָׁם:
 "לְכַמָּה אֲנָשִׁים צָוָה לֹאמַר ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם", עֵינֵי שָׁם
 אוֹת בְּאוֹת, וְיָדוּעַ אֲצֻלְנוּ, שְׁגָם לְמוֹהַרְנ"ת ו"ל נִתֵּן רַבְּנוּ ו"ל אֶת
 הַתְּקוּן הַזֶּה לֹאמַר ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְהִנֵּה אָבִיו שָׁל מוֹהַרְנ"ת ו"ל
 מִקְפִּיד עַל רַבְּנוּ ו"ל אֵיךְ שְׁלֵתְלִמִּיד חֲתָם כְּמוֹ בְּנוֹ נִתֵּן רַבְּנוּ ו"ל
 תְּקוּן כְּזֶה לֹאמַר ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת; וְכַמוֹכֵן שְׁמוֹהַרְנ"ת ו"ל קָיָם
 אֶת זֶה בְּשִׁלְמוֹת, וְלָכֵן שְׁלֹא יִבְלָבְלוּ לָךְ אִזּוֹ זְעֵנָן אֵיִיגְנַע וְאִכְנָ,
 שְׂמִצְצָתִי אֶת זֶה מִהָאֲצָבַע, מִי שְׂאוֹמֵר כָּךְ, מִסְכֵּן, לֹא סִיִּים אֶפְלוּ פַעַם
 אַחַת אֶת סֵפֶר "שִׁיחֹת־הַר"ן".

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ח תרכה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות וכו'.

מה אמר לך! אם אתה רוצה להנצל וכו', קח לעצמך דרך לא לענות למחרפי ולמבזי נפשך, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ן, חלק א', סימן ר), שזה עקר התשובה ידם וישתק למחרפי ולמבזי נפשו, ועל-ידי-זה תזכה שהדם שבחלל השמאלי יכנע לגמרי וכו', ותזכה להיות אדם היושב על הפסא, הינו שהגשמיות תרד, ותעלה רק הרוחניות, אדם צריך לזכור על אחריתו הנצחית, שסוף כל סוף צריכים לצאת מזה העולם, ולא יועיל שום דבר, יחפרו קבר, ויכניסו את גופך המגשם שם, ויכסו את הגוף עם עפר, וכלם הולכים הביתה, וישפחו אותך כמו ששוכחים את השלג דאשפתך וכו', ולכן מה לך לרוץ תמיד במקום שמעוררים עליך מחלקת?! מדוע לא תקנה לעצמך פבר פעם ולתמיד שכל, שאין שום בית מנוס לברח רק אליו יתברך, אין לאדם ידידים או חברים וכו', כל אחד רק לטובת עצמו הוא דורש, לכן הרגל עצמך לדבר הרבה עמו יתברך, ותמיד תחביא עצמך במקום פנוי שאין שם בני-אדם, ותשפך את נפשך אליו יתברך, ולו תספר הכל, כי באמת אין לאדם אף אחד, פשוטו כמשמעו, רק הקדוש-ברוך-הוא, ואם תחזק בדעתך פעם ולתמיד דבר זה, אזי פבר אף פעם לא תצא לריב עם אף אחד, אתה ברח לך רק אליו יתברך, ואמר הצדיק הקדוש רבי מנחם מענדל מקאצק זי"ע על מאמרם ז"ל (ספה מה:): ראיתי בני עליה והם מעטים, איך יכולים לראות בני עליה? אם המה מעטים, אם ממעטים עצמם בעיניהם, זהו סימן שהם בני עליה. והנה אותך מבזים כלם אפלו בני ביתך וילדיך וכו', וכבר לא מדברים מבחוץ, שאתה ללעג ולקלס בעיני כלם, עד שנעשית שכן לעפר בחייה,

לדעתי, זו צריכה להיות ההתחזקות שלך וכו', מה יש לך כבר להפסיד? ! מאחר שכלם בלי יוצא מן הכלל שופכים את דמיה וכו', ואתה סובל חרופין וגדופין וכו', ולכן חזק ואמץ מאד, אל תענה למחרפי ולמבזי נפשך כלום, ותמסר עצמך לגמרי אליו ותברך, ותראה איך יפל דבר.

תאמין לי, שאת כאבך העמק אני כואב, כי אני יודע שכל מה שכתבת זה אמת, ולכן אני זרזתי עצמי לכתב לך, ושמע בקולי, ותחזר על מכתבי זה כמה פעמים, ואז תראה שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ויתגלה אליך מלך הכבוד בעצמו. ודע לך, שרובנו ו"ל הפליג מאד במעלות הבזיונות והחרופין והגדופין, שעל-ידי-זה בעצמו יכולים לעלות במעלות עליונות.

ההכרח לקצר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תרכו.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן קי): ביותר מועיל השנה לאמונה, ולכן כשאחד מבהל ומבלבל, ועוברים עליו פל מיני בלבולים וכו' וספקות באמונה, חס-ושלום, אזי העצה היעוצה לילך לישן, וקדם יקרא קריאת שמע אפלו ביום [הינו בלילה מחיבים לקרא קריאת שמע שעל המטה עם 'ברכת המפיל', שהוא מדינא דגמרא, ולומר הפסוקים והמזמורים והודוי המוכא בדברי האריז"ל], אבל אם רק רוצה ללכת לנוח באמצע היום, או אפלו בתחלת הערב לא לישן שנת קבע, אזי טוב מאד לומר את שני הפסוקים: "שמע ישראל ה' ה' אחד" "ברוך ה' אלהינו ה' אחד", "ברוך ה'

ש"ם כבוד מלכותו לעולם ועד", וזו סגולה לשמירה, וכן הוא שמירה, שלא יפל בנאוף (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לו) לומר את שני הפסוקים שמע וברוך שם, ואז ושב ונח ליה.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ח תרכו.

בעזרת השם ותפלה, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אבקש אותך, שלא תהיה לך שום שיכות עם הרשעים, כי הם יורידו אותך לשאול תחתית ומתחתיו וכו', מספיק נפלת בחייה וכו', ועשית דברים מגנים וכו', ועוד זאת פשתדבר עם רשעים, אשר בפרוש גלה לנו רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מג), שהדבורים של רשעים מזיקים מאד, כי הבל פיהם מוליד נאוף בהשומע דבוריהם, כמו שכתוב (במדבר לא, טז): "הן הגה היו לבני ישראל בדבר בלעם", כי הדבורים של בלעם גרמו נאוף בהשומע דבריו וכו', ולכן פלך מהרשעים האורחים האלו שהם מומרים להכעיס, מחללי שבתות, אוכלי טרפות ונבלות, בועלי נדות וכו', אנשים שאין להם שום כבוד להיהדות, בזה מראים שאין להם חלק באלקי ישראל, רחמנא לצלן, בני-אדם שיכולים במזיד לחרש ולזרע ביום הכפורים וכו', אלו הם הרשעים הכי גרועים שצריכים להשמר מהם, כי אפלו כשעומדים על ידם זה מספן, כי הבל פיהם מזיק מאד מאד.

ולכן מאחר שפבר עבר עליך מה שעבר וכו', כמו שאתה בעצמך יודע איך נפלת בתאות נאוף וכו', באפן חמור, רחמנא לצלן, עד עזון אשת איש, רחמנא לישזכר, אשר חביבים על זה מיתה, כמו שכתוב (ויקרא כ, י): "ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף

את אשת רעהו, מות יומת הנאף והנאפת", ואיך יעלה על דעתך להוסיף עון ופשע עוד להסתובב עם רשעים? ועוד להתעסק עמָהֶם? ! הלא בפרוש אמרו חכמינו הקדושים (שבת קה:): כָּף דַּרְכוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע, הַיּוֹם אוֹמֵר לָךְ עֲשֵׂה כָּךְ, וּלְמָחָר אוֹמֵר לָךְ עֲשֵׂה כָּךְ, עַד שְׂאוֹמֵר לָךְ, לָךְ וְעַבְדְּ עֲבוּדָה זָרָה, וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד; כִּי אֵלּוּ הָרָשָׁעִים אֲשֶׁר הֵם מוֹמְרִים לְהַכְעִיס וְכוּ', אֵין לָהֶם שׁוֹם תִּקְנָה, וְהֵם מִמִּילָא יִפְלוּ וְכוּ', כִּי דוֹד הַמְּלֵךְ אוֹמֵר (תהלים צב, ט): "וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם הַיּוֹי"ה", וּפְרַשׁ רַש"י: 'לְעוֹלָם יָדָךְ עַל הַעֲלִיּוֹנָה', עֲכָשׁוּ נְדָמָה שֶׁהֵם יוֹתֵר חֲזָקִים, וְהֵם רוֹדְפִים אוֹתָנוּ עַד חֲרָמָה בְּצָרוּף "הַפְּמֵר" שְׁלָהֶם, שֶׁהוּא הַמְּסִית וְהַמְּדִיחַ נִגְדָנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, אֲבָל תִּרְאֶה בְּעֵינֶיךָ, שְׁלִבְסוּף יִפְלוּ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, וְאַנְחָנוּ רַק נַעֲלָה מֵעֵלָה מֵעֵלָה, הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל יִבְנֶה, הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וְהַבֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת יִבְנֶה, אוּלָם שְׂמֵחוֹת יִבְנֶה, וְדִירוֹת לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִבְנוּ, אֲזִי מָה צְרִיכִים לְהַתְּעַסֵּק עִם הָרָשָׁעִים? מָה יֵצֵא מֵהֶם?! כְּלוּם שְׁבַפְלוּם, וְלָכֵן מָה אַתָּה צָרִיךְ לְהַתְּעַסֵּק עִמָּהֶם?! יְהוּדֵי שְׂרוּצָה לְשִׁמְעַ מִיְהוּדוּת, יְהוּדֵי שְׂרוּצָה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין וְכוּ', הוּא בְּכָל־תֵּינֹק שְׁנֹשְׁבָה, אֲבָל אָדָם שְׂמַחֲלֵל שְׁבַת בְּמִזִּיד, יוֹדֵעַ אֵת רְבוּנוֹ וּמְכוּן לְמַרְדּ בּוֹ, אָדָם כְּזֶה יֵשׁ לוֹ דֵּין שֶׁל גּוֹי, כְּמוֹבָא (רַמְב"ם פָּרָק ל', מֵהַלְכוֹת שְׁבַת, הַלְכָה טו): הַמְּחַלֵּל שְׁבַת בְּפִרְהוּסָיָהּ, הָרִי הוּא כְּגוֹי לְכָל הַדְּבָרִים, וְלָכֵן כָּל־כָּךְ מֵהֶם, כִּי כְּזֶה שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ אֲלֵיהֶם וּמְדַבֵּר עִמָּהֶם וְכוּ', לְבַסוּף תִּפְלֵ נְפִילָה גְדוֹלָה, וְאַתָּה תִּתְרַחֵק מֵהֵיְהוּדוּת, וְזֶה בְּרוּר כְּשִׁמְשׁ. וְלָכֵן מָה אַתָּה צָרִיךְ אֵת זֶה?! הֵאֵם בְּשָׁבִיל זֶה חֲזַרְתָּ בְּתִשׁוּבָה?! וְלָכֵן לֹא בְּחִנָּם שֶׁהַצְּדִיקִים הַזֵּהִירוּנוּ מְאֹד לֹא לְהַתְּחַבֵּר עִם רָשָׁעִים אֲרוּרִים פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, מְסִיתִים וּמְדִיחִים נִגְדוֹ תִּתְבַּרְךָ, וְנִגְדוֹ כָּל הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל וְכוּ'.

וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע, שְׂמָה שְׂאֵמֵר רְבֵנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפכ), שְׂצָרִיכִים לְדוֹן לְכָף זְכוֹת אֲפֵלוֹ רָשָׁע גְּמוּר, זֶה סוֹבֵב עַל אָדָם שֶׁהוּא שְׁבוּי בְּיָצְרוֹ וְכוּ', אֲבָל אֵינּוּ מְסִית וּמְדִיחַ נִגְדוֹ תִּתְבַּרְךָ וְכוּ', הוּא רָשָׁע גְּמוּר לְתַאֲבוֹן, אֵינּוּ עוֹשֶׂה לְהַכְעִיס וְכוּ', אֲבָל עַל מְסִית וּמְדִיחַ בְּפִרוּשׁ אֵמֵר רְבֵנוּ ז"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן פח): אֲסוּר

ללמד זכות על המסית, ואלו הרשעים הארורים, הם מסיתים ומדיחים יומם וליילה נגדו יתברך, הולכים ביחד עם "הכמר", ולכן אני מאד מבקש אותך, שתפסיק עמם וכו', כי אחרת אני מבקש אותך, שאל תבוא אלי יותר וכו', וכבר היו אצלי אברכים פמוד, שהיו חכמים בעיניהם ולא שמעו לי וכו', ולבסוף כלם נתרחקו ממני וכו', וצריך שתדע, אשר להתרחק ממני הפונה להתרחק מהתורה, כי מה אני ומה חיי?! כל עניני רק לקרב את המקרבים אל התורה, ומחזק ומאמץ אותם ללמד בכל יום שעורים פסדרן: תנ"ך, משניות, גמרא (בבלי, ירושלמי, תוספתא), מדרשים וספרי הזהר והתקונים, ספרי הפוסקים: רמב"ם, טור ושלחן ערוך וכו' וכו', ותהלה לאל, כל זמן שנמצאים אצלי מחזיקים מעמד וכו', אבל כשמתרחקים ממני, לא פותחים גמרא או משניות וכו' וכו', כי זר הוא בעיניהם וכו'.

ולכן בקשתי ממך לא לילך אליהם יותר, ואם לא תוכל להתאפק, תעשה לי טובה אל תבוא אלי כלל, אצלי חשוב איכות לא פמות, וכמו שאמר דוד המלך (תהלים לז, טז): "טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים", אשרנו שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, אשר מוליכנו בדרך האמת והישר, טוב להודות להשם יתברך על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לך תשובה שלמה...

י"ח תרכח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לשמר מאנשים וכו', ואל תשקיע את כספך אצל שום ברנה וכו', כי כלם לטובת עצמם חושבים וזה ברור וכו', ואף שהוא

מבטיח לך אחרונים גבוהים, אל תאמין לאף אחד, כי בסוף תשאַר בלי כסף וכו', ואף אחד לא ירחם עליך, וזה ברור כשמש, ואני תמיד מזהיר אנשים, שלא יכניסו את כספם בשום מקום, כי לבסוף יגנבו להם הכל. ורבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לשמר על כספו, ואמר: כמה אדם מפסיד ברוחניות — תורה ותפלה, מצוות ומעשים טובים, עד שמשיג את כספו, ולבסוף בשעה אחת הסמך-מ"ם לוקח ממנו את כל הכסף וכו', ומאומה לא נשאֵר בידו וכו', ואמר מוהרנ"ת ז"ל: כשאחד מאנשי שלומנו אבד את מעותיו, ובא אל רבנו ז"ל שיחזקו, עוד קבל מרבנו ז"ל בזיונות וכו', והקפיד עליו רבנו ז"ל ואמר לו: כמה אדם מפסיד ברוחניות כדי שיהיה לו כסף, ולבסוף בשביל שטות הוא מפקיר את הכל! ?

ולכן מעולם הייתי מיעץ לכל מי ששאל אותי, שלא יפקיר את ממונו אצל שום אדם, או יפקיד בגמילות חסד, ושיפתנו לו שטר עם עדות, או יפקיד את זה בבנק, אבל אסור להיות חכם בעיניו ולהאמין בבן-אדם, כי כבר אמר דוד המלך (תהלים קטז, יא): "אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב", זכור גם זכר מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'), אדם שאינו דבוק בו יתברך הוא יותר גרוע מחיה; ולכן השמר מאד מבני-אדם, ודע לך, שאין לאדם חבר, היום הוא אתך ומחר יבעט בך, החבר היחידי של האדם זה רבנו ז"ל, הצדיק הוא החבר של האדם, כי אינו צריך ממך שום דבר, רק רוצה לעזור לך להתעלות ברוחניות.

ההכרח לקצר במקום שאמרו להאריך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תרכט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשָׁלֵא יִהְיֶה לְךָ עֵסֶק
עִם אִף אֶחָד, בְּטֵל עֲצָמְךָ רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאָז תִּרְאֶה רַק יְשׁוּעוֹת
וְכָל אוֹיְבֶיךָ יִפְּלוּ תַחְתֶּיךָ, אַתָּה אַל תַּעֲשֶׂה שׁוּם הַשְׁתַּדְּלוּת, רַק בְּרַח
לְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהַשְׁפֵּם וְהַעֲרַב בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְכָל שׁוֹנְאֶיךָ מִמִּילָא
יִפְּלוּ, אַל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, לֹא יִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת לְךָ שׁוּם
דָּבָר בְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְאָז תִּחְיֶה חַיִּים
שְׂקֵטִים וְנֹעִימִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תרל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ב' סִיּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיְזַרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַרְגֵּל עֲצָמְךָ בְּמַדַּת הַשְׂתִּיקָה, וְתַעֲשֶׂה לַעֲצָמְךָ גְּדֵר לֹא לְהִתְחַיֵּל
לְדַבֵּר עִם שׁוּם בְּרִיָּה, וְאָז תִּהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁלֵא תִסְתַּבֵּךְ, כִּי אֲנִי רוֹאֶה,
אֲשֶׁר כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, זֶה רַק מַחְמַת שְׂאֵתָה מִפְּקִיר אֶת דְּבוּרְךָ,
וְזֶה מִלְחִיץ אוֹתְךָ וְכוּ', וְכִבֵּר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי כֹא, כג):
"שִׁמְר פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ שִׁמְר מִצְרוֹת נַפְשׁוֹ", וַיֵּשׁ מֵאִמַר הַחֶכֶם: "כָּל זְמַן
שֶׁהַדְּבוּר אֶצְלְךָ אַתָּה מוֹשֵׁל עַל הַדְּבוּר, וְכִשְׂאֵתָה מוֹצִיא דְּבוּרְךָ
מִפִּיךָ, אֲזַ הַדְּבוּר מוֹשֵׁל עָלֶיךָ", וְלִכֵּן שִׁמְר מְאֹד מְאֹד אִיךָ שְׂאֵתָה
מִדְּבַר, וּמָה אַתָּה מְדַבֵּר וְכוּ', וְאַל תִּאֲמִין לְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי
כָּל אֶחָד לְטוֹבַת עֲצָמוֹ הוּא דוֹרֵשׁ, וְרַבְּנוּ ו'ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק
א', סִיּוֹן כט), אֲשֶׁר לַעֲשׂוֹת דְּבוּר שְׂיִשְׁמַע וְיִתְקַבֵּל, זֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי
טוֹב, כִּי טוֹב הַכֹּל תִּפְצִיעַ לְשִׁמְעַ, וְאִיךָ עוֹשִׂים טוֹב בְּהַדְּבוּר? עַל-יְדֵי
דַעַת וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; הֵינּוּ מוֹהֲרֵי"ת ו'ל אָמַר, דַּעַם רַבִּינֵי'ס וְאִךָ אִיךָ

נישט שױוּיגֶען נאהר מען דארף וויסען ווי צו רעדן (ענגן רבנו ז"ל הוא לא להיות שותק, אלא צריכים לדעת איך לדבר). יהודי צריך תמיד להחיות יהודי אחר, ולא לעשות עליו בקרת, כי אף אחד אינו מענין בבקרת, ולכן אשרי מי שמחזק את הזולת תמיד, ובפרט את ילדיו, כי אין זו עצה לשבר את ילדיו וכן את אשתו וכו', רק תמיד לחפש את הטוב שבהם, וכן אצל כל אחד, ולכן עקר העצה לא להתחיל לדבר עם אף אחד, וכשהוא מתחיל לדבר, תענה לו רק דבורי אמונה ויראת שמים והתחזקות, ועל-ידי-זה תצליח דרכך, ואז אף פעם לא תבוא לידי עגמת נפש.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ח תרלא.

בעזרת השם ותפלה, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, אשר בזה העולם אם אדם רוצה לשבת על יד פלוני מפרסם או על יד אלמוני מפרסם, אם רק יוסיף כמה אלפי דולרים, יתנו לו לישיב איפה שרק רוצה, אבל בעולם האמת, שם למעלה יש חשבון אחר לגמרי, שם יש חשבון אמת, שם מונים כמה מסכתות למדת, כמה ששה סדרי משנה סימתי, כמה פעמים ד' חלקי שלחן ערוך סימתי, כמה פעמים ספרי תהלים סימתי, כמה פעמים את התקוני זהר סימתי וכו' וכו', שם יש חשבון אחר לגמרי, מצינו בש"ס ובזהר שהיו תנאים וצדיקים שפחיים חיותם רצו לדעת מי השכן שלהם בגן-עדן?! פה למטה כל ש'קרן, ר'מאי, צ'בוע — ש'רץ' השורץ על הארץ, יכול לרמות ולהראות גדלותו, והוא מפרסם מאד מאד בעולם, אבל שם למעלה הכל אמת, יש אנשים שקאן הם מאד מאד מפרסמים, ושם למעלה אף אחד אינו יודע מהם, אף אחד לא מכיר אותם, ולא יודעים בכלל מי הם, ולהפוך

יש כּאן אַנְשִׁים צְדִיקִים הַדְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּדַבְּקוֹת אַמֶּת, שְׂאֵף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מֵהֶם, אֵף אֶחָד אֵינוֹ מְכִיר אוֹתָם, וְאֶדְרָבָה מְדַבְּרִים עֲלֵיהֶם כָּל דָּבָר אֶסּוּר, וּמְזַבְּלִין עֲלֵיהֶם כָּל מִינֵי זָבָל וְלִכְלוּף, אֲבָל שֵׁם בְּעוֹלָם הָאֶמֶת הֵם מְאֹד מְפָרְסְמִים, וְכֻלָּם עוֹשִׂים מֵהֶם רַעַשׁ גָּדוֹל עַד מְאֹד, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הַדְּבָקוֹת שֵׁשׁ לָהֶם בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּפִי הַמַּחְשָׁבָה שְׁחוֹשְׁבִים רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כְּפִי הַמְּסַכְּתוֹת שֶׁזָּכוּ לִסְיָם, כְּפִי רַבּוּי תוֹרָה שֶׁלְמָדוֹ, זֶה חָשׁוּב לְמַעְלָה. וְלִכֵּן רָאָה עַל-כָּל-פְּנִים מַעֲכָשׁוּ לְהַתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם חִי, יְכוּל לְשַׁנוֹת הַכֹּל, כִּי בְּשַׁעֲתָא חֲדָא וּבְרַגְעָא חֲדָא, הוּא כְּבָר יְכוּל לְשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן בָּרַח לָךְ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הַרְגֵל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כָּל דְּבוּר וְכָל שִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעְלָה, כִּי אֵין לְתֹאֵר מָה זֶה תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה וְדַבּוּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, לְמַעְלָה הָרִי גַעֲשֵׂה שָׁכֵן בְּחַיּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי-זֶה, וּבִשְׂבִיל זֶה תְּפִלָּה כָּל-כַּף חָשׁוּבָה בְּשָׂמִים, אוֹתוֹ דְּבָר צְדָקָה שְׁנוֹתָנִים לְעַנֵּי הַגּוֹן, זֶה עוֹשֵׂה רַעַשׁ גָּדוֹל בְּשָׂמִים. וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, רָאָה מָה לְפָנֶיךָ, חֲטָף וְאָכַל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם תוֹרָה וְתְּפִלָּה, וְתַרְבֵּה בְּצְדָקָה וְחֶסֶד, כִּי רַק זֶה חָשׁוּב שֵׁם לְמַעְלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאֵינוֹ מְטַעֵה עֲצָמוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ וְ"ל שְׂבִיזָה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְהַטְעוֹת בְּגִי-אָדָם מְאֹד (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נ"א), וּבִקֵּשׁ אוֹתָנוּ — אֵל תְּנִיחוּ לְהַטְעוֹת עֲצָמְכֶם, כִּי בְּקִלוֹת יְכוּלִים לְהַטְעוֹת בְּגִי-אָדָם, וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁפוֹתַח עֵינָיו בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם חִי, הוּא יְכוּל לְתַקֵּן הַכֹּל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ח תרלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמְדְּבָר, ב' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיְזַרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, אֲשֶׁר אֶסוּר לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעְעוּלָם, וְאֵת הַלְמוּד הַזֶּה קִבְּלֵנוּ מִרְבֵּנוּ ו"ל, וְעַקֵּר לְמוֹדוֹ הוּא תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת וְהִשְׁפְּלוֹת כָּלֵל, וְשִׁלְמוֹת הַתְּפִלָּה הוּא לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ שְׂמֵדְבָרִים עִם בְּשֵׁר וְדָם: "אִתָּה יוֹדֵעַ מִצְבִּי, אָנֹכִי תַעֲזוֹר לִי", בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת כָּלֵל, וּכְכֹל שֶׁהוּא יוֹתֵר תְּמִים — יוֹתֵר יִצְלִיחַ, וְאָמַר רְבֵנוּ ו"ל, שְׂעַל-יְדֵי תְּמִימוֹת יְכוּלִים לְהִגִּיעַ עַד אֵין סוּף, כִּי אֲמוּנָה פְּשוּטָה, לִידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, זֶה כָּבֵד כּוֹלֵל הַכֹּל, כָּל הַפְּגוּמוֹת וְהִיחּוּדִים וְכוּ', וְלִכֵּן הַקְּפִיד רְבֵנוּ ו"ל מֵאֵד אֶפְלוֹ עַל אֵלוֹ שֶׁהוּא צָנִה לְלַמֵּד כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל, שְׂבַעַת הַתְּפִלָּה לֹא יִכְנֹנוּ שׁוּם פְּגוּמוֹת, אֲלֹא לֹאֵר אֶת הַדְּבָרִים בְּתְּמִימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת, וְאֵלוֹ שֶׁהֵם בְּקִיָּאִים בְּחֻכְמַת הַקְּבִלָּה, מִמִּילָא בְּאִים לָהֶם הַשְּׂמוֹת לְפָנָי הַעֵינַיִם בְּעַת הַתְּפִלָּה, וְלֹאֵו דְּוָקָא צְרִיכִים סְדוּר עִם שְׂמוֹת (וְיִלְהִסְתַּכַּל בְּהֵם כְּמוֹ הַתְּרַנְגוּל שְׂמִסְתַּכַּל בְּהַסְדוּר בְּעַת אֲמִירַת "בְּנִי-אָדָם יוֹשְׁבֵי חֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת"). הַכָּלֵל — אֲצֵל רְבֵנוּ ו"ל הִזָּה הַעֲקֹר אֲמַת, וּמַדַּת הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת זֹהִי הָאֲמַת הָאֲמַתִּית, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִשְׁלִיף אֶת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁלוֹ שְׂנִקְרָאִים חֻכְמוֹת, וְרַק מְדַבֵּר כָּל הַיּוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּאֲמַת אַחַר יִשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, אֵין לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם אֵף אֶחָד רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל אֶחָד לְטוֹבַת עַצְמוֹ הוּא דוֹרֵשׁ, וְלִכֵּן אֶסוּר לְבַטֵּחַ בְּבִשֵׁר וְדָם כָּלֵל, וְכְמוֹ שֶׁאָמַר דּוּד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים קטז, יא): "אֲנִי אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי כָּל הָאָדָם פֹּזֵב", אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִגִּיעַ אֶל תְּמִימוֹת הַזֶּה, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח נְצָחִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ לְטוֹב כָּל הַיָּמִים...

י"ח תרלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר בְּמִדְבָּר, ב' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכְנִיס בְּכֹוֹחַיִם עִם שׁוֹנְאֵיךָ, כִּי זֶה מְמִילָא לֹא יוֹעִיל וְכוּ', אֲדַרְבֵּה אִם לֹא תִרְצֶה לְקַבֵּל, זֶה לָהֶם סְטִירַת לְחֵי יוֹתֵר חֲזָקָה.

וּבְפִרְטִיּוֹת זָכַר מָה שֶׁעָשׂוּ לְךָ שׁוֹנְאֵיךָ, וּמָה הָיוּ עוֹד תְּכַנְיֹתָם עֲלֶיךָ, וְעַל-כֵּן מָה אָתָּה צְרִיךְ אוֹתָם לְגַמְרֵי, וּכְבָר אָמַר הַחֹכֵם מְכַל הָאָדָם (מְשָׁלֵי יח, ג): "כְּבוֹא רָשָׁע בָּא גַם בּוֹז וְעַם קָלוֹן חֲרָפָה", וְלִכְּן אֲשַׁרִי מִי שֵׁישׁ לוֹ שִׁכָּל, וְאִינוּ נִפְגָּשׁ עִם שׁוֹנְאֵיו, וְלֹא נִכְנָס עִמָּהֶם בְּדִין וּדְבָרִים כָּלָל, רַק בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הַמָּקוֹם הַכִּי בְטוֹחַ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךָ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תרלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֻדָּר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינַן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יָאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בַּחַיִּים עוֹבְרִים כָּל מִינֵי מְשַׁבְּרִים, וְלִכְּן קִבְּלֵנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל לַמּוֹד עֲמַק עַל מָה שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים ד, ב): "בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי", הִינּוּ שֶׁהָאָדָם צְרִיךְ לְמַצֵּא הִרְחַבּוֹת בְּתוֹךְ צְרוּתָיו, וְעַל-יַד־זֶה תִּתְבַּטְּלֶנָּה לְבִסּוּף כָּל צְרוּתָיו לְגַמְרֵי (עֲנֵן לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ה), וְלִכְּן אֲשַׁרִי מִי שֶׁמִּתְחַפֵּשׂ וּמִבְקָשׁ תְּמִיד אַחַר הַחֲסָדִים וְהִרְחַמִּים גְּמוּרִים, שֶׁעָשָׂה וְעוֹשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יַד־זֶה יִמְתְּקוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים.

וְהִנֵּה בְּעֵינַי שֶׁפְּתַבְּתָּ וְכוּ', דַּע לְךָ, שֵׁישׁ בְּחִינַת ל'א'ה', שְׁנָה עֲלָמָא דְאַתְכַּסְיָא: ה'נְסִתְרוֹת ל'הַנִּי"ה אֶלְקִינוּ (דְּבָרִים כט, כח), וַיֵּשׁ עֲלָמָא דְאַתְגְּלִיא שְׁנָה ר'ח'ל': ל'פְּתַח ח'טָאֵת ר'וֹבֵץ, כִּי הִנֵּה כְּתִיב (מְשָׁלֵי ב, ו): "מִפְּיוֹ דַעַת תְּבוֹנָה", מֵהַפָּה שֶׁל אָדָם שְׁנָה עֲלָמָא דְאַתְגְּלִיא, יְכוּלִים לְהַבִּין מָה הוּא בְּמַחַ מַחְשַׁבְתּוֹ עֲלָמָא דְאַתְכַּסְיָא,

וְלִכְּנֵן הֵם שְׁנֵי הַיַּיִן מִשֵּׁם הַיַּיִן בְּרוּךְ הוּא: בִּינָה וּמְלָכוּת, וְזֶה מֵה שְׂרַבְנוּ וְ"ל פֶּרֶשׁ (שִׁיר הַשִּׁירִים ג, ו): "מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמְדַבֵּר" (עִין לְקוּטִי-מוֹתֵרִין, חֶלֶק א', סִימָן ט), הַיַּיִן מִי זֶה הַבִּינָה, 'זֹאת' זֶה הַמְלָכוּת, אִיךָ מְקַרְבִּים זֶה לְזֶה, עַל-יְדֵי הַמְדַבֵּר הַיַּיִן הַדְּבֹר, אָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ רַק לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֱמוּנָה, דְּבוּרֵי הַתְּחִינּוֹת, שְׂזוּ מְצֻנָה גְדוּלָה מְאֹד, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה נִתֵּן לָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַדְּבֹר, כְּדֵי לְגַלוֹת אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים אֶצְלֵי הַמְרַגְלִים כְּתִיב (בְּמִדְבָר יג, טז), "אֲשֶׁר שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת הָאֲרָץ" (רְאִשֵׁי תְבוֹת לְאֵה), כִּי רָצָה מֹשֶׁה לְשַׁלְּחֵם מְסוּד עַל־מֵא דְאֶתְכַפְּסִיא, עוֹלָם הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים, וְהֵם לֹא רָצוּ רַק בְּסוּד (חֶסֶד וְחֶבֶל עַל דְּאֶבְדִּין).

י"ח תרלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּמִדְבָר, ב' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מְכַתְּבְךָ.

רַבְנוּ וְ"ל הַזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל לְמוּד שְׁלַחַן עֲרוּף, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ט), שְׁפָל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁלַחַן עֲרוּף, וְלִכְּנֵן רָאָה לְהַתְּלַבֵּשׁ הַרְבֵּה עַל לְמוּד שְׁלַחַן עֲרוּף עַל-כֵּל-פְּנִיָּם מְחַבֵּר רַמ"א, שְׁתַּסִּים לְכָל הַפְּחוֹת עֶשֶׂר פְּעָמִים, עַד שֶׁתְּחִיל גַּם עִם הַמְּגַנִּים: הַטוֹרֵי זֶהב וְהַמְּגֵן אֲבָרָהֶם, כִּי צָרִיךְ שֶׁתְּדַע, אֲשֶׁר קִדְּם צָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּקִיָּאִים הַרְבֵּה בְּמַחְבֵּר רַמ"א מְכָל אַרְבָּעָה חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, כְּדֵי שֶׁיְהִיָּה קִדְּם בְּכָל הַד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף, וְלִדְעַת מְאִילוֹ הַלְכוֹת הַשְּׁלַחַן עֲרוּף מְדַבֵּר, כִּי לְצַעֲרָנוּ הַרְבֵּה, יֵשׁ בַּחוּרִים אוֹ אֲבָרְכִים אוֹ אֲפֵלוֹ אֲנָשִׁים מְבַגְּרִים, שְׂאִין לָהֶם מִשְׁגַּ אִיךָ נִרְאִים הַד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף בְּלִי שׁוּם גְּזָמָא כָּלָל, וִיכוּלִים

לְעֵבֶר אֶת זֶה הָעוֹלָם מִבְּלֵי לְגִמְרָה וּלְסִיִּים אֶפְלוּ פַעַם אַחַת אֶת כָּל הַד' חֲלָקֵי שְׁלֹחַן עָרוּף.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרלו.

בַּעֲזֵרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינַי ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזוֹק וְאַמֵּץ מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי גְדוֹל, שֶׁהוּא פּוֹתֵחַ לָנוּ אֶת הַלֵּב, שֶׁנִּשְׁתַּוְּקָק אַחֲרָיו יְתַבְּרָךְ, הוּא פּוֹתֵחַ לָנוּ אֶת הַפֶּה שֶׁנִּדְבַּר אֵלָיו יְתַבְּרָךְ, הוּא פּוֹתֵחַ לָנוּ אֶת הַמֶּחֶ, שֶׁנִּחְשַׁב רַק מִמֶּנּוּ יְתַבְּרָךְ, אֵיךְ אֵיפֹה עוֹד מוֹצְאִים רַבִּי כְּזֶה, שְׂיִוֵּרְד אֶל יְרוּדִים וּפְחוּתִים וּשְׁבוּרִים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם?! הֲלֹא אֲסוּר לְחַיּוֹת בְּאֲשֻׁלְיוֹת, וְאֲסוּר לְשַׁקֵּר עַל עֲצָמוֹ, וְלִחְשַׁב שְׁמִי יוֹדֵעַ מִי אֲנִי וְכִי? הֲלֹא בְּאַמֶּת אֲנִי חוֹקִים בְּתַכְלִית הַרְחוֹק, שְׁבוּרִים בְּתַכְלִית הַשְּׁבִירָה, יְרוּדִים וּנְפוּלִים בְּתַכְלִית הַיְרִידָה וְהַנְּפִילָה וְכוּ', וּרְבֵנוּ ז"ל מִפִּיחַ בְּנוֹ רֹחַ חַיִּים, מְחַזְּקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשַׁמְּחִים אוֹתָנוּ, וּמְחַזְּרֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אֵיךְ אֵיפֹה עוֹד הִיָּה רַחֲמָן כְּזֶה הַמְּרַחֵם עַל כָּל הַרְחוֹקִים, הַמְּחַזְּקִים אֶת כָּל הַשְּׁבוּרִים, הַמְּקַרְבִּים כָּל הַפְּגוּמִים, הֲלֹא אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל הִיָּה הַעֲקָר הָאַמֶּת, וְצַעֲקָה (שִׁחוּת־הַר"ן, סִימָן נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שֶׁלֹּא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעָה מְאֹד; וְרוֹאִים בְּנֵי־אָדָם מְסֻתּוֹכְבִּים בְּגְדוּלוֹת וְכוּ', וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֲלָק א', סִימָן קיב): הַלְּוֹאִי שֶׁיִּזְכֶּה לִזְמַן דְּבוּר אֶחָד שֶׁל אֱמֶת כָּל יְמֵי חַיָּיו לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי גַם בְּזֶה הָאָדָם טוֹעָה, וְחוֹשֵׁב שֶׁתִּפְּלֹתוֹ הִיא עִם אֱמֶת. וְצָרִיכִים הִרְבֵּה לְבַקֵּשׁ, שֶׁדְּבוּרֵי הַתִּפְּלָה יִהְיוּ עִם אֱמֶת (עֵינֵי שֵׁם בְּאֵרִיכוֹת), מִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁכָּבֹד יִחְשַׁב הָאָדָם שֶׁהוּא מְשֻׁהוּ, זֶה הַטְּעוּת הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חַיִּי־מוֹהַר"ן, סִימָן שא): הַלְּוֹאִי שֶׁתִּפְּרִירוּ עֲצָמְכֶם שְׁעָה לְפָנֵי הַהִסְתַּלְּקוּת,

כְּמוֹ שֶׁאֲנִי מִכִּיר אֶתְכֶם עַכְשָׁו, זֹאת אוֹמֶרֶת אָדָם יְכוֹל לְחִיּוֹת עִם דְּמִיּוֹן כְּאֵלוֹ הוּא כְּבָר לְמִדָּן, מְקַבֵּל, צַדִּיק, בְּעַל מִדְרָגָה וּבְעַל הַשְּׂגָה וְכוּ', בְּשִׁעָה שֶׁהוּא מִסְכּוֹן, עֲדִין לֹא יֵצֵא מֵהַחַל אֶל הַקִּדְשׁ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, וְעַל זֶה צְרִיכִים לְהַרְגִיל עֲצֻמוֹ לִומר אֶת הַתְּפִלוֹת שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, שֶׁבְּסִפְרוֹ "לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", שֵׁשׁ מְגִלָּה אֶת פְּנִימִיּוֹת נִקְדַּת הַנֶּפֶשׁ שֶׁהִלְכָה בְּגוֹלָה, וְנִמְצְאָת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת, וַיֵּשׁ שָׁם לְשׁוֹנוֹת כְּאֵלוֹ, שֶׁשׁוֹבְרִים אֶת הַגְּאוֹת וְהַיְשׁוֹת שֶׁל הָאָדָם לְגַמְרֵי, וּמְטַהְרִים אוֹתוֹ מִכָּל מִינֵי גְדִלוֹת שֶׁל הַבַּל הַבָּלִים, הֵלֹא רַחֲמָנָא לְבָא בְּעֵי, הַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה רַק לֵב אֲמֵת טָהוֹר וְכוּ', וְכִמוֹ שֶׁמְבַקֵּשׁ דְּוֹד הַמְּלָךְ בְּכָל סִפֵּר הַתְּהִלִּים שֶׁלוֹ, וְלִכְן זָכָה לְהַעֲשׂוֹת מְרַכְּבָה לְשִׁכְנִית עִזּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי תִמִּיד הִלְךְ עִם לֵב נִשְׁבֵּר (עִי' לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן רַעֲט), זֶה לֹא אוֹמֵר שֶׁאֲסוּר לְהִתְחַזֵּק וְכוּ', אֲדַרְבֵּה, מִצַּד אֶחָד אָדָם צְרִיף תִּמִּיד לְהִתְחַזֵּק עִם הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, וְאֲסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, רַק מִצַּד שְׁנֵי הָאָדָם צְרִיף לְהִיּוֹת מִכִּיר מִקוֹמוֹ, שֶׁלֹּא יִטְעֶה עֲצֻמוֹ שֶׁהוּא כְּבָר קְרוֹב וְכוּ', שֶׁהוּא כְּבָר בְּעַל מִדְרָגָה וּבְעַל הַשְּׂגָה וְכוּ', בְּשִׁבִיל זֶה יֵשׁ לְהַרְבוֹת בְּאַמִּירַת לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁלּוֹמֵד תּוֹרָה וּמֵאַמֵּר בְּלְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, וְאוֹמֵר אֶת הַתְּפִלָּה מִלְקוּטֵי-תְּפִלוֹת עֲלֶיהָ, כִּי זֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל [כָּל תּוֹרָה וּמֵאַמֵּר בְּלְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן יֵשׁ עֲלֶיהָ תְּפִלָּה, מְלַבֵּד שֵׁישׁ הַרְבֵּה תּוֹרוֹת שֶׁאֵין, אוֹ שֶׁלֹּא כָּתַב עַל זֶה מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, אוֹ שֶׁנֶּעְלַמוּ בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן, וְעַל זֶה הַשְּׁלִים הָרַב מְטַשְׁהֵרִין ז"ל, וַיֵּשׁ תּוֹרוֹת שֶׁגַם הוּא לֹא כָּתַב, וְהַשְּׁלַמְתִּי אֶת זֶה אֲנִי הֶעֱנִי מִדַּעַת], וְכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלַק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים כְּפִי יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמִי שֶׁזּוֹכֶה לִומר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, יִזְכֶּה לְטָהָרַת הַלֵּב וְהַמַּחַ, וְיִזְכֶּה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְיִגִּיעַ אֶל הַשַּׁעַר וְהָאוֹת שֶׁלוֹ הֵיכָן הוּא בְּתוֹרָה הַקִּדּוּשָׁה (עִי' לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג), כִּי לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ אוֹת בְּתוֹרָה, שֶׁמִּשָּׁם יוֹנֵק חִיּוּתוֹ, וַיֵּשׁ לְכָל אֶחָד שְׂרֵשׁ בְּתוֹרָה, וּשְׁמוֹ יוֹצֵא מִפְּסוּק שֶׁבְּתוֹרָה, אֶף אִי-אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לָזֶה, כִּי אִם עַל-יְדֵי לֵב נִשְׁבֵּר, לֵב טָהוֹר וְכוּ', וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַכּוֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְבַקֵּשׁ אַחַר הָאֲמֵת, וְלֹא יִטְעֶה עֲצֻמוֹ כְּאֵלוֹ כְּבָר אוֹחֵז בְּאִיּוֹ דְרָגָה, כִּי יְכוֹלִים לְחִיּוֹת כָּל הַשָּׁבָעִים שָׁנָה בְּטָעוֹת וּבְדַמִּיּוֹן, וּלְבַסּוֹף יוֹצֵא

מִזֶּה הָעוֹלָם, וּמֵאוֹמָה אֵין בְּיָדוֹ, וְרַבְּנֵנוּ ו"ל הִיָּה רִגִיל בְּאַמִּירַת "שְׁעָרֵי צִיּוֹן", שֶׁהֵן תְּפִלוֹת הַמְּסֻדְרוֹת לְכָל יוֹם מִימֵי הַשְּׁבוּעָה, וְלִכְּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלֹא יִטְעֶה עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי יְכוּלִים לַעֲבֹר אֶת הַשְּׁבָעִים שָׁנָה בְּדַמְיוֹן אֶחָד גְּדוֹל, וְרַב הַדְּמִיוֹנוֹת בָּאִים רַק לְבְנֵי-אָדָם שֶׁהֵם רִיקִים מִתּוֹרָה, כִּי מִי שֶׁזֹּכֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, אֲשֶׁר הָאֲרָבֶעָה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ מִמְּשִׁיכִים עַל הָאָדָם אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת מִהַד' עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, מִמִּילָא כְּבָר נִשְׁפָּרַת גְּאֻנְתוֹ, אִף שֶׁגַם שָׁם יְכוּלָה לְהַכְנִס יִשׁוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הָאוֹר שֶׁבַּתּוֹרָה יִחְזִירָהוּ לְמוֹטָב, כְּמֵאַמְרָם ו"ל (אִיכָה רַבָּה הַקְּדָמָה): הַמְּאוֹר שֶׁבָּה יִחְזִירָהוּ לְמוֹטָב; מְלַבֵּד זֹאת צְרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה הֶלְכָה: רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, וְלַעֲיִן הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי הַשְּׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת הַמְּחַדְדִים אֶת הַמַּח, וְכֵן בְּמָה שְׁעוֹשִׁים לַעֲצָמָם בִּי"ת', הֵינּוּ לְגַרְסַת הַרְבֵּה דְפִים גְּמָרָא: בְּבָלִי יְרוּשָׁלַּמִי תוֹסְפָתָא, שֶׁזֶּה הַבִּי"ת הַנִּצְחִי שֶׁל הָאָדָם, וְאֵל תַּחֲשֹׁב שֶׁזֶּה עַל מְנַת שְׁתַּעֲלֶה עַל הַרְקִיעַ, אִם לוֹמְדִים בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא: בְּבָלִי, יְרוּשָׁלַּמִי וּפְרָק בְּתוֹסְפָתָא, אֲזִי בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים זוֹכִים לְסִימָם, זֶה לֹא כָּל-כֶּף מְסַבֵּף, צְרִיכִים רַק רְצוֹן טוֹב, עַל-כָּל-פָּנִים אִיף שֶׁהוּא צְרִיכִים לְהַתְּבוֹדֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַרֵּךְ, וְלִבְקָשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן עַל נַפְשׁוֹ, שְׁלֹא יִטְעֶה אֶת עֲצָמוֹ, וְכֵן לֹא יִשְׁחַד עֲצָמוֹ, כִּי יֵשׁ בְּחִינַת שְׁחַד גַּם עַל עֲצָמוֹ, כִּי הוּא מְשַׁחַד עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא בְּסֻדֵּר וְכוּ', וְאֵין לוֹ מָה לְתַקֵּן וְכוּ', אֲשֶׁר בְּאַמַּת מַצַּד אֶחָד תְּמִיד צְרִיכִים לְהַתְּחַזֵּק, אֲבָל מַצַּד שְׁנֵי אֲסוּר לְהַטְעוֹת עֲצָמוֹ, וְאֲסוּר לְחַיּוֹת בְּאֲשִׁלוֹת וּבְדַמְיוֹנוֹת, כְּאֵלוֹ הוּא כְּבָר מִשְׁהוֹ וְכוּ', שֶׁזֶה סִימָן שֶׁעֲדִין רַחוּק לְגַמְרֵי מִהַקְּדָשָׁה וְכוּ'.

וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, מַצַּד אֶחָד תְּתַחַזֵּק, וּבְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ תֹּאמֶר (בְּרִכּוֹת דף ס:) כָּל מָה דְעֵבִיד רַחֲמֵנָא לְטַב עֵבִיד; וּמַצַּד שְׁנֵי רְאֵה לְבָבוֹת הַרְבֵּה לְפָנָיו הֵן בְּשִׂיחָה בִּינְךָ לְבִין קוֹנֵךְ, וְהֵן בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים, שֶׁזֶה בְּעֲצָמוֹ מְכַנִּס תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת בְּאָדָם, וְלְהַרְבוֹת בְּלִקְוִטֵי-תְּפִלוֹת, אֲשֶׁר מוֹהֲרֵנָּה ו"ל אָמַר: "הַרְבֵּה אֲנָשִׁים יוֹשְׁבִים כְּבָר בְּגֵן עֵדֵן בְּזִכּוֹת הַתְּפִלוֹת שְׁלוֹ", וְלִכְּן הִזְדַּרְזוּ, אַהוּבֵי, יְדִידֵי הַיָּקָר! וּכְבָר הַיּוֹם תַּעֲשֶׂה לַעֲצָמְךָ סֻדֵּר לְיוֹמָר "יּוֹם

תהלים", שְׁלוֹקֶת סֶף הַכֵּל כְּמוֹ חֲצֵי שָׁעָה, וְכֵן תִּשְׁפָּךְ לְבָבְךָ אֵלָיו
בְּלִקְוֵי־תַפְלוֹת עַל־כָּל־פְּנִים תַּפְלָה אַחַת בְּיוֹם, וְאִזּוּ וְשָׁב וְרָפָא לָךְ.

תַּכְנִיִּים בְּלִבְךָ כָּל מַה שֶּׁתִּבְתִּי לָךְ כָּאֵן, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ לְנַצַּח.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבֶתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תרלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ מְאֹד, וְאֵל תַּפַּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא חֲסִדִּים, רַק דְּבַר אֶחָד הוּא מְבַקֵּשׁ מֵאַתָּנוּ
שֶׁנִּדְבַר אֵלָיו, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (הוֹשֵׁעַ יד, ב): "שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד הַיְיָ־הָאֵל
אֱלֹהֶיךָ, כִּי כָשַׁלְתָּ בְּעֹנֶה, קָחֵנוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל הַיְיָ־הָאֵל",
וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה לַח, סִימָן ד'): אֵינִי מְבַקֵּשׁ
מִכֶּם אֶלָּא דְבָרִים, שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא רוֹצֵה מֵאַתָּנוּ רַק דְּבָרִים
שֶׁנִּדְבַר אֵלָיו וְנִסְפָּר לוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(לִקְוֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'), שֶׁהַעֲוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵם בְּעֶצְמוֹתָיו,
וְהֵם נוֹקְמִים בּוֹ, וְכִינּוֹן שֶׁאָדָם מִתּוֹדֶה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדֵי־זֶה
מוֹצִיא אֶת הַצְּרוּפִים הַרְעִים מֵעֶצְמוֹתָיו, וְזוֹכֶה שְׂאִיר בּוֹ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּאוֹר גְּדוֹל מְאֹד, בְּדַבְּקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְלִכֵּן הַיְיָ לְעֶצְמָךְ לְדַבַּר הַרְבֵּה
עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרָאֶה אִיךָ שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ח תרלח.

בעזרת השם ותפוד, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, הדבר הראשון והיסודי שאדם צריך לקבל על עצמו — להיות סבלן, ולדון את הזולת לכף זכות, וכמו־כן לדון את עצמו לכף זכות, פי הפעם והרציחה בא מפני שאין להאדם את המדה הזו של למוד זכות על עצמו ועל הזולת, פי ברגע שאדם חזק במדה הזו, שתמיד מלמד זכות על עצמו, וכן על אחרים, אזי הוא רגוע, ויש לו סבלנות גדולה, ואף פעם לא פועס, ואז באות לו כל הברכות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תרלט.

בעזרת השם ותפוד, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אין עוד דבר שמחזק את האדם כמו שמחה, אבל להגיע לשמחה זו העבודה הכי קשה, ולכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד; וצריכים להכריח עצמו להיות בשמחה, כי כפי פגעי ומקרי הזמן מכל מה שעובר על בני־אדם, קשה לאדם להיות בשמחה, ולכן אי־אפשר להגיע לשמחה רק על־ידי מלי דשטותא, העקר שיהיה תמיד בשמחה, כי שמחה זוהי הגאולה, שמחה זוהי הקדשה. ולכן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות אף ורק בשמחה,

וזה מרחיב את הדעת, כמוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י'): מה שבני אדם רחוקים מהשם יתברך, זהו מפני שאין להם ישוב הדעת, ולמה אין להם ישוב הדעת? מפני שאינם בשמחה. ולכן ראה רק להיות בשמחה, ובזכות זה הקדוש ברוך הוא ימחל לה על כל עוונותיה.

וצריך שתדע, שפגם הברית בא רק מחמת עצבות, פי הקלפה המחטאת את האדם, זהו רק מחמת פגם במדת השמחה, ונקראת על שם יללה, אשרי מי שזוכה להיות בשמחה תמיד.

זכני הקדוש ברוך הוא לחבר ספר "מקור השמחה", שנה ספר נפלא מאד, דרושים נפלאים מספר "לקוטי הלכות", מתבל עם פסוקי תנ"ך ומאמרי חכמינו הקדושים מבבלי, ירושלמי, ומדרשים וזהר ותקונים וכו', וכו', ותהלה לאל, נדפס כבר בהרבה מהדורות, ויצא לאור עולם, ונתפשט בכל העולם, תעשה לעצמך שעור בזה, ואז כבר לא תצטרך שום ספר או שום בן אדם שישמח אותך, פי תמיד תהיה בשמחה, כי הספר הזה נתחבר בסיעתא דשמיא.

הדורש שלומך באהבה רבה תמיד...

י"ח תרמ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע, שמוהר"ן ו"ל אמר, שאצלו אם חכמינו הקדושים אומרים משהו, זה דבור של הקדוש ברוך הוא, פי לכל אחד מחכמי ישראל, ובפרטיות התנאים והאמוראים והגאונים רבנן סבוראי וכו', וכו', שאומרים משהו, אזי הקדוש ברוך הוא אומר כן, פי הם זכו להכליל כל-כף בשכינת עזו יתברך, עד שכל מה

שְׂאוּמְרִים וּמְדַבְּרִים, הֵם מְדַבְּרִים בְּכַחֲנִית 'שְׂכִינָה מְדַבֶּרֶת מִתּוֹךְ גְּרוֹנִם'.

וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שַׁבַּת קִיט:), שְׁשָׁנֵי מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרֵת מְלִוִּין אוֹתוֹ, וְאוּמְרִים לוֹ: "וְסָר עֲוֹנוֹךָ", וְכָתַב הַחֵיד"א בְּסִפְרוֹ "עֲבוּדַת הַקְּדוֹשׁ" (מִוְרָה בְּאַצְבָּע, סִימָן קמג), שְׁיִהְיֶה רַב בְּתִשְׁבָּה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ, כִּי בְּפִרְשַׁת "וַיִּכְלוּ" זוֹ עֲדוּת שֶׁהָאָדָם מְעִיד, שֶׁבְּשִׁשָּׁה יָמִים בָּרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת עוֹלָמוֹ וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפַּשׁ, וְהָיִית שְׂרָשַׁע פְּסוּל לְעֲדוּת, וְלִכְן צָרִיכִים לְהִרְהֵר בְּתִשְׁבָּה, שְׁלֹא יִהְיֶה בְּכָלֵל רָשָׁע פְּסוּל לְעֲדוּת, וּמוּבָא, שֶׁה'אוֹר הַחַיִּים' הַקְּדוֹשׁ הִיָּה חוֹזֵר בְּעָרֵב שַׁבַּת כָּל הַלְכוֹת עֲדוּת, לְבָרֵר לְעַצְמוֹ אֶת הַהֲלָכָה מֵה זֶה עֲדוּת וְכוּ', וּמִי זֶה שֶׁפָּשַׁר לְעֲדוּת אוֹ פְּסוּל לְעֲדוּת, כִּי בְּשַׁעַת קְדוּשָׁה, הָאָדָם מְעִיד עֲדוּת עַל בְּרִיאַת הָעוֹלָם בְּשִׁשָּׁת יָמֵי הַמְּעַשָּׂה, וְשַׁבַּת כְּבִיכּוֹל בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, וְלִכְן קָדָם שְׁהוּלָף לְהַעֲיֵד, עָלָיו לְהִרְהֵר בְּתִשְׁבָּה, שְׁלֹא יִהְיֶה בְּכָלֵל מְעִיד עֲדוּת שְׁקָר וְכוּ', וְשִׁמְעָתִי שֶׁהָיוּ הַרְבֵּה צְדִיקִים, שֶׁהָיוּ מְזַכְּרִים קָדָם קְדוּשָׁה, וְאוּמְרִים: "יֵשׁ צְדִיקִים שֶׁהָיוּ חוֹזְרִים קָדָם קְדוּשָׁה עַל הַלְכוֹת עֲדוּת, שְׁלֹא יִהְיוּ בְּכָלֵל רָשָׁע, שֶׁפְּסוּל לְעֲדוּת", וּבְזֶה יֵצְאוּ כָּבֵד הַכֹּל, וְכֵן הָיוּ צְדִיקִים, שֶׁמְדַבְּרִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ אֵינָה עֲנִין, וְהַכֹּל פְּדִי לְהַזְפִּיר שְׁצָרִיכִים לְהִרְהֵר בְּתִשְׁבָּה וְכוּ', עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא אָסוּר לְלַעַג עַל שׁוֹם מְנַהֵג וְהַנְהַגָּה וְכוּ', [אִם אָתָּה לֹא מְבִין, שְׂתַק, וְאֵל תְּהַרְהֵר עַל אִישׁ פֶּשַׁר כָּלֵל].

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרמא.

בְּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר בַּמְדְּבָר, ב' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂרָאוֹי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂזַכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמִי שְׁלוֹמֵךְ וּמִתְמִיד בְּיוֹתֵר בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הוּא מְרַגֵּישׁ טַעַם אַחֵר בְּכָל הַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן קצ"ב), שְׂפָנְיוֹ, שְׂכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ הֵם בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר; וְלִכְּן כָּכָל שְׂאָדָם מִתְמִיד בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, כְּמוֹ-כֵן מְרַגֵּישׁ טַעַם אַחֵר בְּהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו. וְלִכְּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, רַק תִּתְמִיד מְאֹד מְאֹד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר רַק בְּדִרְךָ זֶה נִקְרָאת הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, אֲשֶׁר אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַמְקַרְבִּים בְּאַמַּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שְׂגוֹר בְּפִיָּהֶם דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל — הֵן בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", וְהֵן בְּ"סִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", וְהֵן בְּ"סִפְרֵי-הַמְּדוּת" וּבְשִׂיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת, וְתִמִּיד מְקַשְּׂרִים אֶפְלוֹ אֶל דְּבָרֵי חֲלִין דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיֵּשׁ לְשִׂיחוֹתֵיהֶם טַעַם אַחֵר לְגַמְרֵי, שְׁזָה בְּחִינַת (סִפָּה כ"א): שִׂיחוֹתֵיהֶם שֶׁל תִּלְמִידֵי חֻכְמַיִם צְרִיכִים לְמוֹד, הֵינּוּ אֶפְלוֹ הַשִּׂיחוֹת שֶׁל מֶה בְּכָךְ, שְׂאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ מְקַשְּׂרִים אֶל דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּכְבָר אָמַר אֶחָד מִתִּלְמִידֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: אֵיפֹה שְׂמִתְחַבְּרִים שְׁנַיִם מְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ וּמְדַבְּרִים יַחַד, צְרִיךְ שְׂיָבוֹא שְׂלִישִׁי, וַיִּכְתַּב אֶת שִׂיחוֹתֵיהֶם, כִּי אֵלוֹ מְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַדְּבוּקִים הֵיטֵב בְּתוֹרַת רַבְּנוּ ז"ל, אִי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטָלִים, כִּי לְכָל דְּבוּרֵיהֶם מְקַשְּׂרִים אֶל דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיֵּשׁ לְשִׂיחוֹתֵיהֶם טַעַם אַחֵר לְגַמְרֵי, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִמֵּן נ"א): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׂלֵא יִטַּעֵה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֵה מְאֹד; וְעַקֵּר הַטְּעוֹת שְׂיִכּוּלִים לְטַעוֹת, כְּאֵלוֹ יֵשׁ מְצִיאוֹת שֶׁל טַבַּע, מְקַרָּה וּמִזָּל וְכוּ', אֲבָל בְּאַמַּת הַכָּל הֵבֵל וְדַמְיוֹן גְּדוֹל מְאֹד, כִּי מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין בְּלִעָדָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהַכָּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְלִכְּן כָּל מִי שְׂחִי בְּזַפְרוֹן בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, כָּל הַחַיִּים שֶׁלוֹ הוֹלְכִים כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי, כִּי הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדִגְמַת עוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרֵי לוֹ!

בְּעַנְיָן וְכוּ', עָלֵי לֹמַר לָךְ, כִּי הַכָּל טַעוֹת גְּמוּרָה וְכוּ', לֹא כְּדָא לְהַפְגִּס בְּזֶה, וּבְכָלֵל לֹא כְּדָא לְהִתְעַרֵּב בְּעַנְיָן שְׂאִינוּ שִׁיף אֵלָיו כָּלֵל וְכוּ', כִּי מֶה הָאָדָם יוֹדֵעַ מֶה שְׂקוּרָה בְּהַזוּלַת, וְלִכְּן לֹא בְּחִנָּם שְׂהַקְפִּיד רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד עַל עַנְיָן לְדוּן אֶת הַזוּלַת לְכַף זְכוּת (עִין

לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סימן רפב), וּמוֹהַרְנ"ת ו"ל גְּלָה לָנוּ (לקוטי-הַלְכוֹת, הַשְּׁמַת הַבְּקָר, הַלְכָה א'), שְׂכַף מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ יִכְבֹּשׁ אֶת הָעוֹלָם — עַל-יְדֵי שְׂיָדוֹן אֶת כָּל־לֶחֶם לְכַף זְכוּת, וְתַמִּיד יִטָּה כָּל־פִּי חֶסֶד, וַיַּחַפֵּשׂ וַיִּבְקַשׁ וַיִּמְצָא רַק אֶת הַטּוֹב שֶׁבְּכָל אֶחָד, וְהִלְוִי שֶׁעַל-כָּל-פָּנִים אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים הָיוּ דְנִים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי לְכַף זְכוּת, וְלֹא הָיוּ מְעוֹרְרִים מְדַנִּים אֶחָד עַל הַשְּׂנִי, אֲשֶׁר זוּהִי אַרְיֶכֶת הַגְּלוּת הַמְּרָה וְכוּ'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תרמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמְדָּבָר, ב' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּל־לֵוִיֹּת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקְּדוֹשׁ", הַגְּרִים בִּיבְנֵי אֶל "עִיר בְּרֶסֶלַב", הַנּוֹי"ה יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם שְׂכִינְתוֹ תַמִּיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְפָנֶי קְבֵלַת הַתּוֹרָה, רְאוּ לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּאַחֲדוּת, וְאִי-אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה רַק כְּשִׁמְחָזִיקִים אֶת עֲצָמֵם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת. וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲבִיב וְחָשׁוּב כְּשֵׁעַם יִשְׂרָאֵל מַחֲזִיקִים אֶת עֲצָמֵם בְּיַחַד, וּבַפֶּרֶט כָּאֵן בִּיבְנֵי אֶל, שְׂאֵנוּ צְרִיכִים לְמָסוֹר אֶת נַפְשָׁנוּ, שְׂתַהַיְיָ אַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת בִּינָנוּ, וְכֹךְ נִזְכָּה לְהַקִּים מוֹסְדוֹת הַצְּדָקָה וְהַחֶסֶד, כִּי כֹונָתִי לְחַדֵּשׁ אֶת "עֶזְרַת שְׁבַת" לְכָל שָׁבוּעַ, אֲךְ אֲנִי צָרִיךְ עַדִּין תְּפִלוֹת רַבּוֹת, שְׂאֲזוּכָה לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעַל חֶשְׁקִי וְרַצוֹנִי. וְלָכֵן רְאוּ לְהַתְּפִיל בְּעַדִּי, שְׂאֲצַלִּיחַ בְּכָל דְּרָכֵי, כִּי כָּל כְּסוּפֵי הוּא רַק לְכַנּוֹת עִיר הַתּוֹרָה, עִיר הַחֶסֶד, עִיר הָאַהֲבָה, עִיר הַשְּׂמִחָה פֹּה בִּיבְנֵי אֶל.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְּעַנֵּי אֶחָד בְּצַרַת הַשְּׂנִי, וְלְהַקֵּל מֵעַלְיוֹ אֶת צָרָתוֹ, וְלְדַבֵּר עַל לְבוֹ וְלְעֶזְרוֹ לוֹ בְּכָל מָה שֶׁרַק יְכוּלִים, כִּי זוֹ הַשְּׁלֵמוֹת שְׂאֵינן שְׁלֵמוֹת לְמַעַל מִזֶּה — כְּשִׂאוּהֵבִים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וּמְכַבְּדִים אֶחָד

אֶת הַשָּׁנִי, וְכִמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תָּנָא דְבֵי אֱלֵהוּ רַבָּה, פְּרָק (נו): כִּף אָמַר לָהֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לִישְׂרָאֵל, בְּנִי! מָה אֲנִי מִבְּקֶשׁ מִכֶּם? אֵלֶּא שְׁתֵּהִי אֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, וּמִכְבָּדִים זֶה אֶת זֶה; כִּי אֲצִלּוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד יִקָּר כְּשֶׁמְחַזְּקִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְאֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְעַל-כֵּן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לִהְיוֹת דֹּגְמָא חַיָּה לְכָל הַתּוֹשָׁבִים, שֵׁישׁ בֵּינֵינוּ אֶהְבֵּה אֶחָנָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמַר חֲזַק, וְתִדְעוּ, שֶׁאֲפִלוּ עִם מְלָה טוֹבָה שֶׁמְדַבְּרִים עִם זולָתוֹ, זֶה כְּבָר יוֹתֵר שָׁוֶה מִכָּל מִינֵי כֶּסֶף שֶׁבְעוֹלָם, וְצָרִיכִים תָּמִיד לְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְחֻבְרוֹ, וְלָדוֹן אוֹתָם לְכֶף זְכוּת, וְלִהְשֵׁתְדֵל לְחַפֵּשׁ וְלִבְקֶשׁ וְלִמְצֹא אֲצִלּוֹ נִקְדָּה טוֹבָה, בְּאִפְּן שִׁיתְרַחֵב מִחוּ וְדַעְתּוֹ, כִּי לְפַעֲמִים אָדָם מְמַרְמֵר, מְפַנֵּי שְׂאִין אֲצִלּוֹ שְׂמַחַת הַחַיִּים, וְכִשְׁבָּא חֻבְרוֹ וּמְחַזְּקוֹ וּמְאֲמָצוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה מְחַדִּיר בּוֹ שְׂמַחַת הַחַיִּים. וְעַל-כֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לַעְזוֹר אִישׁ אֶת רַעְהוּ לְחֲזֹק וְלֵאמֹץ אוֹתוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִהְיָה נַעֲשִׂים כָּלִים לְקַבֵּל בָּהֶם אֶת קַבְּלַת הַתּוֹרָה, וְנִנְזָפָה לְהַכְּלִל בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַתְּנִיּוֹת, וְלִכְל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה בֵּית דִּיָּרָה מְשֻׁלוֹ, וְלֹא נִצְטַרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכְנוּת, וְיִהְיֶה מְכַנֵּס אוֹרַח גְּדוֹל, וְיִהְיֶה לוֹ שְׁפַע בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַתְּנִיּוֹת.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדֵּר בְּמַדְבָּר, ב' סִינּוֹן הַתְּשַׁנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שֶׁכְּבָר הִדְפִּיסוּ אֶת הַסְּפָרִים, חָמִי נוֹסֵעַ בְּשָׁבוֹעַ הַבָּא בָּיוֹם

רביעי לארצות-הברית, אז אתה יכול לשלח אתו מכל ספר שנדפס ספר אחד, וממש תחיני.

נא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפל בדעתך כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואתה צריך לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמך, שיש לך חלק בהפצת מעינות החכמה חוצה.

ראה לצלצל אל ... ותאמר לו, שישתדל בכל מיני אפנים שבעולם להשיג איזו דירה להזוג ... מעיר יבנה, שהם מאד מאד לחוצים להפנס לגור פה אצלנו ביבנאל, וזה יציל את השלום-בית שלהם, ועל-כן למצוה רבה יחשב.

גם תאמר לו, שישתדל אם אפשר להעלות את השכר ל... על המלמדות, אולי לבקש מכל אחד שיש לו ילדים, שיוסיף עשרה שקלים לחדש, כי הוא בדחקות גדולה, וכל השכר למוד שלו הולך רק על שכר דירה, ולא נשאר לו שום פסף על אכל.

פה תקבל רצוף שני מכתבים כלליים: אחד לגברים ואחד לנשים, תדפיס מזה חמשים עתקים, הינו שאשתך תתקתק את זה מחדש, ואם אפשר בנקוד מה טוב, ותעשו חמשים עתקים, ולשלח את זה ליבנאל דרך אחד מאנשי שלומנו שיהיה אצלכם, כדי לחלקם ביניהם עוד קדם חג השבועות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תרמד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אני מנסה להתקשר עמך זה כמה ימים ואין עונה, אקנה שיהכל בסדר אצלך.

העקר ראה להתחזק, ולדון עצמך לכך זכות, כי אין זו עצה לפל כל-כך בדעתך.

עליך לדעת, כי גדול אדוננו ורב להושיע, וצריכים רק להתחזק בזה העולם, כי כל העולם הרי הוא כים סוער, אשר אי-אפשר לעבר עליו בלי העצות וההקדמות שקבלנו מרבנו ו"ל.

מה אמר לך! החיים קשים ומרים מאד, ואין שום עצה אחרת, רק לברח אליו יתברך, ולפרש את כל שיחתך לפניו יתברך, אשר רק זה הוא הבית מנוס היחידי בזה העולם, כי כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תרמה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

נא להתקשר עכשו אל ... גרו יאיר, ולהתנדע האם הביא היום הקבלן צות מתגבר? והאם היום עברו?!

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שפעולם להיות בשמחה, ותרגיל עצמך לילך עם התורה בלקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן רפ"ב, לחפש ולבקש ולמצא בעצמך נקודות טובות, באפן שתוכל להחיות עצמך בזה, כי אין זו עצה לפל כל-כך בדעתך, עד שתחשב בכל פעם כאלו אבד מנוס ותקנה מך, אשר דבר זה הורס את האדם בין בגשמיות ובין ברוחניות. ראה להתמיד בלמוד "עין יעקב", וכל מאמר חז"ל יהיה יקר מאד מאד בעיניך, ותתבונן בנעם

לשונם הקדוש, ותשתדל לקיים את כל דבריהם, ואז טוב לך כל הימים.

ביום רביעי הבא חמי נוסע לארצות-הברית, ועל-כן אתה יכול לשלח עמו הספרים החדשים שהדפסת.

המחכה לתשובה מהירה...

י"ח תרמו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל היקר והנעלה, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו גגן עלינו ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, כי באמת זה היה רצונו של רבנו ז"ל, שכל אחד ואחד מאנשי שלומנו יהיה בקשר עם חברו, ולדבר עמו בכל יום, ולקבל את נקדתו שאין בו, כי בכל בר ישראל יש נקדה מה שאין בחברו, פי צריכים לקבל את נקדת כל אחד ואחד (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לד), ומוהר"ן ז"ל הזהיר מאד את אנשי שלומנו היקרים, שיהיו רגילים בכתיבה, שאחד יכתב לחברו, וכך התחזקו זה עם זה, פי באמת בזה העולם צריכים התחזקות חדשה בכל יום, כפי מה שעובר על כל אחד ואחד ירידות ונפילות, קטנות והשלכות וחלישות הדעת וכו' וכו', הן מעצמו והן מאחרים, הוא צריך התחזקות חדשה בכל יום, ועל זה אנו מצויים במצות צדקה בכל יום, ועקר הצדקה הוא להתדיר דעת ושכל בזולתו, אשר אין למעלה מצדקה כזו כמו שפרש רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קו) את הפסוק (תהלים מא, ב): "אשרי משפיל אל דל", אשרי האדם שמכניס שכל וגדלות המחין אל דל, מי שנמצא בקטנות המחין, פי אין עניות אלא מן הדעת (נדרים מא.), ועל זה צריך רחמנות גדולה, פי אין רחמנות גדולה מזו — להכניס דעת ושכל באדם שהוא שבור ומיאש, וזוהי הצדקה הכי גדולה, ועל-כן אשרי מי

שְׁזוּכָה לַחֲזֹק בְּכָל יוֹם אֶת חֲבֵרוֹ, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יָקִים בְּשִׁלְמוֹת מְצוֹת צְדָקָה, כִּי כְמוֹ שֵׁשׁ צְדָקָה בְּגִשְׁמִיּוֹת, שְׁצָרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְרֵאוֹת שְׁחֲבֵרוֹ לֹא יִרְעַב לֶלֶחֶם וְכוּ', כְּמוֹ-כֵן יֵשׁ צְדָקָה בְּרוּחָנִיּוֹת, לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ, וּלְהַחֲדִיר דַּעַת הָאֱמֶת בְּאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בְּחֲבֵרוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם — לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְשֶׁאָדָם דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתַמִּיד יֵשׁ בּוֹ גְדוּלוֹת הַמַּחִין, שְׂיִדְעֵה שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה לְעוֹלָם לֹא יִפֹּל, וְלֹא יִתְרַחֵק, כִּי עַקֵּר הַנְּפִילָה וְהִירִידָה שְׂאָדָם נוֹפֵל וְיורֵד בְּעַמְקָא דְתַהוֹמָא רַבָּא, וּמֵאֲבָד אֶת עוֹלָמוֹ כְּרָגַע, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, עַל-יְדֵי שְׁנִעְתָּק מִהָאֱמוּנָה הַבְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, כִּי כְשֶׁאָדָם מֵאֲמִין, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֵׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, הוּא אֶף פַּעַם לֹא יִפֹּל. וְעַל-פֶּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לַחֲזֹק בְּכָל יוֹם אֶת חֲבֵרוֹ, שְׁזוֹ הַצְּדָקָה הִכִּי גְדוּלָה שְׂיִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת עִם זוּלָתוֹ.

נָא וְנָא, יְדִידִי הַיְקָר! רְאֵה לְחַדָּשׁ אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל פַּעַם בְּהַתְּחַדָּשׁוֹת חֲדָשָׁה; כִּי עַקֵּר הַהֲצַלְחָה בְּזֶה הָעוֹלָם הִיא מְדַת הַהֲתְחַדָּשׁוֹת, שְׂאָדָם יִחַדָּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל פַּעַם, וְיַעֲשֶׂה בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְזֶה פְּרוּשׁ (איכה ג, כג): "חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה אֱמוּנָתְךָ", כְּשֶׁאָדָם מְחַדָּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל בִּקְרָא, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַבָּה אֱמוּנָתוֹ, כִּי הַעֲקָר וְהַיְסוּד בְּהִיָּהוּת הוּא לְחַדָּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל פַּעַם, וְלַדַּעַת שְׂעֵדִין אֶף פַּעַם לֹא הִתְחַלְתִּי וְכוּ', עַל-יְדֵי זֶה תִּתְחַזַּק אֱמוּנָתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְיִזְכֶּה לְהַתְּעַלּוֹת בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הֵן בְּאֱמוּנָה וְהֵן בְּקִדְשָׁה וְהֵן בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (פְּסִיקְטָא דְּרַב פַּתְנָא): בְּכָל יוֹם יִהְיוּ בְּעֵינַיִךְ כְּחַדָּשִׁים, וּכְאֵלוֹ קִבְּלָתָם הַיּוֹם מִהֵר סִינִי, וּכְאֵלוֹ בּוֹ בַּיּוֹם נִצְטוּיָת עֲלֵיהֶם, עֵינַי שָׁם; כִּי אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׂעוּשִׁים בְּכָל יוֹם וּבְכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כִּי בְּזֶה תְּלוּיָה הַצְּלַחַת הָאָדָם, שְׂעוּשָׁה בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאִינוּ מְסַתְּפִל לְאַחֲרָיו כָּלֵל.

וְעַל-פֶּן רְאֵה, יְדִידִי הַיְקָר! לְהַתְּחַדָּשׁ בְּכָל יוֹם, וּלְעוֹלָם אֵל

תִּסְתַּכַּל לְאַחֲרֵיהֶּ כָּלֵל, וְאִז אַף פַּעַם לֹא תִפְּל בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל, אֲלֹא תִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ כְּקִטָּן שְׁנוּלָד, וְעַל-יְדֵי-זֶה תֻּכַּל לְהַתְּעַלּוֹת מֵעֲלֵה מֵעֲלֵה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַכְנִיס דְּבוּרִים אֵלּוּ לְתוֹךְ לְבוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרמז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, ג' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

אוֹדוֹת הַיְּשִׁיבָה, לְדַעְתִּי תִכְנַס הַלְּאָה בַּיְשִׁיבָה הַגְּדוּלָה, וְאַקְנִיה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁבָקְרוּב תִּמְצָא אֶת בֵּית זוּגָךְ, כִּי דְבַרְתִּי עִם אָבִיךָ, שְׂדַעְתִּי לְחַתֵּן אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים סָמוּךְ לְפָרְקָם, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבָקְרוּב תִּזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בֵּית זוּגָךְ, וְתִתְחַתֵּן מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, וְתִגּוּר בִּיבְנָאֵל וְתַעֲזוֹר לְאָבִיךָ, וְתִהְיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׂפְעוֹ.

אוֹדוֹת הַקָּמַת יְשִׁיבָה בִּיבְנָאֵל, לְדַעְתִּי, יִהְיֶה הַכֶּרֶחַ לְהִתְחַלֵּל יְשִׁיבָה קִטְנָה בְּגִיל בַּר מִצְוָה, וּלְאֵט לְאֵט נִצְלִיחַ לְבָנוֹת יְשִׁיבָה גְּדוּלָה.

הָעֵקֶר רָאָה לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצָמְךָ מִבְּטָלָה, כִּי טֵבַע שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָם אֶל הַבְּטָלָה, וְהַבְּטָלָה מְבִיאָה לִיְדֵי שְׁעִמוּם וּלְכָל דְּבַר רַע, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהִיּוֹת תָּמִיד עֶסוּק בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה כְּסֹדֶרְךָ: שְׁעוֹר בְּגִמְרָא, שְׁעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת, שְׁעוֹר בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, שְׁעוֹר בְּחֻמְשׁ וּרְש"י, וְכָךְ תִּבְלֶה אֶת יְמֶיךָ. הָעֵקֶר רָאָה לְהִיּוֹת תָּמִיד עֶסוּק אוֹ בְּתוֹרָה, אוֹ בְּתַפְּלָה, אוֹ בְּשִׂיחָה בִּינְךָ לְבֵין קוֹנֶךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרמח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ג' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדַּל שְׁמִחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה, לִידַע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי,
מִדְּבָר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְשֻׁגָּח
עַל הַבְּרִיאָה, וְעַל-כֵּן אֵין לְךָ מָה לְדַאֵג אוֹדוֹת בְּתֶךָ, כִּי בְּנֹדָאֵי יֵשׁ
לָהּ בֶּן זוּג, רַק אֵל תִּדְחַק אֶת הַשְּׁעָה, וְאִז תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר
עַל צֵד הַכִּי טוֹב.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה סוֹכְבַת רַק עַל גְּלוּי
הַהִשְׁגָּחָה, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרָא הָעוֹלָם יֵשׁ מֵאֵין הַמְּחַלֵּט, וּמִי
שֶׁמֵּאַמֵּין בְּזָה, הוּא מֵאַמֵּין בְּכָל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים,
שֶׁהֵמָּה בְּעֵינֵי בְּשׂוֹר נִגְדַת הַטֵּבַע, וְעַל-כֵּן פָּתַח הַתּוֹרָה "בְּרֵאשִׁית בְּרָא
אֱלֹקִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ" שֶׁהוּא חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, וּמוֹסִיף וְהוֹלִיךְ
עַד "וְלִכְלֹל הַיָּד הַחֲזִיקָה וְלִכְלֹל הַמּוֹרָא הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מִשָּׁה לְעֵינֵי
כָּל יִשְׂרָאֵל", כִּי כָּל הָאוֹתוֹת וְהַמוֹפְתִים, הַכֹּל תְּלוּי בְּחֲדוּשׁ הָעוֹלָם,
"בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹקִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ", וְזֶה חֲבוּר וְקִשּׁוּר
הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מִתְחַלְתָּה לְסוּפָהּ, לְהוֹרוֹת אֲשֶׁר כָּל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה
כְּלָה מְגִלִּית אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵיךְ שֶׁצָּרִיכִים לְהַתְחַזֵּק

בְּכֹל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְלִקְיָם אֶת כָּל הַתְּרִי"ג מְצוּוֹת שֶׁצִּנּוּנו
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם אֵיזוֹ
מְצוּנָה בְּסֵדֶר הַמְצוּוֹת שֶׁכָּתַב רַבְּנוּ בַּעַל "הַחֲנוּךְ", וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ הַרְבֵּה
מְאֹד, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְבִיא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ה'), אֲשֶׁר הַמְצוּוֹת
הוּא לְשׁוֹן צוֹתָא, וְכֵן הוּא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד',
שֶׁהַמְצוּוֹת הֵן לְשׁוֹן צוֹתָא, שֶׁמַּחְבֵּרֵת אֶת שְׁבוּרֵן לֵב הָאָדָם, שֶׁנִּשְׁבֵּר
עַל-יְדֵי חֲטָאֵיו הַמְרַבִּים.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמָּךְ, וּתְשִׂימְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ,
וּתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרמט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר בַּמְדָּבָר, ד' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמַּחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ, כִּי זֶה כַּמָּה נִכְסֶף נִכְסֶפְתִּי לְרֵאוֹתְךָ, אוֹ עַל-כָּל-פָּנִים כְּתִיבַת
יָדְךָ, וְלֹא זְכִיתִי לְזֶה עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וּבְאַמַּת כָּבֵד הָיִיתִי בְּאַרְצֵנוּ
הַקְּדוֹשָׁה כַּמָּה פְּעָמִים, וְעַדִּין לֹא רְאִיתִיךָ, וּכְנֻדָּאֵי אֲנִי דֵּן אוֹתְךָ לְכַף
זְכוּת, שֶׁאַתָּה טְרוּד מְאֹד, וְזֶה אֲשֶׁר עָכַב אוֹתְךָ מִלְּבוֹא.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּךְ מְאֹד מְאֹד בְּמִדַּת הַשְּׂמִחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה
הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בִּיְהוּדוּת, וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר מִי שֶׁהוּא שְׂמִיחַ
תָּמִיד — הוּא מְצַלִּיחַ, וְעַקְר הַצְּלִיחַת הָאָדָם תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַשְּׂמִחָה
שָׁבוּ, וְעַל-כֵּן בָּא לְאָדָם כָּל-כָּף קָשָׁה לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, כִּי הַסְּמִיחָה
מִ"ם יוֹדֵעַ אֲשֶׁר הַצְּלִיחָה שָׁל בַּר יִשְׂרָאֵל תְּלוּיָהּ בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה,
וְעַל-כֵּן הוּא מְסַבֵּב עִמּוֹ שִׁיְהִיָּה שְׁבוּר וְרָצוּץ מְבֹהֵל וּמְבִלְבֵּל וְכוּ'

וְכוּ', מְדַבֵּר בְּעֵצְבוֹת וּבְמַרְרֵירוֹת, וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לֵהִיּוֹת רַק שְׂמֵחַ.

וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד! לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּפִרְנֻסְתָּךְ וּבְשִׁלוֹם בֵּיתְךָ, וְשִׂתְהִיָּה לְךָ סִבְלָנוֹת לְכֻלָּם, כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַשִּׂמְחָה, הוּא סִבְלָן גָּדוֹל, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה קָשָׁה לְךָ מְאֹד מְאֹד לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת, מֵרַב הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ וְכוּ' וְכוּ', וּבְפֶרֶט בְּעִבּוֹדְתְךָ שְׂאֵתָה עוֹסֵק עִם כָּל מִינֵי טְפוּסִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְקַבֵּל אֶת עֲצָתִי, שֶׁהִיא עֲצַת רַבְּנוֹ ז"ל לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְתִרְאֶה שֶׁבְּבִיתְךָ תִּהְיֶה שְׂרוּיָה תָּמִיד אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה, וְאִז תְּצַלִּיחַ בְּרַבְּךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַבְּךָ, וְתִהְיֶה לְךָ פִּרְנֻסָּה בְּשִׂפְעַ, וְתִבְשֹׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשִׂמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרנ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, ד' סִינַן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוּן קִבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵינן לְתֹאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלָל, וּבְפֶרֶט הַחֲדוּשִׁים שְׂאֵתָה זוֹכָה לְחַדֵּשׁ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! הֶעֱקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הַתְּחַדְּשׁוֹת, אֲשֶׁר זֶהוּ עֵקֶר הַחֲדוּשִׁי תוֹרָה, שֶׁצָּרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל פַּעַם חֲדוּשִׁים חֲדָשִׁים, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה בּוֹרְאִים רְקִיעִים חֲדָשִׁים, כְּמוּבָא (הַקְדָּמַת הַזִּהָר הַקְדוּשׁ); כִּי עֵקֶר הַחֲדוּשִׁי תוֹרָה צָרִיךְ לֵהִיּוֹת עַל מְנַת לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשֹׁמֵר וּלְעֹשׂוֹת וּלְקַיֵּם, וְעַל קֵטֵב זֶה צָרִיךְ לֵהִיּוֹת כָּל הַחֲדוּשִׁי תוֹרָה,

איך לזכות לחדש את עצמו בזה העולם, כי בזה העולם עובר על כל אחד ואחד בכל יום ירידות ונפילות, השלכות וחלישות הדעת מבית ומבחוץ — הן מעצמו והן מאחרים, ועל-פן צריכים לחדש בכל יום בתורה הקדושה, כדי שיהיו לו פחות איך להחזיק מעמד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותו.

חכמינו הקדושים אומרים: עמדו בתפלה, מורידין לפני התבה זקן ורגיל, ויש לו בנים וביתו ריקם, כדי שיהיה לבו שלם בתפלה; ובירושלמי אמרו על זה: ויש לו בית ושדה, ופרש הקרבן העדה, שמכונן לבו בתפלתו על הגשמיות, הינו שלא מספיק שיהיה זקן ורגיל, ויש לו בנים וביתו ריקן מעברות שפידו, אלא שיכול להתפלל גם על גשמיות, שיש לו בית ושדה. רואים מזה, שעקר שלמות האדם היא, כשיכול להוריד את עצמו אפלו על גשמיות, למצא שם את אלקותו יתברך, ולבקש גם על גשמיות, אשר זה עקר שלמות התפלה, עקר שלמות האמת, כי כשאדם רוצה רק להכלל באין סוף ברוך הוא, ואינו רוצה להחזיק מעמד במה שעובר עליו, בזה מגלה שאינו מאמין בו יתברך. כי באמת המאמין האמתי, שמאמין שבכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, אצלו אין עליה ואין ירידה, כי בכל מקום הוא מוצא את הקדוש-ברוך-הוא, וברגע שאדם עושה חלוק והפרש בין עליה לירידה, שבעת העליה שמאיר לו המחין הוא חושב שהוא קרוב אל הקדוש-ברוך-הוא, וכשנחשף לו המחין, הוא חושב שהוא רחוק מהקדוש-ברוך-הוא, הרי הוא פופר בעקר, רחמנא לישזבן, כי באמת אין בלעדיו יתברך פלל, "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד", הן שיש לאדם ערכות וחשכות, והן שמאיר לאדם כבקר, הוא צריך לדעת יום אחד, הכל הוא פלול באחדותו יתברך, שברא את היום הזה. וזה עקר השלמות, שאדם ידע שאין עליה ואין ירידה, ויש רק דבר אחד בזה העולם, הינו לדבק את עצמו באחדותו יתברך, אשר זו המדרגה הכי עליונה שאדם צריך להגיע לזה, ששום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותו — בין בירידה בין בנפילה, אין ירידה ואין נפילה, תמיד הוא צריך

לחפש אחר אחדותו יתברך, וכשאדם זוכה לזה, אז הוא זוכה להכל.

וזהו מדרגת רבי עקיבא, שהיה נכנס בשלום והיה יוצא בשלום, ולכאורה למה צריכים למדרגה זו של יוצא בשלום? אלא מובא בזהר הקדוש: ופאה מאן דעיל ומאן דנפיק, ולכאורה מהי הזכות שיכול לצאת? אלא זה היה הפגם של נדב ואביהוא, שהיו יכולים רק להפגם אבל לא לצאת, והפגם שלהם היה, שלא היו להם אשה ובנים, ועל-כן לא יכלו להתחזק בעת הירידה שהיתה להם, אשה עם ילדים בית ושדה לא יכלו למצא שם את אלקותו יתברך, ועל-ידי-זה נשרפו לגמרי, וזה עקר השלמות של בר ישראל, שיכול להיות נכנס בשלום ויוצא בשלום, ושום דבר שבעולם לא יכול לשבר אותו, אשרי מי שזוכה להגיע אל מדרגה זו, ויחזק את עצמו על כל מה שעובר עליו, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותו, ואז טוב לו כל הימים.

גא ונא ראה לשמח, ותעשה כל מיני פעלות שבעולם להיות תמיד בשמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת, ומקשרת את האדם אליו יתברך. ועל כלם — ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך מדי פעם בפעם על כל פנים חמש דקות, לספר לו יתברך כל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, ואל תתביש כלל, ואף שנדמה לך שאין מי ששומע אותך, אפה תמשיך לדבר אליו יתברך, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה פזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, אשרי מי שמחזיק בעבודה הקדושה הזאת, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תרנא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נָשָׂא, ח' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

זֶה כַּמָּה שָׁאֲנִי מְנַסֶּה לְהִתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ, וְאִינִי תוֹפֵס אוֹתְךָ, כִּי
הַטְּלָפוֹן מְנַתֵּק, וְאִינִי יוֹדֵעַ מַה לְחַשֵּׁב, מַה עוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכוּ', הַעֲקָר
רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, כִּי עֲלֶיךָ לְדַעַת,
אֲשֶׁר כָּל הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם הֵם נִסְיוֹן אֶחָד קָשֶׁה וְכוּ', שְׂעוּבָר עַל
הָאָדָם עֲלִיּוֹת וַיִּרְדוּת וְכוּ' וְאִין מְקוֹם הַיְכָן לְהִתְחַבֵּא אֲלֵא אֲצֵל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְבָר שְׂמַעְתָּ הַרְבֵּה מִמֶּנִּי, אֵיךְ שָׂאִין שׁוֹם תְּכַלִּית
בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִי שְׂרוּצָה לְרֵאוֹת יִשׁוּעָה
בַּחַיִּים, עֲלָיו לֵיחַד לְעֲצָמוֹ מְקוֹם מֵיחַד שָׂאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וְלֵלֶךְ
וַיִּצְעַק שֵׁם בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וַיִּכְבֶּה בַדְּמַעוֹת שְׁלִישׁ
לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחוּס וּיִרְחַם עָלָיו, שְׂיִזְכֶּה לְצֵאת מֵהַפַּח יִקוּשׁ שְׂנַפֵּל
אֵלָיו, וְאֵז אִם יִהְיֶה חֲזַק בְּדַבָּר זֶה, לֹא יִזוּז מִשָּׁם עַד שְׂיִרְאֶה יִשׁוּעָה.
וְאִינִי חֲזַק בְּדַבּוּרִים אֵלֶּה, כִּי כָּל יָמַי חַיִּי אֲנִי רוֹאֶה לְפָנָי רַק קִיר אֶחָד
מְלֵא דוֹקְרָנִים וְחִרְבוֹת וְסַכִּינִים יוֹצְאִים מֵהַקִּיר, וְכֵן אֲנִי הוֹלֵךְ קְדִימָה
צַעַד אַחַר צַעַד, בְּלִי שׁוֹם גְּזֻמָּא כָּלֵל, תְּתַאֵר לְעֲצָמְךָ אָדָם רוּצָה לִילֵךְ,
וְאִינִי יָכוֹל לְהֵלֵךְ, כִּי קִיר וְחוּמָה בְּצוּרָה עוֹמְדָת לְפָנָיו, וְלֹא עוֹד,
אֲלֵא מֵהַקִּיר יוֹצְאִים דוֹקְרָנִים וְחִרְבוֹת וְסַכִּינִים מְלֻטְשִׁים וְהוּא צָרִיךְ
לְלַכֵּת, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא הוֹלֵךְ פְּסִיעָה אַחַר פְּסִיעָה, כֵּן הַדְּבָר אֲצֵלִי
כָּל הַשָּׁנִים, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֶתָּה רוֹאֶה שָׁאֲנִי הוֹלֵךְ, וּמַהוּ הַסּוּד? זֶה
מַה שְׂפַתְבַּתִּי לֶךְ, לְלַכֵּת וּלְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיַחוּס וּיִרְחַם עֲלֶיךָ,
וְתַבְּכָה כְּמוֹ יֶלֶד קִטָּן שְׂבוּכָה לְאָבִיו אוֹ לְאִמּוֹ בְּלִי שׁוֹם גְּזֻמָּא, רַק
בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת כְּמוֹ יֶלֶד קִטָּן הַבוּכָה לְפָנָי אָבִיו אוֹ לְפָנָי אִמּוֹ,
וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵף פַּעַם לֹא יִהְיֶה לוֹ עֲסָקִים עִם
אַחֵרִים, וְשִׁלָּא יִגַּע בְּכֶסֶף שֶׁל אַחֵרִים, וְאֵז תִּרְאֶה אֵילוֹ נְסִים נְגָלִים

שַׁיְעֶשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאַמַּת הוּא יִתְבַּרְךָ אָב הַרְחֵמֵן הַרוּצֵה לְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו, וּמָה הוּא מִבְּקֵשׁ מֵאַתָּנוּ? רַק תְּפִלָּה, וְאִין לָךְ צְדִיק בְּעוֹלָם שְׁלֵא עֹבֵר יִסּוּרִים קָשִׁים וּמְרִים, וְהַכֵּל מִפְּנֵי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵתְאַוֶּה לְתַפְלָתָם, וּכְמֵאַמְרָם ו"ל (יְבִמוֹת סד): מִפְּנֵי מָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ עֹקְרִים? מִפְּנֵי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵתְאַוֶּה לְתַפְלָתָן שֶׁל צְדִיקִים, וּבְשִׁבִיל זֶה עוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם מָה שְׁעוֹבֵר, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵתְאַוֶּה לְתַפְלָתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן הוּא מְסַבֵּב אוֹתָם בְּצִוּוֹת וְיִסּוּרִים וּמְכַאֲבִים כְּאֵלוֹ, שִׁיפְלוּ בְּפִחַ יְקוּשׁ כְּזֶה, כְּדִי שְׁיִבּוּאוּ וְיִכְפוּ לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, וְעַל-כֵּן אִם תְּצִיֵּת אוֹתִי בְּדָבָר זֶה, לְצֵאת בְּכָל יוֹם וּבְכָל לַיְלָה עַל הַהָר בְּיַבְנָאֵל, וְלִבְכוֹת מִמֶּשׁ כְּמוֹ תִינוּק הַבּוּכָה לְפָנֵי אָבִיו אוֹ לְפָנֵי אִמּוֹ, וְתִצְעַק בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ בְּיַבְנָאֵל הָרִים כְּאֵלוֹ, שְׁיִכּוֹלִים לְצַעֵק בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת, וְאִף אֶחָד לֹא יִשְׁמַע אוֹתָךְ, וְאִם תִּהְיֶה חֲזַק בְּדָבָר זֶה, אֲנִי מְבַטֵּיחַ לָךְ יִשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְכָל הַיְרִידוֹת יִתְהַפְּכוּ לְעֵלְיוֹת גְּדוֹלוֹת.

גַּא וְנָא רְאֵה לְקַיִם אֶת מְכַתְּבֵי זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְּשִׁיטוֹת, וְאִז תִּהְיֶה לִי אֲסִיר תּוֹדָה כָּל הַחַיִּים, כִּי בְּאַמַּת אִין לָנוּ שׁוֹם דְּבָר בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְכוֹל לְעֹזֵר וְלֹא בְּנֵי-אָדָם, כִּי בְּנֵי-אָדָם בְּלַעֲדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הֵם חַיּוֹת בְּצוּרַת אָדָם, כְּמִוּבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ז'.

הַתְּמִד הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, וְאִז תִּמְצָא הַרְבֵּה דְּבָרִים יְפִים עַד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, שֶׁתּוֹפֶה לְצִיֵּת אוֹתִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תּוֹפֶה לְצֵאת מִכָּל צָרוֹתֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר נָשָׂא, ח' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח נְגִיעוֹ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
גְּדֹל שְׂמֵחָתִי שֵׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה זֹכָה לְהוֹצִיא סֵפֶר אַחַר סֵפֶר, יַעֲזֹר לְךָ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכֶּה בְּאַמֶּת לְעֶסֶק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה כָּל
יְמֵי חַיֶּיךָ.

מָה אָמַר לְךָ! טְרִדוֹתֵי רַבּוֹ מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט בְּעֶנְיֵן הַעוֹרֵךְ-דִּין
וְהַמְשַׁפְּטִים בִּיבְנָאֵל, וּבְעֶנְיֵן הַבֵּית-סֵפֶר וְכָל הַצָּרוֹת הַתְּלוּיּוֹת סָבִיב
סָבִיב, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂסוּף כָּל סוּף
נִצְלִיחַ, כִּי כֵן הוּא קִבְלָה מִמּוֹהֲרֵינִי וְ"ל, שְׁעַל כָּל דְּבַר רַבְּנוֹ וְ"ל
מִתְפַּשְׁטוֹת הַמְּנִיעוֹת לְאַרְכָּן וּלְרַחֲבָן, וְזֶה סִימָן שֶׁהוּא דְּבַר שְׂבִקְדוּשָׁה,
שֵׁישׁ עַל זֶה כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מְנִיעוֹת. וְרַבְּנוֹ וְ"ל בְּעֶצְמוֹ הַתְּאוּנָן לְפָנֵי
אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ פְּעַם, וְאָמַר: "הַיּוֹם בְּכִיתִי הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
לְמָה כָּל דְּבַר שְׂאֲנִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בָּא לִי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ כְּזוֹ",
עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנִצְלִיחַ סוּף
כָּל סוּף אִם לֹא נִעֲזֹב אֶת הַרְצוֹן וְהַחֲשֵׁק וְהַכְּסוּפִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְצַלְצַל תְּכַף-מִיד בְּבִקָּר מְקַדֵּם ל... או שְׂתַתְּפַס
אוֹתוֹ בְּבִיתוֹ או שְׂתַתְּפַס אוֹתוֹ בְּבִיתִי, וְלוֹמַר לוֹ מָה קָשׁוֹר הַמְּדַרְגּוֹת
עִם הַגָּג, אִם הֵם דְּוָקָא רוּצִים לְעַבֵּד, הֵם יְכוּלִים דְּרַךְ סְלָמוֹת או
מִהַמְּדַרְגּוֹת הַקִּיּוּמוֹת כְּבָר עֲכָשׁוּ, וְחֻבַּל שְׂתַתְּעַכֵּב בְּנִית הַגָּג אֶפְלוּ
לְיוֹם אֶחָד, וּמְכַל שְׂפִין לְשִׁבּוּעַ, כִּי כָּפִי שְׂאֲנִי מִבִּין, הָרֵאשׁ הַמוֹעֶצָה
עֲכָשׁוּ בְּכַעַס גְּדוֹל עָלִינוּ שְׂלַקְחָנוּ אוֹתוֹ לְבַג"צ, וְעַל-כֵּן יָפָה שְׁעָה
אַחַת קָדָם, וְצָרִיכִים לְהִזְדַּרֵּז מִה שִׁיּוֹתֵר מִהַר בְּעֶנְיֵן בְּנִית הַגָּג,
וּכְשֶׁהַגָּג גָּמוֹר, אֲזַ כְּבָר הַכָּל גָּמוֹר, וְזֶהוּ הַחֵק, וְעַל-כֵּן תְּבַקְשׁוּ מְאֹד
שְׂיִתְעַנֵּין בְּדְבַר הַזֶּה וְלֹא יִדְחָה, וְכֵן בְּעֶנְיֵן הַרְצוּף, שְׂיַעֲמֹד מְאֹד חֲזָק

על זה, שְׁיִגְמְרוּ אֶת הַרְצוּף, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא יַעֲזֹר, שְׁכַבְר נִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּגִמְר הַבְּנִין.

פֹּה תִקְבַּל רְצוּף שְׁנֵי מַכְתָּבִים כְּלִיִּים, וּמֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תּוּכְלוּ לְנַקְדָם וְלִשְׁלַח חֲמֻשִׁים עֲתָקִים לְיַבְנָאֵל, וּמִמֶּשׁ זֶה תִהְיֶה זְכוּת הַרְבִּים שְׁאִין כְּמוֹתֶהּ, וְעוֹד שְׁלֹשָׁה מַכְתָּבִים שְׁתִּרְאוּ לְמִסַּר אֶת זֶה, כִּי הֵם מְאֹד נַחוּצִים.

אוֹדוֹת הַסְּפָרִים, אִין אֶתֶּה צְרִיף לְמַהֵר, אֲלֵא אֶתֶּה יָכוֹל לְשַׁלַּח אֶת זֶה עִם ... אֲבָל אֶת הַקְּנֻטְרִסִים אֶתֶּה יָכוֹל לְשַׁלַּח עִם חֲמִי, וְאִם תּוּכַל לְקַחַת אוֹתוֹ בְּצִהְרִים לְתַחֲנַת הַרְפָּכַת לְשִׁים אֶת הַמְּזוּדוֹת, זֶה יִהְיֶה לִי חֶסֶד גְּדוֹל, רְאֵה לְהִיּוֹת אֶתוֹ בְּקֶשֶׁר, וְאֶתֶּה יָכוֹל לְהַכְנִיס לוֹ הַרְבֵּה קְנֻטְרִסִים.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדֶךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ בְּרַכְּךָ תְּמִיד, וְתִהְיֶה חֲזַק וְאַמִּיץ בְּכָל הַעֲנֻנִים, וְתְּמִיד תִּבְשֹׂר לִי רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרנ"ג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקְדוּשׁ", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִנִּי עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֲזַק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַכְּף־וּמִיד כְּשֶׁאֲדָם בְּשִׁמְחָה, אֲזַי הַמַּחֲזִין שְׁלוֹ בְּחַרוֹת (עִין לְקוּטִי־מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב',

סימן י'), לא־כֵן כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְחַלְקֵת וְהַמְרִיבוֹת עִם בְּנֵי־אָדָם, הוּא רַק מִחֲמַת חֶסֶד וְהַשְׂמֵחָה, וְעַל־יְדֵי עֲצוּבוֹת וּמְרִירוֹת נִצְטַמָּצֵם הַמַּח וְהַדַּעַת וְנִתְקַטָּן, וְאֶחָד דֵּן אֶת חֲבֵרוֹ לְכַף חוֹב, וְכַף מִתְחִילוֹת הַמְרִיבוֹת וְהַחֲכוּכִים בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְעַל־כֵּן עָקַר הַגְּאֻלָּה תְלוּיָהּ בְּמִדַּת הַשְׂמֵחָה, וְלִכֵּן מְשִׁי"ח אוֹתִיּוֹת יִשְׁמ"ח, כִּי הוּא יִכְנִיס אֶת הַשְׂמֵחָה הָאֲמִתִּית בֵּין עִם יִשְׂרָאֵל וּבְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִקְיָם (יִשְׁעִיָּהוּ ב, ד): "וְלֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חָרָב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה" וְגו', כִּי עַל־יְדֵי תִקְוֵה הַשְׂמֵחָה נִתְרַחֲבֵת הַדַּעַת, וְנִתְבַטְּלַת הָאֲכֻזְרִיּוֹת מִהָאָדָם, כִּי יֵשׁ טֹבֵעַ רַע אֲצֵל כָּל אָדָם וְהִיא מִדַּת אֲכֻזְרִיּוֹת, כִּי כָּל אָדָם הוּא כְּלוּל מִחֲמַר וְצוּרָה, הַחֲמַר הוּא הַבְּהִמִּיּוֹת שְׁלוֹ, שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּהֵמָה מִמַּשׁ מְלֵא דְמִיּוֹנוֹת וְכוּ', וְהַצּוּרָה הִיא אוֹר אֱלֹקִי, שֶׁתְּמִיד מוֹשֶׁכֶת עֲצָמָה אֵלָיו יִתְבַרֵּךְ, וְעַל־כֵּן הַחֲמַר הוּא תְּמִיד בְּעֲצוּבוֹת וּבְמְרִירוֹת, כְּמוֹ בְּהֵמָה שֶׁמִּסְתַּוְּבַכֶּת תְּמִיד עִם דְּאָגוֹת וְעֲצוּבוֹת וּמְרִירוֹת, וּמִסְתַּפְּלֵת עַל זוּלָתָהּ בְּעֵינִים גְּדוּלוֹת... וְנוֹהֶמֶת... וְכָל זֶה נִמְצָא אֲצֵל הָאָדָם כְּשֶׁהַחֲמַר מִתְגַּבֵּר עָלָיו, אִזּוֹ הוּא תְּמִיד בְּעֲצוּבוֹת וּבְמְרִירוֹת וּמְלֵא דְאָגוֹת, וּמִסְתַּפֵּל עִם עֵינִים גְּדוּלוֹת עַל זוּלָתוֹ כְּבְהֵמָה הַזֹּו... לֹא־כֵן אָדָם שְׂזוּכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַרֵּךְ, וְתְּמִיד יוֹדַע שְׂאִין בְּלַעַדָיו יִתְבַרֵּךְ כְּלָל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּמִבְּלַעַדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבַרֵּךְ אִי־אֶפְשָׁר לוֹ לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם רַע, אִזּוֹ הוּא תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה.

וְעַל־כֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֵי הַיִּקְרִים! לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, שְׂזוּכִים לְדַעַת מְלִמּוּדִים כְּאֵלוֹ, וּמְרַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, וְאֵל תִּדְחִקוּ אֶת הַשְׂמֵחָה, כִּי כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִדְרָשׁ תַּנְחוּמָא פְּרֻשַׁת שְׁמִינִי ב'): אִין הַשְׂמֵחָה מִמְתַּנֶּת לְהָאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמַחַר; וְדָבָר זֶה רוֹאִים בְּחוּשׁ, אֲשֶׁר נִשְׁתַּנָּה הַמַּצָּב רוּחַ שֶׁל הָאָדָם מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, הִנֵּה בְּיוֹם הַזֶּה הוּא בְּמַצָּב רוּחַ הֶכִי טוֹב, וְהִנֵּה בְּיוֹם זֶה הוּא בְּמַצָּב רוּחַ הֶכִי רַע, וּבְיוֹם שֶׁהוּא בְּמַצָּב רוּחַ טוֹב, הוּא יָכוֹל לַעֲזוֹר לְזוּלָתוֹ עַד מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, וּבְיוֹם שֶׁהוּא בְּמַצָּב רוּחַ רַע, הוּא יָכוֹל לְהִרְס אוֹתוֹ עַד הַסּוּף, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְעַל־כֵּן הַכָּל תְלוּי כְּפִי מִדַּת הַשְׂמֵחָה. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד לְהִיּוֹת

בְּשִׁמְחָה, שְׂאֵז הוּא בְּגֵדֵר אָדָם, שֶׁהוּא (יִשְׁעִיָּה יד, יד): "אֲדַמָּה לְעֵלְיוֹן", שֶׁהוּא מְדַמָּה אֶת עֲצָמוֹ לְאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, מַה הוּא רַחוּם אִף אֶתָּה רַחוּם, מַה הוּא גּוֹמֵל חֲסִדִים, אִף אֶתָּה גּוֹמֵל חֲסִדִים, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנִּים דְּבוּרִים אֵלָיו בְּתוֹךְ לְבוֹ, שְׂאֵז דִּיקָא יִזְכֶּה לְחַיּוֹת חַיִּים עֲרָבִים וּמְתוּקִים, חַיִּים נְעִימִים וְאֲרָכִים, כִּי בְּאֵמֶת הַבְּחִירָה בִּידֵי אָדָם, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטֵי פְּרֻטֵי, וְאֶתָּה הוּא קָדָם שֶׁבְּרֵאתָ הָעוֹלָם וְאֶתָּה הוּא מְשַׁבְּרֵאתָ הָעוֹלָם, אֵין שׁוּם הַפְּרָשׁ אֲצֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלֵל, תְּמִיד הוּא נִמְצָא, וּבְלִעְדֵּי אֵין שׁוּם נִמְצָא, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁזּוֹכֶה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְיִוְדַע אֲשֶׁר רַק הוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטֵי פְּרֻטֵי, וְאֵז אֵין לוֹ שׁוּם פֶּחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְכֹךְ הוּא מְצַלִּיחַ תְּמִיד.

אָבֵל אֵי-אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת לְזֶה רַק כְּשֶׁעוֹבְדִים עַל עֲצָמָם לְהַגִּיעַ עַל לְנִקְדַת הַשְּׂמִיחָה, וְתְּמִיד שְׂמִיחִים וְעֵלְיוֹזִים, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַחֵב הַדַּעַת וְהַמַּח, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּגִיעַ לְכֹל זֶה!

נָא וְנָא אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ לְבַקֵּשׁ בְּעִבְרוֹרִי, שְׂאֵזֶכֶה לְהַצְלִיחַ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאֵז גַּם לְכֶם יִהְיֶה טוֹב בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרנד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר נִשְׂא, ח' סִיּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִנִי"ה יִשְׂרָה עֲלֵיהֶן שְׂכִינָתוֹ, וְיִשְׁמְרֵן וְיִצְלִיחַן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, וְיִרְוּ רַב נַחַת מִיְלֻדֵיהֶן וּיְגַדְלוּ בְּנִקְלָה.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַחַת וְאַחַת מִנְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ,

שְׁתַּעֲשִׂינָהּ כָּל מַה שְּׁבִכְחֶכֶן, שְׁתַּהֲיֶה בִּינֵיכֶן אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, כִּי בְּזֶה תְּלוּיָהּ כָּל הַצְּלַחְתְּנוּ, וְיִדוּעַ אֲשֶׁר הָאָרִיז״ל רָצָה לְהִבְיֵא אֶת הַגּוֹאֵל צֶדֶק בְּיָמָיו, וְכִבֵּר הָיָה מוֹכֵן לְקַחַת אֶת כָּל תְּלַמִּידָיו לְקַרְאֵת מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ, וּמִחֲמַת שְׁנֵתְהוּיָהּ רִיב בֵּין נָשׁוֹת תְּלַמִּידָיו, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְבַּטַּל כָּל הָעֲנִיָּן, רוֹאִים מִזֶּה אֶת גְּדֹל מַעֲלַת הַשְּׁלוֹם בֵּין נָשׁוֹת הַתְּלַמִּידִים. כִּי בְּאַמַּת לְהֵאֲשֶׁה יֵשׁ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְבָנוֹת אוֹ לְשֹׁבֵר וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּשֵׁהֲאֲשֶׁה שְׁמַחָה וְעַלִּיזָה וְטוֹב לָהּ, אִזּוּ מְשַׁמַּחַת אֶת בְּעֵלָהּ וְטוֹב גַּם לוֹ, לֹא-כֵן אִם לְהֵאֲשֶׁה חֶסֶד-וְשְׁלוֹם מֵר, וְהִיא מְדַבְּרַת וּמְמַרְמֶרֶת וְכוּ' וְכוּ', אִזּוּ עוֹשֶׂה לֹא טוֹב לְבַעֲלָהּ, וּמְכַנִּסָּה אוֹתוֹ בְּמַתַּח וְעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהַתְּאַסֵּף פַּעַם בְּשָׁבוּעַ אוֹ פַּעַמִּים בְּשָׁבוּעַ בְּעִזְרַת נָשִׁים (שְׁעַכְשׁוּ כְּבָר גְּדוּלָה, וַיֵּשׁ מִסְפִּיק מְקוֹם לְכַלֵּן), וְאֲשֶׁה תַחֲזֹק אֶת רַעוּתָהּ, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת לְשִׁמַּח אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה, וְלַהֲתַעֲנִיָּן בְּמָה יְכוּלִים לְעֻזֹר לְהַשְּׁנִיָּה, אֲשֶׁר בְּאַמַּת אֵינן עוֹד מְצוּיָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּו, מִלְּעֻזֹר לְחִבְרָתָהּ, אִךְ זֶה לְעַמַּת זֶה עַלִּיכֶן לְדַעַת, כִּי מִדַּת הַקְּנָאָה בְּיוֹתֵר נִתְפָּסָה אֲצֵל הַנָּשִׁים, כְּמֵאֲמָרָם ו״ל (מַגְלָה יג): אֵינן אֲשֶׁה מִתְּקַנָּאָה אֲלֵא בִּירְךָ חִבְרָתָהּ; וְעַל-כֵּן עַל הָאֲשֶׁה לְתַקֵּן בְּיוֹתֵר מִדַּת הַקְּנָאָה, וְלִמְסֹר אֶת נַפְשָׁהּ זֶה לְעַמַּת זֶה לְעֵשׂוֹת חֶסֶד עִם חִבְרָתָהּ, וְדִיְקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּקְרַב אֶת הַגְּאֻלָּה, כִּי עַקֵּר הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָהּ רַק בְּיַדֵי הַנָּשִׁים, וְזוֹ הַמְּצוּוָה שְׁיֵישׁ לָהּ בְּהַדְּלֶקֶת גֵּרוֹת שְׁבַת, כִּי אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אֶתְּ כַּבִּית אֲוֵרוֹ שֶׁל עוֹלָם, לְכִי וְהַדְּלִיקִי אֲוֵרוֹ שֶׁל עוֹלָם (מְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא, פְּרָשַׁת מְצַרַע); וְלִכֵּן הוֹרָה מוֹהֲרָנִי״ת ו״ל אֶת נָשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁתֵּאֲמַרְנָה בְּעַת הַדְּלֶקֶת הַגֵּרוֹת בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: ״כְּמוֹ שְׁאֵנִי מְדַלִּיקָה עַכְשָׁו אֶת גֵּרוֹת שְׁלֵ שְׁבַת, וּמֵאִירָה אֶת הָעוֹלָם, כֵּן יֵאִיר אֲוֵר רַבְּנוּ ו״ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ״, וְעַל-כֵּן רְאִינָה לְעֵשׂוֹת כָּל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, שְׁאֲשֶׁה תַעֲזֹר לְרַעוּתָהּ, וְתַעֲסִקְנָהּ בְּגַמְלִלוֹת חֶסֶד אַחַת עִם הַשְּׁנִיָּה, וְתִשְׁתַּדְּלָנָה רַק לְעֻזֹר אַחַת לְהַשְּׁנִיָּה, לְשִׁמַּחָה וְלִבְדֻחָה וְלִדְבָר עַל לְבָהּ, וְלַהֲוֹצִיא מִמֶּנָּה אֶת הַמְּרִירוֹת, וְהַעֲקֵמְמִיּוֹת וְהַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת וּבְלִבּוּלִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִמְצוּוָה רַבָּה תַחֲשֹׁב לְכֵן, וְכֵן אִם אֲתֵן יְכוּלוֹת לְשִׁמַּח וְלַחֲזֹק וְלִבְדַּח אֶת נָשׁוֹת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם — אֵינן לְמַעֲלָה מִזֶּה אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד רּוֹצֵה

שִׁיחָהּ שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲוָה בֵּין הַבְּרִיּוֹת, כְּמֵאמְרָם ו'ל (במדבר ובה, פְּרָשָׁה יב, סימן א'): לֹא בָרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הָעוֹלָם אֶלָּא עַל מְנַת שִׁיחָהּ שְׁלוֹם בֵּין הַבְּרִיּוֹת, כִּי לֹא מָצָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי הַמְּחַזֵּיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשְּׁלוֹם (עֲקָצִין פָּרָק ג'); וְעַל-כֵּן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק תְּמִיד בַּהֲבָאת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא, פְּרָשַׁת יִתְרוֹ): וְמָה אֲבָנִי הַמְּזַבַּח שֶׁלֹּא רוֹאוֹת וְלֹא שׁוֹמְעוֹת וְלֹא מְדַבְּרוֹת, עַל שְׁמֵטִילוֹת שְׁלוֹם אֲמָרָה תוֹרָה: לֹא תִגִּיף עֲלֶיהֶן בְּרוּזֵל, הַמְּטִיל שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ — עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שִׁיאָרִיכוּ יָמָיו וְשִׁנוּתָיו, עַיִן שָׁם.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן, שֶׁתִּפְּלָלֶנָה בְּעַד הַצְּלָחָתִי בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאִזּוֹ יִהְיֶה לָכֵן גַּם-כֵּן טוֹב בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאחַל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרנה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נָשָׂא, ח' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵה מָאד אָנִי מַצְטַעֵר בְּצַעֲרֵךְ הַקָּשָׁה, שְׂעַדִּין אֵינְךָ יְכוּל לְהַפְּנֵס לְגוֹר בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", אַךְ אָנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שֶׁלֹּא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן וְיִזְוִזוּ עִם הַמְּבָנִים, וְאַתָּה תִּכְנַס לְגוֹר שְׂמָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה.

הַעֲקָר מֵה שְׂאֲתָה צְרִיךְ הוּא רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְׂמִחָה תִּרְחִיב לָךְ אֶת לִבְךָ וְיִדְעָתְךָ, שֶׁתּוּכַל לְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחָתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מִתְאַוֶּה לְתַפְּלָתְךָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן הוּא מְסַבֵּב עִם כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל בְּסִבּוּבִים אַחֲרֵים, הַכֹּל כְּדֵי שִׁיחֲזוֹר אֵלָיו, וְיִבְקֵשׁ וְיִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ, כִּי אֲצַלוּ יִתְבָּרַךְ מָאד מָאד חֲשׂוּבָה תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה, הָיוּ תְּמִיד עוֹסְקִים בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְעַל-כֵּן רָאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ

לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְלֹהֵשׁתִּטַּח עַל אִפְיָהּ, וְלִבְקֹשׁ וְלִהְתַּחַנֵּן, שְׂיַחֲסוּ וִירַחֲסוּ עֲלֶיךָ שְׂתַצְלִיחַ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים וּנְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מִה שְׂתַּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבַר שְׂבַעוּלָם אֵינוֹ יְכוּל לִפְעֹל.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׂיִתְרַחֵב לְךָ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְתִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה בְּבֵית וּבְחוּץ, וְתִרְוֶה רַב נַחַת מִהַיְלָדִים, וְתִכְנַס לַגּוֹר בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב" מִה שְׂיִוְתֵר מֵהָר.

רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם לֹא לִהְיוֹת בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר מִשְׂבָּרִים וּנְגִלִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְהוּא נוֹפֵל בְּסַפְּקוֹת וּבַעֲקֻמִּיּוֹת לְהִרְהֹר אַחֲרָיו יִתְבַּרֵךְ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, שְׂזִה נִי שְׂעָרֵי טְמֵאָה, כִּי לְהַפּוֹד, מִי שְׂמַחֲזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִין לוֹ שׁוֹם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת וְעַקְמִיּוֹת כָּלֵל, הוּא נֶאֱחָז בְּנִי שְׂעָרֵי קְדֻשָּׁה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחֲזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וַיּוֹדַע וְעַד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ מִחַיָּה וּמִהֵיָה וּמִקִּיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, שְׂאִז יִזְכֶּה לְהֶאֱחָז בְּנִי שְׂעָרֵי קְדֻשָּׁה, שְׂשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם לֹא תוּכַל לוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרנו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נִשְׂא, ח' סִיּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
גִּרוּ יְאִיר.

אֲקַנְיָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂעֵבֵר עֲלֵיכֶם חַג הַשָּׁבֻעוֹת

בְּשִׁמְחָה, וְקִבְּלֹתֶם עַל עֲצֻמְכֶם קִבְּלוֹת טוֹבוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּהַפְצוֹת
מְעִינוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, אֲשֶׁר בְּזֶה תְּלוּיָהּ הַגְּאֻלָּה.

עַד עַכְשָׁו עֲדִין אֲנִי בַצֵּעַר מִמָּה שֶׁקָּרָה וְכוּ', שֶׁהִשְׁחִירוּ כְּתָלֵי
בֵּיתְךָ וְכוּ', אֲקַנֶּה שְׂאֵחַר הַשְּׂרָפָה תִּתְעַשְׂרוּ, כְּמֵאמֶר הָעוֹלָם: "אֲחֵר
שְׂרָפָה נִעֲשִׂים עֲשִׂירִים".

רְאֵה לְדוֹחַ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֵיךְ עָבַר הַחֵג בְּ"יִבְנָאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", כִּי אֵין לִי שׁוֹם דְּוִוִּחַ מִשָּׁם, וְאִם יֵצֵא לְךָ תֹאמֶר לְ... גֵּרוּ
יְאִיר, שְׂיֵשׁ לִי צֵעַר גְּדוֹל מִצֵּעַרוֹ.

רְאֵה לְהִתְקַשֵּׁר עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, וּלְדוֹחַ לִי מֵה פְּעֻלוֹ, אֵל תִּשְׁכַּח
מִחֵר בְּיוֹם רְבִיעֵי לְגֶשֶׁת אֶל חָמִי, וְלִמְסוֹר לוֹ חֲבִילָה בְּשָׁבִילִי, וְתִכְנִיס
אֶת הַמְּוֹדוֹת בְּתַחֲנָה (עַל יַד הַרְפָּכֶת), וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִנִי עִם הַסְּפָרִים, כִּי
זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, וְיַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזַכֶּה כְּבָר לְרֵאוֹת
מִעַט נַחַת וְכוּ', עַל-כָּל-פָּנִים כָּל חִיּוּתֵי הֵם הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים
שֶׁנִּדְפְּסִים, וּבִפְרָט חֲלָקִי "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", אֲשֶׁר הוּא פָּאָר וְיִפִּי שְׂאֵין
לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי הַהוֹגָה בְּהֵם תְּמִיד!

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרנז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֹדֵר נְשֵׂא, ט' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

עַכְשָׁו קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַשְּׁמֵחָה
שֶׁגִּרְמָתָ לִי בְּמִשְׁלוֹחַ הַסְּפָרִים, וּבִפְרָט עִם הַחֲסֵד שְׁעֵשִׂיתָ עִם חָמִי,
יַעֲזוֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתוּכַל לַעֲשׂוֹת כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ חֲסֵד עִם
אֲחֵרִים.

עד שתהיה לנו מְכֻוֹנָת פֶּקֶס בִּיבְנָאֵל, שְׁאֲנִי מִתְכוּוֹנֵן לְקִנּוּת אֶת
 זֶה, אֲנִי מִכְרַח לְהַעֲבִיר אֶת הַמְּכַתְּבִים כְּלָלִיִּים דְּרַבְכֶּם, וְתִדְעַ שֶׁהִיא
 זְכוּת הַרְבִּים גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּבֵד גָּרִים בִּיבְנָאֵל קָרוֹב לְשֵׁשִׁים
 מִשְׁפָּחוֹת, וְהַמְּכַתְּבִים הַכְּלָלִיִּים הָאֵלּוּ הֵם מִמֶּשׁ מִחֲזָקִים אוֹתָם, וְזוֹ
 כָּל חֵיוֹתָם, כִּי עַל-כֵּן-פָּנִים אֲנִי לֹא שָׁם בְּגַשְׁמִי, אֲנִי שָׁם בְּרוּחִנִי
 עַל-יְדֵי הַמְּכַתְּבִים כְּלָלִיִּים, וְכֻלָּם מִחֵיִים אֶת עֲצָמָם עִמָּהֶם, וְעַל-כֵּן
 תַּעֲשֶׂה לִּי אֶת הַחֹסֵד הַזֶּה מִפַּעַם בְּפַעַם כְּשֶׁאֲשַׁלַּח מְכַתְּבִים כְּלָלִיִּים
 הֵן לְהַגְבִּירִים וְהֵן לְהַנְשִׂים, שְׁתִּנְקְדָם, וְתִמְסַר אֶת זֶה לְאֶחָד הַנוֹסֵעַ
 לִיבְנָאֵל, שְׁיִחַלֵּק בֵּין אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִין אֶתְּהָ יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר
 אֶת גְּדֹל הַפְּעֻלוֹת טוֹבוֹת שְׁעוֹשִׂים הַמְּכַתְּבִים הָאֵלּוּ בֵּין אֲנֹשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי סוּף כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב עַל כּוּוֹן אַחֵר, כִּי כָּשֶׁם
 שְׁפָרְצוּפִיהֶם שׁוֹנִים כֶּף דַּעוֹתֵיהֶם שׁוֹנוֹת, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַבְּעִיּוֹת
 וְהִירִידוֹת וְהַנְפִילוֹת שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וּבְדַרְךָ כָּל אֶחָד מֵאֲשִׁים אֶת
 הַשָּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵא מְרִיבוֹת וּמְחַלְקֵת וְחִלּוּקֵי דַּעוֹת וְהַבְּעִיָּה
 לְלֵהָב יִצְאָה וְכוּ' וְכוּ', וּמִזֶּה נִעֲשֶׂו אַחֲרֵ-כֶּף פְּרוּדִים חֶסֶד-וְשְׁלוֹם
 חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, וְעַל זֶה אֲנִי צָרִיף לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף עֲדִין
 אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים שָׁם בְּמִדְבָּר כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוֹחִים בֵּין חִלּוּנִיִּים, וְלִכֵּן
 צָרִיכִים לְהַחֲזִיק אֶת אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַחַד, וּבְכַפָּרְט עֲכָשׁוּ, שְׁאֲנִי רוֹצֵה
 לְבָנוֹת בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת שְׁמָה, וְכֵן קִיטְנָה הֵן לְהַבְנִים וְהֵן לְהַבְנוֹת
 וְהֵן יִשְׁיבָה קִטְנָה לְבַחֲרִים צְעִירִים, אֲנִי צָרִיף לְהִיּוֹת עִמָּהֶם בְּקִשָּׁר
 חֲזָק שְׁיִתְחַזְּקוּ, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה עִמִּי אֶת הַחֹסֵד הַזֶּה מֵעַתָּה שְׁאֲנִי שׁוֹלַח
 לָכֶם מְכַתֵּב כְּלָלִי, שְׁתִּנְקְדוּ אֶת זֶה, וְתִמְסְרוּ אֶת זֶה לְאֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 בִּיבְנָאֵל, וְתִהְיֶה לָכֶם זְכוּת בְּזְכוּת הַרְבִּים.

שוב פעם תודה גדולה בזה שעשיתם עמי חסד שעזרתם לחמי
 שליט"א.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תרנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נִשְׂאָ, י"א סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָרַב הַגָּאוֹן
הַמְּפֹלָא, אֲדַמְהוּ וְאִכְנְהוּ וְלֹא יִדְעֵתִיו, הָרַב ר' ... שְׁלִיט"א.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי הַיּוֹם אֶת מַכְתָּבְךָ, וְאַף שֶׁטְרַדוֹתֵי רַבּוֹ כְּמוֹ שֶׁרַבּוֹ,
עַם כָּל זֹאת אֶמְרָתִי לְרוּץ שׁוֹרוֹתִים אֵלָיו לִפְנֵיכֶם.

בְּמָה שֶׁשְּׂאֵלְתָם בְּלִקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ה, שֶׁשָּׂם
מְרַבָּה רַבְּנוּ ז"ל לְדַבֵּר מֵעֲנִין מַעֲלַת תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוּ
לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְטוֹב לְהִיּוֹת לְבַד בְּבֵית וּבַחֲדָר וְכוּ', הֲלֹא מוּבָא
מִהָרַב הַקְּדוֹשׁ אִישׁ הָאֱלֹקִים הַמַּגִּיד מִמְּעוֹרֵיטֵשׁ זי"ע, כְּשֶׁאָדָם
מִתְּבוּדָד עֲצָמוֹ, יִהְיֶה עִמּוֹ עוֹד אֶחָד, כִּי אִם לֹא, הוּא בְּסַכְּנָה גְדוֹלָה
וְכוּ'.

הִנֵּה יְדוּעַ מְסַפְּרֵי קְדָמוֹנִים, שֵׁשׁ כְּמָה בְּחִינּוֹת בְּהַתְּבוּדוֹת,
וּמַחְמַת טְרַדוֹתֵי הָרַבּוֹת לֹא אוֹכַל עֲכָשׁוּ לְהֶאָרִיךְ, אֲלֹא לְקַצֵּר אָנִי
בָּא. מוּבָא בְּהַקְדָּמָה שֶׁל שֶׁעַר הַקְּדָשָׁה לְרַבֵּי חַיִּים וַיִּטְאַל ז"ל, שֵׁשׁ
מִהַנְּבִיאִים שֶׁהָיוּ מִתְּבוּדָדִים עֲצָמָם בְּחֲדָרָם בְּדַמְיוֹן הוֹלְכֵי מְדַבְּרֵי
וְכוּ', עֵינֵן שָׁם; וְכֵן מוּבָא בְּעוֹד כְּמָה סְפָרִים, שֵׁשׁ בְּחִינַת הַתְּבוּדוֹת,
שִׁישׁוּשְׁבִים בְּחֲדָר וְסוֹתָמִים עֵינֵיהֶם לְגַמְרֵי מִהַבְּלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה,
וּמְדַבְּקִים אֶת עֲצָמָם בְּדַבְּקוֹת עֲלִיוֹנָה עִמּוֹ יִתְפָּרֵךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה
מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמָם אוֹר וְחַיּוֹת נִפְלְאוֹהַ מִמֶּנּוּ יִתְפָּרֵךְ, עַל־יְדֵי שְׁמוֹת
וַיַּחֲוִידִים הַיְדוּעִים לְמַכְוִנִים, וְעַל דֶּרֶךְ זֶה נִתְחַבְּרוּ כְּמָה וְכְמָה סְפָרִים
בְּעֲנִינֵי הַתְּבוּדוֹת, שֶׁהוּא הַתְּפִשְׁטוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת וְהַתְּדַבְּקוֹ עֲצָמָם
בְּדַבְּקוֹת עֲלִיוֹנָה עִמּוֹ יִתְפָּרֵךְ רַק דֶּרֶךְ מַחְשַׁבְתָּם, וְזֶה לֹא כָּל הַרוּצָה
לְטַל אֶת הַשֵּׁם יִטַּל וְכוּ', כִּי צְרִיכִים עַל זֶה הַרְבֵּה קְדָשָׁה וְטְהָרָה
וּפְרִישׁוֹת יִתְרָה, וְעַל זֶה נִבְנְה סֵפֶר 'שֶׁעַר הַקְּדָשָׁה' לְרַבֵּי חַיִּים וַיִּטְאַל
ז"ל, וְהֶאָרִיךְ בְּזֶה בְּסֵפֶר הַבְּרִית' בְּאֲרִיכוֹת, שֶׁהוּא בְּאוֹר וּפְרוּשׁ עַל
סֵפֶר 'שֶׁעַר הַקְּדָשָׁה'. וּמִלְבַּד זֹאת יְדוּעַ דְּבָרֵי הַחֲטִיט וּפְרוּשׁוֹ, וְכֵן סֵפֶר

בְּרִית מְנוּחָה' וְכַדוּמָה וְעוֹד הַרְבֵּה סִפְרִים הַמְדַבְּרִים מֵעֲנִין הַתְּבוּדוֹת, שְׁמִטִּילִים בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים בְּמַחְשַׁבְתָּם, וּפּוֹתְחִים שְׁעָרִים, שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן, כְּפִי הַשְּׁמוֹת הַיְדוּעִים לְמַכּוּנִים וְכוּ', וְכוּ', וַיְדוּעַ אֲשֶׁר לְדַרְךָ זֶה צְרִיכִים לֵהִיּוֹת מִפְּשֵׁט לְגַמְרֵי מִכָּל הַבְּלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁלֹּא תִהְיֶה לוֹ שׁוּם שְׂיָכוֹת לְעוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל, וְעוֹסְקִים בְּתַעֲנִיּוֹת וּבְסִגּוּפִים וְכוּ' וְכוּ', עַד שְׂזוּכִים לְזַכֵּךְ אֶת מַחְשַׁבְתָּם, וּמְדַבְּקִים אֶת עֲצָמָם בְּדַבְּקוֹת אֲמַת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְזוּכִים לְמָה שְׂזוּכִים, כָּל אֶחָד כְּפִי מָה שֶׁהֵכִין אֶת עֲצָמוֹ. וְעַל הַתְּבוּדוֹת כְּזוֹ מְדַבֵּר רַבְּנוּ הַמַּגִּיד מִמְּעוֹרֵיטֶשׁ זי"ע, שֶׁהִיא סִפְנָה גְדוֹלָה לֵהִיּוֹת לְבַד, שְׁצָרִיכִים עוֹד אֶחָד שְׂיִהְיֶה עִמּוֹ בְּחֶדֶר, אִם שֶׁהִמְקַבְּלִים הַקְּדָמוֹנִים אֶחָזוּ אַחֲרָת, וְאָמְרוּ: בַּד בְּבַד יִהְיֶה קִדְשׁ, שְׁצָרִיכִים לֵהִיּוֹת לְבַד, וְכַמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּי חַיִּים וַיִּטְאַל ו"ל, שְׂיִהְיֶה אַחַר חֲצוֹת לְבַד בְּחֶדְרוֹ, אֲבָל לְפִי דַעַת הַמַּגִּיד מִמְּעוֹרֵיטֶשׁ זי"ע הִיא סִפְנָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי יָכוֹל לְמוֹת חֲסוּדֵיטֶשׁ, וְכַמְעַשֶׂה שְׁאַרְעַע עִם הָרַב הַקְּדוֹשׁ ר' יַחֲיָאֵל מִיכָל מְזִלְאֵטֶשׁ זי"ע, שֶׁהָיוּ צְרִיכִים לְשַׁמְרוֹ בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית בְּעֵת רַעוּא דְרַעוּיָן, שֶׁלֹּא יִשְׁאַר לְבַד, כִּי אֲזַי הִיְתָה לוֹ הַתְּפִשְׁטוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת, וּפְעַם אַחַת יִצְאָה בְּתוֹ מְחֶדְרוֹ, וְהִתְחִיל לְהִתְלַהֵב, וְצָעַק: "בְּהֵאֵי רַעוּא אִסְתַּלַּק מִשָּׁה" וְכָךְ יִצְאָה נִשְׁמָתוֹ, וְכֵן יְדוּעַ הַסְּפוּר, כְּשֶׁרַבְּנוּ ו"ל הָיָה בְּעִיר לְעַמְבְּעֶרְגַּ פְּעַם בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית, נָפַל בְּדַבְּקוֹת כְּזוֹ, עַד שֶׁכַּמְעַט פָּרְחָה נִשְׁמָתוֹ, וּמִחֲמַת שֶׁהָיָה חֲשֵׁף בְּחֶדֶר, אָף אֶחָד לֹא רָאָה אֶת זֶה, וְהַזְמִין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶחָד עִם גֵּר, כִּי פָּכַר הָיָה אַחַר יִצְיָאֵת הַשְּׁבֵת, וְתַכְף-וּמְיָד נִתְעוֹרֵר רַבְּנוּ ו"ל מִהַדְּבָקוֹת, וְחִזַּר אֶל עֲצָמוֹ, וְאָמַר לְזֶה שֶׁהִבִּיא אֶת הַגֵּר: הַחֲיִיתָנִי, כִּי אֶלְמָלֵא לֹא הִבֵּאתָ גֵר, הֵייתִי מִסְתַּלַּק עֲכָשׁוּ מִרַב דְּבָקוֹת, וְרַבְּנוּ ו"ל בְּרָכוּ אֲזַי בְּכַמָּה בְּרָכוֹת וְכוּ' וְכוּ', הָרִי אָנוּ רוֹאִים מְזֵה, שֶׁיֵּשׁ בְּחִינַת דְּבָקוֹת בְּעֵת הַתְּבוּדוֹת, שְׁאָדָם מְדַבֵּק אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמִתְבוּדָד עֲצָמוֹ עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְנִכְנָס מִמַּחְשָׁבָה לְמַחְשָׁבָה עַד אֵין סוּף בְּשְׁמוֹת וַיְחוּדִים קְדוּשִׁים, וְזֶה לְפִי דַעַת הַמַּגִּיד מִמְּעוֹרֵיטֶשׁ זי"ע סִפְנָה גְדוֹלָה יֵשׁ בָּהּ לֵהִיּוֹת לְבַד.

וְהַגָּה הָעֲנִין שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁגָּלָה לָנוּ הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ,

זוהי הנהגה להמוץ העם ולכל ישראל, והוא השער והפתח להכנס אליו יתברך, כמובא (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן פד), הינו כי רבנו ז"ל נשמתו ירדה לזה העולם בדורותינו אלה בעקבתא דמשיחא, אשר הוא מכין כלים למשיח צדקנו, אשר בא יבוא ויגלה את האין סוף ברוך הוא לכל עם ישראל ולכל העולם כלו, וידעו אותו יתברך מקטנם ועד גדולם, "כי מלאה הארץ דעה לדעת את הויה" וגו' (ישעיה יא, ט), ועל-פן גלה לנו דרך חדשה לגמרי מענין שיחה בינו לבין קונו, שאדם ירגיל את עצמו לדבר עמו יתברך פאשר ידבר איש אל רעהו והבין אל אביו, ויספר לפניו יתברך את כל אשר מעיק לו ברוחניות ובגשמיות, וזה דבר השיף לכל בר ישראל, ולהבדיל, אפלו לאמות העולם, כמובא (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן י') על-פי מאמרם ז"ל (פסחים פח.): אברהם קראו הר, יצחק קראו שדה, ויעקב קראו בית, עינין שם; והסברנו את זה, כי היו שלש דרגות: תקופת הנביאים, שהם יצאו לגמרי אל הרים וגבעות, וישבו שם והתדבקו את עצמם לגמרי באין סוף ברוך הוא, ולא היתה להם שום שיכות אל המון העם ולזה העולם, תקופת התנאים והאמוראים, שהם יצאו בשדות, כמובא הרבה בזהר הקדוש, שהלכו בדרכים ושדות ויערים. תקופה שלישית: התגלות הצדיקים והגאונים, שיכולים להיות בבחינת בית, ומה שבכלליות פן היה בפרטיות, כמובא בספר גרושין להרמ"ק, שגם בימיו היו גולים בשדות ויערים, ומחדשים חדושי תורה על פני הדרכים, ושפל הספר הזה בנוי מהחדושים שחדש עם חבריו בעת שהלך בגלות, שנתגרש מעצמו כדי לסייע להשכינה, וכן היה אצל תלמידי הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, כידוע ספורים רבים, ובפרט מהני תרי אחים הקדושים: הרבי ר' אלימלך זי"ע והרבי ר' זושא זי"ע, והחדוש של רבנו ז"ל הוא, שנשמתו נלקחה ממקום שנקחה עם הדבור וכו' (עיין בהקדמת ספר 'היכל הברכה' מהרב הקדוש ר' יצחק איזיק מקאמארנא זי"ע), והענין הוא, שרבנו ז"ל לקח את כל חכמת הקבלה שבוהר ובתקונים ומהמקבלים הראשונים, וכן את כל כתבי האריז"ל, וכל למודי הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, והלבישם בחכמה עליונה ועצומה פזו, עד שהוריד לנו אורות צחצחות, אורות נוראים ונפלאים פאלו,

שְׁנִכְנִסָה תְּשׁוּקָה בְּלֵב בַּר יִשְׂרָאֵל לִפְתַּח אֶת פִּי וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֶפְלוּ שְׂיִהְיֶה הַכִּי מְגַשֵּׁם וְהַכִּי מִזֶּהֱם וְהַכִּי רְחוֹק וּפְחוּת וְיִרִיד וְנִפְּוֹל וְכוּ' וְכוּ', מְלֵא חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, עִם כָּל זֹאת אִם יֵלֶךְ לְמִקְוֶה מִיַּחַד שְׂאִין שָׁם בְּגִי-אָדָם, כְּגוֹן בְּחֶדֶר אוֹ בַּשָּׂדֶה אוֹ בַּיַּעַר אוֹ בְּהָר, וַיְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וַיְהִי עֲקֻשָׁן גָּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וַיִּשְׁיחַ וַיִּסְפַּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וַיִּבְכֶּה וַיִּתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, שְׂיַחֲסִי וַיִּרְחַם עָלָיו, שְׂיִזְכֶּה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וַיּוֹצִיא מִפִּי אֶת כָּל הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שֵׁישׁ לוֹ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וַיֹּאמְרֶיךָ בְּדַבָּר זֶה עַד מְאֹד, אֲזַי בְּמִשְׁפַּח הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים, אִם יִהְיֶה עֲקֻשָׁן גָּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, יִזְכֶּה גַם-כֵּן לְטִהָרַת וּלְזִכּוֹן הַמַּחֲזִין וְהַמְחַשְׁבָּה, וַיִּזְכֶּה גַם-כֵּן לְהַגִּיעַ אֶל מַדְרַגַת הַנִּלְוֵל, שְׁמַחוֹ וּמְחַשְׁבֹתָו יִהְיוּ קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, עַד שְׂיִהְיֶה כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגוֹת עֲלִינוֹת בְּשִׁמוֹת וַיְחַוְדִים, וַיִּזְכֶּה גַם-כֵּן לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וַיִּוְרִיד עַל עֲצָמוֹ הָאֲרָה נִוְרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד.

הַכֵּל, שֶׁהֵתְבַוְדוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ וְ"ל הִיא הֵתְבַוְדוֹת הַשִּׁיכָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֵּל, וְאִף אֶחָד אֵינוֹ יָכוֹל לְפַטֵּר אֶת עֲצָמוֹ מִזֶּה, וְהוּא דְּבַר הַכִּי קַל וְהַכִּי קָשָׁה, הֵינוּ הַכִּי קַל, שְׂצָרִיכִים רַק לִפְתַּח אֶת הַפֶּה וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִסְפֹּר לוֹ יִתְבַּרְךָ בְּפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת כָּל מֵה שְׂצָרֶיךָ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּין בְּרוּחַנִיּוֹת, וַיִּרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, עַד שְׁלֵא יַעֲשֶׂה שׁוֹם דְּבַר עַד שְׂיִתְיַעַץ עֲצָמוֹ עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ כְּדֶרֶךְ שְׂמִתְיַעֲצִים עֲצָמוֹ עִם חֶבֶר טוֹב, כָּל-כֶּף יִהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, עַד שְׁלֵא יוֹכֵל לְפָרֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְלִכְאוּרָה זֶה דְּבַר קַל מְאֹד מְאֹד, כִּי צָרִיכִים רַק לִפְתַּח אֶת הַפֶּה, וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה כְּבֹר נַעֲשֶׂה כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר אֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וְאֶפְלוּ שְׂיִהְיֶה מְנַח בְּמִקְוֶה שְׂמִנְחָה, וּמְלִכְלֶךְ כְּמוֹ שְׂמְלִכְלֶךְ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת נֹאמַר (וַיִּקְרָא טו, טו): "הַשׁוֹכֵן אִתְּם בְּתוֹךְ טְמֵאָתְם", כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבְתוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרְךָ כָּל, וְחֻכְּ-וּמִיד כְּשִׁפּוֹת־חַיִּים אֶת הַפֶּה וּמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ,

כְּבֹר דְבוּקִים בּוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שָׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְלִכְאוּרָה זֶה דְבַר קָל כַּנִּל, עִם כָּל זֹאת הִיא הַעֲבוּדָה הַכִּי קִשָּׁה מְאֹד מְאֹד לְאָדָם, כִּי הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מְכַנִּים כְּפִירָה בְּאָדָם (ספֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן כב), כִּי עַל-יְדֵי שְׂאָדָם חוּטֵא, עוֹשֶׂה מְחֻצָּה בֵּינוֹ לְבֵין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ שֶׁבְמִקוּמוֹ אֵין שָׁם אֱלֻקוֹת חֵסֶד-וְשִׁלּוּם, כִּי בְמִקוּמוֹ רַבּוֹ הַלְבוּשִׁים (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לג; וּבְחֵלֶק ב', סִימָן יב), עַד שֶׁמָּזָה בָּא, שֶׁחֲשָׁךְ כְּפוּל וּמְכַפֵּל עַל פְּנֵי כָל אֶחָד וְאֶחָד, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלּוּ עֲזַב אֱלֹקִים אֶת הָאָרֶץ, וּבְנֵי-אָדָם נוֹפְלִים בְּכַפִּירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְהַפְּרִיצוֹת וְהַשְׁחִץ עוֹשִׂים פְּרֻצוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁנִּדְמָה כְּאִלּוּ רְחוּקִים לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְכָל הַעֲגִיזָן שֶׁל הַדְּבִקוֹת בּוֹ יִתְבַּרְךָ אֵינָה שֵׁיכַת לַדּוֹר הַזֶּה, כִּי מְרַב עוֹוֹנוֹת וְחֻטְאִים, נִעְלָם וְנִסְתָּר וְנִתְפָּסֶה הָאוֹר לְגַמְרֵי מִהָאָדָם, עַד שֶׁקִּשָּׁה וְכַבֵּד לוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ מְרַב חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין שֶׁנִּפְלָה עָלָיו, וְהִיאֹשֵׁב וְהַמְרָה שְׁחוּרָה שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ כְּאִלּוּ אֵין מִי שְׁשׁוֹמֵעַ לוֹ, וְכְאִלּוּ אֵין מִי שִׁיתִּיחַס אֵלָיו, וְעַל-כֵּן מִתְרַשֵּׁל עֲצָמוֹ מִתְפַּלֵּה. לְזֹאת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים עַל תְּפִלָּה, שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת בְּרוּם רוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבְנֵי-אָדָם מְזוֹלְזָלִים בָּהֶם, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח וְהַסֶּלֶם לַעֲלוֹת אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֵךְ מִחֲמַת רַבּוּי הָעוֹוֹנוֹת, נִעְלָם וְנִתְפָּסֶה וְנִסְתָּר הַפֶּתַח, עַד שֶׁנִּתְקַיֵּם (בְּרֵאשִׁית יט, יא): "וְאֵת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פִּתַּח הַבַּיִת הַכּוֹ בַּסַּנּוּרִים, וַיִּלְאוּ לְמִצַּא הַפֶּתַח", וְזֶה תִקְרָה הַגְּלוּת הַמֵּר וְהָאָרֶץ הַזֶּה, שֶׁמִּשָּׁם יוֹצְאִים כָּל מֵינֵי דְרָכִים מְשֻׁנָּים וּמְפֻלְגוֹת וּשְׁטִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מְדַבֵּר לְשֵׁם שְׁמַיִם... וְאֵיךְ שָׂרַק אֶצְלוֹ יֵשׁ הָאֲמַת... וּמִשָּׁם כָּל הַמַּחְלָקוֹת וְהַמְרִיבוֹת וְהַדְּרָכִים הַמְשֻׁנָּים בֵּין אֶחָד לְחֵבְרוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל בָּא מִחֲמַת שְׂאִין מִתְבוֹדְדִים עֲצָמָם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפִּישׁוֹת עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, שֶׁזוֹהִי הַהִנְהָגָה וְהַדְּרָךְ שֶׁהִנְהִיג רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא עוֹד אֵלָּא שְׁעוֹשִׂים מְזָה כָּל מֵינֵי לִיצֵי לִיצְנוּת, וְזֶה כָּלֵל הַמַּחְלָקוֹת עַל רַבְּנוּ ז"ל, כְּמוֹבָא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן צג): וּמִי שֵׁישׁ לוֹ שְׁכָל וְדַעַת, וְזוֹכֵה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפִּישׁוֹת גְּמוּרָה בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת עֲצָמִיוֹת כָּלֵל, אֲשֶׁר זֶהוּ עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַהִתְקַרְבוּת, שֶׁמִּשְׁלִיךְ אֶת חֲכָמָתוֹ הַמְדַמִּית לְגַמְרֵי

(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), הוא זוכה סוף כל סוף גם כן להגיע אל דרך האמת, אם נתמיד בתפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו.

והכלל, מי שאינו רוצה להטעות את עצמו, ומסתכל היטב היטב מה קורה עכשו בזה העולם, איך שבִּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, אין האדם בטוח עם חֲיָיו אֶפְלוּ רָגַע אֶחָד, כי שומעים כל מיני מקרים רעים, רחמנא לישזבן, איך אנשים צעירים מקבלים מחלות משנות וכו' וכו', או מתים מיתה פתאומית רחמנא לצלן, ומחדיר היטב בְּדַעְתּוֹ, איך שהוא רק אורח בזה העולם, ואינו יודע פֶּרַגַע מֵהַ יְהִיָּה עִמוֹ, אִז כָּבַר לֹא קָשָׁה לוֹ כָּלֵל עַל הַדֶּרֶךְ הַזֶּה, אֲדַרְבָּה מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמְשִׁיחַ וּמְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְכַבּוֹ עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתַמִּיד לְפָנָי מֵרְאֵה עֵינָיו מֵאָמַר אֵלֵיהֶוּ הַנְּבִיא: "לְפִי, שְׁכַל הַמְּרַבֵּה שִׁיחֹת וּתְפִלוֹת, הֵן מְלוּיִן אוֹתוֹ, עַד שְׁמַגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ" (תנא דבי אליהו רבה, פֶּרַק טו), כִּי רַק דְּבַר זֶה הַמְּלוּיָה אֶת הָאָדָם עַד הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן, כִּי אֵין לְאָדָם כָּל-כָּף קָרוֹב כְּמוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, אֲשֶׁר סוֹף כָּל סוֹף הוּא צָרִיף לַחֲזוֹר רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-כֵּן כְּדָאֵי וְכְדָאֵי עוֹד לְהַתְחִיל בְּחַיִּים חִיּוֹתוֹ לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לַחֲזוֹר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי דְבוֹר וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאִז יֵאִיר לוֹ גַּם-כֵּן מֵאֲמָרָם ז"ל (אבות פֶּרַק ו'): אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֶלָּא מַצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים לְבַד; וְאִז כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לִישׁוֹב הַדַּעַת הַזֶּה, מְרַגֵּשׁ טַעַם אַחַר בְּחִיּוֹ, וְעַל קֶטֶב זֶה סוֹכְבֵת כָּל "חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב", שְׁגֵלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (תּוֹרַת-מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁלֶט), אֲשֶׁר בַּעַת הַגְּאֻלָּה יִקִּים (יְחֻזְקָא לוֹ, כב): "וְהִסְרֹתִי מִכֶּם אֶת לֵב הָאָבֶן וְנִתְחִי לָכֶם לֵב בֶּשֶׁר", וּמוֹכָא (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פֶּרָשָׁה לד, טו): אַל תִּקְרִי בֶּשֶׁר אֶלָּא בֶּסֶר, שְׂיִהְיֶה אֶחָד מִתְּבַסֵּר עִם חֲבֵרוֹ; וְעַל-כֵּן 'לֵב בֶּסֶר' אוֹתִיּוֹת 'בְּרִסְלָב', כֵּן גֵּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, כִּי כָּל עֵנְיָנוּ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא רַק אֵיךְ לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִהְיֶה דִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְיִרְאֶה אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֵיךְ שֶׁהוּא כְּלִי וְלִבּוֹשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי דוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלָכֵל זֶה זוֹכִים דִּיקָא

על-ידי תפלה והתבודדות, שמקיימים 'הנעור בלילה והמהלך בדרך יחידי', היקא אז זוכה להתחייב בנפשו, שהוא בא בכטול ובמחייב המציאות, כמובא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נב).

ההכרח לקצר במקום שאפשר עוד להאריך מאות עמודים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בדרךכם, ולילך בדרך הנפלא הזה, שגלה לנו רבנו ו"ל, ותוציאו מכתח אלא הפעל את השפעתכם להשפיע על זולתכם, ללמד את ספר רבנו ו"ל "לקוטי-מוהר"ן", שפרוש גלה לנו, שספר זה הוא אתחלתא דגאולה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תרנט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, י"ג סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזיק את עצמך, אשר זה העקר בזה העולם, פי עובר על כל אחד ואחד בזה העולם ירידות ונפילות, קטנות והשלוכות וחלישות הדעת, ועקר מעלת איש הישראלי, שיכול לחזק את עצמו, ועל-פני אשרי ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר שבעולם, ואז טוב לו כל הימים.

ראיתי היום דבר פלא ברמב"ן הקדוש, שמביא מדרש על פסוק: "ויסעו מהר ה'", מלמד שפרחו מהר סיני, שלא יגזר עליהם הקדוש-ברוך-הוא עוד מצוות, וזו היתה הפרעניות שלהם, שרצו לברח מהר סיני, שלא יתן להם הקדוש-ברוך-הוא עוד מצוות. ובאמת דבר זה סובב גם בעניני רבנו ו"ל, כשאדם זוכה להתקרב לרבנו ו"ל, ורבנו ו"ל מאיר בו אורות צחצחות, אורות עליונים וכו'

וכו', ומתעלה יותר ויותר, ולבסוף בא היצור הרע ומכניס בו חלישות הדעת, עד שרוצה לגרשו ולנתקו לגמרי משרשו, ועל-כן צריכים להיות חכם גדול לבלי להניח את עצמו ללכת מרבנו ז"ל.

ראה לחזק את עצמך מאוד מאוד להחזיק מעמד, ותשא תמיד אצל רבנו ז"ל, אפלו שעובר עליך מה שעובר, ואז תצליח דרךך כל ימי חייהך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תרס.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, י"ג סיון ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע איך שאת משתוקקת כל-כף לילך בדרכי רבנו ז"ל.

מה אמר לך! הלוואי שזנפה כבר, שדבר רבנו ז"ל יכנס לעולם, פי באמת אם היה דבר רבנו ז"ל נכנס בעולם, זה בעצמו הגאולה, פי רבנו ז"ל מלמד אותנו למודים פאלו — איך לחזק את עצמנו בכל המצבים ולהחזיק מעמד, ולבלי להשבר משום דבר שבעולם, פי רבנו ז"ל מגלה את אמתת מציאותו יתברך בגלוי נורא ונפלא פזה, עד שמי שרק טועם את טעם אור רבנו ז"ל, יפתח פיו לדבר אליו יתברך פאשר ידבר איש אל רעהו, ודבר זה הוא להפליא, פלאי פלאות וכו' וכו', פי רואים בחוש, שאין עוד ספר ואין עוד דרך שיוכל לעורר ולחזק ולאמן את האדם, שיעמיד את עצמו ויבוא אליו יתברך, וידבר עמו יתברך פאשר ידבר איש אל רעהו, כמו ספרי רבנו ז"ל, וזה בעצמו רואים ומרגישים. ומרחוק שיש פאן אור נורא ונפלא מאד, אור פזה, שעדיין לא היה בעולם, פי אחרת איך היו מדברים עמו יתברך, פי כל הענין של הדבור אליו יתברך, הוא חדוש נפלא ונורא מאד, אדם גשמי המסתובב בעולם

הַגְּשָׁמִי וּבְעוֹלָם הַדְּמִיוֹן וְכוּ', וְכוּ', יַעֲמִיד עֲצָמוֹ, וַיִּדְבֹּר אֶל מְלֶךְ מְלָכֵי
הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֶה דְבַר נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, וְכָל זֶה הוּא
רַק מִהָאֹר הַגָּנוּז, הָאֹר הַנִּעְלָם הַטְּמוּן בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל. וְעַל-כֵּן
אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂיִתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, שְׂאֹז יִמְשֵׁף עָלָיו
הָאֹר וְחֵיוֹת וְהַזִּי הַזֶּה.

בְּעִנְיַן סְבָלָנוּת, זֶה הָעֵקֶר וְהִסּוּד בְּחַיִּים, וְזֶה תְּלוּי כְּפֵי תַקְרָף
הָאֲמוּנָה. וְכַמוּכָא בְּאַרְיכוֹת בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן קנ"ה.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אֶת סְפוּר הַהִתְקַרְבוֹת שְׁלָךְ אֶל רַבְּנֵי
ו"ל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתִזְכּוּ לְהַכְנִס לִיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרִסְלָב"
מִה שְׂיִוִּתֵר מִהַר, וְתַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיכֵנוּ עַל דְּרָף הָאֲמֵת, וְנִזְכֶּה
לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יְתִבְרַךְ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרסא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ג סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

זֶה כְּמָה דְּבִרְתִּי עִמָּךְ כְּבָר עַל הַטְּלָפוֹן, וְכַפִּי הַנִּרְאָה עַדִּין מִנַּח
אֲצִלְךָ פֶּחַד וְכוּ', עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַהַצְלָחָה בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא
רַק כְּשֵׂאִינוּ מִפֶּחַד בְּעֲצָמוֹ כָּלֵל, כִּי הַפֶּחַד הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי,
וְעַקֵּר הַהַצְלָחָה שֶׁל הָאָדָם הוּא כְּשֵׂאִין לוֹ שׁוֹם פֶּחַד, וְזֶה סוּד הַחַיִּים
— לֹא לְפֶחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם רַק מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ,
כִּי בְּאֲמֵת רַק הוּא יְתִבְרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית,
וְכַשְׂאָדָם מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יְתִבְרַךְ, אֲזִי אֵין לוֹ שׁוֹם פֶּחַד מִשׁוֹם
בְּרִיָּה, וְהוּא יְכוֹל לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים נוֹרָאִים, וְלְהַצְלִיחַ עַד אֵין סוּף.

הַעֲקָר רָאָה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד בְּכַבּוּד אֲשֶׁתָּךְ כְּמוֹ שְׂדֵבְרָתִי עִמָּךְ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיְכוֹ, כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ; תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׂתַתְּעֲשְׂרוּ; כִּי עֲקָר הַעֲשִׂירוֹת תְּלוּיָהּ רַק בִּיְדֵי הָאִשָּׁה, כִּי מִמֶּנָּה בָּא כָּל הַכֶּסֶף (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ט), וְעַל-כֵּן כְּשֶׁמְכַבְּדִים וּמְיַקְרִים אֶת הָאִשָּׁה, אִזּוֹכִים לְשֹׁפֵעַ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׂתִזְכֶּה לְפָרְנֶסָה בְּשֹׁפֵעַ וּלְשָׁלוֹם-בֵּית, וְנִשְׁמַע רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מִמָּךְ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרסב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ג סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלָב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ" הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד בְּבִטְחוֹן חִזּוֹק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאַמַּת אֵין לָנוּ בְּזוּהַ הָעוֹלָם רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּעֲצָמוֹ, וְכָל מַה שֶּׁהָאָדָם מְכַנֵּס בַּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, עַל-יְדֵי-זוּהַ נִתְרַחֵב לָבוֹ, וְאֵינוֹ מִתְפַּחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם. וּבְאַמַּת גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, סִימָן ג'): עַל-יְדֵי בִטְחוֹן תִּנְצַל מִפַּחַד, וְהִרְמוֹז בְּדָבָר (יִשְׁעִיָּה יב, ב): "אֲבִטַח וְלֹא אֶפְחָד", כְּשֶׁאָדָם בּוֹטַח בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵין לוֹ שׁוֹם פַּחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וּבְאַמַּת מַה יֵשׁ לִירָא וּלְפַחַד כִּי הֵלֵא כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ הוּא רַק שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן כָּל מַה שֶּׁאָדָם מְקַרֵּב אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין לוֹ מַה לְהִתְפַּחַד כָּלָל, וּבִפְרָט כָּאֵן בִּיבְנֵאֵל, שֶׁגְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל:

"מה יש לכם לפחד כשאני הולך לפניכם", ותהלה לאל, אנו רואים בחוש, איך שמתגשם רצונו של רבנו ו"ל, שיכנסו לגור כמה מאות משפחות של אנשי שלומנו חסידי ברסלב ביבנאל, על אפם וחמתם של שונאינו ומתנגדינו, ולא יועיל להם שום דבר, ואנחנו רק צריכים להיות חזקים באמונה ובטחון בו יתברך, ואז נראה נסים נגלים שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, כי עקר הנסים נעשים רק כפי שאדם זוכה לבטל את עצמו לגמרי באין סוף ברוך הוא, ומבטל את כל רצונותיו וכסופיו אליו יתברך, עד שאין לו שום רצון וכסופים אחרים, רק להשיג את אמתת מציאותו יתברך, ואז נעשה כלי שימשך עליו נסים ונפלאות.

גא ונא, אחי ורעי היקרים! ראו להתפלל עלי, שאזכה להוציא מהכח אל הפעל חשקי וכסופי בקיץ הזה קיטנה לבנים וקיטנה לבנות, בלי שום תשלום מההורים, וכן אני רוצה לפתח בית-ספר לבנות לכל הגילאים, וכן להוסיף פתח ב' בתלמוד-תורה, ועל כלם גלת הכותרת, שרצוני וכסופי לפתח ישיבה קטנה כבר עכשו בקיץ לגילאים 12 עד 14, ולהרחיב את הפולל בחסותו של ר' ... וכן את הפולל ערב בחסותו של הרב ... ועוד מוסדות צדקה וחסד באפן שתהיה עיר של תורה וחסד, ואיש יחזק את רעהו, ועל זה אני צריך את התפלות שלכם, שכל אחד ואחד ישליך איזו תפלה בכל יום בשבילי, ואהיה לכם אסיר תודה מאד על זה, כי מה שאני צריך הוא רק תפלה שתפלו עלי, שאזכה להוציא מכח אל הפעל, ויופני הקדוש-ברוך-הוא בכריאות השלמה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את מה שאני מבקש מתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם, ובכל אשר תפנו — תשפילו, ותעלו תמיד מעלה מעלה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים.

י"ח תרסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ג סיון ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל נָשׁוֹת אֲנָשׁי שְׁלוֹמֵנוּ, חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, הַגָּרִים
בִּיבְנֵי אֶל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵנָה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן
וְיַצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, וְתַרְוִינָה רַב נַחַת מִיַּלְדֵיהֶן, וְתַגְדִּלְנָה אוֹתָם בְּנֶקֶל,
אֲמֵן בֶּן יְהִי רַצוֹן.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶן, שְׁתַּחֲזַקְנָה אֶת עַצְמֶכֶן בְּיַחַד
בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִשָּׁה תַּחֲזֹק אֶת רְעוּתָהּ בְּמֵה שְׂרָק יְכוּלִים בֵּין
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי זֶה מָאד מָאד יָקָר אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ
כְּשֶׁמַּחֲזִיקִים אֶת עַצְמָם בְּיַחַד, בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת בֵּין נְשִׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, גּוֹרְמִים אוֹרוֹת צַחְצַחוֹת לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי אִי-
אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ שׁוֹם אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וּדְבָקוּת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,
אֶלָּא עַל-יְדֵי אַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וּבִיּוֹתֵר תְּלוּי דְבָר זֶה בֵּין הַנָּשִׁים,
כִּי אִם יֵשׁ אַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת בֵּין הַנָּשִׁים, מִמִּילָא הַגְּבָרִים גַּם-כֵּן
כָּבֵר מַחֲזִיקִים אֶת עַצְמָם בְּיַחַד, וְרֵאוּי לְכֶם לְהַתְוַעַד עַל-כָּל-פְּנִיִם
פְּעַמִּים בְּשָׁבוּעַ, וְאִשָּׁה תַּחֲזֹק אֶת רְעוּתָהּ, וּבַפֶּרֶט עֲכָשׁוּ, שְׂאֲנֵי עוֹמֵד
לְהַקִּים בְּקִיץ הַזֶּה קִיטָּנָה לְבָנוֹת וְקִיטָּנָה לְבָנִים, וְכֵן לְזִמְן הַבָּא עֲלֵינוּ
לְטוֹבָה בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת לְכָל הַגִּילָאִים, וְלַהוֹסִיף עוֹד כַּתוּת בְּתַלְמוּד-
תוֹרָה, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל, שְׂיֵשׁ בְּדַעְתִּי לְפַתַּח כָּבֵר בְּקִיץ הַזֶּה יִשְׁיבָה
קִטָּנָה לְגִילָאִים 12 עַד 14 וְעוֹד מוֹסְדוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד, וּמֵה שְׂאֲנֵי
מִבְקֵשׁ הוּא רַק שְׁתַּתְּפִּלְלוּ בְּעַדִּי, שְׂאֲזַכֶּה לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעַל
חֲשָׁקִי וְרַצוֹנִי וְכִסּוּפִי לְעֹזֵר לְכֶם בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת,
וְיִתְרַחַב לְכָלְכֶם.

זְכוּרוּ הֵיטֵב אֶת כָּל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שְׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עַד עַכְשָׁו, וְאַף שְׂאֲנֵי יוֹדַע שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאַחַת
קְשָׁיִים מְרַבִּים בְּכָל הַתַּחֲוּמִים, אַף-עַל-פִּי-כֵן אִם מִסְתַּכְּלִים הֵיטֵב,
רוֹאִים אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבּוֹדֵאֵי

תהיה עוד מעט לכל משפחה ומשפחה הנכנסת לגור בִּבְנֵי אֵל דירה של עצמם, ולא תצטרכו לגור בשכירות, ונזכה לבנות עיר של תורה ושמחה וחסד ועזר אחד להשני.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בכל מעשיכם, ותהיה ברכה והצלחה שרויה בביתכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תרסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יום ראשון לסדר בהעלותך, י"ג סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיְקָר לי מאד ... נרו יאיר.

פה תקבל רצוף שני מכתבים פליליים, אם אתם יכולים לנגדם ולשלח חמשים עתקים לִבְנֵי אֵל — אין למעלה מזכות הרבים הזו, פי אתה יודע, שאנשי שלומנו צריכים חזוק גדול מאד מאד, פי עובר על כל אחד ואחד מה שעובר — עניות ונדחקות ובלבולים וכו' וכו', אף אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, פי סוף כל סוף הכל יתהפך לטובה.

ראו לחזק את עצמכם מאד מאד להדפיס את הספרים הקדושים בִּיְתֵר וּבִיְתֵר עז, פי תהלה לאל, הספרים יוצאים פל-כף יפה, שאין מלים לפרש לכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתהיו בריאים, ותרוו רב נחת מהילדים, ותוכלו להדפיס כל ימי חייכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תרסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ג סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁהַכֵּל מִסְתַּדֵּר אֶצְלָךְ, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְשִׁמֵּעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, וְיַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, רַק הָעֵקֶר אֵל תִּפְחַד כָּלֵל, וְתִרְגְּלֵל אֶת עֲצָמֶךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם פֶּרֶק מִסֵּפֶר מְשָׁלִי כְּפִי יָמֵי הַחֲדָשׁ, הֵינּוּ כִּי בְּכֹל יוֹם תִּלְמַד פֶּרֶק לְהַחֲדָשׁ, כְּגוֹן הַיּוֹם יוֹם י"ג, תִּלְמַד פֶּרֶק י"ג, וְכֵן כָּל יוֹם, בְּאִפְּן שְׁתַּסִּים בְּכֹל חֲדָשׁ סֵפֶר מְשָׁלִי, וְהוּא מְסַגֵּל לְכַח וְכוּ', הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רְאֵה לְהוֹדִיעַ לִי בְּפִרְטוּיּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרסו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ד סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְכַרְעִם בְּיוֹם בְּהִיר פְּגָעָה בִּי הַבְּשׂוּרָה הַמְּרָה שְׁאַתָּה מְבַשֵּׁר, וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁעַדִּין יְכוּלִים לְשָׁנוֹת אֶת הַגְּזֵרָה, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ הַכֹּל יְכוּל לְהִיוֹת, וְתֵאֲמִין לִי, שְׂאִין מִי שְׂיִבִין אוֹתָךְ כְּמוֹנִי, כִּי גַם אֲנִי הֵייתִי בְּמִצַּב כְּזֶה, שְׂבֵא בַעַל-הַבֵּית שְׁהִיָּה בְּאֵמַת רוּצַח, וְאִים עָלֵי תוֹף שְׁלֵשָׁה יָמִים אִם אֲנִי לֹא מְשָׁלֵם לוֹ שְׂכָר דִּיָּרָה, הוּא מוֹצִיא אוֹתִי עִם הַמְּשֻׁטָּרָה, וְהִיָּה יְכוּל בְּנִקֵּל לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, לֹא הִיָּתָה לִי פְּרוּטָה, אֶךְ אַחַר אִיוֹם כְּזֶה וְכוּ' וּבְיַדִּי אֵין לְפִרְטָה אֶפְלוּ פְּרוּטָה אַחַת,

נְכַנְסְתִי לְבֵית־הַכְּנֻסֹת, וְסִגְרָתִי אֶת הַדִּלְת בְּעַדִי, וְלֹא הִיְתָה שָׁם שׁוֹם
בְּרִיָּה, וּפְתַחְתִּי אֶת הָאָרוֹן קֹדֶשׁ, וּבְכִיתִי בְּכִיּוֹת עֲצוּמוֹת לְפָנַי
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיַחֲוֶס וַיִּרְחַם עָלַי וְעַל אִשְׁתִּי וְעַל יְלָדַי, שֶׁלֹּא
אָהִיָּה זְרוּק עַל הַרְחוּב, כִּי כָּבֵד כָּלוּ כָּל הַקְּצִין וְכוּ', וּכְשֶׁאֲנִי אָף
בוֹכָה וּמִתְפַּלֵּל לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ לְפָנַי הָאָרוֹן קֹדֶשׁ, וְסִגְרָתִי אֶת הַדִּלְת
מִבְּפָנַי, וְהִנֵּה אֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׂאֲחָד מְנַסֶּה לְפַתַּח אֶת הַדִּלְת שֶׁל
בֵּית־הַכְּנֻסֹת עִם מִפְתָּח, וְתַכְף־וּמִיד סִגְרָתִי אֶת הָאָרוֹן קֹדֶשׁ, וְרָצַתִי
וְרַחֲצַתִי אֶת פְּנֵי בְּזִרְיוֹתַי, וְהִתְיַשְׁבְּתִי עַל־יַד גְּמָרָא פְּתוּחָה,
וּכְשֶׁנִּפְתַּחְתָּה הַדִּלְת, נִכְנַס אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְהִתְקַרַּב אֵלַי, וְאָמַר
לִי בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: יֵשׁ בְּכִיסִי צְדָקָה שְׂאֲנִי מוֹלִיף עִמִּי זֶה שְׁבוּעִים, וְלֹא
יָדַעְתִּי לְמִי לָתֵת אֶת זֶה, וְהַיּוֹם בִּבְקָר כְּשֶׁקָּמַתִּי, נִפְלַ בְּרַעְיוֹנִי שֶׁאֵלֶּף
לְבֵית־הַכְּנֻסֹת, וּמִי שְׂאֶפְגַּשׁ שָׁם אֲמַסֵּר לוֹ, וְעַל־כֵּן הָיִית שֶׁפְּגַשְׁתִּי
אֶתְכֶם פֹּה, תִּקְחוּ אֶת זֶה, וְלִקְחַתִּי אֶת זֶה, וְנָתַתִּי לוֹ תוֹדָה, וַיֵּצֵא.
וּכְשֶׁסִּפְרָתִי, הָיָה בְּדִיוֹק תִּשְׁעִים דוֹלָר, וְאָז הָיָה שְׂכַר הַדִּירָה שְׁלִי
שְׁמוֹנִים וְשֶׁבַע וְחֲצֵי דוֹלָר, וְתַכְף־וּמִיד רָצַתִי לְשֵׁלֵם אֶת הַשְׂכַּר דִּירָה,
וְעִם הַשְׁנָיִם וְחֲצֵי דוֹלָר הִשְׁתַּמְשַׁתִּי לְקִנּוּת עַל צָרְכֵי שִׁבְתִּי, כִּי אֲז הָיָה
זֶה סְכוּם מְכַבֵּד, לְפָנַי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה לְקִנּוּת חִלּוֹת וְדָגִים, וְתַכְף־וּמִיד
נִסְכַּם בְּדַעְתִּי, שְׂאִין סוּמְכִין עַל הַנֶּס, פֶּעַם אַחַת נִצַּלְתִּי מִהַרוּצָח הַזֶּה,
שֶׁבֵּא בְּאֶכְזָרִיוֹת, וּמִי יוֹדֵעַ אִם עוֹד פֶּעַם אֲזָכֶּה לָזֶה, וְעַל־כֵּן
תַּכְף־וּמִיד הִתְחַלְתִּי לְחַפֵּשׂ אַחַר דִּירָה אַחֲרָת, וּמִצָּאתִי אֲצֵל יְהוּדֵי
יִרָא שְׂמִים, אֲשֶׁר גִּרְתִּי אֲצֵלוֹ אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה רְצוּפוֹת, וְהוּא אָף
פֶּעַם לֹא לַחֵץ עָלַי לְשֵׁלֵם לוֹ שְׂכַר דִּירָה, אֲלֹא בְּכֹל פֶּעַם נָתַתִּי לוֹ
קֶצֶת, וְעַד סוֹף הַחֲדָשׁ נִשְׁלַם הַשְׂכַּר דִּירָה, כִּכָּה הִתְנַהֲגְתִּי עִמּוֹ כָּל
הַשְׁנָיִם, וּבְבֵית דִּירָה הַזֹּאת שָׁם נִתְקַרְבוּ כָּל הַמְּקַרְבִּים, וַיֵּשׁ לִי הַמּוֹן
סְפוּרִים עוֹד לְסִפּוֹר מְזֵה, אֲבָל לֹא בָּאתִי לְסִפּוֹר אֶת הַסְּפוּרִים, אֲלֹא
שְׁתוּצִיא לְעֲצֻמָּה רְמֹז, שְׂאֶפְלוֹ חֶרֶב חֲדָה מִנְּחַת עַל צְנֹאָרוֹ שֶׁל אָדָם,
אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים (בְּרִכוֹת י.), כִּי צְרִיכִים רַק לְבָרַח
אֲלֵיו יִתְבַּרַךְ, כִּי רַק הוּא יִתְבַּרַךְ יָכוֹל לְעֹזֵר, וְעַל־כֵּן מְאֹד מְאֹד צַר
לִי, שְׂאִתָּה עוֹזֵב אֶת הַמְּקוֹם, כִּי אִתָּה נִצְרָף לִי מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי בְּטוּחַ
שְׂיֵשׁ אִיזוֹ דִּירָה שְׂאִתָּה יָכוֹל לְהַכְּנִס בָּהּ, חֲבָל מְאֹד שֶׁלֹּא סִפְרָתִי לִי
מִהִתְחַלְתָּה אֶת כָּל הָאֲמֶת מֵה שְׂכָרוֹף עִם הַדִּירָה הַזֹּאת, כִּי אֲז עִם

כָּל הַפְסָף שְׁלוֹיֹת כְּבֹר הָיִיתָ יְכוּל לֹא רַק לְקִנּוּת לְעֲצָמָךָ דִּירָה אֶלָּא לְבִנּוּת וְיִלְהָ, כְּפִי שְׁאֲנִי רוֹאֶה אֶת הַמְחִירִים מֵה שְׁלוֹקֶחַ הַקְּבָלָן ... יְכוּלִים בְּשִׁבְעֵים שְׁמוֹנִים אֶלֶף דּוּלָר לְבִנּוּת וְיִלְהָ מִמֶּשׁ, הַרְבֵּה יוֹתֵר יָפֵה מֵהַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת שֶׁנִּבְנוּ עַל יַד הַשְּׂכּוֹן.

עַל-כָּל-פְּנִימִים מֵה דְהֵנָּה הֵנָּה, רֹאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךָ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ כָּלָל, כִּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹת שְׁלוֹ, וְכָל אֶחָד לּוֹמְדִים עִמּוֹ לְמוֹדִים אַחֲרִים אִיךָ לְהַפִּילוֹ בְּפֶח יְקוּשׁ, כְּדֵי שְׁגֵם מִשֶּׁם יוּכַל לְצֵאת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן נָא וְנָא אֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ כָּלָל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְלֶךְ הַמּוֹשִׁיעַ, וּבְחִסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁאֲנַחֲנוּ תְלוּיִים רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאוֹי וְאֲבוֹי הָיָה לָנוּ, אִם הֵינּוּ צָרִיכִים לְהַגִּיעַ לְיָדֵי בֶּשֶׁר וְדָם, אֲשֶׁר מִתְנַתּוּ מֵעֻטָּת וְחִרְפָּתוֹ מְרַבֵּה, וְלָכֵן עֲצָתִי, שֶׁתִּפְנֶה רַק אֶל הַקְּדוּשָׁת בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא תִפֹּל בְּדַעְתְּךָ וּבְרוּחְךָ כָּלָל, וְאֶף שְׁאֲנִי מִבִּין מְאֹד מְאֹד, שֶׁאֲשַׁתָּךְ לּוֹחֲצֵת עֲלֶיךָ, וּבְאַמַּת הַצֶּדֶק עֲמָה כִּי זֶה מְרִיטַת עֲצָבִים לְגוֹר כְּכֹה בְּאִיוֹמִים וּמִשְׁטָרָה וְצוּ פְנוּי, עִם כָּל זֹאת תֵּאֱמִין לִי, שֶׁעֲדִין יֵשׁ תִּקְוָה שֶׁתִּמְצָא דִירָה בִּיבְנֵאֵל, וְעֲדִין יְכוּלִים לְהַלּוֹת לְךָ כֶּסֶף כְּדֵי שֶׁתִּכְנֵס בְּאִיזוֹ דִירָה, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל סְבוּבִים מִהַסְמָ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וּמִי יוֹדֵעַ אִם הוּא לֹא רוֹצֶה לְהַכְנִיס שָׁם אֶת ... כִּי הוּא טָמֵא מְטָמֵא, מִסִּית וּמְדִיחַ, רָשָׁע מְרָשָׁע וְכוּ' וְכוּ'.

נָא וְנָא רֹאֵה לְהַחֲזִיק מְעַמָּד, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִפִּיל אוֹתְךָ, הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ רַק לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִזְכֹּר שְׁאִין לְךָ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוּשָׁת בְּרוּךְ-הוּא, כִּי רַק הוּא יִתְבָּרֵךְ יְכוּל לְעֹזוֹר לְךָ וְלֹא אַחֵר, וְאִם תִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, אֲזַ תִּצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ תָּמִיד.

כָּל הַיּוֹם אֲנִי שָׁבוּר מִהַסְפּוֹר שְׁלֶךָ, וְעוֹד רָצִיתִי לְכָתֵב לְךָ בִּבְקָר, אִךְ הָיִיתָ שֶׁכֶּתֶבְתָּ לִי, שֶׁהַפֶּאֶקֶס יִהְיֶה סָגוּר כָּל הַיּוֹם, לְזֹאת כְּתִבְתִּי עַכְשָׁו בְּלִילָה.

הַקְּדוּשָׁת בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁיִּתְרַחֵב לְכֶם בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין

בְּרוּחַנִיּוֹת, וְלֹא יִחַסֵּר לְכֶם שׁוֹם דְּבָר, וְתִצְיֵית אֹתִי לְבָרוּחַ רַק אֵלֶי
 יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים. אַךְ זֹאת אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּדַּע כִּי אֵין
 לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם חֲבָרִים וַיְדִידִים, כִּי הַכֹּל דְּמִיּוֹן גְּדוֹל, אֵין לְאָדָם
 רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּחֵ-הוּא בְּעֶצְמוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ח תרסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ד סִיּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
 מְאֹד ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר לְמָה צָרִיכִים
 לְהַגִּיד בְּשָׂמִי תְמִיד שְׂקָרִים וּלְשׁוֹן-הֶרֶע, אֲשֶׁר לֹא מְנִיָּה וְלֹא
 מִקְצָתִיהָ, שֶׁלֹּא דְבַרְתִּי וְלֹא יַדְעָתִי מִשׁוֹם דְּבָר וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן לְמָה
 צָרִיכִים לְהַגִּיד תְּמִיד בְּשָׂמִי דְבָרִים וּשְׂקָרִים, וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ
 מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּכְתֹּב-וּמִיד תִּתְקַשֵּׁר אֵל ... וְתֹאמַר לוֹ, שֶׁאֲנִי לֹא דְבַרְתִּי
 וְלֹא אֲמַרְתִּי שׁוֹם דְּבָר, אִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים
 וְהַטְרָדוֹת וְהַמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ' שֶׁעוֹבְרִים עָלַי, הָיִיתָ יוֹדֵעַ שֶׁאֵין לִי
 רֹאשׁ לְכָל הַשְּׂטִיּוֹת הָאֵלוֹ, מֵה שֶׁתְּמִיד מְבִיאִים לְשׁוֹן-הֶרֶע וּרְכִילוֹת
 מִמְּנִי, וְלֹא מְנִיָּה וְלֹא מִקְצָתִיהָ שֶׁיֵּשׁ בְּדַעְתִּי מִחֲשָׁבוֹת לְהֶרֶע לְאִיזָה
 אָדָם, כָּל הַיּוֹם אֲנִי שׁוֹמֵעַ רַק בְּכִיּוֹת שֶׁל בְּנֵי-אָדָם קָשִׁי יוֹם, חוֹלִים
 וּמְדַפְּאִים בְּיְסוּרִים, בְּחוּרִים וּבְחוּרוֹת שֶׁצָּרִיכִים זְוִיגָם, וְאֲבַרְכֶם
 לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בַּיִת אֲצֵלֶם, וּבְזֶה אֲנִי עוֹסֵק כָּל הַיּוֹם, וּמִמָּשׁ אֲנִי יוֹדֵעַ
 בְּעֶצְמִי אִיךָ יֵשׁ לִי כַחוֹת לְשִׁמְעַ עַל-כֵּךְ הַרְבֵּה צָרוֹת, מִמָּשׁ נַעֲשִׂיתִי
 כְּמוֹ הַכֶּתֶל הַמְעַרְבִי, שֶׁכָּל אֶחָד בּוֹכָה אֲצָלִי וְאֲנִי יוֹדֵעַ מָה רוֹצֶה
 מִמְּנִי, כִּי גַם לִי יֵשׁ צָרוֹת וַיְסוּרִים הַרְבֵּה מְאֹד, אֲשֶׁר קָשָׁה לְרַשְׁמָם
 עַל הַכֶּתֶב, וְאִם הָיִיתִי רוֹשֵׁם עַל הַכֶּתֶב מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלַי, הָיִיתָ יוֹשֵׁב

ובוכה בלי הפוגות, אך מה לעשות? הצור תמים פּעֵלוּ, כי כל דְרָכָיו מְשֻׁפָּט, אֵל אֲמוֹנָה וְאֵין עָוֹל, צְדִיק וְיֵשֶׁר הוּא; וּבְוַדַּאי יֵשׁ לוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּוָנָה עֲמֻקָּה בְּכָל זֶה.

מקדם הייתי לבקר את ... והוא זקוק לרפואה גדולה מהשמים כי הרופאים אומרים שצריכים להשתיל לו כִּלְיָה חֲדָשָׁה רחמנא לישזבן, ואת גדל היסורים שעובר אי־אפשר לתאר ולשער כָּלֵל, ורגליו נפוחות מאד, וגם ידו האחת מאד מנפחת, וממש לבי נשבר בקרבי בשברי שברים, ואיך יעלה על הדעת שאין לי עסקים אחרים רק לחשב מחשבות על זולתי.

ראה להקריא את המכתב הזה ל... דרך הטלפון, וכשיבוא תמסר לו את המכתב, כי מי יודע מה לשון הרע יכול לגרם, ויש לי כבר מספיק שונאים וצרות וכו', ואני לא מחפש שונאים וצרות חֲדָשִׁים וכו' וכו'.

ראה לצלצל ל... ומסתמא יהיה בדירתך בפעם שמונה או תשע, ותאמר לו שיעמד חזק על הגגן, שיבוא מחר ביום רביעי אצלכם, ויתחיל את המלאכה, כי כפי ששמעתי יש כבר מסירה, ועל־פני צריכים להזדרז מה שיותר מהר לגמר עם הגג, וידעתי מראש מה יקרה בסוף, בשביל זה זרזתי כל־כך כל הזמן שצריכים לגמר עם הגג, והקדוש־ברוך־הוא יעזר, שנוזכה לתקן את הגג שלנו, שהיא המזח מחשבה, שלא יפנסו בו שום מחשבות זרות, רק לחשב ממנו יתברך.

ראה להתקשר עם ... או עם גם ... אולי יודע מה קרה עם ... בענין הדירה, כי מאד רציתי, שהוא יפנס לגור שמה, כי יש בדעתי לפתח ישיבה קטנה עוד בחדש מנחם אב.

המחפה לתשובה מהירה...

י"ח תרסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְשִׁמּוֹחַ אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, כִּי הַשִּׁמְחָה בְּבֵית מִשְׁרָה אֶת הַשְּׂכִינָה, וְכִשֶּׁהַשְּׂכִינָה בְּבֵית אֹז הַהַצְלָחָה בְּבֵית.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם: מְקַרְא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדָרְשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עָרוּךְ, זֶהֱרַר וְתַקּוּנִים, וּמְכַל לְמוֹד אֶפְלוֹ קִצָּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה. הַעֲקָר חִזּוֹק וְאַמֶּץ, שְׁשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, וְצָרִיכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצָּת מְכַל הַשְּׁעוּרִים הַנִּלְל, וְכָל הַמְרָבָה — מְרַבִּים לוֹ אוֹרוֹת צַחְצַחוֹת מִהַשְּׂמִים.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַתָּה מִמְּשִׁיךְ לְהַחֲזִיק בְּיַדִּים אֶת מְקוֹם בֵּית-הַמְדָרְשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר לְךָ, שְׁתִּהְיֶה לְךָ פְּרֻנְסָה וְשִׁפְעַ גְּדוֹל מְזֵה.

רְאֵה לְכָתֹב לִי מִכְתָּב וּמִמַּשׁ תְּחִינִי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשְּׂמִים...

י"ח תרסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד הֶרֶב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי שְׁתַּמְסֵר שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם אִם אֶפְשֶׁר גַּם בְּכוֹלֵל
 "אוֹר הַמַּאִיר" עַל-כָּל-פָּנִים שְׁעָה אַחַת, כִּי כְּפִי שְׁמִסְפְּרִים לִי אֲנָשִׁי
 שְׁלוֹמְנוּ, מָאד מָאד הֵם נִהְנִים מִהַשְׁעוֹר שְׁלָךְ, וְעַל-כֵּן מַה טוֹב וּמַה
 נָעִים אִם תּוּכַל לָתֵת אֶת הַשְׁעוֹר בְּכָל יוֹם, וְאֲדַאֵג שְׁיִכְנַס לְךָ אֵיזָה
 סְכוּם חֲדָשִׁי, וְכֵן יֵשׁ לִי תִכְנִית עַל כּוֹלֵל עָרֵב גַּם-כֵּן, לָתֵת לְכֻלָּם
 שְׁבָאִים אֶל הַשְׁעוֹר אֵיזָה סְכוּם חֲדָשִׁי, בְּאִפְּן שְׁיִתְרַבֶּה הַכוֹלֵל, כִּי
 הוֹלֵךְ לִי מָאד בְּחַיִּים, שְׁיִהְיֶה הַמְּקוֹם מְקוֹם תּוֹרָה, וְיִתְרַבּוּ שְׁעוֹרֵי
 תּוֹרָה, וְנִזְכָּה לְהַקִּים "עִיר בְּרֶסֶלֶב" בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמְּלָה, עִיר שֶׁל
 תּוֹרָה וּתְפִלָּה, עִיר שֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד, עִיר שֶׁל אֲהָבָה, עִיר שֶׁל שְׂמֵחָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם
 דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יֵשׁ לִי
 בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת לְבִשָׁר, שְׁכַמָּה מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת רוּצוֹת לְהַכְנִס לְגוֹר
 בְּיַבְנָאֵל, אֲבִרְכִים בְּנֵי תּוֹרָה, וְכֵן יֵשׁ בְּדַעְתִּי לְפִתּוֹחַ תִּכְוֶה-וּמְיָד עוֹד
 בְּחֲדָשׁ מִנַּחֵם אָב יְשִׁיבָה קְטָנָה לְגִילָאִים 12 14, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יַעֲזֹר לִי, שְׂאֵזְכָה לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפַּעַל חֲשָׁקִי וּרְצוֹנִי.

רְאֵה לְהַחֲדִיר לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ אֲמוּנָה פְּשוּטָה, וּכְשִׁישׁ לְאָדָם
 אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי יֵשׁ לוֹ הַכֹּל, וּכְשִׁאֵין אֲמוּנָה, אֵין לוֹ כְּלוּם,
 וְעַל-כֵּן הִזְהִיר רַבְּנוּ ז"ל כָּל-כָּף עַל עֲגִינַן הָאֲמוּנָה יוֹתֵר מִהַכֹּל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
 שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרע.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
 מִמְּכֶם, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכְּפוּ לְבִשָׁר לִי תְּמִיד

בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, עַד הַבְּשׂוּרָה הַכִּי חֲשׂוּבָה, שֶׁתִּפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

נָא וְנָא רְאוּ לְחַדָּשׁ אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, אֶת תְּשׁוּבָתְכֵי לְעִזּוֹר בְּחֻנוּף הַתִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּבְזָכוֹת תִּזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, כִּי זֶה זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד, כְּשֶׁזּוֹכִים לְחַנּוּף אֶת נַעֲרֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בְּזָכוֹת זֶה הַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ־הוּא מְשַׁלֵּם תְּזָרָה לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וְאִתָּה רְאֵה לְצַרְף אֶת עֲצָמְךָ בְּאִיזָה שְׁעוֹר תּוֹרָה שְׁנוֹתֵן הָרַב ... אוּ בַיּוֹם אוּ בַלַּיְלָה בְּשַׁעֲהַ שְׁנַח לָךְ, כִּי כְּדָאֵי לְלַכֵּת אֶל שְׁעוֹר תּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חַיִּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ, וּבְזָכוֹת זֶה יִשְׁפַּע עָלֶיךָ שְׁפַע גְּדוֹל, כִּי אַרְךָ יָמִים בַּיְמֵינָה, וּבְשִׂמְאַלָּה עֲשֶׂר וְכָבוֹד.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל יְגִיעָה וְיִגִיעָה שֶׁאִתָּה מְתִינֵגַע בְּעִנְיָן עֲשִׂית הַתּוֹרָה לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, תָּבוֹא לָךְ לְתוֹעֵלַת עוֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִכָּל שָׂכָן בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי בְּזָכוֹת הָאֹר שֶׁאִתָּה מְאִיר בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת תִּזְכֶּה לְבֵן שִׂיאִיר אֶת הָעוֹלָם בַּתּוֹרָה, הֵינּוּ מְלַבֵּד הַשֶּׁכֶר שֶׁתִּקְבֵּל עַל עֲבוֹדָתְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת, כְּמוֹ־כֵן וְיֹתֵר מִכֵּן בְּאִין עֲרָף כָּלֵל תִּקְבֵּל שֶׁכֶר בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי אָבִיו שֶׁל שְׂאוֹל הַמֶּלֶךְ הַדְּלִיק גִּירוֹת לְרַבִּים, עַל־יְדֵי־זֶה זָכָה שִׁיַּצָּא מִמֶּנּוּ בֵּן שֶׁמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה מִשְׁכָּמוֹ וּלְמַעְלָה.

הַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ תָּמִיד, וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּקֶרֶב בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרע"א.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הֵן אָמַת שְׁצָרִיכִים לְהִצְטַעַר בְּצַעַר שֶׁל חֵבֶר,
אֲבָל לִפְלִי בְּדַעְתּוֹ בְּשִׁבִיל זֶה, אֲסוּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן, אֲדַרְבֵּה בְּזֶה
הָעוֹלָם צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם.

אודות נְסִיעָה לְצִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, וְגַם אֲנִי נוֹסֵעַ
כַּמָּה פְּעָמִים בְּשָׁנָה בְּעִזְרַתוֹ יְתֻבְרָךְ, אֲבָל לְבֹא לְכָאן, זֶה חֲבַל מְאֹד
מְאֹד וּבְזָבוּז כֶּסֶף, כִּי מִמִּילָא אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַגִּיעַ
בְּיוֹם שְׁנֵי י"ב תַּמּוּז, וְלִשְׁבוֹת שָׁם שַׁבַּת אַחַת עִמָּכֶם, וְעַל-כֵּן חֲבַל
עַל הַהוֹצָאוֹת, כִּי פֹה אֵין לִי כְּלוּם וְכוּ'.

תּוֹדָה רַבָּה עַל זֶה שְׁאַתֶּם עוֹזְרִים לִי, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לָכֶם תָּמִיד, וְתִזְכְּרוּ לְהַדְפִּיס חֵלֶק אַחַר חֵלֶק מְסַפְּרֵי "אֲשֶׁר בַּנְחַל",
אֲשֶׁר שָׁם טְמוּנִים אִוּרוֹת צַחְצַחוֹת, וְהַסְפָּרִים הָאֵלוֹ עוֹד יַעֲשׂוּ פְעֻלָּה
גְּדוֹלָה בְּעוֹלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ עֲלֵיכֶם תָּמִיד.

נָא בְּעָרֵב לְדוּחַ עַל-יָדֵי ... אִם בָּאוּ הַגִּנְגָּנוּם.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרעב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתֻבְרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדָּר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד שְׂמַחְתִּי וְכוּ', אִךְ אֲנִי עוֹמֵד בְּשִׁלִּי, רַק סְבָלָנוֹת, וְאִם הָיִיתָ
מְצִיִּית אוֹתִי מֵהִתְחַלָּה, הַכֹּל הָיָה מְסֻתָּדָר וְכוּ', וְזֶה דְּבָר נוֹרְמָלִי,
שְׁלוֹקַח הַרְבֵּה זְמַן, וְלֹא צָרִיכִים לְהַכְנִס בְּמַתַּח בְּשִׁבִיל זֶה, וּמְכַל שְׁפָן
לֹא לְלַכֵּת אֵל רוֹפְאִים, רוֹפְאֵי הַכֹּל וְכוּ' שְׁנוֹתָנִים זְרִיקוֹת וְכוּ', שֶׁהֵם
מְקַלְקְלִים יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר מְתַקְנִים, וְזֶה בְּרוּר, עַל-כֵּל-פְּנִים אִךְ שֶׁהוּא

רק סבלנות ואהבה גדולה, והקדוש-ברוך-הוא יעשה את שלו, כי העקר הוא שלום ואהבה, שזה משרה את שכינתו יתברך בבית.

אודות משלי, שיר השירים, קהלת, שמסגל לגבורת אנשים, זה מוכא מרבנו ז"ל בתיי-מוהר"ן, סימן תס.

ואודות השס"ה לאוין, צריכים לשמור מכלם, ואין לומר שיש שמר מלאו זה יותר משני, כי צריכים לשמור הכל, רק במצוות עשה יש בחינת אבוך במאי הוי זהיר טפי (שבת קיח:), אם אפשר לקבל על עצמו לכתב ספר תורה על זכות שניכם, זה טוב מאוד, ויכולים לעשות בתשלומים של עשר שנים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

את הספר יש לי רק חלק א'.

י"ח תרעג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהעלותך, י"ז סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

תהיה בקשר עם ... גרו יאיר, ושידוח מה פעלו הגננים ואיפה מחזיקים הרצפים, וכן האם כבר גמרו את הספסלים והשלחנות.

העקר ראה לחזק עצמך מאוד מאוד, כי כל העולם כלו צריכים לרחמים מרבים, ועקר העצה הוא רק להדפיס ספרי רבנו ז"ל, ולהפיצם במסירות נפש הכי גדולה, עוד מעט יהיו חדשות נפלאות בכל העולם כלו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שגנזה לשמע ולראות בגלוי.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלת ישראל, ישמר את כלל ישראל, ויפלו כל אויבינו תחת רגלינו, ותצמח קרן ישראל.

המצפה להתגלות פבוד שמים...

י"ח תרעד.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם אֶל ... תַּחֲיָה.

נָא לְצַלְצֵל לְ... תַּחֲיָה, וְלוֹמַר לָהּ בְּשִׁמִּי, שְׁהִיּוֹם הוּא יוֹם גְּדוֹל, שַׁבַּת־קֹדֶשׁ נִכְנָסֶת בְּשַׁעַה שִׁבְעַ בְּעֶרְךָ, וְעַל־כֵּן עַד שַׁעַה שְׁלֹשׁ — שְׁלֹשׁ וַחֲצִי יְכוּלִים לַעֲבֹד, וּמִלְבַּד זֹאת זוֹ זְכוּת הַרְבִּים שְׁאִין כְּמוֹתָהּ, וְעַל־כֵּן שְׁתַּנִּיחַ אֶת בַּעֲלָהּ וְהִילְדִים לַעֲבֹד עַד אֹז, וּבְזְכוּת זֶה תִּתְבָּרַךְ מִפִּי עַלְיוֹן, וְתַהֲיָה לָהּ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה.

הַמֵּאַחַל לָהּ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרעה.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל מַעֲלַת הַרְבַּ הַצְּדִיק הַמִּפְרָסֵם ר' ... שְׁלִיט"א, רֵאשׁ הַכּוֹלֵל

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶתְמוּל אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וְאַף שֶׁטְרַדוֹתֵי רַבּוֹ כְּמוֹ שָׁרְבוּ, אִמְרָתִי לְרוּץ שׁוֹרוֹתִים אֵלֶיכֶם.

בְּעִנְיַן שְׁאַתֶּם מְבַקְשִׁים כְּמָה פְּעָמִים מְחִילָה, אִם חִס־וְשְׁלוֹם, פְּגַמְתֶּם בְּכַבוּדִי, בְּזֶה שְׁאַתֶּם מְעִירִים אֵילוּ הָעֲרוֹת, חִס־וְשְׁלוֹם, אֲדַרְבֶּה תוֹרָה הִיא, וְכֵן דַּרְבֶּה שֶׁל תוֹרָה לְהַקְשׁוֹת וּלְבַרֵּר, וְזֶה דַּרְבֶּה שֶׁל תוֹרָה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הִיסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל הוּא גְלוּי הָאֱמוּנָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ בְּפִרוּשׁ, אֲשֶׁר כָּל עִנְיָנוּ הוּא אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁפַּעַם אַחַת הִתְבַּטָּא וְאָמַר (שיחות־הַר"ן, סִימָן לג): אֶצֶל הָעוֹלָם אֱמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן, וְאֶצֶל אֱמוּנָה הוּא דְבַר גְּדוֹל

מָאד, וְעַקֵּר הָאָמוּנָה הַיָּא בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְחֻקֵּירוֹת כָּלֵל, רַק בְּפִשְׁיטוֹת גְּמוּרָה כְּמוֹ שֶׁהַנְּשִׁים וְהַמּוֹן עִם הַכְּשָׁרִים מְאָמִינִים. וְהַזְהִירָנוּ מָאד מָאד וְאָמַר, שֶׁהוֹלֵכֶת אֶפִיקוֹרְסוֹת גְּדוּלָּה עַל הָעוֹלָם, וַיְהִי נִצְרָכִים לְהַתְחַזֵּק בְּאָמוּנָה פְּשׁוּטָה, וַיְהִי קָשָׁה מָאד מָאד, עַד שֶׁיְהִי קִמְץ קִטְן שֶׁל אַנְשִׁים כְּשָׁרִים, שֶׁיְהִי חֻזְקִים בְּאָמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן לַה, וְסִימָן רַכ), וְכֵן אָמַר לְתַלְמִידוֹ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל: בְּשַׁעַה שֶׁאַתָּה תַחְדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה וְתַגִּיעַ אֶל עֵינֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק וְעֵינֵי גְלוּי אָמוּנָה, תִּרְחִיב עִם הָעֵט, וּבְזוֹ הַלְשׁוֹן אָמַר: צוֹשְׁפְרִיט דְעַם פְּעַן, כִּי בְעֵינֵינִים אֵלֶּה צְרִיכִים לְהֶאֱרִיף מָאד מָאד, וְהֵנָּה, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, אָנוּ רוֹאִים מַה שֶׁקוֹרָה עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם, אִיף שֶׁנִּתְקַיְמָה נְבוֹאָתוֹ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אִיף שֶׁכָּל הָעוֹלָם כָּלוּ מְלֵא כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְכֵן אוֹמְרִים מִהֶרֶב הַקְּדוּשׁ ר' יִשְׂרָאֵל מְרוֹזִין זי"ע, שֶׁקָּדַם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יִצְטָרְכוּ לְטַפֵּס עַל קִירוֹת יִשְׂרָאֵל כְּדִי לְהַגִּיעַ אֶל אָמוּנָה (כֶּף אָמַר בְּפִירוּשׁ, כְּאוֹמֵר, כְּמוֹ שְׂאִי-אֶפְשֶׁר לְטַפֵּס עַל קִירוֹת יִשְׂרָאֵל, כֵּן אִי-אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ אֶל אָמוּנָה פְּשׁוּטָה); וּמִי שֶׁמִּתְבּוֹנֵן מַה שֶׁקוֹרָה בְּדוֹר הַזֶּה, עוֹמֵד מְרַעִיד וּמְשַׁתוֹמֵם, עַד שֶׁהָאָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ נֶעְלָמָה לְגַמְרִי, וְלִכֵּן כָּל עֵינֵינוּ הוּא רַק לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְצְרִיכִים לְחַזֵּר עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מְסֻפֵּר, כְּלִי הַאִי וְאוֹלֵי נִזְכָּה לְהַכְנִיס בְּעַצְמָנוּ יְדִיעָה זוֹ, אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבְפָרֵט שְׁמוּבָא מְגוּרֵי הָאָרֶץ ז"ל, שֶׁקָּדַם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יִתְגַבְּרוּ וַיִּתְפַּשְׁטוּ דוֹר הַמְּבוּל, שֶׁהוּא הַנְּאוּף וְהַשְּׁחֵץ בְּעוֹלָם, וְכֵן דוֹר הַהַפְּלָגָה, שֶׁהֵם הַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת בְּעוֹלָם, לִכֵּן צְרִיכִים לְהַכְנִיס בְּעַצְמוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת עֵינֵי אָמוּנָה. וּמוּבָא בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ (קְדוּשִׁים פַּד): כִּד חֲזִי רַבִּי שְׁמַעוֹן גְּשִׁי שְׁפִירִין אָמַר, אֵל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִים, וּפְרַשׁ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לו', וְסִימָן עב), אֲשֶׁר נְאוּף הוּא מְלָכוֹת הַרְשָׁעָה עֲבוּדָה זָרָה גְּמוּרָה, כִּי בְּזֵה שְׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצִיאֹת מְאִיזוֹ אֲשֶׁה, עַל-יְדֵי-זֵה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הוּא עוֹבֵר עַל "אֵל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִים", בְּשֶׁבִיל זֵה סְגָלָה לְבַטֵּל הַרְהוּרֵי נְאוּף — לְקָרוֹת "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְי"ה אֱלֹהֵינוּ הַיְי"ה אֶחָד", "בְּרוּךְ שֶׁם כְּבוֹד

מִלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד", כִּי בָזָה שְׂאֵדָם מִחֻזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה, וּמִחֲדָר בְּעֲצָמוֹ אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, עַל-יַד־יְהוָה הוּא זוֹכֶה לְהִגִּיעַ לְמַחֲזִין נְקִיִּים, מַחֲזִין בְּהִירִים, וְגַם לְעֵינַיִם קְדוֹשׁוֹת, בְּוֹדָאֵי לֹא מְדַבְּרִים מִשׁוֹטִים, שְׂיִלְכוּ לְהִסְתַּכֵּל לְכַתְחֻלָּה, חֲלִילָה וְחַס, עַל נָשִׁים, אֲשֶׁר הוּא עֲוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְעַל-פִּי דְבָרֵי הַרְמַב"ם הוּא בְּכָלֵל גְּלוּי עֲרִיּוֹת לְהִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים וְכוּ', אֲלֹא מְדַבְּרִים כְּאֵן, שְׂבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אָנוּ נִמְצָאִים בְּדוֹר כְּזֶה, שֶׁהִבְלִבוּלִים רַבִּים מְאֹד מְאֹד מְדַעוֹת שׁוֹנוֹת, כִּי כִּשְׁם שְׂפָרְצוּפֵיהֶם שׁוֹנִים כֶּף דַּעוֹתֵיהֶם שׁוֹנוֹת, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ דְרָכִים וְהִנְהִיגוֹת אַחֲרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ רַק עַל נִקְדָּה זוֹ שֶׁל אִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז כִּשְׂאֵדָם זוֹכֶה לְאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה, הוּא מִתְחַבֵּא אֲצִלּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְנִצּוֹל מֵהַכֵּל. וְאִיךָ זוֹכִים לְאִמּוֹנָה שְׁלֵמָה? עַל-יַד־יְהוָה שְׂמַרְגְּלִים אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּפְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, שְׂזָה נִקְרָא אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל הַתְּבוּדוֹת, שְׂאֵדָם צָרִיךְ לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לִיחַד לְעֲצָמוֹ מְקוֹם פְּנוּי, שְׂאֵין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וְלִשְׂיחַ וְלִסְפָּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכִפִּי שְׂיִתְגַּבֵּר וְיִתְחַזֵּק וְיִתְאַמֵּץ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, כֵּן יִטְהַר מִחוּ וּמִחֲשַׁבְתּוֹ, וְיִגִּיעַ אֶל אִמּוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, עַד שֶׁשׁוּם דְּבַר שְׂבַעֲוֹלָם לֹא יוּכַל לְבַלְבֵּל אוֹתוֹ, כִּמּוּכָא בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רמב), שְׂיֵשׁ אַרְיָה אֲנַפִּין דְקִלְפָּה, שֶׁהִיא תְּאֹת נְאוּף, הַפְּרִיצוֹת, הַשְּׂקוּץ וְהַשְּׂחִץ וְכוּ' וְכוּ', שְׂמִסְתּוֹכֶכֶת בְּעוֹלָם, שְׂבָכָל מְקוֹם שֶׁרַק מְסִתּוֹכְבִּים, רַחֲמָנָא לִישְׂזֹבֵן, רוֹאִים נְאוּף וּפְרִיצוֹת וְחֲאוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְנִגְדָה זֶה יֵשׁ אַרְיָה אֲנַפִּין דְקִדְשָׁה, שְׂאֵדָם יִכְנִים בְּעֲצָמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׂעַל-יַד־יְהוָה יַעֲלֶה אֶל שְׁלֵשׁ רֵאשׁוֹנוֹת דַּעֲתִיק, וְיִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הָאֲרָה נּוֹרְאָה וְנִפְלְאָה בְּגִלּוּי אֱלֻקוֹת.

וּבְאִמַּת כִּשְׂאֵדָם מִחֻזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה, אֵז הוּא זוֹכֶה לְמַחֲזִין מִיִּשְׁבִּין, מִמֶּשׁ כְּמוֹ אָדָם שֶׁקָּם מִשְׁנָה שְׂיִשֵּׁן כְּמָה שְׂעוֹת שְׂאֵז מִחוּ מִיִּשְׁב, כְּמוֹ-כֵן מִי שְׂמִכְנִים אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְהִסְתַּכֵּל עַל כָּל דְּבַר שְׂבַעֲוֹלָם, שֶׁהוּא רַק

כָּלִי לְגִלּוּי אֱלֻקוֹת, עַל-יַד־יְהוָה הוּא זֹכֶה לְמַחִין מִיִּשְׁבִּים (עין לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סימן לה).

וְעַל-כֵּן כָּל דְּבוּרֵינוּ הוּא רַק עַל קֶטֶב זֶה, וְאַנְחֵנוּ דוֹלִים מִסְפָּרֵי "לְקוּטֵי-הֶלְכוֹת", וּמִשְׁקִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל עַל-יַדֵי הַקְּנֻטְרָסִים בְּלִשׁוֹן קֶלֶה וְצַחָה, כְּדֵי לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְעַל-כֵּן אֵין עֲלֵיכֶם לְהַקְשׁוֹת עֲלֵינוּ שׁוּם קִשְׁיוֹת, אֲדַרְבָּה, אִם יֵשׁ לְשָׂאֵל קִשְׁיוֹת הוּא, שְׂרוּאִים בְּדוֹר הַזֶּה נִמְצְאִים יִשְׁבֵּה שֶׁל מְקַבְּלִים שְׁלוּמֵדִים חֲכַמַת הַקְּבֵלָה, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲגִיגָה יא): וְלֹא בְּמִרְכָּבָה בְּיַחֲדִיד, אֲלֵא אִם-כֵּן הָיָה חֶכֶם וּמַבִּין מִדַּעַתוֹ; הֵינּוּ אֶפְלוּ חֲכַמַת הַקְּבֵלָה צְרִיכִים לְלַמֵּד בְּאֵימָה וּבִירָאָה, בְּרַתֶּת וּבְזִיעַ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְלֹא פֶּאֶשֶׁר נְהוּג עַכְשָׁו, שְׁיִוִּשְׁבִים בְּיַחֲדִיד אֲבָרְכִים, וְלוֹמְדִים אֶת "עֵץ חַיִּים", וּמְסַבִּירִים זֶה לְזֶה כְּאֵלוּ מְדַבְּרִים מְאִיזָה כּוֹבֵעַ שֶׁל בֶּן-אָדָם, אוּ מְאִיזָה מְעִיל שֶׁל בֶּן-אָדָם, וְשׁוֹכְחִים שְׁמֵדַבְּרִים פֶּה מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוּש־בְּרוּךְ-הוּא, וּמְדַבְּרִים בְּזֶה כְּאֵלוּ מְדַבְּרִים מְאִיזָה יְלוּד אִשָּׁה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, שְׁמַקְצִיצִים בְּנֻטִיעוֹת, וְזֶה מֵרָאָה שְׂאִין לָהֶם אֲמוּנָה כָּלֵל, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא לוֹמֵד אֶת הַפְּתָבִים בְּאֵימָה וּבִירָאָה, בְּרַתֶּת וְזִיעַ, וּמִפְּחַד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִיךָ יַעֲלֶה עַל דַּעַתּוֹ, שְׁיִלְמַד בְּצוּתָא בְּרַבִּים, בְּשַׁעָה שְׂדָא לְדָא נִקְשָׁן, וְעַצְמוֹתָיו צְרִיכִים לְרַעַד וּלְפַחַד, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי הָאִישׁ הָאֵלְקִי הַרְבִּי ר' אֱלִימֶלֶךְ זי"ע בְּהַנְהַגוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת, וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ: וְלִפְעָמִים יִלְמַד בְּאֵימָה בְּמַעַט אִיזָה פְּתָבִים מֵהָאֲרִיז"ל, וְכֹל זֶה בְּאֵימָה וְיִרְאָה וּפְחַד ה', בְּדוֹרוֹת הָרֵאשׁוֹנִים הָיוּ נִשְׁמוֹתֵיהֶם נִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת, וְהָיוּ נִשְׁמָרִים מְנוּעוּרֵיהֶם מִכָּל חֲטָא וְעוֹן, וְהָיוּ נִשְׁמוֹתֵיהֶם רְאוּיִים וּמְסֻגְלִים לְלַמֵּד חֲכָמָה זֹאת, אֲבָל עַתָּה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, שְׁיֵישׁ לָנוּ גּוּף עַכּוֹר וְחִמְרַ עֵב, צְרִיךְ הָאָדָם לְזַכֵּךְ וּלְכַבֵּס עַצְמוֹ מִכָּל חֲטָא, וּלְזַכֵּךְ נִשְׁמָתּוֹ, וּיְבִין הָאָדָם אִם זָכָךְ נִשְׁמָתּוֹ, פֶּאֶשֶׁר אֵין הַיִּצָר הָרַע, מְסִיתוֹ לְשׁוֹת וְהַבְּלִים פֶּאֶשֶׁר בְּתַחֲלָה, וְאִזּוֹ יוֹכֵל לְלַמֵּד בְּכָל פֶּעַם הַפְּתָבִים, וְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ יִזְכֶּהוּ, אִם יִזְכֵּךְ מִחֲשַׁבְתּוֹ בְּקִדְשָׁה בְּאֵמָת וּבְתַמִּים, שְׁיִפְתָּחוּ לוֹ שְׁעָרֵי הַחֲכָמָה מֵהָאֲרִיז"ל, אֲשֶׁר לֹא-כֵן, כָּל זְמַן שְׁמַלְבָּשׁ בְּתַאוּת גּוֹפְנִיּוֹת

פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, וְלִהְרִגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ
 בְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְלֹא יַעֲזֹב, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם,
 אֶת עֲצָמוֹ כְּרַגַּע וְדִיָּקָא, עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק וְלַעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם
 הַזֶּה בְּשְׁלוֹם, וְיִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹרִים כְּסֻדְרָן
 בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, הִלְכוֹת וְאַגְדוֹת, בְּרִיתוֹת וְתוֹסְפּוֹת.

וְעַל-כֵּן עָמוֹ הִסְלִיחָה, אֲשֶׁר מִסְתַּמָּא לֹא הִבִּין אֶת כְּוִנָּתָנוּ וְכוּ',
 כִּי כָּל כְּוִנָּתָנוּ רַק לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה פְּשוּטָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וְרַק
 עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לַעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת נְקִי מִכָּל
 מִיַּי דְּרָכִים נְבוֹכִים וְכוּ', וּמִכָּל מִיַּי שְׁטִיּוֹת שְׁמֻדְבָּק הַיֵּצֵר הָרַע
 לְאִישׁ כְּשֶׁר וְכוּ', וּמִכָּל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן שְׁצָרִיכִים לְבָרַח מִכָּל מִיַּי
 מִפְּלָגוֹת, וְלֹא לְהִתְחַבֵּר עִם שׁוֹם מִיָּנִים וְאַפִּיקוֹרְסִים, רַק לְהַחֲדִיר
 אֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּעֲצָמוֹ, בְּאֲשֶׁתּוֹ וּיְלָדָיו וּבַהֲשׁוּמְעִים לְקָחוּ,
 וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁבַאֲמַת נִזְכָּה לְהַגִּיעַ לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה
 וּמְזַכָּת, עַד שְׁנִזְכָּה לְרִאוֹת מִכָּל דְּבַר אֶת אֲמַת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ,
 וְנִתְחַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
 שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת,
 וְתִקְרְבוּ הַמּוֹן מִקְרָבִים לְתוֹרָה וּלְיִרְאַת שְׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

י"ח תרעו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֻדְרַת בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִם מִצַּד אֶחָד מְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי
 לְשִׁמְעַת אֶת הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְאִיךָ שְׁיִישׁ לְךָ רְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִין לְהַשְׁאֵר לְגוֹר
 בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וְאֶת גְּדֵל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁהִיְתָה לְךָ כָּל

הַשָּׁנָה בַּחֲנוּךְ הַיְלָדִים בְּבֵית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא", אֲכַל מִצַּד שְׁנֵי, אָנִי מְאֹד מְצַטְעֵר מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלַיךָ.

וְהִנֵּה בְּעֵינַי הַגְּשָׁמִיּוֹת, עוֹד כַּמָּה שָׁבוּעוֹת אָנִי מַגִּיעַ לְאַרְצִנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְאִזּוּ יֵשׁ לִי תִכְנִית לַעֲשׂוֹת מַשְׁהוּ בְּשִׁבְלֵיכֶם, שְׂתִרְחַב לָכֶם בְּפִרְנִסְתְּכֶם, וְכֵן דִּבְרַתִּי עִם כַּמָּה אָנָּשִׁים, שֶׁמְעַנְיָנִים לְקִנּוּת פְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל בְּעֵלְךָ, וּבְאַפֵּן הַזֶּה תוּכְלוּ לְצַאת מֵהַחֹבוֹת.

הֵן אַמֶּת, אָנִי מִבֵּין אֲשֶׁר הוּא דְבָר קָשֶׁה מְאֹד מְאֹד לְגוֹר שֶׁם וּבְפֶרֶט בְּשִׁכִּירוֹת, כִּי זֶה מָה שֶׁהוֹרֵס אֶתְכֶם לְגַמְרִי, כִּי אִם הֵיְתָה לָכֶם דִּירָה מִשָּׁל עֲצָמְכֶם, הִיָּה לָכֶם קֵל יוֹתֵר, כִּי אִזּוּ הֵייתֶם מְסֻדָּרִים מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵינוּ דוֹמָה הָאָדָם הַגֵּר בְּשָׁלוֹ מִשְׁגֵּר אֲצֵל אַחֲרִים, וּכְמֵאֲמָרָם וַ"ל (וְיִרוּשָׁלַיִם מוֹעֵד קָטָן, פֶּרֶק ב', הַלְכָה ד'): שְׂמַחָה לְאָדָם בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא דָר בְּתוֹךְ שָׁלוֹ, וְסוּף כָּל סוּף בְּשִׁאֲדָם דָּר בְּתוֹךְ שָׁלוֹ, יֵשׁ לוֹ נִיחָא, וְיִכּוֹל לְהִסְתַּדֵּר יוֹתֵר, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְלָכֶת עַל הַכּוּוֹן הַזֶּה, שִׂיְהִיָּה לָכֶם בֵּית דִּירָה מִשָּׁל עֲצָמְכֶם.

גַּא וְנָא רְאוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וּתְחַזְקוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם מִרִיב וּמַחְלָקָת, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, שִׁאֲדָם שָׁשׁ וְשִׂמְחָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, וְהַשְׁלוֹם מְצוּי בֵּינֵיהֶם, וְעַל-כֵּן עָשׂוּ מָה שֶׁתַּעֲשׂוּ, רַק שִׂיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּינְךָ לְבֵין בְּעֵלְךָ, וּתְחַזְקֵי וּתְאָמְצֵי אוֹתוֹ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאָנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלָל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְצַאת מִכָּל הַחֹבוֹת שֶׁלָּכֶם, וְתִצְלִיחוּ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵי לְכַתֵּב אֶת וּבְעֵלְךָ מְכַתֵּב אֶחָד פְּעַם בְּשָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיוּ אוֹתִי.

י"ח תרעז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ב.
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח נְגִיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
 מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

מִדֵּי כְתָבִי מִכְתָּב לְאִשְׁתְּךָ, אִמְרָתִי לְכַתֵּב גַּם לְךָ, בְּאַמֶּת לֹא יֵצֵא
 לִי לְדַבֵּר עִמָּךְ כָּל הַזְמַן, וְעַל־כֵּן לֹא יִדְעַתִּי שְׂאֵתָה כָּל־כָּךְ בְּצַעַר וְכוּ',
 וּבְאַמֶּת אֲשֶׁרִיךְ, שְׂצַעֲרָךְ הוּא, שְׂקִשָּׁה לְךָ לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִגְזֵן וְתִיקִין,
 וּבְאַמֶּת אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת
 אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִהְיֶה חֲזָקִים בְּעִנְיָן מִגְזֵן וְתִיקִין, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה
 שְׂנִמְצָאִים בְּמָקוֹם, וַיְכוּלִים לָקוּם וּלְהִתְפַּלֵּל וְתִיקִין, אֲךָ מֵצַד שְׁנֵי רַב
 רָבָם הֵם עוֹסְקִים עַד שְׁעָה מְאַחֲרַת בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה,
 וְעַל־כֵּן קִשָּׁה לָהֶם לָקוּם לְתַפְלַת הַנְּתִיקִין, וְעַל־יָד לְדוֹן אוֹתָם לְכַף
 זְכוּת, כִּי בְּאַמֶּת אֵתָה צְרִיף לְדַעַת, שְׂלִרְבָנוּ ז"ל יֵשׁ כְּמָה פְּלִגוֹת
 חֲתִלִּים, יֵשׁ אֲצִלוֹ אֲזָרְחִים פְּשוּטִים וְכוּ', וַיֵּשׁ אֲצִלוֹ חֲתִלִּים קָרְבָּיִים
 וְכוּ', וְהֵם אֵלוֹ תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ", שְׂמוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם וְאֶת
 גּוּפָם וְאֶת שְׂמֵם בְּעֵבֹר לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם דַּעַת רַבָּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּמֵלֹא
 מוּבָן הַמְּלָה, וְעַל־יָד לְדַעַת, שְׂזֵה הַדְּבָר הַכִּי קִשָּׁה, לְצֵאת לְחוּץ
 וּלְדַבֵּר עִם בַּעַל בְּחִירָה, וּלְהַחֲדִיר בּוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה, וּלְמַסֵּר לוֹ אֵיזָה
 סֵפֶר מְסַפְרֵי רַבָּנוּ ז"ל, זֹו עֹבֹדָה הַכִּי קִשָּׁה בְּעוֹלָם, כִּי סוּבְלִים
 חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין וּבְזִיוּנוֹת גְּדוּלִים וּשְׂפִיכוֹת דְּמִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל
 זֹאת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת זֹאת, כִּי זֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבָּנוּ ז"ל, שְׂהַנִּיחַ
 לָנוּ צְנוּאָה וְאָמַר: הַעֲבֹדָא שְׂלָכֶם יְהִיָּה, שְׂיִהְיֶה יְפוּצוֹ מַעֲיֵנוֹתֶיךָ חוּצָה,
 וְכֵן זֹו הִיָּתָה צְנוּאָת מוֹהֲרָנָא ת"ת ז"ל לְפָנֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ, וּתְהִלָּה לְאֵל,
 תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ" מְקַיְמִים אֶת זֶה כְּבָר עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה,
 שְׂמַגְלִים וּמְפָרְסְמִים אֶת דַּעַת רַבָּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי
 גְּדוּלָה מְאֹד, וְסוּבְלִים בְּעֵבֹר זֶה בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דְּמִים — הֵן
 מִבֵּית מְשָׁאֵר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂעוֹשִׂים מְזָה כָּל מִינֵי לִיצְנוּת, וְהֵן
 מְשָׁאֵר אֲנָשֵׁי הָעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל בֵּין כָּךְ וּבֵין כָּךְ מִתְּפָרְסְמַת דַּעַת

רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְעָלְיו הָרֵאָה, שְׁאָנוּ רוֹאִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא אֶת הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ בְּאוֹמֵן אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, שְׁמִתְרַבֵּה מְדֵי שָׁנָה בְּשָׁנָה, עַד שֶׁכָּבַר הַגִּיעַ הַמְּסַפֵּר לְכַמָּה אֲלָפִים, וְכֵן כָּל הַשָּׁנָה נוֹסְעִים אֲלֵפֵי תִּירִים מֵאַחֲיֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְהַכֵּל רַק הַיּוֹדוֹת הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שֶׁל תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקְּדוֹשׁ", שְׁמִפִּיצִים אֶת אוֹר וְדַעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ, וְאִין עַל זֶה שׁוֹם וְכוּחַ כָּלֵל, אֲדַרְבֵּה, יֹאמֵר מִי שְׂיֹאמֵר מַה שְׂוֹרְצָה, אֲבָל הַמְּצִיאוֹת הֵיא, שְׂדַבֵּר רַבְּנוּ ו"ל מִפְּרָסֵם בְּעוֹלָם, הוּא רַק הַיּוֹדוֹת הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה שְׁמִפִּיצִים תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקְּדוֹשׁ" בְּכָל כְּדוּר הַעוֹלָם מִמֶּשׁ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְעַל-כֵּן לֹא בַּחֲנָם שְׁהִסְמִ"ךְ-מ"ם עֲזֹב אֶת כָּל הַעוֹלָם כְּלוֹ, וְכֵן עֲזֹב גַּם אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלָקַח אֶת עֲצָמוֹ אֶל תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקְּדוֹשׁ", כִּי הֵם אֲשֶׁר מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם וְאֶת שְׁמָם וְאֶת מְמוֹנָם וְכוּ' וְכוּ' בְּעִבּוּר לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל, וְלִכֵּן אַתָּה צְרִיף לְדוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת.

וּבְכָלֵל הֵיטָה דְרָךְ רַבְּנוּ ו"ל, דְּרָךְ שֶׁל לְמוּד זְכוּת, לְלַמֵּד זְכוּת עַל כָּל בְּרֵי-יִשְׂרָאֵל (עֲיֵן לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֵק א', סִימָן רַפְבּ), עִם כָּל זֹאת אֲנִי מֵבִין אֶת צַעֲרָךְ הַקָּשָׁה וּמִשְׁתַּתֵּף בּוֹ בְּעֵנִין תְּפִלַּת הַנְּתִיקִין, אֲבָל אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַכְשָׁו נִכְנָסוֹת לְגוּר שָׁם עוֹד כְּמָה מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת, וְאֲזִי נוֹכַל לְחַדֵּשׁ אֶת תְּפִלַּת הַנְּתִיקִין, וְלִכֵּן אֵל תְּחַלֵּשׁ דַּעְתָּךְ כָּלֵל, וּבְעֵנִין מְקַוֶּה וְכוּ', הֲלֹא יֵשׁ לְךָ מְקַוֶּה מֵעֵין לְמַעְלָה עַל הַהָר, וְאַתָּה יְכוּל לְטַבֵּל שָׁם, וְלִשְׁבֵּת אַחֲרֵי-כֵן פְּחֲצֵי שְׁעָה, וְלִהְתְּבוֹדֵד עֲצֻמָּךְ עִמּוֹ יְתַבְּרֵךְ עַל רֵאשׁ הַהָר, וְכֵן מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, בְּזִהַר וּבַתְּקוּנִים, מְכַל לְמוּד אֲפִלוֹ קִצַּת דְּקִצַּת, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּרְגִּישׁ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוּב תִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה מִשְׁלָכֶם, שְׁלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוּר בְּשִׁכְנוּת, שְׂאֵז יִקַּל לָכֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵינּוּ דוּמָה אָדָם שְׁגָר בְּשִׁלּוֹ מִשְׁגָּר בְּשִׁל אַחֲרִים, כְּמֵאַמְרָם ו"ל (יְרוּשָׁלַּיִם, מוֹעֵד קָטָן, פָּרָק ב', הַלְכָה ד'): שְׂמַחָה לְאָדָם בְּשַׁעָה שְׁגָר בְּתוֹף שְׁלוֹ; כִּי כְּשֶׁאָדָם גָּר בְּבֵית שְׁלוֹ, אֲזִי יֵשׁ לוֹ הִרְחַבַת הַדַּעַת, וּכְשֶׁנִּתְרַחַבַת דַּעַתוֹ, אֲזִי נַעֲשֶׂה כְּלֵי לְהַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ

עֲרֵבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זִיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְּנָן רְאֵה לְהַחְזִיק מְעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, יִהְיֶה מֵה שְׂיֵהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיֵהְיֶה, וְתִדַּע כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְתִהְיֶה לְאֵל יִהְיֶה כְּמֵה מְנַגֵּיִם — הֵן בְּבִקְרָה וְהֵן בְּעֶרְבָה וְהֵן בְּצִדְהֵי לְשִׁחְרִית, מְנַחָה וּלְמַעְרִיב, וְכֵן כּוֹלֵל לְאַבְרָכִים, תְּלַמּוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, יְשִׁיבָה קִטְנָה וְיִשִּׁיבָה גְדוּלָה לְבַחֲוָרִים, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נְפִשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא רְאֵה, אֶהוּבִי, יְדִידֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּיֹתֵר בְּמִדַּת הַשְׂמִיחָה, וְתִשְׁתַּדֵּל תְּמִיד לְהַשְׁפִּיעַ שְׂמִיחָה לְזוּלָתְךָ "כִּי זֶה כָּלֵל גְּדוּל — כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּישׁ אֶת עֲצָמוֹ מְקַפֵּחַ וְכוּ' וְשׁוֹבֵר וְכוּ', וְחָסֵר לוֹ וְכוּ', זֶה סִימָן שְׂאִינוֹ עוֹסֵק בְּהַשְׁפָּעָה וְלִתֵּן וְכוּ', כִּי רַק רוּצָה לְקַבֵּל, וְעַל-כֵּן אֵין סוּף לְקַבּוֹל, כָּל מֵה שְׂיִקְבַּל יוֹתֵר לֹא שְׁלָם עִם עֲצָמוֹ, וְתְּמִיד חָסֵר לוֹ, כִּי הָרִי אֵינוֹ מְקַבֵּל כְּמוֹ שְׂרוּצָה וְכוּ', לֹא-כֵן כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ רַק לְהַשְׁפִּיעַ וְלִתֵּן לְזוּלָתוֹ, אֲזִי הוּא תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, וְלֹא חָסֵר לוֹ שׁוֹם דְּבַר, אֲדַרְבֵּה הוּא מְשִׁפִּיעַ וְאֵינוֹ מְשִׁפֵּעַ, וְזוֹ הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שְׂתַזְכְּנוּ לְקִנּוּת בֵּית דִּירָה מְשִׁלְכֶם, וְכֵן תְּמַשִּׁיף בְּכַתִּיבַת פְּרִשְׁיּוֹת, וְאֵנִי אֲשִׁתַּדֵּל לְקַחַת מִמֶּךָ אֶת הַפְּרִשְׁיּוֹת וּלְמַכְרֶם, בְּאִפְּן שְׂיֵהְיֶה לְךָ שְׁפַע גַּם בְּגִשְׂמִיּוֹת, וּמְכַל שְׁכֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי עֲבוּדַת הַסּוּפְרוֹת הִיא עֲבוּדָה קְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד, וּכְמֵאֵמֶר הַתְּנָא רַבִּי מְאִיר: "בְּנִי, הֲגִי זֶהִיר בְּמִלְאַכְתְּךָ, שְׂמִלְאַכְתְּךָ מְלֹאכַת שְׂמִים הִיא" (עֲרוּבִין יג.), רַק חִזֵּק לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשְׂמִיחָה, וְאֲזִי יִתְרַחֵב לְךָ גַּם בְּגִשְׂמִיּוֹת; כִּי כְּשֶׁהָאָדָם תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, מְתַרַחֵב לוֹ בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׂמִים...

רְאֵה לְכַתּוֹב לִי מְכַתֵּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲנִינִי.

י"ח תרעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ח סיון ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרֹט שְׂאֵנִי רוֹאֶה מִכְתָּלִי מִכְתָּבְךָ, שֵׁשׁ לָךְ עֲקָרוֹן בַּחַיִּים, שְׁזָה יוֹתֵר שְׁוֵה מִהַכֵּל, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לַחֲיוֹת עִם עֲקָרוֹן בַּחַיִּיו, וְלֹא לְשָׁנוֹת דַּעְתּוֹ בְּכָל פַּעַם וְכוּ', כִּי זֶה מְרָאֶה עַל אִפִּי חֲלָשׁ, לֹא־כֵן כְּשֵׁשׁ לְאָדָם עֲקָרוֹן, הוּא לֹא יִזִּיז אֶת עֲקָרוֹנוֹתָיו עַל שׁוֹם דְּבָר שְׁבָעוּלָם, וְעַל־כֵּן דְּבָר זֶה נִרְאֶה לִי מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְתִמְצָאֵי אֶת בֶּן זִוְגֶךָ הַשֵּׁיף לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמָתָךְ, וְשִׁתְּעֵלוּ בְּיַחַד בְּרוּחָנוּיֹת וְגַם בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְאַחַד יַעֲזֹר אֶת הַשָּׁנִי, וְלֹא כְּדֹאֵי לְקַחַת סֵתֶם בַּחוּר, שֶׁהוּא כְּלִי רִיק, מְכַל שִׁפְּן כְּשֶׁהָיָה פַּעַם חֲרָדִי, וּבָא מִמִּשְׁפַּחַת חֲרָדִים וְעִכְשָׁו נִתְקַרֵּר, וְדִי לְחַכְמָא.

נָא וְנָא לֹא לְהַתְנַפַּח, חֵס וְשְׁלוֹם, עִם הַהוֹרִים, אֲלֹא תִדְעֵי שְׂיָבוֹא גַם יוֹמֶךָ, וְתִמְצָאֵי אֶת בֶּן זִוְגֶךָ מִן הַשָּׁמַיִם, וְתַתְּחַתְּנִי לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְעוֹד תִּכְנִי בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְעוֹד תִּזְכִּי לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפַּעַל אֶת חֲשֻׁקְךָ רְצוֹנְךָ וְכִסּוּפְךָ, וְתִצְלִיחִי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי.

הַעֲקֵר הוּא לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׁמִחָה וְעֲלִיָּזָה, וְתַתְּנִבְרִי מְאֹד מְאֹד עַל הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְעַל הַדְּכָאוֹנוֹת שְׁמִסְבָּכִים אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ', וְתִמְשָׁכִי אֶת עֲצָמְךָ רַק אֶל מִדַּת הַשְׁמִחָה, כִּי הַשְׁמִחָה הִיא סוּד הַהֲצִלָּחָה, כָּל מֵה שֶׁהָאָדָם שְׂמַח וְשֵׁשׁ בְּיוֹתֵר, הוּא מְצִלִּיחַ בְּיוֹתֵר. וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂשִׁמַּח תָּמִיד, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי

שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי ותשכילי בכל דרכך, ויהיה לך רק טוב בחיים.

ראי לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחיני.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תרעט.

בעזרת השם ותפריך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי עליך לדעת, אשר בזה העולם עובר על כל אחד וירדות ונפילות, קטנות וחלישות הדעת, ועקר גדלת בר ישראל — כשזוכה להחזיק מעמד, ולא ישבר משום דבר.

רבנו ו"ל בעצמו גלה לנו למה זכה להגיע אל מדרגתו? מפני שהחזיק מעמד, שקוראים דערהאלטין זיך, וגם עליו עבר מה שעבר, אף מחמת שהחזיק מעמד, זה שהיה בעזרו.

ועל-כן ראה גם אתה להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר שבעולם, אדרבה ראה לעשות התחלה חדשה בעבודת השם ותפריך, והקדוש-ברוך-הוא בנדאי לא יעזב אותך.

העקר ראה להיות תמיד דבוק בו ותפריך, ותמיד תחשב במחשבתך, אשר אין בלעדיו ותפריך כלל, אשר כל רגע ורגע שאדם חושב ממנו ותפריך, הוא זוכה לקיים מצות עשה תדירית של אמונת אמן, להאמין ביחודו ותפריך, ולהתדיר בעצמו אשר אין בלעדיו ותפריך כלל, אשר זה יסוד כל התורה כלה, ואשרי מי שזוכה להגיע אל מדרגה זו, לחשב תמיד ממנו ותפריך, וכשחושבים ממנו ותפריך,

על-ידי-זה נתבטלים ממנו כל צרותיו ויסוריו וירידותיו והרפתקאותיו, לא-כן כשאדם מחזיק בידעו כל מיני שטיות, על-ידי-זה מגרש חס-ושלום את השכינה, וזהו כלל הירידות והנפילות שעוברים על בני-אדם, ששוכחים ממנו יתברך, ועל-ידי שמתמלא מחם ודעתם עם זבל תאוות הבלי עולם הזה, כי כלא במחשבה אתברירו (זהר חלק ב' ונד:), הכל תלוי כפי המחשבה, אם האדם חושב מחשבות טובות, על-ידי-זה ממשיך על עצמו יצר טוב, ואם חושב מחשבות רעות, על-ידי-זה ממשיך על עצמו יצר הרע (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מט); ועל-כן אשרי מי שזוכה להחזיר במחשבתו רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואז טוב לו כל הימים.

גא ונא ראה להתמיד בכל יום בלמוד התורה הקדושה כסדרן, אפלו מעט דמעט, ותהיה קבוע ללמד בכל יום פרשה חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתסיים בכל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י ו"ל, שזוהי סגולה ליראת שמים.

וכן ראה להיות קבוע עם פֶּרֶק משניות, אשר הוא אור וזיו וחיות להנשמה, ואשרי ואשרי מי שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא עם מפרשים, שדבר זה מוצף ומטהר את הנפש מכל מיני חלדה, וזוכה להאיר על נפשו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו. וכן ראה להתמיד במדרש בפרשת השבוע, כי אין לה עוד ספר מוסר יותר גדול ממוסרי חכמינו הקדושים.

ועל פלם — ראה להתמיד בלמוד הפוסקים, ללמד הרבה שלחן ערוך פראנוו של רבנו ז"ל.

ראה לכתוב לי מכתב ממש תחיני.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תרפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְזֶה כַּמָּה שָׁנִים שְׁלֹא שְׁמַעְתִּי מִמֶּךָ וְלֹא רָאִיתִיךָ, כִּי בְּאַמַּת צַעֲרֵי צַעַר גָּדוֹל מֵאֵד מֵאֵד עַל צַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וּכְפִי הַנִּרְאָה כָּל יְרִידָתְךָ וְנִפְיִלְתְּךָ הִיא הַגָּאוֹת וְהַיִּשּׁוּת שְׁנֹכְנְסוּ בְּךָ, וְעַדִּין אֵינְךָ רוֹצֵה לְעֹזֵב אֶת זֶה וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּאַמַּת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לְךָ, וּכְכֹר הָיָה לְךָ בַּת זֹוֵג, כִּי אֲנִי בְּעֶצְמִי הֵייתִי בַּחֲתֻנָּה שְׁלֶךָ, וְהֵייתִי בְּאוֹתוֹ שְׁבוּעַ בְּעוֹד שְׁתֵּי חֲתֻנוֹת, וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לְשִׁנְיָהֶם יְלָדִים וּבְנֵי בֵּית, וְהַכֹּל מִפְּנֵי שְׁבֻטְלוֹ אֶת עֶצְמָם לְגַמְרֵי וְכוּ' וְכוּ'.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַהֲצַלְחָה בְּחַיִּים הִיא רַק לְבִטּוֹל אֶת דַּעַתוֹ וַיִּשּׁוּתוֹ לְגַמְרֵי, כִּי כָּל זְמַן שְׁנֹשְׂאֲרַת אֶצֶל הָאָדָם אֵיזוֹ דַּעַת וְחֻכְמָה, הֵרִי זֶה הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי וּמִשְׁתַּגַּע, כִּי כָּל הַמְשַׁגְּעִים שְׁמִשְׁתַּגְּעִים, הוּא רַק מִחֻמַּת גָּאוֹת וַיִּשּׁוּת וְכוּ' וְכוּ', כִּי רוֹצִים מִשְׁהוֹ, וּכְשִׁנְיָה לֹא הוֹלֵךְ, אֲזַי מִתְּפוֹצְצִים לָהֶם הַעֲצָבִים וְזוֹרְקִים אֶת הַכֹּל, וְעַל-כֵּן עַקֵּר שְׁלָמוֹת הַחֻכְמָה הִיא לְדַעַת, שְׁאִין לָנוּ חֻכְמָה וְשִׁכָּל כָּלֵל, וְתַכְלִית הַיְדִיעָה שְׁלֹא גִדַּע, וְעַל-כֵּן בְּהַתְקַרְבוֹת אֵל רַבְּנוּ ז"ל צָרִיכִים לְסַלֵּק אֶת חֻכְמָתוֹ וְדַעַתוֹ לְגַמְרֵי (עֵינִי לְקוֹטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קכג), וְעַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחַ, לֹא-כֵן כְּשֶׁאָדָם מְכַנֵּס בְּדַעַתוֹ אֵיזוֹ חֻכְמָה וַיִּשּׁוּת, עַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁאֵר בַּחוּץ. וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁיִזְכֶּה לְהִיוֹת בְּטוֹל וּמְבֻטָּל בְּעֵינָי עֶצְמוֹ לְגַמְרֵי, וְלֹא תִהְיֶה בּוֹ שׁוֹם יִשּׁוּת וְגָאוֹת כָּלֵל, רַק בְּטוֹל וּמְבֻטָּל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ לְזֶה.

אֲנוּ רוֹאִים בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ זוֹ פִּרְשַׁת הַמְּרַגְלִים, שְׁהִיוּ אֲנָשִׁים גְּדוֹלִים מֵאֵד מֵאֵד, אֲנָשִׁי שֵׁם, קְרוּאֵי מוֹעֵד, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן נִדְחוּ לְשִׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתְחַתִּיו, וְהַכֹּל מִחֻמַּת הַיִּשּׁוּת וְהַגָּאוֹת שְׁהִיָּתָה בָּהֶם,

בֵּן מוֹבָא בְּזֵהר הַקְדוּשׁ, כִּי הִחְשָׁבוֹן שְׁלֵהֶם הָיָה אִם יִכְנָסוּ לְאֶרֶץ, עַל-יְדֵי-יָהּ יוֹרִידוּ אוֹתָם מִנְשִׂאוֹתָם, וְעַל-בֵּן דְּבָרוֹ בְּגִנְאֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-יָהּ בָּאוּ לְמָה שְׁבָאוּ וְכוּ' וְכוּ', וְגִרְמוּ מֵה שְׁגִרְמוּ וְכוּ', בְּכִיָּה לְדוֹרוֹת, וְהַכֹּל הָיָה מִחֲמַת גְּאֻתָם וְיִשׁוּתָם, וְאִם בְּאֶרְזִים נִפְלָה שְׁלֵהֶבֶת, מֵה יֵאמְרוּ אֲזוֹבֵי הַקִּיר, אִם בְּגִדוּלִים וּבְקִדוּשִׁים כְּאֵלוֹ שְׁהִיוּ בְּאֻמַּת צְדִיקִים קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, נִפְלָה הַיְשׁוּת וְהַגְּאוּת, מֵה נֵאמַר אֲנַחְנוּ, מְלֵאִים חֻטְאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים מִכֹּף רֶגֶל וְעַד קֶדְקֵד רֵאשֵׁנוּ, אָנוּ צְרִיכִים לְרַחֲמִים רַבִּים שְׁנֹזְכָה לְטֵהר אֶת עֲצָמֵנוּ, וְעַל-בֵּן כָּל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עָלֵינוּ וּבְכֹרֵט הַמַּחְלָה שֶׁל שְׁגָעוֹן, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, הַכֹּל בָּא מִחֲמַת הַגְּאוּת וְהַיְשׁוּת שְׁנֹכְנְסָה בָּנוּ.

עֲלִיף לְדַעַת, אִם תִּקַּח אֶת עֲצָמָךָ בִּיְדֶיךָ, וְתִבְטַל אֶת הַגְּאוּת וְהַיְשׁוּת שְׁיִשׁ בָּךְ, עַל-יְדֵי-יָהּ תִּזְכָּה לְהַכְּלִל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּאֻמַּת הוּא יִתְבָּרַךְ מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתּוֹף כָּל עֲלָמִין, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל.

נָא וְנָא תַעֲזֹב כְּבָר אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת שְׁלָךְ, וְאֵל תִּרְדֹּף אַחַר הַבְּהֵמִיּוֹת וְכוּ', רַק תִּתְחִיל לְרוּץ וְלִרְדֹּף אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שְׁמַדְבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחָזַק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, כִּי הַלְמוּד מִשְׁנִיּוֹת מְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשִׂמָה מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה שְׁנֹדְבָקוּ בָּהּ, וְאִף שְׁאֵנֵי יוֹדֵעַ, שְׁבִתְחִלָּה יִהְיֶה לָךְ קִשָּׁה מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לומר הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן, וְאִם אֲפָשָׁר לומר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי עַל-יְדֵי-יָהּ הוֹרְגִים אֶת הַיֵּצֵר הָרָע, שְׁעוֹשֶׂה אֶת הָאָדָם מְשַׁעַע מִמֶּשׁ, כִּי הַיֵּצֵר הָרָע הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן א').

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי

שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ וְתִזְכֶּנָה לְצִיּוֹתַי, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרפ"א

בְּעִזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵינן לְתֵאָר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרֻט שְׁעִזְבֹתָ אֶת הָעָרֵל גּוֹי טָמֵא וְכוּ' וְכוּ', זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְאִם לֹא בָּאתִי לְזֶה הָעוֹלָם רַק לְהַפְרִיד אוֹתְךָ מִגּוֹי עָרֵל טָמֵא, כְּכֹר הִיָּה כְּדַאי לִי לְהִיּוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם.

וְעַכְשָׁו אֶת צְרִיכָה לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וּלְשַׁקֵּם אֶת עֲצֻמְךָ, וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד אֶת עֲצֻמְךָ, כִּי אֲסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וְאֶפְלוּ אִם עֲבָרוּ עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת, עִם כָּל זֹאת הוּא יִתְבָּרַךְ אֲב הַרְחִמְנָה, וְתִמִּיד יִכּוֹלִים לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְקַבֵּל אֶת כָּל אֶחָד בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְעַל-כֵּן תִּקְחִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וּבְיַדֶּיךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

נָא וְנָא רְאִי לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְאִז הַשְּׁבַת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְכֵן תִּדְעִי כִּי הַשְּׁבַת הִיא בַת זִוְגָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן מִי שֶׁזִּוְכָה לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קֹדֶשׁ, עַל-יְדֵי-זֶה זִוְכָה לְמַצֵּא אֶת בַּת זִוְגוֹ, וְלִכֵּן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ עַל שְׁמִירַת שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאִי לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעֵלִיָּה עַל נַעַם חֶלְקְךָ, שְׂאֵת גּוֹרְמַת נַחַת רוּחַ לְאַבְיָה, עֲלִיו הַשְּׁלוֹם, כִּי לְמַעְלָה בַּשָּׁמַיִם הַנְּשָׁמוֹת רוֹאוֹת מֵה שְׁקוּרָה לְמַטָּה עִם צְאֲצְאֵיהֶם, וְאִם מִתְנַהֲגִים בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה, גּוֹרְמִים לָהֶם נַחַת רוּחַ גְּדוֹל, כִּי חֲסִי-וְשְׁלוֹם, אִם נוֹטִים מִדֶּרֶךְ הַתּוֹרָה וְהַיְהוּדוּת, גּוֹרְמִים לָהֶם בּוֹשׁוֹת וְחַרְפּוֹת וְצַעַר גְּדוֹל בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְעַל-כֵּן רְאִי לְשַׁנּוֹת אֶת מַעֲשֵׂיךָ לְטוֹבָה, וְתִהְיִי בַת יִשְׂרָאֵל כְּשָׂרָה,

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, שֶׁתִּזְכְּרֵי לְמִצְאָת אֶת בֶּן זִוְגָךָ, וְתִתְחַתְּנֵנִי לְשֵׁם שָׁמַיִם.

אֲנִי מְקַוֶּה לְבוֹא בְּקִרְוֹב לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְאִז אֶרְאֶה לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְמִצְאָת לְךָ בֶּן זִוְג, וּלְשִׁדְךָ אוֹתְךָ מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שֶׁתְּצַלִּיחֵנִי בְּחַיִּיךָ, וְתִמְיֵד תְּהִי קְשׁוּרָה בִּיְהוּדוּת, וְתַעֲזִבֵנִי אֶת כָּל הַשְּׂטִיּוֹת שֶׁלְּךָ, וְתִחַזְרֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי יִקְבַּל אוֹתְךָ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵי לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

י"ח תרפב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלֹחַ, כ' סִיּוֹן ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתֵּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי עִם יְלָדִים צָרִיכִים סְבָלְנוֹת הַכִּי גְדוֹלָה, וְזֶה עַקֵּר הַחֲכֵמָה בְּזֶה הָעוֹלָם — לְהִיּוֹת סְבָלָן עִם יְלָדִים, עַל-פִּי-רַב אֵין לְהוֹרִים סְבָלְנוֹת לְהִילָדִים, וְעַל-בֶּן מִפִּים אוֹתָם וְכוּ', וּבְאִמַּת עַל-יְדֵי הַפְּאוֹת שֶׁמִּפִּים אֶת הִילָדִים, הֵם מִתְפָּרְאִים יוֹתֵר וְכוּ', וְעַל-בֶּן אֵין עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּבַפְּרָט בְּעַת הַדְּלָקָת הַנְּרוֹת, שֶׁאִז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם לְהֵאֲשֶׁה, וְכָל מֵה שֶׁהֵאֲשֶׁה מִבְּקִשְׁתָּ בְּעַת הַדְּלָקָת הַנְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּל וּמְרַצֶּה בְּשָׁמַיִם, וְעַל-בֶּן עֲצָתִי נֶאֱמָנָה, שֶׁתְּבַקְּשֵׁי הַרְבֵּה בְּעַת הַדְּלָקָת הַנְּרוֹת עַל הַצְּלָחַת הִילָדִים.

טוב מאד לקיים עם הילדים 'שמאל דוחה וימין מקרבת', מצד אחד לקרבם מאד מאד, וכשעושים איזה הזק או אינם ממשמעים — צריכים להענישם, אבל בעת שמענישים אותם, אסור לרחם עליהם, רק להתזיק במלה, כגון: היום אסור לך לצאת לשחק וכו', והיום לא תקבל ממתקים וכו', ואף שהילד יתפרע אז מאד מאד, צריכים להתזיק במלה שאומרים, ולא לשנות, ואז יתחילו להיות ממשמעים, ואף שבשעה שמתפרעים, ההורים כמעט מתפוצצים, וכבר רוצים להפר את מה שהענישו אותם, זו הטעות הכי גדולה, וצריכים להתזיק בדבור, ועל-ידי-זה ילמדו הילדים לקח.

העקר את צריכה לקרב את בעלך, ולהראות לו הרבה אהבה, כי אשה יש לה כחות עצומים מאד מאד, ויכולה לבנות את בעלה או לשבר אותו, חס-ושלום, ועל-כן אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי אשה כשרה? העושה רצון בעלה, את צריכה לתזק ולאמץ מאד מאד את בעלך, וזו מצוה גדולה מאד מאד, ומלבד זאת על-ידי-זה יתרחב לו, ותהיה לו סבלנות גם אליך וגם אל הילדים, ועל-כן אם את רוצה שהשכינה תשרה בתוך ביתך, תעשי כל מיני פעולות שבעולם, שבעלך יהיה שמח, ותשמחי ותחזקי אותו, ועל-ידי-זה פנים להפנים, הוא ישמח ויחזק אותך, כי זה הולך דו סיטרי, אם האשה הולכת ומחזקת את בעלה, אז להפוך הבעל מחזק ומאמץ את אשתו, לא-כן כשהאשה עושה בקרת תמיד על בעלה, אזי הבעל עונה לו בחזרה, וכך נעשות מריבות ומחלוקת בבית, וכשיש מריבות ומחלוקת בבית — הכל נשרף, רחמנא לישזבן, ועל-כן ראי לשנות את דרכך, ותהיי באהבה, אחנה ורעות עם בעלך, ועל-ידי-זה הילדים ממילא ימשכו אליך, כי טבע של הילדים ללכת אל נרדף, ואם הם רואים שהאבא נרדף מהאמא, על-ידי-זה נמשכים להאבא, ולהפוך אם הם רואים שהאמא נרדפת מהאבא, אזי הם נמשכים להאמא, וזה כלל גדול, ועל-כן צריכים לראות שיהיה בבית אהבה, אחנה ורעות, ועל-ידי-זה יצליחו לגדל בנים פקחים וחכמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי

אֲשֶׁר י"ח תרפג בַּנַּחַל רַפְט

שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שְׂיִתְרַחֵב לְכֶם בְּפִרְנִסְתְּכֶם, וְיִהְיֶה לְכֶם
רַק טוֹב בְּבֵית, וּתְבַשְׂרוּ לִי תָמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... נֵרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְתִזְכֶּה כָּבֹד לְהִתְחַתֵּן מֵהַ
שְׂיִוְתֵר מֵהָר.

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׁמֵר אֶת עֲצֻמְךָ מִכָּל מִינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת, וְעַקֵּר
הַשְּׂמִירָה הוּא עַל־יְדֵי שְׂקִינָה רַבָּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְעַל־כֵּן
תִּהְיֶה חֲזַק בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ וּשְׁלֵחַן
עָרוּף. וְדַבֵּר זֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל מִינֵי רַע, כִּי הָאֲרַבְּעָה לִמּוּדֵים הָאֵלוּ
הֵם כְּנִגְדֵי הָאֲרַבְּעָה עוֹלָמוֹת, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׂעוֹר
אֶחָד מֵהָאֲרַבְּעָה שְׂעוּרִים הָאֵלוּ, עַל־יְדֵי־זֶה נִמְשָׁךְ עָלָיו אוֹר נוֹרָא
וְנִפְלָא מָאֵד מֵהָאֲרַבְּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה,
וּמְאִירִים עָלָיו הַשְּׂמוֹת: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, וְאַשְׁרֵי מִי שְׂזוֹכֵה
לְיַחֲדָם בְּכָל יוֹם, וְעַל־יְדֵי־זֶה מְמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת עִם אוֹרוֹת
צַחְצָחוֹת, אוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים, כִּי בִּזְהַ שְׂהֶאָדָם מֵיַחַד אֶת הַשְּׂמוֹת הָאֵלוּ:
ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, עַל־יְדֵי־זֶה מִתְמַלְּאִים כָּל הָעוֹלָמוֹת עִם אוֹרוֹת
צַחְצָחוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לְבוֹ לְטוֹבָה.

רְאֵה לְמִסֹּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל הַפְּצַת מְעִינּוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְתִדַּע
אֲשֶׁר אֵין עוֹד תִּקּוֹן גְּדוֹל לְהַנְשָׁמָה, כְּמוֹ שְׂזוֹכִים לְקַרֵּב עוֹד יְהוּדִים
לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְעַל־כֵּן תִּהְיֶה

חֲזַק וְאַמִּיץ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאַל תִּתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, וְאַפְלוּ שֶׁתִּסְבַּל חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמִים וְכוּ' וְכוּ', תִּדְעֵה שֶׁזֶּה תִּקְוֶנָה, כִּי בְּאַמְתָּ עַל-יְדֵי פָגַם הַבְּרִית, בּוֹרְאִים מִשְׁחִיתִים וּמְחַבְּלִים, אֲשֶׁר הוֹרְסִים אֶת הָאָדָם, וּבְנֵה שְׁסוּבְלִים חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמִים וְשׂוֹתְקִים, עַל-יְדֵי-זֶה מְבַטְּלִים אֶת הַמְּלָאכִים הַמִּשְׁחִיתִים וְהַמְּחַבְּלִים, שֶׁנִּבְרְאוּ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְעַל-כֵּן אֵל תְּשִׂים לָב לְכָל הַחֲרוּפִין וְהַגִּדּוּפִין שֶׁמְחַרְפִּין וּמְבַזִּים אוֹתָךְ, וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דְּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

אֲשֶׁרֵנוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאֲנוּ זֹכִים לִידֵעַ מִרְבֵּי אַמְתָּ כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנַפְלָא כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשַׁת-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרפד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תִּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקְדוֹשׁ" הַגָּרוּם בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל נֶגַע וּמִחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֲזַק אֶת עֲצַמְכֶם מְאֹד מְאֹד לְהַחֲזִיק אֶת עֲצַמְכֶם בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוּלָה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִיּוֹנֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא הַמְּזוּן נִצְחִי שְׁלָנוּ, וְכָל מַה שְׁאָדָם מְרַבֵּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כֵּן נִמְשָׁךְ עָלָיו אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֻקְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכָל פֶּעַם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וּלְלַמֵּד בְּחֻשָּׁק

חַדָּשׁ, וּכְמֵאֲמָרָם ו"ל (בְּרִכּוֹת סג): לְלַמְּדֵךְ שְׁחִבִּיבָה תּוֹרָה עַל לוּמְדֶיהָ
 בְּכָל יוֹם וְיוֹם כִּיּוֹם שְׁנֵיתָנָה מֵהַר סִינַי; כִּי מִי שְׁזוֹכָה לְהִרְגִישׁ נֶעֱמ
 עֲרֻבוֹת תַּעֲנוּג הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְלַמֵּד, אֲזִי אֵינּוּ
 יְכוּל לַעֲזוֹב אֶת הַתּוֹרָה כָּלֵל, כִּי כָל־כֶּף נִכְלָל בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַד
 שֶׁהוּא לֹא יְכוּל לְהִפָּרֵד מִמֶּנּוּ כָּלֵל, מְרַב תְּשׁוּקָה תַּעֲנוּג וְזִיו שְׁמֵרָגִישׁ,
 וּכְעֵינ׳ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וְרוֹשְׁלֵמִי, בְּרִכּוֹת פָּרָק ט׳, הֵלְכָה ה׳): מַה
 תִּינּוֹק הַזֶּה צָרִיף לִינֹק בְּכָל שְׁעָה שְׁבִיּוֹם, כֶּף כָּל אָדָם שְׁבִישְׁרָאֵל
 צָרִיף לִיגַע בַּתּוֹרָה בְּכָל שְׁעָה שְׁבִיּוֹם, וּבְאַמֶּת מִי שְׁמֵרָגִיל אֶת עַצְמוֹ
 לְלַמֵּד עַל־פִּי סֵדֶר הַדֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, וְקוֹבֵעַ לַעֲצָמוֹ שַׁעוֹר
 בְּמִקְרָא, שַׁעוֹר בְּמִשְׁנָה, שַׁעוֹר בְּגִמְרָא, שַׁעוֹר בְּמִדְרָשׁ, שַׁעוֹר בְּזוֹהַר,
 שַׁעוֹר בְּתַקּוּנִים, שַׁעוֹר בְּשִׁלְחַן עֲרוּף וְכוּ׳ וְכוּ׳ וְכוּ׳, וְלוּמַד מְכָל
 שַׁעוֹר אֶפְלוֹ מַעֲט, אֲזִי מְרַגֵּישׁ כָּל מִינֵי טַעֲמִים וְעֲרֻבוֹת וּנְעִימוֹת, וְאֵינּוּ
 רוֹצֵה לַעֲזוֹב אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל־כֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיִּקְרִים!
 לְלַמֵּד הֵן בַּעֲצָמְכֶם, וְהֵן שְׁתַּקְבְּעוּ לָכֶם זְמַנִּים לְלַמֵּד שַׁעוֹר קְבוּעַ
 בְּרַבִּים אֶצֶל הָרַב ... כִּי גְדוֹל תּוֹרָה דְרַבִּים, שְׁדוּחָה אֶפְלוֹ בְּגִין
 בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וְתַתְּאָרוּ לַעֲצָמְכֶם, מְחַפְּשִׁים פּוֹעֲלִים לְבָנוֹת בֵּית־
 הַמִּקְדָּשׁ, אֶף־עַל־פִּי־כֵן אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, כִּי לְלַמֵּד תּוֹרָה
 בְּרַבִּים דּוּחָה אֶפְלוֹ בְּגִין בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל־כֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד יַעֲשֶׂה
 כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים לְבוֹא לַשַׁעוֹר שֶׁל הָרַב ... שְׁלוּמֵד הֵן בְּהִלְכָה וְהֵן
 בְּאַגְדָּה, כִּי הַלְמוּד בְּצוּתָא הוּא טוֹב מְאֹד מְאֹד, וְכֶף יְכוּלִים לְשָׂאֵל
 וּלְפַלְפֵּל וְכוּ׳ וְכוּ׳, וְלִקְבֹּל יוֹתֵר מִה שְׁלוּמֵדִים בַּעֲצָמָם.

נָא וְנֵא תִשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, שְׁיִהְיֶה בִּינֵיכֶם
 תְּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עַצְמְכֶם מִשְׁנֵאת חֲנָם, כִּי חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (שִׁבְתָּ לֵב): בְּעוֹן שְׁנֵאת חֲנָם מְרִיבָה רַבָּה, וְאֲשִׁתּוֹ
 מְפַלֵּת נְפָלִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעַל־כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם,
 הָעֵקֶר שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת בִּינֵיכֶם, כִּי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם
 אוֹרֵב עֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, שְׁיִתְקַלְקַל הַשְׁלוֹם בִּינֵנוּ, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְפַּס
 אוֹתָנוּ, חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, וְעַל־כֵּן זֶה לַעֲמַת זֶה אָנוּ צָרִיכִים לְהִשְׁתַּדֵּל
 שְׁיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בִּינֵנוּ, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק, וְיִמְסֹר
 אֶת נַפְשׁוֹ תְּמִיד, שְׁיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְלָדוֹן אִישׁ

את רעהו לכף זכות, ולעזור לו במה שיכול, ונאפלו מלה טובה, זה
כבר יותר שונה מכל הון דעלמא.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלת
שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בכל ענייניכם בין בגשמיות
ובין ברוחניות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תרפה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אלו ידידי הקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, כל מה שעובר עליך צרות ויסורים, מריבות
והרפתקאות וכו' וכו', בכל יום ויום אתה נופל יותר ויותר וכו'
וכו', הכל נמשך מחמת שקלקלת את דבוריך כמו שאתה בעצמך
כותב לי, וכל הירידות והצרות והנפילות שיש לאדם, הן רק מחמת
הדבור שמדבר כל העולה על רוחו, לשון־הרע וליצנות ורכילות,
ומתלוץ מאחרים וכו' וכו', וכל שכן כשפותחים את פיו ומדברים
על צדיקי הדור, על־ידי־זה גענשים מאד מאד, ועקר הענש,
שנופלים, רחמנא לישזכן, לפגם הברית הוצאת זרע לבטלה,
כמאמר דוד המלך, עליו השלום (תהלים נה, כא): שלח ידיו בשלומיו
חלל בריתו, תכף־ומיד כשאדם מדבר על צדיקים, על־ידי־זה מחלל
את בריתו, וזה תלוי בזה, כי הצדיק הוא יסוד עולם, וכשמדברים
על הצדיק, על־ידי־זה מחלל בריתו.

ובכלל, צריכים לשמר מאד מאד את הפה לא לדבר על אף
אחד, כי מה אתה יודע באיזה מעמד ומצב הוא נמצא וכו' וכו',
ובפרט על גדול הדור, שזכה וזכה את הרבים, עליו צריכים לשמר

מָאד מָאד לֹא לְדַבֵּר, וְאִף שִׁישׁ הַרְבֵּה דְבָרִים, שְׁאִינוּ נִרְאֶה בְּעֵינֵינוּ וְכוּ' וְכוּ', הַטּוֹב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה, אֲנַחְנוּ לֹא הַשּׁוֹטְרִים שְׁלוּ, וְאֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים לְדַבֵּר עַל אִף אֶחָד, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה רוֹצֶה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, רְאֵה לְשִׁים מִסְגֵּר עַל פִּיךָ, שְׁלֹא תִפְקֹר כָּל-כָּף אֶת פִּיךָ לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחְךָ, וְאִז תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְעַע בְּקוֹלִי לְשִׁמֹּר עַל פִּיךָ, וּמֵהַיּוֹם וְהַלְאָה לֹא תִדְבֹר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחְךָ, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ, כִּי מִי שְׁזוֹכָה לְשִׁמֹּר אֶת דְּבוּרוֹ, יֵשׁ לוֹ מַחֲזִין נְקִיִּים, וְזוֹכָה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּו יִתְבָּרַךְ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי רַבְנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לח), אֲשֶׁר כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים שְׁאַדָּם סוֹבֵל, הוּא עַל-יְדֵי פָגָם הַדְּבוּר, שְׁאִז נַעֲשֶׂה בְּמַחֲוֹ רוּחַ סְעָרָה, כִּי רוּחַ סְעָרָה עוֹשֶׂה דְבָרוֹ (תְּהִלִּים קמח, ח), הַדְּבוּר עוֹשֶׂה רוּחַ סְעָרָה בְּמַחֲוֹ שֶׁל הָאָדָם, כִּי בְּאֵמֶת מִי שְׁמַדְבֵּק אֶת עַצְמוֹ בּו יִתְבָּרַךְ, וְתַמִּיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, הוּא זוֹכָה יָשׁוּב הַדַּעַת וּלְמַחֲזִין נְקִיִּים, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְעוֹב אֶת עַצְמְךָ כְּכֹר עִם הַשְּׁטִיּוֹת שְׁלֶךְ, וְתַעֲזוֹב כְּכֹר אֶת הַדְּבוּרִים וְהַלְשׁוֹן-הַרַע שְׁאַתָּה רְגִיל בָּהֶם כְּמוֹ שְׁאַתָּה כּוֹתֵב לִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאֵמֶת תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

רְאֵה לְקַחַת מִסְכָּתָא אַחַת, וְלִלְמַד אוֹתָהּ בְּעֵיוֹן רַב, וּתְחַדְּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְאִם אֵינְךָ בֵּר הַכִּי, רְאֵה עַל-כָּל-פָּנִים לְלַקֵּט חֲדוּשֵׁי תוֹרָה מִכָּל הַסְּפָרִים הַמְּפָרְשִׁים עַל מִסְכָּתָא זו, וְכֵן יִהְיֶה לְךָ סֵפֶר לְקוּט פְּרוּשִׁים עַל הַמִּסְכָּתָא, וּבְזֶה תִּטְהַר אֶת מַחְךָ וּמַחְשַׁבְתְּךָ, וּבְמִקוֹם לְהַכְנִיס מַחְךָ וְדַעַתְךָ בְּשְׁטִיּוֹת וּבַהֲבָלִים, רְאֵה לְהַכְנִיס עַצְמְךָ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּתְחַדְּשׁ חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שְׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת תַּמִּיד מְיֻשָּׁב.

אִף שְׁכַתְּבִיתִי לְךָ קִצַּת חֲרִיף, אֲכַל אַתָּה בְּעַצְמְךָ בְּקִשְׁתָּ מִמֶּנִּי שְׁאַכְתֵּב לְךָ כָּף.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,

שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂכַבְר תַּעֲזֹב אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת, וְתִזְכֶּה לְהִתְאַחַז תָּמִיד בּוֹ יְתָבְרָךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרפו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סיון ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הָעֲנִינְךָ שְׁלָךְ וְכוּ', אִם לֹא יֵצֵא מִזֶּה אֵיזָה צַעַר לְבַעַל וְכוּ', מִתֵּר לַעֲשׂוֹת אֵיזָה עֲכֹב עַל זְמַן מָה וְכוּ', וְכֵדָאִי לְהִתְיַעֵץ עִם רַב מוֹרָה הוֹרָאָה גְּדוֹל.

פֶּה תִקְבְּלוּ רְצוּף מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אִם אֶפְשָׁר לְנִקְדוֹ וְלַעֲשׂוֹת הַעֲתָקוֹת, וְלִשְׁלַח לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל.

נָא לְמִסֵּר לְ... שְׁיִלּוֹה כֶּסֶף אֶצֶל ... אִם אֶפְשָׁר וְיִקְנֶה אֶת הַשִּׁישׁ לְהִתְחִיל לְגַמֵּר בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וְכֵן לְקַנּוֹת עוֹד פְּלוֹרוֹסֶנְטִים (מְנוֹרוֹת חֲשֵׁמֶל) מִה שְׁחִסֵּר בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וְכֵן עוֹד מְאוּרָרִים.

וְכֵן אֶקְנֶה, שְׁבַעֲנִין הַחֲלוֹנוֹת שְׁבַחְדָּר הַקְּדָמִי הַבֵּין מִה שְׁאֲשָׁתִּי רְצָתָה לַעֲשׂוֹת שָׁם מְרַפֶּסֶת (נָא לִשְׁאֵל אִם הַבֵּין).

אוֹדוֹת שְׁהַדְפִּיס קִנְטָרְסִים, אֵינִי מִה לְפַחַד, אֲדַרְבָּה, אֶת עַם יִשְׂרָאֵל אֵי־אֶפְשָׁר לְהִטְעוֹת, כִּי טַעַמוֹ אֶת הַיַּיִן הַטּוֹב, יַיִן הַהוֹנְגְרִי, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (חַיִּי־מוֹהַר"ן, סִימָן רס).

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרפז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"א סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... תחיה.

תמסרי ל... שלא יתעקש עם החלונות, אלא יעשה כמו שבקשתיו, ובפרט שאשתי מאד מאד מתעקשת על דבר זה, ואף שהקבלן אומר שזה לא יצלח, זו דעתו הערבית, אבל אם עושים את זה יפה עם חלונות יפים, כל השלשה יש להם חן מיחד, ועל-כן יעשה ככה כפי שנסכם.

אודות ... צריך לשמר מה שהוא אוכל, כי יכול להיות קלקול קבה, ואין מה לדאג, הקדוש-ברוך-הוא ישלח לו רפואה שלמה.

הייתי אֶתְמוּל בְּמַה שְׁעוֹת אֶצֶל ... והוא זקוק לרחמי שמים, ואם אפשר לשלח על-ידי שליח ב' תוך הנחל במדבר, וב' ספרי שיחות, חלק ז', שאוכל לתת לו ספר אחד, וממש תחיו אותו, אולי ... יכול לגשת אל שדה התעופה, ולמצא שם מישהו לשלח על ידו.

הכפל הדבר, לומר ל... שלא יתעקש בענין החלונות, כי יצא יפה מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תרפח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"א סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו גגן עלינו ... גרו יאיר.

לִנְכוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִם מִצַּד אֶחָד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ
הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִךְ מִצַּד הַשְּׂנִי, אֲנִי מְאֹד מִצְטַעַר מִכֹּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלַיךָ.

וְהִנֵּה לְהֶאָרִיךְ לָךְ, הִנֵּה רְאוּי לְהַעֲתִיק לָךְ אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ
ו"ל, וּבְיַדָּאֵי הֵם בְּיַדְךָ, וּבִפְרָט הַסִּפְרִים הַחֲדָשִׁים שְׂזַפְנֵי הַקְּדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא לְחֲדָשׁ, הִנֵּה טוֹב מְאֹד, שְׂפִתְרַגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְעֵינַי בְּהֵם,
וּבִפְרָט לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קְנֻטְרָס אַחֵר, וּבְזֶה תִּהְיֶה לָךְ הַתְּחִזְקוֹת וְחִיּוֹת
גְּדוֹלָה מְאֹד.

וּבְעֵינַי הַתּוֹרָה ל' שְׂהַזְכֵּרְתָּ, מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רַבְּנוּ ו"ל
מִתְחִיל: הַשְּׂגַת אֱלֻקוֹת אִי-אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג, כִּי אִם עַל-יְדֵי צְמֻצוּמִים
רַבִּים מֵעֲלֵא לְעֹלֵל, מִשְׁכָּל עֲלִיוֹן לְשִׁכָּל תַּחְתּוֹן וְכוּ', וּפְרָשׁוּ אֲנָשִׁי
שְׁלוּמְנוּ הַקְּדוּשִׁים, כִּי הַשְּׂגַת אֱלֻקוֹת אִי-אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג, אֲלֵא עַל-יְדֵי
צְמֻצוּמִים רַבִּים, שְׂצָרִיכִים לְעַבֵּר עַל הָאָדָם הַרְבֵּה צְמֻצוּמִים וְדִינִים
וְיִסּוּרִים קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, כִּי אַחֲרַת אֵין הָאָדָם זוֹכֶה לְזֶה, וְזֶה כָּל
הַנְּסִיוֹן שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׂרַב הָעוֹלָם אֵינֶם יְכוֹלִים לְעַמֵּד בְּזֶה,
וּבְאֵמַת מוּבָא שֶׁם בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְבַקֵּשׁ מְאֹד
מִלְּמַד הַגּוֹן בְּזֶה, שְׂיִכּוֹל לְהַסְבִּיר וּלְהַבִּין אוֹתוֹ שְׁכָל עֲלִיוֹן וְגְדוֹל כְּזֶה
בְּהַשְּׂגַת אֱלֻקוֹת, וְצָרִיךְ לְזֶה רַבִּי גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְכִמוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת,
שְׂצָרִיכִים רוּפָא גְּדוֹל מְאֹד שְׂיִרְפָּא אוֹתוֹ, כְּמוֹ-כֵן בְּרוּחַנִיּוֹת, צָרִיכִים
רַבִּי גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד שְׂיִרְפָּא אוֹתוֹ, וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי גְּדוֹל
מְאֹד מְאֹד, רוּפָא גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, שְׂיִכּוֹל לְרַפָּא אֶת כָּל תַּחֲלוּאֵינוּ,
וְיִכּוֹל לְהַאִיר גַּם בְּנוֹ הַשְּׂגַת אֱלֻקוֹת, אִךְ צָרִיכִים לְהַחֲזִיק בְּרַבְּנוּ ו"ל.

יְסוּד גְּדוֹל בְּחַיִּים, שׁוּם דְּבָר לֹא צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּהַכְרַח, אֵין דְּבָר
כְּזֶה, שֶׂהוּא מְכַרַח לְעֵשׂוֹת, אֲלֵא בְּכָל דְּבָר הוּא צָרִיךְ לְדַעַת, שְׂיֵישׁ
לוֹ בְּחִירָה, וְאִסּוּר לְדַחַק אֶת הַשְּׂעָה, רַק לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל
נִקְדָּה וְנִקְדָּה שְׂיֵישׁ בּוֹ, וְלֹא יְדַחַק אֶת הַשְּׂעָה, שְׂמְכַרַח לְהִיּוֹת כְּמוֹ
שֶׂהוּא רוּצָה, וְכָלֵל זֶה תִּנְקֻט בְּיַדְךָ, לֹא כָּל מַה שְּׂהָאָדָם רוּצָה מְקַבֵּל,
וְלֹא כָּל מַה שְּׂמְקַבֵּל הוּא רוּצָה, צָרִיכִים רַק לְחִיּוֹת עִם הַמְּצִיאוֹת,
וּלְהַחֲזִיּוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל פְּרָט וּפְרָט בְּחַיִּים, וְעַל זֶה גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ
ו"ל סוּד נִפְלָא מְאֹד בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רַפּב, שְׂצָרִיכִים

לחפש ולבקש ולמצא בעצמו נקדה טובה, ולילך עם התורה הזו, זה כלל גדול בחיים, שעובר על כל אחד ואחד מה שעובר — ירידות ונפילות, השלכות וקטנות וחלישות הדעת, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותו.

עליך לדעת, כי בזה העולם יש הרבה דברים שקשה להבין אותם, כי רואים שהכל הולך לאדם הפוף, כי כף ברא הקדוש-ברוך-הוא את העולם, שיהיו שני הפכים בנושא אחד, וצריכים לעשות שלום ביניהם, כמובא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן פ', ומוהר"ן ז"ל מאריך בזה מאד מאד על-פי התורה בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ע', שמבאר שם, שיש כח המושך ויש כח המכריח, וצריכים את שניהם, כי אי-אפשר בלעדם, כי לכאורה למה יש לאדם כל-כף הרבה צרות ומניעות על כל דבר שבקדשה, הלא צריכים לתן לו יד חפשית, ובאמת זה עקר הבחירה, שעובר על האדם מה שעובר — מרירות דמרירות כאלו ונעשה שני הפכים בנושא אחד, וכשזוכה להתגבר אז מצליח (עין לקוטי-הלכות, יום טוב, הלכה ה'), שזו חכמת השעון, שהם שני הפכים, וכף הולך השעון, כי יש שני קפיצים — אחד מושך לצד אחד ואחד מושך לצד שני, ודיקא על-ידי-זה רואים את השעה, אותו דבר אצל כל אדם, כל מה שהוא אומר, אשתו צריכה להגיד אחרת, ואף שדבר זה ממרר מאד את החיים, כי עד מתי וכו' אסבל כל-כף וכו', כל מה שאני צריך, אשתי צריכה להגיד בדיוק אחרת וכו', ואני צריך להתקוטט עמה ולהתוכח עמה וכו' וכו' על כל דבר קטן וכו' וכו', עד שנמאס החיים וכו' וכו', עם כל זאת יש בזה פונה עמקה, ששכלנו הקטן אינו יכול להבין את זה, וכן הוא בכל דבר בזה העולם, על כל מה שאדם רוצה לעשות יש לו התנגדות, ואפלו הנשימה שאדם נושם, ברגע שהוא מוציא אויר, הוא צריך להכניס אויר, וכשמכניס אויר, הוא מוציא אויר, כי זה לעמת זה עשה אלקים, שיש שני הפכים, וכף חי האדם, על-ידי כל נשימה ונשימה שנושם אויר, הוא כפר צריך להוציא אויר, וכף הם כל החיים, ובזה צריכים להתמודד, וזו המציאות של החיים, וכשאדם זוכה לדעת את זה, אז אף פעם אינו

נִשְׁבֵּר, כִּי אֶפְלוּ שְׁלֵא הוֹלֵךְ לוֹ שׁוֹם דְּבָר, הוּא מְחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ עִם פְּסוּק אֶחָד, וְעַם מִשְׁנֵה אַחַת, וְעַם כַּמָּה שְׁעוֹת גְּמָרָא, וְעַם כַּמָּה סְעִיפִים בְּשִׁלְחָן עָרוּף, וְאִם גַּם זֶה לֹא הוֹלֵךְ, הוּא מְתַחֲזֵק יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתוֹ.

וְעַל-כֵּן רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִרְחַק מִמֶּךָ אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, וְתִהְיֶה שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה עַל נֵעַם חִלְקֶךָ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם גּוֹרְלֶךָ וְכוּ' וְכוּ', וְקִטְנוֹת וְיִרִידוֹת וְצִמְצוּמִים עוֹבְרִים עַל כָּלָם, הֵינּוּ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאַתָּה אֵינְךָ יַחֲדֵי בְּדוֹר וְכוּ' וְכוּ', וְהַעֲקֹר שְׁלֵמוֹת הַהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ וְכוּ' — לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׁמֵחַ, וְשׁוֹם דְּבָר אֵינּוּ מְכָרְחַח, וְאַפְלוּ לְהַפְּצָה גַם-כֵּן לֹא מְכָרְחִים וְכוּ', אֵין דְּבָר כְּזֶה מְכָרְחִים, מְכָרְחִים רַק דְּבָר אֶחָד — לְצִאת מִזֶּה הָעוֹלָם, כְּשִׁיגִיעַ זְמַנּוֹ מְכָרְחִים לְמוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל כִּי אֵין שׁוֹם דְּבָר שְׁמֵחָרְחִים, רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, זֶהוּ הַכְּרַח גְּדוֹל, כִּי הוּא רְפוּאָה לְכָל.

וְעַל-כֵּן רָאָה רַק לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְתִכְנִיס מַחֲךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתִבְרָךְ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרפ"ט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ"א סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעַ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְּתָבְךָ עִם הַטְּשָׁעַק שֶׁל מֵאָה דוֹלָר, וְזֶה לְנִשְׁמַת הָאָבָא שְׁנַפְטֵר בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ תַּמּוּז, וּבְיַדֵּי נִזְכִּירוֹ לְטוֹבָה, וְנִלְמַד מִשְׁנֵיּוֹת בְּעִבּוֹר נִשְׁמָתוֹ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי

שְׁאֵנִי מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתִהְיֶה לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתִבְשְׂרוּ לִי תָמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִינּוֹן הַיְתַשְׁנִי"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב פֶּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדַּל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְכִפְרֵט שְׂזִכִּיתָ לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל חַג הַשְּׁבוּעוֹת אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקְךָ, שְׂזִכִּיתָ לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂנֹזְכָה לְהִיּוֹת יַחַד בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה.

בְּעֵינַי אֲשַׁתֶּף וְכו', עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי צְרִיכִים לְקַרְבָּה בְּכָל מִינֵי הַתְּקַרְבוֹת, כִּי רוּאִים שְׂאָדָם שְׂיֵשׁ לוֹ חֵבֵר טוֹב, הוּא מְקַרְבּוֹ בְּכָל מִינֵי הַתְּקַרְבוֹת, וּמְחַבְּבוֹ בְּכָל מִינֵי חֲבוּבִים, לֹא-כֵן לְגִבִּי אֲשַׁתּוּ, הוּא צוֹעֵק עֲלֶיךָ וּמְזוֹלֵזֵל בָּהּ, וּמְקַפֵּיד עֲלֶיךָ וְכו' וְכו', וּבְאִמַּת צְרִיף לְהִיּוֹת בְּדִיוֹק הַהַפּוּף, כִּי הַחֵבֵר, הַיּוֹם הוּא הַחֵבֵר הַכִּי טוֹב שְׁלָךְ, וְלִמְחַר הוּא נוֹתֵן לָךְ בְּעִיטָה וְכו' וְכו', עַד שְׂאִתָּה מְאֻכְזָב מִמְּנוּ, וְשִׁבּוֹר כְּחֵרֶס הַנֶּשֶׁבֶר, אֵיךְ חֵבֵר טוֹב יַעֲשֶׂה לִי דְבַר כְּזֶה וְכו' וְכו', אֲבָל אֲשַׁתֶּף הֵיא הַחֵבֵר טוֹב, שְׂתִלַּךְ עִמָּךְ כָּל הַחַיִּים וְכו' וְכו'.

וְהִנֵּה עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כֹף בְּרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיוּ שְׁנֵי הַפְּכִים בְּנוֹשָׂא אֶחָד, וְזֶה עַקֵּר הַשְּׁלוֹם, כְּמוּבָא (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן פ'), כִּי עַקֵּר שְׁלָמוֹת הַשְּׁלוֹם — כְּשִׁשְׁנֵי הַפְּכִים מְתַאֲחָדִים בְּנוֹשָׂא אֶחָד, וּמוּבָא בְּלְקוּטִי-הַלְכוֹת (יוֹם טוֹב, הַלְכָה ד'): עַל-פִּי הַתּוֹרָה בְּלְקוּטִי-מוֹהֲר"ן (חֶלֶק א', סִימָן ע'), שְׂיֵשׁ כַּח הַמְּכַרִּית וְכַח הַמוֹשֵׁף, וְכֹף בְּרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת עוֹלָמוֹ, שְׂיִהְיֶה תָמִיד שְׁנֵי

הַפְּכִים, וְזוֹ כָּל הַחֲכָמָה שֶׁל הַשְּׁעוֹן, שֵׁישׁ שְׁנֵי קְפִיצִים נִגְדִיִּים זֶה לְעַמַּת זֶה, וְכֵךְ הוֹלֵךְ הַשְּׁעוֹן, כְּמוֹ-כֵן בְּחַיֵּי הָאָדָם הוֹלֵךְ כָּכָה, כִּי מֵה שְׂאָדָם רוֹצֶה, אֲשֶׁתּוֹ מִתְנַגֶּדֶת לוֹ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן צְרִיכִים בְּחֲכָמָה לְהַפִּךְ אֶת דַּעְתָּם וְלַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם, וְזֶה אֲצֵל כָּל אֶחָד בְּעוֹלָם, וְאִין אֶחָד נִפְטָר מִזֶּה וְכוּ', וְעַל-כֵּן בִּידִיעָה זוֹ יִהְיֶה לָךְ בְּנִקְל לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בְּבִיתְךָ, וְתַמִּיד תִּבְיִן אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵל תְּדוּנָה לְכַף חוֹב, אֲדַרְבָּה רְאֵה לְמִצָּא אֲצִלָּה כָּל מִינֵי נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְאִז תִּרְאֶה שֵׁישׁ לָךְ אִשָּׁה טוֹבָה, וְאַתָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתְךָ עִם אִשָּׁה, וְיֵשׁ לָךְ יְלָדִים, כִּי כַּמָּה וְכַמָּה מְאוֹת וְאַלְפִים וְרִבְבוֹת בְּחוּרִים וּבְחוּרוֹת הֵם עֲדִין רְנוּקִים וְרוֹנְקוֹת, וּמִסְתוֹכְבִים בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן וְכוּ' וְכוּ', רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְן, מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם וְכוּ' וְכוּ', וּמְאֹד מְאֹד רוֹצִים לְהִתְחַתֵּן, וְלֹא הוֹלֵךְ לָהֶם, וְכִמוֹ שְׁקוֹרָה עִם אַחִיךָ וְכוּ', וְעַל-כֵּן אַתָּה צְרִיךְ לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם עַל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, שְׁזָכִיתָ לְמִצָּא אֶת בֵּית זוּגָךְ וְכוּ', וְאִם כִּי הִיא עֲדִין אֵינָה מִשְׁתַּוְּהָ עִמָּךְ שְׁוֶה בְּשׁוּהָ, כְּכֹר גָּלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל: כְּשֶׁהָאִשָּׁה מִתְנַגֶּדֶת, צְרִיכִים לְחֹזֵר בְּתוֹשׁוּבָה אֲמַתִּית, כְּמוֹבָא (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פ"ז), בְּסוּד פְּנוּת אֱלוּל "וְאִם לֹא תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרֶיךָ", עַל-יְדֵי פְּנוּת אֱלוּל תֵּאבְדָה הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרֶיךָ, אִם אָדָם שׁוֹמֵעַ בְּזִיוְנוֹ, שְׂאֲשֶׁתּוֹ מְחַרְפֶּת וּמְבַזֶּה אוֹתוֹ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא שׁוֹתֵק, וְאֵינּוּ עוֹנָה לָהּ, מִמֵּילָא אִז הִיא מִתְהַפְּכֶת לְהִיּוֹת כְּדַעְתּוֹ, כִּי טֹבַע שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁהִיא מִתְפָּרָצֶת עַל בְּעָלָהּ, צוֹעֶקֶת עָלָיו וּמוֹצִיאָה אֶת כָּל הַעֲצָבִים עָלָיו, שֶׁהִיא סוֹבְלַת מִהִילָדִים, וְאִם הִבְעֵל עוֹנָה לָהּ, נַעֲשֶׂה מִזֶּה אֵשׁ וְרִיב, וְאַחֲרֵי-כֵן קָשָׁה לְכַפּוֹת אֶת זֶה וְכוּ', אֲבָל אִם הִבְעֵל שׁוֹתֵק, וְהוֹלֵךְ בְּפִנָּה וּמִתְחַיֵּל לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זֶה מַגִּיעַ לִי, כִּי חֲטָאתִי, עֲוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי בְּפָגַם-הַבְּרִית" וְכוּ' וְכוּ', אִז תִּכְרַח-וּמִיד תִּרְאֶה דְבָר נִפְלָא, שֶׁהָאִשָּׁה תִּתְחַרֵּט מְאֹד מְאֹד, וְתִבּוֹא לְכַפּוֹת: "תִּסְלַח לִי וְכוּ', בְּבִקְשָׁה לֹא חֲשַׁבְתִּי לְהִכְאִיבְךָ וְכוּ' וְכוּ', נָא וְנָא רְאֵה לְמַחֵל לִי הַפַּעַם הַזֶּה, אֲנִי מִבְּטִיחָה לָךְ, זֶה כְּכֹר לֹא יִקְרָה שׁוֹב" ... וְזֶה בְּדוּק וּמְנִסָּה, וְזֶה כְּלוּל בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַזֹּאת — כְּשֶׁאָדָם שָׁב בְּתוֹשׁוּבָה אֲמַתִּית וְשׁוֹמֵעַ בְּזִיוְנוֹ בְּבִיתּוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה תֵּאבְדָה הָאִשָּׁה

ללכת אחריו. ועל-כן אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתלמד ומזים ממכתבי זה, והכל ישתנה לטובה.

העקר זכר היטב, שאשתך היא החבר שלך, ואתה צריך לדבר יותר מאחר, כי חבר אחר יתן לך אחר-כך בעיטה בלי רחמנות, זכר מה שאני אומר לך וכו' וכו', לא-כן אשתך, זה חלקך וזה חלק נשמתך, פי האשה היא חלק אחד עם בעלה בשמים, כמובא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רסה, שלמעלה הבעל והאשה הם נשמה אחת, עין שם, ועל-כן אם האדם רוצה ואם אינו רוצה, אשתו היא חלק מנשמתו, וכמו שאי-אפשר להפריד יד או רגל מהגוף, כך אי-אפשר להפריד את האשה מהבעל, ואפלו כשאדם רוצה להפריד את אשתו ממנו, הוא כמו שאחד חותך את ידו ואת רגלו, היש טפש יותר גדול מזה, שאדם הולך ואומר, שהיד לא יפה, או הרגל שלי לא יפה, ועל-כן אחתך אותה ואשליכנה?! ובשביל זה אמרו חכמינו הקדושים (גטין צ): כל המגרש את אשתו ראשונה, אפלו מזבח מוריד עליו דמעות, ויש לומר כי הנה המזבח קיה אכן אחת, ונאמר עליו (דברים כז, ה): לא תניף עליהם ברזל, ועל-כן כששוכרים את המזבח עוברים לאו, אותו דבר עם האשה. ואף שיש הרבה, שבעוונותינו הרבים, מתגרשים על זה צריכים לבקש, כי זו גלות השכינה וכו' וכו', ויש להרבות בדבר זה, אבל אין כאן המקום להאריך.

על-כל-פנים בענין שלך זכר היטב את החסד חנם שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שזפה אותך עם אשה טובה, בכך אתה צריך להסתדר אתה, ולדבר עמה בצורה יפה, ולהראות לה אהבה וכו' וכו', ולקנות לה מתנות, כי סוף כל סוף היא אשתך והיא האמא של הילדים שלך, אתה צריך לתת לה זמן ותשומת לב, וללכת לטייל עמה ולדבר עמה, ואל תתחמק מזה שאין לך זמן, כי אני רואה שלחברך יש לך זמן, ועל-כן תאמין לי, שלאשתך צריכים את הזמן הכי טוב לתת לה.

נא ונא ראה לקיים את כל מה שאני אומר לך, כי הם עקרים

גדולים בחיים, ואם תצית לי בזה, תהיה לי אסיר תודה כל ימי חייך.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, ותלמד בכל יום עם חברך ... גרו יאיר, ובניחוד תחזקו את עצמכם, והקדוש ברוך הוא יעזר, שנוזפה להתועד תמיד, ונתראה פנים אל פנים.

נא ונא אל יחסר לך יום אחד מבלי למוד מקרא, משנה, גמרא, מדרש, אשר הלמודים האלו הם נגד הארבעה עולמות, ואשרי מי שזוכה ללמד בכל יום אפלו קצת מכל זה.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע וממש תחיני, ודרישת שלום לחברך ... גרו יאיר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תרצא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"א סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומה גם שכתבתי לך מכתב תשובה על המכתב הקודם, והיום בדרך פלא חזר אלי על-ידי הדאר, ועל-פני אני מצרפו למכתב הקודם.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד והעקר ביהדות, והאדם צריך לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה היא הצלחת האדם בין בגשמיות ובין ברוחניות.

נא ונא אל תבלבל את עצמך כלל, רק את השדוף הראשון שיציעו לך תתחזק לשם שמים, כי חבל על כל יום שאתה מסתובב רוק, כי זה לא בריא בגשמיות וברוחניות, ואשרי מי שזוכה להתחזק מה שיותר מהר בגיל צעיר.

אֲשֶׁר י"ח תרצב — י"ח תרצג בַּנְחָל שג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי תְּמִיד
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרצב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"א סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלוֹתַי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאִד מְאִד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה זֹכָה לְהִתְחַתֵּן, יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַזְּרוּגָה
יַעֲלֶה יָפָה יָפָה, וְתִזְכֶּה לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִמְשִׁיךְ אֶת
שְׂכִינַת עֲזוֹ יְתַבְּרֶךָ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְזֶה עֵקֶר הַתְּכִלִּית — לַעֲשׂוֹת לוֹ
יְתַבְּרֶךָ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים. וְזֶה זֹכִים עַל-יְדֵי שְׂאָדָם מִתְּחַתֵּן, כִּי כָּל
זְמַן שְׂאָדָם פֹּלֵג גּוֹף, אֵינּוּ נִקְרָא אָדָם הַשָּׁלֵם, וְעֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת הוּא
כְּשֶׂאָדָם מִתְּחַתֵּן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וְתְּמִיד תּוֹכֵל לְבַשֵּׂר לִי
רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתִגְלֶה אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"א סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאִד ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַה שְׁטוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזְקֵךָ אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר
שְׂבָעוּלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, כִּי לְדַעְתִּי, כָּל מֵה שְׂעוּבֵר עָלֶיךָ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת הוּא רַק בְּגִלְלֵי שְׂאֵתָהּ נוֹפֵל בְּיָאוֹשׁ וּבְדַכְּאוֹן.
וּבְאַמַּת רְאוּי לֶךָ לְשִׂמְחַת מָאֵד מָאֵד עַל נַעַם חִלְקֶךָ, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל
שָׁם חִלְקֶךָ וְגוֹרְלֶךָ, שְׂאֵתָהּ זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הָרַבִּים בְּהַדְּפַסַּת סִפְרֵי
שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל".

מֵה אָמַר לֶךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! בְּזֶה בְּעֲצָמוֹ רְאוּי לֶךָ לְשִׂמְחַת וּלְחִזְקֵךָ
אֶת עֲצָמְךָ כָּל יוֹם מִימֵי חַיֶּיךָ, כִּי הוּא זְכוּת הָרַבִּים לְדוּרֵי דוּרוֹת, כִּי
סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאַר מִהָאָדָם רַק דְּבָר זֶה, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים,
שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם מִקְרִים רָעִים, רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, מֵה שְׂעוּבֵר עַל
בְּנֵי-אָדָם, מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים, וְאַנְשִׁים צְעִירִים נִפְטָרִים, רַחֲמָנָא
לִישְׁזֹבֵן, צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׂיַחֲוִס וִירַחֵם עָלֵינוּ,
וְיִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִכָּל רַע, וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׂזוּכִים לְזְכוּת אֶת הָרַבִּים,
צְרִיכִים לְחִזְקֵךָ אֶת עֲצָמוֹ מָאֵד מָאֵד, וְאַסּוּר לְפַל בְּיָאוֹשׁ, שְׂזֵה מֵה
שְׂשׁוּבֵר אוֹתְךָ לְגַמְרֵי, וּמְכַנֵּס אוֹתְךָ בְּמִטָּה חוּלָה וְכוּ', תִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל
מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר טַבַּע שֶׁל
הָאָדָם לְהַמְשִׁיךְ אַחַר הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, וְצְרִיכִים לְעַבֵּד עַל עֲצָמוֹ
לְשֹׁבֵר אֶת הַטַּבַּע הָרַע הַזֶּה, וּלְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְבוֹא אֶל מִדַּת
הַשְׂמִחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

אוֹדוֹת הַבְּחִירוֹת, הָעֵקֶר לְבַחֵר רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְדַעְתִּי
הִיא, שֶׁלֹּא כְּדָאִי לְלַכֵּת לְבַחֲרִירוֹת, כִּי הַכָּל הַכָּל וְרַעוּת-רוּחַ, כִּי כָּל
מִפְלְגָה חוֹשֶׁבֶת רַק אֶת טוֹבַת עֲצָמָהּ, וְאַנִּי רוֹאֶה אֶת זֶה בְּחוֹשׁ אֲצִלְנוּ
בְּיַבְנָאֵל, אֵיךְ שֶׁכֵּלֶם הַבְּטִיחוּ לָנוּ לְעִזּוֹר בְּעִנְיַן הַבֵּית-סֵפֶר וְהַתְּלִמוּד-
תּוֹרָה, וּלְבִסּוּף עָשׂוּ מֵאֲתָנוּ צָחוּק, וְעַל-כֵּן מֵה וְלָמָּה לְבַחֵר בְּאַנְשִׁים
רַמָּאִים? ! וְאֵף שְׂאוּמְרִים, שְׂאֵם לֹא נִבְחָר לְחֲרָדִים, הַחֲלוּנִים יִתְגַּבְּרוּ,
הַכָּל הַכָּל וְרַעוּת-רוּחַ, וְאֵין לְהַאֲרִיךְ בְּדַבָּר הַמוּכָן, כִּי סוּף כָּל סוּף
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְרוֹאִים

אֲשֶׁר י"ח תרצד בַּנְחַל שֶׁה

אִיךָ שְׁנִתְקַיֵּם אֶצֶל הַחֲלוּנִים: "וְתִקְיָא הָאֲרִיז" וְגו' (וַיִּקְרָא יח, כח), וְכַמוּכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכט): כְּשֶׁאָדָם מְטַמֵּא אֶת עֲצָמוֹ, אֲזִי הָאֲרִיז אֵינָה יְכוּלָה לְסַבְּלוֹ וּמְקִיאָה אוֹתוֹ וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִהַבְּחִירוֹת, זֶה לֹא הֵעֲנִין שְׁלָנוּ, אֲנִי בּוֹטְחַ רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא בְּשֵׁר וְדָם.

אם תוכל לזרוז את ... שְׂיִסַּע לְשׂוּדָה תְּעוּפָה, וְיִשְׁלַח שְׁנֵי סְפָרִים, לְמַצְנָה רַבָּה יִחְשַׁב, וְתַחֲיָה אוֹתִי וְתַחֲיָה אֶת ... שֶׁהוּא צָרִיךְ לְרַחֲמִים גְּדוּלִים, לְדַעֲתִי, אַחַר שֶׁתִּגְמַר לְהַדְפִּיס "אֲשֶׁר בַּנְחַל" חֶלֶק ה', תְּדַפִּיס "שִׁיחוֹת-מוֹהַר"ש" חֶלֶק ח' הַנִּמְצָא אֶצְלָךְ.

בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲנִי נוֹסֵעַ מִחֵר לְצִיּוֹן רַבְנּוּ ו"ל לְשָׁנֵי יָמִים, וְעוֹד אֲחֻזֵר קָדָם הַשֵּׁבֶת, וּבּוֹדְאֵי אֲזַכְיֶרְךָ שָׁם לְטוֹבָה וְאֶת כָּל מִשְׁפַּחְתְּךָ.

תְּזַרְזוּ אֶת ... שְׂיַעֲשֶׂה אֶת הַשִּׁישׁ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וּשְׂאֵר הַתְּקוּנִים, כְּגוֹן: הַחֲשֵׁמֶל שֶׁצָּרִיךְ עוֹד לְקַנּוֹת, וְכֵן לְהַרְכִּיב אֶת הַחֲלוּנוֹת, עַד שֶׁאֲגִיעַ, בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, בִּי"א תַּמוּז לְמַחְנִיכֶם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרצד.

בְּעֲזָרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִיּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיַצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, וְיִזְכּוּ לְגִדּוֹל אֶת יְלָדֵיהֶן בְּנִקְל, וְלַרְוֹת רַב נַחַת מֵהֶם.

אִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחַת רוּחַ שְׂיִישׁ לִי, שֶׁאֲנִי רוֹאֶה שֶׁאֲתֵן מַחֲזִיקוֹת אֶת עֲצָמְכֵן בְּיַחַד כְּמוֹ מִשְׁפַּחַת אַחַת, וְאַחַת עוֹזֶרֶת לְהַשְׁנִיחַ, וְכֵן צָרִיךְ לְהִיּוֹת, וּבִזְכוּת זֶה נִזְפָּה לְהַגְּאֵל, כִּי כָּךְ מוּכָא בּוֹהַר הַקְּדוּשׁ (זֶהוּ חֲדָשׁ, פְּרַשְׁתַּ נַח): כְּשֶׁרַק בֵּית-הַכְּנֶסֶת אֶחָד (בִּי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא) יִחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחָה וְרַעוּת,

על־ידי־זה הם יכולים להביא את הגאֵלה. ועל־פֶּן אֲנַחֲנו צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ עַל־כָּל־פָּנִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב" שְׁכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיוּ כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוּלָה, וְכָל אַחַת תַּעֲזוֹר לְזוּלְתָהּ, וּבִפְרֹט הַנָּשִׁים, שֶׁהֵן עֶקֶר הַבַּיִת, הֵן צָרִיכוֹת לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמָן בְּיֹתֵר בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וּכְשֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵיהֶם אֲהָבָה וְשְׁלוֹם, אִזּוֹ מִמִּילָא יִהְיֶה אֲצֶל הַגְּבָרִים אֲהָבָה וְאַחְוָה, רַעוּת וְשְׁלוֹם, וְצָרִיכִים לְדוֹן אַחַת אֶת הַשְּׂנֵיָה לְכַף זְכוּת בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְלִמְצָא רַק אֶת הַטּוֹב אֲצֶל זוּלְתָהּ, וְעַל־ידי־זה דִּיקָא תַּצְלִיחוּ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנָא רְאִינָה לְעוֹר לִי בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֵׁישׁ בְּכַחֲכוֹן, שְׂאֲזָכָה לְהַצְלִיחַ עִם הַקִּיטָנָה לְבָנוֹת עַל כָּל הַקִּיז, וְכֵן שְׂאֲזָכָה לְפִתּוּחַ בֵּית־סֵפֶר לְבָנוֹת לְשָׁנָה הַבָּאָה, וְכָל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן תַּעֲשֶׂה מֵה שֶׁבִּיכְלָתָה לְעוֹר, וְעֶקֶר הָעוֹר הוּא, שֶׁתַּתְּפַלְלֵנָה בְּעַדֵי שְׂאֲצִלִּיחַ כָּבֵר לְבּוֹא לְגוֹר בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאִהְיֶה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה מְאֹד עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁתַּתְּפַלְלֵנָה עֲבוּרֵי וְעַבּוּר מִשְׁפָּחָתִי, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד בַּתְּפִלַּת הַנָּשִׁים, וְאָמַר: תְּפַלְתֵּן שֶׁל הַנָּשִׁים מְאֹד מְקַבְּלַת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַד כָּלְכוֹן, שֶׁתִּזְכְּנֶנּוּ לְשַׁפַּע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וְתַצְּלִחְנָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיכוֹן, וְתַצְּאֵנָה מִכָּל הַחֻבּוֹת, וְשִׁלְכָל מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, יִהְיֶה לָהּ בַּיִת וְדִירָה בְּעֶצְמָהּ, שְׁלֵא יִגּוּרוּ בְּשִׁכִּירוֹת אֲצֶל אַחֵר, וְכֵן שֶׁתִּזְכְּנֶנּוּ לְרוּחַ רַב נַחַת מִיִּלְדִיכוֹן לְגִדְלָם וּלְחֻנָּכָם בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה, וְלִשְׂדָּכָם וּלְחַתָּנָם בְּגִיל צָעִיר, בְּאִפֵּן שִׁיְהִיו קְדוּשִׁים וְטַהוּרִים, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת כְּלָנוּ מִשְׁפָּחָה אַחַת.

הַמְּאַחֵל לָכוֹן בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

י"ח תרצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִנְיָח, כ"ז סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי הַיּוֹם אֶת מִכְתָּב אֲשֶׁתְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר
בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּעֵנֶיךָ הַעֲשֵׂר אֶלְךָ דּוֹלָר, וְהִנֵּה
בְּעֵנֶיךָ זֶה רַק הַחֲמִשָּׁת אֲלָפִים דּוֹלָר שֶׁל ... וְהַשָּׂאָר זֶה לֹא שִׁיף אֵלַי
כָּלֵל, וְגַם שֶׁל ... אֲמַרְתִּי לָךְ אֲזוּ, שְׂאֵם הַיִּיתָ מוֹדִיעַ לִי תִכְף-וּמִיד
שֶׁלֹּא קִבְלָתָּ, אֲזוּ תוֹךְ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת הַיִּיתִי בָּא כְּמוֹ שֶׁבִּאתִי
תִכְף-וּמִיד כְּשֶׁנִּתְגַּלָּה כָּל הַזִּיוֹף וְהַשָּׂקָר וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן לְכֹל הַפְּחוֹת
הַצְּלָתִי לָךְ חֲמִשִּׁים אֶלְף דּוֹלָר, וְאַתָּה יוֹדֵעַ אֵיזָה סְכוּם זֶה... וְזֶה גַם
בְּתוֹךְ גַּם, וְרֵאוּי לְבָרְךָ בְּכֹל פְּעַם בְּרִפְתָּ הַגּוֹמֵל, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ
הַרְבִּים, הַיִּיתִי נוֹפֵל אֶתְּךָ בְּיַחַד בְּפִחַ עֶמֶק, שֶׁלֹּא הֵינּוּ אֵף פְּעַם
יְכוּלִים לְצַאת מִזֶּה, כִּי חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַצְּלָתִי לָךְ אֶת הַחֲמִשִּׁים
אֶלְף דּוֹלָר, וּבְעֵנֶיךָ הַחֲמִשָּׁת אֲלָפִים דּוֹלָר, אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁהַעוֹרֵךְ-דִּין שֶׁמְחַזֵּיק אֶת הַכֶּסֶף שְׁלוֹ, יִתֵּן לָךְ אֶת הַחֲמִשָּׁת
אֲלָפִים דּוֹלָר, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁלַם כָּל הַחֹב.

וְהִנֵּה לְחֻזְקְךָ וּלְאַמְצָךָ הוּא אֵף לְמוֹתָר, כִּי הֲלֹא כָּל סְפָרֵי רַבְּנוּ
ז"ל בְּיָדְךָ, אֵף עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְרוּיךָ בְּשׁוּרוֹתִים אֵלּוּ אֵלֶיךָ, כְּדִי
לְשַׁמְחֶךָ זַכַּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּיוֹם חֲמִישִׁי אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ
ז"ל, וְהַרְבֵּה בְּקִשְׁתִּי עָלֶיךָ וְעַל אֲשֶׁתְּךָ וְעַל יְלָדֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּיַבְנָאֵל,
וְתִגְדְּלוּ דוֹר יִשְׂרָאֵל יְבָרְךָ, וּיְכַבֵּר תַּצְּאָה מִכָּל צְרוּתֶיךָ וְחֹבוֹתֶיךָ,
וְאַחֲרֵי-כֵן הַיִּיתִי בְּעִיר בְּרֶסֶלַב אֲצֵל צִיּוֹן מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, גַּם שֶׁם
הַזְּפָרְתִי אוֹתְךָ לְטוֹבָה, וּמִשָּׁם נִסְעַתִּי לְמַעַזְבוֹת אֶל צִיּוֹן הַקְּדוּשׁ שֶׁל
הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, וְהַזְּפָרְתִי אוֹתְךָ לְטוֹבָה, וּבְקִשְׁתִּי הַרְבֵּה
שֶׁתַּצְּאָה מְצְרוּתֶיךָ, וּמִשָּׁם נִסְעַתִּי אֶל עִיר הָאֲנִיפָאֵלִי, וְהַיִּיתִי עַל צִיּוֹן
שֶׁל הַמַּגִּיד הַקְּדוּשׁ מְפַעְרִיטֵשׁ זי"ע, וְאַצֵּל הַרְבֵּי ר' זושא זי"ע,

וְאֶצֶל הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ בְּעַל 'אור הגנוז' שְׁמַנְחִים שָׁם בְּיַחַד בְּאֵהָל אֶחָד, וְהִרְבֵּה בַקְּשָׁתִי בְּעַבְרֵךְ, וּמִשָּׁם נִסְעָתִי לְעִיר שִׁיפִיטוּבְקָע אֶצֶל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבִּי פִּנְחָס מְקוֹרִיץ זי"ע, וּמִשָּׁם נִסְעָתִי אֶל עִיר פּוֹלְגָאָה, וְהֵייתִי אֶצֶל צִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל בְּעַל הַתּוֹלְדוֹת זי"ע אֶצֶל ר' לֵיִב מוֹכִיחַ זי"ע, וּמִשָּׁם נִסְעָתִי לְעִיר בְּרָדִיטְשׁוֹב, וְהֵייתִי עַל צִיּוֹן שֶׁל הַרֵב הַקְּדוֹשׁ מִבְּרָדִיטְשׁוֹב זי"ע, וּבְכָל מְקוֹם שָׂרַק הֵייתִי, הַזְכַּרְתִּי אוֹתָךְ לְטוֹבָה, וּבַקְּשָׁתִי הִרְבֵּה בְּעַבְרֵךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף שְׁגִינוּ הֵיִינוּ בַּפֶּח אֶחָד וּבְכָל מְקוֹם נִתְּתִי תוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעַל-כֵּן-לִפְנֵים נִצְלָנוּ עַד עַכְשָׁו עִם סְכּוּם אֶסְטְרוֹנוֹמִי שֶׁל חַמְשִׁים אֶלֶף דוֹלָר אֲשֶׁר בֵּן לִילָה לְיוֹם הֵיִינוּ שְׁגִינוּ יְכוּלִים לְהִטְבֵּעַ בַּחוּבוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִצִּילָנוּ, וּבַקְּשָׁתִי שְׁנִזְכָּה לְהִנָּצֵל עִם עוֹד חֲמֵשׁ אֶלֶף דוֹלָר (אֲשֶׁר בְּאַמֶּת אִתָּהּ יוֹדַע, שֶׁעַל הַכֶּסֶף הַזֶּה אֵינְנִי חַיֵּב כָּלֵל, כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ, כִּי גִלִּיתְ דַּעְתָּךְ, שֶׁקִּבַּלְתָּ כָּבֵר חֲמִשָּׁה-עֶשְׂרֵי אֶלֶף דוֹלָר, וּלְבִסּוֹף אַחַר שֵׁשָׁה אוֹ שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת אִמְרַתְּ שֶׁלֹּא קִבַּלְתָּ שׁוֹם פְּרוּטָה, רַק כְּדֵי לְנַחֲמֵנִי, וְאִז תִּכְרֶךְ-וּמִיד תוֹךְ יוֹמִים בָּאתִי לְאַרְצָנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְכָךְ לְכָל הַפְּחוֹת הַצִּלְתִּי חֲמִשִּׁים אֶלֶף דוֹלָר), עִם כָּל זֹאת בַּקְּשָׁתִי הִרְבֵּה מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיחֹס וְיִרְחַם עָלֶיךָ וְעָלֵי, וְהִרְבֵּה הִרְבֵּה תַפְלוֹת שֶׁפָּכַתִּי בְּכָל מְקוֹם, וְאֵנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, שִׁישְׁמַע אֶת תַּפְלָתִי, וְיִחְזִיר לְךָ כָּל עֲבוֹדָתְךָ בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְתִצְלִיחַ הַעֲקָר עִם יְלָדֶיךָ, שִׁיְהִיו לְךָ יְלָדִים יִרְאֵי הַשֵּׁם וּבְעָלֵי מַדּוֹת טוֹבוֹת, לוֹמְדֵי תוֹרָה לְשִׁמְהָ, עוֹבְדֵי ה' אֱמִתִּיִּים, וְתִרְנֶה מֵהֶם אִתָּהּ וְאַשְׁתָּךְ הִרְבֵּה נִחַת דַּקְדָּשָׁה, וְחֻצָּאוּ מִכָּל חוּבוֹתֶיכֶם וְצָרוֹתֶיכֶם, וּכְבָר יְרוּחַ לְכֶם בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

אֶקְנֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּעוֹד שָׁבוּעִים בְּעִרְךָ בְּאַרְצָנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְאִז כָּבֵר תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, שֶׁהַכֵּל בָּא עַל נִכּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קָרָח, כ"ח סִינֵן ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוֹךְ, וּמָאד מָאד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה, וְאִין אֶתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר שֵׁישׁ לִי מִמֶּשׁ,
כְּאֵלוּ נִחְסַר אֵיכָר מֵאֲבָרֵי, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, כִּי כָּל מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה
שְׁעוֹזֶבֶת אֶת יִבְנָאֵל מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, זֶה לִי כְּאֵב עֲצוּם, אַךְ אֲנִי מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבוּדָאֵי בְּקָרוֹב תַּחֲזוֹר אָדָם אַחַר לְגַמְרֵי, כִּי
הֵייתִי בְיוֹם חֲמִישֵׁי שְׁעָבָר אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה הִרְבֵּה
הַתְּפִלָּתִי עֲלֶיךָ, שֶׁתֵּצֵא מִכָּל חוֹבוֹתֶיךָ וְצָרוֹתֶיךָ, וּמִי שְׁאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ
דֵּי, יֵאמֵר לְצָרְתְּךָ דֵּי, וְכֵן הַתְּפִלָּתִי אֶצֶל צִיּוֹן הַקְּדוּשׁ שֶׁל
הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זי"ע עֲלֶיךָ, וְעוֹד אֶצֶל הִרְבֵּה צְדִיקִים שְׁנֹסַעְתִּי בְּמִשְׁךָ
יוֹם שָׁלוֹם, וּבְכֹל מְקוֹם הַזְּפָרְתִּי אוֹתְךָ לְטוֹבָה, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁתִּקְבַּל תְּפִלָּתֵנוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן, וְתִזְכֶּה לְחַזֵּר לְיִבְנָאֵל מֵהַ
שְׁיֹתֵר מֵהַר.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי בְּזֶה
הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת וְהַשְׁלָכוֹת
וְחִלְשוֹת הַדַּעַת, וְעַקֵּר הָעֲצָה בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק הַתְּחַזְּקוֹת, לְחִזֵּק
אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְצָרִיכִים יַעֲזוֹת עַל גְּבֵי יַעֲזוֹת
אֵיךְ לְהַתְּחַזֵּק וְאֵיךְ לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, וְתִקְרָה הַדַּחְקוֹת וְהַקְּטָנוֹת שֶׁרַק
עוֹבֵר, כִּי זֶה הָעַקֵּר בְּזֶה הָעוֹלָם, אֵיךְ לְהַתְּחַזֵּק, כִּי כָּךְ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ
ז"ל, שֶׁהַעַקֵּר שְׂזוּכָה לְמָה שְׂזוּכָה הוּא רַק עַל-יְדֵי שְׂחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ.
וְעַל-כֵּן רְאֵה לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לְהַתְּחַזֵּק וּלְחִזֵּק
אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְעֲצָתִי אֲמוּנָה, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׁבַעוּלָם לְחַזֵּר לְיִבְנָאֵל מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר, כִּי כִּפִּי שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ,

הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם שֶׁמַּח מְאֹד וְהוֹלֵךְ וּמִתְפָּאֵר, שְׁאֵתָה הָיִיתָ הֶרָאוּן וְכוּ' וְאַחֲרָיֶךָ כְּלָנוּ גֵלְךָ וְכוּ', אֲבָל אֲנִי אוֹמֵר שֶׁהוּא יִהְיֶה הַכִּפְּרָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאַתָּה עוֹד תַּחֲזֹר בְּיָתֶר שְׁאֵת וּבְיָתֶר כַּח, וְתִהְיֶה לְךָ בֵּית דִּינָה מִשְׁלָךְ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת וּבְשִׁכִּירוֹת.

הַעֲקָר רָאָה עֲכָשׁוּ בַעַת שֵׁישׁ לְךָ לֵב נִשְׁבֵּר לְנִצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, וְלִשְׁפֹּף שֵׁיחַ וּתְפִלָּה לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ מְאֹד מְאֹד יָקָר לֵב נִשְׁבֵּר, וְדִיקָא בַעַת לֵב נִשְׁבֵּר, יְכוּלִים לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אִזּוּ הַתְּפִלָּה עִם אֲמֶת, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תְּהִלִּים נ"א, י"ט): "לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְבָה אֱלֹקִים לֹא תִבְזֶה", וְרַבְּנֵנוּ וְ"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קי"ב), שֶׁהַמְשָׁפִיל הַמְּבִינִין יִבְקֹשׁ כָּל יְמֵי חַיָּיו שְׂיִזְכֶּה לֹאמַר פַּעַם אַחַת דְּבוּר אֲמֶת וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְאָמְרוּ עַל זֶה אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: מִתִּי מְדַבֵּר אָדָם דְּבוּר אֲמֶת? בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא שְׁבוּר בַּעֲצָמוֹ בְּתַכְלִית הַשְּׁבִירָה בְּאֲלָפִים וּרְבֻבוֹת רְסִיסִים, אִזּוּ דִיקָא יוֹצֵא מִמֶּנּוּ דְבוּר אֲמֶת, וְאִף שְׁמַרְבַּ צְרָתוֹ וִירִידָתוֹ וְקִטְנוּתוֹ, נִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתַקְנָה מִמֶּנּוּ, וְכֵאלוֹ אֵינִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה אוֹתוֹ, וְכֵאלוֹ אֵינִי שׁוֹמְעִים אֹתוֹ מִלְּמַעְלָה, דִיקָא אִזּוּ כְּשֶׁאָדָם מְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ, וּמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְאֵפְלוֹ הַתְּפִלוֹת יוֹצֵאוֹת מִבְּהִלוֹת וּמִבְּלָלוֹת, אֲבָל דְּבוּרִים אֵלוֹ מְאֹד מְאֹד יָקָרִים וְחֲשׁוּבִים אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ דִיקָא בַעַת יְרִידָה וְנִפְיָלָה וְקִטְנוּת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', לְשׁוֹחַ וְלִסְפָּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּחֲזֹר מֵהָ שְׂיֹחַת מֵהָר לְיִבְנָאֵל.

לַעֲתָ עֵתָה רָאָה לְבַקֵּר לְכָל הַפְּחוֹת פַּעַם אַחַת בְּיִבְנָאֵל, שְׂיִרְאוּ אוֹתְךָ שָׁם, וְלֹא יִחְשְׁבוּ כְּאִלוֹ, חַס וְשָׁלוֹם, יֵשׁ אֵילוֹ פְּרוּדִים בְּיַנְנוּ, חַס וְשָׁלוֹם עַל אַפָּם וְחַמְתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תרצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קִרְחָה, כ"ח סִינֵן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח נִגְיָעוֹ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְלֵ
בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד יְרִידוֹת
וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת וְחִלְשוֹת הַדַּעַת, הֵן מַעְצָמוֹ וְהֵן מְאַחֲרִים, וְעַקֵּר
גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא — לֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, רַק
לְכֶסֶף וְלְהַשְׁתַּוְּקֵק אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וְלֹא יֵשִׁים לִב מִה שְׁאַחֲרִים
אוֹמְרִים, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְרְאוֹת מִה שְׁטוֹב בְּשִׁבְלֹו, וְלֹא מִה שְׁאַחֲרִים
אוֹמְרִים.

וְהִנֵּה מֵאַחַר שְׁזָכִיתָ לְהַכְנִס לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְאַשְׁתָּךְ
מְאֹד מְאֹד שְׁמִיחָה וְעֵלִיזָה שָׁם, וּמִמֶּשׁ עֲצָבִיָּה נִתְרַפְּאוּ שָׁם, אֶתָּה
צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, הֵן אֲמַת שְׁגָם עֲלֶיךָ עוֹבֵר מִה שְׁעוֹבֵר וְכוּ'
וְכוּ', כִּי הַמְּנַן וְתִיקִין פֶּעַם יֵשׁ וּפֶעַם אֵינִן וְכוּ' וְכוּ', אֵךְ אֲנִי מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוֹב תִּכְנַסְנָה עוֹד כְּמֵה מִשְׁפָּחוֹת, וְאִז
תִּפְתָּר הַבְּעֵיָה שְׁלֶךְ, אֲשֶׁר אֲנִי בְּאֲמַת מִבִּין אֶת צַעֲרְךָ הַקָּשָׁה, שְׁאֶתָּה
רְגִיל לְהִתְפַּלֵּל וְתִיקִין, וְעַכְשָׁו חֹסֵר לֶךְ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֲצָתִי
אֲמוּנָה, שְׁתַּצֵּא בְּכֹל יוֹם אֶל הַשָּׂדֶה, וְתִבְקֶשׁ וְתִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, שְׁנֹזְכָה שִׁיְהִיָּה לָנוּ מִנְּיָן קְבוּעַ עַל תְּפִלַּת הַתִּיקִין וְעַל תְּפִלַּת
בְּעֲצָמָה צָרִיכִים תְּפִלָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי יִשְׁמַע אֶת
תְּפִלָּתְךָ, וּכְשִׁמְתְּפַלְּלִים וּמְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ זוֹכִים לְהִשָּׁע.

נָא וְנָא רְאֵה לְצָרְךָ אֶת עֲצָמְךָ עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, כִּי
אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה עַקֵּר גְּדוֹל מְאֹד, שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד יִבְחַר לְעֲצָמוֹ
חֶבֶר טוֹב לְדַבֵּר עִמּוֹ בְּעִבּוּדַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, וַיְהִיָּה בְּבַחֲיִנַת 'מְקַבְּלִין
דִּין מִן דִּין', כִּי כָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ נִקְדָּה מִה שְׁאֵינִן בְּחִבְרוֹ, כְּמוֹבֵא
(לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל'ד), וְצָרִיכִים לְקַבֵּל אֶת כָּל הַנִּקְדוֹת שֶׁל

כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת — לְאֶחָד אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל־ל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא לִילָף לְבַד. וּבִשְׁבִיל זֶה הִזְהִירוּנוּ כָּל־כָּף חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן דִּיקָא, כִּי הַמִּנְיָן כָּלוּל מִכָּל מִינֵי טְפוּסֵי אֲנָשִׁים, מֵרָאשֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם וְכוּ' עַד חוּטֵב עֲצִיף וְשׂוֹאֵב מִימֶיךָ, אֲשֶׁר בּוֹדְאֵי הֵיא בּוֹשָׁה גְדוּלָה לְרָאשֵׁי שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל לְהִתְפַּלֵּל עִם שׂוֹאֵב מֵיָם וְחוּטֵב עֲצִים, עִם כָּל זֹאת צָרְפָם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּיַחַד, לְהוֹרוֹת שְׂאֲצָלוֹ יִתְבַּרְךָ חָשׁוּב כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, לֹא אֲכַפֵּת מָה אֲמַנּוֹתוֹ וּמָה יַחוּסוֹ, הַעֲקָר שֶׁהוּא בַר יִשְׂרָאֵל, וּכְשֶׁמְצַטְרָפִים עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים יְכוּלִים לְהִתְפַּלֵּל, וְאֶפְלוּ תִשְׁעָה צְדִיקִים גְּמוּרִים כְּמוֹ מִשָּׁה רַבְּנוּ, אִי־אֶפְשֶׁר לָהֶם לֹמַר קְדָשָׁה וּבְרָכוּ וְכוּ' בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן וְכוּ', וּכְשֶׁיִּצְטָרֵף אֲלֵהֶם רַק חוּטֵב עֲצִים אֶחָד אוֹ שׂוֹאֵב מֵיָם אֶחָד וְכוּ', הוּא כְּבָר מְצַטְרֵף לְמִנְיָן, וְזֶה לְמוֹד גְּדוּל אֵיף שְׂצָרִיכִים לְהַכְלִיל בְּיַחַד עִם כָּל־ל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא לְשִׁים לֵב מִיְהוּ וּמִהוּ, כִּי כָּל הַמַּחְלֶקֶת וְהַמְרִיבוֹת שְׁבִין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, הוּא הַכֹּל כְּשֶׁאֵינָם רוֹצִים לְקַבֵּל אֶת נְקֻדַּת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי בְּאַמַּת צָרִיכִים לְקַבֵּל אֶת כָּל הַנְּקֻדּוֹת, וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲפֵשׁ לְעֲצָמוֹ חֶבֶר טוֹב בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוּמָנוּ, וּמְדַבֵּר עִמוֹ בְּכָל יוֹם מְרַבְּנוּ ו'ל, כִּי לְבַד זֶה לֹא טוֹב, כִּי סוּף כָּל סוּף נוֹפְלִים. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יִלְקוּט פְּנִיחַס, רַמְזוֹ תשעו): אֵין חֶבֶר נִקְנָה אֱלֹא בְקִשְׁיֵי קִשְׁיִין; וְעַל־כֵּן רָאָה לְצָרֶף אֶת עֲצָמָךְ עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוּמָנוּ הַיְקָרִים, וּתְדַבֵּר עִמָּהֶם, וְכִף לֹא תִהְיֶה בּוֹדֵד לְבַד, וְטוֹב מְאֹד שֶׁתְּתַפַּלֵּל עִמָּהֶם גַּם תְּפַלֵּת הַמִּנְחָה וּתְפַלֵּת עֲרֻבִית, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְקַחַת מִמֶּךָ פְּרָשִׁיּוֹת שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, וּלְהַשְׁתַּדֵּל לְמַצֵּא לָךְ קוֹנְיָה שְׂיִקְנָה אוֹתָם, וְכִף תִּהְיֶה לָךְ גַּם פְּרוֹנְסָה.

נָא וְנָא רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לֵב, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבָעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ שְׁתַּזְכֶּה לְקַנּוֹת דִּירָה בְּיִבְנָאֵל, וְאִזּוּ הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׂמִים...

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכָּתֵב וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

י"ח תרחצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קִרְחָה, כ"ח סִינֵן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח נִגְיָעוֹ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאַתָּה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמֶךָ, כִּי בְּאַמְתּוֹ וּכְנִי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּיוֹם חֲמִישִׁי שְׁעֵבֵר עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה הַתַּפְּלָלָתִי בְּעִבּוּרֶךָ, שֶׁתֵּצֵא כָּבֵד מִכָּל הַגְּלִיּוֹת הַפְּרָטִיּוֹת שֶׁלָּךְ, וַיַּעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְקַבֵּל תַּפְּלָתִי לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֲדָם מֵה שְׁעוֹבֵר בְּזֵה הָעוֹלָם, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, הוּא לְהַחְזִיק מֵעַמֶּד, וְלֹא לְהַשְׁבִּיר מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי טָבַע שֶׁל אֲדָם לְהִיּוֹת בְּכַעַס וּבַעֲצָבָנוּת, כִּי אֲדָם כְּשֶׁלֹּא הוֹלִיךְ לוֹ כְּמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה, אֲזִי הוּא נוֹפֵל בְּכַעַס וּבִרְצִיחָה, וְאִז מְרִים לוֹ הַחַיִּים מְאֹד מְאֹד, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֵה — כְּפִי הַכַּעַס וְהִרְצִיחָה שְׁנוֹכְנָסוּ בְּאֲדָם, כֶּךָ מְרִים לוֹ הַחַיִּים, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַכּוֹת סא:): כְּבֹד כּוֹעֵס מְרָה זוֹרֶקֶת בּוֹ טָפָה; הִינּוּ תִכְף-וּמִיָּד כְּשֶׁהִכְבֵּד כּוֹעֵס, נִכְנָסֶת בּוֹ טָפָה שֶׁל מְרִירוֹת, שְׂמֵמֶרְמֶר בְּחַיּוֹ, כִּי מְרִים לוֹ מְאֹד הַחַיִּים, וְתִמִּיד מִחֲפֵשׁ עַל מִי לְזַרֵּק אֶת הָאִשְׁמָה, פֶּעַם עַל אִשְׁתּוֹ וּפְעַם עַל יְלָדָיו, וּפְעַם עַל חֲבֵרָיו וּפְעַם עַל שְׂכָנָיו וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁאֲדָם מִכְּנִיס בְּעַצְמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּוֹדַע וַעַד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְשׁוֹמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִכַּעַס וּקְפִידוֹת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי, שְׂמֵאֲמִין שְׂאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֵׁם אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִז יִזְכֶּה לְהִגִּיעַ לְאַרְיִכוֹת אַפִּים, שְׁשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְעַכֵּב אוֹתוֹ, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, כְּמוֹבָא (לְקוּשִׁי-מוֹתֵרֵין, חֶלֶק א', סִימֵן קנ"ה), כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֵה, כְּפִי שְׂאֲדָם מְאֲרִיךְ אִפּוֹ וְאֵינּוֹ כּוֹעֵס, כְּמוֹ-כֵן נִכְנָסֶת בּוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְפִי שְׂמִכְנִיס בְּעַצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו

יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, כְּמוֹ-כֵן זֹכָה לְאֲרִיכוֹת אַפְיִם וּמְאָרִיךְ אֶף עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ.

וְעַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, יְדִידֵי הַיְקָר! לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת אֲרִיכוֹת אַפְיִם, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמָךְ מִכַּעַס וּמִקְפִּידוֹת. וְחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּסָחִים קיג): הִרְצַחְנִים חַיִּיהֶם אִינָם חַיִּים; מִי שֶׁהוּא תָמִיד בְּכַעַס וְרוֹצֵחַ וְכוּ' חַיָּיו אִינָם חַיִּים, רַק מְרַגֵּשׁ כָּל מִינֵי מְרִירוֹת בְּחַיָּיו, וְלִהְיוֹת מִי שֶׁהוּא מְאָרִיךְ אֶף וְסִבְלָן גָּדוֹל, הוּא חַי חַיִּים טוֹבִים עַרְבִים וּמְתוֹקִים בְּזֶה הָעוֹלָם. וְלִכֵּן רָאָה לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת זוּ שֶׁל סִבְלָנוּת, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר גָּדוֹל בְּחַיִּים, כִּי אִי-אֶפְשָׁר לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי מִדַּת הַסִּבְלָנוּת, וְאֶף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה קִשָּׁה וְכִבֵּד מְאֹד לְהַגִּיעַ, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל הָאָדָם לְהַמְשִׁיךְ אַחֵר הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אָמְרוּ חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית ד'): מִבְּעֵינֵי לִיָּה לְאִינִישׁ לְמִילָף נִפְשִׁיָּה בְּנִיחוּתָא, שְׁנֹאֲמַר: "וְהִסַּר כַּעַס מִלְּבָבְךָ", כִּי כִּשְׂאָדָם הוּא סִבְלָן עַל כָּל אֲשֶׁר בָּא עָלָיו, וּמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא טוֹב לְשִׁמְיִם וְטוֹב לְבְרִיּוֹת, טוֹב בְּבֵית וְטוֹב בְּחוּץ, וְאֵז אֵין לָךְ בְּרָכָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת מִדַּת הַטוֹב וְהַסִּבְלָנוּת, הָיוּ מִשְׁתוֹקְקִים תָּמִיד לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַיְקָרָה הַזֶּה, שֶׁהִיא כְּבָר כּוֹלֶלֶת בָּהּ כָּל הַמִּדּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. וְלִכֵּן רָאָה לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת זוּ שֶׁל סִבְלָנוּת וְשֶׁל אֶהְבָּה, לְאַהֲבֵי אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְאַהֲבֵי אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלְאַהֲבֵי אֶת אֲשֶׁתְךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, כִּי אֶהְבָּה גִּימְטְרִיָּה אֶחָד, כְּמוֹבָא (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'), תִּכְתֵּב-וּמְיָד כִּשְׂאָדָם מִחֲזִיק בְּמִדַּת אֶהְבָּה, הוּא כְּבָר אוֹחֵז בְּאַחֲדוּתוֹ יִתְבַּרְךָ; וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנִכְלָל בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא סִבְלָן כָּל יָמָיו, וְאֵז עוֹבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם. וְזוֹ הַמְדַּרְגָּה הַכִּי גְּדוֹלָה שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהִשְׁתוֹקֵק עָלֶיהָ, לֹא לְכַעַס וְלֹא לְהִקְפִּיד עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְגַם עַל עֲצָמוֹ אֲסוּר לְהִקְפִּיד... שְׁאֵינוֹ הוֹלֵךְ לוֹ כְּמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה, כִּי צְרִיכִים לְבַטֵּל אֶת רְצוֹנוֹ לְרְצוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲנִינִי.

י"ח תרצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קָרָח, כ"ח סִינן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... נֵרוּ יֵאִיר.

זְכַנִי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל בְּיוֹם חַמִּישִׁי,
וְהַרְבֵּה הַרְבֵּה תַפְלוֹת וּדְמָעוֹת שְׁפָכְתִי בְּעַבּוּרָךְ, כִּי אַתָּה חֲקוּק
בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֵׁיִקְבֵּל אֶת תַּפְלָתִי לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן, וּבְקָרוֹב תּוּכַל לְשַׁלֵּם אֶת כָּל
חַוְבוֹתַיךָ, וַיְהִי לְךָ דִּירִים בְּחוּף הַבְּגִינָן, הָעֵקֶר תַּתְחַזֵּק, וְאֵל תַּפְחַד
מִשׁוּם דְּבָר שְׁבָעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְכֵן בְּעִנְיָן "עוֹף
בְּרֶסֶלֶב" אֵל תִּדְאָג כָּלֵל, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִהְיֶה עֵסֶק
מִשְׁגִּישׁ מָאד מָאד, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרוֹנְסָה בְּרוּחַ וּבְשִׁפְעַ, הָעֵקֶר הוּא
לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לְפַחַד כָּלֵל, כִּי רַבְּנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר הָעוֹלָם הַזֶּה
הוּא גֹשֶׁר צָר מָאד מָאד, וְהַכָּלֵל וְהָעֵקֶר שֶׁלֹּא יִתְפַּחַד כָּלֵל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עח), וְזֶה כָּל עֵסֶקְנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם — אֵיךְ
לְהַגְדִּיל שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲשׂוֹת לוֹ דִּירָה בַּתְּחִינּוּנִים, לְהוֹרִיד אֶת
הַשְּׁכִינָה בְּזֶה הָעוֹלָם, לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם לְכֻלָּם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ עַל זֶה צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת גְּדוּלָה מָאד מָאד, וְתַכְּף-וּמְיָד
כְּשֵׁי אֲצֵל הָאָדָם מִדַּת הַהִתְחַזְּקוֹת, אֲזִי יְכוּל לַעֲבֹר עַל הַגֹּשֶׁר צָר
שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וּבְכַפְרֵט מִי שְׁרוּצָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ לוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ
שְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה, וְכֵן לְבָנוֹת בֵּית בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ מְצוּה
עַל-פִּי דְבָרֵי הַרְמַב"ן ו"ל, שְׁנוּהֵג גַּם בְּזִמְנֵי הַזֶּה, תַּכְּף-וּמְיָד בָּא
הַסֵּמ"ך-מ"ם לְקַרֵּר אֶת הָאָדָם וּלְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתּוֹ, וּלְהַפְחִידוֹ כְּאֵלוֹ
לֹא יוּכַל לַעֲמֹד בְּזֶה וְכוּ' וְכוּ', דִּיקָא אֲזִי צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה
מָאד מָאד, כִּי תַכְּף-וּמְיָד כְּשֵׁי לְאָדָם מִדַּת הַהִתְחַזְּקוֹת, אֲזִי הוּא
מְצַלִּיחַ מָאד מָאד, כִּי הָעֵקֶר תְּלוּי בְּלֵב, כִּי מִי שֵׁיִשׁ לוֹ לֵב חֲזָק
וְאֲמִיץ, אֵינּוּ מִתְפַּחַד מִשׁוּם דְּבָר וּמִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם. וְרַבְּנוּ ו"ל

גְּלָה לָנוּ (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רמט), שֶׁזוּ הֵיחָה גְדֻלַּת שְׁמִשׁוֹן הַגְּבוּר, שְׁזָכָה לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרְאוֹת וְלִכְבֹּשׁ הַמְּלַחְמוֹת, דִּיקָא עַל-יְדֵי חֲזַק וְתַקְּףָ לָבוּ, שְׁלֵא יתִירָא מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְרַץ לְתוֹךְ תַּקְּףָ הַמְּלַחְמָה וְכוּ' וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְדַבֵּר זֶה סוֹכֵב לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁרוֹצֶה לְהַצְלִיחַ בְּדַרְכּוֹ הַגְּשָׁמִית וְהַרוּחָנִית, הוּא צָרִיף לְחַדֵּד אֶת לָבוּ לְלֵב חֲזַק כְּבָרְזֵל, וְלֵא לְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אִזּוּ יִגִיעַ לְמַחֲזוֹ חֲפָצוֹ. אִם לְקַחְתָּ עַל עֲצָמְךָ לְבָנוֹת אֶת הַבְּנִינֵן, אַתָּה צָרִיף לְהִיֹּת חֲזַק וְאַמִּיץ, וְלֵא לְפַחַד מֵאֵף אֶחָד, תִּרְאֶה אֵיךְ שְׁיִהְיוּ לְךָ דִּירִים, וְתִשְׁלַם אֶת כָּל חוֹבוֹתֶיךָ, וְכִמּוּ-כֵן בְּעֵינֵי הָאֵטְלִיז וְהַמְּפַעֵל "עוֹף בְּרֶסֶלֶב", תִּרְאֶה אֵיךְ שְׁלֵא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֵר שְׁאַתָּה צָרִיף לְחַדֵּד אֶת לְבָבְךָ לְלֵב חֲזַק וְכָרְזֵל, לֵא לְפַחַד מֵאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְאִזּוּ תִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוּלָּה. וְזֶה סוּד הַצְּלָחָתִי, שְׁמַאֲז שְׁזָכִיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְהִתְמַדְּתִי מְאֹד מְאֹד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל יָמִים וְשָׁנִים, לִילָה יוֹם, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל, זֶה אֲשֶׁר חִדַּד אֶת לְבָבִי לֵא לְפַחַד מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גַם אֲנִי בּוֹנֵה בְּנִסִּים אֶת בֵּיתִי, וְאֵף שְׁעוֹבֵר עָלַי מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מַחֲדֵד אֶת לְבִי לְלֵב בְּרִזֵּל, וְאִינִי חַת וְאִינִי יָרָא מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם רַק מִמְּנוּ וְתַכְרֵךְ בְּעַצְמוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא אֲנִי מַצְלִיחַ דְּרַפְּנִי, תִּהְלֶה לְאֵל, עַד שְׁבַחוּן מַחֲזִיקִים אוֹתִי לַעֲשִׂיר גְּדוֹל, מְלִיוֹנֵר מִמֶּשׁ... וְתִהְלֶה לְאֵל, אֲנִי שְׁמַח בְּזֶה, כִּי יוֹתֵר טוֹב שְׁיַחֲזִיקוּ אוֹתִי לַעֲשִׂיר גְּדוֹל וְלִמְלִיוֹנֵר עֲצוּם... מֵאֲשֶׁר יִרְחַמוּ עָלַי, שְׁאַנִּי עָנִי וְאַבְיוֹן וְקַבְּצָן וְכַעַל חוֹב, שְׁנִצְרָךְ אֶל הַבְּרִיּוֹת... וְשׁוֹנְאֵי יִשְׁמַחוּ... יוֹתֵר טוֹב שְׁיַחֲזִיקוּ אוֹתִי לַעֲשִׂיר עֲצוּם וְלִמְלִיוֹנֵר גְּדוֹל, שְׁשׁוֹנְאֵי יִתְפּוֹצְצוּ... וְכַאֲמַת דְּוֵד הַמְּלִיךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים קיח, ח): "הֲנִי"ה לִי בְּעִזְרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשׁוֹנְאֵי"; הֵינּוּ בְּזֶה שְׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לִי, בְּזֶה בְּעַצְמוֹ אֲנִי רוֹאֶה נְקָמָה בְּשׁוֹנְאֵי, כִּי הַשׁוֹנְאִים רוֹצִים לְרְאוֹת בְּכַשְׁלוֹנִי, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, אֲבָל כְּשֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לִי, בְּזֶה בְּעַצְמוֹ אֲנִי רוֹאֶה בְּשׁוֹנְאֵי, וְכִמּוּ-כֵן צָרִיף לְהִיֹּת אֲצִלְךָ, לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְלֵא לְהִסְתַּפֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, רַק לְהַמְשִׁיךְ בְּעַבּוּדְתְךָ עַבּוּדַת-הַקֶּדֶשׁ, שֶׁהִיא עַבּוּדַת הַשְּׁחִיטָה, שְׁאַנְחֵנוּ צָרִיכִים שׁוֹחֵט יָרָא שְׁמִים, וְיַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֶּה לְבָנוֹת אֶת בֵּיתְךָ

אֲשֶׁר י"ח תש בנחל שיז
ביבנאל "עיר ברסלב", ועוד תחתן את ילדיך בגיל צעיר מאד,
ותרוה מהם רב נחת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תש.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר קרה, כ"ח סיון ה'תשנ"ב.

שלום אלו ... נרו יאיר.

אתמול הביאו לי קנטרס שתרגמת לאנגלית, ומאד מאד
הצטערתי על זה, כי ראיתי ברב מקומות שלא ירדת לסוף דעתך,
וממילא סלפת את כל מה שכתוב בקנטרס, ומה גם שיש שמה
לשונות ששייכים לעכו"ם, רחמנא לישזבן, ולא לצדיק, כי מה
שאומרים ומתבטאים לכמר, רחמנא לישזבן, אתה מבטא את זה
לצדיק, וזה בכלל כפירות ואפיקורסות, ועל-כן הנני אוסר עליך
באסור חמור, שלא תתרגם את הקנטרסים בשום פנים ואופן, ואם
תצית הרי טוב, ואם לא, תדע כי הקדוש-ברוך-הוא ינקם את
נקמתך, וכבר הנה לי פעם דבר כזה, שאחד תרגם כמה ספרים
מספרי נגד רצוני, ולבסוף ירד מדעתו לגמרי, ובלה כמה שנים
בבית משגעים.

ועל-כן אני מזהיר אותך מאד מאד בכל מיני אזהרות, שתעזוב
את הקנטרסים שלי, ואל תתרגמם כלל, כי אני מקפיד על זה מאד
מאד.

מלבד זאת את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי ממך, אין
לתאר ואין לשער כלל, וכל-כף הרבה שעות על גבי שעות השקעתי
בך, ולבסוף תבעט בי, ואיך ראיתי מראש מה שיקרה בסוף, כפאשר
אמרתי לך בגלוי כמה פעמים.

הכפל הדבר בלי שום טענה ומענה, שלא תתרגם את

הַקְּנֻטְרִים שְׁלִי, וְתוֹרִיד אֶת יְדִידְךָ מֵהֶם, וְתִלְךָ לְדַרְכְּךָ וְתַעֲזֹב אוֹתִי,
כִּי יֵשׁ לִי קִפְדָּה גְּדוֹלָה עָלֶיךָ.

אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתָּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

י"ח תשא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קָרַח, כ"ח סיון ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיטוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, הַגֵּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה צוּקָה,
וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, וַיִּירוּ
רַב נַחַת מִיַּלְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד, וְאִישׁ אֶת
רַעְהוּ יֹאמֶר חִזּוֹק. וְתִתְאַסְּפוּ מְדֵי פֶעַם בְּפֶעַם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לַהֲיוֹת
בְּשְׁלוֹם אֶחָד עִם חֲבֵרוֹ, וְתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאַמְצִים, שְׂאֶחָד יִדְבֹּר עִם
חֲבֵרוֹ בְּכָל יוֹם בְּעֶבְדַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחַת פְּרָטִית
וְשִׂמְחָה, לְשִׂמְחַת וּלְחִזּוֹק וּלְבִדּוּחַ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי יֵשׁ כְּמָה מְאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהֵם בּוֹדְדִים, וְאִין לָהֶם חֲבֵרִים, וְאִין אִף אֶחָד יוֹדֵעַ מַה
שֶׁהֵם סוֹבְלִים, וְעַל-כֵּן הַחֹב מִנַּח עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חִזּוֹק, וְזוֹ מַצָּוָה הַכִּי
גְּדוֹלָה, כִּי זוֹ צְדָקָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד לְהַחֲדִיר שְׂכָל וְדַעַת אִישׁ
בְּרַעְהוּ, כְּמוֹבָא (לְקוּטִי-מוֹהֲרֵן, חֵלֶק א', סִימָן קו'), שֶׁפָּרַשׁ רַבְּנּוּ ו"ל אֶת
הַפְּסוּק (תְּהִלִּים מֵא, ב): "אֲשֶׁרֵי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רַעַה יִמְלִטְהוּ
הַיְוֹנִי"ה"; כְּשֶׁאָדָם נִמְצָא בְּעֲצָמוֹ בְּקִטְנוֹת הַדַּעַת, עֲצָה גְּדוֹלָה לְזִכּוֹת
לְגַדְלוֹת הַמַּחֲזִין וְלִשְׁלֵמוֹת הַדַּעַת — לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ אֶת אַחֲרִים. וְזוֹ
הַמַּצָּוָה הַכִּי גְּדוֹלָה — לְהַשְׁכִּיל שְׂכָל אֶל דָּל וּבוֹדֵד, וְלִכְּנֹן תַּעֲשׂוּ כָּל
מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְתִדְוֹנוּ
אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, כִּי אֲצַלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב —
כְּשֶׁגּוֹמְלִים חֹסֵד זֶה עִם זֶה, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (יְלִקוּט הוֹשַׁע, רַמְזוֹ תְּקַכב):

אמר הקדוש-ברוך-הוא, חביב עלי חסד שאתם גומלים זה עם זה מכל הזבח שזבח שלמה לפני; כי בזה שגומלים חסד איש עם רעהו, זוכים להסתור בצל כנפיו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא חוֹפֵף עליו בצלו צלא דמהימנותא, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי תענית, פ"ק ד): "ובצל ידי כפיתיה" — זו גמילות חסדים, שכל העוסק בגמילות חסדים, זוכה לישוב בצלו של הקדוש-ברוך-הוא. ועל-כן ראו מאד מאד לעסק בגמילות חסד איש עם רעהו, ולדבר אחד עם השני, לחזקו ולשמחו ולעודדו, ולהחזיק את עצמו כמו אחים יחד, ותמיד תשתדלו להתענין אצל השני במה אני יכול לעזור לך, ודבר זה מאד מאד חשוב אצלו יתברך.

זכני הקדוש-ברוך-הוא ביום חמישי להיות על ציון רבנו ז"ל, וכן על ציון הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, ועל ציון המגיד ממעזריטש זי"ע, ועל ציון בעל התולדות זי"ע, ועל ציון רבי פנחס מקוריץ זי"ע, ועל ציון רבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע, והזכרתי שם את כל אחד ואחד מכם בלי יוצא מן הכלל, והתפללתי בעבור כל אחד ואחד מכם מה שאתם צריכים, באשר יעיד עלי הקדוש-ברוך-הוא. ואקנה שהתפללות לא תלכו לריק, שיתקבלו לרחמים ולרצון, ותמשוך עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ותהיה לכם פרנסה בשפע, ומי שצריך דירה, שתהיה לו דירה פרטית, שלא יצטרך לגור בשכירות, והכל כדי שתוכלו לישוב ללמד תורה בישוב הדעת, ולהתבודד עצמכם עמו יתברך ביבנאל "עיר ברסלב", והיה זה שכרי, שאתם תבקשו בלכם עלי, שפבר אֶזְכֶּה לבוא לגור בארצנו הקדושה, ואהיה לכם בעבור זה אסיר תודה מאד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר קרח, כ"ח סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל נשות אנשי שלומנו חסידי ברסלב, הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהן

יִשְׂרָאֵל שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיִּצְלֵן מִכָּל צָרָה צוֹקָה וּמִכָּל נִגְעַת וּמִחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו, וְתַרְוִינָה רַב נַחַת מִיַּלְדֵיהֶן, וּלְגִדֵּל אוֹתָם בְּנִקְל.

אֵין אַתָּן יְכוּלוֹת לְתַאֲר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַנַּחַת־רוּחַ שֵׁישׁ לִי, שְׂאֲנִי זוֹכָה לְשִׁמְעַ בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, אִיךְ שְׂאֲתָן מְחֻזְקוֹת אַחַת אֶת הַשְּׂנִיָּה וּמְתוֹנְעוֹדוֹת בְּיַחַד, וְאִשָּׁה עוֹזֶרֶת לְרַעוּתָהּ, זֶה גּוֹרֵם לִי נַחַת־רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְתַמְשִׁיכוּ בַּפְּעֻלוֹתֵיכֶן, וּבַפְּרָט עַכְשָׁיו, שְׂיִצְאוּ שְׂתֵי מְשֻׁפְחוֹת, לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, אַתָּן צְרִיכוֹת לְהִתְחַזֵּק יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, כִּי בְּקָרוֹב תִּפְנֹסְנָה עוֹד כַּמָּה מְשֻׁפְחוֹת, וְכֵן אֲנִי מְקַנְיָה שֶׁהַמְשֻׁפְחוֹת שְׂיִצְאוּ, תִּחְזַרְנָה בְּלֵי שׁוּם סֶפֶק, כִּי אֵין עוֹד מְקוּם כְּמוֹ יַבְנָאֵל, וּכְבָר מְדַבְּרִים אֲנָשִׁים בְּהִתְפַּעְלוֹת גְּדוֹלָה — אִיךְ אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׂיִם בְּיַבְנָאֵל, מְחֻזְקִים אֶת עַצְמָם כָּל־כָּף בְּיַחַד, וְאַחַד עוֹזֵר לְהַשְׂנִי, וְגָרִים בְּיַחַד כְּמוֹ מְשֻׁפְחָה אַחַת גְּדוֹלָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי גְדֵל מַעְלַת הַצְּדָקָה וְהַחֲסֵד שְׁעוֹשֶׂה מְשֻׁפְחָה אַחַת לְהַשְׂנִיָּה — אֵין לְתַאֲר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב צְדָקָה וְחֲסֵד שְׁעוֹשִׂים זֶה עִם זֶה, כְּגוֹן: בְּקוֹר חוֹלִים וְכוּ' וְעוֹר לִיּוֹלָדוֹת וְכוּ', וּסְתָם לְחֻזֵּק אִשָּׁה אֶת רַעוּתָהּ, וְלִכְן רָאוּ לְהַמְשִׁיךְ בַּפְּעֻלְתְּכֶם, וְלִלְכֹת לְבַקֵּר אִשָּׁה אֶת רַעוּתָהּ, וְלְהִתְעַנֵּן בְּמָה יְכוּלִים לַעֲזֹר לָהּ, וּבְמָה יְכוּלִים לְשַׁמַּח אוֹתָהּ וּלְהִרְחִיב אֶת דַּעְתָּהּ, וְעַל־יָדֵי פְּעֻלְתְּכֶם הַטּוֹבָה, תִּגְרַמוּ שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעְלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵין הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְשַׁרְה שְׁכִינְתוֹ עַל יִשְׂרָאֵל, אֲלֹא כְּשֵׁישׁ בֵּינֵיהֶם אַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת.

זְכַנֵּי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יוֹם חֲמִישִׁי לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן עַל צִיּוֹן הַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, וְעַל צִיּוֹן הַמַּגִּיד מִמַּעַרְיֻטֵּשׁ זי"ע, וְעַל צִיּוֹן בְּעַל הַתּוֹלָדוֹת זי"ע, וְעַל צִיּוֹן רַבִּי פְּנִיחָס מְקוֹרֵיץ זי"ע, וְעַל צִיּוֹן רַבִּי לױ יִצְחָק מִבְּרֵדִיטְשׁוֹב זי"ע, וְהַזְּכַרְתִּי שֶׁם אֶת כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, וְהַתְּפַלְלֵתִי בְּעַבּוֹר כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן מֵה שְׂאֲתָן צְרִיכוֹת, כַּאֲשֶׁר יַעֲיֵד עָלֵי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאַקְנִיָה שֶׁהַתְּפִלוֹת לֹא הִלְכוּ לְרִיק, וְתַתְּקַבְּלֵנָה לְרַחֲמִים

וּלְרִצּוֹן, וְתַמְשֵׁף עֲלֵיכֶן בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶן, וְתִהְיֶה לְכֶן פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וּמִי שֶׁצָּרִיף דִּירָה — שֶׁתִּהְיֶה לוֹ דִּירָה פְּרָטִית, שֶׁלֹּא יִצְטָרֵף לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת, וְיִהְיֶה לְכֶן נַחַת מִלְדֵיכֶן, וְתִזְכּוּ לְגַדְלֵם בְּנִגְלָה, וְשִׁיְהִיָּה לְכֶן שְׁלוֹם-בֵּית, וְתִחַזְקֶנָּה אֶת עֲצָמְכֶן בִּיחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְהִיָּה זֶה שְׂכָרִי, שֶׁאַתֶּן תְּבַקְשֶׁנָּה כִּלְכֶן עָלַי, שֶׁכִּכְר אֲזַכֶּה לְבוֹא לְגוֹר בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאַהֲיֶה לְכֶן בְּעֵבוֹר זֶה אֲסִיר תּוֹדָה מְאֹד.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכֶּה שִׁיְהִיָּה לְנוּ גַם הַשָּׁנָה קִיּוּטָנָה לְבָנוֹת וּלְבָנִים, וְשִׁיְהִיָּה לְכֶן רַק טוֹב בִּיבְנָאֵל.

הַמֵּאחַל לְכֶן בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קָרָה, כ"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגַדְלֵ לְשִׁמְחָתִי לְשִׁמְעֵ טוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְעֲלוֹת מַעְלָה מַעְלָה בְּכָל הָעֲנִינִים בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת.

אוֹדוֹת שֶׁאַלְתֶּךָ בְּעֲנִין הַיַּחֲוּדִים וְכוּ', תִּדַע כְּשֶׁאַדָּם זוֹכֶה לְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִפְּרִשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִפְתַּח מַחוּ, וּמִתְחִיל לְשׁוֹטֵט בַּיָּם הַחֲכָמָה, וּכְעֵין אָדָם שֶׁנִּכְנָס לַיָּם בְּלִי אֲנִיָּה לְשׁוֹט בּוֹ, הוּא נִטְבָּע בְּתוֹךְ הַיָּם הַגָּדוֹל, כְּמוֹ-כֶן הוּא בְּאוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כְּשֶׁאֵין לְאָדָם אֲנִיָּה, שֶׁהוּא סוֹד הָאֵין, אֲזִי נִטְבָּע לְגַמְרִי. וְכָל זֶה מְרָמֵז בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ב', שֶׁשָּׁם מְדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל מִחֲרָבוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, שֶׁהוּא הַדְּרָף שֶׁיִּכְבַּשׁ מְשִׁיחַ צְדִיקָנוּ אֶת הָעוֹלָם, עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת שֶׁיִּתְחַדֵּיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הָעֲנִין שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִפְרֹשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחַ דְּרָכּוֹ בֵּין

בגשמיות ובין ברוחניות, ושם מדבר רבנו ו"ל, כשאדם זוכה לתקון הברית, שהוא תקון המחשבה, שמוריד את כל המחשבות זרות מעיני שכלו, על-ידי-זה מאירים בו השמות של הארבעה עולמות: ע"ב, ס"ג, מ"ה, כ"ן, שהם כנגד אצילות, בריאה, יצירה, עשיה. ואז שט בהם כמי ששט בפרדס נפלא וכו', וכו', זה המפתח של הגאולה, וכעין שידוע המכתב שקתב הבעל-שם-טוב הקדוש, שהיה בהיכל המשיח, ושאל אותו: אימתי קאתי מר? וענה לו: כשיפוצו מעינותיך חוצה, ויכלו ליחד יחודים כמותך, ואז יכלו כל הקלפות מהעולם וכו', וזה מקשר ומשלב אל התורה הזו, כשאדם מרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, על-ידי-זה נפתח מחו ונדעתו וכו', וכו', ונעבר ממנו הענין המכסין על עינא, שהם כלל המחשבות זרות, המחשבות שמבלבלות את האדם, וזוכה להשיג אור האין סוף ברוך הוא. ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להתבודד עצמו בכל יום, וליחד יחודים קדושים, ואת היחודים האלו מוצאים בכתבי הארז"ל.

ובענין הצרופים של הקדוש אבולעפיא, כבר מובא הרבה מזה בספר "פרד"ס רמונים", וטוב ללמד את ספרי הרמ"ק, שהם "פרדס רמונים" ו"אילימה" וכו' וכו', כי זו הקדמה נוראה ונפלאה ל"עץ החיים" ול"פרי עץ חיים" ול"שמונה שערים" וכו' וכו'.

אודות שאתה לומד מעניני בית-המקדש, אשריך ואשרי חלקך, וצריכים ללמד כל חלקי התורה הקדושה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מתפלל ומבקש בעדך, שתצליח דרכך בין בגשמיות ובין ברוחניות, ותמיד נתראה אחד עם השני, ונשמח יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשרי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קָרָח, כ"ח סיון ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְגִיךְ וְחַפִּים ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שָׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, אִיךָ
שְׂזִכִיתֶם חֲבֵרָיָא קְדִישָׁא לְהִתְקַרֵב אֶל הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה, זְכוּתוֹ
יְגַן עָלֵינוּ, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד,
וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֵאמֶר חֲזוּק, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מְאֹד מְאֹד
מִמַּחְלָקָת, וְאֵל תִּפְנְסוּ בְּכּוֹחַיִם עִם חֲבֵרִים, כִּי דָרְךָ בְּנֵי הַנְּעוּרִים
שְׂרוּצִים לְנִצָּחַת אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי. וּכְכֹר גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוֵּהָר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן קע"א): כְּשִׁמְתָּגְלָה דָרְךָ חֲדָשָׁה בְּעוֹלָם, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ שְׁתִּי
כְּתוּת: אֶחָד — הוֹלְכִים לְבָזוּת וּלְחֶרֶף אֶת הָעוֹלָם, עַל שֶׁהֵם אֵינָם
יודעים מַזֶּה הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל, וְהַשָּׁנִי — הוֹלֵךְ בְּתַמְיִמוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת,
וּמְקַיֵּם אֶת עֲצוּתוֹ הַקְדוּשׁוֹת וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִיּוֹת
מִהַכְּתָה הַזֹּאת שְׂבוֹחַרִים לִילָךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמְיִמוֹת
וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וְאֵל תִּפְנְסוּ בְּשׁוּם וּכּוֹחַיִם עִם אֶף אֶחָד. אֲדַרְבָּה, תַּתְּמִידוֹ
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְזֶה יַעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת אֲצֵל חֲבֵרִים רְעִים,
שְׁגָם הֵם יִתְקַרְבוּ, כִּי כָּל בַּחּוּר מִשְׁתוֹקֵק מְאֹד לַעֲבוּדַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ,
וְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה, וּבְכַפְרֵט לְבָנֵי הַנְּעוּרִים,
כַּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוֵּהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ר"ו); כִּי בְּנֵי
הַנְּעוּרִים יְכוּלִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה מִיְרֵאת שָׁמַיִם, כִּי זֶה לֹא זְמַן רַחוּק,
שְׂיִרְדוּ אֶל זֶה הָעוֹלָם, לֹא-כֵן מִי שֶׁכָּבַר בְּזֶה הָעוֹלָם זְמַן רַב, לוֹ קֶשֶׁה
לְהִתְקַרֵב אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְעַל-כֵּן עֲשׂוּ מַה
שְׁתַּעֲשׂוּ לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלִלְמַד שְׂעוּרִים כְּסֵדֶר בְּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

אוֹדוֹת סֵדֶר-דָּרְךָ-הַלְמוּד, עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שְׂכַחוּר צָעִיר צָרִיךְ
לְהַחֲזִיק בְּשְׂעוּרֵי הַיְשִׁיבָה, הֵינּוּ אִם לוֹמְדִים מְסֻכָּת אַחַת, צָרִיכִים
לְלַמַּד אֶת הַמְּסֻכָּתָא בְּהַתְּמָדָה גְּדוֹלָה וּבְעִיוֹן, וְטוֹב לְלַקֵּט אֶת כָּל
הַמְּפָרְשִׁים עַל הַדָּף שְׂלוּמְדִים וּלְרַשְׁמוֹ עַל הַכְּתָב, וְזֶה גַם-כֵּן בְּכָל־

חדושי תורה, כי הכתיבה היא סגולה לזכרון, ועל-כן את השעור שלומדים בישיבה: שעור גמרא בעיון, צריכים ללמד, ולחזור על זה פעמים אין מספר, ואסור להתחמק מזה. ואדרבה צריכים להתמיד יותר ויותר, ובפרט ללקט כל מיני חלוקים ופולפולים שיש בספרי המפרשים על מסכתא זו, וזו תועלת גדולה, שיפתח המוח להבין ולהשכיל בלמוד התורה הקדושה. מלבד זאת כדאי לעשות לעצמו שעור קבוע בחמש ורש"י עם התרגום, באפן שבכל שבוע יזכה לסיים 'שנים מקרא ואחד תרגום'. וטוב לחלק את זה לימי השבוע, וכן לעשות לעצמו שעור במשניות כסדרן, אשר האמירה לבד לומר פרקים משניות, מזככת את הנשמה, ומטהרה מפל חלדה, וכמו-כן להתמיד בדפים גמרא, ללמד דף אחר דף, להתחיל ממסכת ברכות, וכשזוכים לסיים מסכת ברכות, להתחיל מסכת שבת, ואחר-כך מסכת ערובין וכו' וכו', עד שיזכה לסיים את כל הש"ס בדרך בקיאות, וכן טוב מאד לעשות לעצמו שעור בשלחן ערוך מחבר רמ"א, באפן שיזכה לסיים ארבע חלקי שלחן ערוך מחבר רמ"א, כדי שיהיה בקי בסימנים של השלחן ערוך, ואם יהיה לו משהו לשאל, שידע באיזה סימן הוא נמצא, וזה עקר גדול אצל רבנו ז"ל.

בענין ההתבודדות, אמר רבנו ז"ל לאנשי שלומנו, שרצה שכל אנשי שלומנו, תהיה להם התבודדות כל היום, אף מחמת שאתם לא יכולים, אז על-כל-פנים אתם צריכים לראות שתהיה שעה אחת ביום, והפרוש הוא פכה, כי ענין ההתבודדות הוא אמונה ברורה ומזככת בו יתברך, ומי שזוכה להאמין באמונה ברורה מזככת, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, האדם הזה תמיד מדבר עם הקדוש-ברוך-הוא, כי מאחר שידע ועד, שהקדוש-ברוך-הוא נמצא, ומבלעדיו אין שום נמצא, אף מחמת שרב בני-אדם אינם זוכים לזה, תקנו לנו חכמינו הקדושים את השלש תפלות: שחרית, מנחה, מעריב, אבל באמת פתב הרמב"ם, שעקר שלמות התפלה הוא, שאדם יתפלל להקדוש-ברוך-הוא, וכל מה שצריך שיבקש את הקדוש-ברוך-הוא, אף אנשי כנסת הגדולה ראו ברוח קדשם,

שְׁתַּהֲיֶה גְלוּת מְרָה, וְתִקְנֵנוּ לָנוּ אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, כִּי לֹאִי זֹאת הִיוּ שׁוֹכְחִים לְגַמְרֵי מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבָא רַבְנֵנוּ וַיִּלְלֵנוּ לְחַדֵּשׁ אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֵה לְהַתְּבוּד עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּמִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ. וְעֲנִיָּן תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת שֶׁל כָּל הַיּוֹם, הַפְּרוּשׁ הוּא מַעַת וְרַגַע שֶׁאֵדָם פּוֹתַח אֶת עֵינָיו, וְאוֹמֵר: "מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם, שֶׁהִחַזַּרְתָּ בִּי נִשְׁמַתִּי בְּחִמְלָה רַבָּה אֲמוֹנָתְךָ", כִּכָּר יִתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּל הַיּוֹם כְּלוּ, הֵיכֵן שָׂרַק הוֹלֵךְ וּמָה שָׂרַק עוֹשֶׂה, שֶׁיִּתְבוּד עֲצָמוֹ עַד שֶׁיִּלְךָ לִישָׁן, שֶׁיִּישָׁן מִתּוֹךְ תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, זֹאת אוֹמֵרֶת שֶׁתְּמִיד הוּא מִתְבוּד וְלַהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְאֲמֻצָּע הוּא מִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, מְעַרִּיב, וּמִתְבוּד עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּבְאֲמֻצָּע הוּא לוֹמֵד אֶת הַשְּׁעוּרִים שְׁלוֹ, וּבְאֲמֻצָּע הוּא אוֹכֵל וְעוֹסֵק בְּצָרְכָיו וּבְעִסְקָיו. וְזוֹ נִקְרָאת תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת כָּל הַיּוֹם, אֵךְ מִי שֶׁאֵינוֹ זֹכֵה לְזֶה, עַל-כָּל-פְּנִימִים שֶׁיִּקְבַּע לְעֲצָמוֹ זְמַן קְבוּעַ בַּיּוֹם, חֲמֵשׁ דְּקוֹת אוֹ עֶשְׂרִים דְּקוֹת, וּמִחֲמַת שֶׁזֶּה מְדַרְגֶּה גְדוּלָּה מְאֹד, וּבִפְרָט לְבַחֲוֵי חֲמֵד קָשָׁה וְכָבֵד לָהֶם דְּבַר זֶה, צָרִיכִים לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לִילֵךְ לְמָקוֹם פְּנוּי, שֶׁאֵין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתּוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲבָל כָּל זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּסוּד, וְלֹא לְפָרְסֵם אֶת זֶה בֵּין הַבַּחֲוֵרִים, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בַּחֲוֵרִים הֵם לִיצְנִים, וַיַּעֲשׂוּ מִזֶּה לִיצְנוּת. וְעַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם זֹכִים לְהַעֲלִים וְלְהַסְתִּיר לְגַמְרֵי אֶת כָּל הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְנֵנוּ וַיִּלְלֵנוּ, בְּאִפְסָן שֶׁלֹּא תִתְעוֹרֵר מִחֻלְקַת — הֵן מֵצַד רְאִשֵׁי הַיְשִׁיבָה וְהַמְשָׁגִיחִים, וְהֵן מֵצַד הַחֲוֵרִים, אֲזַי כְּדַאי שֶׁיַּעֲלִימוּ אֶת הַתְּקַרְבוֹתָם, הָעֵקֶר הוּא לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלְהַתְּפַלֵּל הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּכֻנְיָה גְדוּלָּה, וְלְהִיּוֹת בַּחֲוֵרִים רְצִינִיִּים, וְאֲזוֹ מִמִּילָא יִקְנָאוּ בָהֶם הַבַּחֲוֵרִים אֲחֵרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכּוּ לְקַרְבָּם, אֲבָל לֹא בְּוִפּוּחִים, כִּי הַוִּכּוּחַ בָּא מִדְּמִים שֶׁלֹּא עֵבֵד בָּהֶם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה סֵתֵם גּוֹרֵם מִחֻלְקַת וּפְרוּדִים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, שֶׁזֶּה הַגְּלוּת הִכִּי קָשָׁה, שֶׁיֵּשׁ וּפּוּחִים בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּל אֶחָד אוֹמֵר שֶׁהֲרִבִּי שְׁלִי יוֹתֵר גְּדוּל מִהֲרִבִּי שְׁלָךְ וְכוּ' וְכוּ' וְכוּ' וְכוּ' אוֹ הַדְּרָךְ שְׁלִי הִיא אֲמַת וְהַדְּרָךְ שְׁלָךְ הִיא שְׁקָר

וְכוּי וְכוּי, אֲשֶׁר כָּל זֶה בָּא מִדְּמִים שְׁלֵא עֲבַד בְּהֵם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֶה בָּא מִמֵּדֶת הַנִּצְחוֹן, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרִין, חֶלֶק א', סִימָן עה); וְעַל-כֵּן עֲצַתִּי אֶמוּנָה, אִם אַתֶּם רוֹצִים לְהִצְלִיחַ בְּיִשְׂרָאֵל, וְכֵן אַתֶּם רוֹצִים לְהִצְלִיחַ בְּתוֹרָה, וְאַתֶּם רוֹצִים לְהִצְלִיחַ בְּיִרְאַת שְׁמַיִם, וְאַתֶּם רוֹצִים לְהִצְלִיחַ לְקֶרֶב אַחֲרֵי, אֵל תִּכְנִסוּ בְּשׂוֹם וּכְחוּסִים עִם אֵף אֶחָד, רַק אַתֶּם תִּלְמְדוּ בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, וּבִפְרֻט הַשְּׁעוּר שֶׁל הַיִּשְׂרָאֵל, שֶׁתִּכְנִסוּ אֶת עֲצַמְכֶם הַיָּטִב הַיָּטִב בְּתוֹךְ הַדָּף גְּמָרָא שְׂאַתֶּם לוֹמְדִים, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְקַבֵּץ אֶת כָּל הַמְּפָרְשִׁים לְמָקוֹם אֶחָד וּלְחַדֵּשׁ בְּהֵם, וְאִז מִמִּילָא יִרְצוּ בַּחֲוָרִים אַחֲרֵי לְהַתְקַרֵּב.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁתִּצְלִיחוּ, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֵר חֲזַק. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחָ, כ"ט סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְלִי שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְּךָ, שְׂזִכִּיתָ לְהִיּוֹת בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנּוּ ו"ל, אִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקֶךָ, שְׂזִכִּיתָ לְזִכּוֹת גְּדוּלָה כָּל-כַּף.

מָה אֹמֵר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצַמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְּנִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַקֵּר תִּקּוֹן הַבְּרִית הוּא שְׂמִחָה, וְאַתָּה צְרִיךְ לְשִׁמְעַת בְּכָל יוֹם כְּלֵי זִמְרָה, וְזֶה יִזְכֶּךָ אֶת מַחְךָ וְדַעְתְּךָ שֶׁנִּפְגְּמוּ עַל-יְדֵי פְּגָם-הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, כִּי עַל-יְדֵי פְּגָם-הַבְּרִית, נִפְּגָם הַדַּעַת וְהַמַּח, וְאָדָם נִכְנָס בְּדַפְּאוֹן פְּנִימִי, וְעַל-כֵּן עַקֵּר תִּקּוֹן פְּגָם-הַבְּרִית הוּא הַשְּׂמִחָה, וְכָל מָה שֶׁיִּשְׁמַח יוֹתֵר, יִזְכֶּה לְתַקֵּן אֶת בְּרִיתוֹ, וְעַל-כֵּן הַסְּמִיךְ-מ"ם אֹרֵב מְאֹד מְאֹד עַל כָּל אֵלוֹ שֶׁנִּפְּגְמוּ בְּפְּגָם-הַבְּרִית, שְׁלֵא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׂאֵם בְּנֵי-אָדָם יִהְיוּ בְּשִׂמְחָה, אִז

לא רק שִׁיתְקַנּוּ מה שִׁקְלָקְלוּ, אֲלָא עוֹד יִזְכוּ לְתַקַּן אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְעַל-כֵּן הִקְלִיפָה נִקְרָאת עַל שֵׁם יִלְלָהּ, עַל שֵׁם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, וּמְכַנִּיסָה לְהֵאָדָם שְׁגֵעוֹנוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֵבָדוֹת, וְעַל-כֵּן עֲלִיף לְרֵאוֹת לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנֵי.

נָא וְנָא שְׁמַר אֶת עֲצֻמְךָ מִמַּדַּת הַכַּעַס וְהִרְצִיחָה, שְׁבֹא בְּדַרְךָ כָּלֵל עַל-יְדֵי פְגַם-הַבְּרִית הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָהּ, כִּי מִי שֶׁחֹטֵא בַּחֲטָא הַזֶּה, הוּא תָּמִיד כַּעֲסוֹ, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְעַבֵּד עַל נִקְדָּה זוֹ לֹא לְהִיּוֹת כַּעֲסוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

רְאֵה לְהַמְשִׁיף לֹמֵר בְּכָל יוֹם חֹק וְלֹא יַעֲבֹר ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, כִּי הַלְמוּד הַזֶּה יִטְהַר אוֹתְךָ מִכָּל מִינֵי זָבָל וְכוּ'.

וְכֵן אֲנִי מַצִּיעַ לְךָ לְקַנּוֹת מִסִּכַּת תַּעֲנִית עִם נִקְדוּת, וְתִהְיֶה רְגִיל לֹמֵר בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים גְּמָרָא בְּלֹא פְרוּשׁ רַש"י וְתוֹסְפוֹת, בְּאֶפֶן שֶׁתִּזְכֶּה לְסִיִּים בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת מִסִּכַּת תַּעֲנִית, כִּי בְּאַמַּת מִי שֶׁפָּגַם כָּל-כַּף בְּפַגְמֵי-הַבְּרִית, צָרִיף לְהַתְעַנּוֹת הַרְבֵּה תַּעֲנִיּוֹת, אֲבָל אֵין לָנוּ כַּח לְהַתְעַנּוֹת, אֲזִי טוֹב לְקַחַת מִסִּכַּת תַּעֲנִית, וְלַחֲזוֹר עָלֶיהָ לְכָל הַפְּחוֹת מְאֹה פְּעַמִּים וְאַחַת, וְעַל-כֵּן קִבַּל עַל עֲצֻמְךָ בְּלִי נֶדֶר לֹמֵר בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים גְּמָרָא, בְּאֶפֶן שֶׁתִּזְכֶּה לְסִיִּים בְּכָל שְׁבוּעַ מִסִּכַּת תַּעֲנִית, וְתִהְיֶה לִי אֲסִיר תּוֹדָה עַל זֶה.

רְאֵה לְהַמְשִׁיף לְכַתֵּב לִי בְּכָל יוֹם, וְלִשְׁלַח אֶת זֶה בְּסוּף הַשְּׁבוּעַ, כִּי אֲנִי קוֹרָא וּמְתִיחַס מְאֹד מְאֹד אֶל מַכְתְּבֶיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל עָלֶיךָ, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִנְח, כ"ט סִינן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַעֲקֹר רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְתִהְיֶה
חִזּוֹק וְאִמִּיץ בְּכֹל פֶּרֶט וּפְרִט בְּחַיִּיךָ, וְאִיךָ זוֹכִים לָזֶה? רַק עַל-יַדִּי
תִּפְלָה וְהִתְבּוֹדְדוּת, וְצָרִיכִים לְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְכָל שִׁירְבָה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ-כֵן יִכְנַס בּוֹ אִמֶּץ הַלֵּב,
וְלֹא יִפְחַד מֵאִף אֶחָד. וְעַל-כֵּן הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּכֹל מְקוֹם שְׂאֵתָה בָּא, שִׁ'תִּגְנַב' עִתִּים לְשִׁיחָה זוֹ תִּפְלָה אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ,
וְאִז אֵף פֶּעַם לֹא תִהְיֶה לְבַד.

רָאָה לְקִנּוּת לְעֲצָמְךָ שִׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה מְנַקְדִים, וְתִרְגֵּל אֶת
עֲצָמְךָ לִומר פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, פְּרָק אַחַר פְּרָק, וְאֵף שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין,
רָאָה לְגַרֵס הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, כִּי מִשְׁנָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה, וְמִי שִׁרְגִיל
בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, זוֹכֶה לְזַפֵּךְ אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִי מִי שִׁזוֹכָה
לְהַרְבוֹת בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

וְעַל כָּלֵם — רָאָה לְשִׁמַּח לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְשׁוֹם דְּבָר
שְׁבָעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי הַשְׂמִיחָה הוּא הַצְּלַחַת הָאָדָם,
וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִי וְאֲשַׁרִי מִי שֶׁהוּא בְּשִׁמְחָה, וְאִז יִצְלִיחַ דְּרָכּוֹ כָּל יְמֵי
חַיָּיו.

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכֹל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תְּחִינֵי, וְאִנִּי מִצְדִּי
אֲשַׁתְּדֵל בְּלִי גִדְר לְכַתֵּב לָךְ, אֵף שִׁטְרָדוּתִי רַבּוֹ כְּמוֹ שִׁרְבוּ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשז.

בעזרת השם ותפירה, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
ממך שהכל מסתדר וכו'.

ראה להכניס את עצמך בלמוד התורה הקדושה, כי עליך
לדעת, מה שאברך בשנה ראשונה יכול לזכות, שנים על גבי שנים
יכולים לעבור, שלא יזכה לזה, מה שזוכים בשנה ראשונה, ועל-כן
ראה שהשנה ראשונה שלך תהיה קדש, שתתמיד בלמוד מקרא:
חמש ורש"י בכל שבוע, ויהיה לך חק קבוע, וכן להתמיד בלמוד
משניות פרק אחר פרק, ואם תזכה לחטף ח"י פרקים — אין
למעלה מזה, וכן לעשות לעצמך שעור בגמרא בסדרן, וכן שעור
במדרש רבה ותנחומא, ומלבד זאת לך ללמד שעור בפרים היכן
שלומדים הלכות נדה, שנה מאד מאד נצרך לאברך בשנה ראשונה,
והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

ראה להמשיך להגיה את הספרים הקדושים, ובזכות זה עוד
תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשה.

בעזרת השם ותפירה, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך

שְׁאַתָּה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל — אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַפְיִץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, פִּי אָדָם הַזֹּכֶה לְהַפְיִץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, זֶהוּ תִקּוּן נִפְלָא לְפָנֵים-הַבְּרִית, וְאִם בְּגִי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים אֶת מַעַלְת הַפְּצַת אֹר וְדַעַת רַבְּנוּ ו"ל, הָיוּ מִמְּשִׁיכִים בְּזֶה כָּל יָמֵי חַיֵּיהֶם, וְסוּף כָּל סוּף עַל-יַדֵּי שְׁפָגְמָתִי וְחֻטְאֹתַי, עֲוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי לְפָנָיו יְתִבְרַךְ, וְגִרְמָתִי קָלְקוּלִים וְחֻשְׁכוֹת בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כִּנְגֵד זֶה עָלִי לְהֵאִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עִם הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-כֵּן עָלִי לָשׁוּב בְּחֻשְׁבוּכָה שְׁלָמָה עַל כָּל חֻטְאֹתַי וְעוֹנוֹתַי וּפָשַׁעֵי הַמְּרַבִּים, וּלְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְאִם תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמֶיךָ אֶת הַחֻשְׁבוֹן הַזֶּה, אִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

בְּעֵינֵי הַגְּמִגּוּם, זֶה בָּא בְּדַרְכֶּיךָ כָּלֵל כְּשֶׁאֵין לוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, וְהוּא תְּמִיד חוֹשֵׁב מַה שְׁאַחֲרִים חוֹשְׁבִים מִמֶּנּוּ וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן תִּפְסִיק לְחַשֵּׁב מַה שֶׁהוּא חוֹשֵׁב מִמֶּיךָ, אֵתָּה צְרִיךְ לְחַשֵּׁב רַק מִמֶּיךָ, וְלֹא מַה שְׁאַחֲר חוֹשֵׁב מִמֶּיךָ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִּצְלִיחַ. וְעַל כָּלֵם עָלֶיךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוּ יְתִבְרַךְ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִּצָּא מִכָּל הַגְּמִגּוּמִים, שְׁלֹא תִגְמַגֵּם כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשט.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִנְח, כ"ט סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבֶיךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ מְאֹד מְאֹד בְּמִדַּת הַשְּׁלוֹם וְתַהֲיֶה וְתִתֵּן, וְאֵל תִּמְשִׁיךְ בְּמַחְלָקַת עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, רַק תִּתְּנֵם לָהֶם, וְאִז יִתְּנֵם לָךְ הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲשֶׁר י"ח תשט בַּנְחַל שְׁלֹא

נָא וְנָא אֵל תְּדַחֵק הַרְבֵּה עַל בְּנֵךְ, כִּי הוּא עֲדִין צָעִיר מְאֹד,
וְאִסּוּר לְדַחֵק עַל יְלָד לְלַמַּד יוֹתֵר מִכְחוּתָיו, כַּמּוּבָא בְּתַיִּי-מוֹהַר"ן
(סִימָן תלכ), שְׁלֹא לְהִתְעַקֵּשׁ כָּלֵל.

רְאֵה לְמַסַּר אֶת נַפְשֶׁךָ לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְתַקַּח
סְפָרִים מִי... דִּיקָא, וּמַמַּשׁ תַּחֲתֵיה אֹתִי בְּזֵה שְׁתַּגְּלֶה אֶת אֹר רַבְּנוּ
ו"ל בְּעוֹלָם, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תַּפְיֵץ אֶת אֹר יְכַנְאֵל, שְׁהֵם
דְּבוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד, גְּלוּי הָאֱמוּנָה הַשְּׂיֻכִּים לְדוֹר הַזֶּה,
וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים, אֱמוּנָה פְּשוּטָה עֲכָשׁוּ הוּא הַנְּסִיּוֹן הַכִּי קָשָׁה,
וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת סְבָלָן גְּדוֹל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ,
שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְתִזְכֶּה לְחַתֵּן אֶת בְּנוֹתֶיךָ בְּקָרוֹב מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׁזַכְּנוּ לְסַיִם אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלְאָ הַזֶּה, וְהוּא כְּרִיךְ
פ"ד. יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסַדֵּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כְּרִיךְ פ"ה לְהַגְדִּיל
תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָא.

הספר הקדוש הזה נדפס

לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות, ויהיה להם פרנסה בניקל

ובהרחבה,

ויזכו להדפיס את כל חלקי

שו"ת "אשר בנחל"

אשר עדיין נמצאים בכתב יד

וכן את כל ספרי

כ"ק הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי

בעבור שהחפץ בעילום שם נדב סכום הגון

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

חֵלֶק פ"ד

- ג פְּתַח דְּבַר
- ה הַקְדָּמָה
- יא י"ח תלד
מִכְתָּב כְּלָלִי לְכָל־לֵיזֵוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לְקִרְאָת הַפֶּסֶח, בּוֹ יִחְזַקְמָה
עַל הַנִּקְיוֹן הַרוּחָנִי, עַל־יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּוֹת.
- יב י"ח תלה
יְדַבֵּר מִכְּמָה עֲנִינִים טְכְנִיִּים הַשֵּׁיכִים לְבֵית־הַמְדָּרֶשׁ.
- יג י"ח תלו
יְדַבֵּר מִעֲנִינֵי הַעֲמוּתוֹת שֶׁל מוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים, שְׂרוּצָה שֶׁשָּׂמוּ יְהִיָּה
חֲתוּם עֲלֵיהֶן, כְּדֵי שְׁלֹא יְהִיָּה הַפְּקָר.
- יג י"ח תלז
יְעוֹרֵר עַל הַתְּבוּדָּוֹת בֵּין הַהָרִים, וַיְדַבֵּר מִעֲנִינֵי נְסִים.
- יד י"ח תלח
יִחְזַק בְּעֲנִינֵי שְׂעוֹר בְּעֲנִינֵי פְּשׁוּת, וַיְדַבֵּר מִעֲנִינֵי עֲלִיּוֹת וַיְרִידוֹת, וּבְקִי
בְּרָצוּא וְשׁוֹב.
- טו י"ח תלט
יְדַבֵּר מִעֲנִינֵי מוֹדְעוֹת בְּבִתֵּי־פְּנִסְיוֹת בֵּיבְנֵאֵל, וְאִיזוֹ תְּרוּפָה לְבָן.
- טז י"ח תמ
יְדַבֵּר מִעֲנִינֵי רְשִׁימַת חֲלָקַת מְצַרְכֵי פֶּסֶח, וּמִעֲנִינֵי בְּדִיקַת וּמְכִירַת חֶמֶן.
- יז י"ח תמא
יְדַבֵּר מֵאִיזָה חוֹב וּמִעֲנִינֵי בְּשׁוּחַ, וַיְעוֹרֵר עַל זְרוּז הַפּוֹעֲלִים.
- יז י"ח תמב
יְפַלֵּיג בְּמַעֲלַת הַהִדְפָּסָה בְּכָל־ל, וּמִיְקַרְת הַדְּפֶסֶת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", שְׁזוֹ
הַעֲשִׂירוֹת הַכִּי גְדוּלָּה.

תְּכֵן הַעֲנִינִים

- י"ח תמג** יט
 יחזק על דְרָשׁוֹת שְׁבַת הַגָּדוֹל בְּיַבְנָאֵל, וַיִּבְאֵר הַדְרָדְרוֹת שֶׁל מִי שֶׁאֵינוֹ
 הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת.
- י"ח תמד** כ
 מִכְתָּב כְּלָלִי בּוֹ יְדַבֵּר מֵעֲנֵן שְׁבַת הַגָּדוֹל, וּמֵעֲנֵן תְּפִלָּה בְּסוּד פֶּה-סָח,
 וְאֵיךְ שֶׁעַל-יְדֵי רַבּוּי תְּפִלוֹת יִזְכּוּ לְדִירוֹת תְּדוּשׁוֹת, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בַתְּפִלָּה,
 אֲשֶׁר אֶת זֶה מְקַבְּלִים מִהַצְדִּיק.
- י"ח תמה** כג
 יֵאָחַל הַצֵּלָה מִהַצְרוֹת בְּזָכוֹת קִיּוּם מִצְוֹת חַג הַחֲרוֹת דְּפָסַח, וַיְדַבֵּר מֵעֲנֵן
 מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו וְרוֹאֶה לְמוֹלוֹ רַק קִיר אָטוּם וְכו'.
- י"ח תמו** כד
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן הַדִּירוֹת וְהַעֲזוֹת דְּקַדְשָׁה לְהַחֲלִיט שָׁגַם לְעֲנִיִּים מְגִיעַ.
- י"ח תמז** כה
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן הַדִּירוֹת הַרְיָקוֹת, וַיִּבְקֹשׁ מִהַשְׁתַּדְּלֵן שֶׁיַּעֲשֶׂה פְּעִילִיּוֹת,
 שִׁיּוּכְלוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ לְהַכְנִס לְדִירוֹת.
- י"ח תמח** כו
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן כְּנוֹן מוֹסְדוֹת הַחֲנוּף וְהַעֲמוּתוֹת, וּמֵעֲנֵן אִשָּׁה כְּשֶׁרוֹנִית אַחַת
 הַמְּסַגֶּלֶת לְתָרֵם הַמוֹן, וַיְדַבֵּר מֵעֲנֵן צְרוּפָה לְצֹנֹת הַחֲנוּף.
- י"ח תמט** כז
 יְפַלֵּיג בְּמַעֲלַת הַדְּפָסַת חֲלָקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", וַיִּחְזַק וַיַּעֲזִיד שֶׁלֹּא לְהַשְׁבִּיר
 כָּלֵל מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם.
- י"ח תנ** כח
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן הַקְּשִׁיִּים בְּהַקְּמַת הַקְּהֵלָה וְהַנְּהַגַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹלָמוֹ
 בְּהַשְׁנָחָה פְּרָטִית.
- י"ח תנא** כט
 יְדַבֵּר מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו וּמִמָּה שֶׁמְּחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ עַל-יְדֵי הַסְּפָרִים שֶׁיִּצְאוּ
 לְאוֹר, וַיִּתֵּן כְּמָה הַדְרָכוֹת בְּעֲנֵן הַסְּפָרִים.
- י"ח תנב** לא
 מִכְתָּב כְּלָלִי לְקִרְאֵת חַג הַפָּסַח, בּוֹ יֵאָרֵךְ לְדַבֵּר מִמַּעֲלַת מִצְוֹת אֲכִילַת
 מִצָּה, וְדַבּוּרִים נִפְלְאִים סְבִיב הַיּוֹם טוֹב הַקְּדוּשׁ הַזֶּה, וַיְגַלֶּה נִפְלְאוֹת
 מִהַנְּסִים שֶׁיִּרְאוּ עוֹד בְּיַבְנָאֵל.

תְּכַן הָעֲנִינִים

3

י"ח תנג לג

יחזק הנמָעַן על שֶׁהוא מְסַיֵע לְעֲנִינֵינוּ בְּהַסְעַת הָעֶסְקוֹן הַמְתַעַסֵק בְּהַקְמַת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ שְׁלָנוּ, וְיִרְאֶה לֹא אֶת הַתְּפַתְחוֹת מְגוּרָיו בְּמָקוֹם נִפְלֵא וְכוּ', וְהַעֲקֵר לְדַבָּק עֲצָמוֹ בּוֹ יְתַבְרָךְ.

י"ח תנד לד

יְדַבֵּר מִשְׁמַחְתָּנוּ בְּרַבְנוּ ו'ל, וּמֵהַדְּבוּרִים לְהַשֵּׁם יְתַבְרָךְ, וְעֲנִין תּוֹרָה וְתַפְלָה.

י"ח תנה לד

יְחַזֵּק כְּנֶגֶד חַלִּישוֹת הַדַּעַת — שְׁיָרִים עֲנִינוֹ אֵלָיו יְתַבְרָךְ.

י"ח תנו לה

יִבְקֹשׁ טוֹבַת הַסְּעָה בְּרֻכָב לְמַעַן בְּנִית בֵּית־הַמִּדְרָשׁ וְעוֹד כְּמָה עֲנִינִים, וְיִדְבֵּר מִקְּבֵלַת חַג הַפֶּסַח.

י"ח תנז לו

יְדַבֵּר וַיֵּאחַל בְּרֻכּוֹת לְרַב בְּזָכוֹת הָעֲבוּדָה בְּהַרְפָּבַת הַתְּאוּרָה בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ.

י"ח תנח לז

יְחַזֵּק עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְלְהַרְבּוֹת מְנִינִים בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וּבְזָכוֹת זֶה יִזְכֶּה הַנִּמְעָן לְרַב גַּחַת.

י"ח תנט לז

יְחַזֵּק הַשּׁוֹחֵט שְׂחִיטָתוֹ בְּיִבְנָאֵל, וְיִסּוּרוֹ כָּל הַמוֹנְעִים אוֹתוֹ מִזֶּה.

י"ח תס לח

יְדַבֵּר מֵהַדִּירוֹת שְׁנַבְנוּ בְּיִבְנָאֵל, וְיוֹרֵה לְיִחְזֵק אֶת הָאִשָּׁה בְּסִבְלָנוֹת וְאַמוּנָה.

י"ח תסא לט

יְחַזֵּק הַנִּמְעָן עַל הַדִּירָה שְׂיִזְכֶּה לָהּ, וְיִחְזְקוּ מְאֹד בְּאַמוּנָה.

י"ח תסב מ

יְחַזֵּק לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְנוּ ו'ל לְשִׁכְבוֹת רַבּוֹת בַּצְּבוּר וְדוֹקָא כְּשֶׁהַמַּצָּב קָשָׁה, וְיִחְזֵק עַל לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבַפְּרָט לְמוּד הַגְּמָרָא.

י"ח תסג מ

יְעוֹדֵד הַנִּמְעָנֵת עַל פְּעִילוּתָהּ לְמַעַן הִקְמַת בֵּית־הַסֵּפֶר לְבָנוֹת בְּיִבְנָאֵל, וְיַעֲרִירָה לְהַחְדִּיר שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- י"ח תסד** מא
 ?דַּבֵּר מִחֲלָקֶת מְצַרְכִּים לְפָסַח, וּמִשְׁדוּף בֶּן הַנִּמְעָן עַל יָדוֹ.
- י"ח תסה** מב
 ?דַּבֵּר מִעֲנִין ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת וּמִמְעַלְתָּם, וַיִּזְרַח לְבַחֲוֹר לְהַכִּין תְּפִלוֹת רַבּוֹת לְזָכוֹת לִישׁוּעָה.
- י"ח תסו** מב
 ?דַּבֵּר שְׁדוּף לְבֵת הַנִּמְעָן וַיַּחֲזִקוּ בְּעֵתֵיד.
- י"ח תסז** מג
 ?דַּבֵּר מִעֲנִין הַפְּרוֹיֶקֶט שֶׁל 24 יְחִידוֹת דֵּיּוֹר שְׁבִיבָנְאָל.
- י"ח תסח** מג
 ?עוֹרֵר לְהַפְיִץ אֶת הַקְּנֻטְרִסִּים הַחֲדָשִׁים, וַיְדַבֵּר מִבְּעַל-הַבֵּית הַיְחִידָה, שֶׁהוּא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
- י"ח תסט** מד
 יוֹכִיחַ שְׁלֵא לְהַכְנִס לְחֹבוֹת, וּלְהַזְהֵר מִדְּבוּרֵי הוֹלָלוֹת.
- י"ח תע** מד
 ?דַּבֵּר מִיְקַרְת הַסֵּפֶר "דְּרָשׁוֹת-מוֹהֲרָא"ש", וּמְזָכוֹת הַדְּפֻסָּת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל".
- י"ח תעא** מה
 ?דַּבֵּר מִהַקְּשִׁיִּים הַנּוֹרָאִים שֶׁיֵּשׁ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמִנּוּ מִהַחֶסֶר בְּדִירוֹת, וּמִזֶּה שְׁמוֹנֵעַ אֶת הַכְּנִיסָה לְשֵׁם.
- י"ח תעב** מו
 ?דַּבֵּר מִעֲנִין מֵה שְׁמוּבָא בְּפוֹסְקִים אֹדוֹת בִּימָה שֶׁהוֹפְכִים אוֹתָהּ לְחֹל, וַיִּזְכִּיר לְהַבְחִין גַּם עַל הַהִבְט הַחֲנוּכִי שְׁבִדְבָר.
- י"ח תעג** מז
 ?אַרְיֵף לְגִלוֹת מַעֲלַת הַקְּנֻטְרִסִּים וְהַסְפָּרִים הַחֲדָשִׁים, אִיף שְׁמִבְיָאִים גְּלוֹי אֲלָקוֹת עַד לְאַנְשֵׁי הָרְחוֹב, וַיְדַבֵּר מִעֲנִין הַתְּקַרְבוֹתוֹ וּמִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּכִרְיָאוֹת, וְהַכֵּל עוֹשֶׂה לְמַעַן הַפְּצַת דַּעַת רַבָּנוּ בְּעוֹלָם, וַיְגַלֶּה מַעֲלַת הַמִּתְעַסֵּק בְּזֶה, וַיֹּאחֲזֵל לוֹ.
- י"ח תעד** מט
 ?חֲזַק מְאֹד אֶת מִדְּפִיס הַסְפָּרִים עַל גְּדֵל זְכוֹתוֹ, וַיִּסְפֹּר מֵה עֶבֶר עָלָיו בְּאֵלוֹ שְׁתֵּי הַשָּׁנִים מִצַּד שְׁהִיָּה צָרִיף לְהַלְחֵם אֶת מְלַחֲמַת קַהֲלַתְנוּ, וַיְדַבֵּר מִמָּה

שְׁעֵבֶר עָלָיו בְּרֵאשִׁית פְּעִילוֹתָו בְּהַדְפָּסָה, וַיְגַלֶּה שְׁכֵמוֹ-כֵן יִהְיֶה עִם "עִיר
בְּרֶסֶלֶב", וַיֵּאחַל בְּרִכּוֹת נִפְלְאוֹת לַמְדַפְּסִים.

י"ח תעה נב

יִשְׁאַל בְּשָׁלוֹם אֲבִרְךָ צָעִיר אַחַר נְשׂוֹאָיו, וַיַּחְזְקוּ בְקִשְׁיֵי הַהֲתַחֲלָה, וַיַּעֲזֹר
לְהַגִּיחַ אֶת הַסְּפָרִים.

י"ח תעו נג

יְדַבֵּר מִעֲנִין בְּרִכַּת הַכֶּסֶף כְּעֵין הַבְּרָכָה שֶׁהֵבִיא אֱלִישֶׁע, וַיִּמְעַנֵּן כָּלִי
לְהַשְׁפִּיעַ, וַיַּחְזֵק עַל אַמוּנַת חֲכָמִים.

י"ח תעז נה

יַחְזֵק בְּעֲנִין הַבְּנִיָּה לְהַזְדַּרֵּז בְּנָה, שְׁלֹא תִשְׁלַט בָּהּ עֵינָא בִישָׂא, וַיַּחְזֵק עַל
הַנֶּסֶם הַגָּדוֹל שֶׁהָיָה לָהֶם.

י"ח תעח נה

יִוְדֶה וַיִּשְׁבַּח עַל הַחֶסֶד שֶׁעוֹשֶׂה אֹתוֹ הַנְּמַעֵן, וַיַּחְזֵק כְּנֶגֶד הַהֲטָרָדוֹת
מִהַמְשַׁטָּרָה, שֶׁהַכֹּל הוּא פְּפֹרֵת עֲוֹנוֹת.

י"ח תעט נו

יְדַרֵּשׁ בְּשָׁלוֹם הַחֹלָה, וַיְדַבֵּר מִרְפוּאָה הַבָּאָה עַל-יְדֵי שְׂמִתָּה, וַיַּעֲזֹר
מָאֵד עַל הַט"ו שְׁעוּרִים שְׁנֵהוּגִים בְּהִיכַל-הַקֹּדֶשׁ, וַיַּחְזֵק עַל-פִּי זֶה מָאֵד.

י"ח תפ נז

יֵאחַח בְּקִצְרָה לְבַת יִשְׂרָאֵל הַרְחֵבָה בְּעֲנִינֶיהָ הַפְּרִטִים.

י"ח תפא נז

יְדַבֵּר מִתְּכֵנִית לְבַקֵּר בְּצִיּוֹן שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק בְּיַחַד עִם כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנו
בְּהַתְּאָרְגָנוֹת, וְלִמְסֹר שְׁעוֹר בִּישִׁיבַת "עוֹד יוֹסֵף חַי", שֶׁהִיָּתָה קִיָּמַת שָׁם
אָז.

י"ח תפב נח

יַחְזֵק אֶת הַצְּרִיכָה לְהַפְקֵד בְּדַבַּר יִשׁוּעָה שֶׁל זָרַע שֶׁל קִיָּמָא — לְעֶרְךָ
סַעֲדַת רֵאש־חֲדָשׁ לְנִשּׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנו.

י"ח תפג נט

יִתְעַנֵּן עַל כְּנִיסַת הַנְּמַעֵן לְדִירָה הַחֲדָשָׁה, וַיַּעֲזֹרוּ עַל הַבִּי"ת הַרוֹחָנִי
הַנְּצָרָךְ לוֹ, שֶׁהוּא ג' הַלְמוּדִים הַקְדוּשִׁים.

תְּכֵן הַעֲנִינִים

- י"ח תפד** נט
 יחזק מאד זוג שְׁצָרִיכִים דִּיּוּר בְּיַבְנָאֵל, ויגְלֶה לָהֶם שְׁעָקָר עֲנִינָם הוּא רַק תְּפִלָּה.
- י"ח תפה** ס
 יגְלֶה נְפִלְאוֹת, שְׁהַעֲקָר הוּא הַאֲמוּנָה, וּמִשָּׁם כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת, וְהִיא סוּד הַמְּלָכוֹת וְכוּ', ויעוֹרֵר עַל הַפָּצָה.
- י"ח תפו** סא
 יחזק חוֹלָה גְדוֹל שֶׁהִיָּה מִנַּח עַל עֶרֶשׂ חֲלִיו, וְהִיָּה מִפִּיץ גְדוֹל מֵאֵד שְׁאִין דְּגַמְתּוֹ, וַיֵּאחֵל לוֹ נְפִלְאוֹת, וַיִּדְבִּיק נִפְשׁוֹ וַרְצוֹנוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמִמְנוֹ תּוֹצְאוֹת חַיִּים.
- י"ח תפז** סג
 יחזק אֵת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וּבִטּוֹל וְהִסְרַת הַדְּאָגוֹת וְהַעֲצָבוֹת, כִּי אִין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֶלָּא בְּמָקוֹם שְׂמִחָה, שְׁצָרִיף לְדַבֵּק בָּהּ הַיּוֹם וְלֹא לְמָחָר, ויעוֹרֵר עַל פִּי זֶה מֵאֵד.
- י"ח תפח** סה
 יחזק אִשָּׁה שְׁבַעֲלָה גִלְכָד בְּעִנְיָן רַע עַד מֵאֵד, וַיּוֹרָה לָהּ הַרְףֵּי אִיף לְהַתְנַהֵּג עִמוֹ, וַיִּבְיַע שְׁאִיפְתּוֹ לְהַקִּים מִפְּעָלִים, שֶׁתְּהִיָּה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ תַעֲסוּקָה וְעִבּוּדָה.
- י"ח תפט** סו
 יחזק מֵאֵד אֵת שְׁנֹלְכָד בְּעִנְיָן רַע מֵאֵד, וַיּוֹרָה לוֹ לְהַבִּיט עַל כַּחוֹת נִשְׁמָתוֹ הַגְּדוֹלִים, וְאִיף שְׁיִכּוֹל לְמַלֵּא הָעוֹלָם בְּדַבּוּרֵי אֲמוּנָה בְּמָקוֹם לְהַתְעַסֵּק בְּהַבְלִים.
- י"ח תצ** סז
 יבִיַע שְׂמִחָתוֹ עַל הַהוֹצָאָה שֶׁל הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים, וַיִּדְבֵּר מִכַּמָּה קְשִׁיִּים שִׁישׁ בְּיַבְנָאֵל.
- י"ח תצא** סח
 ידְבַר מִהַעֲתוֹן "אוֹר יַבְנָאֵל" וּמַעֲנִין שְׁצָרִיף לְהַתְבּוֹדֵד קִדְּם שְׁיֵאמַר עֲצָתוֹ.
- י"ח תצב** סח
 יחזק וַיֵּאמֶץ מֵאֵד אֵת הַנִּמְעָן, אֲשֶׁר נִפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ, וַיִּגְלֶה לוֹ עֲנִין הַאֲהָבָה הַנִּצְרָכָת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְעוֹד כַּמָּה טְעָמִים נְפִלְאִים בְּעִנְיָן רַבְּנוּ וְכוּ', וְהַתְּפִלָּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְחִשְׁבֵיבוֹת כָּל אֶחָד, תּוֹכוֹ רְצוּף

תַּכְן הָעֲנִינִים

אֶהְבֶּה וְחִזּוּק עָצוּם לְבָטוּל גָּמוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְאֵל צְדִיקוֹ הָאֲמִתִּים,
וַיַּעֲרַר עַל-פִּי זֶה מְאֹד.

י"ח תצג **עב**

יִגְלֶה נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת הַזּוֹכָה לְמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַפְצֵת סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל,
אִיךָ שָׁנָה תִּקְוֶן עַל הָעֶבֶר, וְכֵן אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ, וַיֶּאֱרִיךְ לְהִלְהִיב
הַלֵּב לְעִבּוּדָה קְדוּשָׁה זוֹ.

י"ח תצד **עד**

יִגְלֶה מֶה שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּדוֹר הַזֶּה, וְעַקֵּר הָעֲצָה וְהַתְּקוּן הוּא
רַק לְהַפְיֵצַם אֶת הַקְּנֻטְרָסִים שְׁמֻדְבָּרִים בְּלִשׁוֹן קִלְה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, יִהְיֶה
מִי שְׁיִהְיֶה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּהַפְצָה זוֹ!

י"ח תצה **עה**

יְדַבֵּר מִעֲנֵן הַפְּצָה, וְאֵז לֹא תַחֲסֹר לוֹ פְּרֻסָּה, וַיִּגְלֶה שְׁעַקֵּר עִבּוּדְתָנוּ הִיא
לְהַדְלִיק גֵּרוֹת.

י"ח תצו **עו**

יִגְלֶה מַעַלְת הַפְּצַת הַקְּנֻטְרָסִים בְּעֵקֶשׁנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וַיְדַבֵּר מִיִּדְעֵת
מְצִיאֹת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

י"ח תצז **עז**

יִגְלֶה נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת נִשְׁמַת הַנִּמְעָן, אִיךָ שְׁיֵשׁ לוֹ כַּחוֹת לְקָרֵב אַחֲרֵים
שֶׁנִּפְלוּ בְּשִׂאוֹל תַּחֲתִית אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיַּחֲזֵק מְאֹד.

י"ח תצח **עח**

יַחֲזֵק חֲתָן לְאַחַר נִשְׁוֹאָיו, שְׁלֹא יַעֲרֵב גּוֹרְמִים זָרִים בְּעֲנִינָיו, וְהַעֲקֵר לְקָנוֹת
מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וַיַּעֲרַר עַל חֲמֻשָׁה-עֶשֶׂר הַשְּׁעוּרִים וּמְדַרְכּוֹ לְדַבֵּר בְּאִמָּת
וְצָדֵק לְהַצִּיל וּלְהוֹעִיל לְזוּלָתוֹ.

י"ח תצט **פ**

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת יוֹם הַלְּדָת וּמִעֲנֵן הַהִנְהָגָה בְּיוֹם זֶה, וַיַּעֲרַר
הַנִּמְעָן לְעַרְךָ בְּקוּרִים אֲצֵל אֲסִירֵי בֵּית-הַסֵּהַר, לְחַזְקֵם וּלְהוֹצִיאֵם מִשִּׂאוֹל
תַּחֲתִיּוֹתָם, כִּי הִיא מְצוּה רַבָּה עַד מְאֹד.

י"ח תק **פא**

יַחֲזֵק עַל מִדַּת הַשְּׂמֻחָה אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל, וּלְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לְהִלָּל
לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסָד חָנֻם שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, וְלִידַע שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָה.

תַּכְּן הָעֲנִינִים

- י"ח תקא** פב
 יחזק על שמחתנו ברבנו ו"ל, וידבר מענין שלמות הדעת, שהיא לידע
 ממנו יתברך.
- י"ח תקב** פב
 יחזק להאריך אף על כל העובר עליו.
- י"ח תקג** פג
 יעורר מאד זוג שיהיו בשלום ובאהבה זה עם זה על-ידי למוד זכות,
 ויאחל ברכות לרב.
- י"ח תקד** פג
 יחזק מאד את היזמה של הנשים למען הקהלה, ויעוררן לעשות עוד.
- י"ח תקה** פד
 יחזק אחד על ענין הבטול אליו יתברך, ויגלה נוראות נפלאות ממעלת
 דוד המלך, איך שהיה דבוק בו יתברך, שעל-ידי הבטול אליו יתברך
 זכה אל ספר כזה, שמחיה נפש כל חי, ויעורר הנמצען לחזק את אנשי
 שלומנו, וללמד זכות על כל בריה.
- י"ח תקו** פו
 מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו על הדבקות בו יתברך, וידבר מרבנו
 ו"ל המכניס בנו אמונה פשוטה, ויפליג נפלאות מסגלטה הרוחנית של
 התורה הקדושה, ויעורר על למוד התורה בקביעות ובהתמדה.
- י"ח תקז** פח
 יחזק את המדפיסים של "אשר בנחל", ויגלה מעלת סדרת הספרים
 האלו, וגדל החזק שיהיה למי שיסתכל בהם.
- י"ח תקח** פט
 יחזק את המגיה "אשר בנחל" ושאר ספרים על גדל זכותו, ויתן לו
 עצה על ענינו, ויחזקו מאד.
- י"ח תקט** פט
 יחזק אחד שחתם ערבנות והסתבך מאד, ויעוררו ויחזקו ויתן לו עצות
 כיצד להנצל ולהתחזק בעת צרה הזאת.
- י"ח תקי** צא
 בייע צערו, שעל-ידי אחד מאנשי שלומנו שלא נזהר, נסתבך ענין

תכּן הענינים

מסירה, וידבר מענין הקשׁים הגדולים והמסירות שעוברים אנשי
שלומנו ביבנאל ויחזקם.

י"ח תקיא צג

ידבר עם המדפיס ספריו הקדושים על הקנטרס "יוסף הצדיק", שכתב
במיחד לקראת הבקור ההמוני שלו בקבר יוסף עם מסירת הרשה
למקרים משם, ויגלה מעלתו.

י"ח תקיב צד

מענה לפדיון שנשלח מאחד, ויחזקו מאד בעניניו הפרטיים, ויגלה
טרדתו בעת התעסקותו בבניית עיר על שם רבנו בארץ ישראל.

י"ח תקיג צה

יחזק אחד שהתחיל להכניס עצמו בלמוד, ויגלה מעלת הלמוד בסודות
התורה וגלוי אלקות.

י"ח תקיד צו

יחזק בת ישראל על ענין פרטי שלה ועל למוד רפואה, ויחזקנה בדרך
האמונה.

י"ח תקיטו צז

יחזק באמונה פשוטה, שעל-ידי-זה נשפע שפע על האדם, ויחזק על
תורה, ויאחל ויברך.

י"ח תקיטז צח

ידבר מסגלת למוד ח"י פרקים משניות בכל יום, ומענין נסיעה לציון
רבנו ז"ל על שבועות ביחד עם הבן, ויגלה סדר התנהגות עם בן קדם
גיל שבע בציון, ויעזר על הנהגה רחמנית עם האשה.

י"ח תקיז צט

ידבר מקנטרס "יום הנשואין", ומענין התבודדות ולמוד משניות המזכך
מאד.

י"ח תקיח ק

יגלה מעלת העוסק בהפצת המעניות, ויעזר על למוד גמרא ועל
התבודדות.

י"ח תקיט קא

יחזק מאד את שיש לו צער, שיזעק להשם יתברך בהתבודדות בכל יום

שְׁעָה שְׁלֹמָה, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֹסָה אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁרוּאִים יְשׁוּעָה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל זֶה מָאֵד, וַיִּזְהֵר עַל ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת בְּכָל יוֹם.

י"ח תקב קב

יַחֲזֵק אֶחָד שֶׁהַכְּנִיס עֲצָמוֹ בְּהַדְפָּסַת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ו"ל, וַיִּגְלֶה לוֹ גִּדְּל מַעֲלַת הָעֲנִיָּן, וַיִּבְאֵר מַה שֶּׁרַבְּנֵנוּ ו"ל מַתְדִּיר בְּאַנְשָׁיו.

י"ח תקכא קג

מִכְתָּב כְּלָלִי לְכָל־לֵיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹ יַחֲזֵקֵם עַל הַתְּנַהֲגוֹת חֲכָמָה עִם אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם, וַיְדַבֵּר הַרְבֵּה מִחֲנוּף הַיְלָדִים, וַיִּגְלֶה עֲנִינֵינוּ שְׁאֲנוּ צְרִיכִים לִהְיוֹת כְּחוֹמָה בְּצוּרָה מִפְּנֵי הַשְּׁפָעוֹת חוּץ וְכוּ'.

י"ח תקכב קד

יַחֲזֵק מָאֵד עַל עֲנִיָּן הַקְּנֻטְרָסִים הַקְּדוּשִׁים, שֶׁכְּשׁוֹכְנִים בְּאֲדָם גְּאוֹת וַיִּשׁוּת וְסִרְחוֹן תְּאוּוֹתָיו, אֲזִי מוֹאֵס בָּהֶם, וְרַק כְּשֶׁמְרַגֵּישׁ כְּאֵב עֲוֹנוֹתָיו זֹכָה לַהֲרַגֵּישׁ בָּהֶם טַעַם, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַפִּיצֵם וּלְהַחֲזִיר אֲנָשִׁים בְּתִשׁוּבָה עַל-יְדֵי-זֶה.

י"ח תקכג קו

יִגְלֶה, שֶׁעָקַר הַהֲתַקְרָבוֹת לְרַבְּנֵנוּ ו"ל הוּא רַק עַל-יְדֵי לְמוּד סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים, עַד שֶׁיְהִיוּ שְׁגוּרִים עַל פִּיו, וַיַּחֲזֵק מָאֵד בְּעֲנִיָּן צְדָקָה בְּכָל־וּבַפְרָט לְהַדְפָּסַת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ו"ל, שֶׁהוּא בְּכָל־לְקוּב רְחוּקִים, שֶׁעַל זֶה נֹאמֵר נִפְלְאוֹת בִּזְהַר הַקְּדוּשָׁה.

י"ח תקכד קז

יַחֲזֵק אֶחָד שֶׁקָּמוּ עָלָיו כְּמָה רְשָׁעִים לְבַטְלוֹ, וַיִּלְמְדוּ עֲנִיָּן הַדְּמִימָה וְהַשְׁתִּיקָה.

י"ח תקכה קח

יְדַבֵּר מִעֲנִיָּן 'סִיג לְחֲכָמָה שְׁתִּיקָה', וַיַּחֲזֵק לְשִׁתֵּק עַל כָּל וְכוּחַ וְלֹא לְעֲנוּת, וַיִּגְלֶה כִּי־עַד נִתֵּן לְגִלוֹת הַנְּקֻדָּה מִבְּלִי לַעֲשׂוֹת מַחֲלָקֶת, וַיַּחֲזֵק מָאֵד לְנִקֻּט בְּאֲמֵנוֹת זו גַּם בְּבֵית.

י"ח תקכו קי

יַחֲזֵק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה לְמֵרוֹת שֶׁעָבַר עָלָיו מַה שֶּׁעָבַר, וַיִּגְלֶה שֶׁעָקַר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה הִיא הַשְּׁמִחָה הַתְּמִידִית, וְאִף הַבְּכִיָּה הִיא מִתּוֹךְ שִׁמְחָה, וַיְדַבֵּר מִכַּחוֹ שֶׁל רַבְּנֵנוּ ו"ל כְּשֶׁאֲנוּ מְצִיִּתִים אוֹתוֹ.

י"ח תקכז קיא
 ידבר מענין בנים, שעקר העצה לבנים טובים הוא רבוי הדמעות וכו',
 וכן היה אצל אחד מאנשי שלומנו שזכה לבנים טובים, על ידי רבוי
 דמעות ששפף על הצלחתם.

י"ח תקכח קיב
 יחזק להתמיד בלמוד התורה הקדושה, שמעדינת את האדם וממשכת
 עליו חז, ויעורר לקבץ לעצמו שעורים רבים בה, וידבר מדבקות הבוֹרֵא
 ומבטול הזמנים.

י"ח תקכט קיג
 יחזק על המצוה שרבנו ז"ל אמר שהיא מצוה גדולה — להיות
 בשמחה.

י"ח תקל קיד
 יגלה נפלאות, שדבר רבנו ז"ל הוא רק שלחן ערוך, להתמיד בו בכמה
 מיני אפנים.

י"ח תקלא קיד
 יחזק נוראות נפלאות בענין ההשגחה הפרטית, איך שהפל מנהג באפן
 נורא ונפלא על ידי הקדוש-ברוך-הוא, ואין לשאל על ענין תפלה כלל,
 כי צריך לבקש בתמימות ובפשיטות, ובנדאי פועלים נפלאות.

י"ח תקלב קטז
 ירחיק מאד מוכוחים, ויגלה מעלת הזוכה להחזיק מצמד מבלי להתוכח
 כלל.

י"ח תקלג קטז
 יחזק על ענין שמירת השנה והתנהגות נאותה בבית.

י"ח תקלד קיז
 יחזק על החיים שאינם קלים, ויש לקנא במי שדומם למחרפי נפשו,
 שהקדוש-ברוך-הוא עושה לו נסים.

י"ח תקלה קיח
 יחזק על הלמוד הקבוע בלקוטי-הלכות, ולהרגיל עצמו לדבר אליו
 יתברך.

- י"ח תקלו** קיח
 יחזק נפלאות במעלת הגרסה בזהר הקדוש והתקונים, וכן יעורר על
 קביעות בעוד כמה למודים מהתורה הקדושה.
- י"ח תקלז** קיט
 יגלה, שגם כאשר מתבודדים אליו יתברך, צריך שכל וחקמה פיצו
 להתבודד, ויביא שתי הגמאות על זה.
- י"ח תקלח** קכ
 יחזק ויאמץ שלא להתיאש ולפחד כלל, ולבקש הרבה ממנו יתברך
 שיזכה לשמחה.
- י"ח תקלט** קכא
 יחזק באמונה ובהשגחה פרטית, שהכל בחשבון צדק ממנו יתברך,
 ויתנה צרת אנשי שלומנו ביבנאל, שהיא פדגמת העירות בחו"ל, בהם
 הפקר היה מסית אפריו נגד היהודים.
- י"ח תקמ** קכב
 יחזק שצריך התחזקות חדשה בכל יום, ועקר ההתחזקות היא
 השתמשות באוצרות שהניח רבנו ז"ל בספריו הקדושים.
- י"ח תקמא** קכג
 ידבר מענני שדוכים, שלא טוב עושים אלו שמכסים, ואחר-כך גורמים
 בעיות עד שנוצרכים להתגרש.
- י"ח תקמב** קכד
 יחזק ויאמץ עצמו ושללא יתן שישברוהו, כי העקר הוא התחזקות, וכן
 צריך רק לחזק את אחרים.
- י"ח תקמג** קכה
 יחזק מאד באמונה פשוטה בו יתברך, וירבה להאריך בזה, ויגלה דרך
 בלמוד סודות התורה וקבלה, שרק על-ידי אמונה פשוטה נתן לידיע
 משהו וכו', ויעורר מאד על זה, ויגלה למה זוכים על-ידי למוד ספרי
 רבנו ז"ל והחדושים עליהם.
- י"ח תקמד** קכז
 יחזק על קדשת המחשבה ועל מסירות נפש בשעת קריאת שמע, כדרך
 רבנו החת"ס-סופר וכו', ויגלה מעלתו.

י"ח תקמה קכח
יעוֹרֵד לְהִיּוֹת אִישׁ טוֹב לְזוּלַת, אִף שִׁישְׁלְמוּ לוֹ רָצוֹה תַּחַת טוֹבָה.

י"ח תקמו קכט
יִזְהִיר לְשֹׁמֵר עַל שְׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא לְחַלְלוֹ עַל-יְדֵי
הַתְּנַהֲגוֹת שְׂאִינָה נְאוֹתָהּ.

י"ח תקמז קל
יִחְזַק שְׂלֵא לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרִים כָּלֵל, וְלַעֲבֹד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַק
בְּבַחֲיַנַּת 'אַחַד הִיָּה אֲבֵרָהֶם'.

י"ח תקמח קלא
יִחְזַק לְקַבֵּל הַכֹּל בְּשִׂמְחָה וּבְאַמוּנָה, כִּי הַכֹּל מְשֻׁנָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

י"ח תקמט קלא
יִחְזַק עַל הַהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהִיא לְצִיַּת אוֹתוֹ, וַיַּעֲוֹרֵר לְלַמֵּד עַל
כָּלֶם זְכוֹת, וְלֹא לְהִתְעַרֵּב בְּעִסְקֵי הַזּוּלַת, וַיִּגְלֶה חוֹבְתָנוּ לְהֵאִיר לְאֵלוֹ
שְׁנֵפְלוֹ עַל-יְדֵי הָעַרְב־רַב, וְלִהְיוֹתֶם עַל-יְדֵי הַפְּצַת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל
וְהַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וַיִּחְזַק וַיַּעֲוֹרֵר עַל-פִּי זֶה מֵאֵד.

י"ח תקנ קלג
יִדְבַר מְעֻנֵּן 'בְּצַר הַרְחַבְתָּ לִּי' וְאַזְמִינָה לְאֵלֵקֵי בְּעוֹדֵי, שְׂאֵלוֹ שְׁנֵי
הַגְּלוּיִים שֶׁל הַתְּחִזְקוֹת רַבְּנוּ ז"ל, הָאֶחָד בְּרוּחַנִּיּוֹת וְהָאֶחָד בְּגִשְׁמִיּוֹת,
וַיִּדְבַר מְשַׁלְמוֹת הַהִתְבּוֹדָדוֹת.

י"ח תקנא קלד
יִדְבַר אוֹדוֹת כְּבוֹד אֵיזָה אִישׁ נִכְבָּד, שֶׁיִּכּוֹל לְהִיּוֹת לְעֹזֵר לְבִסּוֹס
מוֹסְדוֹתֵינוּ.

י"ח תקנב קלה
יעוֹרֵר לְעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם אֱלֻמָּה בְּעֹזֵר מְסִים.

י"ח תקנג קלו
יִדְבַר מְעֻנֵּן הַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית וּמְעֻנֵּן מַצְבַּת קָבֵר אִמּוֹ, עֲלֶיהָ הַשְּׁלוֹם,
וּמִהַדְפָּסַת הַקְּנֻטְרַס יוֹסֵף הַצַּדִּיק.

י"ח תקנד קלו
יִזְכִּיחַ מֵאֵד אֶחָד, שֶׁמִּחַמַּת גְּדֵל חוֹבוֹתָיו עוֹשֵׂק אֶת הַרְבִּים בְּכָל מִינֵי
הַתְּחַכְמִיּוֹת, וַיִּזְכִּיחֵנוּ לְבֵרַח מֵעֲשֵׂק וּגְזֵל בְּחַרִּיפוֹת גְּדוּלָה מֵאֵד.

י"ח תקנה קלח
 מכתב פְּלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחַזַּק עַל אֲהָבָה וְתוֹכָחָה
 שֶׁל אֲהָבָה, וַיִּדְבֵּר מֵאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וַיִּבְקַשׁ תְּפִלָּתָם בְּעֵדוֹ, שְׂיִוְכַל לְכוֹנֵן
 מוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים.

י"ח תקנו קמ
 יַעֲזֹרֵר אֶת הַמְּתַעֲסָקִים בְּעֲנִינֵינוּ לְשָׁמֵר עַל הַחֵק, כִּי עֲיִינֵיהֶם צוֹפִיּוֹת וְכוּ',
 וַיִּדְבֵּר מִהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּמַעֲנִין שְׁטָרֵימֶל בְּעֵבֹרוֹ.

י"ח תקנו קמא
 יִדְבֵּר עַל מַעֲלַת הַהִפְצָה בְּצָרְפֵת דִּיקָא, וּמְקַנְטְרִים הַמְתַּרְגְּמִים לְשִׁפְתָם,
 וַיִּדְבֵּר מִשְׁטָרֵימֶל וְסַפּוּרִים מִהִפְצָה.

י"ח תקנה קמב
 יִדְבֵּר מִהַדְּפַסֵּת כַּמָּה סְפָרִים חֲדָשִׁים, וַיַּעֲזֹרֵר הַמְדַּפְּסִים עַל גְּדֹל זְכוּתָם.

י"ח תקנט קמג
 יִדְבֵּר מִמַּעֲלַת הַפְּצַת אֹר רַבָּנוּ ו"ל, וַיִּחַזַּק הַמְּפִיץ, שֶׁלֹּא לִהְיוֹת עֲצוּב
 פְּלִל, וְהַהִפְצָה הִיא כְּעֵין הַפֶּרֶת הַטּוֹב לְרַבָּנוּ ו"ל, וַיִּחַזַּק לְדַבֵּר אֵלָיו
 יִתְבָּרַךְ.

י"ח תקס קמד
 יִבְיַע שְׂמֵחָתוֹ וְהַתְּפַעֲלוֹתָיו עַל הַהַדְּפָסָה הַיְפָה וְהַמְהִירָה שֶׁל הַסְּפָרִים
 וְהַקְּנֻטְרִים, וַיִּחַזַּק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עַל כָּךְ, וַיִּדְבֵּר מִמַּשְׁלוּחַ כַּמָּה סְפָרִים.

י"ח תקסא קמה
 יִדְבֵּר מַעֲנִין הַעֲלִיּוֹת וְהִירִידוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד, שְׂאֵז נִדְמָה לוֹ
 שֶׁלֹּא הִרְגִישׁ שׁוּם אֹר מַעוֹלָם, וַיַּעֲזֹרֵר לְהִתְחַזֵּק עַל־פִּי הַגְּלוּי שֶׁל
 'אַזְמַרְהָ', וַיִּזְהִיר לְקַבֵּעַ עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ כַּמָּה דְבוּרִים.

י"ח תקסב קמז
 יִדְבֵּר מִגְּדֹל מַעֲלַת הַרְצוֹן הַכְּסוּפִים וְהַשְׁתוֹקְקוֹת שְׂמוֹצִיאִים בְּפֶה אֵלָיו
 יִתְבָּרַךְ, וּמַעֲנִין סְעֵדָה שְׁלִישִׁית וְחִיּוּבָה בְּפֶת, וַעֲנִין עָרֵב פֶּסַח שְׁחַל
 לִהְיוֹת בַּשַּׁבָּת, שֶׁרַק אֵז הַקְּלוּ בָּזָה.

י"ח תקסג קמט
 יִחַזַּק הַנִּמְעָנֵת, שֶׁרַק תִּפְתַּח אֶת הַחֲלוֹן, וְתִרְאֶה אֵיךְ הַהַצְלָחָה דוֹפְקֶת בּוֹ,
 הֵינּוּ שֶׁלֹּא תִתְעַכֵּב כָּל־כָּךְ.

- י"ח תקסד קמט
 יחזק על פְּמָה נְקֻדוֹת יְסוּדִיּוֹת בַּיְהוּדוֹת, וַיֵּאחֲל וַיִּכְרֹךְ.
- י"ח תקסה קנ
 יחזק אֵשֶׁה שֶׁהַכְּנִיסוֹ לָהּ בְּרֵאשׁ דְּבָרֵי שְׁטוֹת נִגְדַּ בְּעֵלָה וְכוּ', וַיִּזְכִּיחַנָּה
 עַל הַמַּחְשָׁבוֹת לְהַתְגַּרֵּשׁ מִשׁוֹם הַחֲשָׁשׁ שָׂאִין זֶה בֶּן זִוְגָה.
- י"ח תקסו קנא
 יזְכִּיחַ וַיִּזְהִיר שְׂאֵסוֹר לְשֵׁנָא אֶת עֲצָמוֹ, וְלִמְצָא בְּעֲצָמוֹ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת,
 וְלְהִרְבּוֹת בְּמִשְׁנֵיּוֹת.
- י"ח תקסז קנב
 ידְבַר מִעֲנִין הַדְּלָקַת גְּרוֹת לְכַבוֹד הַתְּנָאִים, וּמִעֲנִין עֵינֵי-הָרַע וְשְׁלוֹם-בֵּית.
- י"ח תקסח קנג
 יַעֲוֹדֵד לְהַתְאָזֵר בְּמַדַּת הַסְּכָלְנוּת, גַּם עַל-יְדֵי הַסִּפֹּר "אָרְךָ אִפְסִים", וַיִּדְבַּר
 עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יַחְבְּרָה, עַל הַתְּבוּדוֹת, עַל הַתְּמִדָּה וְשִׁמְחָה שְׂזָכָה
 לְהַתְקַרֵּב לְרַבְּנוֹ ז"ל.
- י"ח תקסט קנד
 ידְבַר מִעֲנִין הַשְּׁמִחָה, שְׁלוֹם-בֵּית וְהַדְּלָקַת גְּרוֹת.
- י"ח תקע קנה
 יחזק לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת וַחֲזָרָה בַּתְּשׁוּבָה.
- י"ח תקעא קנו
 יַעֲוֹדֵד עַל שִׁמְחָה וְאַתְּבָה.
- י"ח תקעב קנז
 ידְבַר מִמְעַלַּת הַשְּׁמִחָה, מִהֶפְצַת אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל, מְשְׁלוֹם-בֵּית, וְלִדְוִן לְכַף
 זְכוֹת.
- י"ח תקעג קנז
 ידְבַר מִעֲנִין שְׁלוֹם-בֵּית.
- י"ח תקעד קנח
 יחזק אֶת הַמְדַּפִּיס עַל שְׂזָכָה לְהוֹצִיא לְאוֹר "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" בְּמַהְדוּרָה
 מְגַקְדָּת, וַיַּגְלֵה מַעְלַת הָעֲנִין שָׂאִין לְשַׁעַר.
- י"ח תקעה קנט
 יחזק לְקַבֵּעַ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּ"אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְלִדְוִן לְכַף זְכוֹת, לְשִׁמּוֹחַ בְּמָה
 שִׁישׁ, לְעִזּוֹב הַתְּאֵנָה וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

- י"ח תקעו קס
יחזק את העומדת על הנהגת בית-החנור לְכַנּוֹת כְּגוֹד כָּל הַמְּנִיעוֹת.
- י"ח תקעו קסא
יחזק על סבֵּלְנוֹת וּשְׁלוֹם-בַּיִת.
- י"ח תקעח קסב
ידבר על השמחה בבית, ויאחל הרחבה פּלִּילִית, ויחזק על שמחה, ועל
למוד 'עין יַעֲקֹב'.
- י"ח תקעט קסג
יחזק להיות בשמחה, וידבר ממצלת דף גְּמָרָא.
- י"ח תקפ קסד
יעורר על שמירת שבת, ויאחל ברכות לרב בזכות שמירת שבת.
- י"ח תקפא קסד
יחזק להיות בשמחה ולשמר שבת-קדש.
- י"ח תקפב קסה
ידבר מבטחוננו בו יתברך, ויחזק באמונה פשוטה.
- י"ח תקפג קסה
ידבר מאיזה עוה"ק-דין, ויתבע תשובות בענין ששאל, ויאחל הצלחה
בהדפסה.
- י"ח תקפד קסו
יחזק להיות בשמחה, ויגלה גנות העצבות, ובפרט העוסק בהדפסה,
עליו להיות בשמחה.
- י"ח תקפה קסז
יחזק שלא להכנס בחלישות הדעת ובפרט בענין ההדפסה, וידבר מאיזה
חולה מאנשי שלומנו שבקרו על ערש דוי, ויחזק לדון את עצמו לכף
זכות.
- י"ח תקפו קסח
ידבר מענין פדיון, ויחזק לשמח ולשמח, ומשמירת שבת-קדש.
- י"ח תקפז קסט
יחזק בת ישראל אודות עתידה, ויעוררנה על שמחה ושלוש עם ההורים.

י"ח תקפח **קסט**
 יחזק בַּת יִשְׂרָאֵל לְזִנְחַ קָשֶׁר עִם בֶּן נֶכֶר, וַיַּעֲוֹדְדֶנָּה עַל עֲתִיד טוֹב עִם
 הַמֶּתֶר לָהּ, וַיִּחְזַקָּה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, וְשָׁהֲמַצְפוֹן לֹא יִהְרַס אוֹתָהּ.

י"ח תקפט **קעא**
 נִרְחִיק אֶת עֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, וַיִּחְזַק לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ חֲדוּשֵׁי
 תוֹרָה, וַיִּגְלֶה שְׁגָם בְּזֶה שִׁיף תְּשׁוּבַת הַצְּדִיקִים שֶׁל רַבִּי סְעִדְיָה גָּאוֹן,
 בַּחֲבִיט תְּשׁוּבָה עַל תְּשׁוּבָה הַמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וַיִּדְבֵּר מֵעַנְיֵן זְרִיזוֹת.

י"ח תקצ **קעב**
 יַעֲזֹרֵר אֶת הַנִּמְעָן לְעֵבֶר לְיִבְנָאֵל, וַיִּגְלֶה לוֹ אֶת הַטּוֹב שֶׁיִּזְכֶּה לוֹ שְׁמָה,
 וַיִּחְזַק עַל זֶה שְׁמַתְפַּלֵּל וְאֵינּוּ רוֹאֶה יְשׁוּעָה.

י"ח תקצא **קעד**
 יוֹכִיחַ אִשָּׁה, שֶׁהִתְנַהֲגוּתָה גְּרָמָה לְבַעֲלָהּ לְבָרַח מִהַבֵּית, וַיִּתֵּן לָהּ כְּפָה
 עֲצוֹת עַל זֶה.

י"ח תקצב **קעה**
 יִדְבֵּר מִשְׁמַחָה וּמְצִיאת הַזְּוִיג בְּזִכּוֹת זוֹ.

י"ח תקצג **קעה**
 יִדְבֵּר מִיִּסּוּדוֹת הַדַּת לְבַעַל וְלֹאִשָּׁה, וַיִּדְבֵּר בְּעַנְיֵן שְׁלוֹם-בֵּית.

י"ח תקצד **קעו**
 יחזק אֶת הַנִּמְעָן, שֶׁמֶרַב יֵאוּשׁוּ מְקַלֵּל וּמְבַזֶּה אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ', וַיִּגְלֶה לוֹ
 מַעֲלָתוֹ שְׁמַתְפַּעְלִים מִמֶּנּוּ בְּשָׂמִים, שֶׁבְּמָקוֹם שֶׁהוּא נִמְצָא בּוֹרַח בְּכָל
 פֶּעַם אֶל הַח"י פְּרָקִים.

י"ח תקצה **קעזח**
 יַעֲזֹרֵר עַל הַפְּצַת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְשָׁלֵא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם,
 וְעַל אַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְהַתְּבוּדוֹת.

י"ח תקצו **קעט**
 יִדְבֵּר מִבְּדִיקַת הַתְּפִלִּין, וּמִתְפִּלָּה בְּמִנְיָן, וּקְבִיעוֹת בְּסִפְר "אוֹצֵר
 הָאָמוּנָה", וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הָאָמוּנָה.

י"ח תקצז **קפ**
 יִדְבֵּר מִמַּעֲלַת לְמוּד, וְהַתְּקַרְבוֹת לְסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וּמִשְׁמַחָה וְהַרְחַקַת
 הַדְּאָגוֹת וְהַעֲצָבוֹת, וּמֵעַנְיֵן לְמוּד דִּף גְּמָרָא.

- י"ח תקצח קפא
 ידבר מישועת ההתבודדות, ומתפלה על קבר רבי מאיר בעל הנס, זכותו
 יגן עלינו.
- י"ח תקצט קפב
 ידבר מהתפסת ספרים ומענין הפקדת כסף.
- י"ח תר קפב
 ידבר מעניני הבניה והוראות בהתפסת ה"אשר בנחל".
- י"ח תרא קפג
 ידבר מהתקדמות הבניה, ממשלוח ספרים, ומתהפסה.
- י"ח תרב קפד
 ידבר מענין התרחבות הישוב החרדי ב"בנאל עיר ברסלב", ומפרנסה
 שהיא ביד ה'.
- י"ח תרג קפד
 יחזק אשה בענינה הפרטי ויעוררה על אמונת ההשגחה, שעל-ידיה
 מתבטלים כל מיני בלבולים.
- י"ח תרד קפו
 מכתב כללי לכלליות נשות אנשי שלומנו, בו יחזקן על האחדות
 והעזרה ההנדית שביניהן.
- י"ח תרה קפז
 יגלה איך וכיצד תתכן מתלקת בין אנשי שלומנו, ששוחים מנחל אחד,
 ויחזק על-פי זה מאד.
- י"ח תרו קפח
 יחזק מאד לשמר על הזמן ולא לבטלו בהכל הבלים.
- י"ח תרז קפט
 ידבר מהזהירות על מה שמוציאים מהפה, אפלו בדרך התלוצצות,
 שיכולה להיות מזג טעות אימה כמו מעשה שארע עם הרב הקדוש
 מסאטמאר, זכותו יגן עלינו.
- י"ח תרח קצ
 יבאר מעלת תפלת הותיקין, ויצטט פסק מה'נודע ביהודה', שאין לכהן
 בני מנין הותיקין להמתין, כדי לזכות אחרים במנין, ויבאר ענין עבודה
 זרה של פעור השכית גם בדרגו.

י"ח תרט **קצא**
 יְדַבֵּר מִבְּטָחוֹן רַק בּוֹ, יִתְבָּרַךְ וְלֹא לְהַכְנִס בְּלִחַץ מִשׁוּם דְּבַר שְׂפֵעוֹלָם.

י"ח תרי **קצב**
 יְדַבֵּר מִמְּתִינּוֹת וְסִבְלָנוֹת, שֶׁלֹּא יָבוֹא אַחֲרֵיכֶם לִיְדֵי אֲנָחָה וּפְחָדִים.

י"ח תריא **קצב**
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן הָעֲזִי פָּנִים, שֶׁהֵם הַפְּלָכִים הַנוֹכְחִים, שְׂאִין לְהִתְבַּלְבֵּל מֵהֶם כָּלֵל.

י"ח תריב **קצג**
 יְדַבֵּר מִהֲנִהגַת הַשֵּׁם אֶת עוֹלְמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה, וּמֵעֲנֵן רַחֲמָנוֹת עַל הַבֵּן.

י"ח תריג **קצד**
 יִגְלֶה מִיְהוּ נִקְרָא עוֹבֵד אֲמִתִּי בְּמַדַּת הַחַזוּק וְהַהֲתַחֲדָשׁוֹת, וְעֲנֵן הַהֲתַבּוֹדוֹת הוּא בְּדֶרֶךְ יְחִידֵי דִיקָא.

י"ח תריד **קצד**
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ אֶפְלוּ פְּמָה דְקוֹת, וְאִיזָה רַעַשׂ זֶה עוֹשֶׂה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

י"ח תרטו **קצד**
 יִרְחִיק מִלִּחַץ, וְיִדְבֵּר מִזֶּה שְׂאֲסוֹר לְצַפּוֹת לְשׁוֹם קוּוֵי שְׂכַר, רַק לְאַהֲבֵי אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִדְבֵּר מִהֲתַחֲזָקוֹת יְהוּדִים אַחַר הַשׁוֹאָה, וּמֵאֲמָרוֹ שֶׁל הַרֵב הַקָּדוֹשׁ מִסַּאטְמָר, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ.

י"ח תרטז **קצו**
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן שְׁתִּיקָה שְׂאִינָה הַשְּׁלָמוֹת לְגַמְרִי, כִּי אִם לְדַעַת מָה וְאִיךָ לְדַבֵּר.

י"ח תריז **קצז**
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן תְּפִלָּה בְּכַח, וּשְׁמִירַת הַזְּכָרוֹן דְקִדְשָׁה.

י"ח תריח **קצח**
 יְדַבֵּר מֵאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וַיַּחֲזֵק וַיֵּאֱמָן מְאֹד לְהַפִּיר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִכָּל הַהֲסֻתָּרוֹת, וַיַּעֲזִיד לְשׁוֹב בַּתְּשׁוּבָה גַם לְאַחַר כָּל הַנְּפִילוֹת.

י"ח תריט **קצט**
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן יִבְנָאֵל, וּמִמָּה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מִמִּי שֶׁהִיָּה צְרִיף לְעֹזֵר לְדַת

וְחָבַר מֵרַעְיוֹ, וַיְגַלֶּה הַקָּמֶת כּוֹלָל עַל שֵׁם רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּסֶם, וַיְגַדְּלֵת
הַלְמוּד בּוֹ עַל-פִּי סֵדֶר דְּרָף הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל.

י"ח תרכ
יחזק באמונה פשוטה ותפלה ותחנונים בלי דחיקת השעה.

י"ח תרכא
יגלה נוראות מענין התחזקות, שאינה דבר פשוט, וחדושים על דרף
ההתחזקות הם מסייעתא דשמיא מיחדת, ויגלה נפלאות בזה.

י"ח תרכב
יחזק על תקף השמחה, שהיא בעצמה הגאלה.

י"ח תרכג
יגנה את העוזב דרכו של רבנו ז"ל, וקורא לזה המחליף פרה בתמור.

י"ח תרכד
ידבר מענין ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, ויגלה מאין שאב מקורו בהיר בספרי
רבנו ז"ל.

י"ח תרכה
יחזק מאד בנגד כל הבזיונות העצומים שעובר הנמען, ויעוררו שלא
לפל בדעתו כלל, וירבה בנחומים עצומים.

י"ח תרכו
ידבר מענין נחיצות השנה, וענין קריאת שמע שעל המטה.

י"ח תרכז
יזכח מאד אחד שמתחבר לרשעים, ויזהירו מאד להתרחק ממסיתים
ומדיחים נגדו ותברך.

י"ח תרכח
יזהיר לשמר על הממון ולא להפקירו ביד אף אחד, ואין לסמך על אף
אדם, כי יכול לכלות ממנו אף שמבטיח אחרים וכו'.

י"ח תרכט
יחזק באמונה פשוטה בו ותברך.

י"ח תרל
יגיל במדת השתיקה, שלא להתחיל לדבר עם שום בריה, ויגלה דרף
בזה לזכות לאור נפלא מאד.

- י"ח תרלא** רבי
 יגלה הנצחיות של העולם הבא לעמת הצביעות של זה העולם, פי שם
 תשובה רק האמת — כמה אדם למד והתפלל וכו'.
- י"ח תרלב** ריג
 יגלה נפלאות מענין רבנו ז"ל, שהוא תמימות ופשיטות.
- י"ח תרלג** ריד
 יזהיר לשמר מאד מופתים עם שונאים, ולא לפגש בהם כלל.
- י"ח תרלד** רטו
 יחזק למצא הרחבות בתוך הצרות וחסדים ורחמים, וידבר מסוד לאה
 עלמא דאתכפיא.
- י"ח תרלה** רטז
 ידבר מענין למוד מחבר רמ"א כמה וכמה פעמים של כל הד' חלקי
 שלחן ערוך קדם שיתחיל ללמד עם המגנים.
- י"ח תרלו** ריז
 יעורר מאד להיות מכיר את מקומו, ויחזק על אמירת "לקויט-תפלות"
 שמשבר את הלב מאד, פי לצד מציאת הנקודות הטובות צריך להיות
 מכיר את מקומו מאד, וידבר מענין אמירת תהלים.
- י"ח תרלז** רכ
 יחזק מאד על ענין "קחו עמכם דברים ושובו אל ה'".
- י"ח תרלח** רכא
 יחזק על ענין סבלנות ולמוד זכות.
- י"ח תרלט** רכא
 ידבר משמחה, ואיך זוכים להגיע אליה, וכן ידבר מספרו הקדוש "מקור
 השמחה", המביא לידי שמחה.
- י"ח תרמ** רכב
 ידבר נפלאות מענין האמת שבדברי חז"ל, ויגלה הנהגת צדיקים, שהיו
 מדברים מענין עדות קדם קדוש, שאז מעידים על הקדוש ברוך הוא
 כפיכול, וזוכים לתשובה וכפרת עוונות.
- י"ח תרמא** רכג
 יגלה נוראות נפלאות הנתקרות לרבנו ז"ל, ויגלה אנשי שלומנו
 הבקאים בספריו ז"ל, איך שכל דבוריהם מתבלים בהם, וראוי לרשום,

וַיְדַבֵּר מִלְמוּד זְכוּת וּמַעֲנִין שְׁאִין יוֹדְעִים מֶה קוֹרָה אֶצֶל הַזּוּלָּת, וְלִמָּה לְהִתְעַרֵב וּלְשַׁפֵּט.

י"ח תרמב רכה

מִכְּתָב כָּלְלִי לְכֻלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזְקוּם עַל עֲנִין הָאֲהָבָה וְהֶאֱחָדוּת, וַיֵּאָרֶיךָ בְּדָבָר זֶה לְעוֹרֵר מְאֹד לְהִתְחַזֵּק עִצָּמָם בְּיַחַד.

י"ח תרמג רכו

יְדַבֵּר מִכְּמָה הוֹרָאוֹת בְּעֲנִין מְשֻׁלְּחֵי סְפָרִים וְכִמָּה הוֹדְעוֹת נְחוּצוֹת.

י"ח תרמד רכז

יִחְזַק לְדוֹן לְכַף זְכוּת, וַיִּזְרֵז לְהִתְחַזֵּק, וְאִין עֲצָה רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבַּרְךָ.

י"ח תרמה רכח

יְדַבֵּר מִעֲנִין מְצִיאַת נְקֻדוֹת טוֹבוֹת בְּעִצָּמוֹ, וְלִמּוּד 'עֵין יַעֲקֹב'.

י"ח תרמו רכט

יִחְזַק מְאֹד עַל הַהִתְחַבְּרוֹת בֵּין שְׁנַיִם מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כְּרִצוֹן רַבְּנוֹ וְ"ל וְאֲהָבָה בֵּינֵיהֶם, וַיִּגְלֶה עֲנִין צְדָקָה בְּרוּחָנִיּוֹת, שֶׁהוּא לְגִלוֹת אֱלֻקוֹת לְזוּלָּת, וַיְדַבֵּר מִעֲנִין הַתְּחַדְּשׁוֹת, שֶׁלֹּא לְהִסְתַּכֵּל לְאַחֲרָיו כָּלֵל.

י"ח תרמז רלא

יְדַבֵּר מִעֲנִין יְשִׁיבָה וּמְצִיאַת הַזּוּוּג, וַיִּזְהֵר מִבְּטָלָה, וַיַּעֲוֹרֵר צָעִיר לְיָמִים עַל נְצוּל הַזְּמַן בְּשַׁעוּרִים קְבוּעִים כְּסִדְרָן.

י"ח תרמח רלב

יִחְזַק מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, וַיְדַבֵּר לְעֲנִין צָרַת הַבַּת, וַיִּגְלֶה קֶשֶׁר בְּרֵאשִׁית לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּל הַתּוֹרָה הִיא סוּד גְּלוּי הַהִשְׁנָחָה, וַיַּעֲוֹרֵר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם סֵפֶר הַחֲנוּךְ.

י"ח תרמט רלג

יִחְזַק מְאֹד אֶחָד שֶׁלֹּא רָאָה אוֹתוֹ זֶה עֵידָן, וַיִּבְאֵר שְׁעַל-יָדֵי מְצוֹת הַשְּׂמִחָה הַתְּמִידִית זוֹכִים לְהִצְלָחָה בְּכָל תְּחוּמֵי הַחַיִּים.

י"ח תרנ רלד

בְּיַעַשׂ שְׂמִחָתוֹ לְקִרְאַת הַנִּמְעָן, וַיִּגְלֶה מְעַלְתַּת חֲדוּשָׁיו, וַעֲקַר חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה הֵם לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וַיְדַבֵּר מִעֲנִין הַתְּחַדְּשׁוֹת, וַעֲנִין יְרִידָה וְעֲלִיָּה, וּפְגָם גְּדָב וְאַבִּיָּהוּ, וַיִּבְאֵר כְּמָה עֲנִינִים נִפְלְאִים, וְלִמּוּד נִפְלְאָה מִהִירוּשָׁלַיִם בְּרִכּוֹת, וַיִּחְזַק וַיֵּאֱמָץ מְאֹד.

י"ח תרנא רלז

יגלה נפלאות מענין הנסיונות הקשים של זה העולם, ויהתחזקות הנדרשת בהם, ואין שום עצה כנגד החומות עם ספינים יוצאים מהן — רק לשפך נפשו בהתבודדות, ויחזק נוראות נפלאות פלאי פלאות.

י"ח תרנב רלט

ישבח הנמען שזוכה להוציא ספר אחר ספר מספריו הקדושים, ויגלה, שכל פסיעה הקשורה לענין רבנו ז"ל היא מלאה מניעות, וידבר על כמה ענינים הקשורים לבניה ולמשלות ספרים.

י"ח תרנג רמ

מכתב כללי לאנשי שלומנו דיבנאל, בו יחזקם להיות בשמחה, כשבהעדרה מתחילות לצוץ כל הפעיות בין איש לרעהו, וידבר מטבע התמרי של האדם, שנוטה להפכפכות ומנוראות הבחירה וכו'.

י"ח תרנד רמב

מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו תושבות יבנאל, בו יחזקן מאד בענין השלום ביניהן, שהוא גורלי להצלחת הקהלה, ויארץ לחזק ולבקש את התמסרותן למצות העזרה ההדדית והשלום ביניהן.

י"ח תרנה רמד

יחזק על השמחה המרחבת את הלב להתבודד אליו יתברך, ויגלה נוראות ממה שזוכה אדם העוסק בתפלה תמיד, וידבר משער הנ' של הטמאה, שהן הכפירות האפיקורסות.

י"ח תרנו רמה

יגלה התענינות בחג השבועות שעבר ביבנאל, ויאחל התעשרות אחר שרפה, וידבר ממשלות ספרים שהם כל חיותו.

י"ח תרנז רמו

ביע תודתו לשולח הספרים ולמסיע בעזרתו לחמיו, וידבר מהמכתבים הכלליים.

י"ח תרנח רמח

ישיב לגאון אחד ענין ספקותיו בענין ההתבודדות שגלה רבנו ז"ל, ויבאר ענין ההתבודדות של הקדמונים, ומה שגלה המגיד ממעזריטש על זה, ויבהיר ההפרש בין הדרכים, ויגלה דברים נוראים ונפלאים, תוכם רצוף אהבה והתחזקות לעסוק בתפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו כל ימי חייו.

י"ח תרנט רנד
 יגלה נפלאות מאיזה קטע רמב"ן השיך גם לענין היצר הרע, שבא על
 ההתקרבות לרבנו ז"ל.

י"ח תרס רנה
 ידבר נפלאות ממעלת ההתקרבות לרבנו ז"ל, ויגלה מהות אורו הנזק,
 ויחזק מאד על זה.

י"ח תרסא רנו
 ירחיק מפתח, וידבר מענין כבוד האשה.

י"ח תרסב רנז
 מכתב לכלל אנשי שלומנו דיבנאל, בו יחזקם בכטחון חזק בו יתברך,
 ויבקש שכל אחד תפלל בעבור ההצלחה בבניית מוסדות התורה והחסד
 ביבנאל עיר ברסלב.

י"ח תרסג רנט
 מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו דיבנאל, בו יחזקן על האהבה והעזרה
 ההדדית, ויבשר על השאיפות לבנות עוד, ויזכיר את הנסים שפבר עשה
 עמָהֶם הקדוש־ברוך־הוא.

י"ח תרסד רס
 ידבר מהמכתבים הפלליים וגדל מעלתם, ויעזר להדפיס את הספרים,
 ויאחל ברכות למדפיסים.

י"ח תרסה רסא
 ידבר מסגלת למוד פרקי ספר משלי, ויזרז ההגהה וההוצאה של ספרי
 "אשר בנחל".

י"ח תרסו רסא
 יחזק אחד מאנשי שלומנו מיבנאל, שעוברות עליו צרות צרורות בענין
 דירה, וישתתף בצערן מאד, ויספר על עצמו איך הרגיש בעת דחקותו,
 ומה עשה אז בשביל שכר דירה, ויחזק ויאמן מאד.

י"ח תרסז רסד
 יגלה התעסקותו כל הימים רק עם צרות של אנשים, ואיך ימלאנו לבו
 למה שמיחסים לו וכו', וידבר מחולה אחד מאנשי שלומנו, ומענין
 תקון הגג בגשמיות וברוחניות.

תְּכַן הַעֲנִינִים

25

י"ח תרסח רסו
יְדַבֵּר מִשְׁמַחָה, שֶׁהִיא הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, וַיַּעֲרַר מְאֹד עַל לְמוֹד שְׁעוּרִים
כְּסֻדְרָן.

י"ח תרסט רסו
יְדַבֵּר מֵעֵינַי הַשְּׁעוּרִים שְׁנוֹתָן הַנִּמְעָן בְּיַבְנָאֵל, אִיךָ שֶׁהֵם מְחֻזְקִים אֶת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וַיִּגְלֶה לוֹ שְׂאִיפּוֹתָיו וְתַכְנִיּוֹתָיו לְהַקִּים אֶת הָעִיר לְמָקוֹם
תּוֹרָה.

י"ח תרע רסז
יְדַבֵּר מִמַּעֲלַת הַחֲנוּךְ לְתֹשֶׁבֶ"ר, שֶׁהִיא סְגֻלָּה לְהַפְקֵד בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא,
וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַהֲתַעֲסָקוֹת בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, שֶׁהִיא טוֹבָה נְצַחִית.

י"ח תרעא רסח
זִנְהִיר שְׁלֵא לְהַגְזִים בְּהַצְטָעָרוֹת בְּצַעַר הַחֶבֶר, וַיְדַבֵּר מֵעֵינַי נְסִיעָה לְצִיּוֹן
רַבְּנוּ ז"ל, וַיּוֹדֶה עַל הָעֲזָרָה בְּהַדְּפַסַּת הַסְּפָרִים.

י"ח תרעב רסט
יְדַבֵּר מֵעֵינַי סְבָלְנוֹת, וְלֹא לְרוּץ תַּכְף לְרוֹפְאִים, וּמֵעֵינַי גְּבוּרַת אֲנָשִׁים,
וְעֵינַי מִצְנָה אַחַת בְּבַחֲיַנַּת זִהִיר טְפִי, וְלֹא שִׁיךָ בְּלֹא תַעֲשֶׂה.

י"ח תרעג ער
יְדַבֵּר מִמַּעֲלַת הַפְּצַת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

י"ח תרעד רעא
יְדַבֵּר מֵעֵינַי עֲבוּדָה בְּעָרֹב שֶׁבַת בְּזִכּוֹת הַרְבִּים גַּם אַחַר הַצְּהָרִים.

י"ח תרעה רעא
יְשִׁיב לְרַב אֶחָד בְּאַרְיִכוֹת אֹדוֹת קְשִׁיּוֹתָיו כְּדַרְכָּה שֶׁל תּוֹרָה עַל קֶטֶב
עֵינָיו, וַיִּגְלֶה לוֹ שֶׁעַקֵּר הַלְמוּד שְׁלוֹ עַל־פִּי דְרָכֵי רַבְּנוּ ז"ל הוּא רַק אֲמוּנָה
פְּשוּטָה, וַיְדַבֵּר מֵעֵינַי לְמוֹד חֲכַמַּת הַקַּבְלָה וְכו'.

י"ח תרעו רעו
יִשְׁתַּתַּף בְּצַעַר מִשְׁפָּחָה, וַיִּגְלֶה שֶׁיֵּשׁ לוֹ תַכְנִיַּת לְעֹזֵר לָהֶם בְּפַרְנֶסָה, וַיִּגְלֶה
הַמַּעֲלָה שֶׁתְּהִיָּה לְאָדָם דִּירָה מִשָּׁל עֲצָמוֹ, וַיְדַבֵּר מִשְׁלוֹם־בֵּית.

י"ח תרעז רעז
יַחֲזֵק אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו מֵרֵאשׁוֹנֵי הַמְתִּישָׁבִים בְּיַבְנָאֵל עַל רְצוֹנוֹ
לְהַתְפַּלֵּל כְּוֹתִיקֵין דִּיקָא, וַיְבַהִיר לוֹ שֶׁזֶה רְצוֹן צוֹדֵק וְצַעֲרוֹ אֲמַתִּי, אִךְ
לְמוֹד זְכוּת עַל תְּלַמִּידֵי הֵיכַל־הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהֵם כְּתִילִים קְרָבִיִּים וְעָרִים עַד

מֵאַחַר בְּמִלְחַמָּתָם לְהַפִּיץ דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וַיְדַבֵּר מִמַּעַלְת עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ
שֶׁל סוֹפְרוֹת, וַיַּחְזֵק מְאֹד.

י"ח תרעח רפא

יַחְזִיק בֵּת יִשְׂרָאֵל עַל הַעֲקָרוֹנוֹת שְׂיִישׁ לָהּ בַּחַיִּים, וַיַּעֲוֹרְרָנָה לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְלֹא לְקַפֵּץ עַל שְׂאִינוֹ מֵתֵאִים לָהּ, וַיֵּאֱחַל וַיְבַרֵךְ וַיַּחְזֵק.

י"ח תרעט רפב

יְדַבֵּר נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת מִדַּת הַהִתְחַזְּקוֹת, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה,
וַיְדַבֵּר מֵהַדְּבָקוֹת בּוֹ תְּבַרֵךְ וּמִקְדָּשֵׁת הַמִּתְשַׁבֵּה וְכוּ', וַיַּחְזֵק מְאֹד בְּלִמּוּד
הַתּוֹרָה.

י"ח תרפ רפד

יֹכִיחַ אַחַד, שְׂכַל הַבְּעִיּוֹת שְׁלוֹ בְּנִשְׂוֹאִין בָּאוֹת מִחֲמַת הַגָּאוֹת שְׁלוֹ, וַיַּזְרִיזוּ
לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ, וְאָז יִזְכֶּה לְכָל טוֹב, וַיְדַבֵּר עַל לְבוֹ דְּבָרֵי חֲזוֹק
וְהַתְּעוֹרְרוֹת, וַיְבָאֵר עֲגִין פְּרִשְׁת הַמְּרַגְלִים.

י"ח תרפא רפו

יַחְזִיק וַיֵּאֱמֵן מְאֹד בֵּת יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּפְרְדָּה בְּזַכּוּתוֹ מִקְשֶׁר עִם גּוֹי, וַיַּחְזֵקנָה
לְהִסְתַּכֵּל עַל הַעֲתִיד, וְלַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

י"ח תרפב רפז

יְדַבֵּר מֵהַסְּבָלָנוֹת שֶׁצָּרִיף עִם יְלָדִים, וְהַתְּנַהֲגוֹת נְאוּתָה שֶׁתִּמְזַעֵר אֶת
הַקִּיצוֹנִיּוֹת שֶׁבַּהֲתְנַהֲגוֹת בְּנֵי הַזּוּג זֶה לְזֶה.

י"ח תרפג רפט

יְדַבֵּר מִשְׁמִירָה מַעֲוֹנוֹת שֶׁבָּאָה עַל-יְדֵי אַרְבָּעָה לְמוֹדִים, שֶׁהֵם כְּנֻד
הָאֲרָבָעָה עוֹלָמוֹת, וַיְגַלֶּה עֲמֻלָּת וְתִקּוּן הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה.

י"ח תרפד רצ

מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יַחְזִיקָם עַל לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בַּחַיּוֹת
וּבַחֲשֶׁק, וַיַּחְזֵק לַעֲשׂוֹת כָּל מִיַּנִּי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁלּוּם זֶה עִם
זֶה, וַיֵּאֲרִיף לְחַזֵּק עַל שְׁתֵּי נִקְדוֹת אֱלוֹ.

י"ח תרפה רצב

יֹכִיחַ מְאֹד אֶת שְׁהַפְּקִיר פִּיּוֹ לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, וּפּוֹגֵעַ גַּם בְּכָבוֹד
גְּדוֹלִים וְצַדִּיקִים, וַיַּזְהִירֵנוּ לְחַדֵּל מִרְבוּי דְּבוּרִים וּלְשׁוֹן-הֶרֶע, וַיִּמְלִיץ
לְלַמֵּד בְּעִיּוֹן גְּמֵרָא וּמְפָרְשִׁים וְחִדּוּשִׁים עַל הַדָּף.

י"ח תרפו רצד
 ידבר מכמה ענינים פּרטיים, ומתייזן ההונגרי שאמר רבנו ז"ל.

י"ח תרפו רצה
 ידבר מענין בנית חלונות אצלו, ומאיזה חולה מאנשי שלומנו שבקרר וכו'.

י"ח תרפח רצה
 ידבר ממצלת הקנטרסים והלמוד בהם, ומתורה ל', ויאריך לבאר דברי רבנו ז"ל שם, ויגלה חכמת החיים הנפלאה, איך שהם כלם נגודים, וצריך לברח מדחיקת השעה ומהכרחים, ורק להחיות עצמו עם כל נקדה טובה, ויחזק ויאמץ מאד.

י"ח תרפט רחצ
 יאשר קבלת המחאה כספית לעלוי נשמת, ויחזק מאד.

י"ח תרצ רצט
 ישבח הנמצא שזכה להיות בציון רבנו ז"ל בשבועות, ויאריך לתאר את הדרך הנכונה לשלום-בית על-פי דעת רבנו ז"ל, וצריך להשקיע באשה ולא בתברים וכו', ויחזק מאד על דבר זה.

י"ח תרצא שב
 יחזק להיות בשמחה, שהיא העקרית ביהדות, ויחזיק מבררנות בשדוכים.

י"ח תרצב שג
 יחזק חתן קדם נשואיו, ויגלה לו ענין הנשואין, ויאחל ויברך.

י"ח תרצג שג
 יחזק את העוסק בהדפסה, שעליו להיות בשמחה עצומה על גדל זכותו, ויזהיר מיאוש.

י"ח תרצד שה
 מכתב פללי לכליות נשות אנשי שלומנו, בו יחזקן על המשפחתיות הרצויה שבין אנשי שלומנו, ויעורר ויחזק ויברך.

י"ח תרצה שז
 ידבר מענין חוב והסתבכות שכמעט נפל בה הוא והנמצא, ויבשר לו על תפלותיו בעבורו בציוני הצדיקים באוקראינה.

י"ח תרצו שיט
 יביע צערו העצום על הנמען, שהצריך לעבר מיבנאל, ויחזק מאד על
 ההנה ועל העתיד.

י"ח תרצז שיא
 יחזק מאד הנמען ששבור על העדר מנן ותיקין בעת שחר התהוות
 קהלתנו ביבנאל, ויחזקו להתפלל על זה ולהסתפל על העתיד, וידבר
 מענין התפללות עם אנשי שלומנו, ויבאר מעלת האוחז את עצמו עם
 עוד יהודים מבלי הבט על נחיתותם וכו'.

י"ח תרחצ שיג
 ידבר מענין להחזיק מעמד על כל העובר עליו, ולא יפל בכעס
 ובעצבנות ובמרירות, ומענין אריכות אפים ואמונה פשוטה.

י"ח תרצט שטו
 ידבר לשיחט דמתא יבנאל עיר ברסלב, ויחזקו על העתיד המשוגשג
 שלו, ויאמרו מאד להיות גבור, ולא לפחד כלל מהשונאים, ולקוות בכל
 לב להצלחה מבטחת וגמורה וכו'.

י"ח תש שיז
 יוכיח וינקיד מאד מישהו שתרגם קנטרס שלו לאנגלית, וסלף מאד,
 ויזהירו שימשו ידו ממלאכה שאינה מתאמת לו.

י"ח תשא שיח
 מכתב פללי לאנשי שלומנו דיבנאל בו יחזקם על אהבה ואחדות
 ביניהם, ויאריך לדבר בהפלגת מעלת הענין, ויספר על תפלותיו בעדם
 בקברי הצדיקים באוקראינה.

י"ח תשב שיט
 מכתב פללי לנשות אנשי שלומנו דיבנאל, ויביע קרת רוח מהתנהגותן
 המסיעת זו לזו, ויחזק מאד להמשיך בדרך זו.

י"ח תשג שכא
 יחזק מאד על ענין היחודים, ויבאר ענינם באפן נפלא מאד, איך זוכים
 לזה.

י"ח תשד שכג
 יחזק חבריא קדישא מאיזו ישיבה שהתקרבו לדעת רבנו ז"ל, ויזרם
 הדרך בחיים, ויזרו את ההקפדה על שעור העיון שבישיבה, וימשו

לְכַבֵּם לְלַמְדוֹ בְּעִמְקוֹת וּבְהִתְמַדָּה, וַיְדַבֵּר מִשְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, וַיְכַאֵר בְּדִרְבָּר
בְּהִירָה מְאֹד עֲנִין הַהִתְבּוֹדָדוֹת שְׁגָלָה רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּחְזַק מְאֹד לִילָף בְּדִרְבָּר
רַבְּנוּ ז"ל עִם הַהִקְדָּמוֹת הַנִּכּוֹנוֹת.

י"ח תשה שכו

יִחְזַק מְאֹד אוֹדוֹת תְּקוּן הַבְּרִית הַבָּא עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה, וַיִּחְזַק עֲנִין אֲמִירַת
ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וַיְדַבֵּר מִלְּמוּד מִסְּכַת תְּעֻנִית מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַת.

י"ח תשו שכח

יִחְזַק וַיֵּאֱמַן לְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וַיַּעֲוֹרֵר עַל אֲמִירַת
מִשְׁנֵיּוֹת בְּגִרְסָא, וְלִהְיוֹת בְּשֻׂמְחָה.

י"ח תשז שכט

יִחְזַק אֶת הַנִּמְעָן בְּשָׁנָה הָרֵאשׁוֹנָה, וַיַּעֲוֹרֵרוּ עַל שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּתוֹרָה,
וְעַל הַגָּהֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים.

י"ח תשח שכט

יִחְזַק מְאֹד עַל הַפְּצַת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיְדַבֵּר מִעֲנִין תְּרוּפָה לְגִמְגוּם.

י"ח תשט של

יְדַבֵּר מִשְׁלוֹם וּנְתֻנּוֹת, וַיִּזְהֵר שְׁלֵא לְדַחַק אֶת הַשְּׁעָה, וַיִּחְזַק לְהַפְּיֵן
סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

הספר הקדוש הזה נדפס

לזכות

רפאל צבי בן מרים

הקדוש ברוך הוא ישלח לו רפואה שלימה רפואת הנפש
ורפואת הגוף גם יחד ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו ובכל טיפי

דמיו

ויתרחב לו בגשמיות וברוחניות, ויוכל לישב על התורה ועל
העבודה בשלוות הנפש,

וישמרהו הקדוש ברוך הוא מכל צרה וצוקה, ויצא מכל חובותיו
וירוה רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציו

בעבור שנדבו לזכותו סכום הגון להדפסת הספר הקדוש הזה

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

מאיר דוד בן רייזל פארקאש

וזוגתו

חנה לאה בת חיה אסתר

וילדיהם

שרה הענטשא ובעלה אברהם אליהו

יוטא פערל, גאלדא, יהודית, ברכה פייגא, בילא, רבקה

מירל, הינדא ריקל, שמעון,

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שיזכו לרוות רוב נחת דקדושה

הספר הקדוש הזה נדפס

לזכות

יוסף גבריאל בן יהודית סעדון נ"י

הקדוש ברוך הוא ישלח ברכה והצלחה בכל

מעשי ידיו

בעבור שנדב סכום הגון להדפסת הספר הקדוש

הזה.

הספר הקדוש הזה נדפס

לזכות

ישראל פרידמאן

הקדוש ברוך הוא

ישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיו

ויזכה להוושע ישועה נצחיית,

וימצא את בת זוגו משורש נשמתו

הספר הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת
ר' משה הלל בן שמואל סאלז ע"ה

נפטר בשם טוב
ה' סיון ה'תשס"ו
ת.נ.צ.ב.ה.

בעבור שבנו
לב שמחה נ"י

נתן סכום הגון להדפסת הספר הקדוש הזה
הקדוש ברוך הוא יעזור לו,
שיהיה לו שפע ברכה והצלחה
בכל מעשי ידיו.

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות

ר' לב שמחה בן דינה סימא נ"י
וזוגתו רחל בת פעסיל תחי'
ובנם משה הלל נ"י

ובנם יוסף נחמן נתן נ"י

הקדוש ברוך הוא ישלח להם רפואה שלימה רפואת

הספר הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת
רפאל בן אליהו ויוכבד ע"ה
נפטר בשם טוב י"ג ניסן ה'תשס"ג
ת.נ.צ.ב.ה.

בעבור שבניו
ירמיהו אורי בן תמרה
אליהו בן תמרה
דוד בן תמרה
בני בן תמרה
למשפחת בטונישוילי שיחיו
נדבו סכום הגון להדפסת הספר הקדוש הזה

ולעילוי נשמת
אברהם בן ירמיהו
דוד בן ירמיהו
אליהו בן גבריאאל

הסבא אליהו בן יצחק
הסבא ירמיהו בן דוד
הסבתא רחל בת חנה
יוכבד בת מרים
מצנה מלכה בת יוכבד
גדעון בן שרה

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות האברך
מרדכי וזוגתו מירב כהן שיחיו
וילדיהם

נטלי ברכה – מיכל שמחה
אליעזר שלמה – שירה מלכה

הקדוש ברוך הוא ירחיב להם בגשמיות וברוחניות,
ויהיה להם פרנסה בשפע, ויזכו לצאת מכל החובות,
וירווי רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם
בעבור שנדבו סכום הגון להדפסת הספר הקדוש הזה

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות
יואל בן ריצא רעכיל ראטה נ"י
וזוגתו
אסתר גיטל בת חיה שרה האדיא תחי'

שלמה, אלחנן חיים, מרים העניא זיסל, שמעון, נחמן נתן.
הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם לטובה ויתברכו
מפי אל עליון בבני חיי ומזוגי רוויחא ויזכו לרוות רות נחת

הספר הקדוש הזה נדפס

לזכות

היקר והנעלה

ר' אברהם כהן נ"י וזוגתו דבורה כהן תחי'

וילדיהם

עמוס – נחמה – יהודה

שנדבו סכום הגון עבור הדפסת הספר הקדוש הזה, בזכות זה
יזכו לרות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציו,
הקדוש ברוך הוא, יצליח את דרכם, ובכל אשר יפנו ישכילו
ויתברכו מפי אל עליון.

הספר הקדוש הזה נדפס

לזכות

הילד יהודה בן דבורה

הקדוש ברוך הוא ישלח לו רפואה שלימה,
רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד,
בזכות שנדברו רשכילו סכום הגון

הספר הקדוש הזה
נדפס
לעילוי נשמת
הרב יהודה בן ישראל בן אסולי
נפטר בשם טוב
י"ט סיון ה'תש"ע
ת.נ.צ.ב.ה.

בעבור שחותנו אברהם נ"י ובתו דבורה תחי'
נדבו סכום הגון להדפסת הספר הקדוש הזה
בגן עדן תהא מנוחתו

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות ולרפואת הילד
יצחק בן נחמה חנה נ"י
הקדוש ברוך הוא ישלח לו רפואת הנפש ורפואת הגוף,
ברמ"ח איבריו ושס"ה גידיו ובכל טיפי דמיו,
בתוך שאר חולי ישראל אמן,
בעבור שהוריו
הרב אפרים נ"י ונחמה חנה תחי'
נדבו סכום הגון עבור הדפסת הספר הקדוש הזה,
והזרות של בלימוד והברכה והשורה שמקבלים מספר זה

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות

ר' ראובן בן הרב יהודה שרגא עמית שליט"א

הקדוש ברוך הוא יוציא אותו מכל הצרות והיסורים שנקלע אליה וימשיך עליו ברכה והצלחה בכל מעשיו ובכל אשר יפנה ישכיל ויצליח, וימצא חן בעיני כל רואיו.

ולזכות בנו
נדב ב"י
שיגדל בתורה ויראת שמים

ולעילוי נשמת
חנניה בן יצחק ע"ה

ולישועת
משה בן חנניה ב"י

ולעילוי נשמת
אדית בת פרומט ע"ה

ולזכות
נתנאל ורויטל בן יעקב שיחיו
וילדיהם
מלכה. רות ברכה. אדל.

הספר הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת
ר' דוד בן ר' משה לייב אמסעל ע"ה
נפטר כ"ט תמוז ה'תשכ"ז
וזוגתו
חיה קריינדל בת אלימלך הכהן ע"ה
נפטרה י"א תשרי ה'תש"ס
ת.נ.צ.ב.ה.

בעבור שבנם
הרה"ח ר' משה לייב אמסעל נ"י
נדב סכום הגון להדפסת הספר הקדוש הזה

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות

עמרם ואסתר קצב שיחיו

בעבור שמוסרים את נפשם לעזור

להחזיק את כולל להוראה "תפארת בנימין"

בשכר זה הקדוש ברוך הוא ימשיך עליהם ברכה והצלחה בכל מעשי
ידיהם ויתברכו מפי אל עליון, וירווי רוב נחת דקדושה מכל יוצאי

חלציהם וידיה מורה ונדולה צמודים על זולתם

הספר הקדוש הזה נדפס
לכבודו יתברך שמו, מלך מלכי המלכים הקב"ה,
רבש"ע, מלך על כל העולם כולו בכבודיך,
והנשא על כל הארץ ביקריך, והופע בהדר גאון
עוזיך על כל יושבי תבל ארציד, וידע כל פעול
כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו,
ויאמר כל אשר נשמה באפו, ה' אלקי ישראל
מלך, ומלכותו בכל משלה.
בזכות וכה רבינו נחמן בן פיגא במהרה בימנו
וברחמים גמורים, אמן ואמן.

לזכות מוהרא"ש שליט"א
שיזכה בקרוב ממש לבוא לגור ביבנאל,
ולהוציא מהכח אל הפועל כל
רצונות יווכיסופיו למענו יתברך, ולמען כל עם
ישראל ולגלות את אור רבינו לכל עם ישראל
בתכלית בשלימות בהתגלות משיח צדקינו

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת

פסח בן חנה טובה

ה' יעזור שיהיה לו רפואה שלימה בלי שום רופאים
ורפואות מעל דרך הטבע, ברחמים גמורים, בזכות וכה
רבינו נחמן בן פייגא זי"ע

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

פנחס אליהו בן יעל

שיצליח בחדר לכל אורך הדרך, ושיהיה שמור
מכל ההשפעות רעות ומכל רע ועוון ברו"ג. בזכות
וכה רבינו נחמן בו פייגא.

לזכות מוהרא"ש שליט"א בן מלכה

אנא ה' הושיעה נא

אנא ה' הצליחה נא

שיזכה להוציא מכה אל הפועל כל חפצו
ורצונו ברו"ג בהן ובחסד וברחמים גמורים
וגדולים בלי שום דינים צער יגון ואנחה בזכות
יבת רבינו נחמן רבי פייגא זי"ע

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
אברהם יהושע העשיל בן מרים
יפה שינדל בת נעטיל מרגלית

הקב"ה יעזור שיצליח ברו"ג ובכל מעשה ידיהם, ויזכו לזרע
של קיימא ולראות דורות ישרים מבורכים, ויזכו לבריאות
ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך, ולהתקרב
לרבינו הק', וירווי מהם הוריהם רוב נחת דקדושה, אמן!

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
דבורה פיגא בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג, ובכל מעשה ידיה, ותזכה
לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך,
וירווי הוריה רוב נחת דקדושה, אמן!

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות ורפואת
מרדכי זיידל בן חנה

הקב"ה ישלח לו רפואה שלימה לכל רמ"ח אבריו ושם"ה
גידיו וחמשת חושיו ושאר כוחות הגוף, ויזכה לאריכות ימים
ושנים טובות בבריאות הנפש והגוף, ויצליח ברו"ג מתוך
שלוות הנפש והרחבת הדעת.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישראל אריה בן מרים

מנוחה נחמה בת רבקה

הקב"ה יעזור להם שיזכו להצלחה מרובה ברו"ג, ולפרנסה
בשפע ובנקל, ויזכו לזרע של קיימא דורות ישרים מבורכים,
ולאריכות ימים ושנים טובות מתוך בריאות השלימה.
בעבור שנדבו לזכותם סכום הגון להדפסת הספר הקדוש הזה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שרה בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג ובכל מעשה ידיה, ותזכה
לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך, וירו
ממנה הוריה רוב נחת דקדושה, אמן!

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יצחק בן מרים

הקב"ה יעזור שיצליח ברו"ג ובכל מעשה ידיו ויזכה
לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבינו הק', ולהתמיד בתורה הקדושה, ויהיה
צדיק נוטר הברית, וירו ממנו הוריו רוב נחת דקדושה, אמן!

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפלג

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובכ"א

הַרְיֵנִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמַי בְּאִמִּירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרִים אֵלֹהִים לְכֹל הַצְּדִיקִים
הָאֲמִתִּיִּים שְׂבֻדוֹרְנוּ, וְלְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם, קְדוֹשִׁים
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּהָ, וּבַכְּפָרֵט לְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם נֶחֱל נֹכְעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, רַבְּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׁגִלָּה תִקְוֶן זֶה.

לְכוּ נְרַנְנֵה לַיהוָה נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בַּתּוֹדָה בְּזִמְרֹת
נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמִלְךָ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הַרְיֵנִי מְזֻמָּן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי לְשֵׁם יְחִוּד
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשׁוֹכְנֵינָהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ עַל-יְדֵי הַהוּא טְמִיר
וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טז א מִכְּתָם לְדָוִד שְׁמִרְנֵי אֵל כִּי-חֲסִיתִי בְּךָ:
ב אֲמַרְתָּ לַיהוָה אֲדֹנָי אַתָּה טוֹבָתִי בְּלֹ-עֲלִיךָ:
ג לְקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר-בְּאֶרֶץ הַמָּהָ וְאֲדִירֵי כָּל-חֲפְצֵי-
ד בָּם: יִרְבוּ עֲצָבוֹתָם אַחַר מָהְרוּ בְּלֹ-אִסְיָךְ
ה נִסְפִיחֵם מָדָם וּבְלֹ-אִשָּׁא אֶת-שְׁמוֹתָם עַל-שִׁפְתָי:
ו יְהוָה מְנַת-חֶלְקִי וְכוֹסֵי אַתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי:
ז חֲבָלִים נָפְלוּ-לִי בְּנַעֲמִים אַף-נֶחֱלַת שְׁפָרָה עָלַי:
ח אֲבָרְךָ אֶת-יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אַף-לֵילוֹת יִסְרוּנִי
ט כְּלִיּוֹתַי: ח שׁוֹיֵתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תְמִיד כִּי מִיִּמֵּי
י בְּלֹ-אִמוּט: ט לָכֵן א שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אַף-
יא בְּשָׂרֵי יִשְׁכֵּן לְבַטָּח: י כִּי א לֹא-תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל
יב לֹא-תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שְׁחַת: יא תוֹדִיעֵנִי אֲרַח
יג חַיִּים שִׁבְעַ שְׁמַחוֹת אֶת-פָּנֶיךָ נַעֲמוֹת בְּיָמֶיךָ
נַעֲחַ:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יַחְשַׁב יְהוָה לוֹ עֵז וְאֵין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הֶחֱרַשְׁתִּי בָלוּ עֲצָמַי בְּשֹׂאנְתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָרֵךְ נְהַפֵּךְ
 לְשִׁדְי בְּחֶרְבֵנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִפִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עֵז חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֵלֶיךָ לְעֵת מִצַּא רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלַּט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרֶךְ
 בְּדַרְדְּרוֹ תִלְךָ אִיעֲעֶה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּס כְּפָרֵד אֵין הָבִין בְּמַתְנֵי־וֹרְסָן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֵלֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוּבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צַדִּיקִים וְהֲרִנְנוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְעִחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחִיֵּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:
 ד יְהוָה יְסַעְדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֹת
 בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאַבְדַּ שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ-אֶזְרוֹן לוֹ יֵצֵא לַחֹיץ יְדַבֵּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל-שִׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשִׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר-בְּלִיעַל
יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לְקוֹם: י גַּם-אִישׁ
שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי הַגְּדִיל עָלַי
עֲקֹב: יא וְאַתָּה יְהוָה חָנּוּן וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
יב בּוֹזֵאת יְדַעְתִּי כִּי-חֲפַצֶּת בִּי כִּי לֹא-יִרְיַע אֵיבִי
עָלַי: יג וְאֲנִי בַתְּמִי תַמְכֶּת בִּי וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מְשֻׁכֵּיל לְבָנֵי-קָרַח: ב כְּאֵיל תִּעְרַג
עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם כֵּן נַפְשִׁי תִּעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
ג עֲמָאָה נַפְשִׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חֵי מָתִי אָבוֹא
וְאֶרְאֶה פָּנַי אֱלֹהִים: ד הִיִּתְהַלֵּלִי דַמְעָתִי לָחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה בְּאֹמַר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֹּר | בַּסֶּף
אֲהַדָּם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹגֵג: ו מִה-תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ | נַפְשִׁי וְתַהַמִּי עָלַי הוֹחֵלִי
לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי עָלַי
נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן
וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצָעַר: ח תְּהוֹם-אֵל-תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל עֲנוּרֶיךָ כָּל-מִשְׁבְּרֶיךָ וְנִלְיָךְ עָלַי עָבְרוּ:
ט יוֹמָם | יֵצוּהָ יְהוָה | חֲסִדֹּו וּבְלִילָהּ שִׁירָה עִמִּי
תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַח־קֶדֶר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אֹיִבִי: יא בְּרָצַח |
בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
אֵיחָה אֱלֹהֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֹדְנֵנו יְשׁוּעַת פָּנֵי
וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמִנְצֵחַ אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְּתָם בְּשִׁלַּח
שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַעֲזִילֵנִי
מֵאִיִּבִי | אֱלֹהֵי מִמֶּתְקוֹמִי תִשְׁנֵבְנֵנִי: ג הַעֲזִילֵנִי
מִפְּעָלֵי אָוֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
חַטָּאתַי יְהוּה: ה בְּלִי־עֵוֶן יִרְצוּן וַיִּכְוֶנֵנו עוֹרֵה
לְקַרְאתִי וּרְאֵה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | עֲבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹזִים אֶל־תַּחֲנוּן
כָּל־בְּגָדֵי אָוֶן סָלָה: ז יָשׁוּבוּ לָעָרֶב יִהְיוּ כַּכֶּלֶב
וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יִבִּיעוּן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק
לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹזִים: י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
אֱלֹהִים מִשְׁנֵבְנֵי: יא אֱלֹהֵי חֲסֵדֵי יִקְדְּמֵנִי אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרָגֶם | פֶּן־יִשְׁפְּחוּ עָמִי
הַנִּיעְמוֹ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּנְנוֹ אֲדֹנָי: יג חַטָּאת־
פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֵה
וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלֵה בְּחַמָּה כָּלֵה וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ
כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיֵּשְׁבוּ לָעָרֵב יַהֲמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הִפְּחָה
 יַנִּיעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְגִּין לְבַקֵּר חֲסֻדְךָ כִּי-הָיִיתָ מִשְׁנֵב לִי
 וּמָנוֹס בַּיּוֹם צָר-לִי: יח עֲזִי אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מִשְׁנֵבֵי אֱלֹהֵי חֲסָדֶי:

עז * לְמַנְעֵחַ עַל- יְדוּתוֹן לְאַסֵּף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי *
 אֶל-אֱלֹהִים וְאֶעֱעֶקֶה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרְתִי אֲדַנֶּי דְרַשְׁתִּי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוּג מֵאֲנָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעִיטָה רוּחִי סְלָה: ה אַחֲזֹתָ
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בַלְיִלָה
 עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֲלֵעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֲדַנֶּי וְלֹא-יִסִּיף לְרַעוֹת עוֹד: ט הָאֵפֶס לְנֵצַח
 חֲסָדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י הַשְּׁכַח חַנּוּת אֵל
 אִם-קִפִּין בָּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעַלְלִי-יָהּ כִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלֹאֵךְ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פִּעְלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָכֶךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
 כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדְעַת בָּעַמִּים
 עֲזָךְ: טז גְּאֲלַת בְּזֹרֹעַ עַמְךָ בְּנֵי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סְלָה:
 יז רְאוּךָ מִים | אֱלֹהִים רְאוּךָ מִים יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תְּהַמּוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נְתַנּוּ שְׁחָקִים
 אֶף־חֲצָצִידָה יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָה | בְּגִלְגֵּל הָאִירוּ
 בְּרָקִים תִּבֵּל רְגֵזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דִּרְכָה
 וּשְׁבִילָה בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְעוּ:
 כא נְחִית כַּצֵּאן עֲמֹד בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מָעוֹן אֶתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר וָדָר: ב בְּטָרֶם | הָרִים יִלְדוּ
 וְתַחזִיל אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמַעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 ג תָּשָׁב אֲנוֹשׁ עַד־דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד כִּי אֵלֶּה שְׁנַיִם בְּעֵינַיִךְ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמֹרֶה בְּלִילָה: ה זָרַמְתֶּם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
 כְּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחֲלֶף לְעָרֵב יִמּוּלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאֶפֶס וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שָׁתָה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עַל־מְנוּ לְמֵאֹר פָּנֶיךָ: ט כִּי
 כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָ:
 י יָמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עָמַל וְאוֹן כִּי־גַז חִישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עִז אֶפֶס וּכִי־רֵאתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמַנּוֹת
 יָמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבִּב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסִדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה אֵל־
 עֲבֹדֶיךָ פְּעֶלְךָ וְחֲדַרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ-לוֹ זְמִירוֹ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב |
מִבְּקָשֵׁי יְהוָה: ד דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו
תְּמִיד: ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתֵּי
וּמִשְׁפְּטֵי-פִיו: ו זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאַלְפֵי
דוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-פְּנֵעַן חָבֵל נַחֲלַתְכֶם:
יב בְּהִיזְתֶּם מִתִּי מִסֶּפֶר כַּמַּעֲט וְגָרִים בָּהֶ:
יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשׂוֹתָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְאָכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי וּלְנַבִּיאִי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַלְּחֵם שָׁבַר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכָבֵד רָגְלוּ בְּרֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
בְּאֲ-דַבְרוֹ אִמְרַת יְהוָה עֲרַפְתָּהוּ: כ שָׁלַח מַלְאָךְ
וַיִּתִּירָהוּ מִשָּׁל עַמִּים וַיַּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אֲדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל-קְנִיָנוּ: כב לְאִסֹּר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ

וּזְקַנְיוֹ יִחַפּוּם׃ כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצִּירִים וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ־חָם׃ כד וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמְהוּ
מִצִּירָיו׃ כה הִפְדָּה לָבֶטַח לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו׃
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אַחֲרָיו אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ׃ כז שָׁמְרוּ־
בָּם דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם׃ כח שָׁלַח
חֲשֹׁד וַיִּחַשְׁדוּ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ׃ כט הִפְדָּה אֶת־
מִימֵיהֶם לָדָם וַיִּמָּת אֶת־דִּנְתָם׃ ל שָׂרִיץ אֲרָצָם
עָפְרָד־עַיִם בְּחֻדְרֵי מְלִכֵיהֶם׃ לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
בָּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם׃ לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אִישׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם׃ לג וַיֵּד גְּפָנָם וּתְאֵנָתָם וַיִּשְׁפֹּר עַץ
גְּבוּלָם׃ לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר׃
לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם׃
לו וַיֵּד כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם׃
לז וַיִּזְצִיאוּם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל׃
לח שָׂמַח מִצִּירִים בְּעֵאֲתָם כִּי־נִפְלַ פְּחָדָם עֲלֵיהֶם׃
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּה וְאִישׁ לְהֵאִיר לְיִלְהָה׃ מ שָׁאֵל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם׃ מא פָּתַח צִוֵּר
וַיִּזְוּבוּ מַיִם הִלְכוּ בְּעֵצוֹת גְּהָר׃ מב כִּי־זָכַר אֶת־
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת־אֲבֹרָהֶם עֲבָדָיו׃ מג וַיִּזְעַא עַמּוֹ
בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָגָה אֶת־בְּחִירָיו׃ מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֵצוֹת
גֹּזִים וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ׃ מה בְּעֵבוֹר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ׃

קלז * על-גהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלנו שובינו דברי-שיר
 ותולינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכח
 ירושלם תשכח מיני: ו תדבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרי אם-לא אעלה את-ירושלם על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השודדה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שנמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים וענב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים וישיעם כי חסו בו: